[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சிவதருமோத்தரம்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சு. சுப்பராயபிள்ளையவர்கள

[illegible]

[illegible]

[illegible]

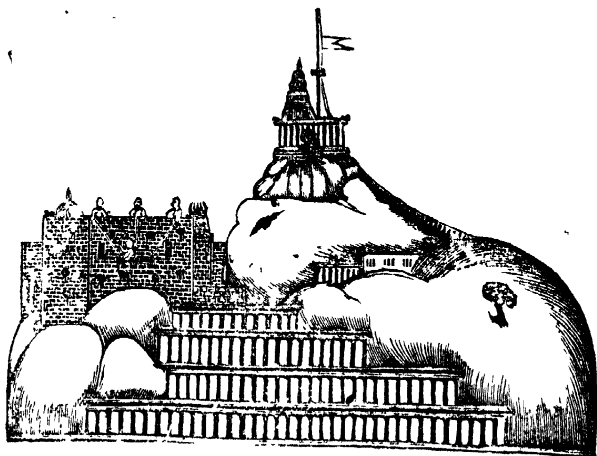
ப. அப்பாசாமிமுதலியாரது

சென்னை

[illegible]

அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது

[illegible]

தாயுமானசுவாமி மலையென்றும் வழங்குகிற செவ்வந்தீஸ்வரர் மலை.

விளம்பரம்.

இதனால் யாவருக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில் ☞ தக்ஷிணகயிலாயம் திரிசிராமலை, திருச்சிரபுரம், திருச்சிராப்பள்ளி என்னும் பல நாமங்களையுடைய ☞ திருசிராமலைபுராணம் என்னும் செவ்வந்தி புராணம் வெகுகாலமாய் அச்சிடாமலும் நூல் கிடைக்காமல் மறைவுபட்டிருந்ததினால் அதை இப்போது ஷை யூர் மாதுருபூதேஸ்வரர் இடப்பாகம்பெற்ற சுகந்தகுந்தளநாயகியம்மனென்னும் ஸ்ரீ மட்டுவார்குழலம்பா ளம்மனென்றும் இத்திருநாமம் பெற்ற ஷை அம்மனுடைய அனுக்கிரகததால் சென்னை சிந்தாதிரிப்பேட்டை சாமிநாயக்கர் வீதி (௩௫) வது, நெம்பர் வீட்டில் ஷை ஸ்ரீ மட்டுவார்குழலம்பா ளம்மன் பேரால் அச்சுக்கூடம் வைத்து விருத்தியுண்டாகி வருகிற இவ்வச்சுக்கூடத் தலைவராயும், ஷை யூரிலும் தஞ்சாவூர் கருவூரிலும் புத்தகக்கடை வைத்திருக்கும் தி. சபாபதிபிள்ளை யவர்களால் வித்துவாம்சர்களைக் கொண்டு பிழைகளைத் திருத்தி நல்ல காகித மெழுத்துகளுடன் ஷை செவ்வந்திபுராணமும் திருமூலர் திருமந்திர மூவாயிரமும் அச்சிட்டிருப்பதால் அதுவும் இந்தச் சிவதருமோத்தரமும் ம-௱-௱-ஸ்ரீ, ஆறுமுகநாவலரவர்களாலும், ம-௱-௱-ஸ்ரீ, புஷ்பரதசெட்டியா ரவர்களாலும் அச்சிட்ட புஸ்தகங்களும் மற்ற பல்வித தமிழ் தெலுங்கு கிரந்தம் பாடசாலைக் குபயோகமுள்ள புஸ்தகங்களும் ஷை யூர்களில் ஷையார் கடைகளில் விலை சகாயமாய் வாங்கிக் கொள்ளலாம்.

சர்வசித்து வருஷ
தைமீ 7உ

இப்படிக்கு
திருசிரபுரம். புத்தகக்கடை
☞ சு. சுப்பராயப்பிள்ளை.

சிவமயம்.

முகவுரை.

௧. வேதப் பொருள்களை மயக்கறவிளக்கும் சைவாகமங்கள் ௨அ. அவை ஆகிகௌகப் பிரகாரமென்றும பிரதிசம்ஹிதாப்ரகாரமென்றும் இரண்டு வகையாய் கூறப்படும்.

௨. காமிகமுதல் சுப்ரபேதம் வரை பத்தாகமங்களும் சிவபேதமான ஆகிகௌகப் பிரகாரம.

௩. விஜயாதிவாதுளாந்தம பதினெட்டும ருத்ரபேதமான பிரதிசம்ஹிதாப்ரகாரம.

௪. ஆக ஆகமங்கள்௨அ — இவற்றின் விரிவை சித்தாந்த சாராவளி முதலிய நூற்களிற் காண்க.

௫. இதில ஈசானமுகத்திற் றோன்றி வரிசைக்கிரமத்தில் ௨௪—வதாயும், ருத்ரபேதமாயும், விளங்கப்படுவது சந்தான சர்வோத்தமம். அது இலிங்கர்த்திசூதம், சுரத்தியசூதம், சங்கிரதந்திரம், மஹேஸ்வர ஆகமம், அசங்யாதந்திரம், அநிலாகமம், தவந்துவாகமம் சிவதாமோத்தரம், வாயுப்புரோக்தம், திவ்யப் புரோக்தம், ஈசாந்யம் என ௧௧-பிரிவுகளையுடையது.

௬. இவற்றுள் அ-வது சிவதருமோத்தரம் குமாரஸ்வாமியார் அகத்தியர் வினவியசிவதருமத்திற்கு உத்தரமாய் கூறப்பட்டதால சிவதருமோத்தர மெனக கூறப்பட்டது.

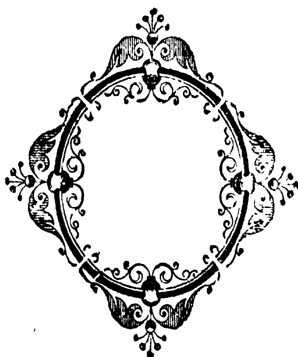
௭. இதிற் பதிபசுபாச விலக்கணங்களையும், சரியாதிபாத விலக்கணங்களையும் சாலோகாதிபத விலக்கணங்களையும் கூறுகின்றது.

அ. இதை சைவ சமயாசார அநுஷ்டாந பரர்கள் சிந்திக்க வேண்டியது அவசியம்.! அவசியம்!! அவசியம்!!!

சிவமயம்.

செய்யுளகராதி.

அகராதி.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவதருமோத்தரவுரை.

பாயிரம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

விநாயகர்வணக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

மலைக்குமகள் பெற்றமக னைக்கயமு கத்தனைம னத்தெழுதியான்
அலற்பிணிபி றப்பறவ னுக்களைய கத்தியமு னிக்கருளினான்
உலப்பில்கரு ணைக்கடலு ருத்திரனு ருத்தனிலு தித்தகுமரன்,
* இலக்குமிய லைக்கலியி னைக்கவுமு ரைப்பனுல கிட்டமுறவே.

என்பது. யான், மலையரையன் மகள்பெற்ற மைந்தனாகிய யானை முகத்தையுடைய விநாயகனை மனத்திலே தியானித்து வற்றாத கிருபாசமுத்திரமாகிய உருத்திரனது திருமேனியிற் றோன்றிய பிள்ளையார் தமதருளினா லான்மாக்களுக் காணவாதியாலுண்டான பிறவிநோய் தீர்த்தற் பொருட்டு அகத்திய முனிவருக் குபதேசித்த சிவதருமோத்திரத்தைக் கலிவலிகெடவும் உலகங் கதிபெறவு முரைக்கின்றே னென்றவாறு.—யானென்னு மெழுவாயுரைப்பலென்னு மல்லீற்றுத்தன்மையொருமைவினை முற்றொடு முடிந்தது. அனுக்களை யென்னுமையுருபு. ஈண்டு நான்க னுருபாய் மயங்கிற்று.

சிவபெருமான் வணக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

திருமாலும் போதினனுந் தேவருமா முனிவருமே
செறிந்து போற்ற
மருவாரும் பொழினிலவுந் தில்லைமணி மன்றுடன்
மகிழ்வான் றன்னை
உருவாகித் தானுயிர்கட் குருவாக்கி யளித்தடக்கி
யுய்யச் செய்யும்
பெருமானை நிருமலனைச் சிவனையடி பணிந்துளத்திற்
பேணு வாமே.

* இலக்கல் - விளக்கல் - ஈண்டுபதேசப் பொருட்டாய் நின்றது.

எ-து. நாரணனும் பிரமனுந் தேவரு முனிவரு நெருங்கி நின்று துதிசெய மணநிறைந்த சோலைகள் சூழுந் தில்லைமணி மன்றின்கணின்று நிருத்தஞ்செய்ய மகிழ்வோனுமாய்த் தானே திருமேனிதரித்து ஆன்மாக்களைச் சிருட்டித்துத் திதித்துச் சங்கரித்து அனுக்கிரகஞ்செய்யும் பெருமானுமாய் அநாதிமல முத்தனுமாயிருக்கிற சிவனை யவனது சீபாதகமலத்தில் யாம் வணங்கி யெமதுள்ளத்தில் தியானிப்பாம். எ-று. ஒகாரம்-அசைநிலை. (க)

சின்மயனைச் சிவனைமல வலிதொலைய விஞ்ஞான
கலர்க்குஞ் செபபுஞ்
* சொன்மயனை நாகளிலியைத் துலையிலியைப் புலியரவுஞ்
சுரர்க்கொப் பாரும்
பொன்மயனும் புகழவருள் புரிவானை யனைத்துயிரும்
பொருந்திப பேத
மின்மயனைப பதம்பணிவா ரெணியவர மெணியபடி
யெய்து வாரே.

எ-து ஞான மயனுமாய் மலவலிகெடப் பிரணவர் முதலிய † விஞ்ஞானகலர்க்கு மருளிச்செய்த திவ்யாகமத்தை வடிவாயுடையனுமாய் மலரகிதனுமா யொப்பிலாதவனுமாய் வியாக்கிரபாத பதஞ்சலிகளுந் தேவர்களுக்கொப்பாகிய தில்லைமூவாயிரவரு மிரணியவன்ம மகாராசரும் பணிய வவர்களுக் கனுக்கிரகஞ் செய்வோனுமாய்ச் சருவான்மாக்களிடத்து மிரண்டற வியாபித்துப் பேதமற்றிருப்போனுமா யிருக்கிற சிவனை யவனது சீபாதகமலத்திற் பணியுமவர்கள் கருதின வரத்தைக் கருதினபடியே பொருந்துவர்கள் எ-று.

விஞ்ஞானகலர்க்குமென்ற வும்மையால் மண்டலர் முதலிய பிரளையாகலர்க்கு மென்பதூஉங்கொள்க. (உ)

சத்தி வணக்கம்.

‡ அப்பாலைக் கப்பாலைக் கப்பாலா யறிவரிய
வமலை தன்னை

* சொல்லென்ப தாகுபெயரா யாகமத்தை யுணர்த்திற்று.

† விஞ்ஞானகலர், பிரளையாகலர், சகலர் என்னு மூவகை யான்மபேதங்களையுந் தத்துவப்பிரகாசம். ௬௭-ம் பாட்டிற் கண்டுகொள்க.

‡ "மெய்ப்பால்வெண்ணீ றணிந்த மேனியானை வெண்பளிங்கி னுட்பதித்த சோதியானை, யொப்பானை யொப்பிலா வொருவன் றன்னை யுத்தமனை நித்திலத்தை யுலகமெல்லாம், வைப்பானைக் களைவானை வருவிப்பானை வல்வினையேன் மனத்தகத்தே மன்னினானை, யப்பாலைக் கப்பாலைக் கப்பாலானை யாரூரிற் கண்டடியே னயர்த்தவாறே." என்று ஆளுடையவரசு அருளிச்செய்ததனானு மறிக.

யப்பாலுந் தானாகித் தொழிலைந்து மியற்றாதே
யியற்று வாளை
முப்போது மலர்தூவி முடிசாய்த்து மனத்தகத்து
முன்னு வாரைத்
தப்பாதே பிறப்பறுக்குஞ் சிவகாம சவுந்தரியைப்
பணிவாந் தாண்முன்.

எ-து மாயை பெருமாயை யெனக் கூறிய விரண்டினுக்கு மப்பாலா யான்மாக்க ளறிதற்கரிதாய் மலமில்லாத சிவசத்தியுமாய்ச் சருவ வியாபியுமாய் ஐந்தொழிலுந் தான் செய்யாமல் தன்சந்நிதி மாத்திரத்திலே காரியப்படுத்துமவளுமாய்த தனது சீபாதங்களின் மூன்றுகாலங்களு மலர்களைத் தூவி யிதய கமலத்திற் றியானித்து வணங்கு மடியவர் பிறப்பை நிச்சயமா யறுப்பவளுமாகிய சிவகாம சவுந்தரியை சீபாத கமலம் பணிவாம். எ-று. ()

காரைக்காலம்மை முதலாயினேர் வணக்கம்.

ஆலவனத் தமலனடங் கண்டுவந்த காரைக்கா
லம்மை தன்னைப்
பாலருந்தி யுமைமுலையிற் பதிகவிதம் பலபகர்ந்த
பாலன் றன்னைச்
சூலையினைச் சிவனருளாற் றுடைத்தானைத் தடுத்தாண்டான்
றோழன் றன்னை
மாலைமணி வாசகனை மற்றையடி யவரையுமடி
வணங்கு வாமே.

எ-து. திருவாலங் காடென்னுந் திருப்பதியின்கண் பரமசிவன் முஞ்சிகேசமுனி கார்க்கோடராகிய நாகராசரிவர்களுக்குத் திருநடஞ்செய்யு மூலதாண்டவத்தைத் தெரிசித்துச் சந்தோஷித்த காரைக்காலம்மையையுஞ், சீகாழியிற் றிருநிலைநாயகியார் திருமுலைப்பாலை யமுதுசெய்ததனாற் றிருஞானமுண்டாய்ப் பல சந்தத்தாற் றிருப்பதிகங்களை யருளிச்செய்த திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையாரையும், வீரட்டேசுர னருளினாலே சூலைநோய் நீங்கிய திருநாவுக்கரசரையுந், தடுத்தாட்கொள்ளுஞ் சிவனுக்குத தோழரான சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளையும், இரத்னமாலைபோன்ற வாசகத்தை யுடைய வாதவூராளியையும் சண்டேசுரர் முதலாகிய பத்தர்களையு மவர்கள் சீபாதத்தில் வணக்கஞ் செய்வாம் எ-று. (ச)

வாழ்த்து.

விண்ணவரும் பூசுரரு மாதவருங் கோதனமு மன்னி வாழ்க
[illegible] மதி னடமாடி யடியார்க்கும் பதமருத்துங் கருணை யாரும்

ஊனமற வோங்கிடுக வுலகிதனை மனுமுறையா லோம்பு மன்னர்
தானவினை யொடுதழைக திங்கடொறு மும்மாரி பொழிக தானே.

எ-து. வெளி. சூத்திரம், 'வெளிப்படுசொல்லே கிளத்தல் வேண்டா வெளிப்பட வாராகிளத்தல் வேண்டும்' என்பதனுலறிக, சூ:'கடவுளு முனிவரும் பசுவும் பார்ப்பாரு மரசருமறைய நாடுமென்ப' என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனு ராதலா லிக்கருத்தே பற்றி யிவ்வாசிரியரும் வாழ்த்துக்கூறிய தென்றறிக. (ரு)

அவையடக்கம்.

சீரியருஞ் சீரியரை யல்லாரைத் தனச்சிறுமை செப்பு வாரோ
யாரியரு மாரியரை யல்லாரைக் குலப்பழுது மறைவ ரேயோ
வீரியரும் வீரியரை யல்லாரை வலியின்மை விளம்பு வாரோ
கூரியருங் கூரியரை யல்லாரைச் சொற்றவறுங் கூறு வாரோ.

எ-து. உடையாருமில்லாரை சிறுமையுடையீரென்று சொல்லுவர்களோ, குலப்பெருமை யுடையார் அங்ஙனமில்லாதவர்களைக் குலப்பழுதுஞ் சொல்லுவர்களோ, வெற்றிப்பாட்டினையுடைய சூரர்களும் அங்ஙனமில்லாத கோழையரை யேழையென்று சொல்லுவர்களோ, ஆகலின் பஞ்சவிலக்கண முதலியவற்றைக் கற்றுக் கூறிய அறிவுடையார் அங்ஙன மில்லாத வெம்போல்வார் சொன்ன சொல்லுக்குங் குற்றஞ் சொல்லுவர்களோ சொல்லார்கள் எ-று.

ஆரியர் அறிவுடையோர். ஏகார-ஓகாரங்கள் ஈண்டெதிர்மறைக்கண் வந்தன. சூ. "அவையடக்கியலேயரிறபத்தெரியின்; வல்லுநர்கூறி வகுத்தனர் கொண்மினென், றெல்லாமாந்தர்க்கும் வழிமொழிந்தன்றே" என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும் என்க. (சு)

இந்நூற் சிறப்பும் வரலாறுந் தொகுத் துணர்த்துகின்றார்.

ஆதிநடு வந்தமிலா னமலனுயிர்க் கழுக்கறுக்க
வறைந்த வாய்மை
வேதமுத லுணர்ந்தருகன் விரைமலர்த்தா ளகத்தியன்றான்
வியந்து போற்றிப்
போதகனே யனைத்துயிர்க்கும் புலமாக்கு நெறிபுகலா
யென்னக் கந்தன்
ஓதியருள் சிவதருமோத் தாநூலைத் தொகைசெய்து
முனைப்பா மோர்ந்தே.

எ-து. யாம், முதன்டு வீறில்லாத நின்மலனாகிய சிவனுயிர்களுக்கு ஆணவ முதலிய பாசங்களை யறுக்கும்பொருட்டு அருளிச்செய்த வேதாகம

முதலிய வுண்மைஞானத்தையுணர்ந்த பிள்ளையார் மணம்பொருந்திய செந்தாமரைபோன்ற சீபாதங்களைவணங்கி ஞானாசாரியனே சருவான்மாக்களுக்கு மறிவுண்டா மார்க்கத்தைத் அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று அகத்தியன் விண்ணப்பஞ் செய்யப் பிள்ளையார் அருளிச்செய்த சிவதருமோத்தரமென்னுஞ் சிவாகமத்தை யுற்றுநோக்கித் தொகுத்துத் தமிழாற் சொல்லாநின்றேம். எ-று.

தொகைசெய்து மென்றவும்மையால், வகுத்துமென வருவித்துரைக்கப்பட்டது. அகமாகிய விந்திய பருப்பதத்தைக் கீழ்ப்படுத்துகையால் அகத்தியனெனப் பெயராயிற்று. சூ. "வினையினீங்கி விளங்கியவறிவின், முனைவன் கண்டது முதனூலாகும்" என முன்னூலைப்பார்த்து மொழிபெயர்த் துரைக்கையாலிது வழிநூலெனப் பெயர்பெறும். சூ. "வழியெனப்படுவ ததன் வழித்தாகு, மதுவே தானுமீரிருவகைத்தே, தொகுத்தல் விரித்தல் தொகைவிரிமொழி பெயர்ப்பெனத் தகுநூல் யாப்பீ ரிரண்டென்ப" என்பதனுள் இஃது தொகை வகையென் றறிக. ஆக்கியோன்பெயரை முதற்கட் கூறாது நூற்பெயரைக் கூறிய தென்னுதலிற்றோ வெனின்; எல்லாரும் பிரமாணமாக வங்கீகரிக்க வேண்டுகையாலென்க. ஆக்கியோன்பெயர் முதலியன வருமாறு; ஆக்கியோன்பெயர், மறைஞான சம்பந்தநாயனார். வழி, சிவாகமத்தின்வழி. எல்லை, தமிழ்வழங்கும் நிலம். நூற்பெயர், முதனூலாற் பெற்றபெயர், யாப்பு, தொகைவகை. நுதலியபொருள், சிவதருமம் சிவஞானதான முதலாயின. கேட்போர், அவர்மாணாக்கர். பயன், வீடுபேறு என்றறிக. (எ)

கயிலாயத்திலிருக்கும் பிள்ளையாரை யகத்தியர் வணக்கஞ்செய்து வினவு முறையைவகுத்து எழு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

மாதவ னகத்தியன் மலைக்குமகள் பெற்ற
போதகனை வெள்ளிமய மாகிய பொருப்பின்
வேதமுணர் சண்முகனை வித்தகனை யுற்றே
பாதமலர் முன்றுதி விதத்தொடு பணிந்தே.

எ-து. மகத்தாகிய தவத்தினையுடைய அகத்தியர் வெள்ளிமயமாகிய கயிலைமலையின்கட் சென்று மலையரையன் மகள் பயந்தவுபதேச குரவனாய் வேதத்தையுணர்ந்த வறுமுகனாகிய பிள்ளையாரைப் பலவிதமாகிய துதிகளினா லெதிர்பணிந்து எ-று. ஏகாரம் ஈற்றசை. (அ)

நின்னதடி கண்டிடினு நீசர்வினை நீங்கிப்
பொன்னுலக மெய்தியத னன்பொருள் புணர்ந்தே
இன்னிசை யிருக்குமொழி யந்தணர்க ளென்னப்
பின்னனைவ ரென்னிறைவன் மற்றையவர் பேறே.

எ-து. பொல்லாத சாதியிற்றோன்றிய நீசரோயாயினும் தேவரீர் சிபாதத்தைக் கண்டார்களாயின் தீவினை நீங்கிச் சுவர்க்கத்தினையடைந்து ஆண்டுண்டாகிய நல்லபோகங்களையனுபவித்து அது தொலைந்தவாறே பூமியின்கண் இனியவோசையையுடைய இருக்குமுதலிய மறைமொழிகளை அதிகரிக்கும் பிராமணராய் வந்து பிறப்பர். ஆகலின் நற்குலத் துள்ளோராய்வந்து நினது திருவடிகளைத்தெரிசித்தால் அவர்களடையும் பலனெங்ஙனஞ் சொல்லுகேன். எ-று. (கூ)

என்றினிய வாய்மைக ளியம்பியிறை கூற
அன்றுமை தனக்ககில நீதியு மறிந்தாய்
இன்றுயிர் தனக்குறுதி நீயரு ளெனக்கே
ஒன்றியரு ணின்றமையி லுன்னொடிர வோனே.

எ-து. மகா பலத்தையுடையவரோ முன்னாள் பார்வதியார்க்குப் பரமேசுரன் திவ்வியாகமங்களை யருளிச்செய்ய வப்பொழு தெல்லாவற்றையுங் கேட்டறிந்தீர் தேவரீர் சிவனது கிருபையுடன் பொருந்தியிருக்கையாலிப்பொழுதுயிர்க் குறுதியான நூலையெனக்கு அருளிச்செய்வீர். எ-று.(௰)

என்றுமுனி சண்முகனை யேசறவு பேசி
நின்றுபினு மாதரவு நீடநிறை கூட
அன்றுவின வுந்திறம னைத்தையு மதித்தே
யின்றறைவல் பாசவிரு ளீடற விளைத்தே.

எ-து. அகத்தியமுனிவர் இப்படியே கருதிப் பிள்ளையாரைத் தோத்திரஞ்செய்து நின்று பின்பு சிரத்தை மேன்மேலும் வளர்ந்து செல்ல அறிவு நிலைபெற்று வணக்கத்துடன் பொருந்தி யன்றுவினவிய திறமெல்லாவற்றையும் விசாரித்து ஆன்மாக்கட்குப் பாசவிருண்மெலிந்து கெடும்படிக்கு இப்பொழுது சொல்லா நின்றேன். எ-று. (௰க)

உத்தம சுரார்க்கதிப வூனவினை யோட்டும்
வித்தக விசாகமயில் வாகனவிண் மேவும்
புத்தியொடு முத்திதரு போதகபு லாலுண்
சத்திதர யான்வினவல் கேட்டுவிடை சாற்றாய்.

எ-து. வெளி. (௰உ)

தக்கசிவ தன்மநெறி தன்னுளரி தாய
மிக்கசிவ தன்மநெறி யாதுவிப ரீதம்
உக்குணர் வுதித்திட வுரைக்குமுறை யாதோ
நக்கனடி யர்ச்சனையும் யாதிவை நவிற்றாய்.

எ-து. தகுதிப்பாட்டினையுடைய சிவ புண்ணியங்களுக்குட் பிறரிதற் கரிதாய மிக்க பலனைக் கொடுக்கும் சிவதன்மத்தின் முறைமையாது?

வாக்கியங்க ளனேகமுளவாயினும் ஐயந் திரிபின்றி மெய்யுணர்வுதோன்ற நவிலும் வாக்கியம் யாது? சிவனது திருவடியிற் பூசைசெய்யு முறைமை யாது? இவைகளெல்லா மெனக்கு அருளிச்செய். எ-று. (௰௩)

நாடரிய ஞானதா தானமு நவிறரும
பீடுபெறு பேதமுமெ னக்குமுறை பேசாய்
ஈடுபெற வியுமுறை யீபவ ரிரப்பார்
கூடுபய னுதிய வனைத்துமுறை கூறாய்.

எ-து ஆன்மாக்க ளறிதற்கரிய விசிட்டமான சிவஞான தானவிதியையும், பெருமையினையுடைய ஞானதானஞ் செய்யு மதற்கு மண்டபம் அதிவாதம் பூசைமுதலிய விதியையும், பொருமைபொருந்தத் தானங்கொடுக்கும் விதியையும், அதனைக்கொடுக்கு மவர்கள் வாங்குமவர்க ளடையும் பலனையும் இவைகளெல்லா மெனக்கடைவாக அருளிச்செய். ஏ-று.

அனைத்து மென்பதனாற் கன்மயாக முதலிய ஐவகை யாகத்தையும், பல விசிட்டகாரணத்தையுஞ், சிவதரும பேதத்தையும், பாவவினைத் திறத்தையும், ஆன்மாக்கள் சுவர்க்க நரகங்களையடையு முறைமையையும், அவர்கள் சனன மரணப்பட் டுலகத்திற்றுயருறு முறைமையையும், நகரத்தில் வினைப்பயனை யனுபவித்துச் சேடமாய் அதற்கேற்ற அடையாளத்தைப் பூமியின்கண் வந்து பொருந்து முறைமையையுஞ், சிவஞானயோகத்தின் முறைமையையும், நிதநியமுதலிய கன்மலோபத்துக்குப் பரிகாரஞ் செய்து அதனைத் தீர்க்கு முறைமையையும், பசுக்கணிற்குஞ் சிவலோகத்தின் வளத்தையும் உணர்த்தியதென்றறிக. இதனைப் பரமதருமோபதேசமென்னுஞ் செய்யுளாற் பின்னர் முடித்துக் கூறப்படு மாண்டுக் காண்க. (௰௪)

மேற்பிள்ளையார் திருவாக் குணர்த்துகின்றார்.
எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

என்றுமுனி வினவுதலு மிரக்க மெய்தி
யெழிலுடைய குமரன்று ளிணையி லீசன்
துன்றுகழ லடிநினைந்து துயக்க நீங்கச்
சொல்லுவங்கேண் முனிவனே துகளிலீசன்
அன்றருள்செய் சிவதருமோத் தரமெ னூலி
னறமதனை யறிந்துசில ரதனை யாக்கிச்
சென்றணையச் சிவபுரியைத் தெருண்டு தம்மைச்
சிவனடியைச் சிலரடைய மலமுந் தேய்த்தே.

எ-து. அகத்தியமுனிவர் இவ்வாறு வினவியவளவி லழகினையுடைய பிள்ளையார் கிருபையோடு ஒப்பிலாத சிவனது நெருங்கிய வீரக்கழ

வினையுடைய போதங்களைத் தியானஞ்செய்து பின்பு முனிவரனே யின்மல னாகிய சிவன் பக்குவான்மாக்களிற் சில சிவதருமங்களை யறிந்தனுட்டித்த தனாற் சிவலோகத்தை யடையவும், அதிபக்குவரிற் சிவ ஞானத்தினாலே யாணவ முதலிய வாதையைப் போக்கித் தற்சொரூப தெரிசனப்பட்டுத் தனது திருவடியையடையவும், சிருட்டிகாலத்திற் சிவனருளிச்செய்த காமிகமுதலிய திவ்யாகம மிருபத்தெட்டினுட் சந்தான சருவோத்தமென் னு மூலாகமத்தி னுபபேதமாகிய ஈசானம், சிவதருமம், சிவதருமோத்தரம், திவ்யப் புரோக்தம் குபேரமெனக் கூறப்பட்ட வைந்தனுட் சிவதருமோத் தரமென்னு முபாகமத்தை ஐயந்திரிபு நீங்கச் சொல்கின்றேம் கேள். எ-று.

மலமுமென்ற வும்மையாற் கன்மமாயை யென்பனவும் கொள்க. ஏகாரம்- ஈற்றசை. இஃதுபபேத மென்பதனை ஆகமத்திற் சருவோத்தத் துபபேதமெனப் பின்னர்க் கூறுகின்றார்.

சூ. “வணக்கமதிகார மென்றிரண்டுஞ் சொல்லச் - சிறப்பென் னும் பாயிரமாஞ்சீர்,” என்று “ஆயிரமுகத்தா லகன்றதாயினும்-பாயிரமில்ல துபனுவலன்றே” என்றுங்கூறலின் பாயிரமுரைத்து நூலுரைத்தன்மரபென்க.யாதானுமோர் நூற்குப் பொருளுரைக்குங்கால் காண்டிகை வகையானு முரைவகையானு முரைக்கப்பெறும்.ஈண்டிந்நூற்குக் கூறியதியாதெனின்; சூ. “சூத்திரத்துப் பொருளன்றியு மியாப்புறவின்றி யமையா தியல்பவை யெல் லாமொன்ற வுரைப்பதுரையெனப்படுமே,” “பொழிப்பேயகலநுட்ப மெச்ச மென்றப்பா லுன்கேயுரைக்குறுப்பாகும். பொழிப்பேபொருளை யொருப் படுத்துரைத்தல். விரித்துரைதானே யகலமென்ப. நுட்பமப்பொருட்கேற்பவு ணர்த்தல் அடுத்தபொருளா யகன்றுநிற்பதனை யெடுத்துரைப்பதுவேயெச்ச மாகும்.” என்றதனாற் பொழிப்பென்பது, தொகுத்துணர்த்தல், அகலமெது விரித்துணர்த்தல், நுட்பமென்பது கடாவிடைகூறல், எச்சமென்பது கடாவறத் துணிந்தபொருள். இதனானே ஓரோவழியாற் சிறப்புப்பாயிரங் கூறியதென்றறிக. (யரு)

பாயிரமுற்றிற்று.

சிவமயம்.

முதலாவது

பரமதருமாதியியல்.

இவ்வோத்தென்ன பெயர்த்தோவெனின், பரமதருமமாகிய சிரத்தை முதலிய விதியைக்கூறுகின்றாராகலிற் பரமதருமாதியியலென்னும் பெயர்த்து. சூ."இயலேசாயலுந் தமிழ்நடையுமாகும்" என்பதனு விதனைத் தமிழ் நடையாற் கூறுதலானியலென்றார்.

மேலித்தலைச் செய்யுளென்னுதலிற்றோ வெனின்
நிறுத்தமுறையானே சிவதருமத்துக்கு மூலஞ்
சிரத்தையென்று உணர்த்துத னுதலிற்று

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

ஆதரவே பரமான வறமதாகு
மாதிநடு வந்தமிவற னைத்து மாகு
மாதரவற் றவரீகை யறமேயாகா
தாதலினு லாதரவே மூல மாகு
மாதரவே பிரகிருதி யான்மாவீச
னெனும்பொருளு மறிவிக்கு மமலன் றானு
மாதரவே யடைவிக்கு மாதலாலே
யனைத்தினுக்கு மாதரவே மூல மாமே.

எ-து. வெளி. சிரத்தைக்குப் பரியாயப்பெயர். பத்தியெனவும், பாவமெனவும், புரமப் பிரீதியெனவும், சிவதர்மத்தி னுருப்பாடெனவும், பிரதி பத்தியெனவும் ஐந்து விதப்படும். அவைகளை யாண்டாண்டு வந்துழி வந்துழிக்காண்க. ஆதரவு எ-து. சிரதைதை. (௰௬)

மேலதனை வற்புறுத்தி யுணர்த்துகின்றார்.

மகவினையா லாகத்தின வருத்தந்தன்னுன்
மாநிதியான் மற்றுமுள பொருள்க ளாலுந்
( )தகைபெறுவா னவராலுங் காதலின்றேற்
சாதிக்கப் படுவதல தருமந் தானே
யுவகையுற வாதரவாற் சிறிதேதேனு
முதவியிடு மறமதனுற் பெரிதுண் டாகு
மகநெகலு மாதரவே யரியபேறென்
றறியாதா ரென்பெறுவ ரன்னோ வன்னோ.

எ-து. யாகாதி கன்மத்தினலே யாதல், கிருச்சிர சாந்திராயண ...யவற்றால் சரீரத்தை வாடுதல் செய்தாதல், மிகுந்த திரவியத்தா லாதல், நவரத்னமுதலிய பொருள்களினலாதல், சிரத்தையில்லாத விடத் துத் தகைமைப் பாட்டையுடைய தேவர்களாலுஞ் சிவதர்மங்கள் சாதிக் கப் படுவதல்ல, யாதொருவர் சிரத்தையுடனேயற்ப மேதாயினுந் தானஞ் செய்யி னதனுலே மிகுந்த பலத்தைக் கொடுக்குந் தர்மமுண்டாம். ஆத லான் மனநெகிழ்ச்சியுடைய வாதரவே பெறற்கரிய பேறென் றறியமாட் டாதார் என்ன பலத்தை யடையப்போகிறார்கள். ஐயோ ஐயோ. எ-று.

வானவராலும் பெறற் கரியதெனவே யேனையோராலுஞ் சாதிக்கப் பெருதென்பதாம் எகாரம்-ஈற்றசை. அன்னே வன்னே எ-து இரக்கத்தின் கண் வந்த குறிப்பு. (௰எ)

சிவவாக்கியத்தினது விசிட்ட முணர்த்துகிறார்.

முனிவரனே சிவதரும மூலஞ்சொன்னே
மொழிந்திடுவம் வாக்கியங்கேண் மோகம் போகப்
புனிதமுற மனமொருமைப் புந்திதானும்
பொய்யகல மெய்யகலப் பொள்ள லாக்கைத்
துனிதொலையத் தனையிணையில் சோதிபாதஞ்
சூடியிடச் சிரம்படர்ந்து தொடர்ந்து நின்ற
வினைவிளிய விழைவுறவே கேட்பார் தங்கள்
விளக்கெனமெய்ப் பொருளையது விளக்க வுள்ளே.

எ-து. முனிகளுக்குட் சிறப்பினை யுடையவனே சிவதர்மத்துக் குச் சிரத்தைதானே மூலமென்று சொன்னேம், சிவனருளிச்செய்த சிவவா க்கியத்தை யாசையுடன் கேட்போருடைய சுகதுக்கங்கண் முற்றுதலாலு ண்டாகி மோகங் கெடவும், மனங்கவராது நிச்சயிப்பிக்கும் புத்தியுமென்ன வே யந்தக்கரணங்கள் சுத்திபெறவும், பொய்யானதுஅவரைப் பொருந்தா மல் விட்டுப்போகவும், மெய்யானது அவரிடத்திற் பொருந்தியெங்கும் பரம் பவும், நவத்துவாரத்தினையுடைய சரீரத்தை யெடுக்குந் துக்கமொழியவும், தனக்கொப்பொருவரு மில்லாத சிவனது சீபாதத்தைத் தலையிற்றரிக்கவும், பிரவாகா னுதியாய செனனங்கடோறுந் தொடர்கின்ற கன்ம க்ஷயம் பிறக் கவும், விளக்கானது விசுவத்திற் பதார்த்தங்களை விளக்குவதுபோலப் பக் குவான்மாக்களுடைய விதயக்மலத்திற் பதி பதார்த்தமுதலிய பொருள்க ளை விளக்கவும், அந்தச் சிவவாக்கியத்தைச் சொல்லாநின்றே மதனைக் கேள். எ-று. (௰அ)

கபிலர் பதஞ்சலி முதலாயினர் வாக்கியங்கள் பிரமாணமன்றோ வெனின் அவர் மலத்தோடு கூடினவராதலி னவர் வாக்கியம் ஆப்தமானபிரமா ணமன்று. அற்றாகவி சருவஞ்ஞனுன சிவன்று திரு

வாக்கே போக மோக்ஷங்களைக் கொடுக்கு
மென் றுணர்த்துகின்றார்.

அமலவர னருளியசொல் வாக்கியமே யதுதா
னருத்தத்தா லக்கரத்தா லதிக மற்பஞ்
சமலருரை யதுபோல விபரீதஞ் சிறிதுஞ்
சாற்றாதே யுள்ளபடி சாற்றுஞ் சாற்று
மமலனையு மணுக்களையு மண்ட பேத
மனைத்தினையு மறிவிக்கு மாத லாலே
பவமொருவு நெறிதன்னைப் பயக்கும் போகம்
பாலிக்குந் தானமுதற பகர்த லாலே.

எ-து மலரகிதனுகிய சிவனருளிச்செய்த திருவாக்கே விசிட்டமான வாக்கியம், அந்த வாக்கியமானது எழுத்தினுற் சுருக்கமும் பொருளினுற் பெருமையுமாயிருக்கும், அஃதன்றி இராகத துவேஷத்துடனே கூடிய வான்மாக்கள் வசனம்போல விபரீதஞ் சிறிதுஞ்சொல்லாம லுள்ளபடியே சொல்லும், அஃதன்றிப் பதியையு மான்மாக்களையும் பாசமாகிய வண்டபேதமனைத்தினையு மறிவிக்கும் இதில் தானம் யாகமுதலியவற்றைச் சொல்லுகையாலே போகத்தையுங் கொடுக்கும், அந்தப் போகம் பொசித்துத் தொலைந்த பின்னாச் சனன மரணப்பட் டுழலாமற் பரமமான மோக்ஷத்தையுங் கொடுக்கும் எ-று.

உள்ளபடியே சொல்லுவ தியாதெனின் கு. பா-கணிதத்து மந்திரத்துங் காண்க கசடின்மை, என்பதுபோல மற்றெல்லாம் எனவறிக. வாக்கியமாவது * ஆகாம்க்ஷை முதலிய விலக்கண முடையது. (௰௧)

இங்ஙனஞ் சிவவாக்கியப் பிரமாணங்கூறி அதனுட் சொல்லும் மந்திரத்தின் விசிட்டமான மந்திர மீதென் றுணர்த்துகிறார்.

ஆதிதனி லோமென்னும் பதமதாக
வந்தமதிற் சிவாயவொலி யணைந்து நிற்க
வோதியவா றெழுத்தினையு முடைத்தேயிந்த
வோமென்னும் பதபொருடா னுயிர்கட் கெல்லாம்
போதகனுய்ப் பொருவிலியாய் நிற்குமீசன்
புனிதனவன் சந்திவித மைந்து மற்றை

* ஆகாம்க்ஷை, யோக்கியதை, சந்நிதி இம்மூன்றும், வாக்கியப்பொருளுணர்ச்சிக்கேது, ஆகாம்க்ஷை எ-து. அவாய்நிலை, யோக்கிந்த, எ-து. தகுதி, சந்நிதி, எ-து. அண்மை, அவாய்நிலை, ஒருபதம் தன்னை முடிப்பதொரு பதமில்லாத வழிமுடிவு பெறுது நிற்றல், தகுதி, பொருட்கு வாதையின்மை, அண்மை பதங்களை யொருதொடராக விரையக்கூறுதல், இவற்றின் விரிவெல்லாந் தருக்கசங்கிரகவுரையிற் காண்க.

யேதமிலா வஞ்செழுத்தின் பொருளே யெண்ணி
யிருபயனு முயிரடையு மிவற்ற லென்றும்.

எ-து அந்தச் சிவவாக்கியத்துட் கூறிய பஞ்சாக்கரம் ஆதியிலே ஓமென்னும் பதமும் அந்தத்திலே சிவாயவென்னும் பதமும், நடுவின் நம வென்னும் பதமுமிற்க, உச்சரிக்கின்ற வீறக்கரத்தையு முடையதாம். இந்த ஓமென்னும் பதத்தின் பொருளை விசாரிக்கிற் சருவான்மாக்களுக்கு மறிவை விளக்குமவனுய்த் தனக்கொப்பொருவரு மில்லாதவனுய்ச் சருவ வியாபியாய் வாச்சியார்த்தமாயிருக்கிற சிவன் குற்றமில்லாத மற்ற வஞ்செழுத்தின்பொருள், அந்தச் சிவனுடைய வீசானமுதலிய சத்திகளைந்துமாம்; இந்தப் பதங்களாலே யந்தப் பொருள்களைக் கருதி யுச்சரிக்கி லான்மாக்களெந்தக் காலமும் போக மோக்ஷங்க ளிரண்டையு மடைவர். எ-று. (உ௰)

அந்தப் பிரணவத்தின் மகிமை யுணர்த்துகின்றார்

ஓமென்னும் பதமதனில வேதமாதி
யுறபவிக்கு மாலவித்தி னுதிக்கு மாபோ
லோமென்னும் பதமதனை யுரைத்தார் தாமே
யோதினாகள் வேதாதி யுரைக ளெல்லா
மோமென்னும் பதபொருளை யுணர்ந்தார் தாமே
யுணர்ந்தாரும வேதாதி யொருமை கூற
வோமென்னும் பதமொழித்தஞ் செழுத்துமாதர்க்
கொழுங்குடைய சூத்திரர்க்கு முரைக்க லாமே.

எ-து. ஆலம் விததிலே நின்றுஞ் சாகோப சாகைகள் தோன்று மாறுபோல, ஓமென்னும் பதத்திலே வேதமுதலாய நூல்களெல்லாந் தோன்றும் ஆகையால் ஓமென்னும் பதத்தை யுச்சரித்தவர்களே வேதமுதலாய நூல்களெல்லா மோதினவர்கள் அந்தக் கரணங்க ளொருமிக்க, வோமென்னும் பதத்தினின்ற பொருளாகிய சிவத்தை யறிந்தவர்களே வேதமுதலாகிய நூல்களிற் சொல்லும் பொருள்களெல்லாவையு முணர்ந்தவர்கள் ஆதலாற் பார்ப்பார் முதலிய நாலுவன்னத்துண் மாதருஞ் சற்சூத்திரரு மந்தவேதமாதாவாகிய பிரணவத்தை நீக்கினின்ற வஞ்செழுத்தையுமே யுச்சரிக்கலாம். எ-று. (உக)

இதுவுமது.

இருளுலகி லறவுலவு மிரவியின்றே
யிசையாது பொருளொடுகண் ணொளியுண் டேனும்
பொருவரிய வோங்காரப் பொருளொன் றின்றேற்
பொறியிலங்கா தனைத்துயிர்க்கும் பொறியுண் டேனு
மருளதனை யணுக்களுக்கு மாற்றியென்று
மதியருளும் பரமசிவன் வாக்கைக் கூறும்

குருபரனு மோங்காரப் பொருளேயென்று
கொண்டாரோ மும்மலமும் விண்டார் தாமே.

எ-து. பூமியின்க ணந்தகாரங்கெட வுலவுகின்ற வாதித்தனில்லை யாயிற் கண்ணானது தனக்கென வொளியுண்டாயினும் பொருளொடு பொருந்திக் காணமாட்டாது. அதுபோல ஒப்பில்லாத சூக்கும பஞ்சாக்கரமாகிய வோங்காரம் பிரமன்முதலாயினாரை யதிட்டித்துக்கொண்டு மனமுதலியவற்றை * அகரமுதலிய வக்கரங்களைக் கொண்டு காரியப்படுத்தாவிடத்து ஆன்மாக்கள் கருவி கரணங்களுடன் கூடியிருந்தார்களாயினும், அந்தக் கருவி கரணங்கள் சேவியாதாதலால் ஆன்மாக்களுக் காணவ விருளை நீக்கியெந்நாளு மறிவை விளங்கப்பண்ணும் பரமசிவன் றிருவாக்கை உபதேசிக்கு ஞானசாரியனு மந்தப் பிரணவத்தின் பொருளேயென் றுட்கொண்டவர்களே மலமாயா கன்மங்களை நீங்கினவர். எ-று. (௨௨)

முதற்கட் டொகுத்துப்போந்த ஆசிரியர் சிவதர்மம்பரிபாலன மாகையின் பொருட்டரசனுக்குபதேசிக்குமியல்பு மவனது சிறப்பு முணர்த்துகின்றார்.

ஐயமற விபரீத மதுவுமீச னருண்மொழியை
யாராய்ந்த வனக னாசான்
வையகமு முய்யவுனிச் சைவதன்ம மன்னவனுக்
களிக்கவவன் மருவு நீதி
யெய்தியிடு முலகச்ச மெய்தலாலு மெல்லோரு
மிருபயனு மெய்த லாலே
சைவநெறி தனையனையற் களித்த வாசான்
சகத்தினுக்குந் தேசிகனே சாற்றுங் காலே.

எ-று சிவனருளிச்செய்த வேதாகமங்களை யையந் திரிபற வுணர்ந்து பாவமில்லாத ஆசிரியரானவரும், உலகத்திலுள்ள வான்மாக்க ளீடேறும்படி கருதிச் சிவதர்மங்களை விசாரித்து அரசனுக்குப் போதிக்க, அந்தவரசன் சாமபேததான தண்டமென்னு நீதியைப் பொருந்தி நடப்பான், அவனீதி வழி நடக்கவே யுலகத்திலுள்ள வான்மாக்களு நீதிவழி நடவாதோனைத் தண்டிப்பனென்னும் பயம்பொருந்தி யறத்தின்க ணொழுகுவர், அங்ஙன நீதிவழி நடக்கு மரசனு மான்மாக்களும் புத்தி முத்திகளை யடைதலால் அர

* அவ்வுட னுவ்வுமவ்வு மனம்புத்தி யாங்காரங்கள்
செவ்விய விந்துநாதஞ் சித்தமோ டுள்ளமாகு
மொவ்வெனு மெழுத்தாமைந்து முணர்வுதித் தொடுங்குமாறு
பவ்வமுந் திரையும் போலும் பார்க்கிலிப் பண்புந் தோன்றும்,
என்பதனு லறிக.

சனுக்குச் சிவதீக்கையைச் செய்து சிவதர்மத்தின் வழி நிறுவின வாசிரியன் மகிமையைச் சொல்லு மிடத்தவனே யுலகத்துக்கெல்லா மாசிரியன். எ-று.

வையகமு மென்ற வும்மையா லரசனு மென வறிக அச்சமெய்த லாலு மென்ற வும்மையா லியல்பானும் பத்தியானு மெனவறிக. (உரு)

அந்த வரசன் உலகத்துள்ளோரை நீதிவழி நடத்துமுறை யுணர்த்துகின்றார்

பூபதியு நூன்முறையிற் புவியுளோரைப்
புரிவிக்க வழுவாது புரிந்தார் தாமும்
பூபதியைச் சிவனெனவே புந்திசெய்வர்
பொருந்திடுவர் தன்மார்த்த காமம் பூமேற்
பூபதியு மிதுதனையே புரிவார்தம்பாற்
பொருள்கொள்க வொருகூறு புவிக்கைந் தாக்கிப்
பூபதியை நிரையத்திற் பொருந்துந்தியார்
பொருளவரை முறைநிறுவிற் பொருந்தா ரூங்கே.

எ-து அரசன் பூமியின்க ணுள்ள வான்மாக்களை மனுநீதி வழியே யவரவர் சாதிகொத்த அறங்களைச் செய்விக்கக் கடவன், அங்ஙன முறைபிறழா தறங்களைச் செய்த வான்மாக்களு மந்த வரசனைச் சிவனென்றே புத்தி பண்ணக் கடவர்கள், அப்படி புத்திபண்ணினோர்க ளிந்தப் பூமியிலே தானே யறம் பொரு ளின்பங்களைப் பெறுவர்கள். அரசனு மிந்த மனுநூன்முறையே யொழுகு மவரிடத்துப் பொருளை யாறு கூறாக்கிக் குடிகளுக்கைந்துகூறுந் தனக்கொரு கூறாகக் கொள்ளக்கடவன். அறநெறியி னொழுகாத தீவினை யோர்பாற் கொள்ளும்பொரு ளரசனை நரகத்தில் விழும்படி செலுத்து மாதலாற் பொருளனைத்துங் கொள்ளக் கருதாம லந்தத் தீவினை யோரைக் குற்றத்துக்குத் தக்க தண்டஞ்செய்து வாங்கி யறநெறியி னிறுத்துவனுயி னவ்வரச னரகினை யடையான். எ-று. (உச)

குரவ னரசனுக்குத் தர்மபுத்தி வருவிக்கு முபாயமு மந்தக்குரவனுக் கிவன் செய்யுங் கைம்மாறு வேறில்லை யென்பது முணர்த்து கின்றார்.

பார்த்திபனுங் கருமத்திற் பொருளிற்சாலப்
பற்றுடைய னெனிற்குரவன் பரிவு கூர்ந்து
தீர்த்திடுக மந்திரத்தா லவுடதாதித்
திறத்தினுமே யறத்தினவன் சிந்தை செல்ல
பார்த்திடுக பரயோகம் பின்புகல்கப்
பரையோக மனித்துவினைப் பகைதா ராமற்

*காத்தருா வனுக்கிவன்செய் கைம்மாறுணடோ
காசினியும் பொருளனைத்துங் கைம்மா றன்றே.

எ-து. அரசன் காம விகாரத்திலுந் தனேந்தேவெதிலு மிருந்த வாசையுடையனுகிற் குரவ னரசனுக் கிப்படி பொல்லாத புத்திவந்ததே யென் றிரங்கி அது போம்படி மந்திர வாதத்தாலும், மருந்து முதலியவற்றுலும், தீர்த்து அவ் வேந்தனது மன மறத்தின்கட் செல்லும்வண்ண முணர்த்திப் பின்பு மேலான ஞான போகங்களை யுபதேசித் திரட்சிக்கக் கடவன், அங்ஙன ஞான யோகத்தை யளித்து வினைப்பகை யேறுவண்ண மிரக்ஷித்த வாசிரியனுக் குலகமு முலகத்தி லுண்டான பொருள்களுங் கைம்மாறல்லவே யாதலாலவற் கனையன்செய்யும் பிரதியுபகாரமில்லை. எ-று.

ஓகாரம் வினுவின்கண் வந்தது. ஒவுடதாதி யென்பதனுன் மணியுமெனக் கூட்டுக (உ௫)

வேதாகமங்களின் முறைமையு மவற்றை யுணராதார்
பயன்பெறுமையு முணர்த்துகின்றார்.

அற்பாயு ளார்க்கென்றே யமலன்வேத
மாதிதனைத் தொகுத்துறைந்தா னுய்கி லோது
நிற்பாருஞ் சிலர்நில்லாக் குரம்பைதன்னை
நிலையெனவே கருதியவப் பசுநூ றன்னைக்
கற்பாருஞ் சிலரமலன் கழறும்வாக்கைக்
கருதாதே யவனடிக் கமலந் தன்னைப்
பொறபாருங் கருணையினுன் மற்றைநூலாற்
பொருந்துதலு மரிதுமலம் போக்க லுலும்.

எ-று. நின்மலனுகிய சதாசிவ தேவ நாயனுர் பரதகண்டத்தி லிருக்கு மானிடர்க்கு வாணு ளற்பமென்று வேதாகமங்களைச் சுருக்கித் தமது பஞ்சவத்திரத்தாற் காமிகாதி திவ்யாகமங்களையும் அருளிச் செய்தார், இப்படிச் சுருங்கச் சொல்லி யிருக்கவும் அதனையோதி யதன் பொருளை யறியாம லிருப்பாருஞ் சிலருளர், நீர்க்குமிழிபோல நிலையில்லாத சரீரத்தை நிலையென்று கருதிப் பிறப் பிறப்புக் கேதுவாகிய பொல்லாத பசுநூலையே பொருளென்று கற்பாருஞ் சிலருளர். ஆதலாற் சிவன் அருளிச்செய்த வேதாகமங்களைப் பொலிவுபெற் றிருக்கிற திருவருளினுலே யாராயாது அதற்கன்னியமான பசுநூலை யாராய்வதனுற் சிவனது திருவடித் தாமரைகளை யடைதலு மும்மலங்களை நீக்கலு மரிது. எ-று. (உ௬)

பதி முதலிய பதார்த்த மனுதியென் றுணர்த்துகின்றார்.

ஆதியல செம்பினுக்குக் களிம்புதானு
மாராயி லதற்கதுவு மனுதி யாகு

மாதியல மூலமல மணுக்கட்கெல்லா
மாணவமு மாருயிர்கட் கனாதி யாகு
மாதியல பசுபாச மரிக்கவல்ல
வமலனுமா ருயிர்களுமே யனாதி யாகு
மாதியல வுலகத்தை யடக்கித்தின்பா
லாக்குவதும் வினையுமுயிர்க் கனாதி யாமே.

எ-து செம்பினுக்குக் களிம்பு மாதியல்ல, அதனை விசாரிக்குமிடத்து அனாதியே. அதுபோல ஆன்மாக்களுக் கெல்லா மாணவமு மொருகாலத்தி லுண்டாய தன்று. அதுவும், வியாபியாயிருக்கின்ற வுயிர்களுக்கு அனாதியே. பக்குவான்மாக்க ளுடைய பாசத்துக்கு வயிரியாயுள்ள சிவனு மான்மாக்களு மாதியல்ல வனாதியே தன்னிடத்திலே நின்றும் வியாத்தியாத்மிகமாக வுலகத்தை யுண்டாக்கி மீளவுஞ் சத்தியாத்மிகமாகத் தன்னிடத்திற் காரியவுருவங்களை யொடுக்கு மிருவித மாயையு மாதியல்ல; வனாதியே. கன்மமு மாதியல்ல செனனந்தோறுந் தொடர்ந்து தொடர்ந்து வருகையாற் பிரவாகானாதியாயே வரும் எ-று. (உஎ)

ஆதி யென்பது ஒருகாலத் துண்டாயது, அனாதியென்பது சகசம்,

அந்தச் சிவ வாக்கியத்தைப் பக்குவான்மாவுக் குணர்த்தாது
அபக்குவர்க் குணர்த்திற் குற்ற முணர்த்துகின்றார்.

போதகனு மும்மலமும் போக்கித்தன்னுட்
பொருவரிய பரம்பொருளைப் புணர வெண்ணு
மாதவனுக் கறைகவிறை யமலன்வாக்கை
மற்றையவாக் கறையற்க மனத்துக் கெட்டா
வாதியருள் வாக்கியத்தை யருத்தந்தன்னை
யருநிதியாற் புகழ்முதலா லயர்த்துங் கூறிற்
பாதகனே போதகனு மவர்களோடும்
பற்றிவெ னெரிநிரைய மங்கார் பற்றே.

எ-து. ஆணவ முதலிய மலங்களை நீக்கித் தன்னிடத்தில் வியாத்தியினாலே யன்னியமாய் நிற்கும் ஒப்பில்லாத சிவனை யடைதற்கு விரும்பும் பெரிய தவத்தினையுடைய மாணாக்கர்க் காசிரியன் கருத்தாவாகிய சிவனது திருவாக்கை யுபதேசிக்க, அல்லாத அபக்குவர்க் குணர்த்தக்கடவ னல்லன். அவர்களுக்கு மனோவாக்குக்"கெட்டாத சிவனருளிச்செய்த இவ்வாகம வாக்கியத்தைத்தான் அதிற் சொல்லும் பொருளைத் தான் ஐசுவரிய நிமித்தமாகவும் புகழ்முதலிய நிமித்தமாகவு மறந்து முரைப்பானாயி னந்தப்போதகனு மிகுந்த பாவான்மாவேயா யந்த மாணாக்கரோடே தானு மெரிவாய் நிரையத்தை யடைவன். அதினின்று மவர்களைக் கரையேற்றுவார் யார். எ-று. (உஅ)

* புகழ்முதலால்-என்பதனுல் - மக்கள் சுற்றமென்னும் காதலானும் அரையன் முதலியோர் பயத்தானும் மாறுகோளானுமென வறிக (௨௮)

சிவபூசைக்கு வேண்டுமுபயோகங்களுக்குட் டலைமை யாகிய பஞ்ச கௌவியத்தின் முறைமை உணர்த்துகின்றார்.

வேறு.

அறைந்தன மமலன் வாக்கை யானிடை யாறுஞ் சொலவாரு
சிறந்தறி சிவபூசைக்குத் தேடருமப் பொருளாக ளென்றே
யிறந்தவ ரென்போ டாமை யிண்டெழின் மார்பிற் பூண்டு
புறமபுனத் தாடிபோ றருள் புரிந்துமழ தவபோ தத்தில்.

எ-து. மிகுந்த தவத்தினை யுடையானே சிவனது திருவாக்கின் மகிமையைச்சொன்னோம். மேற்பசுவின்க ணுள்ளவாகிய கௌவியங்க ளாதினை யுஞ சொல்லா நின்றோம், இவற்றைச் சங்காரகாலத்தி லிறந்துபோன அரியயன் முதலானோ ரெலும்புட னோமையோட்டையு மெழில்வாய்ந்தமார் பின்க ணணிந்து சுடலையின்க ணாடுகின்ற சிவனது பொற்பாதத்தை விரும்பிச் செய்யுஞ் சிவார்ச்சனைக்குத தேடு மரியபொருளென்று நின்னறிவின் கட் சிறப்பினோடு மறியக்கடவை. எ-று. (௨௯)

அமரரு மசுரர்தாமு மமிழ்துணங் கருதி வெற்பைத்
தமதுயர் வலத்தாற் றுங்கிக் கடைந்தபாற் கடலிற் றங்கிப்
பவமுறு மரியதேனுப் * பஞ்சகம் பரமனாலே
யவன்முடிக் கருகமான வாறுமவ் வைந்தினோமே.

எ-று. தேவர்களு மசுரர்களு மமிதா முண்ண விரும்பித் தங்களுடைய வதி பலத்தினாலே மந்தரகிரியை மத்தாக வெடுத்து வாசுகி யென்னுங் கயிற்றாற் கடையப்பட்ட திருப்பாற்கடலினின்றுஞ் சிவனருளினாலே, நந்தை, பத்திரை, சுரபி, சுசீலை, சுமனை யெனக்கூறியவைவகைப்பசுவுந் தோன்றிப் பின்பு பூமியின்கண்ணே சிவபூசையின்பொருட்டு யாகாதி கன்மங்களின் பொருட்டு முதித்தன, அந்த வைந்தும் பசுவின்கட் சிவனது திருமுடிக் குரிமையான கோசலங், கோமயம், பால், தயிர், நெய், கோரோசனையாகிய † கௌவியங்களாரும். எ-று. (௩௰)

இதுவுமது.

உத்தம ரோசனுந்த முறைத்திடு மாறு மோரின்
வித்தகப் பொருள்கள் வேண்டும் பலத்தினை விளக்குமென்று

* பஞ்சகம்-ஐந்தின் கூட்டம்.
† கௌவியம்-பசுவின்க ணுண்டாயது.

மந்தனை யமலன் றன்னை யாதரிப் பாரு மார
விந்திறந் திசையந் தோன்றும் பொருள்களு மியம்புவாமே.

எ-து. பான்முதற் கோரோசனை யீருகவுரைத்தவாறினையு மாராயிற் சுத்தமாகிய பொருள்களே, செகத்பிதாவாகிய சிவனை யர்ச்சிக்கு மவர்களுக்கும் புசிக்க வவரவர் விரும்பிய போகங்களை யெக்காலமு முண்டாக்கும். இப்படிக் கூறப்பட்ட கௌவியங்களாறினும் பொருந்தி நின்று தோன்றும் பொருள்களையு மேற்சொல்லுவாம். எ-று.

கோரோசனை ரோசனை யெனத் தலைக்குறைக்கப்பட்டது. கோசலத்துக்குத் திருவுண்டாகையாலுங், கோமயத்துக்கு வியாதிபோனசையாலும், செய்க்கியாவரானு மிக்க பூச்சிய முண்டாகையாலும், கோரோசனைக்கு வயது அதிக முண்டாகையாலும வேண்டும் பலத்தினை யெனச் சிறப்பித்தார். (௩௧)

மேற்கூறியவற்றைச் சத்காரியமாக விசாரித் துணர்த்துகிறார்.

கோமய மதனில் வில்வங் குறுமுறி கூடத் தோன்றும்
பூமக ளந்த வில்வம் புரிந்தநிற் பொருந்து மாற்றாற்
றூமமார் வில்வந் தானுஞ் சீபல மென்றே சாற்று
நாமமும் புணரு மீசர் திருமுடிக் கணியெந் நாளும்.

எ-து. கோமயத்தினின்றும் வில்வந் தளிருடன் றோன்றும். அந்த வில்வத்தைத் திருமகள் விரும்பியதன்கண் ணிருக்கு முறையாலே மாலையாகச் சூட்டப்படும். இந்த வில்வஞ் சீபலமென்னும் பெயர்பெற்றுச் சிவனது திருமுடிக் கெக்காலமு மணிதற் குரியதாய் விளங்கும். எ-று

மற்றுமுள்ள புட்பசாதிகளைப் போலக் காலகற்பனையின்றி யெக்காலமுஞ் சாத்துதற் குரித்தாகையா னெந்நாளு மெனச் சிறப்பித்தார். (௩௨)

இதுவுமது.

உற்பல கமல மூலம் பின்பதி னுதிக்கு நீரிற்
பொற்புறு குங்குலியம் பொலிந்தெழும் புரிய யாரு
மற்பு நன் றனக்கு மற்றை யனைவர்க்கு முணவ தாகக்
கற்புறு செந்நெல் பாலிற் கதிரொடு கலந்து தோன்றும்.

எ-து. வில்வந்தோன்றிய பின்னர் நீலோற்பலக் கிழங்குந் தாமரைக்கிழங்கு மந்தக் கோமயத்தின்க ணுண்டாம். கோசலத்தினின்று மெழின் மிக்க குங்கிலியமான தெல்லாரும் விரும்ப விளங்கித் தோன்றும். பாலினின்றுஞ் சிவனுக்கு மற்றுந் தேவ, மானிடர் முதலிய யாவர்க்கு முணவாகிய செஞ்சாலி முதலிய சாலிபேதங்கள் கதிரோடு பொருந்தி யுற்பவிக்கும். எ-று. (௩௩)

இதுவுமது.

சந்தன முதலா யுள்ள மங்கலந் ததியி னோடு
மந்தரந் தமரருண்ணு மமிழ்தமு நவநீ தத்தாஞ்
சிந்தையார் சித்திபேதஞ் சிறக்கரோ சனையுஞ் செய்யு
மந்திவான் வண்ணன் மேனிக் கருத்தமிவ் வாறு மாமே.

எ-து. தயிரினிடத்தே சந்தனமுதலிய மங்கல பதார்த்தங்கள் தோன்றும் வெண்ணெயினின்றும் விண்ணிலுள்ள தேவர்களருந்து மமிர்தமுண்டாம். கோரோசனை யாவரும் விரும்பிய சித்திபேதங்களைத் தலைமை பெறத் தோற்றுவிக்கும் இங்ஙனங் கூறியவாறுஞ் செக்கர் வானம்போன்ற நிறத்தையுடைய சிவனது திருமேனியி லாட்டிப் பணிதற் குரியனவாம் எ-று. (௬௪)

சந்தனமுதலா வென்பதனால், அகில், குங்கும முதலியன கொள்ளக்கிடந்தன, நவநீதம்-வெண்ணெய்.

நிறுத்த முறைபானே சிவனை யவைகளா லாச்சிக்கு முறை
யுணர்த்துகின்றார்.

ஆதலா னெய்யாற பாலா லாமில மற்று மற்றுங்
கோதறு ததியினாலுங் குழகனன் முடிமே லாட்டிச்
சீதம தகன்ற நீராற் றிளைபுற வாட்டிச் சேர்ந்த
வாதர வதனா லாட்டி யாமல காதி யாவும்.

எ-து. வெளி, இதனுள், ஆமிலமென்பது, புளிப்பு. மற்றுங்கோதறுததி எ-து பால்காயாம லூலிழைவது, சிண்டு நாறுவது முதலிய குற்றங்களில்லாத தயிர். சீதமகன்றநீர், இளஞ்சூடான வெந்நீர். ஆமலகாதியென்பதனால், நெல்லிக்காப்பு, மாக்காப்பு, மஞ்சட் காப்பு முதலியனவாம் யாவுமென்பதனால், இளநீர், பஞ்சாமிர்த முதலாயின கொள்க. (௬௫)

இச்செய்யுண் முதல் எனத் துதியம்பு மென்றுஞ் செய்யுளீறாகக்
* குளகமாக உணர்த்துகின்றார்

சீதள நீரு மாட்டித் திகழ்திரு மேனி யீரம்
போதம தாக வாடை பிணைத்தரி தாகப் பெற்ற
கோதில்கோ ரோச னாதி குங்குமக் குழம்புங் கூட்டிக்
காதலால் வில்வந் தனைனக கசடறக் கண்ணாற் கண்டே.

எ-து. வெளி, கண்ணாலே புழுக்கடியறப் பார்த்து என்று கொள்க. (௬௬)

* 'குளகம் பலபாட்டொரு வினைகொள்ளும்.' என்று தண்டியாசிரியர் கூறலானு மறிக.

உற்பல கமலத் தோடு முவகையாற் சாததி நெய்யாற்
குற்குலு வகனுற் றூபங் கொடுத்தொளி கொடுத்தா னெய்யாற்
பொற்புறு பாய தானம் புளிபபுறு ததியின் போனஞ்
சர்க்கரை தேனெய்கூட்டிச சமைத்தவோ தனமுந் தாமே.

எ-து. வெளி. இதனுள், உற்பலம் செங்கழுநீர். குற்குலு-குங்கிலியம் ஒளி-தீபம், பாயதானம்-பாலன்னம். (௬௭)

நிறைந்துறை நேயத் தோடு நிவேதனஞ் செய்க மற்றுஞ்
சிறந்துள வுபசா ரங்கள் செய்துசெய் முறைகட டம்மிற்
குறைந்துள வனைய மீச பொறுத்தரு ளென்று கூறிந்
நிறம்பல வலமுஞ் செய்து நெண்டெனப பணிந்து சேர்ந்தே.

எ-து. வெளி. இதனுள், உபசாரமென்றூர், பஞ்சோபசாரம், தசோபசாரம்-சோடசோபசார மென்பனபற்றி (௬௮)

அண்டங்க ளனைத்துமாக்கு மலர்மிசை யயனே போற்றி
யண்டங்க ளனைத்துங் காக்கு மரியெனு மதிப போற்றி
யண்டங்க ளனைத்து மாற்று மதிபல வரனே போற்றி
யண்டத்தின் பேதத் தப்பா லொளிர்ந்தியே யமல போற்றி.

எ-து. வெளி. (௬௯)

ஆருயி ரனைத்து மின்ற வன்னையே யந்தா போற்றி
யாருயி ரனைத்து நீங்கா வரும்பெரும் பொருளே போற்றி
யாயிர்ப பந்தபாச மறுத்தறு * ளதுல போற்றி
யாருயிர்க கமிழ்தமான வன்பனே போற்றி போற்றி.

எ-து. வெளி என்றல், ஆன்மாக்க ளநாதியுமாய் நித்தியமுமாகையால் விஞ்ஞானகலருட் டலைமையாய அனுச்சதாசிவர் முதலாயினூர்க்குத் தனுவாதிகளைக் கொடுத்தலென்றறிக, அமிழ்தமான அன்பனென்பது, அமிர்தம்போ லினிமை செய்யு மன்பனெனப் பொருள் கொள்க (௭௰)
* அதுலம்-சமானமின்மை.

எனத்துதி யியம்பும் பத்தர்க் கிட்டமிம் மையிற்றுஞ் செய்வன்
றனக்குபர்த் தாரொத் தாரை யிலன்சிவன் சகளத் தூற்று
னினைத்தருச் சனைசெப் தூய்ய நேயர்க ளாத லாலே
வினைப்பகை வெல்வார் செய்க வருச்சனை விதியி னூலே.

எ-து. வெளி. மேற்கூறிய வினையெச்சங்க ளெல்லா மியம்புமென்னும் பெயரெச்ச வினையொடு முடிந்தன. இம்மையினுமென்ற வும்மை,

* அதுலம்-சமானமின்மை.

மறுமையும் விளக்கி நின்றது. இச்செய்யுள் யாவர்க்குந் தோன்ருது நிட்க ளனுப் நின்ற சிவன், சகளீகரித்து அடியவர்பொருட்டுத் தியானுதிகளுக்கு எளியனுவன். ஆதலாற் பிறவித்துயர நீங்கவேண்டினோர் அருச்சனைசெய்து பிழைக்கவெனப் புத்தி கூறியதாயிற்று. (சக)

சிவபூசைசெய்வாரும் அதற்குப் பத்தியுடன் எவல்செய்வோரும் பெறும்பய னுணர்த்துகின்ருர்.

முற்றவத் தாலே பூசை முற்றிய பத்தர் மூவேழ்
சுற்றமுஞ் சுவர்க்க மெய்தத் துன்னுதற் கரிதே யாய
வற்புத னுலகந் தன்னைத் தாமடைந் திருப்ப ரன்பாற்
சொற்பணி செய்தார் தாமுந் துரிசறு நெறியி னுலே.

எ-து. முற்பிறப்பிற் செய்த புண்ணிய பலத்தினுலே விருப்பத்துடன் சிவபூசைசெய்த வன்பராயினோர் தங்குலத்தினுள்ள மூவேழ் சுற்றமுந் தேவலோகத்திற் செல்லத் தாம பிறராலணுகுதற் கரிய சிவலோகத்தைச் சேர்ந்திருப்பர் அதற்கன்பினுலே எவற்ருெழில் செய்தோர்களும்; பிறவித் துயர்தீர்க்கு நன்னெறியாகிய ஞானத்தொடுகூடிச் சிவலோகத்தை யடைவர். எ-று.

அடைந்திருப்பரென்பது, இடைநிலைத் தீவகம், மூவேழ் சுற்றம் எ-து. மாதுர் வர்க்கம் எ-பிதுர்வர்க்கம். எ-தன்வர்க்கம். எ ஆக உயக (சஉ)

அருச்சனைக்கு உபயோகமான தருக்கண் முதலியவும் அருச்சனையைத் தெரிசித்தோர் பெறும்பலனு முணர்த்துகின்ருர்.

அர்ச்சனைக் குபயோ கங்க ளாகிய தருக்க ளாதி
கற்புறு சிவலோ கத்தைக் கலப்பதே திண்ணங் கண்டோ
ரறபுதன் பூசை தன்னை யருவினை யறுவ ரன்பாற்
றற்பரன் பூசை கண்டோர் சிவபுர மதனைச் சார்வார்.

எ-து. வெளி. (சங)

மேலதனைக் கேட்டோர் விரும்பினோர் அடையும் பலனுணர்த்துகின்ருர்.

கேட்டுளார் மகிழச் சொல்வார் கிடைக்குமோ வெமக்கு மென்று
வேட்டுளா ருபகா ரங்கள் விளைத்துளா ரிவரு மெய்ய
ளுட்டுளார் பிறக்கி லிம்மண் ணுயக ராவ ராகிந்
தேட்டுளார் சிவதன் மங்கள் வாதனை திகழ்த லாலே.

எ-து. சிவார்ச்சனையின் பெருமையைக் கேட்டுளோர், கேட்போருளமகிழ அதனைச் சொல்வோர், நமக்கு மிப்படி சிவார்ச்சனை செய்யும் பேறு கிடைக்குமோவென்று விரும்பினோர், சிவபூசைக்கு உபகரணங்கள்

கொடுத்துள்ளோர், இவர்களெல்லாருஞ் சிவலோகத்திற் சென்றுமவர்க ளாம். அங்ஙனஞ் சிவலோகத்திலுள்ள போகங்களை யனுபவித்து மீண்டும் பூமியிலே தோற்றி இந்த உலகமெல்லாந் தானே யாளு நீதிவேந்தராய்த் தோன்றுவர். தோன்றியு முற்பிறப்பிற் கேட்டல் வேட்ட லுபசரித் தலாகிய நல்லவாதனை விளங்குகையினாலே சிவதர்மங்களையே விருப்பத்து டன்றேடிச் செய்வார்கள் எ-று.

இவருமென்னு மும்மை இறந்தது தழீஇயது. பிறக்கில் என்றமை யாற் சிவலோக போகத்தை விரும்பாமையாற் புசியாவாக வாண்டிருந்து தானே பரிபக்குவராய்ப் பாகதியடைவரென்பது விளக்கி நின்றது (௪௪)

இங்கிதையே பரமமான தர்மமென் றுணர்த்துகின்றார்.

தமக்குப ராதம் பேசுஞ் சாமூர்ற சாதிக தார்க்கு
மிமைப்பொழு தெனினுந் துன்ப மியற்றிடா வினிமை தன்னை
யமைந்துநூ லியமி தென்றே யறைந்திடு மதனை யாதி
சமைப்பதே நன்மை யான தருமமென் றறிக தக்கார்.

எ-து வேதாகம நூல்கள், தமக்கு யாதாமொருவர் வேறுவேறாக வெ ண்ணிறந்த குற்றஞ்செய்யினு மவர்களுக்கொருகாற் கண்ணிமை கொட்டு மளவாயினுந் துக்கத்தைச் செய்யாம லன்மையே செய்யு மின்பத்தையே பொருளாகப்படுத்தி யிதுவாயிருக்கு மிதமாவதென்று சொல்லா நிற்கும். ஆகையினாலே யந்த நன்மையை முற்படச்செய்தலே மேலான அறமென்று தகுதியை யுடையோ ரறியக்கடவர். எ-று.

அமைத்துச் சொல்லுமெனக் கூட்டுக. (௪௫)

சிவதர்மத்தின் விசிட்ட முணர்த்துகின்றார்.

செப்பிய வொப்பி லாத சிவதரு மங்க டம்மைத்
தப்பற நினைப்போம் யாமுஞ் சந்திக டோறும் யாரு
மிப்படி யெண்ணு வார்முன் னீட்டிய வினைக ளோட்டி
யொப்பிலா வுமைபால் பாகன் புரத்தினி துறைவ ரன்றே.

எ-து அகத்தியனே இங்ஙனங் கூறிய நிகரில்லாத சிவதர்மங்களை நாமுங் காலை, உச்சி, மாலை என்னு முப்போதுந் தப்பாம னினைப்போம், எம்போலிப்படி கருதுவார் யாவரு முற்சனனங்களி லார்ச்சித்த பாவங்க ளைப் போக்கி இணையிலாத வுமையை யொருபாகத்திலேயுடைய சிவனது லோகத்திற் போகங்களைப் புசித்திருப்பர். எ-று.

யாமுமென்னு மும்மை மற்றுள்ள தேவர்க ளிருடிகண் முதலாயி னாருமெனக் குறிக்க நின்றது. (௪௬)

வேதத்துள்ளு மிச்சிவ தர்மமே சிறப்பென் றுணர்த்துகின்றார்.

ஒப்பிலி யனாதி முத்த னோதிய வேதத் துள்ளுஞ்
செப்பிய சிவதன் மங்கள் சிறந்தமே ரியபோ லேறுந்
தப்பிலாப் பலத்தி னாலே தடவரை நிகர சான்றோர்
வைப்பென விவற்றைக் கொள்வர் மகற்பல வாஞ்சை யாலே.

எ-று தனக்கு ஒப்பாரு மில்லாமல் அனாதியே நின்மலனாயிருக்கிற சிவனருளிச்செய்த வேதத்திலு மிச்சிவதர்மங்களே தலைமையையுடையன வாயிருக்குமங்ஙனா யிருப்பனவென்று தெளியப்படிக்கும்படி யதிருக்குமங்க ளாயிருப்பினுந் தப்பாமற் சிறந்தவிக்கும் பலத்தினாலே மகமேருவைப் போலப் பெருத்திருப்பன, ஆதலி னறிவுடையோர் மகத்தான பலங்களிலு ள்ள விருப்பத்தாலே யவையிற்றைத் தருமிக்கச் சிவதர்மங்களே யென்று அதனைச் சேமிக்கும பொருள்போலக் கைக்கொள்வர். எ-று.

மகற்பலம் வடமொழிச் சிதைவு (௬௭)

முருகக்கடவுள் முடிக்கலென்னுந் தந்திரவத்தியா லுணர்த்துகின்றார்

கலிவிருத்தம்.

என்றுபர மானதரு மாதிக ளிசைத்தான்
குன்றுபவர் மடந்தொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை யாறப
நின்றமுனி யன்றுமா மீசருணை யினைந்தே.

எ-று வேடர்மகளாகிய வள்ளிநாயகிக்குத் தண்ணளிசெய்து மகி ழுங் குமாரக்கடவுள் குறுமுனிக்கு சிவனைத் தியானஞ்செய்து பஞ்சேந்தி ரியங்களையும்வென்று கொடிய கர்மங்கள் கெடும்படித் தவத்தின்கணின்ற அகத்தியமாமுனிவரிடம் வண்ணம் பரமமான சிவதர்மங்களிப்படியென்று அருளிச்செய்தான். எ-று. (௬௮)

ரூ "சருக்கமுடிவிறு மிலம்பகமுடிவிறுவ், விருத்தமடையது வே றிசைப்பாவே" என்னும் இலக்கணத்தாற் சிவதருமி யியமகத்தாலுணர்த் துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

ஆனிடை யைந்தினை யாடி னனேன யமரா மன்றிலு மாடினனே
கானிடை வேடனு மானவனே காசினியா மாதந ரானவனே
வானிடை முப்புர மாற்றினனே வார்சடை மேல்வரு மாற்றினனே
யானெனு மாசுமி லாதவனே யேனைய மாசுமி லாதவனே.

எ-து. பசுவினிடத் துண்டாகிய பான்முதலிய கௌவியங்களைந்தி னையு மாடாநின்றவனே, ஞானம்பரமென்னும் பொதுவினிடம் பண்ணின

வனே. விசையன் தபோபலத்தை யளத்தற் பொருட்டுக் காட்டகத்து வேடவடிவு கொண்டவனே, காசியென்னும் பெரிய திருப்பதியையுடையவனே, பூமி, யந்தரிக்ஷ மாகாசமென்னு மூவிடத்துண்டாகிய முப்புரத்தை யெரித்தொழித்தவனே, நீண்ட சடையின்மே லாயிரமுகத்தோடு வந்திழியுங் கங்கையாற்றினை யுடையானே, யானென்பதற்குக் காரணமான வாணவ விருளில்லாத ஞானசித்தனே, மற்றுமுள்ள மாயாகர்மங்களுமில்லாதவனே. எ-று. (௪௯)

இதுவுமது.

அலைகட னஞ்ச மருந்தினனே யானைவ நோய்க்கு மருந்தினனே
தலைகல னாகத் தரித்தவனே சார்ந்தவர் பாசந் தரித்தவனே
சிலைசிலை யாக்கிய தெள்ளியனே திரிபுரைக் காய்ந்துள தெள்ளியனே
விலையிலி யானவெண் ணீற்றினனே விபரித மற்றவெண் ணீற்றின
[னே.

எ-து. தேவர்களாலே மந்தரகிரியை மத்தாக்கிக் கடையுமிடத்து அலைகின்ற சமுத்திரத்திலெழுந்த விடத்தையுண்டவனே, ஆணவமுதலிய பிணிக்கு மருந்தாயிருப்பவனே, அயன் சென்னியை யாபரணமாகப் புனைந்தவனே, திருவடி நிழலைப் பலகாற் றினைத்தோருடைய பாசங்களை யறுத்தவனே, மகமேருவை வில்லாக்கின வலியையுடையோனே, தாரகன் தாருகாக்ஷன், வித்தியுன்மாலி என்னும் கொடியவரை யெரித்தவனே, விலையில்லாத தவளநிறத்தையுடைய திருநீற்றை யணிபவனே, ஐயந் திரிபில்லாத வேதாந்தத்து முடிவாயுள்ளவனே. எ-று

எண் எ-து. உரையென்னு மளவை என்க. (௫0)

குமரக்கடவுள் திருவாக்கின்பெருமை கூறுகின்றார்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

மலத்தைத வல்வினை தனைமன வலியை
வதைக்க வல்லநன் மதியினை யுதவுந்
தலக்க வெண்பிறை யணிசடை முடியன்
றனைப்ப தந்தொழு மடியவர் துணைவன்
மலைக்கு நன்மகண் மதிநுதல் கணவன்
மலாப்ப தம்பெறு முறவினு நிறுவு
மலக்க ணண்டர்க ளறவொரு கரமுன்
னமைந்த சண்முக னருளிய மொழியே.

எ-து. தேவர்க ளசுரர் செய்யும் வாதையா லடைந்த மனக்கலக்கந் தீரும்படி யவர்களெதிரே யொருதிருக்கை யமைத்தருளிய சண்முகனென்னுந் திருநாமத்தையுடையான் அருளிச்செய்த திருமொழி யான்மாக்களுக்

குச் சகசமான வாணவ மலத்தினையும் வலியினையுடைய கன்மத்தையு மா யாகாரியமான மனமுதலிய வந்தக்கரணங்களின் வல்லபத்தினையுங் கெடுக் கவல்ல நல்லஅறிவினைக் கொடுக்கும். அஃதன்றி விட்டுவிளங்கும் வெள்ளிய விளம்பிறையினை யணியுஞ் சடாமகுடத்தை யுடையானுமாய்த் தனது சிபா தங்களிரண்டினையும் வணங்கும் அடியவர்களுக் குயிர்த்துணைவனுமாய்ப் பர் வதராச புத்திரியான பிறைபோலு நெற்றியையுடைய உமாதேவிக்கு நாய கனு மாயிருக்கும் சிவனது சிபாதமலர்களைப் பெறும் ஐக்கியத்தினு நிறு த்தும் எ-று. (௩௧)

அகத்தியனை வணங்கென்று மனத்தினுக்குணர்த்துகின்றார்.
எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

நினைத்த நன்பலவு மெளியதின் முடியு
 நெருங்கி யண்டர்கள் முனிவர்கள் பணியத்
தனத்த னந்தன தனதன தனவென்
 சதிக்கி சைந்திட நடமிடு சதுரன்
முனைந்தெ ழுந்தவர் புரமொரு நொடியில்
 முருகவென்றவ னருளிய மொழிக
ளனைத்தை யுந்தரு மருமுனி யனக
 னகத்தி யன்றிரு வடிநினை மனமே.

எ-து நெஞ்சமே இந்திரியங்களை முனியுமவனும்ப் பாவமில்லாத வனுமாயிருக்கும் அகத்தியனது திருவடிகளை நினைக்கக்கடவை. நினைத்தா னியெண்ணிய நல்ல காரியங்களெல்லா மெளிதாகவே முடியும். அஃதன் றித் தேவர்களு மிருடிகளு நெருங்கி நின்று வணங்கத் தனத்தனந் தனதன தனதனவென்னும் இராகதாள வொத்துக் கேற்ப ஆனந்த நிருத்தத்தைச் செய்பவனும் பகைத்தெழும் தீயோர் முப்புரங்களையு மொரு கணப்பொழு தின்கண் எரித்தழித்த வெற்றியை யுடையானுமாகிய சிவனருளிச்செய்த திவ்வியாகமங்க ளனைத்தையும் அறிவிக்கும். எ-று.

முடியும், தரும் என்பன-முற்றுவினைகள். (௩௨)

முதலாவது பரமதருமாதியியல்

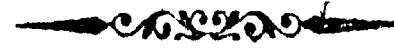
முற்றிற்று.

௧.

சிவமயம்.

இரண்டாவது.

சிவஞானதான வியல்.

மேலிவ்வோத்தென்னபெயர்த்தோவெனின் இறுத்தமுறையானே, சிவதரும முதலியவற்றை மேலையோத்திலுட் கூறி, அச்சிவதருமத்தை உணர்த்துவிக்கும் சிவஞான தானவியல் கூறுகையானே சிவஞான தானவியலென்னும் பெயர்த்து.

*அச்சிவஞானம் பரஞானமெனவும், அபரஞானமெனவும் இருவிதமாம். இதனுள் பரஞானமாவது, சிவனோடிரண்டற்று அபேதரூபமாயிருப்பது. அபரஞானமாவது, காமிகமுதலிய திவ்வியாகமங்களென்றறிக. இத்தலைச் செய்யுளென்னுதலிற்றோவெனின், இதலியற்கை கூறுவாமென் றாசிரியர் கருதியவாறுணர்த்துதனுதலிற்று.

கலிவிருத்தம்.

அரிய ஞானத்தை யையமு மையலும்
பிரிய வேரொளி யாகிய பெற்றியைப்
பருவ முற்றவர் பாலுப தேசிக
னுருகி யோர வுரைப்பது மோதுவாம்.

எ-து. போதகாசாரியன் ஆன்மாக்களிடத்து வைத்த நேயத்தாற் றன்னுள்ளமுருகி ஐயந் திரிபாகிய விருணீங்குதற் சுடரிய தீபமாய் விளங்குமியல்பினை யுடைத்தாய்ப் பிறருணர்தற் கரிதாயிருக்கும் ஞானசாத்திரத்தை யுணரும்படி பக்குவரான மாணாக்கரிடத் துபதேசிக்கு முறையுஞ்சொல்கின்றோம். எ-று.

ஐயம் என்பது ஒன்றோ விரண்டோவெனக் கருதல், மையல் அல்லது திரிபென்பது முன்னர் ஒன்றென்று துணிந் திரண் டென்பதும், இரண்டென்று துணிந் தொன்றென்பதுமென்க. இவற்றை வடநூலார் சந்தேக விபரீதமென்ப. ஐயமு மையலும் பிரிய என்பதனை எரொளிக் கடையாக்குக. உரைப்பது மென்றவும்மை கேட்கு முறையுங் கூறுவதும் விளக்கலினெச்சவும்மை என்க.

---

* ஞானம் பரஞானம், அபரஞானமென் றிருவகை என்பதை உமாபத சிவாசாரியரும் "உயர்ஞான மிரண்டாமாறு மலமசல வகலாத மன்னுபோதத், திருவருளோன் றென்றதனைத் தெளிய வோதுஞ் சிவாகமமென்றுலகறியச் செப்பு நூலே" எனச் சிவப்பிரகாசத்தும் அருளிச்செய்தலானுமறிக.

பிள்ளையா ரகத்தியனை விளித்துச் சிவஞான விசிட்ட முணர்த்த வதனை இரண்டு செய்யுளால் உணர்த்துகின்றார்.

சிந்தை செய்ந் வகத்திய தீவினைப்
பந்த மும்பசு பாசமு மாயையு
மந்த மாயையி னுக்கிய வாக்கையு
மைந்து போகநல் லார்க்கு நரர்க்கரோ.

எ-து. அகத்தியனே பக்குவான்மாக்களுக்குச் சஞ்சித மாகாமிய மான கன்மபேதமும், பசுத்துவமென்னும் பெயரினையுடைய வாணவ பந்தமும், மாயா பந்தமும், அந்த மாயையினா லுண்டாகிய தேகாதி பந்தமுங் கெடும்படி நீ சிந்தைசெய். எ-று. அரோ அசை. (உ)

விதமெ னப்படுந் தாதுவின் வித்தைநயி
னுதைய முமுயிர் கட்குயி ராகிய
பதித னக்குரு வம்மது பக்குவர்
மதித னக்கு விளக்கென வாய்ந்ததே.

எ-து விதக் ஞானேயென்றும் வடமொழித் தாதுவிற்றோற்றிய ஞானப் பிரகாசமும் அந்த ஞானந்தானே யான்மாக்களுக்குப் பிராணனுயிருக்குஞ் சிவனுக்குந் திருமேனியும, அந்த ஞானந்தானே பரிபாகத்தையுடைய வான்மாக்கள் புத்திக்குத் தீபம்போலப் பிரகாசிக்குந் தன்மையுடையது மாதலின் அதனையறி. எ-று.

அது வென்பதனை யீரிடத்துங் கூட்டுக பதிதனக்கு உருவமென்பது பரஞானத்தையுணர்த்திய தென்றறிக. ஏகாரம் ஈற்றசை (௩)

ஆசிரியன் மாணுக்கற்கு ஞானசாத்திரத்தை யுபதேசிக்கு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.

பருவ முற்றிய பாவக மோர்ந்துபின்
னுருகி யோதுக வோதரு முண்மையை
யருவி வாய்வரு பாடையின் வல்லவர்க்
கரிய வாரியந் தானு மறைகவே.

எ-து. ஆசிரியன் நான்கு சாதியினு முள்ளோர்பாற் பருவமுதிர்ச்சியினாலே யுண்டாம்பத்தி சிரத்தை முதலியவற்றையறிந்து பின்னர் தன்னுள்ளங் கசிந்து அபக்குவர்க்குச் சொல்லப்படாத ஞானசாத்திரத்தை உபதேசிக்க. அஃதெவ்வாற்று னெனின் பதினெண் பூமியினுள்ளாரும் பயின்று வசனிக்கும் பாஷா பேதங்களுள் யாதேனுமொரு பாஷை வல்லோர்க்கந்தந் தப் பாஷையினானும் வடமொழி வல்லோர்க்குப் பெறுதற்கரிய வடமொழியினானு முபதேசிக்கக் கடவன். எ-று.

ஆரியத்தானு மென்றவும்மையாற் பிராகிருதம், சவுரசேனி, மாகதம், பைசாசம், சூளிகாபைசாசி, அவப்பிரம்சம், தேசி என்பனவமையும்.

இப்படி உபதேசஞ்செய்யு மாசிரியனை மாணாக்கன் சிவனெனச் சிந்திக்கு முறைமையை உணர்த்துகின்றார்.

ஒப்பி லாவொரு வன்சிவ ஞானிய
வொப்பி லாவுணர் தன்னை யுணர்த்தகந்
தொப்பி லாவுணர் வாக்கிடு முத்தம
னொப்பி லாவர னேயென வோர்கவே.

எ-து. வெளி. இதனுளொப்பிலா வுணர்வாக்கிடு முத்தமனென்றார், இணையில்லாத ஞானத்தை யுண்டாக்கிய வாசிரியன் என்பதுகருதி. (௫)

பக்குவனுக்கும் அபக்குவனுக்கும் ஞானநூலுணர்த்திய் வாசிரியரடையும் பலமுணர்த்துகின்றார்.

பருவ முற்றவர் பாலுப தேசிகன்
பரம னுக்குள வெண்குணம் பற்றுவன்
பருவ மற்றவர் பாலுப தேசிகன
நரகி டைப்படி வானெடு நாளரோ.

எ-து வெளி எண்குணமாவன, சருவக்கியனாதல், நிறைந்திருத்தல், ஆனந்தாகிருதி, சுதந்திரதை, எப்போது மிளையாத சத்தி, அளவில்லாத சத்தி, நிராமயமாயிருக்கை, எப்போதுஞ் சுத்தனாயிருக்கை என்றறிக. ஆளுடைய அரசும், "மாறுமாற்றத்திருத்தாண்டகம்," நாவார நம்பனையே பாடப்பெற்றோ நாணற்றார் நள்ளாமே விள்ளப்பெற்றோ, மாவாமென் றெமையாள்வா னமரர் ஈாத னயனொடுமாற் கறிவரிய வனலாய் நீண்ட, தேவாதிதேவன்சிவ னென்சிந்தை சேர்ந்திருந்தான் றென்றிசைக்கோன் றானேவந்து, கோவாடிக் குற்றேவல் செய்கென்றாலுங் குணமாக்க் கொள்ளோமெண் குணத்துளோமே" என்றும், தனித்திருக்குறுந்தொகை, "எட்டுமூர்த்தியாய்நின்றியலுந்தொழி, லெட்டுவான்குணத்தீசனெம்மான்றனை, யெட்டுமூர்த்தியு மெம்மிறையெம்முளே, யெட்டு மூர்த்தியு மெம்மு ளொடுங்குமே" என்றும், ஆளுடைய நம்பிகளும் திருக்கானாட்டுமுள்ளூர் பண்கொல்லிக்கௌவாணம், "இரும்புயர்ந்த மூவிலையசூலத்தினானை யிறையவனை மறையவனை யெண்குணத்தினானைச், சுரும்புயர்ந்த கொன்றையொடு தூமதியஞ்சூடுஞ் சடையானை விடையானைச் சோதியெனுஞ் சுடரை, யரும்புயர்ந்த வரவிந்தத் தணிமலர்க ளேறியன்னங் கள்விளையாடு மகன்றுறையினருகே, கரும்புயர்ந்து பெருஞ்செந்நெ னெருங்கிவிளை கழனிக் கானாட்டு முள்ளூரிற் கண்டுதொழுதேனே" என்றும்; "முடிவிலாற்றலை தன்வயத்தனை முற்றுணர்ச்சியைபேரருண், மடிவிலாட்சியை தூயமேனியை மற்றியற்கை யுணர்ச்சியைப், படிவிலாவியல்பாக நீங்கியு பாசநோயை வரம்பி

வின், பிடையை யுன்னடியேங்க ளென்று முனக்கடைக்கல மையனே, என்றுங் காஞ்சிபுராணத்துங் கூறியவாற்றானு முணர்க. (கூ)

அபக்குவ ரிலக்கணத்தை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

ஓது வார்க்கிடை யூறுனைப் பாரவர்
வாத பாட்ணர் வாக்கை மறப்பவர்
வேத மாதிய வோதி விடுப்பவர்
சாதி யாற்றனி யானெனச் சாற்றுவார்.

எ-து ஆசிரியனிடத்தே யாகமமாதிகளை யோது மாணுக்கர்க் கோதவியாமல் விக்கினஞ்சொல்லுமவரும், ஒருவன் சொல்லாத வார்த்தையைச் சொன்னானென்றவருடன் சொல்லுமவரும், அவர் சொன்ன பொருளைத் தரியாமலுடனே மறக்குமவரும், வேதமுதலியவைகளை யோதியவற்றைப் பலகாலும் பயிற்றாது விட்டவர்களும், அந்தணர் முதலிய நாற்குலத்தோரன்றி யிழிகுலத்தோரென்று சொல்லப்படுமவரும். எ-று. (எ)

தன்னின் மிகுநற் சாதியிற் றோன்றினர்
இன்ன தன்மைய னென்றறி யப்படார்
பன்னு நூலின் பயன்முறை பற்றிலார்
சொன்ன சொற்பினுஞ் சோர்வுறச் சொல்லுவார்.

எ-து. தத்தம்வருணத்துக் குயர்ந்த சாதியிற் பிறந்தவர்களும் இன்னசாதியென் றறியப்படாதாரும், ஆசிரியரிடத்திற் கேட்ட நூலின் பயனைத் தரிக்கமாட்டாதாரும், அவரிடத்திற்கேட்ட பொருளை யதன்வழி சொல்லாமற் றவறச் சொல்லுமவரும் எ-று. (அ)

சந்த பேதமுந் தானறி யாரென
விந்த வாறிசைத் தாமெழு வாயினர்
நிந்தை செய்துட னீக்கப் படுமவர்
மந்த ராமவர் தம்மை மதித்தபே.

எ-து வடமொழி தமிழ்மொழியாகிய விருவகைச் சந்தபேதங்களை யறியாதாரும், அகங்காரத்தாலே தம்மைப் பெருமையாக எண்ணுபவரும், மந்த புத்தியா யுள்ளாருமென விந்தமுறையிற் சொல்லப்படுமவர் முதலாயினு ரெல்லாரும், அபக்குவரென நிந்தித்தக்கணமே தள்ளப்படுபவர். எ-று.

எழுவாயின ரென்பதனால், ஆசிரியர் சொன்ன அருத்தமிருக்கத் தானொன்றைக் கற்பித்துக்கொண்டு சொல்லுமவன், எட்டி விருந்தவாறு சொல்லாமல் வேறொன்றாகச் சொல்லுமவன், தன்னுடைய சித்தாந்தத்துக்கு விரோதமாகச் சொல்லுமவன், இவர்கண் முதலாயினுரென் றறிக, சந்தபேதமாவன, பஃறொடை வெண்பா.

* ஒத்தமைந்த சந்தப் பொதுப்பெயராய்ந் துரைப்பி, னுச்தமதியு த்தமத்திம, மொத்தநிலே, நன்னிலேதாயத் திரியுட னுண்டி, யனுட்டுப்பொ டுபெருதிபந்தி-வனுப்புச்-சயதி யதிசயதி சக்குவரி மற்றையதி-சக்குவரி யாடி யதியாடி-திருதி-யதிதிருதியோடு கிருதி பிரகிருதி-யாகிருதிவிக்கிரு தி சங்கிருதி-மேலும்-அபிகிருதி யுற்கிருதியா மெழுத்தாலென்று - ரிருப தின்மேலாறு மிவை என்றார். வீரசோழியமுடையார், இவ் வடமொழிச் சந்தம் வன்ன விருத்தமெனவு மாத்திராவிருத்தமெனவு மிருவகை.

அபக்குவர்க்குப் பொருண்முதலிய வாசையினுன் ஞானநூல் கூறிற் குற்றமென் றுணர்த்துகிறார்.

ஓது விப்பவ னுப்பிலி கற்புரை
பூத லப்பொரு ளைப்பொரு ளென்றெணி
யாத லைப்படு வன்னர கத்திழிந்
தூத னுக்கவண் மிக்குற வாரன்றே.

எ-து. தனக்கொப் பொருவருமில்லாதான் திவ்யாகம முதலியவற் றைப் பூமியிலுள்ள தனதானியந்துகின் முதலிய பொருள்களைப் பொருளா கக் கருதியப் பொருளாசையா லோதுவிக்குமாசிரிய னரகத்தின் கண்விழு ந்து மிக்க வேதனை யுறுவான், அப்படிப்பட்ட வறிவில்லாதவனுக் கவ்விட த்தி லுதவுவா ராரையோ. எ-று. (ம)

பக்குவர்க்கு அதனைப் போதித்த போதகன் பெருமையை யுணர்த்துகின்றார்.

ஆர்ந்த நோயென வஞ்சினர்க் கற்பு நன்
வார்ந்த யோது மதிதிகழ் மாதவ
னேர்க்க மூன்றுடை நோன்மையன் வான்பிணி
போக்கு வாரவ னன்றிப் புவியுளார்.

---

* வீரசோழியம் யாப்பதிகாரம் ௩௩-ம் கவி.

கலித்துறை.

இருவிதஞ் சந்த மியற்றென் னெழுத்தா விலங்கு மற்றை
யொருவித மாத்திரை யாலே யொளிரு மொளிருமிது
பொரு வரிதாகிய வாரியத்துண்டு பொதிய மென்னும்
அருவரை மாதவன் கூறுந் தமிழுக் கருகமன்றே. என்றும்,

அருக மருந்தமிழ்க் காரியத் தும்மெழுத் தானுநித்து
வருகின்ற சந்த விதமென் றளத்தின மதிசதிடுக
வொருவனே யெல்லா வுயிர்க்கு முயிரா யொருவவில்லா
நிருமலன் றன்னைப் பரம்பணிந் தேத்திடு நேயர்களே என்றும்,
ஆன்றோர் கூறலானு மறிக. (கூ)

எ-து. சரீரத்தை வெறுப்பினாற் பிணியென்றஞ்சிய மாணாக்கர்க்கதிசயமான சிவனது வாக்கியத்தை யுபதேசிக்கின்ற வறிவினால் விளங்கும் பெரிய தவத்தினையுடைய போதாசிரியன் மூன்று கண்களையும் ஞானவலியினையு முடைய தக்ஷணாமூர்த்தி யவனே யன்றிப் பூமியின்கட் பிறவிப் பெரும்பிணியைப் போக்குமவர் யாவர் எ-று. யார்-ஆர் என மரீஇயது.

இதுவுமது.

ஈசன் றானு மிவனிடந் தேய்ந்துயிர்ப்
பாசந் தன்னைப் பறிப்பன் பழுதகல்
வாச கந்தரு வான்மற் றிவன் றன்புகழ்
பேசு வாரெவர் பேசரு மெய்யியால்.

எ-து பரமசிவனு மிந்த ஞானாசாரியனை யதிட்டிததுக்கொண்டு ஆன்மாக்களுடைய பாசங்களைத் தீக்கையினாலே சேதித்துப் பின்பு குற்றமில்லாத ஞானத்தை யுபதேசிப்பான் இந்த ஞானாசாரியன் புகழானது யாவரானு மளவிட் டுரைததற்கரிய முறைமையை யுடைத்தாகையா லெவர்தானதனைச் சொல்ல வல்லவர். எ-று.

பறிப்ப னென்பது, முற்றெச்சம், மற்று உரையசை. (ம௨)

மேலெய்தியது விலக்கிக் கொடுப்போன் முறையுங் கொள்வோன் முறையுங் கூறுகின்றார்.

தடுத்த தண்ணியன் பாற்கொள்க சாத்திரங்
கொடுக்குந் தேசிகன் றங்குலத் தில்லையே
லடுத்த வன்னிய னேயரு கன்றெழிற்
கொடுங்கொ ளுபர மார்ந்தங் கொடுப்பதே.

எ-து. அந்தண ரானோர் ஞானகாண்டத்தை யருளிச்செய்யு மாசிரியன் தன் சாதியின்கணில்லா விடத்திற் றம்மிற் கீழாகநீக்கிய வரையரிடத்திற் கேட்கப்பெறும். அவனுந் தன்சாதியின்க ணில்லாவிடத்து வசியனிடத்திற் கேட்கப்பெறும். சூத்திரன் தன் சாதியினுந் தனைகுயர்ந்த சாதியினுங் கேட்கலாம். அரையன்முதன் மூவரு மவரவர்க்கடுத்த மேற்குலத்தோர்க்குக் கருமோபதேசங் கொடுக்கப் பெறா. ஞானோபதேசங் கொடுத்தலே யுரித்தாம். எ-று.

தங்குலத்தில்லையே லென்பதனாற் றத்தங் குலத்திற் பெறுதலே சிறப்புடைத்து என்றதென்க.

ஏகாரம் தேற்றம். சனகன் அரையனு யிருக்கவுஞ், சுகர்முதலிய பிரமரிஷிகளுக்கு ஞானத்தைப் போதிக்கையாலும், விதுரர் காலாம் வருணமாயிருக்க ஞானத்தைத் துருவாசருக்குப் போதிக்கையாலுங் கூறியதென்றறிக.

உரைத்தாமென்ற லென்னுந் தந்திர வுத்தியாற் சிவஞானத்தை
யுபதேசிக்கு முறைமை யுணர்த்தி மேலதனை யெழுதிய
புத்தகத்தைத தானஞ்செய்யு முறைமை
யுணர்த்துகின்றா

வேறு.

ஒப்பரிய வானமல னுரைத்தவுரை யுதவுமுறை
செப்பினமெய்த் தவசிறந்த சிவஞான கோசததை
யப்பரிசே யருந்தவர்க்கு மடைவிககு மடைவினையுஞ்
செப்புவங்கே ளீந்தார்க்கு மிரந்தார்க்குஞ் சிறபபுறவே.

எ-து. சத்தியமான தவமுடையவனே, தனககொப்பொருவரு மில்லாத சிவனருளிச்செய்த திவ்யாகமத்தை யாசிரியன் மாணுககாக் குபதேசிக்கு முறையைச் சொன்னோம், மேற்சிறப்பினையுடைய சிவாகமங்களை வரைந்த திருமுறையைப் பகருவரா யுள்ள அரிய தவத்தினையுடையார்க்கு முதவு முறைமையினையு, மீவோாககு மிரப்போர்ககு மித்தானமே சிறப்புடைத்தென்னும் வண்ணஞ் சொல்கின்றோங் கேள் எ-று.

அருந்தவர்க்கு மென்ற வுமமை ஆசிரியர்க்குமென, எச்சவும்மை யாயிற்று.

சிவஞானகோசதானஞ் செய்வோர் சிவன் முதலாயினாரை
யருச்சிக்கு முறை யுணர்ததுகின்றார்.

பராபரனை முதற்பூசை பண்ணிடுக வதன்பின்பு
பராபரனுக் கொத்தபர ஞானத்தைப பரிவுறவே
பராபரனைப் போதிக்கும் பரஞானம் பாலிககும்
பராபரனைத் தேசிகனை யதன்பின்பு பகர்விதியால்.

எ-து. சிவஞான கோசத்தைத் தானஞ்செய்வோன் முதற்கட் பராசத்திக்கு மேலான சிவனை யருச்சனை செய்யக்கடவன், அதற்குப்பின்பந்தச்சிவனுக்கு நிகரான பரகதி ஞானமான திருமுறையை யன்பினோடே யருச்சனை செய்யக் கடவன், அதன்பின்பு சிவனை யறிவிக்கு மேலான சிவஞானத்தை யுபதேசிககும் பராபரனு யிருந்துள்ள வாசிரியனை யாகமத்திற் சொல்லிய குருபூசாப் பிரகாரத்திலே பூசிககக் கடவன் எ-று.

பூசை பண்ணிடுக வென்பதனையும் விதியால் என்பதனையும் யாண்டும் வருவிக்க. (௰௫)

வித்யாதானஞ் செய்தற்குமண்டப விதியுணர்த்துகின்றார்

பூதலத்து ளவலங்கள பொருந்தாது குணம்பொருந்து
மாதலத்து ளெண்முழத்தால வருக்கமுற்ற மண்டபத்தை
மீதியற்ற வரிதெனினுன் முழத்தாலு மியற்றிடுக
தீதொழித்த நாற்கோணம் வட்டமுமாங் கூறியதே.

எ-து பூமியின்கண் அவலமெனக் கூறிய அதம பூமியைப் பொருந்தாமல் அந்தணர் முதலிய நான்கு வருணத்தார்க்கேற்ற வன்ன கந்த ரசங்களைத் தனித்தனியே யறிந்தந்தப் பூமியின்கண் வித்யா மண்டபத்தை யெட்டு முழத்தினாலே விதிவழி செய்க. இங்ஙனஞ் செய்யக்கூடாத விடத்து நான்கு முழத்தினேனும் செய்யக்கடவன்; இந்த மண்டபஞ் செய்யுமிடத்துக் குற்றமற்ற சதுரசிரமாகவும், வட்டமாகவும் செய்யலாம். எ-று.

சதுரசிரம் பிறப்பிகுமிடத்து நான்கு திக்கிலு மற்சியமாகக் கயிறாயங்கொண்டு பிறப்பித்து அஃதிற் சதுரசிரம் பிறப்பியாவிடத்து வாய்க்கப்பெறுதாதலாற் கோதொழித்த தென்றதென்க. (௰௬)

இதுவுமது.

அதனடுவே யழகு பெறவே வண்சுதையா லமைத்திடுக
விதனயலே மற்றுள வலங்கார மியற்றிடுக
விதமுறவே யிதன்மீது விரித்திடுக விரைமலருஞ்
சிதறிறந்த நவவறுவை யதன்மீது சேர்த்துகவே.

எ-து அந்த மண்டபத்தி னடுவே யழகிய மாப்பொடி முதலிய வெள்ளையினாலே யெட்டிதழ்த் தாமரையை யிடுக இந்தப்பதுமத்தின் பக்கங்களிலே மற்றுள்ள வல்லிமுதலிய வலங்காரங்களைச் செய்க. இப்படி யலங்கரித்த பதுமத்தின்மேல் பலவகையான மணமுள்ள பூக்களையும் பரப்பி யதன்மேல் வெண்ணிறததை யுடைய கோடிப்பரிவட்டம் விரிக்கக் கடவன் எ-று (௰௭)

இதுவுமது.

தண்டாள நிரைவிரவு தம்பங்க ளொருநான்கு
கொண்டதனு ணற்றிசையுங் குறிபெறவே நிறுவிடுக
வெண்டாள விதானத்தை விரித்திடுக மீதுறவே
யொண்டாள மாலைகளுங் கந்துகமு மொழுக்குகவே.

எ-து. முத்துக்களை யொழுங்குபெற வழுத்திச்செய்த தூண்களுன்கினையும், மண்டபத்துக் கேற்பக்கொண்டு அந்த மண்டபத்தின் நாற்றிசையும் அழகுபெற நாட்டுக அதன்மேற் பொருந்தும்படி முத்துமேற்கட்டியையுங் கட்டி யொள்ளிய முத்துமாலைகளையும், முத்துப் பந்தினையும், கொடிங்கையிற் கட்டித் தூக்குக எ-று. (௰௮)

இதுவுமது

கண்டையுடன் சாயனையுங் கட்டிடுக பட்டினையுந்
துண்ட *மதி புற்புரம்போற் றர்ப்பணங்க டலக்கிடுக [கீ
திண்டிகழ்கும் போதகத்தைத் திசைநான்குஞ் செறித்திடு
புண்டரிக வலரதன்வாய்ப் பொருத்துகவங் குரம்புரிந்தே.

எ-து கண்டையாகிய மணியையும், சாமரையையும், பலவகையான பட்டுப் புடைவையையும், கொய்சுகட்டுக. அர்த்த சந்திரனைப்போன்ற பிறையையும், நீர்க்குமிழிபோன்ற தட்டையையும், பொலிவினையுடைய கண்ணாடிகளையும், விளங்கும்படி கட்டுக. திண்மை விளங்கிய சலம் பூரித்த சாந்தி கும்பங்களை நாலுதிசையிலுந் தாபிக்க முதற்கண் அங்குரார்ப் பணஞ்செய்து பின்பு அந்தச் சாந்தி கும்பங்கண்மேற் றாமரைப்பூக்களைச் சாத்தக்கடவன் எ-று. (௰௧)

சிவஞான கோசத்துக்குச் சிங்காதனமு மியந்திரபீடமும் இயற்றுமுறைமை உணர்த்துகின்றார்

அணியுறவே யரிபரிக்கு மாதனத்தை யாக்கிடுக
மணியுறவே மதகரியின் கோட்டாலு *மற்றிதுதான்
பணவரிதேற் சந்தனத்தும் பண்ணிடுக வியந்திரத்தைத்
திணமருவு மதகரியின் கோட்டாலுஞ் சிறப்புறவே.

எ-து. † விசுவகன்மிய முதலியவற்றிற்கூறிய பதுமமுதலிய வாதன பேதத்திற் சிங்கங்க ளழுகுபெறத் தாங்கு மாதனமாகிய சிங்காதனத்தை நவரத்தினங்களு மிட்டழுத்தி மதம்பொருந்திய யானைகொம்பினாலே செய்க. இந்தச் சிங்காதனம் பண்ணக்கூடாதாயிற் சந்தனமரத்தினாலும் திண்ணிய யானைக்கோட்டினாலு மியந்திர பீடத்தைச் செய்க. எ-று.

மற்று வினைமாற்றின் கண்ணது. திணம் திண்மை. கோட்டாலு மென்ற வும்மையா லாதனங்க ளிரண்டும் பொன், வெள்ளி, செம்பு, பித்தளைகளி னாலும், சந்தன முதலிய மரங்களினாலும் செய்தலுமா மென்க. எந்திரபீடஞ் செய்யுமிடத்து முற்கூறியவற்றுள் இயன்ற தொன்றைப் பதினெட்டங்குல நீளமும், இரண்டங்குலச் சுற்றுப்பருமையு முருண்டதாதல், சதுரசிரமாயாதல் நாலுதண்டத்தை யுண்டாக்கி அதனுனிகளிற் றுமணை முகிழாகப்பண்ணி யதனடுவே துவாரமிட் டதனடுவிற் கயிறுகோத்து எந்திரபீடஞ் செய்க. அல்ல திருபத்துநா லங்குல நீளந் தண்டத்தி னுயரமு மதிற் பாதிவிசால தண்டங்களுங் கொண்டு செய்க. (௨௰)

இங்ஙனங் கூறிய வாதனமுந் திருமுறையு மண்டபத்தில் வைக்கு முறை யுணர்த்துகின்றார்

இத்தகைய வாதனத்தை யிலங்குமணிப் பந்தரிடை
வைத்தறுவை கந்தமல ரதன்மீதே மலிவிக்க
வித்தகன்வே தகனுதி விளம்பியவாய் மொழியெழுதும்
புத்தகமு மதன்மீது வைத்திடுக புணர்வுறவே.

* மதி-புற்புதம், என்பன வுவமவாகுபெயர்.
† விசுவகன்மியம். சிற்பநூல்.

எ-து. இத் தகைமையோடு கூடிய சிங்காதன பீடமாதல் எந்திர பீடமாதல் விளங்கும் அழகிய பந்தலினடுவே வைத்ததின்மேலே பரிவட்டமும் விரித்து மணமுள்ள பூக்களுநிறைக்க. அதன்மேலே சுத்தனுமாயான் மாக்களுக் கறிவிப்பானுமாயிருக்கின்ற சிவனருளிச்செய்த சிவாகமத்தை எழுதும் வெள்ளேட்டுத் திருமுறையைப் பொருந்தும்படிவைக்க எ-று.

எழுதும் புத்தகமுமென்ற உம்மையானெழுதின புத்தகமுமென்பதூஉமாம். (௨௧)

மேலதனைப் பூசைசெய்யுமுறை யுணர்த்துகின்றார்.

எழுதாத புத்தகத்தி னிருத்தியசொற் புத்தகத்தைப்
பழுதாகா ரோசனையைக் குங்குமத்தைப் பாளிதத்தை
யழகாகப் பூசிடுக வலர்மாலை தனையணிக
வழுவாத மகிழ்வுறவே சாத்திடுக வத்திரமும்.

எ-து * அலேகத்தின் மேலேவைத்திருக்கிற சிவாகமங்களெழுதிய திருமுறையிலே குற்றமற்ற கோரோசனையையும் குங்குமத்தையும் கற்பூரத்தையும் அழகுபெறப் பூசிப் பூமாலையணிந்து தவறற்ற அன்பினாற் பரிவட்டமுஞ் சாத்துக எ-று. (௨௨)

இதுவுமது.

எத்தொகைய கறியமிர்தின் விதமுளநல் லினிமையுற
வத்தொகைய விதத்துடனே நிவேதிக்க வமிர்தினையும்
பத்திபெறு தீபமுடன் பஞ்சவித தூபத்தை
யுய்த்திடுக மற்றுமுள வுபசார முறையுறவே.

எ-து வெளி நாழியரிசிக்கு ஒருபலங் கறி (௨௩)

மேல்நிறுத்த முறையானே ஐவகைத் தூபமும்
வகுத் துணர்த்துகின்றார்.

அய்வகைய தூபங்க ளாவனதாங் குந்துருக்கந்
துய்யபசுங் கற்பூரந் துன்னியகா ரகில்வெண்மை
யெய்தியசந் தனமினிய குறகுலுவு மெனவறிக
நெய்யதனாற் றிருவிளக்கைக் காபிலத்தா னிகழ்த்துகவே.

எ-து. ஐவகைத் தூபங்களாவன, குந்துருக்கமும், கூடன் கற்பூரமும், வயிரம்பெற்ற அகிலும், வெண்மையான சந்தனமும், இனிமை செய்யுங் குருஞ்சிதாரியும் என்றறிக சந்நிதியிலிடுந் திருவிளக்கைக் கபிலைப் பசுவினெய்யினாலேயிடுக. எ-று.

கபிலையைக் காபிலமென்றார். (௨௪)

* அலேகம்-வெள்ளேடு.

அதனை வலம்வந்து வணக்கஞ்செய்யுமுறை உணர்த்துகின்றார்.

வலஞ்செய்து தண்டதனை மானவிதி வழிதழுவத்
தலந்தன்னிற் பணிந்தெழுக தலைகரமற் றிருகன்னந்
துலங்குமுழுகம் வாய்புயங்க ளனுமெட்டுந் தோயமயி
ரிலங்குசிரங் கமுழந்தா ளனுமைந்து மிசைந்திடவே.

எ-து. வெளி. (உ௫)

குருபூசை யுணர்த்துகின்றார்.

இந்தவகை சிவஞான பூசையினை யியற்றியுடன்
கந்தமலர்ப் பூங்கோயி லதற்கயலே சடிதமைக்க
வந்தமலர்ப் பந்தரிடைத் தேசிகனை யருச்சிக்க
பந்தமறுத் தருள்வானைப் பரமனெனப் பாவித்தே.

எ-து. வெளி சிவனுஞ் சிவஞானமுங் குருவுந் தம்மிலொக்குமோ வென்னிற் சிவனுக்கு யாதொரு மகிமையுண்டு அஃதச் சிவனிடத்திற் றோன்றிய சிவஞானத்துக்கு மப்படியே அந்தச் சிவஞானத்துக்கு யாதொரு மகிமையுண்டு அதனை அங்ஙனம் அறிவிக்கு மாசிரியர்க்கும் அப்படியே. அஃதெக்காரணத்தா லெனிற் சிவனுசாரிய மூர்த்தமாயிருந்து ஆன்மாக்கள் பாசத்தைத் தகித்துச் சிவஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கையாற் சிவன் முதலிய மூவருக்கும் பூசைசெய்த பலமொக்குமென் றறிக. (உ௬)

ஆசிரியனிடத் தனுமதம் பெறுமுறையும் மேற்செய்யுங்
கருமமு மூன்றுசெய்யுளாற் குளகமாக உணர்த்துகின்றார்.

பூசித்துப் பரமசிவன் பூசனையைப் போலுளத்து
ளேசற்று வலஞ்செய்து பணிந்துகுவித் திருகரமுந்
தேசுற்ற தேசிகனே சிவஞான தானவினை
யாசற்று நிறைவேற வனுமதஞ்செய் கெனவறைந்தே.

எ-து. வெளி. ஏசறவு-மனமுதலிய விகாரங்களை யகற்றுதல். ஆசு-குற்றம். (உ௭)

அற்புதனு மாரியன்ற னனுமதிபெற் றறன்மூழ்கிப்
பொற்புடைய வெண்கலிங்கம் புனைந்தணிந்து வெண்ணீறுந்
தற்பரனை யுண்ணினைந்து தரணிமிசைப் பணிந்தெழுந்து
சொற்பதவா சகமுறையைத் துயக்கறவே விரித்துடனே.

எ-து. வெளி. அற்புதன்-அதிசயன். விரித்தல்-சேமஞ்செய்தல். (உ௮)

மற்றைமுறை யதுதன்னில் வரைககவி யொருநான்கெண்
ணுற்றமுறை தனையொடுக்க வுவகையுற வொருமையுட

னற்புதனைத் தேசிகனை யருந்திடுக வன்னாதி
கற்புடைய விரதியர்க்கும் வேதியர்க்குங் களிப்புறவே.

எ-து. வெளி. விரதியர்-பிரமசாரி - உம்மையாற் சந்நியாசியையுந் தழீஇயினார். (உக)

* பூரிபோசன முணர்த்துகின்றார்.

விருந்தர்கிரு பணர்பாலர் மிடியரடு பிணியாள
ரொருந்தரையு மற்றார்க ளனைத்தா ரொனுமிவர்க்கு
மருந்திடுக வுறவினுட னதன்பின்று னருந்திடுக
† பிருந்தியரை யதன்பின்பு பேணிடுக பிறரையுமே.

எ-து. கிழவர், பேராசையுடையவர், சிறுபிள்ளைகள், தரித்திரர், நோயாளால் வாதைப்படுபவர், அனாதர் குருடர் என்றிங்ஙனங் கூறப்பட்ட வெல்லோர்க்கும் அன்னாதிகளைப் புசிப்பிக்க. அதன்பின்பு தானும் தாய்தந்தை சுற்றத்தோடு தானும் புசிக்க. அதன்பின்பு தன்னடிமையையும் அக்காலத்திலே வந்த அதிதியரையும் இன்னாரொன்று வரையாமற் புசிப்பிக்க. எ-று.

பலியிடு முறையு மதிவாதனமு முணர்த்துகின்றார்.

அற்றைநிசிக் கணபலியை யமைத்திடுக துயிலினையும்
பற்றிடுக பிரமசரி யல்லாதார் பற்றொழிக
மற்றையநாண் முதல்யாம மண்டபத்தை யிருமுழத்திற்
கற்புறவே யமைத்திடுக காண்பார்கண் களித்திடவே.

எ-து. அற்றையிரவு உருத்திரகண முதற்கேத்திர பாலனீறாயுள்ள கணங்கட்குப் பலியிட்டுப் பின்பு பிரமசாரியாயி னுறக்கஞ் செய்க. இல்வாழ்வானாயி னுறங்காதொழிக. மற்றைநாண் முதற்சாமத்தி லிரண்டுமுழ நீளத்திலு மவ்வள வகலத்திலு மொரு மண்டபத்தை விதிப்படி காணுமவர்கண் மகிழ்ச்சியெய்தச் செய்க. எ-று. (௩௪)

பின்புமோர் விதியாற் சரசுவதி பீடவிதியையுஞ்
சிவஞானத்தைப் பூசைசெய்யும் விதியையு முணர்த்துகின்றார்.

அழகுறவே சரத்தாலு மமைத்தவியந் திரபீடத்
தெழிலுடைய புத்தகத்தை யிருத்தியருச் சனையியற்றிப்
பழுதறுநா கரநந்தி முதலிபியைப் பயின்றுவல்ல
ரெழுதிடுக படித்திடினு மருச்சனைதா னித்தகைத்தே.

எ-து. முற்கூறிய மண்டபத்தின்கண் நாணற்கழி முதலிய வற்றா னழகுபொருந்த விதிப்படி செய்த சரசுவதி பீடத்திலுறப் பழகினையுடைய

* பூரி – ஈண்டு – மிகுதிப்பொருட்டு.
† பிருத்தியர் – அடிமைகள்.

* மாதிருகையாகிய திருமுறையை யெழுந்தருளப்பண்ணிப் பூசைசெய்து குற்றமற்ற நந்திநாகரந் தேவநாகர முதலாய வெழுத்துக்களை யெழுதித் தீர்ந்தவனே யெழுதக்கடவன், அதனை நாடோறும் படிக்கும்போது மிந்த முறைமையிற் பூசைசெய்து படிக்க. எ-று

முதலிபி யென்றதனால் வடமொழி தெலுங்கு முதலாயின படித்திடினு மெனப் போதரலால்உம்மை இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை என்க.

மேற்செய்யுங் கன்மமுணர்த்துகின்றார்.

அந்தமுறி னுபவசியா யமலனடி யருச்சிக்க
செந்தமிலை யோம்பிடுக திருமுறையை யருச்சிக்க
பந்தனையை யறுத்தருளைப பாலிகருங் குருபரனைச்
சிந்தைமகிழ்ந் தருச்சனையைச் செயதிடுக சிறபபுறவே.

எ-து. எழுதிமுடிந்த வளவின் வித்யாதானஞ் செய்பவன் நிராகாரியாயிருந்து சிவபூசையு மக்கினி காரியமுஞ் செய்து அங்ஙனமெழுதிய திருமுறையைச் சாந்தி கும்பந் தாபித்திருக்கு மணடபத்திற் பூங்கோயிலின் கண் வைத்துப் பூசைசெய்து ஆணவமுதலிய பாசபந்தத்தை வேரறுத்துத் திருவருளைக் கொடுக்கும் ஞானசாரியனையுள்ள மகிழ்ச்சியினாலே விசேட பூசைசெய்க. எ-று. (௩௩)

இதுவுமது.

அற்றைநிசி யவ்விடத்து வேதாதி யரவத்தான்
மற்றுமுள பாடலினா னாடகத்தின் வசியாலுஞ்
செற்றிடுக துயிலதனைத் தினகரனைத் தெரிசித்ததே
சிற்பமுறத் தேரதனைச் சிறப்பிக்க விதிதெருண்டே.

எ-து. அற்றையிரவில் அப்பூங்கோயிலின் முன்னே வேதாகம புராணவொலிகளினாலும், பிராகிருதம், திராவிட முதலிய பாடல்களினாலும், ஆன்மாக்களை வசீகரிக்குங் கூத்துகளாலும் உறக்கத்தினைப்போக்கி விழித்திருக்கக்கடவன். மற்றைநாட் காலமே சிற்பநூல் விதியை யாராய்ந்து பண்ணப்பட்ட தேரினை யலங்கரிக்க. எ-று.

நாடகமெனப் பொதுப்படக் கூறினமை வெண்பா.
சங்கர னாடிய தாண்டவமு மாங்குமையா
ளிங்கிதத்தா லாடு மிலாச்சியமும்—பொங்குதிரை
யாழிப் புவியி லகமும் புறவரியுஞ்
சூழநாட காலென்று சொல்." என்பதனாலறிக. (௩௪)

இதுவுமது.

இத்தகைய விமானத்து ளிறையறையு மொழியெழுதும்
புத்தகத்தை புணர்வித்துப் பூசனையைப் புரிந்திடுக

* மாதிருகை-மாதா

பத்தியுட னராலே பரிப்பிக்கப் பலர்பரவ
வத்தனம ராலயத்து ணகர்வலஞ்செய் தாக்குகவே.

எ-து. இச் சிறப்பினையுடைய புட்பக விமானத்திற் சிவனருளிச் செய்த சிவாகமத்தை யெழுந்தருளப்பண்ணிப் பூசைசெய்து அன்பினோடு நரராகிய சீபாதக்காரராற் றூங்கச்செய் தெல்லாருந் துதிசெய்ய நகரை வல மாக வெழுந்தருளப் பண்ணுவித்துச் சிவனெழுந்தருளியிருக்குந் திருக்கோ யிலிற் கொண்டு சென்றந்த விமானத்தைத் திருமுறையுடனிருத்துக. எ-று.

மேல்வேறு மோர்விதி யுணர்த்துகின்றார்.

அல்லதுபுத் தகமதனை யானைமுடி மிசையமைத்து
நல்லநகர் வலம்வருக நகரத்தார் நாட்டாரும்
வெல்லையறு வையும்வீக்கி விழைவுடனே புடையடைய
மல்கமிகு மங்கலங்கள் வணங்கிமுனே செலமன்னன்.

எ-து. வெளி. வெல்லையறுவை. வெள்ளைப் புடைவை. அறுவை யுமென்ற வும்மையானே பாகுசீலையாபரண முதலியவைகளுங் கொள்க. வீக்குதல். தரித்தல். (ருசு)

இதுவுமது.

பலியதனைத் திசைதோறும் பண்ணிடுக பார்த்திபனு
நிலவணியுஞ் சடைமுடியார் மாபூசை நிகழ்த்திடுக
கொலைமுதனு மொழித்திடுக நிகளாதி குறைத்திடுக
மலைவிலிக்கு மாபூசை மனைதோறும் வகுக்கவரோ

எ-து. அக்காலத்திலே வீதியிற் றிக்குவிதிக்குக்களி லிந்திரன் முத லிய தேவர் பலியை யாசாரியரா லிடுவிக்க. அரசனுந் தன் திரவியத்தாற் சிவபூசையை விசேடமாகச் செய்வித்துக் கொலை. களவு கட் காம முத லிய தொழில்களையுந் தவிர்த்து நெறிமுறையி னில்லாதோரைத் தண்டி த்தற் பொருட்டுத் தானிடுவித்த விலங்கு தொழுமுதலிய வற்றிற் கிடக்கு மவரையும் விட்டு மகமேருவை வில்லாகவுடைய சிவனுக் கில்லங்கடோ றும் விசேடபூசை செய்யும்படி கற்பிக்க. எ-று. (ருக)

இதுவுமது

பருவமறுங் காலத்தின் முதமதனைப் பரமனுக்கு
மருவுவிக்க விதிமுறையே வாதனமர் திருவெல்லை
விரைவுடனே விரவியமர் விமானத்துட் புத்தகத்தைப்
பரிவுறவே யருச்சிக்க சயவொலியும் பரந்தெழவே.

எ-து. திருவிழா நடக்க விதித்தகாலத்தன்றிச் சிவஞானதானங்க மாகச் சிவனுக்குத் திருவுள்ள மகிழ வொருநாளெழுந்தருளப் பண்ணிவித்து வேண்டுவோர் வேண்டி யாங்கு பயக்கு மந்தச் சிவனெழுந்தருளி யிருக்கும்

திருவெல்லையை விரைவினேடு வலம்வந்து சந்நிதியிலிருக்கும் விமானத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் சிவஞானகோசத்தைச் சயசய வென்னு முழக்கந் திசையெங்கும் விரிந்தெழத் தம்முள்ளத்தி லன்புண்டாகப் பூசைசெய்க. எ-று.

முதம்-சந்தோஷம். இது வடமொழி. (௩அ)

இதுவுமது.

பரமசிவன் றிருமுன்னே தேசிகனைப் பணிந்தெழுந்து
திருமுறையை நிவேதிக்க திறல்வேந்தன் முதலோர்க்கும்
வரமுறவே யோரியலை யதுதன்னுண் மதித்துரைக
வுரைவிதியுங் காமரீமும் வழுவறவே யுணர்ந்தோனே.

எ-து. சிவஞானதானஞ் செய்பவன், முன்னர் அர்ச்சித்த திருமுறையை மேலான சிவசந்நிதியி லெழுந்தருளப்பண்ணி வந்த வாசிரியனை வணங்கி யெழுந்திருந்தவர் கையிற்றானஞ்செய்யக் கடவன். பின்பு பதச்சேதம், பதப்பொருள், விக்கிரகம், வாக்கியயோசனை, சங்கை யுத்தரமாகிய வுரைகோளாந்தினையும், பூபாளி பைரவி முதலிய கானபேதத்தையுங், குற்றமற வறிந்த வாசாரிய ரந்த வாகமத்தி லொரு படலத்தை யரையன் முதலாயினார்க்கு நன்மையுண்டாக்கும் பொருட்டுப் படித் ததன்பொருளை யுணர்த்துக. எ-று. (௩௯)

சிவஞானத்தைச் சாதகர் முதலானோர்க்குத் தானஞ்செய்யுமுறையும்
அதனை வேந்தன் முதலானோரு மகளிருஞ் செய்தற்கோர்
சிறப்புவிதியு முணர்த்துகின்றார்.

இத்தகையே யருந்தவர்க்கு மீபொழுதி லியற்றிடுக
புத்தகத்தின் பூசனையைப் புரவலர்மற் றனைவருந்தம்
வித்தமது கொண்டிந்த விதியதனை விளைவிக்க
பத்தியினாற் பயில்விக்க தேசிகனாற் பாவையரும்.

எ-து. அருந்தவராகிய சாதகர்க்கும், புத்திரர்க்குஞ், சிவஞானதானஞ் செய்யுங் காலின்றுமேக் கூறியபடியே அதனைப் பூசைசெய்து கொடுக்கக்கடவன். வேந்தரு மற்றுமுள்ளாரு நெறிமுறையாலீட்டிய தத்தம் பொருள்கொண்டிந்தச் சிவஞானதான விதியை அன்பினாற் செய்விக்கக்கடவர்கள். நான்கு வருணத்தின் மகளிராயுள்ளாருந் தானஞ்செய்யாது ஆசாரியனாலே செய்விக்க. எ-று. (சம்)

சாந்தி கும்பப் புரோக்கண முணர்த்துகின்றார்.

சாந்திபெறு தோயத்தைச் சமைத்தகுரு பான்றானும்
வேந்தனது முடிவிரவத் தெளித்திடுக விழைவுறவே
சேர்ந்தவர்க ளனைவர்க்குந் தெளித்திடுக தெளித்ததனாற்
றேய்ந்தழியு மீவரவர் தந் தீயவினைத் திறனிந்தே.

எ-து. ஆசிரியன் வித்தியாமண்டபத்திற்றூபித்த சாந்திகும்பசலத்தைக்கொண் டரசனது சென்னியிலு மவ்விடத்து வந்து சேவித்தமெய்யடிய ரெல்லார்க்கும் விருப்பத்துடனே தெளிக்கக் கடவன். அங்ஙனந் தெளித்த நன்மையினா லவரவர்செய்த கொடிய பாவங்களின் வலியழிந்து கெடும். எ-று. (௬௧)

ஆசிரியர்க்குப் பூசை யனையர்முதலாயினோர் செய்யுந்திற
முணர்த்துகின்றார்

ஆசானுங் கருநிதிய முதல்வியக்க வட்டரசன்
றாசாதி மற்றையருந் தமக்கியன்ற தொகைசெய்க
நேசாரப் பூசையினைப் பூசுரர்க்கு நிகழ்த்திடுக
வீசான னடியார்க்கு மாதுலர்க்கு மிரக்கத்தால்.

எ-து. வெளி. (௬௨)

இந்த வித்தியாதானத்தா லுலகு பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.

இத்தகையே புரிந்திடிலோ ரிடையூறும் புவிக்கில்லை
வத்தனையே யுளநன்மை வளையனைத்தும் புகழ்மல்குங்
குத்திரருங் குலைந்தகல்வர் கொடுவினையு மடுபிணியு
நைந்தழியு மழைபொழியுந் திங்கடோறு நலமுறவே.

எ-து. வித்தியாதானத்தை யிப்படியே செய்வாராயி னுலகத்துக்கு இடையூறுகள் சிறிதேனுமில்லையாம், ஆக்கமுமின்பத்திறங்க ளனைத்து முளவாம். கீர்த்தியும் பெருகும். கள்வராயினாருந் தாமே நடுங்கி யொளிப்பர். கொடியபாவமும் வருத்தாநின்றநோயுந் தேய்ந்து கெடும். நன்மைபொருந்தும்படி மாதந்தோறு மழையும் பொழியாநிற்கும். எ-று. (௬௩)

மேலதனைத் தானஞ்செய்தாரடையும் பலமுணர்த்துகின்றார்.

இத்தகையே புத்தகத்தை யீந்தாரு மெழுத்தொன்றற்
கத்தனமர் புரத்துறைவ ராயிரமார் கற்பமுற
முத்தனைய முறுவனகை முளைத்தபிறை வளைத்தநுதற்
றத்தையன மொழிமடவார் தங்கியதேர்த் தானத்தே.

எ-து. இம் முறைமையிற் சிவஞானத்தைத் தானஞ் செய்தாரு முத்துப்போன்ற நகையினையு மாகாயத்தின்கட் டோன்றிய விளம்பிறைபோன்று வளைந்திருக்கு நெற்றியினையுங் கிளியின் சொல்லைப்போன்ற மொழியினையு முடைய வரமாதர்கள் சூழ்ந்திருக்கும் விமானத்திலேறிச் சென்று ஓரெழுத்துக்காயிரம் பிரமகற்பஞ் சிவலோகத்தி லிருப்பர். எ-று.

ஏறிச்சென்று - என்னும் வினையெச்சம் விரித்துக்கொள்க. சந்தாருமென்னு மும்மை யிறந்தது தழீஇயது. (௬௪)

சிவஞானகோசத்தைச் சேமஞ்செய்தோர் முதலாயினூர்
பலமுணர்த்துகின்ரூர்.

புத்தகத்தைப் புரந்தாரும் தாய்தந்தை புத்திரருஞ்
சித்தமகிழ் வுறவேவற் செய்தார்க ளெனுமிவரு
மத்தனமர் சிவலோக மடைவார்க ளமருலக
முத்தொகைய சுற்றத்தார் முற்றினர்முன் னற்றவமே.

எ-து. சிவாகமத் திருமுறையைக் காக்குமவருஞ் சிவஞானதானஞ் செய்தார் தாய் தந்தையரு மக்களு முள்ளமகிழ்ச்சி பொருந்த வேவல் செய்தாருமெனக் கூறிய விவரெல்லாருஞ் சிவலோகத்தினை யடைவர். முற்பிறப்பி னல்ல தபோபலத்தா லிப்பிறப்பிற் சிவனதானஞ் செய்தார் மூவேழ் சுற்றத்தினருந் தேவலோகத்தை யடைந்திருப்பர். எ-று. (சரு)

சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்ரூர்.

பொருந்துவர்முற் பகர்ந்தபலம் புகழாடிப் பூரணையிற்
புரிந்தவருஞ் சிவஞான புத்தகத்தைப பூசனையைத்
திருந்துமலர்ப் பந்தரிடைச் சிறப்புறவே வைசகியிற்
புரிந்தவரும பூரணையிற் சிவஞான பூசனையே.

எ-து. வெளி. (சசு)

சிவாகமங்களெழுதும் அலேகங்கள் கொடுப்பார் பெறும்பய
னுணர்த்துகின்ரூர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

இறைவ னிணையில் வாய்மொழியை யெழுத விதழா
லிசைமுறையைப்
பெறுவ மென்னு மாதரவு பெற்ருர் தமக்குப்
பெறுவித்தா
ரறையுங் கழலா னமலனமர் புறத்தி னதனி
னிதமொன்றற்
குறைவ ருகமோ ராயிரமு முறவே யுவகை
யதுபெறவே.

எ-து. வெளி. இதழ். சீதாளிதாலமுதலியன. (சஎ)

கம்பைமுதலியவு மெந்திரபீடமுங் கொடுப்பார் பெறும்பய
னுணர்த்துகின்ரூர்.

கம்பை கவின்ரு ரொழுத்தாணி கயிறுங் கொடுப்போர்
மையினையு

நம்பிக் கொடுப்போர் முன்னவின்ற பலத்திற் பாதி
நலம்பெறுவர்
கொம்பி னாலு மதகரியின் கோணச் சரத்தின்
கோலானுந்
தம்பா லுவகை யுறப்பீடஞ் சமைத்தே யளிப்பா
ரவர்தாமும்.

எ-து. தேக்கு உசிலை முதலிய மரங்களாற் செய்யப்பட்ட கம்பையும், விதிப்படி யழகுநிறைந்த வெழுத்தாணியையும், பட்டுநூன் முதலியவற்றா லிருபத்தேழிழையாற் செய்யப்பட்ட கயிற்றையுங் கொடுப்பாரும், மைக் காப்பினைவிரும்பிக் கொடுப்பாரும், யானைத்தந்தத்தினாலுஞ் செவ்விய நாண த்கழியினாலு மெந்திரபீடத்தைச் செய்து தமதுள்ளமகிழ்ச்சியுற்றுக் கொடுப் பாருஞ், சிவஞானதானஞ் செய்வார்க்கு முற்கூறிய பலத்திலே பாதி நலமா கப் பெறுவர். எ-று.

கவினொழுத்தாணியெனச் சிறப்பித்ததனால் எஃகினாலே பதினா றங்குல நீளங்கொண் டதினடுவே எறும்பினிடைபோன்ற கணையுமாகச் செய்த நாராசமெனக் கொள்க. (௬௮)

திருமுறைக்கு வேண்டு முபயோகங்கள் கொடுப்பா ரடையும்
பல னுணர்த்துகின்றார்.

புந்த காங்க மேதேனும் புரிவோ டீவார் புனையோர்பா
லைந்த னமருஞ் சிவலோகத் தமர்வர் போக மனைத்தினொடும்
வத்திராதி விதானந்த மகிழ்ந்தே யீவா ரிழையொன்றற்
குய்ந்தே யுகமோ ராயிரமு முறவே யுறைவ ருவப்புடனே.

எ-து. திருமுறையைச் சேர்த்தற் கங்கமான சலாகை தமரூசி சிவளி யாதொன்றையேனும் பெரியோர்பால் விருப்பத்துடன் கொடுப்ப வர் சிவலோகத்திற் சென்று சகல போகங்களுடனுங் கூடி வாழ்ந்திருப் பர். அதற்குச் சாத்தும் பரிவட்ட முதன்மேற்கட்டி யீறாக வுள்ளனவற் றை மகிழ்ந்து கொடுப்பா ரிழையொன்றற் காயிரம் யுகமுங்குறையாம லகமகிழ்ச்சியுடன் சிவலோகத்திலிருப்பர். எ-று.

வத்திராதி யென்றதனா லங்குராக் காற்பாளந் தூக்கன் முதலியவுங் கொள்க. (௬௯)

ஒப்பின் முடித்தலாற் சிவாகமத்தை யோது ஞாதாக்களுக்கு
வத்திரதானஞ் செய்பவர் பெறும்பய
னுணர்த்துகின்றார்.

பரமன் திருவாய் மொழியதனைப் பயிற்றும் பரம யோகிதனக்
குருகி யா[illegible] யுகப்புறவே யுதவு மவர்தா முள்ளளவும்

பொருவில் பரம சிவஞான கோசம் புரிவோ டுந்தபல
மருவு வார்க ளவரன்றோ பத்த ராவார் வரதனுக்கே.

எ-து. வெளி. கோசம். எது. பலபண்டமு மிருக்குமிடம். அது போல அறம் பொரு ளின்பம் வீடென்னு நாற்பொருளும் விரிந்திருத்த லான் சிவஞானகோசமென் றாகமத்துக்குப் பெயராயது (ரும)

மேலவர்க் கன்னமுதலியவை யுதவினோர் பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.

பரமர் திருவாய் மொழியதனைப் பயிற்றும் பரம யோகிகளுக்
குருகி யவர்கட் கன்னாதி யைந்து வருட முதவிடுவார்
பொருவில பரம சிவஞான கோசம் புரிவோ டுந்தபல
மருவு வார்க ளவரன்றோ பத்த ராவார் வரதனுக்கே.

எ-து. வெளி. * உவப்பினு முயர்வினு மென்றதனாற் பரமரென வீண் டொருமைப்பால் பன்மைப் பாலாயிற்று என்க. (ருக)

இவரன்றி யெவரேனுஞ் சிவாகமங்களை யாராயுமவர்க் கன்னமுதலியவை யுதவினோர் பெறும்பயனுணர்த்துகின்றார்.

மைய லறுக்கும் வாக்கியத்தை வாக்காற் பயிற்றி மனத்தாலு
மைய மறவே யாராய்ந்தார்க் கன்ன மாடை யளிப்பாருஞ்
செய்ய சடையார் சிவபுரத்தைச் சேறிவார் சிறுவ ரிறுதியரும்
வைய முண்டான் வைகுண்ட மூவேழ் சுற்ற மருவிடவே.

எ-து. மாயையினால்வரு மயக்க விகற்பங்களையும் சிவாகமங்களை யாசிரியன்பால் நாவினாலேபயின் றையந்திரிபற மனத்தினாலு மாராய்வார்க் கன்னமுந் துகிலுங் கொடுப்பவர் தந்தைமுதன் மைந்தர் வரையாயுள்ளாரு மிருபத்தொரு சுற்றமுமுலக முண்ட திருமாலெழுந்தருளியிருக்கும் வைகுண்டத்தின்மேவத் தாம் சிவந்த சடையினையுடைய தம்பிரானா ரெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபுரத்தை யடையாநிற்பர். எ-று. (ருஉ)

சிவாகமங்கள் பயிற்றுமவர்க்கோர் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றார்.

ஏற்க விரண்டு முழத்தாலு மெல்லை கோலி யதனடுவே [யாற்
கூர்த்த நான்கு கோணமலாற் கொள்க வட்டம் வெண்சுதை
சேர்த்த வெண்டா மரையதனிற் சிறக்க வெழுதி யதன்மீது
பார்க்க வினிய திருமுறையைப் பரிக்க பீடத் தொடுபெரிந்தே.

எ-து. சிவாகமங்களை யோதுவான் இரண்டு முழத்தினால் விதிபொருந்த வோரெல்லையை வளைத் தவ்வெல்லையினடுவே நாற்கோணமாதல்,

* 'உவப்பினு முயர்வினுஞ் சிறப்பினுஞ்செறலினு, மிழிப்பினும்பா லிணை யிழுக்கினுமியல்பே' என்றார் நன்னூலாரும். பொதுவியல் ரு-உ௰அ

வட்டமாதல், ஒருவேதிகைகொண்டு அதன்கண் வெள்ளிய சாந்துப்பொடியினாலே யழகிய வெண்டாமரையைப் பொலிவுபெற வெழுதி அதன்மேற் காணுந்தோறும் மகிழ்ச்சிதருந் திருமுறையை யொருபீடத்தோடன்பினாலெழுந்தருளப்பண்ணுக. எ-று.

கோணம் வட்டமென்பன ஆகுபெயராய் வேதிகைக்காயிற்று (௫௩)

இதுவுமது.

மற்றுமுள்ள மங்கலங்கள் வகுக்க வாதன் றிருவாக்கைக்
கற்க வளவில் காதலுடன் கற்பார் தமக்குங் கற்பிக்க
சொற்கள் கேட்க விரும்பினர்க்குஞ் சொல்லி முடிக்க முடிவளவிற்
கற்பார் பரம காரணர்க்கும் புரிக பூசை களிப்புடனே.

எ-து அச்சிவாகமத்தைச் சூழ நான்கு பருதியைவைத்துக் கந்தபுட்பத்தா லருச்சனைசெய்து ஆசிரியன் கிழக்குமுகமாயிருந்து சிவாகமத்தை யளவில்லாத வாஞ்சையினாலோதக்கடவன். தன்னிடத்தோதுவாரையும் வடக்குமுகமாகவைத் தோதுவிக்கக்கடவன். தானோதிய சிவாகமங்களைக் கேட்க விரும்பு மாணவர்க்கு அத்திசையை நோக்கிவைத்துப் பதச்சேதமுதலிய வைந்துறுப்புட னந்நூற்குப் பொருளுரைத்து முடிக்க. இப்படியே யோராகமத்தை யோராசிரியர்பா லோதிமுடிந்துள்ளளவிற் கற்போர் *உபாதான காரணங்களுக்கெல்லா மேலாயிருக்கும் சிவனுக்குள்ள மகிழ்ச்சியுடன் பூசைசெய்க எ-று. (௫௪)

இதுவுமது.

புரிக பரம சிவஞான பூசை நசையாற் றேசிகர்க்கும்
பரம ஞான யோகர்க்கும் பரிவு பெருகப் பதமுதலு
முருகி யிசைய வூட்டிடுக வுவகை யவர்க்கு முறவுளத்துட்
பொருவில் பரம புத்தகத்தைப் பொருத்தும வலத்தைப் பொருந்து
[தற்கே.

எ-து. பின்னர் மேலான சிவஞானபூசையை அன்பினாற்செய்து ஒப்பிலாத சிவஞானதானஞ் செய்யும் பலன்றனக் கெய்தும் வண்ணமோதுவித்த வாசிரியருக்கும் மேலான ஞானயோகிகளுக்கும் அன்பு பெருகாநிற்ப வுருகி வேண்டியபடியே யன்னமுதலியவைகளையும் அவர்க் குள்ளக்களிப் புண்டாக வமுது செய்விக்கக்கடவன். எ-று.

பதம் - உண்டி. (௫௫)

மேலத்தை யோதுவார் முதலாயினோர், பெறும் பயனை
இரண்டுசெய்யுளாற் குளகமாக உணர்த்துகின்றார்.

ஆதி யறைந்த வாகமத்திற் சந்த மொன்றோ வதன்பாதி
யோது வார்க ளோதுவிப்பா ருரையை விரிப்பா ருரைகேட்பார்

* உபாதானகாரணம்-துணைக்காரணம்.

போத முறவே சிந்திக்கப் புரிவார் துணிவார் பொருளினையும்
பேத மறவே யெழுதிடுவா ரெழுது விப்பா ரிவரெல்லாம்.

எ-து. சிவனருளிச்செய்த சிவாகமத்திற் சுலோக மொன்றாயினும், அதனுட் பாதியாயினும், ஓதுவாரும், அதனை மாணாக்கர்க்குப் படிப்பிப்பாரும், அதன் பொருளை விரித்துச் சொல்வாரும், விரித் ததன் பொருளுணாக்கக் கேட்பாரும், அங்ஙனங் கேட்டபொருளை யறிவிலழுந்தச் சிந்திப்பாரும், அதற்கிதுவே பொருளென்று துணிவாரும், அதனைப் பிழைபடாமலெழுதுவாரும், அதனைப் பொருள்கொடுத் தெழுதுவிப்பாரும், இங்ஙனங் கூறிய விவர்களனைவரும். எ-று.

சந்தம்-சுலோகம்-ஓகாரம்-ஏதிர்மறை. (௬௬)

மணியின் பேத மனைத்தினையு மகிழ்ச்சி யுடனே மண்முழுதுந்
துணிவு பெறவே நால்வேதந் துயக்க மறவே யாறங்க [ங்
மெணிய மறையோர்க் கிந்தபல மியைந்தா ரியவின் பொருளெல்லா
கணிய கருத்தார் பலமதுதான் கற்றோ ராலுங் கணிப்பரிதே.

எ-து. முற்கூறிய வனைவரும் உலகிலுள்ள நவரத்திநங்களெல்லாவற்றையும், பூலோகமெல்லாவற்றையும் ஐயந்திரிபறவும், பொருளறிப்பாடுபெறவு நால்வேதமு மாறங்கமு முணர்ந்த அந்தணர்க்கு மகிழ்ச்சியோடுகொடுத்த பலத்தைப் பெற்றவரோ யாவராதலால் ஒருபடலத்தின்பொருளெல்லாம் உணர்ந்தவுள்ளத்தை யுடையார் பெறும்பலத்தைச் சகலகலையுங்கற்ற பெரியோராலு மளவிடற்கரிது. எ-று.

நால் வேதமாவன- சூ. "இருக்கேஎசுவேசாமமதர்வணந்-தருக்கினைப் போக்கும் வேதநான்கே". ஆறங்கமாவன, சூ. "சந்தஞ்சோதிடஞ் சிக்கை கற்பந்-தந்த நிருத்தம் வியாகரணமென் றிவை - எந்தையங்கமா றெனவே யெண்ணுக". எண்ணியவென்பது எணியவென்றும் - கண்ணியவென்பது-கணியவென்றும் விகாரப்பட்டன. (௬எ)

மேற் *கடுத்தமுதலாயின உதவுவார் பெறும்பயனுணர்த்துகின்றார்.

பாமன் மொழியை யெழுதச்சி பன்ன மதனுற் சினத்தா
லுரிய கடுத்தஞ் சமைத்தளிப்பா ருதவு வாரும் பலகையினை
யரிய விதழி னலேகத்தை யளித்தா ரனைய ரவர்தாமும்
பொருவி லமலன் புரத்துறைவர் போகம் பலவும் புணர்ந்தாங்கே.

எ-து. பரமேசுர னருளிச்செய்த சிவாகமங்களை யெழுதுதற்கு அசினமாகிய மான்றோலினாலேனும் சீலையினாலேனும் கடுத்தத்தை யுண்டாக்கிய

* கடுத்தம்-தோல்முதலியவற்றாற் சேர்த்தபுத்தகம்.

தற் கிரண்டுபுறமுஞ் சிபன்னமாகிய குமிழமரத்தினாற் கம்பையாகச்சேர்த்து பச்சையிட் டொட்டிக் கொடுப்பாருந் தேக்குமரமுதலியவற்றாற் செய்த *வட்டிகைப் பலகைகொடுப்பாரும், பெறற்கரிய பனையோலையாற் சேர்த் தவேலேகத்தைக் கொடுத்தவரோ டொப்பர். இங்ஙனங் கடுத்தமுதலிய வற் றைக் கொடுத்தாரு மொப்பில்லாத சிவ னெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபுரத்தி லுண்டாகிய நானா போகங்களையும் பெற்று வாழ்வர். எ-று.

ஆல்-அசை. அவர்தாமு மென்ற வும்மை யிறந்தது தழீஇயது. ஆங்கு அசைநிலை. எழுதவென்பதனா லெழுத்தாணியா லெழுதப்படாமையி னெழு துதற் பொருட்டுச் செப்புச் சட்டியிலே வேப்பம் பிசினிட்டு நீர்வார்த் தூற வைத்துக் கடுநெல்லி, தான்றி, களிப்பாக்குச், காசுக்கட்டி யிவைகளை யங் நீர்வார்த் தனைத் துலர்த்திப் பின்பதனை வேப்பங்கடனை கொண் டந்நீர் வார்த்தனைத் துலர்த்திப் பின்பு மவ்வண்ணம் வேப்பங்கடனையாற் செம்ப ஞ்சு நீர்வார்த்தனைத் துண்டைபண்ணி யெழுதும்பொழுது நீர்வார்த் துழை த்து நாணற்கழியைத் தூரிகைக் கோலாக்கி யெழுதுக. (௬௮)

சிவஞான கோசதானஞ் செய்தார் சிவலோகத்திற் போகம் புசித்துத் தொலைந்தவாறே பூமியின்கண் வந்து பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.

போக முடிவின் மனுநீதி புரக்கும் புவிவேந் தருமாவர்
யோக மறநால் வேதமுணர் முந்நூன் மார்ப ரெனமுளைந்துப்
பாக முறவே மூன்மலம் பரம னடிக்கன் பருமாவர்
மாகர் பெறுதற் கரியசிவன் மலர்ந்தா ளிணையை மருவுதற்கே.

எ-து. சிவஞான கோசதானஞ் செய்தார், சிவபுரத்திலிருந்து போ கங்களைப் புசித்துத் தொலைந்துள்ளளவிற் பூமியின்கண் மனுநூன்முறையே காக்கு மரையனும் பிறப்பர். பின்னர்த் தேவர்களாலும் பெறற்கரிய பர மேசுரனுடைய தாமரை மலர்போன்ற விரண்டு சீபாதங்களை யடைதற்பொ ருட் டையந்திரிபின்றி நான்குவேதங்களையு மாராயு மந்தணரெனத் தோ ன்றி யாணவமல பரிபாகம் பிறக்க நாடோறுஞ் சிவனது சீபாதத்தை வண க்கஞ்செய்தற்கு நேயமுடையவருமாவர். எ-று. உம்மை-எண். (௬௯)

முற்கூறிய சிவஞானகோச மெழுந்தருளப் பண்ணுதற் காலய முதலாயின வுண்டாக்கு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.

கனக மதனாற் பெட்ட கத்தைக் கற்போ டமைக்க கலக்கமணி
புனைக வெள்ளி செம்பாலும் புரிக வேறும் பொருட்கிசைய
வனைக ஞான வாலயநூல் வழியாற் சிலையா தியின் மகிழ்வாற்
றனையொப் பரிய வரிய ரிக்கும் பீட மதனுட் சமைக்கவரோ.

* வட்டிகைப்பலகை-சித்திரப்பலகை.

எ-து. அந்த ஞானகோச மெழுந்தருளப் பண்ணுதற்குச் சிலைமுத லியவற்றா லாலயத்தை விதிவழியுள்ள மகிழ்வோடுசெய் தந்த வாலயத்து ணடுவே தனக்குநிகரில்லாத சிங்கங்கள் தாங்குமொரு பீடத்தினைச் செய்தி ருத்தி யதன்மேற் புத்தக மெழுந்தருளப்பண்ணும் பெட்டகத்தைப் பொன் னினாற்செய்து நவரத்னமிட் டிழைத்தாதல், வெள்ளி, செம்பு, மற்றுமுள்ள தாதுக்களாலாதல், தத்தம் செல்வத்துக்கேற்ப விதிவழிசெய்க எ-று.

அரோ-அசை. விதிவழியாவது-மூன்றுமுழமுதல் முப்பத்துமூன்று முழ மீறாக வித்தியாமண்டபத்தின் அகலமும் நீளமைம்பதுமுழ மீறா கவுந் தனக்கும்பொருந்தக் கொண்டதனைப் * பிராசாதமாதல்-மண்டபமா தல் செய்விக்க என்பது. சிலையாதி யென்பதனாற் செங்கன் மரமுதலிய னவு மமையும். சிங்காதன மேழங்குலந் தொடுத் திவ்விரண்டுங் குலமாக வேற்றி யேற்றி முப்பத்திரண் டங்குலமீறாக † ஆயாமம் பொருந்தக்கொ ண்டு சதுரசிரமாய் தாசிரமாதற் பொருத்தம் வாய்க்க அவ்விதிவழி செய்க. பெட்டகஞ்சமைத்தற்கு மா, பலா, மகிழ், அத்தி, முருக்கு, இவற்றினலி யன்ற தொன்றை மூவிரற் கனப்பலகையாக்கி முப்பத்தாறங்குல வகலமு மதின் மும்மடங்கு நீளமு மகலத்துக்கொத்த வுயரமுங்கொண்டு பெட்டி யாகப்பண்ணி யதிலொரு புறத்திலே கதவுந் தாழு மிட்டிசைகளி லிருப்பு ப்பாளங்கட்டிப் பன்னிரண்டங்குல வுயரத்தில் நாலுகாலமைத்துப் பெட் டியிற்கீழே தைப்பதென்க. நூல்வழியென்பது நடுநிலைத்தீவகமாக்கி முற் றுங் கூட்டுக. (சஎ)

இதுவுமது.

அணியார் கனகப் பெட்ட கத்தை யரியா தனத்தின் மிசையமைக்க
பணியா பரணன் பகர்மொழியைப் பதிக்க வதனுட் பாங்குறவே
தணியாக் காத லுடன்பூசை சமைக்க விதியிற வருதே
யுணவு முணர்ந்த வுயர்ந்தோர்க்கு முவகை யுறவே யுதவுகவே.

எ-து. முன்னர்க் கூறிய சிங்காதனத்தின்மே லழகுநிறைந்த பொ ன்முதலிய வற்றாற் செய்யப்பட்ட பெட்டகத்தினைவைத் ததனுள்ளே பா ம்பினைப் பூணாக வணிந்த பரமேசுர னருளிச்செய்த சிவாகமத் திருமுறை யை யெழில்பெற வெழுந்தருளப் பண்ணி யமையா வன்புடன் விதிமுறை தப்பாமற் பூசைசெய்து கற்றுணர்ந்த பெரியோர்க்கு முள்ள மகிழ்ச்சியோ டுண்டியைக் கொடுக்க. எ-று.

உயர்ந்தோர்க்கு மென்னு மும்மையா லிழிந்தோர்க்கு மென்பது மமையும். அமைக்க-பதிக்க வென்பன முற்றெச்சம். (சஅ)

இதுவுமது

என்று மியறறி யிடையாக மீக நிதியு மிருநிலனும்
பொன்று முடல மெனவுணர்ந்து பொருவி லரிய பொருடன்னை

* பிராசாதம்,-கோயில். † ஆயாமம்,-உயரம்.

யொன்றக் கருது முளமுடையா ருப்ப வைய மொப்பிலுனா
நின்று நிலைமை யுடையோர்பா னெறியை யறிய நிகழ்த்திடவே.

• எ-து. யாக்கை நிலையுத லின்மையா லழியுமென்றறிந் திந்த யாக்கை யிருக்கையிற்றனே யொப்பின்றி யொருவரானும் பெறற்கரிய சிவமாகிய பொருளை யடையக்கருந்து முள்ளமுடையோ ருலகமெல்லாம் பிழைக்கும்பொருட் டந்த ஞானவாலயத்தி லிருக்குஞ் சிவஞான கோசத்துக்கென்றும் பூசை நடத்துதற்குஞ் சிவாகமங்களை யெடுத்ததனிற் கூறு முத்திமார்க்கங்களை யாராய்தற்கு மந்தமார்க்கங்களை யனுட்டித்தற்கு நிகரில்லாத வசனத்தின் வழி நின்று நிலைபெறுந்தன்மை யுடையோர்பாற் றனராசியும் பூமியுங் கொடுக்க. எ-று.

ஈண்டுக்கருது முளமுடையா ரென்பதனை யெழுவாயாக்கிப் பொருளுரைக்க. யாகமெனினும் பூசையெனினு மொக்கும் (சுஉ)

சிவாகமங்களினது சீர்ணோத்தாரண விதியுணர்த்துகின்றார்.

பழகிப் பழுது பலவிரவிற் பரமர் திருவாய் மொழியிதழும்
வழுவற் றெழுத வல்லாரால் வரைவித் தெழுதி மையினையு
மழகுற் றதனை யருச்சிக்க வாசான் பழைய வதுதன்னை
யழலிற புரிக வாகுதியை யானெய் யுடனே யமலனுக்கே.

எ-து. ஆசிரியர் தம்பிரானார் திருவாக்கினால் அருளிச்செய்த சிவாகமத் திருமுறைபழகி ஏடுகள் பலவு முரிதனெரிதலெழுத்துத் தெரியாமை முதலிய குற்றங்கள் பொருந்திற் பிழையற எழுதவல்லாரால் எழுதுவித்து மைக்காப்புஞ் சாத்தி அழகமைந்த வத்திருமுறையை அருச்சனைசெய்யக் கடவன், பின்பு பழகிப்போன திருமுறையை நின்மலனாகிய சிவனுக்குப் பசுவினெய்யிற் றேய்த்துச் சிவாக்கினியி லோமஞ்செய்க. எ-று.

மையெழுதல்-இடுதற் பொருண்மேலது. (சுஙு)

மேலதற்கு ஞானவாலய முதலாக விங்ஙனங் கூறியவற்றைச் செய்தார் பெறும்பயன் உணர்த்துகின்றார்.

இந்த விதியி லியற்றி னார்கண் மூவேழ் சுற்றந்
தொடுமிறைவ
னந்த வுலக மடைந்தட்ட குணந்தொ டயர்வ
ரவ்விடத்துஞ்
சிந்தைக் கரிய சிவனடியைந் தினைந்தே யிருப்பர்
சிவமாவர்
வந்து பிறப்பர் போகத்தின் மகிழ்ச்சி யாங்கே
வைத்தாரே.

எ-து. இங்ஙனங் கூறியவாறு சிவஞானத்துக் காலயமுதலியவற்றைச் செய்தார் இருபத்தொரு வர்க்கத்தவரோடு சிவனெழுந்தருளிய சிவ

லோகத்தை அடைந்து முழுதுணர் ஞானமுதலிய வெண்குணங்களோடுங் கூடியிருப்பர். அவ்விடத்துஞ் சிறந்த போகங்களி லழுந்தாமே மனத்துக்கெட்டாத சிவனது திருவடியி னிட்டைபுரிந் திருப்பார். மகாசங்காரகாலத்தே பரமமான முத்தியையடைவர், அஃதன்றி யாண்டுஞ் சிறந்த போகங்களில் விருப்பத்தை யுற்றே, மீண்டும் பூமியின்கண் வந்து பிறப்பர் எ-று.

அங்ஙனம் பூமியின்கண்வந்து பிறந்தாரடையும் பல
மிதென் றுணர்த்துகின்றார்

போக முடிவிற் புவிதன்னிற் பிறந்து புரந்து புவியெல்லா
மோக மறவே மறைநான்கு முறையி னுணர்ந்து முனிந்துடல
மேக னிறைவ னிணையடியை யிரண்டற் றொளிரு மெழின்ஞான
யோக மடைந்து சிவமாவ ரூன மனைத்து மொழிந்திடவே.

எ-து. சிவலோகத்தி லிருக்குஞான்று போகத்தை விரும்பினோர், அப்போகம் புசித்துத் தொலைந்த வளவிற் பூமியின்க ணரையனாய்த்தோன்றி யுலகமுழுதுங் காக்குந் தலைமையெய்திப் பின்னர் ஐயந்திரிபற நாலுவேதங்களையும் உள்ளபடியே யாராய்ந்து சரீரமும் பொருளல்லவென்று துறந்து தனிமுதலாய் நிற்கும் பரமேசுரன் திருவடியிணையை வேறறவிளங்கு மழகினையுடைய ஞானயோகத்தைப் பொருந்தி மலமாயாகன்மங்களெல்லாங்கெடும்படி சிவத்தோடு கலப்பர். எ-று.

ஞானம். எ-து. சிவஞானம். அதனைக்கலத்தல், ஞானயோகம். இரண்டற் றொளிருமெழிலென்பதனை ஞானத்துக் கடையாக்கிப் பொருளுரைக்க. திருவடியே ஞானமாதலாற் றிருவடியை யிரண்டற்றொளிரு ஞானமென்றார். உடலுமென்ற உம்மையாற் செல்வமு முனிந்தெனக் கொள்க.

இங்ஙனம் ஞானவாலயஞ் செய்யும் விதிகூறிமேற் சிவாச்சிரமஞ்
செய்யும் விதியுமுணர்த்துகின்றார்.

அறைந்தா மமல னருண்மொழியை யறையு முறையு
மதன்விதமுஞ்
சிறந்த வெல்லைச் சிவாச்சிரமஞ்செய்யு முறையுஞ்
செப்பிடுவாம்
நிறைந்த புகழு நிகராத போக விரும்
நிலவாழ்வை
மறந்து பிறவா வரந்தானுங் கற்பார் தமக்கு மருமை
வாய்ப்பதற்கே.

எ-து. நின்மலனாகிய சிவனருளிச்செய்த சிவாகமத்தை மாணாக்கர்க்கு உபதேசிக்கு மியல்பினையுடைய சிவஞான தானத்தையு மதன்விதத்தையும் அந்தவியலைக் கற்போர்க்கு உலகமெல்லா நிறைந்து நிற்குங் கீர்த்தியும் ஒப்பில்லாத போகபேதங்களும் பூமியில்வாழுஞ்செயலை அவமதித்து

வினையா தொழிதலைப்பெற்றொருஞான்றும் பிறவாத முத்தியும் உண்டாகும் பொருட்டுச் சொன்னோம். மேற்சிறந்த வெல்லையினையுடைய சிவாச்சிரமஞ் செய்யும் விதியையும் உனக்குச் சொல்வோம். எ-று.

இதனுளிரண் டெழுவாயும இரண்டு பயனிலையுங் கூட்டுக. கற்பார் தமக்கு மென்றவும்மையாற் கேட்பார்க்குமெனக் கொள்ளக் கிடந்தது.

மேலதனை விரித்துணர்த்துகின்றார்.

சிறக்கச் செய்க திருவெல்லை செறியப் புடையே
திருமதிலும்
புறத்தே யெழிலார் பொழிலதனைப் புரிசை யதனைப்
புடையுடைய
நிறைந்த மலர்ப்பூம பொழிற்புறத்து நிறைநீர்த் தடங்க
ளதன்புடையே
பிறங்க லனைய கோபுரத்தைப் பிரியாப் புரிசை
பெறுத்துகவே.

எ-து. அழகிய வெல்லையின்க ணடுவே சிவாச்சிரமஞ் செய்தற் கெல்லையை நியமித்ததனைச்சூழ ஐந்துமுழவுயரத்தில் ஒருதிருமதிலும் அதனைச் சூழப் புறத்தெல்லையிலே அழகுநிறைந்த பூந்தோப்பினையு மதன்புறத்திலே நீரானிறைந்த பொய்கைகளையு மதைச்சூழ மலைபோன்ற கோபுரத்தைவிட்டு நீங்காத திருமதிலையுஞ் சிறக்கும்படி செய்க. எ-று. (சுஎ)

பிறங்கல் வலிந்து நின்றது.

இதுவு மது.

உரைத்த புரிசை யுண்ணுலா மொய்பிலமல
றுரைத்தவுரை
தரித்தும் விரித்துந் தக்கார்க்குத் தாழா நிலைமை
தலைமையவ
ரிருக்குங் கழக மண்டபமு மியற்றி யிடுக
வெழிலுறவே
யரிக்கு மரிக்கு மயன்றனக்கு மரியா னடியே
யடைவாரே.

எ-நு. மாலும் பிறந்திறக்கும் பிரமனும் தேடுதற்கரிய சிவனது சிபாதத்தை அடையக் கருதுவார் முன்னர்க்கூறிய முதலாவரணத்துக்கு நடுவாக நியமித்த வெல்லையிலே திருமடத்தினை மூன்று நிலமாகவெடுத்ததன்மேலே நிகரில்லாத நின்மலனாகிய சிவனருளிச்செய்த சிவாகமங்களைத் தம்முள்ளத்தின்கட் * டாரணைபண்ணியு மவற்றின் பொருளைத் தக்

* தாரணை - தரித்தல்.

கார்க்கு விரித்துக்கூறியு மேலாய நிலைமையையுடைய பெரியோர் எழுந்தருளியிருக்குங் கல்வி பயில்கின்ற கழகமண்டபத்தையும் அழகுபெறச் செய்க. எ-று.

கழகமண்டபமு மென்னு மும்மையால், முதனில மிரண்டாநில மூன்றாநிலங்களிலே குகைகள், செபங், தியானஞ்செய்யுந் தலங்களுஞ் செய்கவெனக் கொள்க. (௬அ)

இதுவுமது.

அதற்கு மீதாம் பஞ்சமத்தை யமைக்க வமலற்
காலயத்தைக்
குதர்க்க பேத மனைத்தினையுங் குறைத்தே குறையா
மதிகொடுக்கும்
பதத்தைப் பகர்ந்த பரமனுக்குப் பாச வினைக்கும்
பகைவனுக்கு
நதத்தைக் கடந்த நம்பனுக்கு நாடற் கரிய
நாதனுக்கே.

எ-து. முன்னர்க்கூறிய கல்வி பயில்கின்ற களத்துக்குமேலான ஐந்தாவது நிலத்தினை யான்மாக்கள் பாசவினைக்குப் பகைவனுமாய் நாததத்துவங்கடந்தவனுமா யாவராலுங் காணொணாத கர்த்தாவுமாய் கல்லாலின்கீழ் எழுந்தருளியிருந்து தேவர் இருடிகளுக் கெல்லாம் குதர்க்க முதலிய குற்றங்களை நீக்கி நிறைந்த ஞானத்தையுதவும் வேதாகமங்களை உபதேசித்த தக்ஷிணாமூர்த்தமாகிய சிவனுக் காலயமாகச் செய்க. எ-று.

பாசவினைக்கு மென்றவும்மையால் ஆணவத்துக்கு மென்பதூஉந் தழீஇநின்றது. நாதம் குறுகும்வழி குறுகியது. (௬௯)

இங்ஙனங்கூறிய சிவாச்சிரமத்தைச் சூழ * அபிமுகங்களாப் பாகசாலை முதலிய வெட்டினையும் † விலோமமாக் கட்டுமுறை உணர்த்துகின்றார்.

அங்கி முதற்றென் றிசையந்தத் தடுகை மனைசத்
திரசாலை
பொங்கு தழலைப் புரீசாலை பூணும் பணியும்
பேணுமிடஞ்
சங்கை தணிக்குங் கொட்டாரஞ் சமைக்க குடநீர்
சமித்துறையு
மிங்கு வேண்டும் பொருளதிதி யேவலோரு
மெய்திடமும்.

* அபிமுகம்-நேர்முகம்.
† விலோமம்-முறைபிறழ்தல், அஃதாவது, அப்பிரதக்ஷணம்.

எ-து. அக்கினி திசைமுதற் றென்றிசை யீறாகக்கொண்டு அக்கினி திசையிலே திருமடைப்பள்ளியுங், கிழக்கே சத்திரசாலையும், ஈசானதிசையிலே சிவபூசையு மக்கினி காரியமுஞ் செய்யும் யாகசாலையும், வடக்கே திருவாபரணமுதலியன சேமிக்கும் பொற்பண்டாரமும், வாயு திசையிலே எண்ணைக்கடந்த பெரிய னெற்சேருக்கு மேற்கே திருமஞ்சனம் வைக்குமுறையுளும், நிருதி திசையிலே சமித்துத் தர்ப்பைப்புல்லு விறகு ஆயுதங்கள் வைக்கு முறையுளும், தெற்கில் இம்மடத்துக்கு வேண்டு மாதனங், கட்டில், பாதுகை முதலியவைகளிருத்தற் கிடமும், அதிதிகள், பரிசாரகரிருத்தற்கிடமும், செய்க. எ-று.

உறையுள் என்பதனை, குடநீரொன்பதற்கு மிடமெனக்கூட்டுக. எய்திடமென்பதனை வேண்டும் பொருள்வைத்தற் கிடமுமெனக் கூட்டுக. எயிதிடமென்பதனை வேண்டும்பொருள் வைத்தற் கிடமுமெனக் கூட்டுக, உம்மையெண். சமைக்கவென்னும் வியங்கோள் வினைமுற்று, நடுநிலைத் தீபமாயனைத்திற்கும் பயனிலையாயிற்று. (சுல)

இவ்வண்ண மியற்றிய மடத்தின்கண் தக்ஷிணாமூர்த்தத்தைத் தாபிக்குந் திறமுணர்த்துகின்றார்.

விதிநூன் முறையே யதிவாத வினையு மற்றை
வினையனைத்தும்
பதியாம் பரமன் றனக்கிசையப் பண்ணி யிடுக
பரிவுடனே
நிதியுங் கொடுக்க நிலனுடனே நிகழ வென்று
நிறைபூசை
துதியுஞ் செய்க தோன்றாத துணையைப் பணிக
துகளறவே.

எ-து. தக்ஷிணாமூர்த்தத்தைச் சிலை முதலியவற்றாற் றிருமேனிகொண்டு பதியாகிய வந்தத் தக்ஷிணாமூர்த்தித் தம்பிரானார்க் கேற்கும்படி சிவாகமங்களில் விதித்த வண்ணம் திவாதகன்மமு மற்றமுள்ள பிரதிட்டா கன்மங்களும் பத்தியினாற் செய்து ஐந்தாநிலத்திற் றாபித்து எந்தக்காலத்திலு மகாபூசை நடக்கும்வண்ணம் விளைநிலங்களும், பொன்முதலிய நிதிகளும் கொடுத்துத் தங்களிடத்துண்டாகிய வாணவமுதலிய குற்றமறும்படி யாவர்க்குந் தோன்றாம லவரவருள்ளத்து ணிற்குந் துணைவனைத் தோத்திரமுஞ்செய்து வணங்க. எ-று.

இசையவென்று சிறப்பித்ததனாற் சிலாபேத மல்லாதவைகளுக்குக் கண்ணடியி லதிவாதனஞ் செய்கவென்றுணர்க. (எக)

அந்த வாசிரியர்க்கும் மற்றுமுள்ளார்க்கு முபகரிக்குந் திறம் உணர்த்துகின்றார்.

குரவன் றனக்கு நிதிமுதலுங் கொடுத்துக் குன்றாக்
குணமொழுக்கம்

விரத முடைய வேதியர்க்கும் விழைவாற் பரமு
மிசைவிக்க
பரம னடியா ரவர்தமக்கும் பங்கு காலர்
பாலருடல்
விரவு நோயர் விழியிழந்தார் விருந்தர் தமக்கும்
விருப்புறவே.

எ-து. பிரதிட்டை செய்தபலந் தனக்கெய்தும்வண்ண மவ்வாசிரியர்க்குந் தனம், துகில்முதலியவை கொடுத்து ஒருகாலுங் குறைவுபடாத குண மொழுக்கம் விரத மிவைகளை யுடைய பிராமணர்க்குஞ் சிவனடியாரான மாகேசுரர்க்கும், முடவர், சிறுபிள்ளைகள், சரீரத்திலே நோயையுடையவர்கள், குருடர், விருந்தத்தன்மையோர் இவர்க்குமன்னம் விரும்பும்படியாதரவினாலே புசிப்பிக்க எ-று. (எஉ)

சிவபுரஞ்செய்தார் பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.

செய்தார் சிறக்கச் சிவபுரத்தைச் சிற்ப வுணையிற
திகழ்விதியா
லெய்தார் பிறப்பிற சிவலோக மெய்திப் போக
மினிதருந்தி
வெய்தாம் வினையு மாணவமும் வியா மாயை
யொடும்விடவே
மெய்யாம் பரம வித்தையுற விமலன் கமலம்
விரவுவரே.

எ-து. பூமியின்கண் விளங்கும் சிற்ப சாத்திரத்தின் விதியினாற் சிவபுரத்தைச் சிறக்கும் வண்ணஞ் செய்தார் மீண்டும் பூமியின்கண் பிறவாமற் சிவலோகத்தை யடைந்தினிதாய போகங்களை யருந்திப் பின் கெடாத மாயையோடு கொடிதாயகன்மமு மாணவமும்விட்டு நீங்க மேலாகிய சத்தியஞானமுண்டாக நின்மலனாகிய சிவனது சீபாத தாமரையை யடைவர். எ-று.

இச்செய்யுளிற் சிவாச்சிரமத்தைச் சிவபுரமெனக்கூறிய தென்னெனிற், சிவாச்சிரமமுஞ், சிவதலமு, மடமுந், திருக்கோயிலு மொக்குமென்பதனாலெனக் கொள்க. ஆகலின் மேல்வருஞ் சிவனற்புரி யென்னுஞ் செய்யுண் முதலிய செய்யுளெல்லாஞ் சிவாச்சிரமத்தோடு சிவத்தலங்களையுந் தழுவக் கூறுகின்றா ரவற்றினையு மாண்டாண்டு பிரித்துப்பயன் கொள்க. (எங)

சிவபுரஞ் செய்த தச்சன் முதலாயினாராகிய வுயர்திணையு
மதற்குபகரணமாகிய வஃறிணையு மடையும் பலமுணர்த்துகின்றார்.

சிவனற் புரியைச் சென்றடைவர் சிந்தை மகிழச்
சிவபுரிசெய்

தவதி முதலோர் தருமுதலுஞ் சாரும் பூணி
யொடுமற்றும்
புவலோகத்தின் மிசைப்புகுவர் பொருள்கொண் டேவல்
புரிந்தாருங்
கவரா வொருமைக் கருத்துறினே கணிகை யவருங்
களிப்புறவே.

எ-று. கண்டோருள்ள மகிழும் வண்ணஞ் சிவபுரியைச் செய்த சிற்பிமுதலானோருஞ், சிவபுரிசெய்தற்குபகரணமான மரஞ் சிறுசெடி முதலியனவுஞ் செங்கல், கல், முதலியன பூட்டிவருதற்கமைந்த எருதுகடாவினுடன் மற்றுமுபயோகமானவைகளு நல்ல சிவபுரத்தைச் சென்று பொருந்துவர். மனம்வேறுபடா தேவற்றொழில் செய்யவுஞ் செய்விக்கவும் பெற்றோமென்னு மொருமைப்பாடுள்ள கருத்துண்டாமேயாயிற் கூலிவாங்கி யேவல் செய்தவர்களு முருத்திரகணிகைமார்களு மகிழ்ச்சி யமையப் பூலோகத்துக்கு மேலாகிய புவலோகத்திற் சென்று போகம் புசித்திருப்பர். எ-று.

தவதிமுதலோரென்பதனால், எற்று நூல் பிடிப்பார் முதலானோருமமைக. தருமுதலுமென்பதனாற் சிலையுமெனக் கொள்ளக்கிடந்தது. பூணியொடு மற்றுமென்பதனால். ஒட்டகமுதலியவுங் கொள்க. கணிகையருமென்றவும்மையாற் றேவதாதிகளு மென்பதமைக. உருத்திரகணிகை முதல் குறைந்து நின்றது (எச)

அச்சிவபுரத்தூட் சனனமுதலிய வடைந்தோர்
பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.

சிறந்து செறிவர் சிவபுரத்தை நந் தெரிதற் கரிய
சிவனருட
பிறந்தார் பிறழா நிலைமையினோடு பிரியா தொருமைப்
பெருமையுட
னுறைந்தா ருறையு மவர்க்கன்னமு முதவு வார்க
ளுறையுள்ளு
மிறந்தா ரிறக்க வெண்ணுநர்க ளென்னு மிவர்க
ளெல்லோரும்.

எ-து. அளவைகளா னளவிடற்கரிய சிவனருட் பிறந்தவரு நின்ற நிலைதவறாத வொருமைப்பாட்டின் பெருமையுட னுறைந்தாரு மச்சிவபுரத்தி லிருப்போர்க் கன்னமு மில்லமுங் கொடுத்தாரு மத்தலத்தின் மரித்தாரு மத்தலத்திலுடல்விட வேண்டுமென்று கருதினோருமாகக் கூறிய விவரெல்லாரும் யாவருக்கு மேலோராந் தலைமையெய்திச் சிவலோகத்தை யடைவர். எ-று. (எரு)

மேலதனைப் பணியுமவர் முதலியோர் பெறும்பயன்
உணர்த்துகின்றார்.

பணிவார் பரவிப் பரமேசன் பதிக டம்மைப்
பணிதற்கே
துணிவார் வழியிற் றுணைச்செல்வார் தொடர்ந்து கூடித்
தொழுவாரென்
றெணியா ரிவர்க ளெல்லோரு மிறைதன் புரத்தி
லிருப்பதற்கே
யணியா ரவல வினையனைத்து மறுப்பார் சமனைக்
கறுப்பாரே.

எ-து. யார்க்கு மேலாய சிவனெழுந்தருளி யிருக்குந் திருப்பதிக ளைத் துதித்து வணங்குபவர், வணங்குதற்கு நியமித்தவர், வணங்கச் செல் வோர்க்கு வழியின்கட் டுணையாகச் செல்லுபவர், உடன் சென்றவருடன் கூடிப் பணியுமவரென் றெண்ணப்பட்டா ரிவரெல்லாருஞ் சிவலோகத்திலே யிருந்து வாழ்வதற்குரியார். அவர்களே தீவினை முழுதும் போக்குவர். அவ ர்களே தங்கள் பால்வருமியமனைக் கோபிப்பவர் எ-று. (௭௬)

அச்சிவத்தலங்களிற் சென்று சிவபூசை முதலாயின செய்தார்
பெறும்பயனு மதிலிருக்குந் தபோதனர்கள் சரீரத்திற்
பிணிகளை மருந்து முதலியவற்றா லொழிக்குமவர்
பெறும்பயனு முணர்த்துகின்றார்.

சிவனைப் பூசை செய்விப்பார் சிவனற் புரியைச்
சென்றடைவ
ரவனைப் பருவத் தறிவிக்கு மாசா ரியனை
யன்பரையுந்
தவரைத் தமிக்கும் பிணிதனையுந் தணிப்பார் தாமுந்
தனித்தேமே
யெவரிப் பிணியைத் தணிப்பாரென் றிளைப்பா ரிளைப்புக்
கிளைப்பாரும்.

எ-து. சிவனையு மவரவர் பக்குவத்துக்கேற்ப வந்தச் சிவனை யறிவி க்கு மாசிரியனையுஞ் சாதகர் முதலிய வன்பரையும் பூசை செய்விப்பாருந் தபோதனரை வருத்தும் பிணிகளை மருந்து முதலியவற்றா னீக்குபவருஞ், சிவத்தலங்களை வணங்கு நிமித்தமா யவ்விடத்தில் நோயாய்த் தனித்து விட்டோமே யிதனை யெவரழிப்பரென்று வருந்து மனாதராயுள்ளார் வரு த்தத்தைக் கண்டு துக்கிப்பவருஞ், சிவலோகத்தைச் சென்று பொருந்து வர். எ-று.

பிணிதனையு மென்ற வும்மையாற் பசிகுளிர்தணிப்பாரு மென்ப தூஉங் கொள்க. (௭௭)

மேற்சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றார்.

ஆக்கை யாலோ தனத்தாலு மருமோ யதனை
யருந்தவர்க்குப்
போக்கு விப்பா ரவர்தாமும் பொருந்திப் போகஞ்
சிவபுரியு
ணீக்கிப பிறந்து நிலமிசையே நில்லா துடல
மெனநினைந்து
நோக்கற் கரிய பரம்சிவ னொன்று மடைவர்
நோயறவே.

எ-று அரிய தபோதனர்க்கு எய்திய நீங்குதற்கரிய நோயைத் தம் காயத்தொழில்களினாலு மன்னத்தினாலுந் தாமேனு மொருவனைக் கொண்டேனும் போககுவிப்பாருஞ், சிவலோகத்திற் சென்றிருந்து போகங்களை த்துய்த்து அருமொரலந்தவாறே பூமியின்கண் வந்து பிறந்து யாக்கை நிலையுதலின்மை பெற்றுணர்ந்து தமக்கு யநாதியே தொடர்ந்துவரு மாணவமுதலிய பிணிகணீங்கும்வண்ணம் யாவராலு நாடுதற்கரிய பரமசிவனது வடிவினையுடைய பேறுங்களை யடைவர் எ-று.

ஒதனத்தினுலுமென்ற வும்மையால், அவுடதத்தினுலு மென்பதுஉமமைக. (எஅ)

கலிவிருத்தம்.

என்றுசிவ ஞானவித் தானமுமி சைத்தான்
குன்றமா மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை யைய
நின்றமுனி யன்றுணா நிர்க்குண னினைந்தே.

எ-து வெளி. (எகூ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஆருயிர் வேரான வாயவனே யாரண மோதிய
வாயவனே
சாரணர் நாடிய சற்பொருளே தனையொழிந் தின்மைய
சற்பொருளே
பூரண னாகிப் பொருவிலியே புரமலை மாளப்
பொருவிலியே
யாரு மெனுத விடத்தினனே யருந்திய வால
விடத்தினனே.

எ-து. எவ்வுயிர்க்கு மூலமாயிருந்தவனே ஈசானமொழிந்த தற்புருடமுதலிய நான்கு திருமுகத்தானு நான்குவேதங்களையு மோதினவனே, திசம்

பரர் தியானஞ்செய்யப்படும் நல்ல மூர்த்தியே, தானேயன்றி வேறின்றி விள ங்கு முண்மைப் பொருளே, எல்லா வான்மாக்களிடத்தும் பரிபூரணமாயொ ப்பில்லா திருப்பவனே, தாருகன், தாருகாக்ஷன், வித்தியுன்மாலி யென்னு மூவர்புரங்களையும் பொருதழித்த வில்லையுடையவனே, யாவரானு மெண்ணு தற்கரிய நாததத்துவங்கடந்தவனே, ஆலகாலவிடத்தை யமுதாக வருந்தின வனே. எ-று. (அ௰)

கட்டளைக்கலிப்பா.

கங்கை தன்னைச் சடையிற் காத்தனே கரிசு போக்கிடு
மஞ்சக் காத்தனே
மங்க முபபுரஞ் செய்தவை வாளியே மதித்த மூவரை
யங்குறவாளியே
சிங்கந் தன்னை யுரித்திடுந் தீரனே செனன சாகரந்
தேற்றிடுந் தீரனே
யங்கந் தன்னினு மாசை யறுக்கவே யம்ம வாணவ
மாசை யறுக்கவே.

எ-து. கங்கையை யுலகமழியாவண்ணஞ் சடையின்க ணொளித்த வனே, ஆன்மாக்கள் செய்த பாவத்தைப் போக்குஞ் சாமர்த்தியத்தையுடை ய பஞ்சாக்கரத்தை யுடையவனே, முப்புரங்களும் பொடியாய்ப் போகக்கூ ரிய வம்பினாலே யெய்தவனே, தன்னையே யுண்டென்றிருந்த நந்தி மாகா ளர் வாணாசுரனாகிய மூவரையு மவ்விடத்துறவாகக் கொண்டவனே, இருடி களாபிசாரத்திற் றோன்றிய சிங்கத்தைக்கொன் றதன்றோலையுரித்தணியுந் தீரனே, செனன மரணமாகிய கடலிலே கிடந்தழுந்து மென்னையேற்றுதற் குக் கரையாயிருந்தவனே, சரீரத்திலுண்டாகிய விருப்பத்தைப் போக்கவே யாணவமல பாசமாகிய குற்றத்தைச் சோதித் தான்மாக்களை முத்தியடை விப்பாயாக. எ-று.—அம்ம-எ-து-உரையசை. (அக)

கலிநிலைத்துறை.

காலனை யுருளக் கால்கொடு கடுகிக் கழல்பேணும்
பாலனை யருளிப் பாசம தகலப் பரிவோடு
மாலத னிழலுற் றோரண முனிவர்க் கருள்வாய்மைச்
சீலன துணைத் தோரறு முகனைச் செறிவாமே.

எ-து. எமனை யுருளும்படி கால்கொண்டுதைத்து அத்திருவடிகளை விரும்பி அருச்சனைசெய்யு மார்க்கண்டருக்கருள்புரிந் தான்மாக்கட்குப் பாச ஞ்தணீங்கும்வண்ணங் கல்லாலநிழலின்க ணன்பினோடெழுந்தருளி யிருந்து சனகர் முதலிய நால்வர்க் குண்மையான நான்கு வேதங்களையு மருளிச் செய்த சீலமமைந்த சிவனது வாக்கியங்களை யராய்ந்த வறுமுகத்தினையு டைய பிள்ளையாரை யுறவுகொள்வோம். எ-று. (அஉ)

அரியய னறிதற் கரியனை யமரர்க் கமிர்தியக்
கருகிய கடுமுற் பருகிய கருணைக் கடலானைப்
பரமனை யரவக் கரையனை விரவப் பரிவானைப்
பொருகழல் புணரப் பொதிமலை முனிசொற் புகல்வாமே.

எ-து. திருமாலு நான்முகனு மறியவொண்ணாதவனும், தேவர்கட் கமிர்தங் கொடுக்கும் பொருட்டுக் கருநிறங்கொண்ட விடத்தை முன்னுண்ட வருட்கடல்போல்பவனும் யாவர்க்கு மேலாயவனும் பாம்பினையுஞ் சங்குமணிவடத்தையுந் திருவரையி லணிபவனும் யாவரேனுந் தன்னையடைந்த போதவர்க்கன்பு செய்பவனுமான சிவனது ஓசையுள்ள வீரக் கழலினை யணிந்த சீபாதங்களை யடைதற்குப் பொதியமலையின் கண்வாழு மகத்தியமுனிவன் விளக்கிய தமிழ்மொழியை யாம் துதிப்பாம். எ-று.

இரண்டாவது

சிவஞானதானவியல் முற்றிற்று.

மூன்றாவது

ஐவகையாகவியல்.

இவ்வோத்தென்னுதலிற் றோவெனின் ஐவகை யாகத்தின் பகுதியையுணர்த்துதனுதலிற்று. இங்ஙனஞ் சிவஞானதான வியலைக் கூறியதன் பின்னர் இவ்வியலைக் கூறியதெற்றுக்கெனின் கரும யாக முதலிய ஐவகையினும் ஞானயாகமே சிறப்புடைத்தென்று உரைத்தமையா லதன்பின்னர் வைக்கப் பட்டதென்க.

இத்தலைச் செய்யுளென்னுதலிற்றோ வெனின் ஐவகையாகத்தைத் தொகுத்து உணர்த்துதனுதலிற்று.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

கருமமென்று தவமென்று கற்பாற் பயின்மந் திரமென்று
பரிவால் வருபா வனையென்று பரம ஞான மகமென்று
தெரியு மகமோ ரைந்தினையுஞ் சிறந்த விவற்றின் பலத்தினையும்
பரம யோகர் நிலையுடனே பரிவான் முனிவ பகர்வாமே.

எ-து. முனிவரனே கன்மயாகமென்றுந் தபோயாகமென்று முபதேசிக்கிற மந்திரத்தினாற் பயில்கின்ற செபயாகமென்று மாதரவினுள்ள

ருஞ் தியானயாகமென்று மேலான ஞானயாகமென்று மிப்படியாராயு மை வகையாகத் தினையு மிவற்றின் சிறப்புடைய பலத்தினையு மேலான சிவ யோகிகள் நிலையோடு நின்மேல் வைத்தவன்பினால் யாம் சொல்கின்றோ மதனைக் கேட்பாயாக எ-று. (க)

மேற்றொகுத்த ஐவகையாகத்தினுட் கருமயாக முதலிய
மூன்றனையும் விரித்துணர்த்துகின்றார்.

செய்து சிறக்கச் சிவபூசை செந்தீ வளர்க்கை முதல்கரும
மைய வுடலம் விரதத்தை நவிற்ற லாதி தவஞ்செபமும்
பையப் பயிற்றல் பிறர்செவியிற் படாது பயிற்றன் மந்திரத்தை
மைய லகல மனத்தாலும் வகுக்கை யெனமூ வகைத்தாமே.

எ-து. கன்மயாகமாவது நூல்விதியாற் பூசாங்கமாகப் புனைமூழ் கிச் சிறப்புடன் சிவார்ச்சனைபண்ணி யக்கினிகாரிய முதலியன செய்தல், தவயாகமாவது உடல் வாடச்சாந்திராயண முதலிய விரதங்களை யனுட்டித் தல், செபயாகமாவது மந்திரங்களைப் பிறர்செவிகருக கேட்கவுச்சரித் தும் பிறர்செவிக்குக் கேளாமல் மெள்ள வுச்சரித்தலு மடகைமொழியும்படி மான தமாக வுச்சரித்தலுமென மூவகையினையுடைத்தாம். எ-று

மந்திரயாகமெனினுஞ், செபயாகமெனினு மிழுக்கா. (உ)

இங்ஙனங் கூறிய செபயாகஞ் செய்யு முறையு மவற்றின் பலன்
மிகுதியுங்குறைவு மூன்று செய்யுளா னுணர்த்துகின்றார்.

செறிந்து வடந்தர்ச் சனிமீதே செபிக்க வொலியைச்
சேட்டையினூற
செறிந்து வடமத் திமைதன்னிற் செபிக்க மந்தஞ்
சேட்டையினூற
செறிந்து வடத்தை யநாமிகையிற் செபிக்க மனத்தைச்
சேட்டையினூற்
குறிப்பிற் குறைந்த பலமந்த மதனி லொலியுங்
குறைந்தபலம்.

எ-து. பிறர்க்குக் கேட்க வுச்சரிக்கு மந்திரத்தை யொலியாகச் செபி க்குங்காற் செபவடத்தைத் தர்ச்சனிமீதேவைத்துப் பெருவிரலாற்றள்ளிச் செபஞ்செய்க. பிறர்க்குக் கேளாமற் றனக்குக் கேட்க வுச்சரிக்கு மந்திர த்தை மந்தவொலியாகச் செபிக்குங்காற் செபவடத்தை மத்திமை விரலின் கட் சேர்த்துப் பெருவிரலாற் றள்ளிச் செபஞ்செய்க. செவிப்புலனாகா துச் சரிக்கு மந்திரத்தை மானதமாகச் செபிக்குங்காற் செபவடத்தை யநாமிகை யின்கட் சேர்த்துப் பெருவிரலாற் றள்ளிச் செபஞ்செய்க. ஆராயுங்கான்மான தமாகவுச்சரிப்பதைப் பற்ற மந்தமாகவுச்சரிப்பது தாழ்ந்த பலமதனைப்பற்ற வொலியாகவுச்சரிப்பது குறைந்தபலம். எ-று. (ஙு)

கண்டி விசிட்டங் குசைககிரந்தி சனிட்டங் கமல மதிற்கனிட்டம்
புண்டரீக மணியதனிற் படிக மணிபு நதிரதீபி
யுண்டைச் சங்க மிறைவிரலு முணரி லொன்றுக் கொன்றானம்
விண்டார் போக விருப்பங்கை மேலே மதிக்க மாலையெல்லாம்.

எ-து செபமாலைக ளொவ்வொன்றினு முருத்திராக்கமே சிறப்புடைத்து. அதற்குத் தர்ப்பையைப் பவித்திரமுடிச்சால் முடிந்தமாலை கீழாம். அதற்குத் தாமரை மணிவடந் தாழ்ந்த பலம் அதற்குப் படிகக் கல்லினாற் கடைந்த மணி தாழ்ந்த பலம புத்திரதீபிவடமும் கடைந்துருட்டிய சங்குமணிவட முமிறையுப் விரலுமாராயி னொன்று ... ன்று பலங்குறையும். போகத்தின் கண் விருப்புநீங்கிய ... மாலைமுதன்மாலைகளெல்லாங் கையி னின் மேன்மேற்சிறந்... (ச)

இயங்கிற் பிராண ...
நயந்தார் போக மதுநயந்தார் ... நாடி ... வினவிக்க
வியங்கிற் பிராணன் சுழுனைவழி யிரண்டு ... டைவா ரியம்பிடுக
முயங்க விளையார் முலையிணையை வலது நாடி முளைத்தெனினே.

எ-து போக ... யடைய விரும்பினோர் பிராணவாயுவான திடை யென்று நாடியிலே நடக்கிற் பிரணவ ... கூடிய மூலமந்திரமான ஆறெ ழு ... முச்சரிக்கக் கடவர் அதனை ... பிங்கலை நாடியின்கட் பிராணவாயுவியங்கி லாறெழுத்தையு முச்சரிக்கக்கடவர். புத்தி முத்தி யிர ண்டினையும் விரும்பினோர் சுழுமுனை நாடியில் பிராணவாயுவான தியங்கிலந்த வாறெழுத்து முச்சரிக்கக்கடவர் பிராணவாயு பிங்கலையில் தோன்றியியங்கு கிற காலத்தி ... யாகிய மடவார ... முலைத்துணையினையும் புணரக்கட வர். எ - று சுழுனை யென்பது வடசொற் சிதைவு.

மாதரைக்கூடும் விதி யீண்டுக் கூறியது மற்றொன்று விரித்தலென் னுங் குற்றமாமோவெனின் ஒப்பின் முடித்தலென்னுந் தந்திரவுத்தியாற் கூறுவதனாற் குற்றமின்மை தெளிக. (கு)

பற்றிப் பரமன் றிருவுருவைப் பரிவா லொருமைப் படவுள்ள
மற்றோர் பொருளின் மனம்பற்று வண்ணந் திண்ண முறமயக்க
மற்றே தொடர்ந்த விச்சி ... பாவனைசீ
... யொழுகு மினை ... நன் றெண்ணுகவே.

மேனி ... த்த முகை ... ஞ் செய்யுமுறை
யுணர்த ...

எ-ர. தியானயாகம் மனம் ... விடயங்களினும் பொருந்தா வண்ணந் தாரணையினிறுத்தியஞ் ஞான ... உள்ளம் சதாசிவமுத லிய விக்கிரகங்களிலொன்றை யன்பினால் நினைந்து அத்தியானத்தி விடை

விடாது கலந்து நிற்றல். அஃதெத்தன்மைத் தெனின் ஆற்றுநீரிடையரு தொழுகு மத்தன்மைத்தென் றுணர்க. எ-று. (கூ)

மேனிறுத்த முறையானே ஞானயாகத்தின் சிற
முணர்த்துகின்றார்.

ஒப்பிலமலன் றனையுணர்த்து முறையையோத லோதுவித்தல்
செப்பும்பொருளைத் திரிவுமறத தெளிகை பிறரைத் தெளிவிக்கை
தப்பா ததனை மனத்தகத்தே தரிக்கை யெனவுந் நாடொறும்
வைப்பா யருந்தா மருந்தாகிச் சிறந்த ஞான மகவினையே.

எ-து. இணையில்லாத நின்மலனான சிவனை யறிவிக்குஞ் சிவாகமங்களைத் தானோதுதலும் பிறரை யோதுவித்தலு மவற்றிற் சொல்லும் பொருளையையந்திரிபறத்தான் றெளிதலும் பிறரைத்தெளிவித்தலும் அந்தப்பொருளை நாடோறு மறவாது மனததின்கட்டரிக்கையுமென வைந்துவிதமாம். இதுவே பக்குவான்மாக்களுக்கு வைப்புமாய், அபக்குவரா லருந்தவொண்ணுத மருந்துமாய் நின்றதலைமைபெற்ற ஞானயாகத் தொழிலாவது எ-று.

தேவாரம்.

'கற்றல்கேட்டலுடையார் பெரியார கழல்கையாற் றொழுதேத்த' எனவும், 'கல்லாதார்காண்டற்கரியானை' எனவம், 'கல்லாநெஞ்சி னில்லானீசன் சொல்லாதாரோ டல்லோநாமே' எனவும், கூறியருளிய திருக்கடைப்பானு முணர்க. ஆகலினிதனையே சிறப்பாகக் கூறவேண்டிற்று.

ஐவகையாகங்க ளொன்றுக்கொன்று சிறப்புடைத்தென்பதூஉ மடையும்பல
மின்னதகைத்தென்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்.

அறைந்த கரும யாகமுதலைந்து மொன்றுக் கொன்றதிகஞ்
சிறந்த பலமும் போகவிதஞ் சிந்தை செய்த பயனெல்லா
மறைந்து தீய வினைமாய்கை வாரா னுருவ மெனவடிவ
மிறந்தும் பிறந்து மிளையாதே யிருக்கை யென்னு மிவையைந்தும்.

எ-து. முற்கூறிய கன்மயாகமுதலிய ஐவகையாகமு மொன்றுக்கொன்று பலன்களதிகமாயிருக்கும். அஃதெவ்வாறெனின், கன்மயாகத்துக்குப் போகவிதமுந் தபோயாகத்துக்குச் சிந்திதமனைத சித்திகளு மந்திரயாகத்துக்குக் கொடியகன்மங்க ளுற்பவியாது கெடுதலுந் தியானயாகததுக்குச் சிவனது திருவடிவேபோல வடிவமுண்டாதலும் ஞானயாகத்துக்குச் சனன மரணங்களெய்தி யிளையாமற் சாயுச்சியம் பெற்றிருக்கையுமெனக் கூறிய விவ்வைந்து மொன்றுக்கொன்றதிக பலன்களாம். எ-று.

அஃதெங்ஙன மெனிற் கன்மயாகத்தைப் பற்றத் தபோயாகம் பதின்மடங்கதிகம். அதனைப்பற்ற மந்திரயாகம் பதின்மடங்கதிகம். அதனைப்பற்றத் தியானயாக நூறுமடங்கதிகம். அதனைப்பற்ற ஞானயாகமளவில்லாத் பலத்தைக்கொடுக்குமாதலால், ஞானயாகமே சிறந்ததென்றறிக. (அ)

மேனிறுத்தமுறையானே பரமயோகர் நிலை
யுணர்த்துகின்றார்.

அஞ்சி யாசை முதலாய வவல பேத
மனைத்திளையுந்
துஞ்சிப் பிறக்குந் தொழிற்கிளைத்துத் தோன்றாத் துணைவ
னடித்தூங்கும்
விஞ்சைக் குகையுள் வீற்றிருப்பர் பரம யோக
விரதியர்மெய்ந்
நெஞ்சத் திவரை நினைப்பாரை நிரந்த வினையு
நீங்கிடுமே.

எ-து. காமக்குரோத முதலிய துக்கபேதங்களனைத்தினுக்கு நடுங்கி யிறந்து பிறக்குந் தொழிலுக்கு வருந்தியவை நீங்கும் வண்ணம், அபக்குவர்க்குத் தோன்றாத் துணைவனான சிவனது திருவடியிலே நிலைபெறுதற்குக் காரணமான ஞானமாகிய குகையில் வீற்றிருப்பர், மேலாய யோகநிலைபெற்ற தபோதனர். இவர் திருமேனியை யுள்ளத்தின்க ணினைப்பவரைத்தொடர்ந்த கன்மங்களும் விட்டு நீங்கும். எ-று.

வினையுமென்ற வும்மையானே மாயை முதலாயினவுங் கொள்க, இதனைச் 'செடிகொ ணோயின்னடையார் திறம்பார் வருதீமையும் திருவாஞ்சியத்தடிகள் பாதமடைந்தா ரடைந்தா ரடியார்களே,' என்னுந் தேவாரத்தானு முணர்க.

மேலவரை வழிபாடு செய்யின் வரும் பல
னுணர்த்துகின்றார்.

புரிந்தார் பரம ஞானிதனைப் பூசை நசையாற் புகழுறவே
பிரிந்து னுடலைப் பிரியாதே பெருமா னுலகம் பெற்றிருப்பர்
நிரந்த கற்ப சதநியுத நிகழ வதன்பி னெடுமால்வாழ்
பரந்த வுலக மதுபற்றி யிருப்பர் விருப்பாற் பாங்குறவே.

எ-து. அன்பினால் மேலான ஞானிகளை யருச்சனை செய்தார் பூமியின்கட் டமக்குக் கீர்த்தி நிலைபெறஊனாற்றன்னிய வுடம்பினை நீங்கிச் சிவலோகத்தினை யடைந்ததனை விட்டு நீங்காமற் கோடி கற்பஞ் செல்லுமளவு முறைவர், ஆண்டுப் போகம் துய்த்துத் தொலைந்த வாறே நாரணன் வாழும் விரிந்தவுலகின்கணடைந்தன்பினாலே யக்கடவுள் சமீபமாக வாழ்வர். எ-று. (௰)

இதுவுமது.

உறைந்தே யொழிந்த வுலகத்து மோங்கும் போக விதமுண்டு
பிறந்தே புவியிற் பிறழாதே பெரியோ னடியைப் பேணுதலுந்

சிறந்தே யவனுஞ் சிவஞான யோகந் தெருட்டத் தெருண்டுடனு
பிறந்தே யினையி லின்பமெய்து மிரண்டற நிருப்ப ரின்புறவே.

எ-து. அங்ஙனம் ஞானயோகர் போகமெய்தித் தொலைந்த வாறே யதனையல்லாமல் ... மந்த்ரலோகங் கந்தருவலோக மியக்க லோக மிவற்றினு மடைந்து பதிந்திருந்து ஆங்குள்ளபோகபேதங்களைத் துய்த்துத் தொலைத்தவாறே பூமியின்க ணுத்தமசாதியிற் றோன்றி முன்விட்ட குறையினாலே யுள்ளம் வேறுபடாமற் பெரிய ஞானாசிரியன் திருவடியை யடைந்து வழிபாடுசெய்துள்ளவா றந்த வாசிரியனுந் தன் னுள்ளமகிழ்ந்து சிவஞானயோகத்தை யறிவிக்கத் தாமறிந்து ஞானநிட்டையை யடைந்து பின்பத் தேகத்தைவிட்டு நீங்கினவாறே தனக்கு நிகரில்லாத சிவனுடன் வேறறக்கலந்து சிவானந்தானுபவ மனுபவித்திருப்பர். எ-று.

ஞானநிட்டையை யுடையார்கள் விடயங்களி லொழுகினு
மவற்றி னழுந்தாரென் றன்னோர்
சிறப்புணர்த்துகின்றார்.

அமல னுருவ மறிந்தார்கள் விடய பேதத் தடைந்தாலுங்
கமலத் தமரு நீர்போலக் கலப்ப திலைக் கருதுங்காற்
றமலத் தினையுந் தடுப்பார்கள் சமைந்த பூசை யவர்நமக்கே
விமல னவரை விடலின்றிச் செய்வார் சிறப்பை விரும்புவனே.

எ-து. நின்மலனான சிவனது சுபாவ சொரூபத்தை யுணர்ந்த ஞானிகள் விடயவிதங்களைப் பொருந்தினாலு மவனை யாராய மிடத்தவர்கள் தாமரையிலையிற் றங்கிய நீரதிற் றோய்வின்றி நின்றாற்போல, அந்த விடயங்களி லழுந்தார்கள், தமது ஆணவமல முதலியவற்றையும் போக்குவர். ஆதலாலந்தஞானிகளுக்கே பூசைசெய்யக்கடவர். அஃதெக்காரணத்தாலெனின், மலரகிதனான சிவனந்தச் சிவஞானிகளைவிட்டு நீங்காதவர்களிடமாக நின்று செய்தார் செய்த பூசைகளைத் தானே விரும்பி யேற்றுக்கொள்ளுதலால். எ-று.

அடைந்தாலு மென்று மும்மையடையாமையை விளக்கிநின்றதாகலின்-எதிர்மறை. (௰௨)

பணியறநிற்றலாற் சிவஞானிகளிடத்து வினையேறாமைக்குத்
திட்டாந்தமு மவரைப் புகழ்த லிகழ்தல் செய்தா
ரடையும் பலனு முணர்த்துகின்றார்.

மருந்தைச் சிறந்த மந்திரத்தை வல்லார் விடத்தை மாந்திடினும்
வருந்தார் தமது செயன்மாள வரதன் பொருவில் வலியுணர்ந்தார்
பொருந்தார் பாவ புண்ணியங்கள் புரிந்தே யிவரைப் புகழ்ந்தாரும்
பிரிந்தே யிகழ்ந்து பேசுநரு மிவாறாம் வினையைப் பெறுவாரோ.

எ-து. அவுடதத்தையு மேலான மந்திரத்தையும் வல்லவர், நஞ்சினைப்புசித்தாரோனு மதனால் வருந்துதலுமுற், அதுபோல ஒப்பில்லாத சிவனுடைய ஞானத்தையுணர்ந்த சிவஞானிகளும், எல்லாம் சிவன்செயலென்றும் தம்செயன்மாண் டிருக்கையானே யவர்கள் புண்ணியபாவங்களைச் செய்து மதனால்வருஞ் . சுகதுககத்தை யடைந்திலர் அச்சிவஞானிகளைப் புகழ்ந்தாரும் வேறுபட் டிகழ்ந்தாருமாகிய விவர்கள் தமக்குரிய வினைப்பயன்களையும் துய்ப்பர் எ-று (௰௩)

ஒத்துப்புறனடை முதலிய வைந்தனுண் முற்கூறிய செய்யுளைக் குறித்துச் சூததிரப்புறனடை யுணர்த்துகின்முர்.

பண்ணுன் பரம சிவஞானி பாவ விரமும் பயிற்றிடினு
முன்னுன் பலமு மெனபபனுவ லுனைக்கு மதனு லொருதலையே
நண்ணேந் துயர மெனபபெரியோர் நவையு மியற்றி னசையாலே
மண்ணோ ரவல மாசுனையை மாற்றி யிடவே வல்லாரார்.

எ-து. மேலான சிவஞானி பாவபேதங்களைச் செய்யான். அங்ஙனம் செய்யினு மந்தத் தீவினைப் பயன்களை யனுபவியானென்று சிவாகமங்கள் சொல்லும் ஆகையினால் சிவஞானி பாவவிதஞ் செய்யாமையுஞ்செய்யி னஃது துண்ணுமையு நிச்சயமேயாம். அச் சிவஞானிகளாவார் நாம் துயரத்தைப் பொருந்துவதில்லையே யெனக்கருதித் தம் மனவிருப்பினாற் காம முதலிய குற்றங்களைச் செய்யினவற்று லவர்க்குத் தீவினை யெய்தாதேனும் பூமியின் கண்மிகப் பொல்லாத வசைதோன்று மதனைப் புறங்கூறுது மாற்றுதற்கு வல்லவர் யாவர். எ-று. ஏகாரம் தேற்றம்.

இபற்றினவெனவே யியற்றுமையும் விளக்கி நின்றது (௰௪)

ஞானநிட்டையை யுடையா ரதனைவிட்டுக் கிரியைகளை யனுட்டிக்கினவர் பரதத்துவத்தை யறிந்தவரல்லரென் றுணர்த்துகின்முர்.

எய்தற் கரிய பரம்பரனை யிசைந்தார் கருமத் திசையார்கள்
செய்யிற் கருமஞ் சிறந்தபொருள் செறிந்தா ரல்லர் செழுங்கனிதங்
கையிற் புகலுங் களைந்தவல்க காயைக் கவரக் கருதினரார்
வையத் தொளிகொண மணியகற்றி வழுவாஞ் சிலையார் மகிழ்வாரோ

எ-து. யாவரானும் பொருந்துதற் கரிய சிவனைக்கூடி ஞேயத்தழுந்துவார் கிரியையினைச் செய்தற்கிசையார். அதனையனுட்டித்தாரோனு மேலானபொருளாகிய சிவத்துடன்கூடி நிட்டையை யடைந்தவராகார். ஞானயோகிகள் ஞேயத்தழுந்தினும் அதனோடு கிரியையு நிகழ்த்தாரோவெனின் யாரே தங்கையின்கட் கொழுவிய வாழை முதலியவற்றின் கனிகளையும் இன்தனை நுகராது விடுத்துச் சுவையில்லாக் காயினைக் கைக்கொண்டு நுகர விரும்புவர். அஃதன்றி வையத்தின் கண்ணொளி யமைந்த பதுமராக முதலிய இரத்தினங்கள் வந்தெய்தி னவற்றினைக் கொள்ளாது யாரே விடுத்துப் புல்லிய கல்லினைக் கைக்கொண்டு மகிழ்வர். எ-று.

கனிபெற்றார் காய்விரும்பாத தன்மைபோன்று மணிபெற்றார் சிலை விரும்பாத தன்மைபோன்றும் ஞானம்பெற்றார் கிரியை விரும்பாரென விளக்கி நின்றது என்க. (௰௫)

ஞேயத்தைப் பெறவேண்டினார்க்குக் காமமுதலிய குற்றங்கள்
அணுகாவென்ப துணர்த்துகின்றார்.

ஆசை முதலா மாசனைத்து மறுத்தே யுடலும் வெறுத்தரிய
தேசன் சிவன்பொற் பாதமலர் செறிந்தார் பிறப்பை மறந்தார்கள்
பேசற் கரிய பெருமையினைப் பெற்றா ரல்லர் கற்றாலு
மாசு மலிந்த வாசையினான் மயங்கித் தியங்கு மானிடரே.

எ-து. காமமுதலிய குற்றமனைத்தினையுங் கெடுத்து யாக்கையையும் வெறுத்துப் பிறரால் அறிதற்கரிய ஞானப்பிரகாசனாகிய சிவன் பொன்போன்ற சீபாதங்களைப் பற்றினவரே சனன மரணத்தையொழிந்தவர். அங்ஙனஞ் செய்யாதழுக்கு மிக்க விராகத்தினாலே யுள்ள மயங்கி வருந்துபவர் பெருநூல்களைக் கற்றாரேனுஞ் சொல்லுதற்கரிய பிறவி நீக்கம்பெறார். எ-று.

பிறவி யறுதலே பெருமை தருவதாகலின் அதனைப் பெருமையென்றுபசரித்துக் கூறினார். இதனைச் சிறப்பீனுமென்பதில் பரிமேலழகர் கூறலானுமறிக. (௰௬)

சருவ வியாபியாயிருக்கிற சிவன் பக்குவான்மாக்களுக்கல்ல
தறியப்படானென் றுணர்த்துகின்றார்.

காணார் மலத்தாற் கண்ணிழந்தார் கலந்தே யெங்கு நிறைந்தானைச்
சேணா ரிரவி தனைக்காணார் சிறந்த விழியை யிழந்தாருங்
கோணா கினையும் பூணெனவே கொண்டா னடியைக் கண்டார்கண்
மாணா மூல மலவலியை மாய்த்தா ரவன்றன் வலியாலே.

எ-து. கட்புலனையிழந்து நிற்பவர் ஆகாயத்தின்க ணின்றெங்கும் பரம்பும் சூரியனைக் காணாத வாறுபோல வாணவமலத்தினாலே யறிவாகிய கண்ணிழந்தவர் எங்குங்கலந்து நிறைந்து நிற்கும் சிவனைக் காணார். அற்றேல் இப்படிக் காணப்படாத சிவனைக் கண்டவர் யாவரெனின் அந்தச் சிவனது சத்தியினால் தம்மை மறைத்திருக்கும் பொல்லாத மூலமலமாகிய வாணவமல சத்தியைக் கெடுத்து ஞானக்கண் பெற்றவர்களே வளைந்த நாகத்தை யாபரணமாகப் பூண்ட சிவன் சீபாதங்களைக் கண்டவர். எ-று. (௰௭)

அச்சிவஞானிகள் என்றுமொன்றும் ஞேயத்தைவிட்டு நீங்கார்
என்பதுணர்த்துகின்றார்.

வான மதனை நீங்காது வாயு விரைந்து
மதனைப்போன்

ஞான மயனை நீங்கார்கண் ஞானத் தவரு
நடுக்கத்துந்
தேனின் மொழியா ரிணைந்தோளைந் திளைக்கும் பொழுதுஞ்
சினஞ்செறிய
ஊனத் தினரை யுவர்ந்தொறுக்கும் பொழுதும் யாநா
மொருபொழுதும்.

எ-று. வாயு எங்குமோடியுந் தனக்காதாரமாகிய ஆகாயத்தைவிட்டு நீங்காது. அதுபோன்று சிவஞானிகளுந் தமக்கச்சமுண்டாங் காலத்துந் தேன் போலுஞ் சொல்லினையுடைய மடவார் திரண்ட தோளிணைகலந் தனுபவிக்கும்பொழுதுங் கோபமேலிடத் தமக்குக் குற்றஞ்செய்தாரை வெறுத்துத் தண்டிக்கும்போது மற்று மெக்காலத்தும் ஞானசொரூபியா யிருக்கிற சிவனைவிட்டு நீங்கார் எ-று. (மஅ)

சிவஞானிகண் முதலாயினோர்க்குச் சிவன்றோன்றி நிற்கு
முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.

துயக்கந் துடைந்த ஞானிகட்குந் தோன்று மெங்குந்
துகளில்லொன்
மயக்க மறுத்த யோகர்க்கு மருவு மிதய
மலர்மீதே
பயக்கும் பலத்தைப் பாவகனிற் பார்ப்பார் தமக்குப்
பாங்குறவே
நயக்கு முருவின் மற்றையவர் நாட வுறைவ
னுடோறும.

எ-று நின்மலஞான சிவன் விடயங்களிலே அறிவு வேறுபடுந் தன்மையையொழித்த ஞானிகளுக தெவ்விடத்துந் தோன்றி நிற்பன். அஞ்ஞானத்தைக் கெடுத்த யோகநிலையுடையார்க் கவருடைய மனக்கமலத்திற் றோன்றுவன். அந்தணர்க்குக் காருகபத்திய மாகவனீயந் தக்கணாக்கினியெனக் கூறப்பட்ட மூவகையக்கினியினிடத்தே தோன்றி யவர்விரும்பிய பலனைக் கொடுப்பன் மற்றுமுள்ள வான்மாக்க ளெஞ்ஞான்றுந் தரிசித்தற்குச் சிவலிங்கமுதலிய நயந்த திருவுருவங்களிலே எழுந்தருளியிருப்பன். எ-று.

ஞானநிலையுயர்புங் கன்மநிலையிழிபும் உணர்த்துகின்றார்.

ஒளிய பதும ராகங்கை யுடையார்க் குவகை
யலதுண்டோ
தெளிய யோக சித்தர்க்குஞ் சிறப்பே யலது
செலலுண்டோ

புளிய சிலையைப் பொறுத்தார்க்குப் பொருளோ சிறிது
துயர்பெரிது
தெளிவு பெரிது பலஞ்சிறிது நிரந்த கரும
நிலையார்க்கே.

எ-து. ஒளியினையுடைய மாணிக்கத்தைக் கைக்கொண்டார்க்கு மகிழ்ச்சியேயன்றித் துயருண்டோ, அதுபோலத் தெளிவினையுடைய ஞானயோகஞ் சித்தித்தார்க்கு மின்பமேயன்றித் துன்பமுண்டோ, புல்லியநிறத்தையுடைய வம்மிக்கல் முதலியவற்றைச் சுமந்தார்க்கு விலையாலெய்தும் பொருளோ அற்பம். அதனைச்சுமக்குந் துயரமோ மிகுதியாம் அதுபோலப் பூசை, சபம், தியானமெனப் பரந்த கன்மநிலையி னிற்பார்க்குப் பெறும்பலமற்பம். அடையுந் துயரம் பெரிது. எ-று.

உண்டோ என்புழி ஓகாரம் எதிர்மறை. செல்லமென்பது விகாரப்பட்டு நின்றது. புல்லியவென்பது புளியவென லகாரம் ளகாரமாயது, சித்தர் என்றது ஞானிகளெனக் கொள்க. (உஎ)

மேலந்த ஞானிகளெழுந்தருளியிருக்கு மெல்லையின்
சிறப்பு முணர்த்துகின்றார்.

சிறந்த பரம சிவனுருவந் தெருண்ட பரம சிவஞானி
யுறைந்த வெல்லை விற்கோடி யளவும் பாவ மொழிந்துவிடு
நிறைந்த கங்கை நிகழிடத்து வரிங்கு மயுத மாறளவு
மறைந்த வளவி னருந்தத்து ளகலும் பாவ மரன்புரிக்கே.

எ-து. சிறப்பினையுடைய பரமசிவ சொரூபத்தையுணர்ந்த மேலான சிவஞானி யெழுந்தருளியிருக்கு மெல்லைக்குக் கோடி விற்கிடையளவும் நீரால் நிறைந்த கங்கைநதிவிளங்கு மெல்லைக்கு அறுபதினாயிரம் விற்கிடையளவுஞ் சிவாலயத் தெல்லைக்கு முப்பதினாயிரம் விற்கிடையளவும் பாவமெய்தாதகலும். எ-று. (உக)

சிவஞானிகள் சிறப்பு முணர்த்துகின்றார்.

நீடும் பொருளொன் றுண்டெனவே நெஞ்ச மநனு ணிச்சயித்தார்
ஆடு முதக மாதீர்த்த மவனி தலத்தி லனைவர்க்குங்
கூடு மெல்லை சிவபூமி கொடிய வினைகள் கெடநினைவார்
தேடி யவரை யருச்சிக்க சிந்தை செய்க சிறப்புறவே.

எ-து. நிலைபெற்று நிற்கும் பதியென்னும் பொருளொன் றுண்டென்றுள்ளத்தி னிச்சயித்த பெரியவர்களாடும் புனல் பூமியிலுள்ளார் யாவர்க்குங் கங்கைமுதலிய பெரிய தீர்த்தங்களாம். அன்னோர் பொருந்து மெல்லையே சிவத்தலமாம். கொடுமையாகிய பாவங்கணீங்க வெண்ணுபவ ரந்தஞானிகளைத்தேடி நன்றாகப் பூசிக்கவும் அவர்கள் திருவுருவைத் தியானம்பண்ணவுங் கடவர். எ-று.

ஞானந்திரை லோக்கிய தூல்லபமென்பதாற் றேடியவனை அருச்சி க்கவெனச் சிறப்பித்தார். (உஉ)

ஒருபாயநிட்டை இரண்டுசெய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

அகத்திற் புரிவா ரருச்சனையை யரிய பலத்தை யடைந்திடுவர்
சகத்திற் புரிவார் சங்கரனை சார்வ ரதனிற் றணியபல
மகத்து ளேவல் புரிவார்கரு மதிக பலமே யரையன்பாற்
சகத்தி னேவல் புரிவார்கரு மதனிற் சிறுமை சார்ந்திடுமே.

எ-து வேந்தன் மனையகத்தினேவல்செய்பவர்களுக் கவ்வேந்தனிட த்தில் நின்றும் அதிக பலன்களெய்தும் அதற்குப் புறத்திலேவல் செய்வார்க் கதற்குக் கீழாயபலனெய்தும் அதுபோலச் சிவனைத் தம்முள்ளத்தி லரு ச்சனைசெய்பவர் மேலாய பலததினைப் பெறுவர் புறம்பே அருச்சனைசெய் பவ ரதிற்றாழ்ந்த பலத்தையடைவர் எ-று. (உ௩)

பாரி யாரும பயிலாத பக்க மனையுட் பத்தாவைச்
சேர வவனு மடைனக்குச சிறந்தக் களிப்புஞ் செய்திடுவ
னேரி லானை நின்மலனை நெஞ்சு ணினைக்கி லவர்க்கவனும்
பூரித திடுவன் போகவிதம பொல்லா மலமும் போக்குவனே.

எ-து மனைக்கிழத்தி செல்லாதவெல்லையி னடுத்த பள்ளியறை யிற்றன் கணவனை யணுக அக்கணவனு மவட்கு மனமகிழ்ச்சியையுஞ் செ ய்வ னதுபோலத தனகொப்பில்லாத மலரகிதனாகிய சிவனை மனக்கமலத் தில் தியானிககி லவர்க்கிச் சரீராநததததிலே சிவனும்சிறந்த போகபேதங் களை நிறைத்துப் புசிதநுத் தொலைந்தவாறே தீமையான வாணவமலத் தினையு நீக்கி முததியைக கொடுப்பன். எ-று.

சித்தக்களிப்பு மென்னு மும்மையானுடை பூண் முதலியவற்றையு மளித்தல் கருதிநின்றது மலமுமெ ன்ற வும்மையான் மாயை கன்மங்களையு மெனககொள்க, பக்கமென்பது வடமொழித்திரிபா யிடமென்னும் பொரு ட்டாய் நின்றது. (உ௪)

இன்னுமோ ருபாயநிட்டை யுணர்த்துகின்றார்.

ஈரைந் தாய திசைநடுவே யியம மாதி மலர்கொண்டே
யார்வங் கூரப பூசனையை யமலர்க் கியற்று மவர்தாமும்
பேரன் புடைய பெருமானு ருலகிற் போகம் பெரிதருந்திச்
சாரும் பிறப்பிற் சிவஞானஞ் சார்ந்து சிவன்றாள் சார்வாரே.

எ-து தேகத்திலுள்ள பத்துத்திக்கு நடுவாகிய மனத்தி லயிமி சைமுதலிய மலர்கொண்டு நின்மலனான சிவனுக்குப் பூசையை யுள்ளன்பு பெருகும்வண்ணஞ் செய்பவரு மான்மாக்க ளிடத்திலே பெருங்கருணை யையுடைய சிவனது உலகத்திற் சென்று மிகுந்த போகங்களைப் புசித்துத்

தொலைந்தவாறே பூமியின்கண் வந்துஎடுத்த சனனத்திலே சிவஞானத்தைப் பெற்றுச் சிவனது சீபாதத்தை யடைவர். எ-று. அயிமிசை கொல்லாமை.

சிவஞானத்தைப் பெறவேண்டுமென விரும்புவா ரெய்தும்பல
னுணர்த்துகின்றார்

நச்சி லெவருஞ் சிவஞான நம்ப னமரும் புரிநண்ணித்
துய்ச்சே போக விதநதொலைவிற் றோன்றிப புவியிற றுரிசழியக்
கச்சே புளிய காயத்தைக் களைகண் டமது கணிறகண்டு
விச்சை தனக்கும் விச்சாய விமலன் கமலம் விரவுவரே.

எ-து யாவரேனுஞ் சிவஞானத்தைப் பெறவேண்டுமென்று விரும்பினவர், சிவலோகத்திற்சென் றங்குள்ள போகபேதங்களைப் புசித்துமுடிந்தவாறே பூமியின்கண்வந்து பிறந்து துன்பங்கள் கெடும்படி புல்லிய யாக்கையினை வெறுத்துக் களைகணாகிய சிவனைத் தம்முடைய ஞானக்கண்ணால் தரிசித்து ஞானத்துக்கும் வித்தான சிவனது சீபாதங்களை வேறறக்கலந்திருப்பர். எ-று.

விச்சை-ஞானம். விச்சு-வித்து. (உசு)

அந்த ஞானவேட்கை மூவகையென்று மவற்றாற்பெறும்பய
னிஃதென்று மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

ஆசை தானு மூன்றுவித மறியி னவையுங் கனிட்டாந்தம்
பேசுங் கனிட்ட வாதரவு பெற்றார் மூன்று பிறப்படைந்து
தேசார் ஞான யோகத்தைச் செறிவர் பரம தேசிகனாற்
பாசம் பிரியப் பரமான வின்ப வெள்ளம் பருகுவரே.

எ-து. ஆராயுமிடத்து அவ்வாசை உத்தமம் மத்திமங் கனிட்டமென மூவகைப்படும் அதிற் பிற்கனிட்டவாதரவு பெற்றவர் மூன்று சனனம் பிறந்து மூன்றுஞ் சனனத்தில் பரகுருவினருளினாலாணவமுதலிய பாசங்க ணீங்க வொளிபரம்பிய ஞானயோகத்தைப்பெற்று மேலாகிய வானந்த வெள்ளத்தினை யனுபவிப்பர். எ-று தான்-அசை. (உஎ)

உடையா ரிடையே யுளத்தமல னுலக மதனை யுகப்புறவே
யடைவா ரவனி தலத்திரண்டு பிறப்பு மவல வுடலதனை
விடுவார் பரம சிவஞானி விளைத்த கருணை வெள்ளத்திற
படிவார் பரம சிவன்பாதம் பரிப்பார் பசுநோ யரிப்பாரே.

எ-து. சிவஞானத்தில் மத்திமமான வாதரவு உள்ளத்தின்க ணுடையவர் மேன்மையுண்டாகச் சிவலோகத்தின்க ணடைந்து பின்பு பூமியின்க ணிரண்டு சனனம் பிறந் திரண்டாஞ் சனனத்தில் துக்கமாகிய தேகவிருப்பினைவிட்டுப் பரமசிவஞானியான வாசிரியன் வைத்த கிருபைக்கடலிலே

படிந்து மேலாகிய சிவனது சீபாதங்களைத் தமதுள்ளத்தின்கட் டரித் தாணவநோயை நீக்கி முத்தியடைவர். எ-று வேண்—விருப்பு. (உஅ)

பெற்றார் பெரிய வாதரவு பெருமா னுலக மதுபெற்றே
மற்றோருடல மண்ணுறகில வாய்க்க மனத்தின் மயக்கினையு
மறறே யமல வொளிவெளியை யறிந்தே பிறிந்தே யவ்வுடலம்
பெற்றே பிரியாப பெருமபொருளைப பிரியா மழியாப் பேரின்பம்.

எ-து. சிவஞானத்தி லுத்தமமான வாதரவுபெற்றவர் சிவலோகத்தை யடைந்து மீண்டும் பூமியின்கட் பிறிதொரு சரீரமெடுத் தங்ஙனமெடுத்த வச்சரீரத்திலே யுள்ளத்தில் விருப்புவெறுப்புகளையுமொழித்து நின்மலமான ஞானவெளியினை யுணர்ந்து பின்னரந்தச் சரீரத்தையு நீங்கித் தன்னை நீங்காது நிறைந்துநிற்கும் பரமசிவத்தினைப் பெற்றழியாத பேரானந்த நீங்கா தனுபவிப்பர். எ-று (உகூ)

கலிவிருத்தம்.

என்றுகரு மாநிய மகத்திற மிசைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை யைய
நின்றமுனி யன்றுணர நிர்க்குண னினைந்தே.

எ-து. வெளி (கூ0)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

காமுறு வாரையுங் கண்ணினனே காமனைக் காய்தழற்
கண்ணினனே
நாமமு மாயிரம் பெற்றவனே நான்முகன் றன்னையும்
பெற்றவனே
யேமமு மென்றனக் கானவனே யேனமு மெய்சிலைக்
கானவனே
தேமொழி யாளொரு பாலினனே சிறுவனுக் கன்றருள்
பாலினனே.

எ-து. தன்னை விரும்புகின்றவரையு மடிமைகொண் டருளக் கருதினவனே, காமனையெரித்த நெருப்புக் கண்ணையுடையவனே, ஆயிரந்திரு நாமத்தையுடையவனே, நான்குமுகத்தையுடைய பிரமனைச் சிருட்டித்தவனே, எனக்கின்பமுமா யிருப்பவனே, பன்றியையு மெய்கின்ற வில்லையுடைய வேடனுயினவனே, தேன்போலுமொழியினையுடைய வுமையாளை ஒருபாகத்தி லுடையவனே, சிறியகுழந்தையான வுபமன்னிய பகவானுக்கு முன்னாள் கொடுத்த திருப்பாற்கடலை யுடையவனே. எ-று.

காமுறுவாரையு மென்ற வும்மை யுள்ளபடி யுணர்வாரையேயன்றி யென அவாய்நிற்றலி னெதிரதுதழீஇய எச்சவும்மை நாமமுமென்னு மும்மைமுற்று. நான்முகன்றன்னையு மென்னு மும்மை நாரணனையுமென வெதிரது தழீஇயிற்று. எமமுமென்னு மும்மை யெனக் குயிரான பசுரூபியாயிருத்தலே யன்றியென எதிரது தழீஇயிற்று. எனமுமென்னு மும்மையிழிவு சிறப்பு (௬௧)

உன்னலன் வேள்வி யுடைத்தவனே யுற்றது றுடை
யுடைத்தவனே
கன்னியர் தங்களைக் காதலனே காமுறு வாரையுங்
காதலனே
பொன்னன மேனி பொறுத்தவனே புன்மைய வென்பொய்
பொறுத்தவனே
யென்னெனும் புன்மை யிலாதவனே யானெனும் புன்மை
யிலாதவனே.

எ-து. தன்னையேநினையாத தக்கன்யாகத்தையழித்தவனே, பலதுணியாலுஞ் சேர்ந்த கந்தையை யுடையாகத் தரிக்குந் தபோதனனே, மதுராபுரியின்கண் வணிகர்குலத்துக் கன்னிகைகளுக்குக் கணவனு யுள்ளவனே, தன்னை விரும்புமடியாரை விரும்புகின்றவனே, தானிட்களனுயிருந்தும் அடியவர் பொருட்டுப் பொன்போன்ற திருமேனியைத் தரித்தவனே, பொல்லாதவெனது வஞ்சனையைப் பொறுத்தருளினவனே, எனதென்னும் புறப்பற்றில்லாதவனே, யானென்னு மகப்பற் றில்லையான ஞானுதித்தனே. எ-று.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அனக னச்சுத னரனு ருத்திர னமுர னட்டதிண் புயவீரன்
பனிவ ரைக்குநன் மகட னக்குமாம் பரிவு பட்டிடம் பருள்பாகன்
றினக ரற்குமுன் பலேயி றுத்தவன் சிரம றுத்தவ னலரோனைப்[மே
புனித னற்புதன் புதல்வ னற்பதம் புணர்வி ருப்பொடும் புகழ்வா

எ-து. பாவமில்லாதவனுமா யழிவில்லாதவனுமாய்ச் சங்காரகருத்தாவுமா யான்மாக்கள் துன்பத்தைப் போக்குவானுமாய்ச் சவுந்தரியனுமாய்த திண்ணிய வெட்டுத் தோள்களையுடைய வலியுடையானுமா யிமவானுக்கு நல்ல மகளாகிய பார்வதிபாற் காதல்கொண்டு திருமேனியிற் பாதியருளினவனுமாய் முன்னுட் டக்கன்யாகத்தில் சூரியனது பல்லை யுதிர்த்தவனுமாய்ப் பதுமாசனத்திலிருக்கும் பிரமனது தலையை யரிந்தவனுமாய் நித்தியசுத்தனுமா யதிசயமுள்ளவனுமா யிருக்கும் சிவனுடைய புதல்வனாகிய பிள்ளையாருடைய நல்ல சிபாதங்களைக் கூடுமொசையோடுந் துதிசெய்வாம். எ-று. (௬௨)

தமல மோகமுந் தவிர வேயருந் தவரு மாதவன் முதலோரும்
விமல வீரசண் முதகு காசரண் விடலே காவெனுந் துதியாரு
மமல ஞாதிசண் முகன தாள்பணிந் தகில நீதியு மறிவான்வண்
கமல னன்முகன் மதலே மாதவன் கருணை யான்மலங் களைவாமே.

எ-து ஒருவ்ராலுஞ் செயற்கரிய தவத்தினையுடைய விருடிகளு மருக்கன்முதலிய முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களுந் தம்முடைய வாணவமலத்தால் வருமறியாமை முதலாயின நீங்கும்வண்ண நின்று மலமில்லாதவனே யந்தமலசத்திபைக் கெடுக்கும் வலியை யுடையவனே யாறுமுகத்தையுடையவனே குகனே குறமகளை மணஞ்செய்து கானிலிருப்பவனே நீயே புகலிடமெம்மைக் காத்தரு ளென்று துதிக்குந் தோத்திரத்தைக் கைக்கொள்ளு மமலனுமாய் எவற்றிற்கு முதல்வனுமான பிள்ளையாருடைய சீபாதமலரைப் பணிந் தெல்லாப்பொருளையு மறிந்தோனு யழகிய தாமரைத்தவிசினையுடைய நான்முகனுக்குப் புதல்வனுமாகிய வகத்தியமுனிவன தருளினால் மலமாயா கன்மங்களைப் போக்குவாம். எ-று

மலமோகமு மென்ற வும்மையால் மதமுதலிய ஆணவகாரியம் ஆறு மெனக் கொள்ளக்கிடந்தவாறறிக ஆதவன் முதலோரொன்பதனை "நால்வேறியற்கைப் பதினொரு மூவரோ" டென்புழி நச்சினார்க்கினியர் கூறலானு முணர்க. (௬௪)

மூன்றாவது

ஐவகையாகவியல் முற்றும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது,

பல விசிட்ட காரண வியல்.

மேலிவ்வோத் தென்னுதலிற்றோ வெனின் முற்கூறிய கன்ம யாகாதி பலன்கள் அதிகமாதற்குக் காரணமான தேச கால முதலிய வற்றை உணர்த்திற் றாகலிற் பல விசிட்ட காரண வியலென்னும் பெயர்த்து. இத்தலைச் செய்யு ளென்னுதலிற்றோ எனின் பொதுமையாக அறத்தினைச் சொல்வான் றொடங்கி அகத்தியனைப் பிள்ளையார் விளித்தனுதலிற்று.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பிறப்பிலி பேத மில்லி பேணுவார் தம்மை யென்று
மறப்பிலி யலர்த்தாண் மன்னு மனத்துற வுறவே வைத்துச்

சிறப்புறு தேச மாதி செப்புவ முனிவ தேர்க
வறத்தினைப் புரிந்தார்க் காக வரும்பய னதிக மாங்கும்

எ-து முனிவரனே தனக்கு உற்பத்தியில்லானாய்எவற்றினும் அந்நியமின்றி இருப்பானாய்த் தன்னை விரும்புமடியவரை எஞ்ஞான்று மறப்பில்லானாய்நின்ற சிவனது தாமரைமலர்போன்ற சீபாதங்களை மனத்தின்கணிலைபெற விருத்தி யுத்தமமான தேசமுதலியவற்றை உனக்குச் சொல்கின்றோம், அதனையறிவாயாக அதன்வழி யறஞ்செய்வார்க்கு உண்டாம்பயன் இவ்வுலகத்தின்கணன்றிச் சுவர்க்கத்தின் கண்ணும் அதிகமாகப் பலிக்கும். எ-று. (க)

மேனிறுத்த முறையானே சொற்றவற்றைத் தலை
தடுமாற்றமென்னுந் தந்திரவுத்தியா லுணர்த்துகின்றார்

சிறந்த நற்றேசந் தன்னிற் றேடருங் காலங் கூட
மறந்திடா விதியி னோடே வாய்ந்தவா தரவு கூர
வறந்தனை யறிந்த வாய்மைப் பாத்திர மாவா னங்கைச்
செறிந்திடச் செய்த வற்ப முலகினும் பெருகுந் திண்ணம்.

எ-து உத்தமமாகிய காசிமுதலாகிய புண்ணியத்தலங்களிலே தேடுதற்கு அரிதாகிய கிரகணமுதலிய புண்ணியகாலங்கள் பொருந்த வழுவாத விதியொடு பொருந்திய வாதரவுபெருக, அறமுதலியவற்றை உணர்ந்த சற்பாத்திரமானவன் கையிற் பொருந்தும் வண்ணம் உபகரித்தபொருள் சிறிதேனு மஃதுலகினும் பெரிதாமிது சத்தியம் எ-று.

ஆனுருபு ஈண்டுநிகழ்ச்சிப் பொருளதென்பதனை 'அறத்தான் வருவதே யின்ப' மென்புழிப் பரிமேலழகரும் கூறலானுமுணர்க (உ)

முன்னைச்செய்யுளிற் றொகுத்துக்கூறினா ரிச்செய்யுளி
லதன்பயன் சிறப்பித்துணர்த்துகின்றார்.

ஓங்கிய வறனைச் செய்த வுத்தமர் சிவலோ கத்துட்
டாங்கிய போக பேதம் பிரளய சமையந் தன்னி
னீங்கரும் பொருளைக் கண்டு நிறையுற வொருமை நேரத்
தூங்குவ ரின்பந் தோன்றத் துகண்மலஞ் சோரு மன்றே.

எ-து பயனானுயர்ந்த அவ்வற்பமாய நன்மையை ஞானிகள் பாற் செய்த பெரியார் சிவலோகத்திற் சென்றாங்குள்ள போகவகைகளை யெய்திப் பின்னர்ச்சங்காரகாலத்திற் பொல்லாத மலத்தை நீங்கித் தம்மைவிட்டு நீங்காத சிவத்தைத் தரிசித்துக் கடல் அலையற் றடங்கினாற் போன்றுள்ளத்தின்கண்ணமைவு எய்த ஐக்கியபாவத்துடனானந்தானுபவமுண்டாக நிலை பெற்றிருப்பர். எ-று. (௩)

ஐவகையாகத்தோர்க்குதவும் பலத்துக்குக்
காலவரையறையுணர்த்துகின்றார்.

கருமிகட் கீகை நிற்குங் கலந்தொரு பிறப்பிற் கற்ற
பெரியராந் தவந்தோர்க் கீகை பிறப்பொரு நூறு நிற்கு
மரியமந் திரந்தார்க் கீகை யாயிரம் பிறப்பு நிற்கு
முரியயோ கிக்கு ஞானிக் கூழியே ரூழி நிற்கும்.

எ-து. கன்மயாகமுதலிய ஐவகை யாகத்தோர்க்குங் கொடுத்தது, அடைவே ஒருசனனம், நூற்றுசனனம், ஆயிரஞ்சனனம், பிரமகற்பம், மகாசங்காரகாலமளவும் நின்று போகவகைகளைக் கொடுக்கும் எ-று.

போகிக்கூழியெனவும், ஞானிக்குப் பேரூழியெனவும் மாற்றுக, போகவகையென்பது, எஞ்சிநின்றது. (௪)

தேசமுதலியவற்றிற் றானமுதலிய கன்மங்களைச் செய்யி னதிக
பலந்தருமென்ப துணர்த்துகின்றார்.

திருவலை யெழுவா யான காரணஞ் சிறக்க வீகை
யெரியினை யோமப லீசற் காலய மியற்ற லென்றும்
பரிவுறப் பூசைபண்ண லெனுமிவை நான்கும் பாங்கார்
தருமமே யிவற்றால் வேண்டும் பலமெலாந் தழைந்துச் சாரும்.

எ-து. புண்ணியதேச முதலாகக் காலமுஞ் சிரத்தையும், பாத்திரமுமாகிய பல விசிட்டகாரணங்கள் சிறப்பொடு பொருந்த வவ்விடங்களிற் றானஞ்செய்தலும், அக்கினிகாரியஞ்செய்தலுஞ், சிவனுக் காலய முண்டாக்கலு, மெஞ்ஞான்று மன்புபொருந்த வருச்சனைசெய்தலு மென்னு மித்தொழில்க ணான்குஞ் சிவபுண்ணியங்களுட் டலைமையாய், இதனாற் றாம் வேண்டிய போகங்களெல்லா மிகவுமெய்தும் எ-று. (௫)

சற்பாத்திர விசிட்ட முணர்த்துகின்றார்.

பாத்திர மாவான் பாவப் படுகடற் பட்டார் தம்மைத்
தீர்த்தம லேசன் வாழும் புரமெனுந் தீரஞ் சேர்ப்பன்
கூர்த்தமெய்ஞ் ஞான மென்னுங் கரத்தினைக் கொடுத்தே மற்றோர்
தீர்த்திட வல்லார் கைதா னில்லவர்க் குண்டோ செய்கை.

எ-து. சற்பாத்திரமானவன், பாவமாகிய ஒலியெழுகடலினழுந்துவார்க்குச் சத்தியஞானமாகிய கையினைக்கொடுத்துப் பாவப்படுகடலினையொழித்து மலரகிதனான சிவன்வாழுஞ் சிவலோகமென்னுங் கரையையடைவிப்பன். ஞானக்கையுடையா னன்றிப் பாவப்படுகடலை யொழித்தெடுத்தற்கு மற்றையோர் யார்தான் வல்லவர், பிறருமெடுக்க வல்லவரொன்னிற் கையிலாதார்க்குத் தொழிலுண்டோ, அதுபோல சற்பாத்திரமல்லாதான், பாவப் படுகடலினின்று மெடுக்கமாட்டான். எ-று.

தமக்கு என்புழி நான்காவது இரண்டாவதாக மயங்கிற்று. (௬)

ஆன்மாக்களை ஞானிகளே கரையேற்றுவ ரவரொழிய
அஞ்ஞானிகள் கரையேற்றமாட்டா ரென்ப
துணர்த்துகின்றார்.

அலைபுன லதனு ளாழ்ந்த சிலைமரப் புணையா னன்றிச்
சிலையினாற் றீரந் தன்னைச் சேர்வதூஉ மில்லைத் தேரிற்
றொலைவிலாப் பாவப் பௌவச் சுழியிடைச் சுழல்வார் தம்மை
நிலைமையா ரன்றித்தியா நீக்கிவான் கரையி னீட்டார்.

எ-து. அலையெறியும் பெருநீரினுள் வீழ்ந்தமிழ்ந்திய கல்லைக் கரையேற்ற விசாரிக்கின் மரத்தாற்கட்டிய தெப்பந்தினான்றிக் கல்லினாலாகிய தெப்பத்தினு லாகாதவாறுபோன்று தொலையாப் பாவக்கடலிற் சுழியாகிய ஜனன மரணங்களிற் சுழலும் ஆன்மாக்களைச் சற்பாத்திரமாகிய ஞானிகளே, கரையேற்றுவ தன்றி அசற்பாத்திரமானார் அக்கடலினின்றுஞ் சுவர்க்கமாகிய கரையில் ஏற்றமாட்டார் எ-று.

முற்கூறிய ஞானக்கையென்பதற் கேற்க நீட்டற்றொழில் கொடுத்தனரென்க. (எ)

பாத்திரமென்னுஞ் சொற்குப் பொருளுணர்த்துகின்றார்

பாவெனும் பதத்தி னர்த்தம் பாவமென் கடலிற் பட்டார்
தேவனற் பதமென் றீரத் திருத்துவான் றிரத்தி னர்த்தம்
பாவமென் கடற்பட் டாரைப் பரமர்தம் பதமென் பாரத்
தேவியே யிருத்து வானே பாத்திர மென்னப் பட்டான்.

எ-து. பாவென்னும் பதப்பொருள், பாவமாகிய கடலினமிழ்ந்தினொன்றும், திரமென்னும் பதப்பொருள், சிவனது நல்ல சீபாதகமலமாகிய ரையிற்பொருந்தும் வண்ணஞ் செலுத்தி யிருத்துபவனே பாத்திரமென்று சொல்லப்பட்டான். எ-று. (அ)

அந்தச் சற்பாத்திரமாயுள்ளார்க்குப் பிச்சையிட்டார்
பெறும்பயனுணர்த்துகின்றார்.

அருமறை யாய்ந்த கோடி யந்தணர்க் கருத்த வாய்த்த
தருமமுஞ் சிறிதே யென்னத் தழைத்திடுந் தம்மை யோர்ந்த
வொருமைய யோகர் தங்கை யுதவிய பிச்சை யுள்ளூன்
பிரியவே பெறுவ ரின்பம் பிச்சையைப் பெறுவித் தாரே.

எ-து. நான்குவேதங்களையு மாராய்ந்த கோடிபிராமணர்க் கறுசுவையோடு புசிப்பித்த புண்ணியமு மற்பமென்னும் வண்ண மான்மசொரூபத்தைத் தரிசித்த வொருமைப் பாட்டினையுடைய சிவயோகிகளுக் கிட்ட வொருபிடிபிச்சை மிக்கதிகமாம், ஆதலானவர்க்குப் பிச்சையைப் பெறும்வண்ண மிட்டார்மனக் குற்றமீங்கிய வாணவாதிகணீங்கிப் பேரின்ப மெய்துவர். எ-று. (கூ)

சிவயோகிகளை யமுது செய்வித்தது சிவனுக்கேயா
மென்பதுணர்த்துகின்றார்.

அருத்துக வமலன் றன்னை யகத்துணர்ந் தவரை யன்னங்
கருத்திருந் தவர்க்குச் செய்த பூசனை கடவுள் கொள்வ
னொருத்தனுக் குபசா ரங்க ளுடலிடை யுலகர் செய்வர்
பிரித்துட லுயிரைப் பேணும பெற்றியை யாரோ பெற்றார்.

எ-து. நின்மலனாகிய சிவனை யுள்ளுயிராகத் தம்முள்ளத்தின்கணு ணர்ந்த சிவயோகிகளுக் கன்னத்தை யருத்துவிக்கக் கடவன். அங்ஙனமவர்க்குச் செய்த பூசையைச் சிவன் அவர்களுள்ளத்தின்க ணிருந்துகொண்டருளுவன். அஃதெங்ஙனமெனி னுலகத்தினுள்ளார் ஒருவனுக்குச் சந்தன மலர் முதலிய வுபசாரங்களை யவனது சரீரத்தின்கட் செய்யவே யவனுயிர்க்குச் செய்ததாம் அதுபோன்று சிவயோகிகளுக்குச் செய்தது சிவனுக்கேயாம் உடலிற் செய்வதொழிந்துயிரின்பாற் செய்யாரோவெனி னுலகத்திலெவர்தா முடம்பினை நீக்கி யுயிரைக்கண் டுபகரிக்கு முறைமை பெற்றவர். எ-து. (௰)

மேலவர்க்குப் பிதிர்த்திவசங்களிலே யருத்துவித்தா
ரடையும்பல முணர்த்துகின்றார்.

விடுத்துல கமலன் றன்னை விரும்பிய விதுலர்க் கன்னங்
கொடுத்தவ ரன்பு கூரப் பிதிர்க்களைக் குறித்த நாளி
லெடுத்தெழு மூன்று சுற்றங் கிழ்கிடந் திளையா தென்று
நடத்தொழி னமப னாட்டி லிருத்தியே யிருப்பர் நமபால்.

எ-து. பிதிர்க்களை நோக்கிய திவசங்களி லுலகவாஞ்சையை யொழித்து நின்மலனாகிய சிவனை விரும்பி நின்ற வொப்பில்லாத தபோதனர்க்கன்பு பெருகவமுது செய்வித்தார் தம்முடைய விருபத்தொரு சுற்றத்தையு நரகத்தின்பாற் கிடந்துவருந்தாம லெடுத்தெக்காலுந் திருநடத் தொழிலினையுடைய சிவன் வாழுஞ் சிவலோகத்தின்கணிருத்தித தாமும் விருப்பத்தினாலே சிவசாமீப்பியம் பெறுவர் எ-று.

விதுலம். ஒப்பின்மை. நம்பு விரும்பு. (௰௧)

அவர்க்கிட்டபிச்சையினது சிறப்புணர்த்துகின்றார்.

தம்மனை யடைந்த யோகர் தமதடி பணிந்து தாமு
மெம்மையே யாளு மீச னிவரென விட்ட பிச்சை
வெம்மைய நரகந் தன்னில் வீழ்ந்ததங் குலத்தை மீட்டு
மெய்ம்மையே சிவலோ கத்து ளிருத்திடும் வியப்பென் வேறே.

எ-து- ஒரோவொருவர் தம்மனையின்க ணெழுந்தருளிய சிவயோகிகள் திருவடிமலர்களைத் தாமுமெதிர்சென்று வணங்கி யெம்மையடிமைகொ

ண்டருளும் பரமசிவனே யென்றிட்ட பிச்சை கொடியநரகத்திலே வீழ்ந்த தங்குலத்தினரை யெல்லா மதனினின்று மீளச்செய்து சிவலோகத்தின் கண் வைக்கும். இது சத்தியம் வேறுவியந்து கூறுவதுயாது. எ-று.

தாமுமென்ற வும்மையாற் றம்மைந்தர் மனைவியருமென்பதூஉங் கொள்ளக்கிடந்ததென்க. (௰௨)

இல்வாழ்வார்க்குத் தொழிலினாற் பாவங்கள் வருமுறைமையு
மவை தீருமுறைமையு முணர்த்துகின்றார்.

உலகினிற் பாவ பேத முன்றிழ வாதி யைந்தா
லலகிடன் முதலேந் தானு மனைவினை யாறுமேம மாதிக்
கிலகிய வெரிக்கு நாலே யிவைதந் தருள் குரவர்க்கென்று
நிலைமைய தவர்க்குப் பூசை நித்தலு நிகழ்த்து வார்க்கே.

எ-று. புறம்பே செய்யு முழவு முதலிய தொழிலைந்தினானு மனையகத்திற் செய்யுமலகிடன் முதலிய தொழிலைந்தினாலும்பாவபேதங்கள் பூமியின்கணுளவாம் சிவனுக்கும் விளங்கா நின்ற வக்கினிக்குஞ் சிவஞானமுபதேசித்தருளு மாசிரியர்க்கு மெக்காலமு நிலைபெற்ற தபோதனர்க்கும் பூசையை நித்தியமுஞ் செய்வார்க்கு முற்கூறிய பாவங்களெல்லாமற் கெடும் எ-று. (௰௩)

உண்டிபால்வருமுயர்வு மிழிவு முணர்த்துகின்றார்

அட்டவை தன்னைச் சொன்ன நால்வரு மருந்த வன்பா
லிட்டமிக் கதனை யுண்கை யமிர்தமீ யாதே யுண்கை
கட்டமுங் கடுவு மாவி கழிந்ததுங் காயந் தானு
மொட்டியே யுடலிற் றோன்றும் புழுவுமென் றொழிக வோர்ந்தே.

எ-து. ஒரோவொருவர் தமக்குச் சமைத்த வன்னத்தை முற்கூறிய சிவன் முதலிய நால்வரு மமுது செய்ய வன்பினாற் கொடுத்தந்தச் சேடத்தைப் புசிக்கை அமிர்தம் புசிப்பதனோடொக்கும். இந்நால்வர்க்கு முதவாம லுண்பது, மலமும், விடமுமுயிர் நீங்கிய காயமான பிணமுமுடலிற் பொருந்தித்தோன்றும் புழுவு முண்பதொக்குமென்றவற்றை யுணர்ந்து அவர்களுக்கிடாம லுண்பதொழியக் கடவர். எ-று. (௰௪)

முன்னைச் செய்யுளிலுழவு முதலியவைந்தென்று
மலகிடன் முதலைந்தென்றுந் தொகுத்தா
ரதனை வகுத்துணர்த்துகின்றார்.

தலத்துழல் கூலி வேலை சந்தையிற் கொண்டு விற்கை
குலைந்தசொற் கூட்டுங் கோபஞ் சத்தியங் கூற லுள்ளு
மலக்கிடன் மெழுக லங்கி யாக்கனீ ரரிசி யென்றே
யிலக்கியத் தியம்பும் பத்துந் தமக்கெனிற் பாவ மீட்டும்.

எ-து. புறம்பே சென்று நிலத்தின்கண் உழுதலுங் கூலிகொண்டு வேலைசெய்தலுஞ் சந்தையிற் கொண்டு விற்று நாய்குலைத்தாற்போன்ற சொல்லையுண்டாக்குங் கோபமும் பொய்யுரைத்தலு மில்லத்தின்கணிருந் தலகிட்டலு மெழுகலு நெருப்பு மூட்டலுந் தண்ணீரெடுத்தலு மரிசிகுற்றலு மென்று நால்வரிற் கூறுந் தொழில்கள் பதந் தமக்கென்று கருதிச் செய்யிற் பாவங்கள் வரும் எ-று.

இத்தொழில்களால் வரும் பாவம் யாதெனின், புருடரானோருழவுத் தொழில் செய்புங்காற் செந்துக்கண் மரிக்கையு முழுமெருதுக்கு வருத்த முதலிய குற்றமு முளவாகும், கூலிவேலை செய்யுங்காலத்தவ் வேலைத்தொழிலிருந்தச் செய்யாமையும வேலைக்கழைப்பும் வெட்டல் கொத்தலிற் கொலையுமற்றுமுள்ள குற்றமு முளவாகும், கொண்டுவிற்கு மிடத்துப் பிறர் பொருளேறக் கோடலுந் தம்பொருள் குறையக்கொடுத்தலும், பொய்யுரைத்தலு முதலிய குற்றமு முளவாகும், கோபம்வருபதாற் பிறர்க்கின்னாமையுந் தமக் குணர்வுகெடும், வன்சொற் சொல்லுதலை முதலிய குற்றமு முளவாகும், அசத்தியங் கூறுங்காற் பிறர்க்கிடுக்கணும், பகையு, மச்சமும்,பழியுமுதலிய குற்றமு முளவாகும், மகளிரலகிடன் முதலிய வைந்தொழிற் கண்ணுஞ் செந்துக்கள் மரிக்குங் குற்றமு முளவாகுமெனறுணர்க. (கூரு)

அக்குற்றங் கெடுதற்கோர் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றார்.

தேசுறு சிவாதி பூசைக் கெனவினை நன்னேச் செய்யி
னாசமாம் பாவ மேனு நன்மையே நாடித் செயபிற்
பாசமாய நரக மேதுப படுகுழிப படுத்தி யென்று
மூசலபோ லுழலவிந் தாசகுந் துயரினுக் களவு முண்டோ.

எ-ந. இப்பதந்தத் தொழிலினையும் புகழான் மிக்க சிவன் முதலிய நால்வர் பூசையின் பொருட்டுச் செய்வாராயின் அத்தொழிலினனே வரும் பாவவிதங்கள் கெடும் அவற்றைத் தம்மையே குறித்துச்செய்வாராயினவை கள் கன்ம பாசமுமாய் நரகவரைகளான படுகுழியிலே விழுவித்தக்கோடிங் கோடுழலு மூசலைப் போனதொன்றான்றுஞ் சனனமரணங்களில் சுழன்று திரியச்செய்தவற்றினா லுண்டாக்குந் துயரினுக்கோ ரெல்லையுளதோ. எ-று.

ஓகாரம், எதிர்மறைக்கண் வந்தது. (கூசு)

மேன்முடிந்தது முடிக்கலென்னுந் தந்திர வுத்
தியா லுணர்த்துகின்றார்.

இந்தவி னைந்தி னாலு மேறிய பாவ மாறச்
சிந்தனை செய்தார் மற்றுஞ் செறிந்தந்தி வினையுந் தீர்க்கப்
புந்திசெய் தார்க டாமும் சிவாதியைப் புரிக பூசை
யைந்தறும் பாவம் வாய்க்கு நலங்களு நவிற்றுவாமே.

எ-து. இப்பத்துத்தொழிலினு முண்டாய பாவங்கணீங்கும்வண்ணங் கருதினரு மிவற்றானன்றிப் பிறவாற்றானும் பொருந்திய பாவங்களொழிக்கும் வண்ணங் கருதினருஞ் சிவன் முதலாய நால்வரையும் பூசை பண்ணக்கடவர் அங்ஙனமவரைப் பூசைபண்ணிற் பாவங்களெல்லாந் தேய்ந்து கெடுமேலதனாலுண்டாம் பயன்களுஞ் சொல்வாம், எ-று. (மஎ)

சிவன் முதலாயினோர்க் கன்ன முதலிய கொடுத்தார் சிவலோகத்தி லெய்தி யிருக்குங் காலவரையறையுணர்த்துகின்றார்.

அருத்திய வவிழி னேக மமலனை முதலோர்க் கன்பா
லிருத்திடுஞ் சிவலோ கத்தின் வருடா யிரமு மேயப்
பொருந்திய வன்பர் தம்மைப் பொருந்திடிற் பருப்பு நெய்யு
முறைத்தவவ் வருடந் தன்னிற் றசகுண மோங்கு மாங்கே.

எ-து. சிவன் முதலிய நால்வரையும் அன்பினானே யமுதுசெய்வித்த அவிழ்களிலோ ரவிழ், ஆயிரம்வருடஞ் சிவலோகத்திலிருக்கும்படி வைக்கும், அந்த அவிழுடனே பருப்பு, நெய்யும், பொருந்துமாயி னங்ஙனமருத்துவித்த அன்பர் தம்மை முற்கூறிய வருடத்திற் பதின்மடங்காகிய பதினாயிரம் வருடஞ் சிவலோகத்தி லதிகமாக விருத்தும். எ-று.அவிழ் அன்னம்.

இதுவுமது.

பொரித்தநற் கறியும் புல்கிற் றசதச குணிதம் போனந்
தரித்தசாட் டியமே யென்னிற சததச குணமுஞ் சாரும்
பரித்தநற் கந்த பத்தஞ் சநசத குணமும் பற்று
மிரத்தநற் சாலி யன்ன நியுதமே யெண்ணி லேன்றும்.

எ-து. முன்னர்க்கூறிய பருப்பு நெய்களுடன் நல்ல பொரிக்கறியுங் கூடுமாயின்முன் ஓரவிழுக்குக் கூறிய வருடத்தின் நூறுமடங்கான நூறுயிரம்வருடஞ் சிவலோகத்திலிருத்தும், அவர்களுக்கு நிவேதிக்கு மன்னமறுபது நாளில் விளைந்த நெல்லின தன்னமாயின், முன் ஓரவிழுக்குக் கூறிய வருடத்திலாயிரமடங்கான பத்துநூறுயிரம் வருடஞ் சிவலோகத்திற் பொருந்தவைக்கும். நன்மைபொருந்திய புழுகுசம்பா நெல்லின தன்னமாயின், முன் ஓரவிழுக்குக்கூறிய வருடத்திற் பதினுபிரமடங்கான கோடிவருடஞ் சிவலோகத்திற் பொருந்தும் வண்ணமிருத்தும், நல்ல செஞ்சாலி நெல்லினன்னமாயின், முன் ஓரவிழுக்குக்கூறிய வருடத்தி னூறுயிரமடங்காய பத்துக்கோடி வருடஞ் சிவலோகத்தி லிருத்தும். எ-று.

ஏகாரம், தேற்றம், உரைத்த வவ்வருடமென்பதுஞ் சிவலோகமென்பதும் அதிகாரத்தான், யாண்டும் வருவித் துரைத்துககொள்க. சாட்டியம்-அறுபதாங் குறுவை. கந்தபத்தம்-புழுகு சம்பாநெல். (மஅ)

இதுவுமது.

சாலியின் விசிட்ட ராச சாலியாற் சமைத்த வன்ன
மேலைய பலத்தின் மிக்க தசகுணம் விளைக்கு மீண்டும்

கோலிய பலங்க ளேறுங் கொழுவிய நெய்யுங் கூடி
லேலவே கறியுங் கூடி லேற்றமுன் னிசைத்த வாற்றும்.

எ-து. செஞ்சாலி நெல்லினு மதிகமான விராசசாலி நெல்லினாற் சமைத்த வமுதாயின் முற்கூறிய பலத்தினுமிக்க பதின்மடங்கு பலத்தினைவிளைக்கும். என்வே முற்கூறிய பத்துககோடியிற் பதின்மடங்கான நூறுகோடி வருடஞ் சிவலோகத்திலே யிருத்தருமென்றும். அந்த அன்னங்களில் நல்ல நெய்யுங் கூடுமாயின் மீட்டுமந்த வன்னங்கட்குச் சொன்ன பலனை யிரட்டிக்கும் அவற்றினோடு பொருந்தக் கறியுங்கூடுமாயின் அந்தந்தக் கறிக்கு மந்தந்தவன்னங்கட்கு முற்கூறிய பலத்தினது வரையறையின்படி இரட்டிககும் எ-று. (உ௰)

சிவவிரதராகிய தபோதனரை யருத்துவிப்பார்க் கெய்தும்
பலனுணர்த்துகின்றார்.

பழுதறு பாய தாதி பல்விதவிரத பாகங்
கொழுவிய கனியின் பேதங் குளகிரு தாதி கூடு
முழுமண மோத காதி முன்னையி னதிக முற்றும்
விழுமிய பலத்தை வேண்டி விரதரை மிசைவித் தார்க்கே.

எ-து. விசிட்டமாகிய பலன்களை விரும்பிக் குற்றமற்ற பாயசமுதலாகிய குளான்னம், திலான்னம், பருப்புப்போன மிவைகளையும் பலவயையாகிய விராசசாலி யன்னமுதலிய விரத பாகங்களையுங் கொழுவிய வாழைக்கனி, பலாக்கனி, மாங்கனி முதலிய கனியின் வகைகளையுஞ், சருக்கரை, நெய்முதலியவை கூட்டிச் சமைக்கு நிறைந்த மணத்தையுடைய சுகியன் முதலாகிய பணியாரவகைகளையுங் கூட்டிச் சிவவிரதங்களைச்செய்யுந் தபோதனர்களை அமுது செய்வித்தாாக் கவைகளே முற்கூறிய பலத்தினு மதிகமாகிய பலன்களை விளைக்கும். எ-று.

ரு 'செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலத் தொழிற்படக்கிளத்தலும் வழக்கினுளுரித்தே' என்பதனாற் கருமப்பொருளைக் கருத்தாவாகக் கூறியதென்க. (உக)

சிவயோகிகளை யருத்துவிப்பா ரெய்தும் பல
னுணர்த்துகின்றார்.

உரைத்தவிப் பாக பேத முயிர்க்குயி ருணர்ந்தார் தம்மை
யருத்தினர் சிராத்தத் தன்பா லமுங்கிய மூவேழ் சுற்ற
மிருத்தினர் சிவலோ கத்தி னெண்ணிய படியே தாங்கள்
கருத்தினுட் களிப்பும் பொங்கப் புதல்வனைப் பெற்றே காண்பர்.

எ-து. முற்கூறிய விப்பாகவகைகளை யுயிர்க்குயிராகிய சிவனைத் தரிசித்த சிவயோகிகட்குச் சிரார்த்த காலங்களில் அன்பினோடு மமுது செய்

விப்பார் தாம் பூமியின்க ணிருக்கவு நரகத்தின்கட் டெருறுகின்ற விருபத்தொரு சுற்றத்தையுமெடுத்துச் சிவலோகத்தில் வைத்தோராவரன்றேயுமன்றித் தம்முள்ளத்தி னினைந்தபடி சற்புத்திரனையும்பெற்று புனமகிழ்ச்சியும் பெருகக் கண்டிருப்பர். எ-று. (௨௨)

இதுவுமது.

உயிர்க்குயி ராகி நின்ற வொருவனை யுணர்ந்த யோகி
பயிக்கமுங் கொளவென் றெண்ணிப பரிந்தவர் மனைமுன் பற்ற
வுபப்பெறு வோமென் றெண்ணி யவர்குலந் துளளா ராங்கே
பெயர்த்தடி நடமுஞ் செய்வர் பரவர் களிபபும் பெறறே.

எ-று. உயிர்க்குயிராய் நிற்குஞ் சிவனைத் தரிசித்த சிவயோகி பிச்சை கொள்ளக்கடவோ மென்றெண்ணிப் பத்த சனங்களுடைய மனையின் முன் பொருந்தவக்கணத்தில் தானே யவர் குலத்திலுள்ளோராகிய விருபத்தொருவாக்கரும் யாமினி நரகத்தி னின்றுங் கரையேறுவோமென்று நினைந்தவ்விடத்தில் தானே மனமகிழ்ச்சியும் பெற்றுக் கால்பெயர்த்துக் கூத்துமாடி யதற்கேற்கப்பாடா நிற்பர். எ-று.

நடமுமென்ற வும்மையாற் கையாற்றட்டமு மிட்டென்பதூஉங் கொள்க. (௨௩)

அச்சிவயோகிக்குச் செய்யும் பூசையைச் சிவனு மற்றுமுள்ள தேவர்கள் பிதிரக்களுந் தமக்கெனக் கொள்வவொன்றுணாத்துகின்றார்

ஒழிவற வுறைந்து நின்ற வொருவனை யுணர்ந்த யோகிக்
கழகுறச் செய்த பூசை யமலனு மயனு மாலு
மெழின்மிகு தேவர் தாமு மெமக்கெனக் கொள்வ சென்றும்
பிழைகெடப் பிதிரக டாமு மெமக்கெனக் கொள்வர் பெற்றே.

எ-று. வெளி. (௨௪)

சிவயோகி பூசைக்கு வினியோகப்படும் பொருள்கள் பெறும் பயனு மேவல்செய்தார் நினைப்பார் பெறும் பயனு முணர்த்துகின்றார்.

பூசனைக் குபயோ கங்கள் பொருவிலி புரத்தைப் புக்கு
மீசனை யுணர்ந்த யோகர்க் கிறைஞ்சியே யேவல் செய்தார்
நேசமு நிறைய நெஞ்சி னினைந்தவர் தாமு நீகி
யாசினைச் சிவலோ கத்தி னரும்பய னருந்து வாரே.

எ-து. சிவனைத் தரிசித்த சிவயோகிகளைப் பூசை செய்தற் குபயோகப்படுஞ் சந்தனமர முதலிய எண்வகைக் கந்தமுங் கோட்டுப்பூ முதலியநால்வகைப்பூக்களு நென்முதலியவையு மொப்பில்லாச் சிவபுரத்தைச் சென்ற

டையுமவனை வணங்கி யவரேவிய பணிவிடை செய்தாருமுள்ளத்திலன்பு நிறையும்படி யவனைத் தியானஞ் செய்தாருந் தம்மைத் துயர் செய்யுந் தீவினைக்குற்றங்களை யொழித்துச் சிவலோகத்திற் சென்று பெறற்கரிய போகங்களைப் பெற்றனுபவிப்பர். எ-று. (உ௫)

தபோதனனையுமதிதிகளையுஞ் சிவனெனக்கண்டு வணங்கு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.

அவனியின் மனிதர செய்கை யறிவமென் றமலன் றானே
தமரொடு முருவந் தன்னைத் தரித்துவந் தானென் றெண்ணி
யவர்களுக் ககத்தின் வந்த வதிதியர்க் கன்பு கூரச்
சுவைமொழி சொல்லிப் பூசை தொடங்கியே முடிக்க சூழ்ந்தே.

எ-று. பூமியின் மானிடர் வழிபாட்டினை யறியக் கடவோமென்று நின்மலனாகிய சிவன்றானே தபோதனராகத் திருமேனி கொண்டெய்தினனென்று கருதி அத்தபோதனர்க்கு, மற்றுந் தம்மனையில் வந்தவதிதிகட்கு மன்பு பெருகும் வண்ணமின்சொற் கூறியவர்களுக்குப் பாத்தியம் ஆசமனம், அர்க்கிய மலர் முதலியவற்றினாற் பூசை செய்யத் தொடங்கி மற்றை யுபசாரங்களும் விதிப்படி செய்து முடிக்கக் கடவன். எ-று (உ௬)

இதுவுமது.

மலினராய் வந்தா ரேனும் வடிவொடு வந்தா ரேனு
நிலைமையி னீங்கா ரேனு நீங்கிய நிலையி னேனு
மலைவறு மன்பர்க் காதிக் கவர்களுக் கமைக்க பூசை
புலையுடற் பொறையைப் போக்கப் பொருந்திய திருந்தியாரே.

எ-து. ஈனமாகிய வுடற்சுமை யொழித்தற்கு விரும்பிய திருத்தத்தை யுடையார், தம்மனையி னழுக்குமெய்யொடு கூடி யிழிகுலத்தினராய் வந்தாரேனும், பரிசுத்தராய் வேடப்பொலிவொடு நற்குலத்தினராய் வந்தாரேனுந், தாம் நிற்குநிலைமையினின்றும் வழுவாதாராய் வந்தாரேனும், அந்நிலைமையி னீங்கிய விரதபங்கராய் வந்தாரேனும், அவர்கள் ஆதியாகியசிவனுக்கு நிலைபெற்ற அன்பராயின் அவர்க்குப் பூசை செய்யக் கடவர். எ-று.

சிவஞானிகட்குக் குற்றஞ் சொல்லுபவர் முதலியோர்க்கு வருந் தீமை யுணர்த்துகின்றார்

காட்டுமுள் ளொளியைக் கண்ட நல்லனோரை நயந்து சொல்லக்
கேட்டவர் கேட்பித் தார்கள் கெழுமின ருடன்பட் டார்முன்
மூட்டுநெ ரெறவைந்து மூடருங் கூடி மூழ்கி
மீட்டிடு வாருமின்றி யெரிநிரை யத்துள் * வேவார்.

எ-து ஆன்மாக்கட் கெல்லாம் அந்தரியாமியாய் நின் றெப்பொருளையுந் தெரிவிக்குந் தீபமாகிய சிவனைத் தரிசித்த ஞானக்கண்ணுடையா

னையொருவ னிந்தித்துச் சொல்லுமிடத்தி லதனைக் கேட்டிருந்தவரும், பிறரைக்கேட்பித்தவரு, நிந்தைசொன்னவரு, மதற்குடன்பட்டவரு, நிந்திக்கும்படி முதற்கணேவினவரு மாகிய இவ்வைந்துபேருமொக்க வெரிவாய் நிரயத்தில் அமிழ்ந்தி யெடுப்பாருமின்றி வேவர். எ-று.

வேவார் என்னும் பொதுவினை யீண்டுடன்பாட்டின்கண் வந்தது.

இதுவுமது

மனத்தினால் வடிவு தன்னால வழுக்கிய சழக்கர் தாமு
மினத்தொடு மிணங்கி வேவ ரொரிநிர யத்தை யெய்தி
யெனைதநுள காலந் தானு மென்றுளத் தேங்கி யெய்ப்பர்
தனக்கய லுறவி லானைத் தவறுவ ரொன்றோ தாமே.

எ-து. மனத்தினானுங் காயத்தினானுஞ் சிவஞானிக்குங் குற்றமிழைத்த நீதிகெட்டவருந், தம்மினமா யுள்ளவரோடுங் கூடி யெரிவாய் நிரயத்தை யடைந்து வேவர் இங்ஙனமனுபவித்துத் தொலையுங்கால மெவ்வளவுளவோ வென்று மனமேங்கி வருந்துவ ராகையாற் றனக் குறவும் பகையுமில்லாச் சிவஞானிகளை யேனோ தவறுரைப்பர். எ-று. (உக)

இதுவு மது.

மற்றைய நரக பேத மனைத்தினு மயங்கி மூவேழ்
சுற்றமுஞ் சுழலத் தாமுங் கூடியே துயங்கி வீழ்வ
ரொற்றுவ ரியம தூத ரெமக்குற வாரு மில்லை
யுறறவித துயரந் தன்னை யொழிக்கவென் றழிவ ருள்ளம்.

எ-து. அத்தீயோர் முற்கூறிய வெரிவாய் நிரயமே யன்றி மற்ற நிரயவகை யெல்லாவற்றினுந் தங்குலததி னிருபததொரு சுற்றமுங் கூடியுள்ளம் அலமரக்கலங்கி யுணர்வு கெட்டு வீழா நிற்பர், அங்ஙனம் வீழ்ந்து அத்துயரம் பொறுமனிரயத்தி னின்றுங் கரையேறுந்தோறு மெமதூதர்கணின்றடித்தடித்து மீளவுந் தள்ளுவர், அதனாலித் துயரத்தை யொழிப்பதற்குறவாவா ரொருவரு மிலர்; இதற்கென் செய்வோமென்று மனமுஞ் சலிப்பர் எ-று. (கூ0)

சிவஞானிக் கிடர்செய்யி னிரயத்துன்ப மெய்து மாதலா
லவரை வழிபட்டுய்கவென் றுணர்த்துகின்றார்.

ஆதலான் முனிவர் தம்மை யவமதி செய்யா தஞ்சிப்
பூதலத் தோர்கள் பூவாற் புனலினா றபரிவு பொங்கப்
பாதபூ சனையும் பண்ணிப் பணிதவா பணியுஞ் செய்து
நாதனே யிவர்க ளென்று நாடுக வுளத்தெந் நாளும்.

எ-து. பொறிபுலன்களை முனிந்த சிவஞானிகட் கிடர்செய்யின் நிரயத் துன்பமே வருமாகையா லுலகினுள்ளார் அம்முனிவரை நிந்தியாமற்

பயந்து அன்புபெருக நீரினானும், பூவினானு மவர் திருவடிகளைப் பூசனை செய்து அவரேவிய பணிவிடையுஞ் செய்து எக்காலமுந் தம்முள்ளத்திற் சிவனே யிவர்களென்று சிந்திக்கக் கடவர். எ-று. (௬௧)

அசற்பாத்திர மாவாரின்னரென்ப துணர்த்துகின்றார்.

பகர்ந்தன முனிவ மெய்ம்மைப் பாத்திர விசிட்டந் தன்னைச்
சகந்தவ ரென்னக் கோலஞ் சமைந்துதற் பரனைச் சாரா
ரகந்தனிற் பிறப்பு மஞ்சா ரவரபாத் திரங்க ளென்றே
யிகழ்ந்திடு மிதுவுங் கேணீ யினியுனக் கியம்ப யாமே.

எ-து. அகத்திய முனிவனே முன்னஞ் சற்பாத்திர விசிட்டத்தைச் சொன்னோம் இனி அசற்பாத்திர மாவதியாதெனி னுலகத்தவ ரிவர் பெரிய தபோதனரென்று சொல்லுமாறு வேடத்தைத் தரித்துச் சுட்டுணர்வுக் கெட்டாச் சிவனை யடையாதவருமா யுள்ளத்திற் சனனமரணத்துக்குப்பயப்படா தவரு மாவார் யார் அவரே யசற்பாத்திரங்க ளென்று வேதாகமங்களி கழா நிற்கு மிவ்வசற்பாத்திரத்திற் செய்த தானம் விளைக்குந் தீமையு மினியு னக்கியாஞ் சொல்கின்றோ மதனைக் கேட்பாயாக. எ-று. (௬௨)

அவர்க்குக் கொடுத்த தானம் பலன்கொடாம லழியு
மென்ப துணர்த்துகின்றார்.

மெய்யனை விழைந்து பாசப் பகையினை வென்று யாமு
முய்யவே வேண்டு மென்னு முள்ளமு மிழந்து நின்ற
பொய்யரைப் புரிந்த பூசை பலத்தினைப் பொருந்துமோ தான்
செய்தது மவர்க்குப் பச்சை மட்கல நீரோ தேரின்.

எ-து. சத்திய சொரூபனாகிய சிவனை விரும்பி யாணவ முதலிய பாசப்பகையினை வென்று முத்தராக யாமுங் கரையேற வேண்டு மென்னுங் கருத்தை விட்டு நின்ற வசத்தியர்க்குச் செய்த பூசனை நல்வினைப் பயனைக் கொடுக்க மாட்டாது. அதனை யாராயுங்கால் அவ்வசற் பாத்திரத்துக்குச் செய்த தானம் பசுமட்கலத்தில் விட்ட நீர்போல நில்லாதுடனே யழி யும். எ-று.

தான் எ-து. அசைநிலை. (௬௩)

இதுவுமது.

பழுதறு வித்தே யேனு முவரிடைப் பயிரோ யாகா
வழலிடை யன்றி நீற்றி னுகுதி பலத்தை யாக்கா
விழைவிலா வலியை மேவு மெல்லிய வின்ப மேவாள்
வழுவுறு மவர்க்கே யீகை வாத்தினைச் செயுமோ மாட்டா.

எ-து. குற்றமற்ற நல்லவித்தேனு முவர் நிலத்தில் விதைத்தால் பயிராக மாட்டாதது போலும் அக்கினியின் கண்ணே யன்றிச் சாம்பலின்

கட் பெய்த வாகுதி பலத்தைக் கொடுக்கமாட்டாதது போலும் விரும்பு தற்குரிமையில்லா அலியினைப் புணரும்பெண் புணர்ச்சியின்பத்தைப்பெ ருதது போலுங் குற்றம் அமைந்த அசற்பாத்திரமா யுள்ளார்க்குக் கொடுத்த தானமும் பலத்தினைக் கொடுக்குமோ கொடுக்காது. எ-று. (௯௪)

சற்பாத்திரங் கரையேற்றுமென்றும் அசற்பாத்திரங் கரையேற்ரு தென்று முவமைமுகத்தா னுணர்த்துகின்றார்.

பாத்திர மாக்கிக் கட்டி யிரும்பினைப் பண்ட மேற்றி
யாற்றிடை யியக்க வெண்ணு மடையினை யடையு மாங்கே
பாத்திர மீந்தா னோடுஞ் சிவபுரப் பாரம் பற்றும்
பாத்திர மல்லான் கட்டி யிரும்பெனப் பாரம் பற்றான்.

எ-து. யாரேனு மொருவ ரிருப்புக் கட்டியினைத் தோணியாகச் செய்து அதில் பலபண்டமு மேற்றி யாற்றில் விடும்போது தாமெண்ணிய கரையினைச் சேரும். அப்படியே சற்பாத்திரமுந், தன்பாற் ருனஞ் செய்தானையுங் கொண்டு சிவபுரமாகிய கரையைச் சேரும். கட்டியான விரும்புடன் பண்டத்தையுங் கட்டி யாற்றில் விட்டால் விட்ட வெல்லையிலே யமிழ்ந்திக் கரையடைய மாட்டாதது போல, அசற்பாத்திரனுந் தன்பாற்ருனஞ் செய்தானைக் கரை யடைவிக்க மாட்டாமல் தானுஞ் சிவபுரமாகியகரையை யடையான். எ-று.

அடை, எ-து. கரை. (௯௫)

பாத்திரம் அபாத்திரமான இருவரும் நரரா யிருக்க வதி லொருவர்க் கொருவ ருயர்வு தாழ்வுமாய் நன்மை தீமையைத் தருமா றென்னையென வினவ, அதற்கோர் விடை யுணர்த்துகின்றார்.

கட்டியைக் கனலிற் காய்ச்சிக் கம்மிய னமைமுமாக்க
விட்டநற் பண்ட மேற்றுப் புனன்மிசை யியங்கு மற்றே
யொட்டிய குரவ னேது மொருபொரு ளுணர்ந்தா ரற்றே
கட்டியைக் கடுப்பர் காட்டுங் கடவுளை யுணராக் கையர்.

எ-து. கொல்ல னிருப்புக் கட்டியை நெருப்பிற் காய்ச்சித் தோணியாகச் செய்ய வது தன்கணிட்ட நல்ல பண்டங்களையுங் கொண்டு நீரின்மேலோடும். அஃதெவ்வாறே அவ்வாறே சிவனோடு இரண்டற நின்ற வாசிரியன் தீக்ஷாசுத்தனுக்கி யுபதேசிக்க வொப்பிலாச் சிவத்தை யுணர்ந்த ஞானிகள், தமக் கீந்தானைப் பிறவிக்கடலி னின்றுங் கரையை யடைவிப்பர், ஆசிரியரா லெப்பொருளையுங் காட்டுஞ் சிவனை யுணராத அஞ்ஞானிகள் பணிப்படாத விருப்புக் கட்டியையொப்பர். எ-று. (௯௬)

மேலுமோர் வகையாற் பாத்திரமென்பானை
யுணர்த்துகின்றார்.

பாத்திரா பாத்திரத்தைப் பகாதுருகு நலே பற்றிக்
கூர்ந்தவா தரவி னாலே கொடுப்பவர்க் கவர்க டாமும்
பாத்திரங் குருடா பங்கு பாலகர் மிடியர் நோயர்
மூத்தவா கிருப னாதி யிவர்களு மிரக்க முற்றில.

எ-து இவர் பாத்திரம் இவர் அபாத்திரம் என்றிரட்டறக் கருதாமலுள்ள நெகிழ்ச்சியாய் மிக்க வாதரவுண்டாக வரையாமற் கொடுப்பவர்க் கியாவரிடத்திலு மிரக்க மேலிடுமாயின், முற்கூறிய வசற்பாத்திரங்களுங் குருடர், முடவர் சிறு குழந்தைகள், தரித்திரர், நோயாளிகள், வயோதிகர், பேராசையுடையார் முதலிய வினரோரும் பாத்திரமேயாம் எ-று. (கஎ)

இதுவுமது.

உச்சியி லணைவா ரெல்லா முத்தம ரென்றே யெண்ணி
யர்ச்சனை புரிக வன்பா லவனொன் றுள்ளந் தன்னைத்
தைச்சமை யீசன் வாழுங் கடிநக ரடைவா மென்று
மிசையி னிபைந்தா ரெல்லா மெண்ணிய யாவு மேயும்.

எ-து. துக்கத்தை விளைக்கும் பொல்லா வுடம்பினை வெறுத்து நின்மலனாகிய சிவனெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிறப்பினையுடைய சிவலோகத்தை யடைவா மென்னு மாசையொடு பொருந்தினா ரெல்லாரும் உச்சிக் காலத்தில் பசித்து வந்தோ ரியாவரையும் பாத்திரங்க ளென்றே யெண்ணி யவர்களையன்பினா லருச்சனைசெய் தன்ன முதலிய கொடுக்கக்கடவர் அங்ஙனஞ் செய்யிற் றம்மனத்தின்க ணினைத்த பலன்க ளெல்லாங் கை கூடும். எ-று.

ஈகையாள ரிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

பாத்திர மல்லார் செய்கை யதனையும் பகர்ந்தாம் பண்பு
வாய்ந்ததா தாக்க ளாவார் தகைமையும் வகுத்துச் சொல்வா
மோர்த்துணை ருநாதந் தாழ்ச்சி யுறவனு கம்பங் கோபந்
தீர்ந்திட லென்னு மைந்து முடையரோ சிறந்தா ரேரின்.

எ-து. முனிவரனே யசற்பாத்திரமான திலக்கணத்தையுஞ் சொன்னோம் இனி நற்குணம் அமைந்த தாதாக்கள் மேன்மையும் பிரித்துச் சொல்கின்றோ மதனை யாராய்ந் தறியக்கடவை யங்ஙனமவர் முறைமையை யாராயிற் கொடை, வணக்கம், உறவு, அருள், பொறை யென்று சொல்லப்பட்ட இவ்வைந் குணமு முடையவரோ தாதாக்களாவர். எ-று. (கக)

சிவஞானிக்கீயுந் தன்மை யுணர்த்துகின்றார்.

பாத்திர மதனுண் மிக்க பாத்திரம் பரம ஞானி
தீர்த்தவா சையினு லீயா யெனவவன் செப்பா னன்றே

கூர்த்தவா தாவி ஞலே யவன்புடை குறுகிக் கொண்ணீ
தீர்த்தனே யென்று மீவான் பலத்தினைத் தெரிக்க லாமே.

எ-து. பாத்திரமென்பன வற்றுள் விசிட்டமான பாத்திரஞ் சிவஞானியே. அவன் பொருண்மேலுள்ள வாசையை யொழித்தமையால் யார்பாலேனுஞ் சென் றிந்தப் பொருளை யெனக்கீயக் கடவை 'யென்று சொல்லாதலால் நன்மையே மிகுந்த சிரத்தையினாலே யச் சிவஞானி யெழுந்தருளி யிருக்கு மெல்லையிலே சென்று சுத்தனே யடியேன் றரும் பொருளை நீ கொள்ளக்கடவை யென்று சொல்லியுங் கொடுக்குந் தாதாவின் பலத்தை யளவிடலாமோ. எ-று. (சஙு)

மெய்ஞ்ஞானியும் அஞ்ஞானியு மேற்குந் திறத்தினுல் வரும்
பயனும் பயனின்மையு முணர்த்துகின்றார்.

மெய்யினை யுணர்ந்த ஞானி வேணவா விடுத்தா னேனு
முய்யவே பிறரு முன்னி யவர்கொடை யுவப்ப னோராக்
கையர்க டம்மைத் தாமே காதலித் திரப்ப ரந்தப்
பொய்யர்கைப் புகுத்தி னூர்கள் பொருளினை யிழந்தார் போட்டே.

எ-து. உண்மைப்பொருளைத் தரிசித்த சிவஞானி யானவன், பொருண்மேலுள்ள வாசையை விட்டானேனுந் தன்போன் மற்றுள்ளவரும் பரகதியடைய வேண்டுமென்று எண்ணி யந்தத் தாதாக்கள் செய்யுந் தானத்தை விரும்பிக் கொள்வன். உண்மைப்பொருளைத் தரிசியாத அஞ்ஞானிகள், தாதாவானவன் கதியடைய வேண்டுமென்று விரும்பாமல் தம்முடைய போசனார்த்தத்தை விரும்பித் தானத்தினை யேற்பா ராதலா லந்த அஞ்ஞானிகள் கையிலே தானஞ் செய்தவர்கள் தம் பொருளினை யவமே போட்டிழந்தவராவர். எ - று.

தாம், எ-து. அசைநிலை. (சசு)

தாதாவானவன் சுவர்க்க மடைதற் கீண்டோர் சிறப்பு
விதி யுணர்த்துகின்றார்.

காதலித் தீவார் வானைக் கலப்பது மவர்கை காட்டு
மாதலால் வானஞ் சேர வாதர வுடையா ரஞ்சிப்
பாதபூ சனையும் பண்ணிப் பகர்ந்துசற் கார பாடை
யோதன மாதி யீக வீதிகட் குறவி னோடே.

எ-து. அறத்தை விரும்பித் தானஞ் செய்பவர், சுவர்க்கத்தை யடையுமுறைமையைக் காண்ப தெங்ஙன மெனின் அவர் கொடுக்குங் காலத்து மேலாகச் செல்லுங் கைதானே யவர் சுவர்க்கத்தின்மேற் செல்லு முறைமையைக் காட்டும். ஆகையினாலே சுவர்க்கத்தை யடைய வேண்டு மென்னும் விருப்பத்தை யுடையவ ரிரப்போரொன்|| றிகழாம லதிதிகட்குப் பயந்து

பாதார்ச்சனேயுஞ் செய்து நல்வார்த்தையுஞ் சொல்லி யன்ன முதலானவ ற்றை யன்பினேடு கொடுக்கக்கடவர். எ-று. (சஉ)

தரித்திரர்க்குக் கொடாதான் சிறப்புடைய
னல்லனென் றுணர்த்துகின்றார்.

செறிந்துதா வென்று நின்ற மிடியனைச் சிறிய னுக்கி
யுறைந்துளான் பெரிய னெங்க னென்றுளத நூகஞ் செய்வான்
சிறந்ததா தாவே யல்லன் செட்டிவன் செய்கை யெலலா
மிறந்திடுந் தரும மேற்கு மிடியரு மின்றே லெங்கும்.

எ-து தன்னைக்கிட்டி யெனக்கீயக்கடவை யென்று சொல்லி யிளி வரவினேடு நிற்குந் தரித்திரனை, இவனற்பனென் றெண்ணிச் செல்வத்தை யுடைய பெரியவனெங்கே யிருக்கின்றனென்று எண்ணியவற்குக் கொடுத் தற்குத் தன்னுள்ளத்தின்கண் விசாரிப்பவன், அருளான்மிக்க தாதாவேயா வான். இவன் கொடுக்குங்கொடையெல்லாம், அவன்பாற்றனக்குமோ ருதி யங்கருதிய செட்டாகும் இங்ஙனஞ்செல்வனையிகழ்ந்து மிடியனைச் சிறப் பித்ததென்னெனின், எங்குஞ்சென்றிரக்கு மிடியரு மில்லையாயின் ஏற்பார ற்றுத் தருமமுலகினில்லாது நாசமாமாதலாற் றரித்திரர்க்கே தானஞ்செ. ய்யக்கடவன். எ-று. (சரு)

அதற்குமேலுமோர் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றார்.

பொருளிரி தாகிற கேட்பார்க் கின்சொலு மிரிதோ போந்தால்
விரைவுட் னெழுகை யோடல் வியந்தெதிர் கொள்கை பீடத்
துரிமையி னிருத்தல் பாத பூசனை யுவப்புச் செய்கை
பிரிபொழு துடனே செல்கை யெனுமிவை யேழும் பேறே.

எ-து. தன்பால் வந்துகேட்டு இரப்பவர்க்குக் கொடுக்கும் பொரு ளில்லையாயி னவர்க்குச்சொல்லு நல்லவார்த்தையுமில்லாததோ ஆகையால் நல்வார்த்தையேனுஞ் சொல்லக்கடவன். தன்பாற் பெரியவர்கள் வந்தகால த்து விரைவினேடெழுந்திருக்கை, ஓடிச்செல்லல், கண்டவுட னெழுந்த ருளப்பெற்றதே யெனக் கொண்டாடி யெதிர்கொளல், அவரிருப்பதற் குரிமையுடைய வாதனத் திருத்தல், பாதத்தி லருச்சிக்கை, இன்றல்லவோ என்மனை சுத்தமாயிற்றென்றவரை யுயர்த்திப் புகழ்தல், அவர்களெழுந்த ருளும் பொழுது பதினறடி குறையாமற் சென்று வழிவிடுகை யெனக் கூறுமிவைக ளேழுமுத்தியடைதற்குக் காரணமாம். எ-று.

ஒகாரம், ஒழியிசைக்கண் வந்தது, போந்தாலென்னும் வினைக்கு எழுவாய் விரிக்க. (சசு)

தாதாவு மவன்கையி லேற்றானு மடையும்பல
முணர்த்துகின்றார்.

இரக்கமா தாவு கூர வீபவன் கையி லேற்று
னிருப்பனே யீந்தா னேடு மீசன துலக மெய்தி

யிரக்கமா தரவி லான்கை யேற்றவ னீந்தா னோடு
மிருப்பனே நிரயந் தன்னு ளெண்ணிமுன் வினையை யெய்த்தே.

எ-து. அருளு மாதரவும் பெருகக் கொடுக்குந் தாதாவின் கையி லேற்றவன் அந்தத் தாதாவினோடுஞ் சிவலோகத்திலே சென்றிருப்பன். அருளுமாதரவு மில்லாத தாதாவின் கையி லேற்றவன், அந்தத் தாதாவினோடு நிரயத்தின்கட் சென்று முன் செய்த பாவத்தை விசாரித்து வாடியிருப்பான். எ-று. (சரு)

மேற்புண்ணியத்தலங்களை யெடுத் தேழுசெய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

கொடுக்குஞ் செய்கையர் தம்மையுங் கூறினம்
விடுக்குஞ் செய்கையர் தம்மையும் வெண்ணிற
விடைக்கும் பாகன் விமலன் விரும்பிய
விடத்தை யுமிசைப் பாமினி யாமரோ.

எ-து. தாதாக்கள் முறைமையையும் அப்படியல்லாதவர்முறைமையையும்வகுத்துச்சொன்னோம் மேல் வெள்ளைநிறத்தையுடைய விடபத்தைச்செலுத்துவோனுமாய் நின்மலனுமான சிவனே விரும்பி யெழுந்தருளியிருக்கும் புண்ணியத்தலங்களையுந் தொகுத்து யாம் சொல்கின்றோம். எ-று.

விடைக்குப்பாக னென்பது விடைக்கும் பாகனெனல் மெலிக்கும் வழிமெலித்தல் பெற்றது. அரோ அசை. (சசு)

தீர்த்த மார்சிவ காசி திகழ்குருக்
கேத்தி ரம்பிர யாகை கிளரலர்
பூத்த புட்கர ஞாநி புனிதர்க
ளார்த்த கங்கை யலைகட லாதியும்.

எ - து. வெளி. (சஎ)

கரப்பி லாநைமி சாரணி யங்கவின்
பருப்ப தம்வேத பர்ப்பதங் கோகன்னம்
அரத்த மேனி யரியா மம்பையும்
விருத்த வேதியர் வெண்ணெயும் பெண்ணையும்.

எ - து. வெளி. (சஅ)

ஒற்றி யூர்திரு வோத்தூர் விளைவய
லுற்ற வூற லுயர்புகழ் வான்மியூர்
வெற்றி யூர்திருப் பாசூர் விரிஞ்சையுங்
கற்று முற்றினர் காரி வனையுமே.

எ - து. வெளி. (சகூ)

கனக மார்முக விக்கனா காஞ்சிநல்
லனக ராமுது குன்றரு ளுசலம்
முனிவர் சேர்குட மூக்கிடை மாமரு
துனரு முத்தரு ளூர்புலி யூருமே.

எ - து. வெளி. (௯௰)

காழி மூவலூ யாறுதென் கண்டியூர்
வீழி வேந்த வனந்திரு விற்குடி
வாழை மல்கு வலஞ்சுழி வாஞ்சியந்
தாழை நீடுவெண் காடுசாய்க் காடுமே.

எ - து. வெளி. (௯௧)

எழிலு மார்பரங் குன்றிரா மீச்சுரம்
பொழிலு மார்மது ராபுரி பூவணம்
அழகு மாருநெல் வேலியஞ் சைக்களங்
குழகன் புக்கொளி யூர்கொலிக் குன்றமே.

எ - து. வெளி. (௯௨)

கோத னங்கள் குவிந்த விடங்களு
மாத போதனர் வாழு மடங்களு
மீதில் வேட்கையர்க் கேய்விட மின்னுமுண்
டோது வாங்கால பேதமு மோர்கவே.

எ-து. இங்ஙனங் கூறிய புண்ணியத் தலங்களும், பசுக்கள் திரண்ட வெல்லைகளும் தபோதனர்க ளெழுந்தருளி யிருக்குந் திருமடங்களு மிது போன்று தானஞ் செய்கிறதிலே விருப்பத்தை யுடையோர்க்குப் பலனதிக மாதற்குப் பொருந்திய தலங்க ளின்னமு முளவாம். முறைமையாலே யினிக் காலபேதங்களையுஞ் சொல்கின்றே மவைகளை யறிவாயாக. எ-று.

காலவிசிட்ட முணர்த்துகின்றூர்.

அரவ மாதித்தன் றன்னை யடர்ந்திட
விரவும் வேலையும் வெண்மதி தன்னையு
மிருமை யான வயனமு மீபவர்க்
குரிய வேலைகண் மற்றுமுண் டோர்கவே.

எ-து. வெளி—இருமையான வயனம், தைமாதப் பிறப்பு, ஆடிமாதப் பிறப்பு மற்றுமுண் டென்பதனால், சித்திரைவிசு, ஐப்பசிவிசு, அமாவாசை, பூரணை, திருவாதிரை, விதிபாதயோக முதலாயின வென்க. (௯௩)

ஆதரவின் விசிட்ட முணர்த்துகின்றார்.

உரைத்த னங்கால பேதமு மோர்கவுட்
சிரத்தை தன்னையுஞ் செப்புவஞ் சிந்தையுட்
பரிந்த மெய்மைப் பரமப் பிரீதியே
குருந்த பத்தியு மற்றதன் கூற்றரோ

எ-து. இங்ஙனங் காலவகைகளுஞ் சொன்னோம் மேலுள்ளத்தில் உண்டான வாதரவையும் அதன் பரியாயத்தையுஞ், சொல்கின்றோ மதனை யறிவாயாக. ஆதரவானது, தம்முள்ளத்தின்க ணுண்மையோடு கூடிய மே லாகிய மகிழ்ச்சி யெனவும், பெருத்த வன்பு எனவு மற்றுமுள்ள பரியாயப் பெயரினையும் பெறும் எ-று.

மற்றென்பது சுட்டி யதற்கின மென்பதனு லதற்கினமாகிய சிவத ருமம் பாவமாதி யென்னு மூன்று மந்த வாதரவுகருப் பரியாயப்பெயரொன் றறிக. அரோ - அசை. (௩௫)

மேன் முடிந்தது முடித்த லென்னுந் தந்திர வுத்தியா லுணர்த்துகின்றார்

சிறந்த தேசமுங் காலமுஞ் சிந்தையுட்
பிறந்த காதலும பெற்றவர் நற்றவர்க்
கறைந்த நூல்விதி யர்ச்சனை யாக்குக
நிறைந்து வானென வேபல நீடுமே.

எ-து உத்தமமாகிய காசி முதலிய தேசமுங், கிரகணங்கண முத லிய புண்ணிய காலமும், உள்ளத்திற் பொருந்திய மகிழ்ச்சி முதலாகிய வாதரவும், அடையப் பெற்றவர் நல்ல தவத்தினை யுடைய சற்பாத்திரங்க ளுக்கு வேதாகமங்களிற் சொன்ன விதிப்படியே யர்ச்சனை செய்து தானஞ் செய்யக் கடவர். அங்ஙனமவர்களுக்குச் செய்த தானபலன்க ளாகாசம் போல விசாலமாய்ப் பெருகி யழியாம னிலைபெறும். எ-று. (௩௬)

கலிநிலைத்துறை.

என்று பயன் மேன்மைதரு காரண மிசைத்தான்
குன்றவர் மடகொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்ய வினைநைய
நின்றமுனி யன்றுணர நிக்குண னினைந்தே.

எ - து. வெளி. (௩௭)

சிவத்துதியுணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வானவர் நாடரு மாதவனே மானவி ருட்டறு
மாதவனே

கானமர் வேடனு மானவனே கடிதென வேசெலு
மானவனே
யேனமு மானவ னெண்ணலனே யெம்முளத் தாக்கிடு
மெண்ணலனே
யூனமர் வெண்டலை யுண்டவனே யுத்தமர் நெஞ்சகத்
துண்டவனே.

எ-து. மாலயன்முதலாயுள்ள தேவர்கள் அறிதற்கரிய பெரிய தபோதனனே, ஆன்மாக்களுக் கியானெனதென்னு மபிமானமாகிய வந்தகாரத்தை யொழித்தற்குக் காரணமான ஞான சூரியனே, அருச்சுனனுக் கனுக்கிரகஞ் செய்தற் பொருட்டுக் காட்டி லுறையும் வேடுவனாய் வந்தவனே, விரைந்து செல்லு மிடபத்தை யுடையவனே, வராக ரூபியுமான திருமாலா லறியப் படாதவனே, யெம்முடைய வுள்ளத்தி லுண்டாக்கு முழுதுணர்வு முதலாகிய வெண்குணத்தையு முடையவனே, குற்றம் பொருந்திய பிரம கபாலத்திற் பிச்சையேற் றுண்டவனே, உத்தமரான சிவஞானிக ளுள்ளத்தி லனவரதமும் விளங்கா நின்றவனே. எ-று. (௩அ)

இதுவுமது.

புலிமுனி பூசை பரிந்தவனே புகழ்நட மன்று புரிந்தவனே
பலிதரு வாரகித பாடணனே பாங்கிலர் வாய்க்கித பாடணனே
யலலறப் போதக வாரியனே யவிர்சடைத் தாங்கிய வாரியனே
மலைசிலை யாக்கிய வன்மையனே வந்து மரிப்பன வன்மையனே.

எ-து. வியாக்கிரபாத மகாமுனி செய்த பூசையை விரும்பினவனே, யாவரும் புகழ்கின்ற திருநடத்தை ஞானகாசத்திற் செய்தவனே, தாருகா வனத்திற் பிச்சைகொண்டு வந்திடுமாதர்க் கின்சொலைச் சொல்லுவோனே, உரிமையில்லாத அபக்குவரிடத்திற் சாருவாக முதலிய கொடுஞ் சொல்லைச் சொல்லுவோனே, பக்குவான்மாக்களுக்குப் பிறவித் துன்பங்கள் கெட வேதாகமங்களைப் போதிக்கு ஞானசாரியனே, யொளி விடுகின்ற சடா மகுடத்திற் றரித்த புனலை யுடையவனே, மகமேருவை வில்லாக்கிய வலியை யுடையவனே, ஆன்மாக்களைப்போ லுலகின்கட் பிறந்திறக்குந் தன்மை யில்லாதவனே. எ-று.

கிதபாடணம் என்பது தீயசொல், இதுவடமொழி. (௩௯)

குமரன்றுதி யுணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

கினைவார்வினை நனிபோயறு நிலநீள்கதி ரவன்முற்
புனிபோவது மெனவேபசு பதியோதிய பனுவன்

முனி நான்வின வியநாணனி மொழிவாய்மையன் முனியா
தெனையாளுடை யறுமாமுக னெழிலாரடி யிணையே.

எ-து. பசுபதியாகிய சிவனருளிச் செய்த வேதாகமங்களை யகத்திய முனிவன் வினவிய காலத்து மிகவும் விடை கூறுந் திருவாக்கினை யுடையவனும், அபராதியான வென்னைக் கோபியாமே அடிமையா யாண்டுகொண்டருளுந் தன்மையை யுடைய வழகியவாறு முகத்தினை யுடைய பிள்ளையார் அழகு நிறைந்த திருவடியிணையைத் தியானஞ் செய்கின்றவருடைய கன்மம், பூமியின்கணுயர்ந்த சூரியன் முன்பனிகெடுவதுபோல் மிகவு நீங்கிமீளவுமுண்டாகாது, அழியும் எ-று. (கூ0)

அகத்தியன்றுதி யுணர்த்துகின்றார்.

விழைவாமிரு வினையாயின விடவுமிருள் கெடவும்
வழுவாகிய மலிமாசுடன் மரவேர்வலி யறவு
முழையார்கர முடையான்மழு வுடையானடி யுறவும்
புழையார்கர மதமாமலி பொதிமாமுனி புகழே.

எ-து உட்டுளைவாய்ந்த துதிக்கையையுடைய மதயானைகள் நிறைந்த பொதியமலையில் வசிக்கு மகத்திய முனிவனுடைய தோத்திரத்தை யிருவினைகள்விட்டு நீங்கவும் ஆணவவிருள் வலிகெடவும், ஈனமாகிய அழுக்குமிக்க வுடம்பாகிய விருட்சத்துக்கு வேராகிய மாயாசத்தி கெடவும் மானு மழுவுமேந்திய கைகளையுடைய சிவன் சிபாதங்களைப் பொருந்தவும் விரும்புவாம். எ-று புகழ் விழைவாமெனக்கூட்டுக. (கூக)

நான்காவது

பலவிசிட்டகாரணவியலுரை

முற்றிற்று

உ

கடவுள் துணை.

ஐந்தாவது
சிவதருமவியல்.

மேலிவ்வோத்தென் றுதலிற்றோ வெனின் ஒத்துநுதலியதூஉ மோத்தினது பெயருரைக்கவே விளங்கும். ஆயி னிவ்வோத்தென்ன பெயர்த்தோ வெனின் புண்ணியத்துட் டலைமையாகிய சிவதருமவியலென்னும் பெயர்த்து. இதனு ளித்தலைச் செய்யுளென் றுதலிற்றோ வெனின் முன்மொழிந்து கோடலை யுணர்த்துதனுதலிற்று.

இனிமுனி வரனே யீச னியம்பிய தரும மெல்லாந்
துனிநனி தொலையச் சொலவாந் துணிபிணி யுடலைத் தொட்டே
முனிவினை யின்றி நின்ற முடரு மீடு கூடி
யெனையுடை யீச னூரும் புக்கினி திருக்க வேய்ந்தே.

எ-து முனிவரின்மிக்க வகத்தியனே யுள்ளத்தை யீர்க்கில்லாதாருந், தவவலிமிக்கு என்னை யடிமையாகக் கொண்ட சிவனது சிவலோகத்திற்சென்று மகிழ்ச்சியோ டிருக்கும் வண்ணஞ் சிவனருளிச்செய்த சிவதருமமெல்லாவற்றையு மிக வையந்திரிபற மேற்சொல்கின்றோம், அதனைக் கேட்பாயாக. எ-று. முனிவு-முயற்சி. ஈடு-வலி. (க)

முற்கூறிய சிவதரும நிலைநின் றுபகரிக்கு முறை யுணர்த்துகின்றார்.

அற்புத னமலன் கூறு மறம்பல வயிமி சாதி
கறபொடுங் கலந்து நானு பலத்தினைக் கருது வார்க்குத்
தற்பா னருளி னாலே தருவன வனந்த கால
நிற்பன தொன்று தொட்டே யன்பனை நீங்காப் பாங்கால்.

எ-து. கண்டவர்க்கு அதிசயம் விளைப்பானாய் நின்மலனாயிருக்கிற சிவனருளிச்செய்த வறங்கள் பலவுமுள, அவற்றுட் கொல்லாமை முதலிய சிவதருமங்கள் பத்தும், எல்லாத்தருமத்துக்கு மேலாகிச் செய்தவனைப்பற்றி நிற்குங் கற்பின் றன்மையொடும் பொருந்திச் சிவனருளினால் பலவகையாகிய பலனை விரும்பினவர்க்கு விரும்பினவாறே கொடுக்கும். அதுவுமன்றித் தம்மையியற்று மன்பனை நீங்கா வுரிமையினால் பிரவாகானாதியாய்த் தொன்றுதொட் டெண்ணிறந்தகால மழகுபெற நிலைபெற்று நிற்பனவாம்.

அந்த அயிமிசாதியை வகுத்துணர்த்துகின்றார்.

அயிங்கிசை பொறையே மெய்மை யறைதலே யரிய நாணே
யுயாந்தவா தரவே யுள்ள மொடுக்கலே கொடுக்கை தானே
வியந்தவர்ச் சனையே மெய்யூன் வெறுத்துறு தவமே மேனி
நயந்தபா வனையே யென்னத் தசமிவை நன்றெந் நாளும்.

எ-து. கொல்லாமையும், பொறையும், மெய்மொழியும், பெறற்கரிய நாணமாகிய பழிபாவத்துக் கஞ்சுதலும், புண்ணியங்களில் மிகுந்த ஆதரவும், உள்ளமுதலியவற்றை யொடுக்கு மடக்கமுடைமையும், கொடையும், யாவரும் வியந்து சொல்லுஞ் சிவார்ச்சனையும், ஊனிறைந்த சரீரத்தை வெறுத்துச் செய்யுந் தவமும், சதாசிவாதி விக்கிரகங்களை விரும்பிய தியானமும் ஆகத்தருமங்கள் பத்தாம். இத்தருமங்கள் எக்காலமு நன்மையே தருவனவாம். எ-று. (௩)

முற்கூறியவற்றுள் - தமக்கியன்ற அளவு செய்தவரும்
அவை முழுதுஞ் செய்தவரும் பெறும்பய
னுணர்த்துகின்றார்.

இயன்றன வியற்றி னொரு மனைத்தையு மியற்றி னோரும்
பயன்பல சிவலோ கத்திற் பற்றுவர் தத்தம் பாங்கா
னயந்தவர் போக மங்கு நண்ணுவர் திண்ண மண்ணைக்
கயந்தவர் போகங் காட்டுங் கடவுளை யடைவர் கண்டே.

எ-து. வெளி. (௪)

முதற் றொகுத்தவற்றைச் சிறப்பித் துணர்த்துகின்றார்.

இன்பமே யங்குத் தங்கி யிருப்பவர் தமக்கு மெள்ளுந்
துன்பமே தொடர்வ தில்லை துளங்கிளம் பிறையுஞ் சூடு
மின்பொலி சடையன் வேந்தன் விளைந்தநல் வினையாற் சேர்ந்த
வன்பர்க டலைவ ரல்லார் தம்பல மருந்து வாரே.

எ-து. அச் சிவலோகத்திலே போகத்தைப் புசித்திருப்பவர்க்கு மின்பமே யொழிய விகழுந் துன்பந் தொடர்வதில்லை. விளங்கும் இளம்பிறை யணியுமின் பொலிந்த சடாமகுடத்தை யுடைய கருத்தாவைத் தாம் செய்த நல்வினையாலே யடைந்த முத்தர்கள் கிருத்திய கருத்தாக்களாகவே மாட்டார்கள். தமது சிற்சத்தி யின்பத்தையே திளைத்திருப்பர். எ-று.

பிறையுமென்ற வும்மை இறந்ததது தழீஇயது. (௫)

சிவபூசைக்கு விசேடவிதி யுணர்த்துகின்றார்.

முனிவரா தரும பேத மொழிந்தனம் பலமு முன்னி
யினிவரா மில்லா தாரு மியற்றிடும் பூசை யாவு

முனையுறை செய்வா மோர்நீ யொளிர்சடை முடியி னூரும்
பனகமு மதியும் வைத்த பரனடி நினைந்து பாங்கால்.

எ-து. முனிவரனே கொல்லாமை முதலிய கருமங்களும், அவற்றின் பலனுஞ் சொன்னோம்; மேற் சிறப்பில்லாதவருஞ் செய்யும் பூசையுங் காலமுந் தேவயோனி யட்டகத்திற் பெறும்பயனு மிவையெல்லா முனக்கு வரையறை செய்து சொல்கின்றோம்; அவற்றை நீ விளங்கும் சடாமகுடத்திலே யூருந்தொழில் செய்யும் பாம்பையு மிளம்பிறையையும் பகைதவிர்த்தணிந்த சிவனது சீபாதத்தை நினைந்தொருமைப் பாட்டினோ டறிவாயாக. எ-று.

உனையென்று மிரண்டனுருபு நான்கனுருபாக மயங்கிற்று. (கூ)

குற்றத்தொடு கூடி யொருநாண்முத லொன்பதுநாள்
வரையும் சிவபூசை செய்தவ ரததற் குரி
த்தாகப் பெறும் பயனை யொன்பது
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

அழுக்கினை யறுக்க வல்ல நல்லரா யாகந் தன்னி
லிழுக்குடை யவரு மீச னிணையடிக் கொருநா ளிட்ட
பழுப்பிலே பாங்கி னாலே பற்றிய பைசா சத்தை
யுழுக்குமுன் விதத்தை யுண்டு களிப்புற வுறைவ ருள்ளே.

எ-து சரீரத்தின் அசுசியை நீராடன் முதலியவற்றாற் போக்கமாட்டாதவருமா யழுக்காடை யுடுப்பவருமாகிய மலினர்களும், ஒருநாள் சிவனது சீபாதங்களில் கொம்பினு முதிர்ந்த பழுப்பிலைகொண் டருச்சித்த நன்மையினால் பேயின் தன்மையை யடைந்தூசின் மாமிச மதைப் புசித்துள்ள மகிழ்ச்சி மேலிடப் பைசாச புவனத்திலிருப்பார்கள் எ-று.

ஈண்டுக்கூறிய பைசாசம் புத்தி தத்துவத்திற் பைசாசயோனி யென்றறிக. உழுக்குமுன் கழியுமுனென்று கூறுவாருமுளர் உள் எ-து இடம்.

சினத்தினாற் சிவந்த கண்ணர் சிறப்புறு வினையுந் தீர்ந்த
மனத்தினா ரிரண்டு வார மலர்சிவ னடியின் வைக்கிற்
றனக்கிணை யில்லா தாரு மவர்தமைச் சாரச் செய்வன்
றுனைந்தெழு மரக்கர் நொக்க புரத்தினுட் டுளக்கந் தோயார்.

எ-து. கோபத்தினாற்சிவந்த விழியினையுடையவராகி விசிட்டமான நல்வினையையுஞ் செய்யாத மனத்தவர்கள் இரண்டுநாள் சிவனது சீபாதத்தில் மலர்களைக் கொண்டு பூசை செய்தாற் றனக்கு நிகரில்லாத சிவனும் அவர்களை விரைவினெழுந்து சஞ்சரிக்கு மிராக்கதர்திரண்டிருந்த வுலகத்திலிருக்கும்படி வைப்பான். அவர்க ளொன்றுக்கும்பயப்படார்கள். எ-று.

இச்செய்யு ளளவும் குற்றத்தோடு கூடிச் செய்தவர்கள் பூசையின் பயனுணர்த்தியவாறு கண்டுகொள்க. (௰௫)

மேற் குற்றமறப் பூசை செய்தவர்க்கே சிவலோக மெய்துமென்ப துணர்த்துகின்றார்.

செப்பிய விதற்கு மீது சிவபுர மதனைச் சேர்வர்
ஒப்பிலா வொருவன் றன்னை யொருமைய வுணர்ச்சி கூரத்
தப்பறப் புரிந்த பூசைத் தபோதனர் தாமு மாங்கண்
எப்பய னரிய தாக வியம்புவ தெளிய தேதும்.

எ-து இங்ஙனங் கூறிய வைகுண்ட புவனத்துக்கு மேல் சிவபுரம் விளங்கா நிற்கும், அச்சிவலோகத்தைச் சிவனே கடவுளென் றொருமைப் பாடு பொருந்திய வறிவு மேலிடத் தனக்கு நிகரில்லாத சிவனை நாளுதிக மற வருச்சனை செய்யுந் தவத்தை யுடையவர்களே யடைவார்கள், அவர்களு க்கவ்விடத்தி லெந்தப் போகந்தான் பெறற்கரியதாகச் சொல்வோ மாகையா லெல்லாப்போகமு மெளிதாகவே வரும் எ-று. (௰௬)

அச் சிவலோகத்தின் சிறப் புணர்த்துகின்றார்.

தினகர ருதய கோடி தேசெனத் திகழ்ந்த தேர்கள்
இனையவென் றளக்கு மெண்ணை யிகழ்ந்தெழி லிசைய நிற்கும்
மனநினை வதனில் வேண்டு மகிழ்ச்சியும் வாய்க்கச் செய்யுந்
தனைநிக ரிலவி தங்கும் புரிவளஞ் சாற்ற லாமே.

எ-து. கோடி சூரிய ருதயஞ் செய்தாற் போலப் பிரகாசிக்கின்ற விமானங்க ளிவ்வளவென் றளவிடு மளவைக் கடந் தழகு பொருந்த வெங் குநெருங்கி நிற்குஞ் சிவபுரமானது அவ்விடத் திருப்பவர்கள் மன நினைவில் விரும்பிய சுகபோகங்களையும் வாய்க்கும் வண்ண முண்டாக்கு மாகையினால் தனக்கு நிகரில்லாத சிவனெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபுரத்தின வளப்பத்தை யொருவராலு மளவிட்டுச் சொல்லப்படாது. எ-று. எகாரம்-எதிர்மறை. ( )

சிவனெழுந்தருளி யிருக்குந் திருப்பதியில் உடல் நீங்கிய வான்மவர்க்கங்கள் சிவலோக மடையு மென்றாற் சிவனையன்பொடு கூடிப் பூசைசெய்தவர்கள் சிவலோகமடைவது சொல்லவேண்டாமே யென்ப துணர்த்துகின்றார்.

தெரிப்பருந் தேவ தேவன் றிருப்பதி வட்டந் தன்னின்
மரித்திடுஞ் சராச ரங்கள் சிவபுர மதனுள் வாழ்.
மருச்சனை புரிந்த மற்றை யன்பர்க ளடைந்து வாழ்கை
தெரித்திட வேண்டு மேயோ தெருண்டநற் சிந்தை யார்க்கே.

எ - து. வெளி. வேண்டுமேயோ என்புழி ஏ-தேற்றம், ஓ-வினா.

கண்டு பாவித்துப் பூசை செய்தவர்கள் பெறும்பய
னுணர்த்துகின்றார்.

உண்டொரோண் பொருளென் றுள்ளத் தோர்கிலார் தாமு மோர்ந்த
பண்டிநர் பணியக் கண்டு பணிந்திடிற பரம வென்னிற்
றண்டார ளங்கள் போலுந் தாரகா நேசந் தன்னில
ள்ண்டிகழ் நாலேழ் கோடி யிரதமே தத்து ளேய்வார்.

எ-து. சடசித்துக்க ளெல்லாவற்றினையு மியக்கு மொரு ஒள்ளிய கடவுளுண்டென்று தம்முள்ளத்தின்க ணறியாத மூடர்களும், அப்பொருளை யுண்டென்றுணர்ந்த ஞாதாக்கள்வணக்கங்கண்டு தாமும் வணங்கினும், பரம வென்று துதிப்பினும் அவர்கள் குளிர்ச்சியையுடைய முத்துக்கள்போலு மொளி யமைந்த நக்ஷத்திர பதத்தில் மதிக்கத்தக்க இருபத்தெட்டுக்கோடி விமானங்கள் சூழ அதனடுவே பொருந்தி வாழ்வார்கள். எ-று. (௰௧)

சிவதருமங்களைத் தமக்கியன்றவளவுசெய்தவர்கள்
பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.

இயன்றன வியற்றி னொரு மறையை புரத்தி லெய்ந்து
பயன்றனைப பயின்று மீண்டு பாரிடைப் பிறந்து பாங்கான்
முயன்றருந் தவத்தை மூவா முதல்வனை யகத்துண் முன்னி
யயன்றனைப பயந்த வாதி யரன்புரி யடை வரன்றே.

எ-று. தமக்கியன்ற அளவு சிவதருமங்களைச் செய்தவர்களும், வைகுண்ட முதலிய கீழுள்ள பதங்களிற் போகத்தைக் கிரமமாகப் பொருந்தி யங்கங்குள்ளது புசித்துத்தொலைந்தவாறே மீண்டும் பூமியில் வந்து பிறந்து முதிர்மலென்று மொருதன்மையா யிருக்குஞ்சிவனை யுள்ளத்திலே கருதிச் செய்தற்கரிய தவத்தை யொருமைப் பாடுடன் செய்து பின்பு நான்முகனைப் படைத்த முதல்வனாகிய சிவனது சிவலோகத்தை யடைவார்கள் எ-று.

இங்ஙனங் கூறிய சிவலோகத்தின் மேலு மூன்று புவன
முண்டென்று தொகுத் துணர்த்துகின்றார்.

உரைத்தவிப் புரத்தின் மீதும் புரமொரு மூன்றுண் டோர்க
தரித்தவேற் குமரன் றங்குந் தானமொன் றதற்கு மீது
பரித்தபைங் கிள்ளைச் செங்கைப் பாவைதன் பதியொன் றப்பாற்
றெரிபவருந் தேசா ரீசன் சிவபுரஞ் செப்பா மொப்பே.

எ-து. முற்கூறிய விச்சிவலோகத்தின் மேலு மூன்று லோகமுண்டு. அவைகளை யறிவாயாக. அவையாவையெனிற் கையில் வேலை யேந்தும் குமாரக்கடவு ளெழுந்தருளி யிருக்கும் புவனமொன்று; அதற்குமேல் பச்சைக்கிளியைச் சிவந்தகையிற் பிடித்த உமாதேவி புவனமொன்று; அதற்குமே

லளவிறந்த பிரகாசத்தொடு கூடி யிருக்குஞ் சிவனது மகா சிவலோகமொ
ன்று அதற்கொப்பொன்றுமே யில்லாமையால் வேறொன்றை யொப்புச்
சொல்வோம் எ-று . (உக)

அவற்றுண முற்கூறிய கந்தபுவனஞ் சத்திபுவன மிரண்டினையு
மடைபவாக ளின்னவொன விரண்டு செய்யுளா
லுணாத்துகின்றா

சத்தியைத் திரிசூலத்தை நகரித்தம்பொற் கரத்தினானை
விந்தகன் றன்னைப பொன்னை யொத்தொளிர் மேனி யானை
முத்தனை முனைத்த வாறு முகத்தனை மூவிரு வனத்தனை
மொய்த்தகன் மயிலின மேலே முருகனை முயன்று வாரே

எ - து வெளி (உஉ)

இருப்பர்கள் குமரன் வாழு மெல்லையி லெல்லை யில்லா
விருப்புறப போக பேற மேவிட விரற்கு மீதே
யிருப்பாக ளுமையைத் தங்கள் கருத்தினு ளிருத்தி னோகள்
பொருப்பெழு மருக்கா கோடி நிறமெனப் புந்தி செய்தே.

எ-று முற்கூறிய சிறப்பினையுடைய குமாரக்கடவுளைத் தியானஞ்
செய்பவர்கள் அக்குமரன் வாழும் புவனத்திலே சென்று தாங்கள் விரும்பிய
படியே யளவிறந்த போகங்களெல்லாம் அனுபவித்திருப்பார்கள் உமாம
கேசுவரியை யுதயகிரியி னுதிக்குங் கோடி சூரியப் பிரகாசம்போலத் தியா
னஞ்செய்து சம்முள்ளத்தில் வைத்தவர்கள் அக்கந்தலோகத்துக்கு மேலான
உமாபுவனத்தி லிருந்து வாழ்வார்கள் எ-று (உ௩)

மேனிறுத்த முறையானே மகா சிவலோகத்தின்கணுறைபவர்க
ளின்னவொன வுணாத்துகின்றார்

தெளிபளிங் கனைய மேனி திரிநய னங்கைத் தங்கு
மொளிவளர் சூல மாலை யுதாரகை யபய வங்கை
நளிசடை யுடைய நாத னடியிணை யகத்து ணச்சி
யுளின்று மவனை யொப்பச் சிவபுரத் துறைவ ருய்ந்தே.

எ-று அழுக்கற்று நின்மலமான படிகம்போன்ற திருமேனியையு
மூன்று கண்களையு மொளி வளரும் சூலமுஞ் சபமாலையும் பொருந்தமேற்
கைகளிரண்டினையும், வரதமும் அபயமும் பொருந்திய கீழ் கைகளிரண்டி
னையும், பெருமித மமைந்த சடாமகுடத்தினையு முடைய சிவனது சீபா
தங்களை யுள்ளத்தில் விரும்பித் தியானிப்பவர்களு மச்சிவனுக்கு நிகரா
கச் சாரூபம் பெற்று மகிழ்ச்சி யடைந்து மகா சிவலோகத்தி லிருப்பார்கள்.
உளினரு மென்ற வும்மையால் வணங்குவோர்களு மென்பதூஉங்
கொள்க. (உ௪)

மகா சிவலோகத்தை யடைந்தவர்கள் மீண்டு மிப்புவியில்
இனிப் பிறவா முத்தியை யடைவாரென்
றுணர்த்துகின்றார்.

மேலைய சிவலோ கத்துள் விரவின ரொருமை மேவி
ஞாலமு மணையார் ஞால விறுதியை நாச மாக்குங்
காலமு மணைய வுள்ளக் கறுப்பினை யறுத்துக் காட்டு
‡ மூலபண்டாரந்தன்னை முகந்துகந் திருப்பர் முத்தர்.

எ-று. மேலாகிய விச்சிவலோகத்தினை அடைந்தவர்க ளவ்விடத்திலேதானே ஞானயோகத்தி லொருமைப்பாட்டைப் பெற்று மீண்டுமிப்புவியிலினிப் பிறவாதவராய்ச் சிவாதி பிருதிவியந்தமாகிய எல்லாவற்றினையு நசிப்பிக்குஞ் சங்காரகாலம் வரும்பொழுது தம்முள்ளத்திற் கரியவிருளான வாணவமுதலிய பாசங்களையொழித்துச் சிவஞானேகாண்பிக்கு மூலபண்டாரமாகிய ஞானானந்த சுவானுபவத்தைப் பொருந்தித் தலைமைபெற்று முத்தரா யிருப்பார்கள். எ-று.

சிவாதி பிருதிவி யந்தமாகிய எல்லாவற்றினையு மென்றது, பூதம் ரு. புலன்-ரு ஞானேந்திரியம்-ரு. கருமேந்திரியம் ரு அந்தக்கரணம்-ச. ஆக ஆன்மதத்துவம் உ௰ச. காலம், நியதி, கலை, வித்தை, இராகம், புருடன், மாயை ஆக வித்தியாதத்துவம்-எ. சுத்தவித்தை, ஈசுரம், சாதாக்கியம், சத்தி, சிவம் ஆகச் சிவதத்துவம் ரு என்பனவற்றை என்க.

மூலபண்டாரமாகிய ஞானானந்த சுவானுபவ மென்றது ‡ 'மூலபண்டாரம்வழங்குகின்றான் வந்துமுந்துமினே' என்று ஆளுடையவடிக ளருளிச்செய்ததனாலு முணர்க. (உ௫)

மேல்மாட் டெறிந்தொழுகலென்னுந் தந்திர வுததியாற் பைசாச
முதலாயினோர்க்குச் சித்தி பேறுங்களை
யுணர்த்துகின்றார்.

அந்நிய வியலி னுக்கு மயலைய வியலின் யோக
பந்தியைப் பகர்வா மெட்டுச் சித்தியும் பரிவு கூர
விந்நகல் வியலி னுள்ளு மெட்டெனப் பட்ட சித்தி
முந்தியே பைசா சாதிக் குறுமுறை மொழிவா மோர்ந்தே.

எ-து. ஈற்றினின்ற கோபுர வியலுக்கு மதற்கயலாகிய பரிகாரவியலுக்கு மயலான சிவஞானயோக வியலிலே யட்டாங்கயோக வொழுங்கி

‡ திருவாசகம் திருப்பாண்டிப்பதிகம்.
காலமுண்டாகவேகாதல்செய்துய்மின் கருதரிய
ஞாலமுண்டானொடுநான்முகன்வானவர் நண்ணரிய
வாலமுண்டானெங்கள்பாண்டிப்பிரான்றன் னடியவர்க்கு
மூலபண்டாரம்வழங்குகின்றான்வந்து முந்துமினே.

யெற்று புனற்சடைச் யேற்றினனே யீடுடைக் கொல்லைவெள்
ளேற்றினனே
கற்றவ ருக்கறங் காட்டினனே கடுநட மாடிடு
காட்டினனே
பற்றின வர்க்கருள் பாட்டினனே பாங்கில வென்னையும்
பாட்டினனே.

எ-து தன்னை யடைந்தவர்களுடைய கொடியபாவங்களைத் தொடர் பறக் கெடுத்தவனே, தலையோட்டில் உண்ணுதற்குரிய பிச்சையை யங்கங் கேசென்று தேடுகின்றவனே, அலையெறிகின்றகங்கையாற்றை அழகியசடையின்க ணேற்றி முடித்தவனே, முல்லை நிலத்தின்கணுள்ள வலியினையுடைய வெண்மையாகிய விடபத்தையுடையவனே, தனபாற் கற்றவராகிய சனகர் முதலானவர்கட் கறமுதலிய நான்கினையு மறிவித்தவனே, சங்கார நிருத்தத்தைச் செய்யுஞ் சுடலையை யுடையவனே, எப்பொருளையுந் துறந்து தன்னைப் பற்றி நிற்பவர்கட்கு முத்தியையருளும் பெருமையை யுடையவனே, பாடுதற் குரியவனல்லாத என்னையும் பாடுவித்து அப்பாட்டினைக் கொண்டருளினவனே எ-று. (௬௨)

இதுவுமது.

கழலென நாகமுங் கட்டினனே கண்ணின் விழிந்நடுங்
கட்டினனே
மழலைநல் வீணையின் வாசகனே மயலெனக் கற்றிடும்
வாசகனே
தழைமயிற் சாயலோர் பாலினனே சாலத் தழைத்தகோம்
பாலினனே
மிழலையு மூரென மேவினனே வெம்புர மெய்தடு
மேவினனே.

எ-து. சீபாதங்களிலே வீரக்கழல் போலப் பாம்பினையு மணிந்தவனே, பக்குவான்மாக்களைத் திருக்கடைக் கண்ணு னோக்கியவர்கள் பாசத்தைச் சேதிப்பவனே, தெளியாத சொல்லையுடைய நல்ல வீணையினொலியை யுடையவனே, எனக்கு மனமயக்க மறுத்தற்குக்காரணமா யிருக்கின்றசிவாகம வாக்கியங்களை யுடையவனே, தோகை மயில் போலுஞ் சாயலை யுடைய வுமாதேவியை யொருபாகத்தி லுடையவனே, மிகவுந் தழைத்த கொம்புகளையுடைய கல்லாலினீழலை யுடையவனே, திருவீழி மிழலையையுந் திருப்பதியாக வுடையவனே, கொடிய முப்புரத்தினை யெய்து நீறாக்கு மம்பினை யுடையவனே. எ-று. (௬௩)

மேற் குமரன்றுதி யுணர்த்துகின்றார்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வாடர் வனமுலை தோடார் சுரிகுழல் வாளார விழியிணை யுமைபாக
னூடா வயனரி தேடா வடிமுடி யோரா தயர்வுற வருள்சீசன்
காடே யிடமென நாடா நடநவில் காதார் குழையின னடிசேர்தற்
கிடா ரிருவினை கூடா வகைதரு மோரா றுமுக னியனூலே.

எ-து. அழகமைந்த பிள்ளையா ரருளிச் செய்த விந்நூல், தளராத வழகை யுடைய முலையினையும், பூககணிறைந்த சுருண்ட ளகத்தினையும், வாள்போன்ற இரண்டு விழியினையு முடைய வுமாதேவியை இடப்பாகத்திலே யுடையவனும் அயனு மரியுந் தம்மில் மாறுபட்டடியு முடியுந் தேடிக்காணமாட்டாது மயங்கி நிற்க அவர்கட் கனுக்கிரகஞ் செய்யு மிறைவனுஞ் சங்கார காலத்திற் சுடுகாடே யிடமாகக் கருதித் திருநடனஞ் செய்யுங் காதின்க ணணிந்த சங்கக் குழையை யுடையவனுமாகிய சிவனுடைய சீபாதங்களையாமடைவதற்கு,வலியமைந்த இருவினைகளு மேறாத வண்ணம் ஞானத்தைத் தரும். எ-று (௩௪)

அகத்தியன் றுதி யுணர்த்துகின்றார்.

கயலா ரிணைவிழி யிழையா ரிணைமுலை கலவா வவரொடு
 களியாரே
யயலா ரவரிவ ரயலா ரவரொனு மறியா மைய்நனி
 யறுவாரே
வியலார் கயிலைநன் மலைவாழ் விமலனை விரையார் மலரடி
 விழைவாரே
புயலார் வளமுறு பொதிமா மலைமுனி புகழே விழைவொடு
 புகல்வாரே.

எ-து எந்நாளு மேகங்க ணிறைந்த வளமை யமைந்த பொதிய மலையிலே வாழும் அகத்திய முனிவனது கீர்த்தியை யாசையினாலே துதிப்பவர்கள்,கயல்போன்ற இரண்டுகண்ணினையுடைய மடவார்கள் முலையிணைகளைப் புணர்ந்தவர்களோடு மனமகிழார்கள், அஃதன்றி யவர்கள் நமக் கன்னியரிவர் நமக்கனனியர்களல்லரென்று கருதுமஞ்ஞானத்தை மிகவுமொழிப்பார்கள். அஃதன்றியும் விசாலம் அமைந்த நல்ல கயிலை மலையில் வாழு நின்மலனாகிய சிவனது மணம் பொருந்திய சீபாத மலரையும் விரும்புந் தன்மை யுடைவர்களாவார்கள் எ-று.

விழைவொடு புகல்வா ரென்பதனை யெழுவாயாக்கி யேனைய மூன்றினையும் பயனிலையாகக் கொள்க. ஏகாரங்கள் அசைநிலை. (௩௫)

ஐந்தாவது

சிவதருமவியல் முற்றிற்று.

ஆறாவது

பாவவியல்.

மேலிவ்வோத்தென் னுதலிற்றோ வெனின் ஒத்து நுதலியதூஉ
மோத்தினது பெயருரைப்பவே விளங்கும். ஆயினிவ்
வோத்தென்ன பெயர்த்தோ வெனி னிரய
மெய்துகின்றவர்க ளியற்றும் பாவ
வகைகளைக் கூறிற்
றாகலாற் பாவவிய லென்னும்பெயர்த்து இதனுளித்தலைச்
செய்யுளென னுதலிற்றோவெனி னின்னதுரைப்பா
மென முன்மொழிந்து கோடலை
உணர்த்துத னுதலிற்று

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

முனிவர தரும பேத மொழிந்தனம பலங்கண் முற்று
முனிவர யதனை யேய்வா ரியற்றிடும் பாவ பேத
முனையுரை செய்வா மோர்நீ யுடலிறு வாயி னருந
துனிவினைத் துரிசு நீங்கச் சேட்டிடுஞ் சூழ்ச்சி யாக்கும்.

எ-து இருடிகளின் மிக்கவனாகிய அகத்தியனே, முன்னையியலுட் சிவதரும வகைகளையு மவற்றினா லுண்டாகும் பலன்களையு மெல்லாஞ் சொன்னோம் மேலிந்த வியலினையும் யூகித்துக் கேட்குங் கருத்தினை யுடையவர்களுக்கு, மனம் வாக்குக் காயங்களினா லுண்டாகும் பொல்லாத தீவினைத்துயர நீங்கும் வண்ண நரக மெய்துகிறவர்கள் செய்யும் பாவ வகைகளை யுனக்குச் சொல்லுகின்றோம், அதனை நீ கேட்பாயாக. எ-று.

உன்னையென்னு மிரண்டனுருபு நான்கனுருபாய் மயங்கிநின்றது.

பாவஞ்செய்பவர்க ளின்னவொன்பதூஉ மப்பாவ வகையித்
துணைத்தென்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்.

புரிந்துளார் பாவ முன்னும் புக்குமா நிரய மீண்டு
மிருந்தவா தனையி னாலே யியற்றுவர் பாவம் பின்னும்
விரிந்திடு மனேக கோடி விதமுறப் பாவ மெல்லாந்
தெரிந்திடிற் றால மாதி திரிவித மாகிச் சேரும்.

எ-து. முற் சனனத்திலும் பாவத்தைச் செய்தவர்கள் நரகத்திற் புகுந் தனுபவித்துத் திரும்பவு மந்த வாசனையின் பலத்தினால் பூமியிற் பிறந்து பின்னும் பாவத்தையே செய்துவருவார்கள், அப்பாவ வகைகளை விரி

த்தா லநேககோடியாகவிரியும். அதனைத் தொகுத்தறிந்தால் தூலமுதன் மூவகையாகிப் பொருந்தும் எ-று. (௨)

தூலமாதி யிவையென்பதூஉ மவற்றுட்டூல கன்மமே யீண்டுகை கூறுவதூஉ மென்ப துணர்த்துகின்றா

தூலமே சூக்கஞ் சூக்கு மதரமே யென்றிங்
கோதவே மூன்று கூறு மிவற்றினுட் டூலந் தன்னைக்
கோலியே தொகுத்த தூலித கூறுவ மஃதுங் கூறின்
மானுற மனமே வாக்கே வடிவமே யெனவு மூன்றாம்.

எ-று முற்கூறிய பாவவகை தூலமென்றுஞ் சூக்குமமென்றுஞ் சூக்குமதரமென்றும இவ்விடத்து மூன்றுவகையாய்ப் பொருந்தும் இம்மூன்றினுள்ளும் தூலபேதத்தையே யமைத்துத் தொகுத்து இந்நூலிற் சொல்லுகின்றேம் அதனை யறியுமிடத்து மயக்கம் அமைந்த மனத்தாலும் வாக்காலுங் காயத்தாலும் வருவன வென மூவகையாகும் எ-று

முதலடியினு நான்காமடியினு முள்ள ஏகாரங்கள் எண்ணின் கண்ணும் ஏனையவை அசைநிலைக் கண்ணும் வந்தன. (௩)

முற்கட் டொகுத்தப் போந்தமனாதிகண் மூன்று மொவ்வொன்று நந்நான்கு வகையா மென்பதூஉ மவை கொடுக்கும பயனிஃதென்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்

பேசிய தூல பேதந் தனித்தனி நான்கு பேத
மாசமுந் நான்கு பேத முற்றுமம மூன்று மின்னு
மாசிலோ ரறியும் வேலை விரிந்திடு மனேக மாக
நாசமா நரக பேதத் துயரினைக் கொடுக்கு நாளின்.

எ-று முன்னே கூறிய தூலபேத மென்னு மனோவாக்குக் காயங்களொவ்வொன்று நாலுவகையாம் அவற்றைத தொகைகாணப் பன்னிரண்டு வகையாகமுடியும் அந்தமனாதிகண் மூன்றுங் குற்றமற்ற பெரியவர்களாலாராய்ச்சி செய்யுமிடத்திலின்னமு மனேக வகையாக விரியும். அங்ஙனம் விரியும், பாவபலம் நரகவகைகளில் ஆன்மாக்களுக்குத் துக்கத்தை விளைத்தனுபவித்துத் தொலைந்தவாறே தாம் நசிக்கும். எ-று. (௪)

நிறுத்த முறையானே மனத்தி னுண்டாம் பாவவகைகணான்கு மிவையென்ப துணர்த்துகின்றார்.

அன்னியன் மனையா டன்னை யணையுமா தரவு கூர
வுன்னுத லயலார் தங்க ளுடைமையுங் கொள்ள வுன்னல்
பின்னையு மவர்தம் பண்டம் பிழையுறு விக்கப் பேணல்
என்னுமிம் மூன்றுங் கொல்ல வெண்ணலு மனத்தி னீட்டம்.

எ-து பிறனொருவனுடைய மனைவியைக் கூடவேண்டுமென்னு மாசையா லதற்கேற்ற செய்கைகளை நினைத்தலும், பிறருடைய வுடைமையைத் தாமெடுத் துக் கொள்ளுவதற்கு விசாரித்தலும், அவர்களுடைய வுடைமையைச் சேதமாக்க விசாரித்தலும், பிறிதோருயிரைக் கொல்ல நினைத்தலும் ஆகிய நான்கு மனத்தினா லுண்டாம் பாவவகைகளாம். (ரு)

வாக்கினாலியற்றும் பாவங்க ணான்குங் காயத்தினா லியற்றும்
பாவங்க ணான்கு மிவையென்பதூஉம் பின்னரு
மனுதிகளா லதிபாதக முதலானவை விரிய
மென்பதூஉ மிரண்டுசெய்யுளால்
உணர்த்துகின்றார்

அழுகையுங் கோளும் பொய்யு மயலப வாதந் தானும்
வழுவிய வாக்கின் பேத மற்றையான் மனையா டோளைத்
தழுவு நமிதறுக கோறல சராசர பேதந் தன்னைப்
பழிபடு பண்ட முண்கை பார்பொரு ளதனைப் பற்றல்.

எ-து. அகாரணத்தா லழுகையும், கோட்சொல்லும் பொய்யுரைத்தலும், பிறன்பழி கூறலுமாகிய விந்நான்கும் வாக்கினால் வரும் பாவவகைகளாம் பிறனொருவன் மனைவியைப் புணர்தலும்,நடப்பனவு நிற்பனவுமாகிய உயிரின் வகைகளை யடித்துக் கொல்லுதலும், நல்லவர்களா னிந்திக்கப்படு முணவுகளை யுண்ணுதலும், பிறர் பொருளைக் கவர்தலும். எ-று. (சு)

என்னுமிந் நான்குங் காயத் தீட்டிய பாவ பேதம்
பன்னிரு பேத மாக மனுதியைப பகாந்தா மின்னு
மன்னிய மனுதி மூனறு மலின திபாதகாதி
யென்னவே விரியு நொய்தி னவற்றையு மியம்பு வாமே.

எ-து. இவ்வாறு முன்னேகூறிய கன்ம நான்குங் காயத்தினால் வரும் பாவவகையாம் இவ்வாறே மனம்வாக்குக்காயங்களால்வருந் தூல பாவ வகைகளைப் பன்னிரண்டு வகையாகச் சொன்னோம், அஃதன்றி யின்னமு நிலைபெற்ற மனுதிகள் மூவகையாலு மழுக்கினையுடைய வதிபாதக முதலிய பாவங்க ளுண்டாகும் வண்ணம் விரியும் அவற்றையுஞ் சுருக்கமாகச் சொல்லுகின்றோம். எ-று.

ஆதியென்பதனால் மகா பாதகமு முபபாதகங்களு மவற்றினது நுல்லியங்களுமெனக் கொள்ளக் கிடந்தன. (எ)

முதற்கட் டொகுத்தவற்று ளதிபாதக மீதென்ப
துணர்த்துகின்றார்.

தாரகன் றன்னைச் சாதத் தடங்கடற் றளர்வார் தம்மைப்
பாரகன் றனையும் பாரும் படைத்தவன் றனையும் பாங்காற்

காரகன் றன்னை வாங்குங் கடவுளைக் கயர்ந்த நெஞ்சர்
நாரகர் மீளா நாளும் பிறிதிய னவிற்று வாமே.

எ-து. பிறவியாகிய பெரிய கடலி லமிழ்ந்தி ருந்து கின்றவர்களை அக்கடலி னின்றுங் கடப்பிப்பவனும், உலகத்தைத் தாங்குகின்ற மாயனையும் யோனிபேதங்களையு மன்றிப் பிருதிவி முதலிய பஞ்சபூத தூலகாரியங்களையுஞ் சிருட்டிக்கின்ற நான்முகனையு முறைவழுவாம லுண்டாக்குங் காரண சொரூபனும், அவர்க ளிருவரையு மீண்டுந் தனனிடத்தி லொடுக்குஞ் சங்கார கருத்தாவுமாகிய சிவனை நிந்தனைசெய் திகழ்ந்த மனத்தினை யுடைய அதிபாதகர்கள் நரகத்தி னெங்காலங் கிடப்பார்கள், அதினின்றும் அவர்கள் திரும்புங் காலத்தை வரையறுத்து இவ்வியலுக் கயலான சுவர்க்க நரக வியலிற் சொல்லுகின்றோம் எ-று

தாரகன் கடப்பிப்போன், பாரகன் தாங்குபவன், காரகன் பண்ணுமவன், நாரகர் நரகத்திற் கிடக்கு மவர்கள் (௮)

இதுவுமது

ஒப்பிலி யநாதி முத்த னோதிய வேத மாதிக்
கொப்புயர் புரைப்பார் நிந்தை யுரைப்பவ ருன்னு வாரும்
வெப்பெரி நிரயந் தன்னுள் வீழ்ந்துவெந் துருகி வீயா
ரெப்பொழு தேறு வாமென் றினைத்தினைத் தேங்குவாரே.

எ-று தனக்கு நிகரில்லாதவனு யநாதிமல முத்தனுமான சிவனருளிச் செய்த வேதாகமங்களுக் கொப்பாகவும், அதற்கதிகமாகவும் பிறிதொரு நூலைச் சொல்லுகின்றவர்களும், அவ்வேதாகமங்களை நிந்தை சொல்லுகின்றவர்களும், நிந்தையை மனத்தில் நினைக்கின்றவர்களும், வெம்மையையுடைய எரிவாய்நரகத்தில் வீழ்ந்து உடம்பெல்லாம் வெந் தூனெலாமுருகி யிங்ஙனந் துயருறவு மவ்யாதனா சரீரத்தினின்று நீங்காதவர்களா யிந்நரகத்தினின்று மெக்காலத்திலே கரையேறுவோ மென்று வாடிவாடி யேக்கமுமடைவார்கள். எ-று.

வீயாமை - உயிர்விடாமை (௯)

இதுவுமது.

ஒப்பிலி யநாதி முத்த னோதிய பனுவ லோர்ந்து
தப்பறச் சாற்று மாசான் றன்னையு மிகழ்ந்து சாற்றில்
வெப்பெரி நிரயந் தன்னில் வீழ்ந்துவெந் துருகி வீயா
ரெப்பொழு தேறு வாமென் றினைத்தினைத் தேங்கு வாரே.

எ-து. தனக்கு நிகரில்லாத அநாதிமல முத்தனாகிய சிவனருளிச்செய்த வேதாகமங்களை யாராய்ந்து ஐயந்திரிபற உபதேசிக்கு மாசிரியனையும வமதித்து நிந்தை சொல்லுவார்களானால் அவர்களும் வெம்மையையுடைய

எரிவாய்நிரயத்தில் வீழ்ந்து முன்னேகூறிய துயரையுமடைவார்கள் எ-று.

ஆசான்றன்னையுமென்னுமும்மை, சாதகரையும் விளக்கிநின்றது. ()

இதுவுமது

அரன்றிரவியந்தை யாசா னரும்பொரு ளதனை யார்க்கும
பரம்பரன் பகர்ந்த வாகமைப் பரிந்தபுந் தகந்தை டிப பறறிக்
கரந்தவர் முன்னஞ் சொன்ன கரிசர்க ளொருமூ வர்ககும
வரும்பல முடையர் பாவ மனைத்தையு மருவி ருரே.

எ-து சிவததிரவியததினையும்,குருததிரவியததினையும்,யாவர்க்குமே லாகிய சிவனருளிச் செய்த திருவாககினை யெழுதிய திருமுறையையும் விரும்பிக் களவுசெய்தவாகள் முன்னேசொல்லிய சிவநிந்தகா வேதநிந்தகர் குருநிந்தகராகிய மூவருக்கும் வருகிற தீவினைப் பயன்களை யுடையவர்களா வார்கள்.அஃதன்றியு மெல்லாப் பாவங்களையுஞ் செய்தவர்களு மாவாாகள்.

அதிபாதகஞ் சொல்லி முடித்து அதிபாதக துல்லிய
பேதஞ் சொல்லத தொடங்கிஞர்

வேறு.

அறைந்த விவர்க ளனைவர்களு மதிபா தகரே யெனவறிக
சிறந்த வினையே தீவினையு ளதிபா தகந்தா னெனதெளிக
நிறைந்த துயரோ நெடுநாளே யிதனிற் பலமு மெனநினைக
பிறிந்த வதிபா தகபேதந் தனையு மினியாம் பேசுவமே.

எ-து. இங்ஙனங்கூறிப்போந்தசிவநிந்தகர்கள்முதலாகிய இவர்களெல்லாரு மதிபாதகர்களென் றறிவாயாக இதுதீமையாகிய பாவங்களுள் அதிகோர பாவமென் றறியக்கடவை இதனலேமிருந்த துயரமு மனுபவிக்குங் காலமு நெடுங்காலமென் றறியக்கடவை இதன் கூருகிய அதிபாதக பேதத்தையு மேற் சொல்லுகின்ருேம் எ-று.

அதிபாதகரோ சிறந்த வினையே யென்னு மேகார மிரண்டுந் தேற்றத்தின்கண்ணும், நிறைந்த துயரோ நெடுநாளே யெனனு மேகார மிரண்டு மெண்ணின்கண்ணுநீ வந்தன (௰௨)

அதிபாதக துல்லிய பேதத்தைப் பத்துச் செய்
யுட்களா லுணர்த்துகின்ருர்.

அரிக ரொமுஞ் சிவதனத்தை யபகா ரகனை யஃதரிதே
லரிவித் திடுக விருநிதிய மளித்தும் வலியா ரவராலே
யரிதே லஃது மப்புரிவிட் டகல்க வகலா துறைவாரே
லுரியா ரதிபா தகத்தவனுக் கொப்பார் நிரயத் தெய்ப்பாரே.

எ-து. சிவத்திரவியத்தை யபகரித்தவனைத் தலையைச் சேதிக்கக் கடவர். அவனைத் தன்னுற் செய்ய வலியில்லையானல் மிக்கபொருளைக்கொ

டுத்தாலும் பலமுடையவர்களாலே சேதிப்பிக்கக் கடவர் அதுவுங் கூடா தாலத்தலத்தை விட்டுவேறொரு தேசத்திற் செல்லக்கடவர் அங்ஙன மறு தேசத்திற் செல்லாமல் அவ்வூரி லதற் கனுமதித் திருப்பார்களானால் அவர்க ளே யிவ்வதிபாதகஞ் செய்தவனுக் கொத்தவராய் நரகத்திலமிழ்ந்தி யிளைப் பார்கள். எ-று

சிரமுமென்ற வும்மையாற் கரமுதலியவுறுப்புக்களுங் கொள்க (௰௬)

சிவனை யிகழுஞ் சிறிய பாவியனையா சிவனைப் பூசனையை
யுவகை யுறவே நணுகவிடக வருகிய பாவர் தொழுவாரும்
அவனைச் சிவனாரு ளருச்சனை யன்பு செய்பவர் தகைவாரும்
புவனத் ததிபனாம் பவனாதுறை யியமந் தவிர்ந்து புகுவாரும்.

எ-று. சிவனையும், அவனது அருச்சனையைய முள்ள மகிழ்ச்சி பொருந்தும் வண்ணங் கண்களிக்கக் கண்டதனுன் மனநெகிழ்ந்து துதி செய்யா திருப்பவர்களும், அசசிவனையு மவனையருச்சிக்கும் பூசகனையும் பத்தி பண்ணுதுவிட்டு நீங்குவோர்களும, இருநூற்றிருபத்துநான்கு புவனத்துக்கு மதிபனாகிய சிவ னெழுந்தருளி யிருக்குந் திருக்கோயிலில் ஆசார நியமங்க ளோடு செல்லாமல் அநாசாரங்களோடு புகுகின்றவர்களுஞ் சிவனை நிந்திக்கு மற்பராகிய வதிபாதகரை யொப்பாவார்கள் எ-று. (௰௭)

பரமன் றிருமுன் னழன்முன்னும் பரம குரவன் றிருமுன்னும்
ஒருமை யுறவே வறுமையினு முதவா தவருஞ் சிறுதேதும
அரிது பொருடான் பசிலையு மரிதோ வஃது மரிதாகிற
றிரண மதனைத் திருமுன்னே மாற்ற லரிதோ செபவாலே.

எ-து சிவ சந்நிதியிலும், சிவாக்கினியின் முன்னும், மேலான ஞானாசிரியனது சந்நிதியிலும், தமக்கு வறுமையெய்திய காலத்திலும் ஏதேனுஞ் சிறிது தமக்கியன்ற அளவு ஒருமைப்பாடு பொருந்தக் கொடாதவர்களும், அப்படி கொடுத்தற்கும் பொரு ளரிதானால் பச்சிலையுங் கிடையாதோ. அதுவுங் கூடாதானா லவர்கள் சந்நிதியிற் கிடக்குஞ் செற்றையைக் கருத்துடனே திருவலகு முதலியவற்றாற் போக்குதலுமரிதோ அரிதல்லவே. ஆகையால் இதனு ளொன்றைச் செய்யாதவர்களுஞ் சிவநிந்தகருக் கொப்பாவார்கள். எ-று.

ஓகாரம் எதிர்மறை. (௰௮)

பொருவில் பொருளைப் புணர்ந்தாரை யல்லா ரெல்லாம் பூரணையி
லிரவி யுடனே யிளமதிய மிசையும் பொழுது மிணையிலிய
மெரியு மியதுங் குருபானு மிருக்கு மிடத்தை யகலிட்டு
விளைவின் விதத்தான் மெழுகிட்டு விதியாற் பூசை புரியாரும்.

எ-து. தனக்குநிகரில்லாத சிவத்தைக்கூடி நிட்டைபுரியுஞ் சிவஞானிகளல்லாதவர்க ளெல்லாரும் பூரணையிலும், சூரியனோடு கலைதேய்ந்த விள

ம்பிறை பொருந் துங் காலமாகிய அமாவாசையிலும், ஒப்பில்லாத சிவஞான சிவாக்கினியுஞ் சிவாகமமு மேலாகிய வாசிரியனும் பெருந் ரனி யிருக்குந் தலங்களைத் திருவலமிட்டு மெழுகிச் சந்தன முதலிய சகந்த வாக்கங்க ளினால் விதிப்படி யருச்சனை செய்யாதவர்களுஞ் சிவ நிந்தகருக கொப் பாவார்கள். எ-று (கசு)

இந்த முறையி லியற்றுரு மியற்றி நியதி யிழந்தாரும்
பந்தமான பசுபாசப பகைமையைக் கெடுக்கும பரம்பரனைச்
சிந்தைக் கரிய சிவமுதலைத் துயக்க மறவே தெருண்டாரை
நிந்தை நிகழ்ந்து நிறையில்லாத கலையாப பொல்லா நீசருமே.

எ-து. இங்ஙனங் கூறிப்போந்த திறத்தவர்களன்றி யாசிரியரால் சங்க ற்பித்தனுட்டிக்கத்துவரும் விரதங்களை விட்டவர்களும், ஆன்மாக்கள்டத் தநா திசம்பந்தமான வாணவபாசமாகிய பகையைப் போக்கும பரம்பரனு யவர் க்கு மனத்தாற் கெட்டாத சிவமாகிய முதலைத் தம்முடைய அஞ்ஞான நீங் கும்படி யுணர்ந்த ஞானிகளை நிந்திக்கு நிறையில்லாத அறநூல்களைக் கல் லாத பொல்லாத அற்பர்களுஞ் சிவநிந்தகருக கொப்பாவாாகள் எ-று.

சிவனை யிகழுஞ் சிறியாரை யனையாரென்பதனை யெவ்விடத்தும் வருவித்துரைக்க. (யஎ)

நந்தை நிமிரின் ஞானத்தை நிகழ்ந்து மலரை நிகாப்பாரும்
சிந்தை திகழ வருச்சனையைச் செய்யா தறநூ றிளைப்பாரு
மிந் லியலை யெழுதினரு மிளைப பிறருக் கிசைப்பாரும்
வந்து பொருவில வாய்மொழியை மதிப்பா ரவரு மனத்தாலே.

எ-து. தம்முடைய அறிவு விளங்கும் வண்ணம் ஒப்பில்லாத சிவ வாக்கியமாகிய அறநூல்களை மலர்முதலியவற்றாற் பூசை செய்யாமற் படிப் பவர்களும், எழுதுவோர்களும், பிறருக்குப் பாடஞ்சொல்லுவோர்களும், மன த்தாற் சிந்தனை பண்ணுவோர்களும் சிவஞான நிந்தகருக் கொப்பாவார்கள். எ-று.

அருச்சனை செய்யா தென்பதனை முழுதுங் கூட்டுக. (யஅ)

காய சுத்தி பண்ணாது கற்பிப் பாருங் கற்பாருந்
தேய சுத்தி செய்யாது சிவஞா னத்தைச் சிந்தனைசெய்
தாயு மவரு மவர்தமமையடைந்து துயக்க மறவெண்ணி
வாய்மைப பொருளை மதிப்பாருங் கற்பார் தாமும் வரமுறவே.

எ-து. சிவஞானத்தை நீராடல் முதலியவற்றாற் சரீரசுத்தி செய் யாமற் படிப்பிப்பவர்களும், படிப்பவர்களும், அதனைத் திருமெழுக்கு முதலி யவற்றாற் சுத்திசெய்யாத தலத்திலிருந்து சிந்தித் தாராய்கிறவர்களும், அங் ஙன மாராய்கிறவர்களைச் சேர்ந்து தனக்கையந்திரிபறும்படி கருதியுண்மை

யாகிய சிவாகமப்பொருளைக் கேட்பவர்களும், நன்றாகப் படிப்பவர்களுஞ், சிவஞான நிந்தகருக்கொப்பாவார்கள். எ-று.

தேயமென்றது வடமொழிச்சிதைவு. (௰௯)

ஆசை யானூற் சிவாகம நூலைப் பொருளுக் களிப்போரும்
ஈசன் திருக்கோயி லமைக்குந் தேசந் தீதி லிடைப்போரும்
பாசப் பகைவன் பகர்மொழியைப் பயிலா தன்னூல் பயில்வாரும்
ஏசற் றானந் தவனை யிகழ்வார் நேரா வாரென் றறிகவே.

எ-து. பொருள்மேல் வைத்த வாஞ்சையினாலே சிவாகம, திருமுறையை விற்பவர்களும், பரிசுத்த மில்லாத அசுத்தபூமியிலே யவைகளை வைப்பவர்களும், ஆன்மாக்கள் பாசத்துக்குச் சத்துருவான சிவன் அருளிச் செய்த வேதாகமங்களைக் கல்லாமல் அந்நியமான பரநூல்களைக் கற்பவர்களும், தம்முள்ளத்தின் மிகுந்த புத்தியுண்டாயிருக்கவுங் குற்றமற்ற சிவநூலை மேன்மேலும் விரிவாய்க் கல்லாதிருப்பவர்களும் சிவஞான நிந்தகருக்கொப்பாவார்கள். எ-று.

ஏசற்ற என்னும் பெயரெச்சத் தகரவீறு தொகுக்கப்பட்டது. நிந்தை நிகரின் ஞானத்தை நிகழ்த்து மவனை நிகர்ப்பா ரென்பதனை யெவ்விடத்துங் கூட்டுக. (௨0)

பொருவில் குரவ னிந்தனையைப் புரிந்தா ரவனைப்
புனைவார்கள்
பரிவா லவனை யருச்சனையைப் பண்ணா தறநூல்
பயில்வாரு
முருகிப் பணியை யுஞற்றாரு முஞற்று மவனை
யொழிப்பாரு
திருவாய் மொழியைத் தினந்திறைஞ்சிச் சிறந்த துதிகள்
செய்யாரும்.

எ-து. நேசத்தினாலே யாசிரியனைப் பூசை செய்யாமற் புண்ணிய நூலைப் படிப்பவர்களும், உள்ளமுருகி யவர்கள் பணிவிடையைச் செய்யாதவர்களும், அங்ஙனம் பணிவிடை செய்பவர்களைக் கலைத்து விலக்குவோர்களும், அந்த வாசிரியர் திருவாக்கினூற் கூறு மாசமவசனங்களை நன்றாகக் கேட்டு மகிழ்ந்து அவர்களை மேலானதோத்திரங்கள் செய்து வணங்காதவர்களும் குருநிந்தகருக் கொப்பாவார்கள். எ-று. (௨௧)

எதிருந் தாமு மிசைப்பாரு மிளைந்த பருவ மெனவெண்ணிப்
பிதிரு மவரு மெதிரியராற் பிழைவந் துறினும் பிணியுறினும்
புதல்வர் தமையு மனைதனையும் பொருந்துஞ் சுற்றத் தவர்தமையும்
பதமே யென்ன வவமதியைப் பண்ணு மவரும் பரிவறவே.

எ-து ஆசிரியனேவிய பணிவிடையைச் செய்யாமலவருடனெதிருத்தரஞ் சொல்லுகிறவர்களும், அவர்களுக்கு வறுமை உண்டான காலத்திலே அவர்களைப் பாதுகாவாமலிகழ்ந்து போவோர்களும், அவர் ஞானமுதலிய எதிர் வாதிகளாலே பயசயப்பட்டாலும் வியாதிகளைப் பொருந்திலுஞ் சயித்துக் காவாமல்விட்டு நீங்குவோர்களும், குருபுத்திரனையுங் குருமனைவியையுங் குருவினோடு சம்பந்தமான சுற்றத்தவர்களையு மிரக்கமற்று நொய்தாகக் கருதியிகழ்ச்சி செய்தவர்களுங்குருநிந்தகருக கொப்பாவார்கள். எ-று.

பொருவில்குரவ னிந்தனையைப் புரிந்தாரவரைப் புரைவார்க ளென்பதனை யீண்டும் வருவிக்க. (௨௨)

இங்ஙன மதிபாதக நல்வியரை யணர்த்தி மேல் மகா
பாதகரை யுணர்த்துகின்றார்

அதிபா தகருங் கணியார்க ளிவரொன் றறிமா பாதகரைப்
பொதிமா முனிவ வினிவிளையப் புந்திசெய்த புகன்றிடுவா
மதியால் வதனை வாயதன்னும் மலின முடைய வடிவதனு
லுதய மான பாவங்கள் கேட்பா தமகரு மொழிந்திடவே.

எ-து பொதியமலையி லிருக்கு மகத்திய முனிவனே யிங்ஙனங் கூறிய திறத்தவரொல்லா மதிபாதகருக கடுத்தோரொன் றறியக்கடவாய் இத திறத்தினைக் கேட்பவர்களுக்கு மனததினாலு முகத்தின்கண்ணுள்ள வாகினாலு மழுக்கினை யுடைய காயத்தினாலு முண்டாகிய பாவங்களெல்லாமொழியும் வண்ண மிப்போதுனக்கு மகா பாதகரைச் சொல்லுகின்றோ மதனை விரைவியிற் புத்திபண்ணிக் கேட்பாயாக எ-று

கேட்போர்க்கு மென்ற வும்மை படிப்பவர் முதலியோர்க்கு மெனவுங் கொள்ளக்கிடந்தது. (௨௩)

பஞ்சபாதக ரிவரொன்ப துணர்த்துகின்றார்

கொன்றான் மறையோன் றனைமதுவைக் குடித்த மறையோன்
சோரத்தாற்
சென்றே பிறர்செம் பொனைக்கொண்டான் றினைத்தான்
குரவன் றேவிதனை
நின்று னிவரோ டெனவைவர் மாபா தகரே
நிரயத்துட்
சென்றார் வினையச் செல்லலுற மீளு நாளுஞ்
சிலவலவே.

எ-து. பிராமணனை வதைத்தவனும், மதுபானம் பண்ணின பிராமணனும், பிறருடைய திரவியத்தைக் களவினாற் சென்றெடுத்துக் கொண்டவனும், ஆசிரியன் மனைவியைப் புணர்ந்தவனும், இங்ஙனங் கூறிய நால்வ

ரோ டிணங்கித் திரிபவனுமாகிய விவர்கள் ஐவருமகா பாதகர்களாகும், அவர்களே வருத்தமுறும்படி விரைவிலே நரகத்திற்சென் றடைந்தவர்களாவார்கள். அதினின்று கரையேறு நாளுஞ் சிலவல்ல. நெடுங்காலஞ் செல்லும் எ-று. (உ௪)

மேன்மகாபாதக நூல்லியரை யுணர்த்துகின்றார்.

அறைந்தா மகபா தகமதனுக் கணிய தணிய பாதகமுஞ்
சிறந்த பொதியிற் சிவமுனிவ தெரிப்பாம் விரையத் தெளிந்திடுக
மறந்து புரிந்த வல்வினையு மறவா தியன்ற வல்வினையு
மிறந்து பிறக்க வினியவினை யிதனை யுணர விசைந்தார்க்கே.

எ-து. மேலாகிய பொதியமலையிலிருக்கு நன்மைபொருந்திய அகத்தியமுனிவனே மகாபாதகரைச் சொன்னோம். மேலிதற்கடுத்த நூல்லிய பாவவகைகளையுஞ் சொல்லுகின்றோம் இதனையறிய விரும்பினவர்க் கறிந்து செய்த தீவினையுமறியாது செய்த தீவினையுங்கெட்டு நல்வினையுண்டாம்படி நீ யிதனை விரைவிலே கேட்டுத் தெளியக்கடவை. எ-று. (உ௫)

மகா பாதகநுல்லியருட் பிரமகத்தி பண்ணினவருக் கொத்தாரை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

வெறுப்பான் மிகுந்த கோபத்தால் வேட்கை மிகையால் வெருட்சியினால
ஒறுப்பா முனையந் தணர்க்குரைப்பா னொப்பான் பிரமக் கொலையாகவே
யறபயே ரறிவே யுளமெனவே தன்னை மதிக்கு மறிவிலியுஞ்
சிறப்பாங் குரவ னொடுவிருத்தஞ் செய்யு மறியாச் சிறுவனுமே.

எ-து வேண்டாமையாலாதல், மிக்க கோபத்தாலாதல், திரவிய முதலிய வாசைமிகுதியாலாதல், அச்சத்தாலாதல், பிராமணரைப் பொறுத்தற்கரிய கொடுஞ் சொற்களைச் சொல்லுவோனும், மிகவும் பேரறிவுடையயோன் யானென்று தன்னை உயர்வாகவெண்ணும் அறிவில்லாதவனும், மேலான ஆசிரிய ரோடு விரோதம் பண்ணிக்கொள்ளும் அறிவில்லாத அற்பனும் பிரமகத்தி பண்ணினவனுக்கு நிகராவார்கள். எ-று. (உ௬)

உண்ண வறன்மேற் செலுமாக்க ளினையுந் தடுத்தே யொறுப்பானு
நண்ணி யிரப்பத் தருவலென நயந்து கூறி யவர்வாவி
லெண்ண மிழந்து தரும்பொருளு மிலமே யெனவு மிசைப்பானும்

தன்மை யுடைப் தருநியைச் சாற்று மவனுஞ்
சபைநடுவே.

எ-து. தண்ணீர்நிலவிடத்திற் குடிக்கச்செல்லும் பசுக்களையுமறித்துத் தண்ணீர் குடியாதவண்ணம் வரைபண்ணுகிறவனுந் தம்மிடத்தில் வந்தொருபொருளை இப்போது தருகிறேனென்று நேர்ந்து முன்னே கூறிப் பின்பவர் தம்வீட்டிலே வந்தபோது அக்கருத்தை விட்டு உமக்குத்தரும் பொருளும் யாமுடையோமல்லவென்று சொல்லுகிறவனும், அறிவான் மிக்கவனைச் சபை நடுவே இழிவான வசனங்களைச் சொல்கிறவனும் பிரமகத்தி பண்ணினவனுக்கு நிகராவார்கள். எ-று.

ஆக்களினைபுமென்னு மும்மை மற்றுள்ள விலங்கு, புட்களையுமென விளக்க வந்தது. மேல்வருஞ் செய்யுளிற் பிரமக்கொலையார்க் கிணையென்பதை இச்செய்யுளோடுங் கூட்டியுரைக்க. (௨௭)

அரசன் செவியிற் பிறர்குறையை யறிவிப் பவனு
மந்தணர்க்கும்
பரசு பாணி முதலோர்க்கும் பாங்கா நிலனைப்
பறிப்பானு
மொருவும் வகையை யுரைப்பானு மதனுள் விளைவை
யுண்பானும்
பிரம கொலையார்க் கிணைமதுவைப் பீதற் கிணையும்
பேசுவமே.

எ-து. பிறர்குற்றங்களை அரசன் செவியிற்சொல்லி அறிவிப்பவனும், பிராமணர்க்கும், மழுவைக் கையிலேந்துஞ் சிவன்முதலாயுள்ள கடவுளர்க்கும், உரிமையான பூமியைக் கட்டிக்கொள்வானும், அந்நிலம் அவர்களுக்காகாமற் போம்வண்ணஞ் சூட்சி சொல்லுகிறவனும், அந்நிலத்திற் போகங்களை எடுத்துக்கொண் டுண்பவனும், பிரமகத்தி பண்ணினவர்க் கொப்பாவார்கள். மதுபானம் பண்ணினவர்க் கொப்பானையுமேற்சொல்லுகின்றோம். எ-று. (௨௮)

மகா பாதகத் துல்லியருண் மதுபானம் பண்ணி னவர்களுக் கொப்பா
னையும் பொன்றிருடினவருக் கொப்பானையு நான்கு
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

ஆதி யமல னருளாள னநக னருள்செ யாகத்தை
யோதி யதனை யொழிப்பானு மொளிசே ரழலை யோம்பானு
மாதா வுடனும் பிதாவுடனு மாரு யவர்சொன் மறுப்பானு
மோதா வுரையை யுரைந்தானென் றுற்றே நடுவா யுரைப்பானும்.

எ-து. எவற்றிற்கு முதல்வனுமாய் நின்மலனுமா யான்மாக்களிடத்திலே இரக்கத்தை யுடையவனுமாய்ப் பாவமில்லாதவனுமாயிருக்கிற சிவன்

ரு ரிச்செய் ஆகமத்தை, யோதி அ, ஊை யிடையிலே விட்டவனும், ஒளி பெ நந்திய வக்கினிகாரிய நடோறுஞ் செய் வந்து பின்பதனை யிழந்த வனும் மூர்தாயிதாவுடனும் வேர் இது ஆவர் கூறிய சொற்களை மறுப்பவ னுற் ஒருவன் சொல்லா, வார்த்தையைச் சொல்லுவேனென்று சபையில் வந்து நடிச்சு சால்வோனும் எ ழு. (ஙக)

தோழன் றனக்குத் துயரத்தை நத் துய்ப்பிப பவனுந்
துரிசறுக்கு
மேழை பாக னடியானா யிடனைச் செயவு
மிசைந்தானும்
பாழென் றறநூல பழித்தபொருள் பண்ட மெனக்கொண்
டுண்டானும
வாழும் வனத்தா மாக்களையும் வருத்து மவனு
மயலுறவே.

எ - து. வெளி.

ஆமாக்கள் பசு மான் மனா முதலிய விலங்கினங்கள். ஆமாக்களையு மென்னு மும்மை பறவைகளையுமென விளக்கிநின்றது. (கூ0)

ஆக்க ளணையு மார்க்கத்தி டெவி யதனு ளரும்பதியுட்
பார்க்குண் மதித்த பட்டினத்தும் பழுதே யழலைப் படுப்பானு
நீக்கு மதுவை யுண்டானை நிகரே வறியார் நிதிமுதலுங்
காக்கு மனையோ கரிபரிதேர் கவினுர் மணியுங் கவர்ந்தானும்.

எ-து. பசுக்கணிற்குங் கொட்டகை வாசலினும்,வனங்களினுமரிய சிவத்தானங்களினும் பூமியுண் மதிதது சொல்லப்பட்ட பட்டினங்களினு மொருகாரணமின்றித் தீயை வைப்பவனு மிவர்களெல்லாம் அறநூலிலாகா தென்று நீக்கு மதுபானம் பண்ணினவருக்கு ஒப்பாவார்கள். வறியவராயுள் ளவருடைமை முதலாயினவுங் காவல் பெற்றிருக்கு மனைமாத்திரமோ யா னை, குதிரை, தேரிவைகளையு மழகுநிறைந்த ரததினத்தையுங் கரந்து கொ ண்டவனும். எ-று.

வறியோர் நிதிமுதலு மென்னு மும்மையாற் பெரியோர் நிதிமுதலு மென்றநூஉங் கொள்க. (கூக)

கதலி யெழுவாய் கரும்பிறுவாய் கந்த மலிசந் தன முயர்ந்த
பொதியி லகில்குங் குமமாதி புனைய வினிய துகிலாதி
பதமே பாணி பயில்வனவும் பற்றி னுனும பழுதுற்வே
பிதமாங் கனகந் தனைச்சோர்விற் பெற்றுற் கிணையே பேசுங்கால்.

எ-து. வாழைமுதல் கரும்பீறு யிருக்கிற உண்டிப் பொருள்களு மணமிக்க சந்தனமும் பொதியமலையி லோங்கி வளர்ந்த அகில் குங்கும முதலிய சுகந்தப் பொருள்களு முடுத்தற் கினியவாடை முதலியனவுங் கா

வினுங் கையினு மணியப்பட்ட வாபரண மாயுதங்களுமான விவற்றையுடையோர் வருந்தும் வண்ணம் அபகரித்தவனுஞ் சொல்லுமிடத்துச் சிவந்த நிறத்தையுடைய் பொன்னைக் களவினு லெடுத்தவனுக்கு ஒப்பாவார்கள். எ-று.

பீதம் பிதமெனக் குறுகும்வழி குறுகிற்று. (௫உ)

மகா பாதக தூல்லியருட் குரு மனைவியைப் புணர்ந்தவருக்
கொப்பாரை யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்

பெறுதற்கரிய பாத்திரத்தை நயப் பெற்றும பெறற
கன்னிகையைச

செறிவிற் றிடு நல செய்யாறுஞ் சிறந்த புதல்வன்
மனைவியொடு

மறிவிற பரிந்தா னகத்திறைேடும் பகினி யுடனுறு
மணைந்தானும்

பொறையிற் பயந்த புதல்வியொடும புலைசசி யுடனும
புணர்ந்தானும்.

எ - து. வெளி.

அறிவிற் பரிந்தான், தோழன் பகினி, உடன்பிறந்தாள் (௫௫)

அறிந்து மனையா ளவலதனை யவளை நுறவா
தணைவானுஞ்

சிறந்த குரவன் மனைவியொடுஞ் செறிந்தாக கிணையே
செப்பியவித

திறந்தான் மகபா தகமநனிற் சிறுமைந் ...னுற்
பாதகமென்

றறைந்தா மிதனுங் கணிந்தான வுபபா தகமு
மினியறைவாம.

எ-து. தன்மனைவியானவள் பிறர்முகம் பார்க்குங் குற்றத்தைக் கண்டு மவளைத் தள்ளிவையாமல் கூடுகிறவனும், இவர்களெல்லாரு மேலாகிய குருவின் மனைவியோடு கூடினவர்களுக்கு ஒப்பாவார்கள், இங்ஙனஞ் சொல்லிய கூறுபாடுகளெல்லா மகாபாதகத்துக்குத் துல்லியமாயிருக்கும், ஆகையினாலே யிவற்றிற்குப் பாதகமென்று பேர்கொடுத்துச் சொன்னோம், மேலிதற்கடுத்த வுபபாதகத்தையுஞ் சொல்லுகின்றோம். எ-து. (௫௪)

முற்கூறிய வுபபாதகத்தை விரித்துணர்த்துகின்றார்
இச்செய்யுண் முதல் எனவே யிசைத்தவென்னுஞ் செய்யுளீறாக
விருபத்தொரு செய்யுளு மொருதொடர்க்குளகம்.

மறையோர்க் கெனவே வைத்தபொருண் மதியா ததனை
வெளவினனு

நிறையாற் பெரியோர் நிதியதனை நிரந்து கவர்ந்த
நிலையிலியும்
பிறரா லதனுக் கிடையூறு பேணு மவனும்
பெருங்குலமு
மறிவு மருளு முடையமெனு மகந்தை யுடைய
வவலனுமே.

எ-து. பிராமணர்களுக்கென்று நியமித்துவைத்த பொருளை யவனை யவமதித் தெடுத்துக்கொண்டவனும், வேதாகமங்களின் வழியே மறக் குறைச்சலில்லாமல் நின்ற நிலைமையான் மிக்கவரான நல்லவர்கள் திரவியத்தைக் கலந் தபகரித்த நிலையில்லாதவனும், பிறராலே யவர்களுடைய திரவியத்துக் கிடையூறு விளைப்பவனு மெல்லாரிலும் பெரியசாதியு மறிவு மிரக்கமும்யாமே யுடையோமென்னு மகங்காரத்தை யுடைய பொல்லாதவனும், எ-று.

விடைத்துத் தவரை வெகுள்வானும் விடம்ப முளத்துள்
விரவினனு
மிடுக்கண் கெடுத்த வினியாரை யெண்ணு வவலத்
திண்ணியனுந்
தடுக்க தரியா வாசையுடன் போக விதத்தைத்
தரிப்பானுங்
கொடுக்கச் சிறிதுங் குறியாது கொள்ளுங் கருத்தே
யுள்ளானும்.

எ-து தவசிகளைக் கடிகிக் கோபிப்பவனு முள்ளம் பிறிதொன்றுயிருக்கப் பிறர்மதிக்க விரத முதலியவற்றைச் செய்ய விரும்பினவனுந் தனக்குவந்த விடையூறுகளை நீக்கின நல்லவர்களை யவமதிசச பொல்லாத கன்னெஞ்சனுந் தணி படாத வாசை மிகுதியினாலே போகவகைகளை யனுபவிப்பவனு மற்பமு மொருவருக்குக் கொடுக்க எண்ணாமல் பிறர்கையி லுள்ளவற்றை வாங்குங் கருத்தையுடையவனும். எ-று.

விடம்பம் உள்ளொன்று புறம்பொன்று (௬௬)

மாணு வுளத்த வஞ்சகனும் வயிர முடைய
மனத்தினனும்
பூணர் முலையை மணஞ்செய்து புணர்ந்தா னிருக்கப்
புலனிழந்த
பாணர் மொழியைப் பைங்கிளியைப் பணைத்தோ ளிணையைப்
பயின்றதனை
யேலு மெனன்னு மிரண்டிணையுங் கண்ணு வெண்ணு
வெளியனுமே.

எ-து. உள்ளத்தி லமைவுபடாத வஞ்சனையை யுடையவனு மொருவனொரு குற்றஞ்செய்தா லதனை யக்கணமே மறவாம லெந்நாளு நினைத்திருக்கு மாச்சரியத்தையுடைய வுள்ளத்தை யுடையவனு மொருத்தியைக் கலியாணஞ் செய்து அவளுடைய வாபரணமணிந்த முலைகளைக்கூடியகணவனிருக்கவு மந்த விசையமைந்த மொழியை யுடையவளாகிய பசுங்கிளிக் கொப்பானவளுடைய மூங்கில்போன்ற தோளிணையில் அறிவில்லாமல் புணர்ந்து பெருமை நாணென்னு மிரண்டையுந் தனக்குக் கண்ணாக விசாரித்தறியாத வேழையும். எ-று. (௩எ)

கொழுநன் றனையே தெய்வமெனக் குறித்துத் தரும
நெறிகோணு
தொழுகும் விரத வுத்தமியை நோய்ய ளெனவே
யுளத்துன்னு
மிழுதை தானு மிவளெளிய ளென்றே யவட
னிணைத்தோளைத்
தழுவக் கருதுந் தண்ணியனுங் கன்னுப் புணர்ச்சி
தரிப்பானும்.

எ - து. வெளி. (௩அ)

கரிசு சிறிதுங் கருதாத கவினூர் மரபிற்
கன்னிகையை,
துரிசு முடைய ளிவளென்று சொல்லு மவலத்
துர்ச்சனனு
மொருவன் சிவனுண் டென்றுணர்ந்த பனவன் றனைத்தேர்ந்
துதவாதே
பரிவு மறிவு முடையனைமற் றொருவற் குதவும்
பழியினனும்.

எ-து. வெளி. பனவன் பிரமசாரி. (௩௯)

தரும மணமே பிரமாதி நான்குந் தலைமை
யிடைமணந்தா
னொருவ னொருத்தி யெனுமிவர்த மொப்பிற் பரிவுற்
றுறும்புணர்ச்சி
கருதிற் கடைமூன் றசுரமுன் கடையென் றவற்றைக்
கழியாதே
விரைய விழைந்து புணர்ந்தறத்தை விதித்த மொழியை
விடுத்தாரும்.

எ-து. பிரமம், பிராசாபத்தியம், ஆரிடம், தைவமாகிய இல்லறத்திற்குரிய மணநான்கு முத்தமம், நாயகனு நாயகியுமான விருவருக் கிம்மண

ப்பொருத்தத்தா லன்புற்றுப் புணருங் காந்தருவப் புணர்ச்சியிடையாகிய மணமாம், ஆசுரம், இராக்கதம், பைசாசம் ஆகிய மூன்றுமாராய்ந்தால் கடையாகிய மணமாம், இவற்றுட் கடையென்று கூறிய ஆசுரமண முதலியவற்றை நீக்காம லாசைமிகுதியினாலே விரும்பி விரைவிலே வேட்டுப் புணர்ந்தில் லறநெறியை விதித்துக் கூறிய வேதாகம வசனத்தை விட்டவரும். எ-று.

காந்தருவமுதலிய மூன்று மத்திமமெனவும், பைசாசமதமமெனவுங் கூறுவாருமுளர். சூ, பிரமம் பிராசாபத்தியமாரிடந், தைவங்காந்தருவ மசுர மிராக்கதம், பைசாசமென் வேதத்தெண்வகைமணமே. பிரமங்கன்னியைப் பெருங்கலனணிந்தே, பிரமசாரியா யிருப்பானொருவனுக், குரிய வன்னிமுன்னுதவதன்மருவும் மருவுபிராசாபத்தியமகட்கோடற், குரியகோத்திரத்தார் மகளுதவென, விருமுதுகுரவருமியைந்தேயீதல். ஈயுமாரிடமாவுமானேறும், வாங்கித்தீமுனனர் மகள்வழங்குதலே வழங்குதெய்வம் வேள்வியாசாரியற்கு, முழங்குதீமுனமகட்கொடைமுறையே, முறைமையாழினின்றகந்திருவ, மொப்புப்பற்றுந் தப்பிலவாகித், தாமேகூடுந் தகுதியதாகும். ஆகுமாசுரஞ் செருவில்லேற்றியுந், திரிபன்றியினைத் தெரிவுறவெய்து, மின்னனபிறவும் பன்னியசெய்துங், கன்னியைமன்னுதல் துன்னுமென்ப. துன்னுமிராக்கதஞ் சுரிகுழற்பேதையைத், தன்னிற்பெறுதுந் தமரிற்பெறுதும், வலிதிற்கோடன் மரபுகாட்டும், காட்டுபைசாசங் களித்தார் துயின்றார், மாட்டுப்புணரும் புணர்ச்சியின்மாண்பே, என்றாராகலின் எண்வகைமணங் களையு மிவ்வகையாற்காண்க. (௬௰)

உலக வியல்பை யொழிந்தாரை யுரவீர் பொருளென்
றுரைப்பானும்
நிலைமை தளரிற் றுங்காதே நீங்கும் பாங்கி
லடியானுஞ்
சலமில் சகியைத் தணப்பானுஞ் சாற்றிய பழுதுஞ்
சலஞ்செய்து
கொலையைப் புரியுங் கொடியானுங் குணத்தார் தமையுங்
கொதிப்பாலே.

எ-து. உலகவியாபார நீங்கி நிட்டைபுரியுந் தபோதனரை யெனக்குக் காசுந் தூசுந் தரக்கடவீரென்று கேட்பவனுந், தங்கருத்தனுக்கு நிலைகுலையவந்தவிடத்து நின்று பாதுகாக்காமல் விட்டுப்போகும் நன்மையில்லாத வடியவனும், நிலைமை பிழைபட வந்தவிடத்து வன்மமில்லாத தோழனைநீக்கிவிடுகிறவனும், நற்குணமுடையவரையுங் கோபத்தினால் குற்றமுஞ் சொல்லிவன்மித்துக் கொலைத்தொழிலைச் செய்யுந் தீயவனும், எ-று.

நிலைமைதளரினென்பதனைச் சலமில்சகியை யென்பதனோடுங் கூட்டுக. குணத்தார்தமையுமென்னு மும்மை சிறப்பு. (௬௧)

சுற்றத் தவரைத் துடைப்பானுஞ் சுகிர்தத் தவரைத்
துணிப்பானும்
பற்றிப் பசுவைப் படுப்பானும் பதியைக் கொலைசெய்
பழியினனு
மற்றை வசியர் வடிவினையு மாயோ டீனையும
வதைபபானுஞ்
செற்றத் தழவா தங்களையுஞ் செருக்கிச் சினந்துச்
செகுப்பானும்.

எ-து. உறவின் முறையாரையும் புண்ணியவான்களையும் பசுக்களையும் நரர்க்கெல்லா மிறைவனாகிய அரசனையும் அவர்க்கடுத்த செட்டிகளையும் வேளாளர்களையும் மடவாரையும் மதத்துக்கோபித்துவதைப்பவனும். எ-று.

தருக்க டமையுந் தனககுன்னித் தறிக்கு மவனுந்
தருக்காலே
யொருத்த னுயிாகட் குயிராய வொப்பில் பரம
னுறையுமெலை
விருக்க விடப மவைதனையும் விடைத்தே யொடிக்கும்
வினையினனு
மருங்கொண் மலரைத் தனக்கெனவே பறிக்கு மவல
வலியனுமே.

எ-து மரங்களைத் தனக்கென்று குறித்து மதத்தினாலே வெட்டுகின்றவனும், ஏகனுமுயிர்க்குயிருமாகிய நிகரில்லாச் சிவபிரானெழுந்தருளியிருக்குந் திருக்கோயிலினிற்கு மரங்களிற் கொம்புகளையுஞ் சினங்கொடிக்குந் தீவினையுடையவனும், நந்தவனத்தில் உண்டாகிய மணம் அமைந்த பூக்களைத்தனக்கென்று குறித்துப் பறிக்கும் பொல்லாதவிடும்பனும். எ-று (சரு)

பரமர் திருவா லயமதனிற பணிசெய் பவரைப்
பசுவதனை
யரிய செந்நெ ல்வைமுதலு மபகா ரகனு
மவமதியாற்
றருக வென்று பொருளல்லார் தங்கைப் பொருளைத்
தரிப்பானு
மானை யருச்சித் ததன்பலத்தைப் பிறர்க்குப் பொருளுக்
களிப்பானும்

எ-து. சிவாலயங்களிற் பணிவிடை செய்பவர்களையும், பசுக்களையும், பெறுதற்கரிய செஞ்சாலி நெல்லினையு முழுந்து பயறு முதலாகிய தானியங்களையும் திருடிக்கொள்பவனும், பயனற்றவரான அநாதாக்கள் கையிற்

பொருளைப் புத்திரியின் கேட்டிறு லெனக்குத் தரக்கடவீரொன்று கேட்டேற் பனுஞ் சிவனைப் பூசித்ததனு லுள்ள பலத்தைத் திரவியத்துக்காகப் பிறர்க்குக் கொடுப்பவனும். எ-று . (௪௪)

துக்கம் பிரியச் சுகமடையத் துணிவ ருலக மவருள்ளுந்
துக்கம் பிரியச் சுகமுதனைத் துய்ப்பார் சிலரோ சிலர்தாமே
துக்கம் பிரியார் சுகம்பிரிவர் துணிந்த விரண்டு திறந்தார்க்கும்
புந்த வினைபுண் ணியபாவ மெனவே துணியாப் பூசுரரும்.

எ-து. உலகத்திலுள்ளவரெல்லாருந் தமக்குத் துக்கங்க ணீங்கவுஞ் சுகங்களுண்டாகவும் எண்ணுவார்கள், அவர்களுள்ளே சிலர் துக்கங்க ணீங்கச்சுகங்களை யனுபவிப்பார்கள், சிலர் சுகத்தை நீங்கித் துக்கத்தை யனுபவிப்பார்கள், ஆகையாலிவ் விருவகையோருக்குஞ் சுகதுக்க மனுபவிக்குங் காரண முன் செய்த புண்ணிய பாவங்களேயென் றுறுதிகூறாத பிராமணர்களும் எ-று. (௪௫)

தன்னுற் சமைந்த தடாகந்தைந் தருங்க ளதனைத்
தாரத்தைப்
பொன்னே யனைய புத்திரரைப் பொருட்குக் கொடுக்கும்
புல்லியனு
நன்னோன் புடையார் தனந்தனையு நயந்து கொள்ளு
நலமிலியும
உன்னைப் பரிப்ப லெனப்பாரி யுடைமை தனைக்கொண்
டொழிபபானும்.

எ-து. தன்னுலுண்டாகிய குளங்களையும், வாவிகளையும், மரங்களையுந், தனமனைவியையும், பொன்போன்ற தன் மைந்தர்களையும், பொருளுக்குவிற்கு மீனனும், நல்ல விரதசீலரா யுள்ளவர்கள் திரவியத்தை விரும்பியபகரிக்குந் தீயவனும், நின்னுடைமையைப் பல்கும் வண்ணம் பெருக்கியுன்னைக் காப்பேனென்று தன்மனைவி சீதனமுதலிய கைப்பொருள்களை வாங்கிக்கொண்டு காவாமல் விடுவோனும். எ-று. (௪௬)

தேற லருந்துந் தேமொழியைத் திளைக்கு மறிவில்
சிறியானும்
வேறு சிலர்கைப் பொருடன்னை விரும்பித் தருவ
லெனவாங்கிப்
பேறு மவர்க்குப் பிழைப்பானும் பேணுஞ் செநெலும்
பிறர்தம்பாற்
கூறிக் கொடுத்து விருத்தியினைக் கொண்டே யருந்துங்
கொடியனுமே.

எ-து. மதுபானம் செய்யுந் தேன்போலு மொழியை யுடையவளைப் புணரு மறிவில்லாத வற்பனும், பிறிது சிலர் கைப்பொருளை யிச்சித்துத் தருவனென்று வாங்கி யப்பொருளையுங் கொடாமற் பிழைசெய்பவனும், யாவராலும் விரும்பப்பட்ட செஞ்சாலிமுதலிய நெல்லினைப் பிறரிடத்து வட்டிக்குக்கொடுத்து அந்த வூதியங்கொண்டு புசிக்குந் தீயவனும். எ-று

குற்ற முடையான் வினை தணிக்கக் கொடுக்கும் பொருளைக்
கொள்வானும்
விற்கத் தகுதி யல்லாத வன்னாதிகளை
விற்பானுங்
கற்பால் வசிய முதலாற்செய்து கனகங் கொளளுங்
கரிசினனு
நிற்பார் நியமத் திவனெனவே நிகழ்த்தத் தொடங்கு
நியதியனும்.

எ-து. யாதேனுமொரு குற்றத்தையுடையவன் தான்செய்தபாவந் தணியும்படி கொடுக்குந்தானத்தை யேற்பவனும், விற்பதற்குரிமையல்லாத வன்னமுதலாயினவற்றை விற்பவனும், மந்திரநூல் விதியினாலே * வசிய மாகருஷண முதலிய வறுவகையினைச் செய்து பிறர்பொருள்களை வாங்கும் பொல்லாதவனும் நீதிவழி நடப்பவ னிவனென்று பிறர் புகழும்வண்ணம் பாவித்துத் தொடுத்து நடத்து நியமமுடையவனும். எ-று. (சஅ)

கொடுத்துத் தனத்தை வேதமுதல் கொள்ளுமவனும்
பொருள்கொண்டு
படிப்பிப் பவனும் படிமத்தைப் பரிந்தே யொழிக்கும்
பாங்கிலியுந்
திடத்தை யிழந்து தரிசனங்க ளனைத்து மதித்துத்
திரிவானும
அடுத்த சமையத் தயற்பசுநூல் வழியென் றதுகற்
றறிவானும்.

எ-து. திரவியங்கொடுத்து வேதம் வேதாங்கமுதலிய நூற்களைப் படிப்பவனும், பொருள்வாங்கிப் படிப்பிப்பவனும், யாதேனுமொரு விரதத்தை யனுட்டித்து அதையிடையிலே விடுகிற திடமில்லாதவனுஞ் சைவசித்தாந்த நிலையே மேலான நிலையென்னு முறுதியைவிட்டு மற்றுள்ள சமய தரிசனங்க ளெல்லாவற்றையு மேலாக மதித்து நடப்பவனுந் தானின்றசமையத்துக் கந்நியமான பசுநூலை முத்திநெறியென்று எண்ணிப்படித்து ஆராய்கிறவனும். எ-று. (சக)

* வசியம், ஆகருஷணம், மோகனம், தம்பனம், உச்சாடனம், மாரணம்.

அறிவை யளிக்கு மதுவன்றி யவலத் தருக்க
மறைவானு
மறுவில்வடிவ வானவனை வன்னி யதனை
மந்திரத்தை நய
பெறுவித் தருளும் பெரியோனைப் பேணா தொழிந்து
பிழைப்பானு
மறையோர் தமையும் பசுவினையு மாமாந் தெனவெண்
மனிதரையும்.

எ-து ஞானத்தையுண்டாக்குந் தருக்கத்தைப் பேசுவதன்றிக் குதர்க்கத்தைப் பேசுகிறவனுங் குற்றமற்ற வடிவினையுடைய தேவாக் னக்கினி மந்திரங்களிவற்றை யாராதனைசெய்யக் கற்பித்தருளு மாசிரியனையும் பிராமணரையும் பசுக்களையு மிகவு மகத்துக்க ளென்னப்பட்ட பெரியோர்களையும் பத்திசெய்யாமல் விட்டு அவர்களுக்குத் தீமைசெய்பவனும் எ-று.

மகாமகத்தென்னும் வடமொழி சிதைந்து நின்றது. (௫௧)

அரசன் றனையு மபவாத மறையு மவனு மவன்முன்று
முரிய வினையைப் பிதிர்தேவர்க் குதவாதவனு மொழுங்கிலியும்
பரம சிவனு மறநெறியும் பாவ விதமும் பரபரமு
நரக விதமு மிலையென்றே நவிலு மவனு நாடோறும்.

எ-து அரசனைய மவன்முன்னேயும் பழிச்சொல் சொல்பவனும் பிதிர்க்களுக்குந் தேவர்களுக்குந் தான் செய்தற்குரிய காமமான சிராத்தந் தர்ப்பண முதலியவற்றைச் செய்யாதவனு மொழுக்கமில்லாதவனு மேலான சிவனு நன்னெறியாகிய புண்ணியமும் பாவவகையு மேலாகிய சுவர்க்கநரக வகையுமில்லையென்று நித்தலுஞ் சொல்லுகிற நாத்திகனும். எ-று

அரசன்றனையு மென்னுமும்மை, மற்றுமுள்ளோரையு மென்றறிக, அவன்முன்னு மென்னுமும்மை அவனைக்காணுவிடத்து மென்றறிக.

பூணார் முலையைப் பகற்பொழுதிற் புணரு மவனும் பூரணையி
ஞானு தறலின் மைதுனத்தை நயப்ப பசுவின் பகத்தினையப்பானு
மாணு னவர்த மாசியத்து மயர்த்தும் பெரியோர் கருத்தாலும்
பேணா விருது மதிபகத்துப் பேட்பாற் புணரும் பேதையுமே.

எ-து. ஆபரணம் பூண்ட முலையினை யுடையவளைப் பகற்காலத்திலும் பூரணைமுதலியவற்றினுந் தண்ணீரினுள்ளுங் கூசாமற் புணர்கிறவனும் பசுக்களின் யோனியிலும் ஆணுகப்பிறந்தோர் வாயினும்மைதுனத்தை விரும்புகிறவனு மறந்தும் பெரியோர்கண் மனத்தினாலும் விரும்பாத தூரமானவளை யாசையாற் புணரு மறிவில்லாதவனும். எ-று. (௫௨)

உடைப்பா னவனு முவகையுடன் பிரியா துறையு
முறவினையுங்

கெடுப்பா னவனுங் கிளர்சமயங் கிளப்பா னவனுங்
கொடுங்கிளவி
புடைப்பா னவனும் புனற்கரையைக் கூப தடமும்
புலனிழந்து
துடைப்பா னவனுந் துணையான தேவா விமானந்
துயக்குறவே.

எ-து. மகிழ்ச்சியோடும் பிரிவின்றி யிருக்கு நட்புடையவனை விரோதத்தால் வேறுக்குகிறவனு மோங்கிய சமணன் முதலிய புறச்சமையத்தவனை நிலைகேடுசெய்கிறவனும் பொல்லாத வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறவனுங் குளங்கரையையுங் கிணற்றங்கரையையும் வெட்டி யிடித்துப் போடுகிறவனும் அறிவுகெட்டு அஞ்ஞான மேலிடும்படி தமக்குத் துணையான தேவர்க ளிருக்குங் கோயில்களைப் பிடுங்குகிறவனும் எ-று (௯௩)

இறவா திருக்கச் செயுமருந்தே யெனினு மதனை யில்லகத்துத்
துறவா திருந்தா ரனைவரொடுந் துய்த்தல் கடனே துயக்குறறுப்
பிறர்சொல் பழியும் பேணாதே பெரியோர் தமக்கு நாணாதே
சிறிது மிரக்கஞ் செய்யாதே தானே யருந்துஞ் சிதடனுமே.

எ-து. சாவாத மூவாமருந்தே யானாலும் அதைத் தம்வீட்டில் விடப்படாதிருந்தார் எல்லாரும் பகுந்துண்பதே முறைமை அங்ஙனஞ்செய்யாமல் ஆசை மிகுதியால் அறிவு மயங்கிப் பிறராற் சொல்லும் பழிச்சொல்லையும் பாதுகாவாமற் பெரியோர்களுக்கு மருத்துவியாமற் புசிக்கிறோமே யென்று கூசாமற் சற்றுமிரககமுஞ் செய்யாமற் றானொருவனுகவே யிருந்து புசிக்குங் குணக்கேடனும். எ-று. (௯௪)

எனவே யிசைத்த வித்தொகையி லெண்ணு மிவர்க ளெல்லோரு
முனமே மொழிந்த பாதகத்திற் றணிய வுபபா தகமுற்றும்
வினையா ரிணைவேல் விழியாரு மிவற்றைப புரியில் வேறல்லா
ரினியா முனிவ விதற்கிளைய பாவ விதமு மியம்புவமே.

எ-து. என்றுகூறிய விததொகையில் எண்ணு மிவர்களெல்லாரும் இவற்றிற்கு முன்னுகச் சொன்ன பாதகத்துக்குத் தண்ணிதான பாதகத்தைச்செய்யுங் கர்மிகளான உபபாதகராம். வேல்போன்ற இரண்டு விழிகளையுடைய மடவார்களு முற்கூறிய பாதகங்களைச் செய்தால் அவர்களும் வேறுகாரா யதிபாதகமுதலிய பெயரினைப் பெறுவார்கள். அகத்தியமுனிவனே மேலிந்த உபபாதகத்துக்குத் தண்ணிதான பாவவகையையு முனக்குச் சொல்லுகின்றோம் அதனைக் கேட்பாயாக. எ-று. (௯௫)

முற்கூறிய உப்பாதகத்துக்குத் தண்ணிதான பாவவகைகளை விரித்துணர்த்துகின்றார்.

இச்செய்யுள் முதல் என்னுமிதொகை யாவருமென்னுஞ் செய்யுளீறாக நாற்பதுதொருசெய்யுளும் ஒருதொடர்க் குளகம்.

கலிவிருத்தம்.

ஆவி னுக்கு மருமறை யாறங்க
நாவி னர்களுக்குந்தனா ணுயக னுக்குமெய்த்
தாப தாகளுஞ் சகிகளுந் தகைமைய
காவி நோவிழிக் கன்னிகை யார்க்குமே. (௫௬)

உற்ற காரியத் தூறுக டமமையு
முறறு வாறு முகிழ்நத மகிழ்சசியைத்
துறறு வார தமைக கண்டு துயகுறும
பற்றி லானும் பாருருப் பறறியும.

என்பன, பசுவுககும் நான்கு வேதங்களு மாறங்களும் பயிலுகின்றநாவினையுடைய பிராமணருககுந தன்னுடைய ஆண்டவனுக்கும் வேடங்கட்டி நடிப்பதல்லாமல் உண்மையான தபோதனருக்குந் தன்தோழனுக்கும் அழகினையுடைய நீலோற்பல மலர்போன்ற கண்களையுடைய கன்னிகைகளுக்கும் உற்ற காரியங்களில் இடையூறுகளையுஞ் செய்கிறவனும், நல்வினையாலுண்டாகிய செல்வததை அனுபவிப்பவரையும் பிறருடைய ரூபலாவண்யங் கண்டு பொறாமலறிவு வருந்தும் அன்பில்லாதவனும். எ-று. (௫௬)

ஈட்டி னார்தனந் தன்னை யிறைக்குறக
காட்டி னானுங் கருதிய கையனும
பாட்டி னானுநற் பாவையர் தூடண
நாட்டி னானு நாக்கு நவையுமே.

எ-து. நல்லமுயற்சியால் சம்பாதித்தவர் அடக்கப்பொருளை அரசனுக்குக் காட்டினவனும் அப்பொருளை இவ்வளவோவென்று நினைத்து மனம்புழுங்கிய ஈனனு நற்குண நற்செய்கைகளையுடைய மாதர்களிடத்தில் தூஷிக்கத்தக்க பாட்டுகளைப் பாடுகிறவனுங் குணவான்களிடததில் குற்றத்தைக் கற்பிப்பவனும். எ-று. (௫௮)

இச்செய்யுள் முதலாக நீக்குவானு மலசல நித்தலுமென்னுஞ் செய்யுளீறாகநான்கு செய்யுளும் ஒருதொடர்.

ஆக்கள் சேரிடத் தாகுதிச் சாலையுட்
டேக்கு நீர்த்தடந் தேர்திகழ் வீதியுள்
வேர்கக ணுந்தருச் சாயையில் வெற்பினிற்
பூக்கி ளர்ந்த பொழிலின் புடையுமே. (௫௯)

சிலையி னீரிற சிகதையிற றேவர்த்
தலையின் மார்க்கதி விலலத்தி லீமத்திற்
றுலவி ரொத்தரா வாதியிற றும்பையி
னிலைமை மாதவா நீடு நிலைத்தரே.

சிகதை என்பது மணற்குன்று

உன்னத் தகக தலத்தி னுவர்தனிற்
செந்நெ லாதிய செய்யிற சிறபபுறு
வன்மிகா தியிற் குண்டு வனத்தினுட்
டனனைத் தானிகா ரோமயத் தனனினும். (௩௰௧)

நீக்கு வானு மலசல நித்தனு
நாக்கி னுனமது பான நயந்துறு
மூாக்க னுமுழ வாதி விநோதமு
மாக்கும வினனு மாடிடு மறபனும்.

என்பன, முன்னைச செய்யப்பட்களிறகூறிய அநதந்த எல்லைகளில் மலசலங்களை விடுகிறவனும் நாடோறும மதுபானத்தை நாவினால் விரும்பிப் பருகும் அறிவிலலாதவனுந் துந்துமி முதலிய வாத்தியங்கள் கீதங்கள் கூத்துககளிவற்றை விருமபும் அவத்தனும் கூத்துகளை யாடுகின்ற சிறியவனும் எ-று. (௩௰௨)

தேக்கு நீரவிளை யாடுஞ சிறியனு
மாக்கு நெஞ்சத் தவாதமக கந்தரம
பார்க்கும பாங்கிலி தானும் பலாசெனு
மார்ககந் தன்னைத் தடுக்கும வலியனும.

எ-து. நிறைநீரிலே நீந்திவிளையாடுகிற அற்பனும் புலன்வழி போகாமன் மனத்தை நிறுத்தும் பெரியோர்களுக்குக் குற்றத்தைத்தேடு நீதியில்லாதவனும் யாவரு நடக்குமவழியை முளமுதலியவற்றால் அடைத்து விலக்கும் இரக்கமில்லாதவனும எ-று. (௩௰௩)

ஈடி லாமனை யாதிய வெல்லையைப்
பாடி லாரெனப பற்றும் படிறனுங்
கூட மான கருமமுங் கூறிடு
மூட னும்மந் தனைசசெயு மூர்க்கனும்.

எ-து பலமில்லாமல் இளைத்தவர்கள் மனைமுதலாகிய பூமியை அவர்களதற்கு உரியவரல்லவென்று கைகொள்ளும் வஞ்சகனும் ஒருவருஞ் சொல்லாமன் மறைக்கத்தக்க காரியங்களைச் சொல்லும் அஞ்ஞானியும் அந்தக் காரியங்களைப் பிறர்தானைச் செய்யும் அறிவில்லாதவனும். எ-று. (௩௰௪)

ஒளித்து நின்று பகைவனை யூறுசெய்
வெளிற்ற னுங்கன்னக் கோலொடு மிண்டனுந்
தெளித்த சொல்லை வழக்கிடைச் செப்பிடா
னௌித்த சொல்லை நிகழ்த்திடு நீசனும்.

எ-து. தன்சத்துருவை ஒளித்துநின்று கொல்லுஞ் சேவகப் பாடில்லாவதனுங் கன்னக்கோலெடுத்துப் பழகும் இடும்பனுமிருவர் தம்முண் மாறுகொண்டு வழக்கில்வந் தேறியவிடத்து மனுநூன்முறையே ஆராய்ந்துதியிட்ட சொல்லை வழக்கிற் சொல்லாமல் வாரம்பற்றி யோரமாகச்சொல்லும் புலையனும் எ-று. (௬௫)

கொடும ராதியைப் பண்ணிடுங் கோணனுங்
கொடும ராதியைக் கொள்ளுந் கொடியனு
மடியர் பாலிரங் காத வவலனு
மடியர் தம்மை யொறுத்திடு மற்பனும்.

எ-து. வில்முதலிய வாயுதங்களைப்பண்ணு நீதிக்கேடனும், வில்முதலிய ஆயுதங்களை விலைகொடுத்துக் கொள்ளுந் தீயவனுந், தன்னடியாரிடத்தில் இரக்கமில்லாத பொல்லாதவனும் அவ்வடியாரைக் கடிந்து கோபிக்குஞ் சிறியோனும். எ-று. (௬௬)

ஆவி னைத்தமிப் பானுமலனுற
நாவி னுற்பொய் நவிற்று நரகனுங்
கூவ வந்தது கேட்குங் கொடியனுங்
காவ லர்க்கப ராதக் கருத்தனும்.

எ-து. பசுக்களை வருத்தமுறும்படி அடிப்பவனும் நாவினா லசத்தியஞ்சொல்லு நரகத்துக்கு உரியவனும் அதைச் சொல்லுமிடத்துச் சென்று கேட்கும் பொல்லாதவனுந் தன் கருத்தனுக்குக் குற்றஞ்செய்ய மனமுடையவனும். எ-று. (௬௭)

உறவி னுக்கப ராதியு மூனுடற்
பிறவி வேரினைப பீழும பெருவலி
யறிவ னுக்குநல் லாரிய னுக்கலர்
புறனு ரைக்கு மவலப் புலையனும்.

எ-து. சுற்றத்தாருக்குத் தீங்குசெய்கிறவனுந் தசைபொருந்திய உடம்பினை யெடுப்பதற்கு மூலமாகிய வாணவத்தைக்களைந்து பிடுங்கு மிகுந்த திடமான அறிவினை யுடையவனையு நல்ல வாசிரியனையும் பழிச்சொல் சொல்லுந் தீமையையுடைய கன்மசண்டாளனும். எ-று. (௬௮)

சொக்கி டுந்தொழில் வல்ல துரிசனு
மூக்கு நோயற வோட்டு மருந்தெனப்

பொக்கம் பேசிக் கொடுக்கும் புலையனுந்
தக்க தாய்தந்தை வாட்டந் தணித்திடான். (௬௯)

தனித்தி ருந்துணுந் தண்ணிய கண்ணனு
முனித்த போதனர் தம்மைமுன் னூட்டிடான்
றுனித்த வாதுளர் துக்கந் துடைத்திடான்
பனித்த தாதர் பசியும் பறித்திடான்.

இவ்விரண்டு செய்யுளும் ஒருதொடர், பொருண் முதலியவற்றைக்கவ ரும் விருப்பத்தினாலே பிறரிடம் சொசுகுப்போடுந் தொழிலில் வல்ல துர்ச் சனனும் பிணிகெடும்படி நீசுகு மருநதிது வென்று பொய்சொல்லி மருந்தல் லாத மருந்தைக் கொடுக்கும் பொல்லாதவனுந் தகுதியையுடைய மாதாபிதா க்கள் பசியைப் போககாமல் இந்திரியங்களைக் கோபிக்குந் தன்மையையு டைய தபோதனர்களை முந்தப் புசிப்பிககாமலும் வறுமையால்வருந்துந் தரி த்திரர்கள் பசித்துயரத்தைப் போககாமலும் பசியினாலுநத ஏவலடியவர்கள் பசியுநீக்காமலும் தானே தனித்திருந்து புசிக்கும் அற்பவறிவினை யுடையோ னும். எ-று. (௭௰)

நீத்து முன்னைய வேத நெறியினைப்
பேர்த்து நின்ற பிராவிரச் சியனுந்
தீர்த்த னுவா ணுதிசி னைந்திடப்
பார்த்த பணபி லவலப படிறனும்.

எ-து. முற்காலத்திலுள்ள வேதாகமங்களிற் சொல்லிய சந்நியாசமார் க்கத்தின் வழியே யனுட்டியாமற்றானே ஒரு மார்க்கங் கற்பித்து நடக் குஞ் சந்நியாசியுஞ் சுத்தனாகிய சிவபிரானுடைய திருமதிண் முதலானவற் றை இடியவிட் டிரக்கமில்லாமல் பார்த்திருக்கும் நன்மையில்லாத தீமை யையுடைய வஞ்சகனும். எ-று. (௭௧)

ஆக்க டம்மை யரும்பிணி வநதுறி
ஞேக்கி யேயத ஞேவுதன் ஞேவெனக்
காககி லானுங் கனத்தை யினைத்தமெய்ச்
சேக்கண் மீது செறிக்குஞ் சிறியனும்.

எ-து. பசுக்களைப் பொறுத்தற்கரிய வியாதிகள் பொருந்திய வயிற் றைப் பார்த்தவற்றின் பிணியைத் தனக்குவந்த பிணிபோல நினைத்துப் பரி காரஞ் செய்யாதவனும், உடலிளைத்து நிற்கும் எருதுகள்மேல் பொதிமுத லிய மிகுந்த பாரங்களை ஏற்று மற்பனும். எ-று. (௭௨)

விடையின் பீசத்தை வெய்ய வினைஞரா
லுடையச் செய்விக்கு மூனனும் வந்தையி
னிடையிற் பார மெடுத்து மிழுதையு
மிடபந் தன்னி லெடுத்து மிழுக்கனும்.

எ-து. எருதுகளினுடைய பீசத்தைக் கொடிய தொழிலினையுடைய சேமாறிகளா லுடையும்படி செய்விக்கும் பொல்லாதவனும், மலட்டுப் பசுவின் முதுகிற் பொதிகளை எடுக்கச்செய்யும் அறிவில்லாதவனும் இடபங்களிலே பொதிகளை யெடுக்கச்செய்யும் ஈனனும். எ-று. (எ௫)

வருந்து மேபதம் வைப்பின் மரிக்குமே
பொருந்து மண்ணிற் புழுக்களு மென்றுளம்
வருந்தி யேபத மெல்லென வைத்திடா
தருந்த வத்தைப் பிரிந்த வரக்கனும்.

எ-து. யாருக்கும் இடமாகப் பொருந்தும் பூமியி லடிவைக்குங்கால் புழுக்களும், எறும்பு முதலியவைகளும் வருந்தி நோமென்றுஞ் சாமென்று நினைந்து மனநொந்து அடியை மெதுவென வையாத அரிய கொல்லாத விரதத்தை விட்ட இராட்சதனுக கொப்பானவனும். எ-று. (எ௬)

உண்ண வூனை விரும்பி யுயிர்க்கொலை
யெண்ணு வான்கொலை கண்டிரங் கான்கொலை
பண்ணு வானைத் தடுத்துப் பகாகிலா
னண்ணு வானிவ ரோடொரு நால்வரும்.

எ - து. வெளி. (எ௭)

மிக்க சாதியுட் டோன்றியும் வேதியர்
துக்கந் துய்த்திடச் செய்யுந் துரிசனுந்
தக்க தென்று மதுமணஞ் சார்தருந்
திக்கி னுசி செலுத்துஞ் சிறியனும்.

எ-து. உத்தமமான நல்ல குலத்திற் பிறந்தும் அக்குலத்துக்கேற்கப் பாதுகாவாமற் பிராமணர்களைத் துன்பமனுபவிக்கும்படி செய்யும் பொல்லாதவனும், கள்முதலிய நாற்றம்வந்து வீசுந்திசையில் அதை நல்லதென்று மூக்கினு லுகந்துகொள்ளும் ஈனனும். எ-று. (எ௮)

பாவஞ் செய்யப பயமில படிறனும்
ஏவஞ் செய்ய விளைபபி லிழுதையுந்
தேவர் தம்மைக் குறித்துத் திகழ்விதி
மேவ யாகஞ்செய் யாத்தன வேந்தனும்.

எ-து. பாவஞ்செய்வதற்குப் பயப்படாத வஞ்சகனும், பிறருக்கு என்றும் பொல்லாங்கு செய்வதற்கு இளையாத மூடனும், தேவர்களை நோக்கி அசுவமேதமுதலிய யாகங்களை விளங்கும் விதிமுறை யாகச் செய்யாத மிக்க திரவியத்தையுடைய இராசாவும். எ-று.

எவ்வம்-என்பது திரிந்துநின்றது. (எ௯)

ஆல யத்தை யமலனுக் காதிக்குக்
கோவி னேமிலைக் கூவினாந் தண்ணறு

மாலை சூட்டவும் வல்லமு மல்லமுக்
கால முஞ்மென நோவறுங் கல்லனும்.

எ-து யாம் நின்மலனுகிய சிவபிரானுக்குத் திருக்கோயிலைத் தான் கட்டினேமில்லை, அல்லாமல குளிர்ச்சியுடைத்தாகிய மணம் அமைந்த வில் வமாலை முதலியவற்றைத திரிகாலமுஞ் சிவபிரானுடைய திருமுடியிலேசா த்தவுஞ் சமர்த்துடையோமு மல்லவென்று மனதில் நோவில்லாத கன் னெஞ்சமுடையவனும். எ-று. (எஅ)

கூர்த்த தீபனங் கூடக் குறுகினர்க்
கார்த்தெ திரந்தழை யாத வவலனு
மூத்தூ ளாரபிணி முற்றினர் பறறிலர்
பார்த்த போது பரிவில படிறனும.

எ-து. மிகுந்த பசிகொண்டு வநதணுகினவருக்கு எதிரேசென்று நல்ல வார்த்தைசொல்லி யழைதது அன்னமிடாத பொல்லாதவனும்,வயோ திகர், வியாதியாளர், மிடியரிவர்கள் தன்னை வநது கண்டபோதானுலும் அவர்கண்மேல் இரக்கமில்லாத பொல்லாதவனும். எ-று. (எகூ)

தன்னிற் றண்ணிய னேவலைத் தக்கதென்
றுன்னிச் செய்யு மறிவில வூனனு
மென்னெ னுதசங் காக்கு மெளியனுந்
துன்னு மாயிடங் காக்குந் தொழிலனும்.

எ-து. தனக்குக் கீழானவனேவலை நல்லதென்று எண்ணிச் செய்யும் அறிவில்லாத குற்றமுடையவனும் ஆடு, எருமை இவைகளைக் காத்ததினுல் வரும் பயன் யாதென்று எண்ணுமல் மேய்கது நொய்யவனும் எ-று. (அய)

அச்ச மின்றி யருவினைக் காடகத்
திச்சை யாலவருந் துன்பமு மெண்ணிடான்
முச்சி யேமரக் கோவை முயற்சியாற
கைச்சி டாது கடலசெலுங் கலனும்.

எ-து. தன வாஞ்சையினுலே பொறுத்தற்கரிய பாவத்துக்கு அஞ் சாமல் ஆழ்ந்த கடலினடுவே காற்றுமுதலிய பொருந்திற் கப்பல்கவிழ்ந்து மரிப்போமென்னுந் துக்கமும் எண்ணுமல் முயற்சி மிகுதியாலே கப்பலைப் பண்ணி அதிலேறுவதை வெறுததிடாமற கடலோடுங் கன்னெஞ்சனும். எ-று.

மரத்தாற் கோத்ததினுலே மரக்கோவையெனக் கப்பற்கோர் காரணப் பெயராயிற்று. (அக)

அகத்திற் பண்பறுத் தாடகத் தாசையான்
முகத்திற் பண்பை முகிழ்த்த விதத்துடன்

சகத்திற் காளையர் தம்மை மயக்குவார்க்
குகப்புச் செய்தவ டோள்புண ருனனும்.

என்-து. உள்ளத்தில் அன்பை ஒழித்துப் பொருளாசையினுன் முகத்திற் கண்மலர்ச்சியைத தோற்றுவித்து இராக வகையினுலே பூமியில் இளைஞராயுள்ளவரை மோகிப்பிக்கும் வேசைகளுக்குச் சந்தோஷத்தைச் செய்து அவர்கள் தோளிணையைக் கூடுந் தீமையுடையவனும். எ-று. (அ௨)

தபதி காருகன் றொல்லன் றனமனர்க்
குபக ரிப்பனென் றெட்டின னுன்வளி
யபக ரிக்கும் பிணிபறுப் பானெனு
மிவருங் கூலி யருங்கப டெய்திடின்

எ-து. சிற்பாசாரியு, மீரங்கொல்லியுங், கொல்லனு, மாசர்களுக்குத் திரவியங்களை ஆதாயமாக்கிக் கொடுப்பேனென்று இராசகாரியம் விசாரிக்கப் பொருந்தினவனுஞ், சரீரபலத்தைக் கெடுக்கும் வியாதியைத் தீர்க்கும் மருத்துவனுங், கூலியாளருமாகிய இவர்களாறுபேருந், தத்தஞ் செய்தொழில்களிலே வஞ்சகஞ் செய்வாராஞலவர்களும். எ-று. (அ௩)

வேலை தோறும் வினைசெய வேண்டியே
கூலி யென்றிரை மெய்க்குக் கொடுத்திடான்
சால வுண்ணுஞ் சழக்கனுந் தாமந
வேலை மூவைந்திற் பின்னுணும் வீணனும்.

எ-து காலந்தோறும் அதததற்கேற்ற சற்கருமங்கள் செய்யும்பொருட்டுத் தன் சரீரத்துக்குக் கூலியென்று உணவைக் கொடாம லுணவுச் சுவை விருப்பத்திஞலே புருஷாகாரத்துக்குமேல், மிகவுமுண்ணும் பொல்லாத மனத்தையுடையவனும், இராத்திரிகாலம் பதினைந்து நாழிகைக்கு மேற் புசிக்கு மில்வாழ்பவனுகிய வவத்தனும். எ-று.

மூவைந்தென்று - அர்த்தயாமத்தைக் குறிக்கையால், அர்த்தயாமம் பதினொன்றேகாலுக்கு மேலெனச் சொல்லவும்படும். எனவே ஒருசாமத்துக்குள்ளே புசித்தல் சிறப்பெனக் கொள்க. (அ௪)

ஆறி லொன்று கடமைகொள் ளாததி
னேற வேகொளு மீடி லிறைவனு
மூறு செய்திடு வானு முலகினை
வேறு வேறுதன் னேவல் விதத்தினும்.

எ-து. ஆறிலொரு கடைமைகொள்ளாமலதற்கு அதிகமாகக் கொள்ளு நன்மையில்லாத அரசனும், தன்னேவல் வகையினால் சேனைகளாயுள்ளவரையும், அதிகாரிகளையுங் கள்வரையுங்கொண்டு தேசத்துக்குப் பலவகையாகத் தீங்குசெய்விக்குங் கொடுங்கோன் மன்னவனும். எ-று. (அ௫)

இத்த கைத்த விறைவ னிருநிதி
கைத்தி டாது கவரக கருதிய
சித்த மேவிடச் சென்றிரந் தேகொளும்
பொய்த்த தவமபுரி பூசுரன் றானுமே.

எ-து. முன்னே கூறிய விக்கொடுமைகளோடு கூடியகொடுங்கோன் மன்னவனுடைய திரவியததை யாகாதென்று வெறுககாமல் அதை வாங்க எண்ணுமாசை மிகுதியினாலே அவனிடததிற் செனறிரந்து கேட்டு வாங்கும் பொய்த்தவஞ் செயகின்ற பிராமணனும். எ-று. (௬௬)

சோரன் றன்னைத் துயககா மனததினாற்
சோர னன்றென நீக்குந் துரிசனுஞ்
சோர னலலனைச சூட்சி யிழபபினாற்
சோர னென்று துணிந்திடுந் துட்டனும்.

எ-து யூகமற்ற மனததினாலே கள்ளனைக கள்ளனல்லவென்று விடும்பொல்லாத அரசனும், ஆராய்ந்து விசாரியாத அறிவில்லாமையாற் கள்ளனல்லாதவனைக் கள்ளனென்று ஆககினைசெய்யுங கொடுங்கோன் மன்னவனும். எ-று. (௬௭)

சோர னுக்குத் துணைசெலுந் துட்டனுஞ்
சோர வித்தைகள் சொல்லுந் துரிசனுஞ்
சோர னைசசோர னென்றறிந் துந்துணுஞ்
சோர னுமவ னைச்சுளி யானுமே.

எ-து. கள்ளன் றிருடுமிடத்தில் அவனுக்குத் துணைப்போன தீயவனும், அவனுக்குக் களவுநூல்களை உபதேசிக்கும் பொல்லாதவனும், கள்ளனைக் கள்ளனென்றறிந்தும் அவனோடு சிநேகஞ் செய்யுங் கள்ளனும், அவனைக்கண்டா லிதசொழில் நீசெய்யவேண்டாமென்று கோபிக்காதவனும். எ-று.

சோர வித்தைகளாவன—மந்திரந் தெய்வமருந்தே நிமித்தந் தந்திரமிடனே காலங்கருவியென் றெண்விதமாயிருக்கும்; இதனைச் சிலப்பதிகாரமுதலிய நூல்களிற் காண்க. (௬௮)

ஏந்தி ளந்தடங் கொங்கையை யின்புறுங்
காந்த னீங்கவக் காரிகை தோளிணை
தோய்ந்த சோரனைத் தொட்டுத் துயர்செயா
வேந்த னும்மனைச் சோரனில வேறலன்.

எ-து. ஆபரணங்கள் பூண்டு இளமைத் தன்மையையுடைய பெரிய முலையினையுடையவளைக் கூடி மனமகிழுங் கணவன் பிரிந்தகாலத்தில் அவளுடைய தோளிணையைப் புணர்ந்த கள்ளனைப் பிடித்துத் தண்டனை செய்யாத அரசனும் பிறர் மனையில் செல்லுங் கள்ளனில் வேறாகமாட்டானாகையாலந்தஅரசனும். எ-று. (௬௯)

பாலே நெய்யைப் பலத்தைத் திலத்தினைச்
சாலி யாதியன் ஞதியைத் தண்புனன்
மூல மாதி முதிரை யிறுதியைச்
சேலே யோடுபட் டாடை திருடனும்.

எ-து. வெளி. மூலம்-கிழங்கு, முதிரை-துவரை. (௧௰)

பரிய கம்பளந் தன்னையும் பாசமும்
வரிய வூனு மதுவுந் தயிலமுந்
திரண மீறு செறிந்தசில பண்டமுங்
காமு றப்பற்றிக் கொண்டிடுங் கள்வனும்.

எ-து. வெளி, பாசம்-கயிறு, வரியவூன்-ஆகாதென்றுவரைந்தவூன்.

சந்தி ரந்தனைப் பாதுகை தன்னையும்
வித்த ரித்திடும் பாயின் விதத்தையுங்
கொத்து லாமலர்க் கூடையும பேழையு
மத்த முட்டி யெடுக்கு மவலனும்.

எ-து. வெளி, கொத்துலாமலர்க்கூடை - திருப்பூங்கூடை, அத்தம்-கை. (௧௨)

சங்க மாதி சலத்திற் சனித்தவும்
வங்க மாதி மரத்தின் வகுத்தவு
மங்க லத்த மழலே முழவமு
மங்கை யாற்பற்றிக் கொள்ளு மவலனும்.

எ-து. சங்குமுதலாக நீரிற் பிறந்துள்ளனவுங், கப்பன்முதலாக மரத்தினுற்செய்துள்ளனவு, மங்கலவாத்தியமாகிய மழலேச்சொல்லேயுடைய மத்தளமுந் திருடுமவத்தனும். எ-று. (௧௩)

ஈயந் தன்னே யிரும்பினேச் செம்பினேத்
தேய னுந்திர புத்தனேச் செங்கலே
மாய வாழ்க்கையர் தங்கண் மனேயினு
மேயு மேது மெடுக்கு மிழுதையும்.

எ-து. வெளி. தேயன்-திருடன். திரபுத்தனே. இவைகள் வடமொழி.. (௧௪)

பிறர்பொ ருட்கடு கிற்பிள வாயினு
மறைய நின்றத னேக்கொளும் வஞ்சனு
நிறைய றக்கொள வெண்ணிடு நெஞ்சனு
மறையு மாந்தனு மன்னியர்க் காகவே.

எ-து. பிறருக்குரிய பொருள்களைக் கடுகிற் பாதியாளுலு மவர்கள் காணுதபடி சென்று திருடுங் கள்ளனும், உத்தமமான நிறையென்னுங்குணநீங்கப் பிறர்பொருளைக் கைக்கொள்ள விசாரிக்கு மனத்தை யுடையவனும், ஒருவன் பொருளைப் பிறருக்காகும்படி சொல்லு மறிவில்லாதவனும் எ-று. (௬௫)

என்னு மிர்தொகை யாவரு மீங்கிபற்
பன்னு பாவக் கடலிடைப் பட்டுளா
ரின்ன பேசுந் துரிசு மியற்றிடிற்
பின்னு வார்குழற் பேதையர் தாமுமே.

எ-து. இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட இப்பாவ வகையின் தொகையிலுள்ளவரெல்லாரு மிவ்விடத்தி லிவ்வியலிலே விரித்த பெபாதகத்திற் றண்ணிய பாவமாகிய கடலின்க ணமிழ்ந்தும் பாவிகளாவார்கள், பின்னற்றொழில் அமைந்த நீண்ட வளகபாரத்தையுடைய பெணகளு முன்னே கூறிய விப்பாவவகைகளாகிய தீமைகளைச் செய்வார்களாளு லத்தன்மை யுடைய பாவிகளாவார்கள். எ-று

பாவக்கடலிடைப்பட்டோர் எ-று நடுநிலைத்தீபகம் (௬௬)

மேலேயதிபாதக முதலிய கர்மங்களைச் செய்தவர்கள்
பெறும்பய னுணர்த்துகின்றா.

ஈட்டு மிந்த வினைத்தொகை யாவையு
மீட்டி டும்படி வெய்ய நமன்றமர்
காட்டி டுந்துய ராககை கலந்துபோய்
வாட்டு மாநிர யந்துள் வதிவரே

எ-து. அதிபாதகர் முதலா னவர்க ளிப்படி செய்யு மிவ்வதிபாதக முதலிய கர்ம பலங்க ளெல்லாவற்றையு மொழிக்கும்படி கொடிய எமதூதர்களுண்டாக்குந் துன்பவுடம்பாகிய யாதனு சரீர மடைந்துசென்று துக்கத்தைக் கொடுக்கு நரகத்திலே யிருப்பார்கள். எ-று. (௬௭)

மனிதரோ யல்லாமல் தீமைசெய்த விலங்கு பறவைகளு
நரகமடையுமென்ப துணர்த்துகின்றார்.

மைந்தர் மாதரு மற்றை யலியுமோ
பந்த பாச விலங்கும் பறவையு
முந்த வாக்கை யிதுவென முன்னுறு
மந்த வாக்கை யடைந்தகன் றூழுமே.

எ-து. ஆடவராயுள்ளவர் பெண்டிராயுள்ளவர் அலியாயாயுள்ளவர் மாத்திரமோ நரகத்தி லழுந்துவது, அவர்களை யல்லாத பாசபந்தத்தையுடைய மிருகங்களும் பறவைகளு முந்தவுண்டாகிய வுடம்புபோலெதிர்

வரும் யாதனுசரீரங்களையடைந்து பூமியிலெடுத்த வச்சினின்றுநீங்கி நரகத்திலழுந்துவார்கள். எ-று. (௯௮)

முன்னே அதிபாதக முதலிய பாவபலங்களைக் கொடுப்பவன்
எமனென்றுஞ் சிவபத்தர்கள் செய்த பாவபலங்களை
யாசிரியன் பிராயச்சித்தத்தாற் போக்குமா
வென்று முணர்த்துகின்றார்.

விண்ணு ளார்நரர் மற்றை விலங்குமே
பண்ணு பாவ பலத்தைக் கொடுப்பவன்
றிண்ண மேயமன் றேசிகன் றீர்த்திடும்
பண்ணிற் பாவ விதஞ்சிவ பத்தரும்.

எ-து தேவர்களும், மனிதர்களும், இவர்களல்லாத மிருகங்களும், செய்யுந் தீவினைப்பயனை யவைகளுக்குக் கொடுப்பவன் எமராசன், சிவபத்தியுள்ளவர்கள் பாவவகைகளைச் செய்வார்களானால் அப் பாவபலன்களை யாசிரியன் பிராயச்சித்த சாந்திகளாலே போகவிடுவானிது நிச்சயம். எ-று.

திண்ணமென்பதனை யிருபாலுங் கூட்டுக. (௯௯)

வெளியாகப் பாவஞ்செய்த ஆன்மாக்களை அரசன் தண்டிப்
பான் அவனாற் றண்டிக்கப்படாதவர்களை யெமனே
தண்டிப்பானென் றுணர்த்துகின்றார்.

பிணக்கந் தன்னையும் பெற்றவர் தம்மிடைக்
கணக்கி னையுங் கள்வர்க டம்மையும்
வணக்கு வான்மன் னவன்மற் றையர் தங்களை
யிணக்கு வானர கத்து ளியமனே.

எ-து. ஒருவருக்கொருவர் வழக்கிலே மாறுபாட்டைப் பெற்று வந்தவிடத்தி லழிவழக்குடையவனையும் திருடர் முதலானவர்களையுந் தண்டித்து நிறுத்துகின்றவ னரசனே, அவனாற் றண்டிக்கப்படாதவனையு மாசிரியராற் பிராயச்சித்தப் படாதவனையு நரகத்திலே செலுத்தித் தண்டிப்பவனெமராசன். எ-று. (௱)

இந்தப் பாவங்கள் தீர்த்துக் கொள்வதற்குப் பரிகாரஞ்
செய்துகொள்ளுமா றுணர்த்துகின்றார்.

ஆத லாற்செய்த தீங்கை யறுத்திட
வேத மாதி விதியும் விளங்கிய
போத கன்பதம் போற்ற வவன்செயும்
வாதி யாத பிரத்திய வாயமே.

எ-து. தீவினை செய்தவர்களுக்கு நரகமும் அந்நரகத்திலே செலுத்துமொரு எமராசனு முண்டாகையினாலே, ஆன்மாக்கள் தாந்தாஞ்செய்த

பாவங்களை யொழிக்கும் பொருட்டு வேதமுதலிய நூல்களிற் சொன்ன விதிகளையுமறிந்த வாசிரியனுடைய திருவடியை வணங்குவார்களாகு லா சிரியனும்.மவ் வான்மாக்களைத் தீவினைகள் வருத்தாமைக்குக் காரணமான பரி காரத்தைச் செய்து தீர்ப்பான். எ-று. (௱க)

மேன்முடிந்தது முடித்துணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

அதிபா தகமு மதிற்பிரிவு மவல மகபா தகமைந்துங்
கதித மகபா தகந்தன்னிற் கனிட்ட மான பாதகமு
மதனிற் றணிய வதற்கணிய வுபபா தகமு மதற்கணிய
வதனிற் றணிய பலபாவ விழுமுந் தொகைசெய் தறைந்தாமே.

எ-து. அதிபாதகமும் அவ்வதிபாதக வகையுந் துன்பத்தை விளைக்கும் பஞ்சமா பாதகமுஞ் சொல்லப்பட்ட அப் பஞ்சமாபாதகத்திற்றண்ணிமையான பாதகமு மப் பாதகத்திற் றண்ணிமையுடைய வாய்தற்கடுதத வுபபாதகமு மவ் வுபபாதகத்துக் கடுததிருப்பவையா யதனிலுந்தண்ணிதான பலவகையான பாவவகைகளையு மிவ்வியலில்தொகுத்துச்சொன்னோமிதனை முனிவனே யறிவாயாக எ-று

கதிதம், வடமொழி. (௱உ)

கலிவிருத்தம்.

என்றுசிவ நிந்தையெழு வாய்வினை யிசைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை நைய
நின்றமுனி யன்றுணர நிர்க்குண னினைந்தே.

எ-து. வெளி. (௱௩)

சிவத்துதி யுணர்த்துகின்றார்

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

கன்றிய காலனைக் காய்ந்தவனே கரிசினைப் போக்கிருக்
காய்ந்தவனே
வென்றிவில் வேடனை விட்டினனே விரும்படி யார்க்கருள்
விட்டினனே
யன்றிரு வர்க்கரி தாயவனே யண்டமு மாக்கிய
தாயவனே
யொன்றிய வெங்கணு முற்றவனே யுணர்ந்தன னுன்னையு
முற்றவனே.

எ-து. மார்க்கண்டனைக் கோபித்து அடைந்த எமனைச் சங்கரித்தவனே; ஆன்மாக்களுடைய அஞ்ஞானத்தை நீக்கும் வேதத்தை முனிவர்க்கறி

யும்படி சொன்னவனே; வெற்றியமைந்த கருப்பு வில்லினை யுடைய வேளாகிய காமனைக் கொன்றவனே, தன்னை விரும்பு மடியவர்களுக்குக் கொடுக்கு முத்தியை யுடையவனே, அடியு முடியுந் தேடியகாலத்தில் அரிபிரமர் இருவர்களுக்குங் காண்பதற்கு அரிதாக நின்றவனே; அண்டங்களை உண்டாக்கிய வுலகமாதாவானவனே; எப்பொருளுந் தானொருவனென்று சொல்லும்படி யெவ்விடத்தும் வியாபத்தியினால் வேறறப்பொருந்தி நின்றவனே, எவரொவ ரிருவினை செய்ய நினைக்கு நினைவையு முயிராகவுயிரா யிருந்தவரவர் நினைக்கு முன்னே யறிந்தவனாகிய தவத்தவனே. எ-று.

அண்டமு மென்னு மும்மை பிண்டமு மெனவுங் கொள்ளக்கிடந்தது. (௱௪)

இதுவுமது.

இடுபலி கொண்டுண்ணி யென்பவனே யிருவினை தீர்ந்திடு மென்பவனே
நடநவி லுந்தொழி னல்லவனே நாசமு மாமய னல்லவனே
மடலவிழ் கொன்றைய மாலையனே வந்தனை யாஞ்செயு மாலையனே
படிதனிற் காசிப பதியவனே பல்லுயிர்க கெல்லாம பதியவனே.

எ-து. இருடி பத்தினிகள் மனைகள்தோறு மிடும் பலியைப்பெற்றுண்பவனென்று யாவராலுஞ் சொல்லப்படுபவனே, நல்வினை தீவினை யிரண்டையு நீக்கு மென்னுடைய விறையவனே, பஞ்சகிருத்தியமாகிய நிருத்தம்பயிலு நல்ல தொழிலை யுடையவனே, பிறப்பிறப்பினை யடையும் பிரமனல்லாதவனே; இதழ் விரியும் கொன்றைமாலையை யுடையவனே, யாம் ஆராதனை செய்யுந் திருக்கோயிலில் உள்ளவனே, பூமியினிலைபெற்றிருக்கும் காசிப்பதியை யுடையவனே, எல்லா வான்மாக்களுக்குங் கருத்தாவானவனே. எ-று. (௱௫)

பிள்ளையார் துதி யுணர்த்துகின்றார்

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பூதி பூடணன் வேத பாடணன் பூளை சூடினன் காளி யூடினன்
னாதி நாயகன் பேதை நாயக னுமை பூணினன் வாய்மை பேணினன்
போதன் மாதவ னாடி நேடவும் பூண வேணயந் காணொ ணுவரன்
காதன் மாமக னுறு மாமுகன் காசில் வாசகம் பேசு வாமரோ.

எ-து. திருநீற்றையே யாபரணமாகத் தரிப்பவனும் வேதத்தையருளிச் செய்தவனும், பூளை மலரை அழகியசடையில் முடித்தவனும் காளியுடனே வாதுசெய்தவனும், ஆதிகருத்தாவும், உமைக்குக் கணவனும், ஆமைபோட்டை யாபரணமாக வணிந்தவனும், வேதாகமங்களைப் பாதுகாப்பவனும், தாமரைமலரில் உறையும் பிரமனும், திருமாலுந் தம்முண் மாறுபட்டு தேடவு மவர்கள் கண்ணிற் பொருந்தும்படி நிலைமை பொருந்திய தன்மையைக் காணவொண்ணாதவனுமான சிவபிரானுடைய குமாரராகிய பிள்ளையார் குற்றமற்ற திருவாக்கைப் புகழாநின்றோம். எ-று. (௱௬)

மேலகத்திய துதி உணர்த்துகின்றார்.

ஆறு சூடின வீறு மாடின னால நீழலன் மூல ஞாழல
னேற தேறினன் கீறு கூறைய னீறி லாதவன் றேறி லாதவன்
மாறி லாவரன் வேறி லாவரன் வாய்மை பேசினன் றீமை கூசினன்
கூறு மாகமந் தேறு மாதவன் கோயி லெவதென் கோவு நாவுமே.

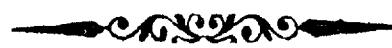
எ-து. கங்கையைத் தரித்தவனும் திருநீற்றைத் திருமேனியெங்கும் பூசுவோனும் கல்லாலின்கீழ் இருப்பவனு மாங்கூரில் ஞாழல்முதலின் அடியிலே யிருப்பவனும் இடபத்தி லேறுபவனும் கிழிக்கப்பட்டகோவணவாடையை யுடையவனும் நாசமில்லாதவனும் ஆராயின் எவற்றையும் விளக்கும் ஞானதித்தியனும் வணங்கினவர்களுக்கு மாறாத வரத்தைக் கொடுப்பவனும் எவற்றிற்கும் அந்நியமாகாமற் கலந்து நிற்குஞ் சங்கார கருத்தாவும் உண்மைப் பொருளை உபதேசிகரும் ஆசிரியனும் தன்னையடைந்த ஆன்மாக்களுக்குத் தீமைசெய்ய நாணுவோனுமான சிவபிரான் அருளிச்செய்த சிவாகமத்தை யுள்ளபடி அறிந்த பெரிய தபோதனனாகிய அகத்திய முனிவனுக்கு என்கண்ணு நாவுமே எழுந்தருளியிருக்குந் திருக்கோயில். எ-று. கோ எ-து கண். (ாஎ)

ஆறாவது பாவவியல

முற்றும்

ஏழாவது,

சுவர்க்கநரகவியல்.

மேலிவ்வோத் தென்னுதலிற்றோ வெனின் ஒத்து நுதலியதூஉ மோத்தினது பெயருரைக்கவே விளங்கும். ஆயினிவ் வோததென்ன பெயர்த்தோவெனின் முன்னை யியல்களிற் கூறப்பட்ட புண்ணிய பாவங்களைச்செய்தவர்களடை யுஞ்சுவர்க்கநரகங்களின் திறத்தை யுணர்த்திற்றாகலாற் சுவர்க்க நரகவிய லென்னும் பெயர்த்து. இதனுளிந்நிலைச் செய்யுள் இரண்டுமென்னுதலிற்றோ வெனின் இவ்வியலிற் கூறுந் திறத்தைத் தொகுத்து உணர்த்துத னுதலிற்று.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அறைந்த வப்பா தகமாதி யடைந்தா ரியம னுலகதனைச்
செறிந்து சிவந்த விழிகண்டு சித்தங் கலங்கிச் செயலழிந்து
பிறிந்து புணர்ந்து பிலவழியைப் பிடித்துந் தூத ரடித்தெறிய
மறிந்து நிரயக் குழிவீழ்ந்து வருந்தும் விதத்தை வகுப்பதன்முன்.

அறிக முனிவ வறம்புரிந்தா ரவரு மியம னுலகததனை
நெறியிற் றரும பலநிகழ நீடு மகிழ்ச்சி கூடியிடச்
செப்யு முறையு மவர்க்கவனுஞ் செய்யுஞ் சிறப்புந் துறக்கத்தி
னுறையு முறையுந் தொனுசெய்தே யுணரப்பா முலக முவப்புறவே

இவையிரண்டுமொருதொடர். முன்னே இயலிலே கூறிய அதிபாதக முதலிய பாவவகைகளைச் செய்தவர்கள் எமலோகத்திற் சென்று எமராசன் கோபத்தினால் சிவந்த கண்ணினைக்கண்டு மனங்கலங்கிச் செயலற்றுச் சுவர்க்கத்துக்குப்போம் வழியைவிட்டு நரகத்துக்குப்போம் பிலத்துவாரத்தை யடைந்து தம்மைப் பிடித்துக்கொண்டுசெல்லும் யமதூதர்கள் அடித்தெடுத்தெறியத் தலைகீழாய் நரகக்குழியில் விழுந்து வருந்தும் வகைகளை வகுத்துச் சொல்வதற்கு முன்னே புண்ணியங்களைச் செய்தவர்களும் எமலோகத்தின் முறையாலே புண்ணிய பலன்கள் வந்து பொருந்துகையினால் நிலைபெற்ற மனமகிழ்ச்சியாகச் சென்றடையு முறையையும் அவர்களுக்கங்கு எமராசன் செய்யுஞ் சிறப்பும் அவர்கள் சுவர்க்கத்தில் இருக்கு முறைமையையுந் தொகுத்து உலகத்துக்கு மேன்மை உண்டாகச் சொல்லுகின்றோம் அதனை மலயமுனிவனே யறியக்கடவை. எ-று. (உ)

யாக்கை நிலையில்லாமை உணர்த்துகின்றார்.

முளைத்த கருவு மழவுருவு முதிரா வுருவு முதிர்ந்தமையா
விளைந்த வடிவு மெனுமிவற்றி னிருந்த வுயிர்கள் வினையிறலும்
வளைந்த தூதர் வதைசெய்ய மற்றோ ருடலம் பற்றிமுனம்
விளைந்த செய்நிப் பலம்விளைய வியம புரியை விரவிடுமே.

எ-து. காப்பகோளகையிற் பதிந்த கர்ப்பமும் பாலகவடிவமு முதிராத தருணவடிவமு மூப்படைந்த தன்மையினால் மெலிந்த விருத்தவடிவமுமாகிய இந்தச் சரீரங்களிற் பொருந்திய ஆன்மாக்களூழ்வினை தொலைந்தவளவில் வந்து சூழ்ந்து எமதூதர்கள் வதைக்க இப்பூத சரீரத்தை விட்டு யாதனா சரீரத்தையடைந்து அவ்விடத்தின் முன்னாட்செய்த கர்மபலம் பொருந்த அதையனுபவிக்கும் பொருட்டு எமலோகத்தை யடைவார்கள். எ-று. (௩)

மேனிறுத்த முறையானே யறம்புரிந்தவர்கள் எமலோகத்தை
யடையு முறைமை யுணர்த்துவான் றொடங்கி
யதனுட் பாதுகை யுதவினவ ரடையு
முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

பாதுகை யுதவினர் பனவரு முறவே
வாதமு மனபரி வாவழி யுகையா
வேதரி யதுவென வெளிதுற வெவையும்
போதக ரிவரென யமபுரி புகுவார்.

எ-து. அந்தணர்கள் பெறும்படி செருப்பு மரவடியிவைகளைக் கொடுத்தவர்கள், வேகத்திஞல் வாயுவையொத்த குதிரை, வழியில்வந்து பொருந்த வதிலேறி நடத்தி யிவர்களுக்கரிய பொருள் யாதென்று சொல்லும்படி யெப்பொருளுங் கைவந்துபொருந்தி யறிவுடையவர்களிவர்களென்று சொல்லும்படி யமலோகத்தை யடைவார்கள். உ-று. (௪)

குடைதானம் பண்ணினவர்க ளடையும்பல
முணர்த்துகின்ருர்.

சந்திர முதவினர் தகைமையர் பெறவே
மொய்த்தெழு முகினிழல வழியுற முறையா
லெத்தொகை யினியன வவையெளி துறவே
சித்தமு மகிழ்வுற யமபுரி செறிவார்.

எ-து. வெளி. சத்திரம், குடை. (௫)

வஸ்த்ரதானஞ் செய்தவர்க ளடையுமுறைமை
யுணர்த்துகின்ருர்.

பட்டினை யுதவினர் பனவரு முறவே
ரொட்டிட வினியன துகிலுபுனை வடிவோ
டிட்டம துறுபயன் வழியெளி துறவே
சிட்டரு மிவரென யமபுரி செறிவார்.

எ-து. வெளி. சிட்டர்-பெரியோர். (௬)

மெத்தை தானஞ்செய்தவர்க ளடையு முறைமை
யுணர்த்துகின்ருர்

தவிசினை யுதவினர் தகைமையர் பெறவே
புவிதனி லரியது பொருவிலை யரிது
சிவிகையு முறவதன் மிசைவழி திகழ்வா
ரிவர்மிகு தவரென யமபுரி யிசைவார்.

எ-து. வெளி. தவிசு-மெத்தை, சிவிகை-பல்லக்கு. (௭)

அசுவதானம் பண்ணினவர்க ளடையுமுறைமை
யுணர்த்துகின்ருர்.

தத்துறு பரியினை யுதவிய தகையோ
ரத்தகு பரிமிசை யழகுற வழியே
யெத்தொகை யினியன வவையெளி துறவே
சித்தரு மிவரென யமபுரி செறிவார்.

எ-து. வெளி. சித்தர்-சித்தியையுடையோர். (௮)

கட்டில் தானம் பண்ணினவர்க ளடையு முறைமை
யுணர்த்துகின்ருர்.

கட்டுன்வை யதனையு முதவினர் கவினு
றிட்டம துறுமஃ தெனவழி யிடையே

கிட்டிய வதரினொடு கெழுமிய வழகார்ந்
கிட்டரு மிவரென யமபுரி செறிவார்.

எ-து. வெளி. கட்டுவை, கட்டில் (௯)

சாலோப்பு ஷவச்சவர்க ளடையு முறைமை
யுணர்த்துகின்றார்

பொழிலினை நிறுவிய பொருளரு புகழோர
நிழலுறு பொழில்வழி நன்மக ருரவே
விழைவினி னினியன வெவையவை மிகவே
யழகிய ரிவரென யமபுரி யடைவார்

எ-து. வெளி. பொருதரு, ... விழைவு விருப்பு. (௰)

திருநந்தவன மமைத்தவர்க ளடையு முறைமை
யுணர்த்துகின்றார்

பூமலி பொழிலினை நிறுவிய புகழோர
தேமல ரிசைமுழு முறைவனி னரிதா
ரோமமு மிசையாக வழியிடை பெயர்ந்து
நாமலி புகழொடு நடுவனை யடைவார்.

எ-து. வெளி. இதனுள் அணி அலங்காரம் மெய்த்தீபம் நடுவன் ஆன்மாக்கள் செய்யும் புண்ணிய பாவங்களை ஏற்றமுறைப்பு இல்லாமலறிந்து தீர்ப்பதற்காக நராயேனை செய்தல் நடுவேற்றென்றுங் காரணப்பெயரெய்திற்றென்க (௰௧)

தேவர்கள் முதலானவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்தவர்க
ளடையு முறைமை உணர்த்துகின்றார்.

தேவர்கள் முதலியர் பணிசெய வருவோர்
ஒளிய மணமுடை வரலிய லுறைவே
பேசிட வழியிடை மிகுமினி யநிவே
நாவணி புகழொடு நடுவனை யடைவார்

எ-து. வெளி ஒலியம்-ஒ, கிரப்பானவை. உவமை படைப். (௰௨)

முன்னேகூறிய தேவர்கள் முதலானவர்கள் சந்நிதியில் திருவிளக்
கிட்டவர்கள் அடையுமுறைமை உணர்த்துகின்றார்

ஒளியினை யவருற வுதவிய வொருத
தெளிதரு திருவுரு வமைவாக டிசைசேர்
மனமுமறவழி படருவா மதியோ
ரளியுள ரிவரென நடுவனை யடைவார்

எ-து. முன்னேகூறிய அந்தேவர்கள் முதலானவர்கள் சந்நிதியிற் பொருந்தத் தீபத்தினை யிட்டவர்களு மனத்துக்கு எப்பொருளையுந் தெளிவித்த

ற்குக் காரணமாயிருக்கிற அழகிய வடிவைப்பெற்றந்த வடிவிலொளியினல் திக்குகளிலுண்டாகிய இருளுமோட நல்லவழியிலேசென்று 'இவர்கள் சிவ பிரா னருளுள்ளவர்க ளென்று தம்மை அறிவுடையவர்கள் புகழ எமராசனை யடைவார்கள். எ-று.

மலினம் மளினமென லகாரம் ளகாரமாக மயங்கிற்று. (௰௩)

அதிதிகளுக்கு மனை கொடுத்தவர்கள் அடையுமுறைமை உணர்த்துகின்றார்

இல்லமு முதவின ரிரவலா வரவே
நல்லக மருவிய வழியிடை நடவா
வெல்லையில வளமுற மகிழ்வுட வெளிசே ந
விலலியு மிவரென யமனுழை விழைவார்.

எ-து. வெளி. வில்லி, காமராசன். உழை, இடம். (௰௪)

கோதானம் பண்ணினவர்கள் அடையுமுறைமை உணர்த்துகின்றார்.

கோவினை யுதவினர் குலமறை யவர்கைப
பூவணி யிரதமு முறவது புகுவார்
ஓவிய மனமட வாலிய ருடனே
தேவரு மிவரென யமபுரி செறிவார்.

எ-து. வெளி அணி-அழகு. (௰௫)

அன்னதானஞ் செய்தவர்கள் அடையுமுறைமை உணர்த்துகின்றார்.

அன்னமு முதவின ரருமறை யவர்பாற்
றன்னிக ரிலனை முறவழி தனினும
பன்னிய வவைதனை யுணுமுறை பயிலா
நன்னய ரிவரென நடுவனை யடைவார்.

எ-து. வெளி அன்னமென்பது இடைக்குறைந்து நின்றது. பன்னியது-சொல்லியது. நன்னயர்-நல்லவறிவினை யுடையவர்கள். (௰௬)

வியாதியாளர்களுக்கு அவுடததானஞ் செய்தவர்கள் அடையு முறைமை உணர்ந்துகின்றார்.

உதவின ரவுடத முறுபிணி யினர்கைத்
திதமுறு முருவமு முறவழி செறிவார்
இதவித மெவையவை யெளிமையி னுறவே
மதனனு மிவரென யமனுழை மகிழ்வார்.

எ-து வெளி திதம்-நிலை (௰௭)

குருபணிவிடை செய்தவர்கள் அடையு முறைமை உணர்த்துகின்றார்

குரவன பணிபுரி குணமுடை யவாமுன்
மருமல ரிரதமும் வரவழி யெதிரோ

திரமுற வதனமர் தெரிவைய ருடனே
பொருவில ரிவரென யமபுரி புகுவார்.

எ-து. வெளி. திரமுற-நிலைபெற. (௰௮)

அந்தணர்களுக்குப் பாதம்விளக்கினவர்க ளடையமுறைமை
உணர்த்துகின்றார்.

அருமறை யவர்திரு வடியிணை யதனிற
பரிவொடு குளிர்புனல் பயிலவினை யவருந
தருவமா குளிர்நிழல் வழிபெறு தகையே
பொருவில ரிவரென யமபுரி புகுவார்.

எ-து. வெளி (௰௯)

அந்தணர்களிடத்துச் சொன்னம் இரத்னமுதலானவைகளைத்
தானஞ்செய்தவர்கள் அடையமுறைமை
உணர்த்துகின்றார்.

ஒளிமணி யுதவினர் கனகமு மொருமைத
தெளிதிகழ் மறையவர் திகழ்கர மதனிற்
றுளையில கனகநல் வளைவழி துதையா
வளியுள ரிவரென நடுவனை யடைவார்.

எ-து. வெளி துலை-ஒப்பு, தொளையென லகாரம் ளகாரமாக மயங்கிற்று. துதைதல் நெருங்குதல். (௨௰)

பெரியோர்களுக்குப் பாதம் வருடின வர்களடையு முறைமை
உணர்த்துகின்றார்.

உத்தம ரொருமைய வுணர்வின ரடியொடு
கைத்தல முறைமுறை வருடிய கருணையர்
தத்துறு பரிமிசை யழகது தகவே
சித்தச னிவரென யமபுரி செறிவார்.

எ-து. வெளி. சித்தசன்-காமன் (௨௧)

அந்தணர்களுக்குத் தேரினைத் தானம்பண்ணினவர்கள்
அடையுமுறைமை உணர்த்துகின்றார்.

அருமறை யவருற விரதமு மருளினர்
மருமல ரிரதமுன் வரவழி யிடையே
திரமுற வதனமர் தெரிவைய ருடனே
பொருவில ரிவரென யமபுரி புகுவார்.

எ-து. வெளி. (௨௨)

பூமி தானம்பண்ணினவர்கள் அடையுமுறைமை
உணர்த்துகின்றார்.

பூமியை யு விய பொருவரு புகழோர்
தாமுறு மினியன வழிபெறு தகைமையே
காமினி யவரொடு களிபுற வளரொ
நாமலி புகழொடு நடுவினை யடைவார்.

எ-து. வெளி. காமினி-சந்த்ரனுக்கொத்த தெய்வமகளிர். (௨௩)

முன்னேகூறிய வந்தணர்களுக்கே அல்லாமல் யாவர்களுக்கும் அன்னபான
முதவினவர்கள் அடையுமுறைமை உணர்த்துகின்றார்.

பானமு முதவினர் பரிவொடு பலவித
போனமு முதவினர் புரிதரு முறையே
ஞானினி துறவமை நமைபெறு பலிபா
மேனய ரிவரொ யரம்பையை விழைவார்.

எ-து. வெளி, மேனயர் மேலான அறிவினையுடையவர்கள். (௨௪)

ஈண்டுக் கூறியவையல்லாமல் மற்றுமுள்ள தானங்கள் பண்ணினவர்கள்
அடையுமுறைமைக்கு மோர்பொதுவிதி
உணர்த்துகின்றார்.

மற்றுள விதிதரு மறவின தானம்
பற்றுவா வதிகளின் முறைபெறு பலமுந்
துற்றுவர் அபரர் துரிசறு நெறிசேர்
நற்றவ ரிவரென நடுவினை யடைவார்.

எ-து. வெளி. துரிசு குற்றம். துற்றுதல் அநுபவித்தல் (௨௫)

முன்னேகூறிய தானங்களெல்லாவற்றிலும் அன்னதானமே சிறந்த
தானமென்பதற்கு ஓர் சிறப்புவிதி உணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

அன்ன தான மனைத்தவற்று ளதிக பலமே யருந்தினருக்
கின்னல் கெடுக்கு மப்பொழுதே யின்பந் தனையு மிசைவிக்கு
மன்னு முடலுள் வலியதனுன் மாறில் பொருளே யஃதனு
லென்னி லுவமை யிதற்கிலை மண்ணின்கண்ணே யெவ்விடத்தும்.

எ-து. முன்னேகூறிய தானவகைகள் எல்லாவற்றினுள்ளும் அன்னதானமே யதிகமான பலன்களைக் கொடுக்கும், அவ்வன்னத்தைப் புசித்தவனுக்கு அக்கணத்திலேதானே பசித்துயரத்தைப் போக்கும் அதுவல்லாமல் சுகத்தையும் விளக்குஞ் சரீரத்திலுண்டாகிய பலமும் நிலைபெறுமாகையால் அவ்வன்னமே ஒப்பில்லாத பொருளுமாகும். ஆகையா லிதற்கு உவமையை விசாரித்தாற் பூமியின் மாத்திரமோ எவ்வுலகத்திலு மில்லை. எ-று.

அன்னமே சரீரமெடுப்பதற்குக் காரணமாகுமென்பதூஉம்
அன்னமே படைத்தளித் தழிக்குமென்பதூஉம்
உணர்த்துகின்றார்.

அன்ன மதனி னாமுதிர மதனாற் றசையா மதனாலே
மன்னு மதனின் சுக்கிலமா மஃதின் மனுறைற் கருவாகு
மன்ன மின்றே லுயிர்வாழு மாக்கை விளைய வழிந்தகலு
மன்ன மதுவே யுடறன்னை யாக்கு நிறுத்து மழிக்குமே.

எ-து அன்னத்தினின்றும் இரத்த முண்டாகும், அந்த இரத்தத்தினால் தசையுண்டாகும். அத்தசையினால் அழகாகிய சுக்கிலம் நிலைபெறும். அச்சுக்கிலத்தினால் கர்ப்பந்தரித்துச் சரீரமுண்டாகும், முன்னே கூறியவற்றிற்கெல்லாம் பரம்பரையினால் காரணமாயிருக்கும், அன்னமில்லையானால் உயிரிருந்துவாழு முடம்பு சடுதியிலே அழிந்துபோகும். ஆகையால் அவ்வன்னமே உடம்பையுண்டாக்கும், அதுவல்லாமல் தானே யுணவாய்நின்று அவ்வுடம்பையும் காக்கும், தானில்லையானால் அவ்வுடம்பையு மழிக்கும் எ-று.

பசிநோ யுற்றவர்களுக்கு அந்நோ யன்னத்தினா லல்லாமல்
பிறிதொன்றினாலுந் தீராதென்பதூஉம் யாவருக்கும் அன்னமே
ஆதாரமென்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்.

உற்றான் பசியைக் கனகந்தா லொளிசேர் மணியா
லொண்டொடியான்
மற்று முளதல் வளனாலு மாற்ற வல்லனோ
வலன்வயிறுட
நெற்பந் தனக்கும் பாலனுக்குங் கிளர்ந்த தருணன்
றனக்குமுட
லொற்க முடைய விருந்தனுக்கு முண்டோ நிலையோ
தனமொழித்தே

எ-து. வெளி. ஒற்கம்-மெலிவு. (௨௮)

முன்னேகூறிய மானிடர்களே யல்லாமல் தேவர்கள் முதலியோர்
விரும்புவது அன்னமேயென்பதூஉம் அதுவே
பசிநோய்க்கு மருந்தென்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்.

தேவர் முனிவர் தானவருந் தினைப்ப துணவைத் திதிவிரும்பி
யாவ ருணவை விரும்பாதா ரிடர்சே ருடலுண் முந்நூற்றெட்
டோவா நோயுண் டவற்றுள்ளும் பசிநோய் கொடிய தாதினதனுக்
காவா வென்றே யருளாள னருந்து மருந்தோ தனமன்றே.

எ-து. தேவர்களும் இருடிகளும் அசுரர்களும் தங்கள் தங்கள் சரீரமழியாமல் நிற்கவேண்டி யன்னமாதியான வுணவை யருந்துவார்கள், ஆகை

யால் உலகத்தில் எவர்கள் அன்னத்தை விரும்பாமல் விட்டார்கள், அதுவல்லாமல் துக்கததுககுக் காரணமாகப் பொருந்திய வுடம்பின் தொடர்ச்சிவிடாத மூந்நூற்றெட்டு வியாதிகளுண்டாம் அவற்றுள்ளும் பசிநோயே மிகவும் பொல்லாதது, அப்பசிநோயை ஒருவர் அடைந்தால் அருளினையுடையவரந்தோவந்தோ வென்றிரங்கி யதற்குக கொடுக்கு மருந்தாவதும்அந்த வன்னமேயாம. எ-று.

அன்றென்கிளவியாமென்றாகும் என்றார் ஆசிரியர் தொய்காப்பியனார்.

மேலே யன்னதானஞ்செய்பவர்களே பிராணதானஞ் செய்பவர்க ளாமென் றுணர்த்துகின்றார்

உற்ற பசிநோயக் கனமருந்தை யதவு வாரு மிலராகி
லற்ற துயிரு மவ்வுடலுக கன்ன மளிபபா ரவருண்டேற
பெற்ற துயிரு மவ்வுடலம பெறுமவ் வுயிருந் தருமாதி
சொறறை யீவா னுயிரீவான் றரும முதலுந் துயககறவே.

எ-து யாரேனுமொருவர் கொண்ட பசிநோய்க்கு அன்னமாகிய மருந்தைக் கொடுக்குந் தாதாக்களு மில்லையானால் அவ் வுடம்புக்கு உயிருமில்லைபாய்விடும்,அன்னதானஞ் செய்பவர்களுண்டானாற் பசிநோய் நீங்கி யவ்வுடம்பு உயிரைப்பெற்று வாழும், அவ்வுயிரு மறமுதலிய நான்கையுஞ் செய்யப் பெறுமாகையால் அன்னதானஞ் செய்பவன் பிராணதானஞ் செய்பவனும், அதுவே யல்லாமல் விபரீதமற வறம் பொரு ளின்பம் வீடென்னு நான்கினையுந் தானஞ் செய்தவனுமாம். எ-று.

சோறு-குறுகும்வழி குறுகிற்று, ஈவானென்பதனைத் தருமமுதலுமென்பதனோடுங் கூட்டுக. (௬௰)

அன்னதானஞ் செய்பவர்களிம்மை மறுமைப் பயன்களை யடைவ ரென்பதூஉந் தபோதனர்க் கன்னதானஞ் செய்பவர்கள் தவப்பயன் பேர்பாதியாக நிற்பதென்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்.

பொன்னை மணியைப் புனையிழையை மற்றும் விரும்பும் பொருளினையு
மன்ன மளிப்பா ரிங்கடைவ ரங்குந் தாம்வேண் டியவடைவ
ரன்ன மதனை யருந்தவரை யருத்தி னார்க ளவர்பலத்திற்
றுன்னு வார்க ளொருபாதி யவர்தா மொருபாற் றுன்னுவரே.

எ-து. அன்னதானஞ் செய்பவர்கள் இவ்வுலகத்திலே தானே,பொன்னையும் இரத்னங்களையும் அணியுமாபரணங்களையு முடைய மாதர்களையு மற்

றுந் தாம் வேண்டிய பதார்த்தங்களையும் பெறுவார்கள். அத்தேவலோகத்தி லும் தாம்வேண்டிய போகங்களைப் பெறுவார்கள் அரிய தபோதனர்களை யன்னத்தைப் புசிப்பித்தவர்கள் அவர்கள் செய்த தபோபலத்தி லொருபாதி பெறுவார்கள், அத்தபோதனர்கள் மற்ற வொருபாதியே பெறுவார்கள். எ-று. (௬௧)

சரீரத்துக்கு மதனாற்செய்யு மறமுதலியவற்றிற்கு மன்னமே
மேலாகிய காரணமென றுணர்த்துகின்றார்

அன்ன மாங்கை தன்னைப் பாக்கு மதனை லறமுன் றுளவாகு
மன்ன மதனை லொன்றதினுக்கு மதிக காரண மதனாலே
யன்ன மதனுக் கொப்பான காரண மில்லை யாயுங்கா
லன்னை யான காரணமும் புதல்வர்க் குளதோ வகலிடத்தே.

எ-து அன்னஞ் சரீரத்தை யுண்டாக்கும் அச்சரீரத்திலால் அறமு தலிய நான்கு முண்டாகும் அதனா லெவற்றிற்கும் அவ்வன்னந்தானே மே லாகிய காரணம் ஆகையால் விசாரிக்கு மிடத்தில் அன்னத்துக்கு ஒப்பா கிய காரண மொன்றுமில்லை. அது எவ்வாறெனில் பூமியிற் பிள்ளைகளுக்கு மாதாவை யொப்பான காரணமு முண்டோ ஆகையாற் சரீரமுண்டாவதற் கன்னமு மாதாவுமே முதற்காரணமாகும். எ-று.

காரணமென்பது குறுகும்வழி குறுகிற்று. (௬௨)

அன்னமே சிருட்டி முதலிய காரியகருத்தாக்கண்
மூவருமாகுமென் றுணாத்துகின்றார்.

அன்ன மதனை யுலகனைத்து மாக்கு மயனென்
றறையுமறை
மன்னு முலகந் தன்னைக்காக்கு மாயனெனவு
மதித்துரைக்குஞ்
சொன்ன வுலக மனைத்தினையுந் துடைக்கு மரனு
மெனச்சொல்லு
மின்ன முறையா லெவற்றினுக்கு மிந்நீத முதலென்ன
வெண்ணுகவே.

எ-து வெளி. முதல்-காரணம் (௬௩)

உதகத்துக் கெய்தியதோர் சிறப்புவிதியு மன்னம் உதக
மிரண்டையுந் தானஞ் செய்தலே யதிக பலந்
தருமென்பது முணர்த்துகின்றார்

உதக மதனை யுயிரெல்லா முண்ண விரும்பு மதனாலே
யுதகந் தனக்கு மொப்பான பொருள்வே றில்லை யுலகத்து
ளுதக மன்ன மெனுமிரண்டு முயிரை யோம்பு மதனாலே
யுதக மன்ன மெனுமிரண்டு முதவிற் பரம பதமுளதே

எ-து. வெளி ஓம்புதல்-காத்தல். (௬௪)

இங்ஙனஞ் சிறப்பித்த அன்னதான முதலாகிய விசிட்ட தானங்களெட்டும் மற்றுமுள்ள தானமுஞ் செய்தவர்கள், எமலோகத்தினை யடைந்து பின்னே சுவர்க்கத்தை யடைவார்களென்ப துணர்த்துகின்றார்.

அன்ன முதக மாவசுவ மாடை குடைகட் டிலையசின
மென்னு மிவைக ளிருநான்கு மீயிற் பிரேத பதியிரங்குஞ்
சொன்ன படியே மற்றுமுள தானம் புரிவார் துயரகலத்
துன்னு வார்க ளியமபுரி யதன்பின் னடைவர் துறக்கமுமே.

எ-து அன்னமும், தண்ணீரும், யானையும், குதிரையும், துகிலும், குடையும், படுக்கைக் கட்டிலும், புலித்தோன் முதலிய வாதனமும் என்னும் இவ்வெட்டு விசிட்ட தானங்களையுஞ் செய்தவர்கள் எமராசன் அநுக்கிரகத்தை பண்ணும்படி செல்வார்கள் இங்கே சொன்னபடி மற்றுமுள்ள தானங்களையுஞ் செய்பவர்கள் தங்கள் துக்கமெல்லாம் விட்டு நீங்க எமலோகத்தை யடைவார்கள், அதற்குப் பின்பு அங்ஙனங் கூறிய விருவகையான தானஞ் செய்தவர்களும் அவனேவலினாற் சுவர்க்கலோகத்தையு மடைவார்கள். எ-று. (௬௫)

மேனிறுத்த முறையானே யறம் புரிந்தவர்களுக்கு எமராசன் செய்யுஞ் சிறப்பை மூன்று செய்யுள்களாற் குளகமாக வுணர்த்துகின்றார்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

அறநெறியர் தரும ராசபுரி யடைய வேதரும
ராசனும்
விரைய வேயவரை யெதிர்கொ ளாவரவு வினாவி யேகருணை
விழைவினொ
லரிய வாதனமு மருளி யேயுதக விதியு மாதிநடு
வந்தமு
மொருமை யேயவர்த முளமு மோதையுற வுதவி யேமதுர
வுரையுமே.

எ-து. வெளி.

அரியவாதனம் சிங்காதனம், உதகவிதி, பாத்தியம், ஆசமனம், அர்க்கியம், என்பவை, ஆதிநடு வந்தம், பாதமுகஞ் சிரசு என்பவைகள் (௬௬)

வேத மாதிதனி லோது நீதிபல மேவி னீசொருமை மேனையா
லாத லானுமைய லாது வேடினரு மாருயிர்க் குறுதி யாவரோ

நாத கிதநவின் மாதர் சூழநட மாட வேறுசில் ராண்மலர்ப்
போது சேரிரத மேறி யேகடிது போமி னீரபார போகமே.

எ-நு. வெளி. மேதை-அறிவு, போகந்தருமிடத்தைப் போகமென்றது பொருளாகு பெயர். (௬௭)

எண்ணி யாதொருப லந்தை நீரறமி யற்றி னீர்தவறு மின்றியே
நண்ணி யேயததை விண்ணின் மீதுறுப வித்து நாளுமது மாளமுன்
பண்ணி யேயுடைய பாவ லேசமது பாற வேயெமது பாலணைந்
துண்மி னீர்நரக யாதனைப்பலமு மென்ற வர்க்கருளு மைப்பனே.

எ-நு வெளி. லேசம்-சிறிது. (௬௮)

மேலவர்கள் சுவர்க்கத்தை யடையுமுறைமை
யுணர்த்துகின்றார்

ஏவல் பெற்றுநம னைந்த ணந்திரத் மேறி யேயறிவு தேறியே
தேவர் பெற்றதிவி சேர முற்றதுல போக முற்றுமுறை சேரவே
மேவி யிட்டமுற வேயிருப்பரிடர் மேவு தற்கரியர் மெய்ம்மையே
பாவ முற்றினர்கள் பாத லக்குழியி லேத மேயினிமை பற்றுமே.

எ-நு இப்படி எமராசனேவலைப் பெற்றுப் பின்னே யவனை நீங்கிப் புட்பக விமானத்திலேறி யறிவுதெளிந்து தேவர்கள் பெற்று வாழுஞ் சுவர்க்கலோகத்தினையடைந்து ஒப்பில்லாதபோகங்களைமுழுதும் புண்ணியங்களைச் செய்தமுறையே வந்து பொருந்தவ வற்றினைப் பெறறுத் தாந்தாமிச்சித்த பொருள்களும் வந்து கைகூட விருந்து வாழ்வார்கள், அதுவல்லாமல் துன்பங்களொன்றையும் பொருந்தார்கள் இது சத்தியமே. தேவலோகத்தில் துன்பமெய்தாதோ வெனிற் பாவஞ்செய்தவர்கள் அடையு நரகக்குழியிலே துன்பம் புண்ணியஞ் செய்தவர்க ளடையுஞ் சுவர்க்க வின்பத்திற் பொருந்துமோ பொருந்தாது. எ-று.

சுவர்க்க பூமியில் துன்பமெய்தினு லதுவு நரக பூமியாய் விடுமென்பதுபற்றி 'ஏதமே யினிமைபற்றுமே' யென வினவினார். (௬௯)

இனிப் புண்ணியஞ் செய்தவர்க ளடையும் பயனைக்
கூறி மேற்பாவஞ் செய்தவர்க ளடையும்
பய னுணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

புண்ணிய பலங்க டம்மைப் புகன்றனம் புவியிற் பாவம்
பண்ணினர் பலமுஞ் சொல்வாம பருப்பத முனிவ கேணீ
திண்ணியர் பாவ பேதந் தீர்ந்தவர் சிவனு முண்டென்
றெண்ணிய ரச்ச மெய்தக் கேட்டிடும் போதோ வென்றும்.

எ-து. பொதிய மலையி லிருக்கு மகத்தியனே இப்படி புண்ணியஞ் செய்தவர்களுடையும் பலங்களைச் சொன்னோம், மேலிந்தப் பூமியிற் பாவஞ்செய்தவர்களுடையும் பயனையும் நிடசித்தமுடையவராய்ப் பாவவகைகளை நீங்கிச் சிவனையு முண்டென்று கருதினவர் கேட்குங் காலமே யல்லாம லெக்காலமு மச்சமடையும்படி சொல்லுகின்றோ மதனை நீகேட்பாயாக எ-று.

ஓகாரம் பிரிநிலையில் வந்தது (௬௰)

பாவஞ்செய்த ஆன்மாக்களெல்லாம் எமலோகத்தை யடையு முறைமைக்கோர் பொருவிரி யுணர்த்துகின்றார்.

கருவினு ளுயிரு மந்நுறைக் காயமே தங்க டம்மின்
மருவிய வுயிருந் தொல்லை வல்வினை மாய வச்சம்
பெருகிட மோகந் துன்பம பிரிந்துடல் பிரியும் போதிற்
றருமுட றுங்கித் தூதர் செலுத்திட யமனிசாரும.

எ-து கர்ப்பத்திலிருக்கு முயிரும அதல்லாமல் மிருகவகைகள் முதலிய யோனிபேதங்களி லிருக்கு மான்மாக்களும் முன்னுள்ள பிராரத்த கர்மந் தொலைந்தவாறே பயமு மோகமுந் துயரமு மேலிட்டு நிற்கும்படி யெடுத்த வுடம்பினின்று நீங்கி யப்படி நீங்குங் காலத்தி லுண்டாகும் யாதனா சரீரத்தை யெடுத்து எமதூதர்கள் செலுத்த எமலோகத்தை யடைவார்கள். எ-று.

அச்சம்-எமதூதராலடையு நடுக்கம். மோகம்-புத்திரமித்திராதிகளை விட்டுப் போகிறோமேயென் றெண்ணுமாசை துன்பம்-மரணவேதனை.

மேருமலையின் றென்பாலான வைவசுதமென்னும் எமலோகம் பூமிக்கு மேலிச்சனை யோசனை தூரத்தி லிருக்குமென்னு மெல்லை நல்வினை தீவினை யுடையவர்கட்கு அது அமையுந் தூரமுமாமாறு முணர்த்துகின்றார்

மண்டலின் மேரு வென்னு மலைதனிற றென்பால் வாரந்த
வெண்டிக மெண்பத் தாறு யிரமெனும் யோச னைதந்
தண்டமுந் தரித்த கையன் றங்கிய யமனி சாருந்
தொண்டர்க டமக்குந் தூர மணித்தறந் துன்னி னார்க்கே.

எ-து. எண்ணத்தக்க எண்பத்தாறுயிரம் யோசனையளவு பூமிக்கு மேல் நீண்டு மேருவென்னும் மலைக்குத் தென்புறத்திசையில் தண்டாயுதத்தைத் தரிக்கும் எமராசனிருந்து வாழும் யமனியென்னும் படைவீடு பொருந்தும் அது பாவிகளுக் கதிதூரமாயும் புண்ணியவான்களுக்குச் சமீபமாயுந் தோன்றும். எ-று.

ஐந்தாவதன் இல்லுருபு - நான்கனுருபாக மயங்கிற்று. (௬௨)

நிறுத்தமுறையால் தீவினைசெய்தவர்கள [illegible]
முறைமை உணர்த்துவான் [illegible]

சிந்திர குத்தன் சிவன் செய [illegible]
புந்தியி னொருமை [illegible]
வெந்துயிர [illegible]
சிந்தமுங் கலுழ்ந்து [illegible]

எ-து சித்திரகுத்த [illegible] வகைக சொல்லாவ [illegible] செய்த [illegible] ஞலசொறு [illegible] கொண்டுவரும்வழியிலே [illegible] டையவாகள [illegible]

கலுழ்ந்-து [illegible] (௪௫)

மேலே தீவினையுடைய [illegible]
எமதூ [illegible]
உண [illegible]

[illegible]

மைந்திகழ [illegible]
மெய்ந்நெற [illegible] விடைய [illegible]
குத்திய [illegible]
இந்தனைமைய [illegible] வழிவிலக்குந [illegible].

எ-து எமதூதாகள, கருமை விளங்குகின்ற வஞ்சன பருவத்தை யொத்த சரீரத்தையு மிகுந்த பலங்களையுஞ் சரீரத்தில விளங்குகின்ற வச்சிராயுதங்களையும் விடத்தை உமிழ்கின்ற பாம்பினையொத்த தீமைசதொழிலினையும் வஞ்சனைச தொழில் பலவற்றையும பாவிகளிடத்து நன்மையில்லாது தீமைகளையே வல்லகொடுமையினையும் உடையவாகளாயிருப்பாாகள் இத்தன்மையையுடைய [illegible] எமராசனுடைய சொல்லின்வழியைத்தப்பமாட்டாாகள் எ-று

குததிரவினை தாமாக முன்னில்லாது வேறொன்றை யேதுவாககிக கோறல் (௩௬)

வீரமுமுளா வெகுளியுமுளா விளைதலுமுள ருடலந்
நீயமுமுளர் சினமுதலிய செறுநெறியினா திருமுன்
னீரமுமுள ரெரியுமிழ்விழி யிருமையுமுள ரிகலி[illegible]
கூரமுமுளா கொடுபடையினு முயிருணவல் [illegible].

எ-து வீரத்தையுந தீவினையோா மேல்வைத்த கோபத்தை [illegible] எமராசனேவிய கருமங்களில் மனமடியாது செல்லும் விரைவினைய [illegible]

யாத வச்சிரயாககையையும் சினமுதலியவற்றைக் கெடுக்கு நன்னெறியை யுடைய தபோதனர்கள் சந்நிதியில் இரக்கத்தையும் நெருப்பைச் சொரிகின்ற இரண்டு விழியின்… ம் பகைத்தவர்களிடத்தில் கொடுமையே செய்யுந் தொழிலையுந் …யெடுக்கும் ஆயுதங்களைப் பற்றவுமுயிரினை உண்ணவல்ல தீமையையும் உடையவர்களா யிருப்பார்கள் எ-று. (௬௫)

காலமும்பிறர் வெளவவறிகுநர் கருமமும்மிவை யெனவுங்
கூறமுமொரு கரதருவினர் கழலுவலயமு மொருகைய
பாலனாரனெனுமறிவறு பாமனிதர்கள் பயமுற
வேறலமுமிட வுடலினைவிட வுயிர்கவரவினை யுடையார்.

எ-து முன்னே கூறிய அந்தூதர்கள் உருவாகவுள்ள கமைந்த காலம் இதுவென்றும் அவரவர்கள் செய்த கருமங்க ளிவையென்று மறியவல்லவராய் ஒருகையிலே சூலமு மொருகையிலே சுழலுகின்ற பாசக் கயிறும் பொருந்தினவருமாய்ச் சங்கார கருத்தாவாகிய அரனே யுலகபரிபாலனனென் றுணரு மறிவில்லாத பாவிகளாகிய மானிடர்கள் பயப்பட்டலற வுயிரான துடம்பைவிட்டு நீங்க அவ்வுயிரினை வாங்குங் கொலைத்தொழிலையுடையவர்களுமா யிருப்பார்கள் எ-று.

பாலனன்-காப்போன். (௬௬)

நிட்டுரநரர் நினைவழியவு நிலையிலசில ருடலைக்
கட்டுவர்முது குறவலிமலி கயிறுறவிரு கரமும்
பிட்டுதிரமு மொழுகிடவிடர் பெருகிடவல றிடவும்
வெட்டுவருபர் விண்ணிலமர விசிறுவரற வெடியார்.

எ-து. நிட்டூரத்தையு மிகவும் வெடித்த சொல்லையு முடையவர்களாகிய எமதூதர்கள் தம்மைக் கண்டவுடனே அறிவழிந்துபோகா நிற்கவும் விடாமலொரு நிலையுமில்லாத சில பாவிக ளுடம்பை திருப்பி மடக்கி வளைத்து முதுகிற் பொருந்த விரண்டு கையையு முரமிகுந்த கயிற்றினாற் சேர்த்துக்கட்டி யுடம்பெல்லாம் பிளந்து இரத்ததாரையொழுகவுந் துக்கம்பெருகவும் வாய்கிடந்தலறவும் வெட்டி, உயர்ந்த ஆகாசத்திற் சுழலவெடுத்து வீசுவார்கள். எ-று. (௬௭)

இப்படிசொல்லிய எமதூதர்களால் பாவஞ்செய்தவர்கள் எம
லோகத்துக்குப் போம் பொல்லாத வழியை யடை
வார்களென் றுணர்த்துகின்றார்.

இந்தகைமைய வியமனபட ரிடைவிடலில வலியாற்
குந்திரர்குண மறுசிறுமையர் கொடியனவினை யுடையா
ரைத்துளமுட னடலையுமுற நயவியதுணை யறவே
சிந்திரமிகு துயருறுவழி செறிவர்கள்பிறி வறவே.

எ-து. இக்குணங்களோடு பொருந்தும் எமதூதர்கள் நீங்காத வலிமையினால் வஞ்சகர்களுமாய் நற்குணமில்லாத வற்ப புத்தியை யுடையவர்களுமாய்க், கொடுமையை யுடையனவாகிய தீவினைகளையுடைய பாவிகள் உள்ளமெலிந்து துன்பமுமேலிட நலம் பொருந்திய துணையுமற்றுப்பலவகையாக மிகுந்த துயரம பொருந்திய வழியில் நீங்காதடைவார்கள் எ-று (௪௮)

அவ்வழியிலுள்ள துயரத்தைப் பதினொன்று செய்யுளா
லுணர்த்துகின்றார்.

கலிநிலைத்துறை

கண்டக முடுகிய நெறிசெறி சில கசிரர்கள் கதறு
விண்டிட விரைவினர் விடுமுறை யறிகிலர் விழுவார்
திண்டிற லிலங்கிய செறிநெறி குறுகிய சிறியார்
பிண்டிட விலையுற பிழையுற விழுவாரவர் பிழையார்.

எ-து தாங்கள் செய்த பாவத்தினால் பெருமுட்களடர்ந்த வழியிலே எமபுரிக்குச் செல்லுஞ் சில பாவிகள் அம்முட்கள் காலிலே தைக்க வலறிச் செல்லுவார்கள் செல்லும்போ தந்த முட்களைப் பிடுங்கிப் போட்டுச் செல்லு முறைமையை யறியாமலே வீழ்ந்து கிடப்பார்கள், பிழை யமைந்த சில சிறியார்கள் திண்ணிமையான கூரிய கற்கள் பரந்த வழியி லணுகி யக்கற்களிரண்டு காலிலுஞ் சிதையும்படி தைப்பதனாலே நிலத்தில் வீழ்வார்கள். எ-று. (௪௯)

அளறுறு நெறியிடை யடியுற விடுமுறை யறிபா
ருளமறு கிடவுட னடலையு முறமனம் பொழிவார்
பளமுறு நெறிசிலர் படரவர்க ளிடர்பல படவே
பிளவுற வுடல்முழு தரிகுழை தருவழி பிரியார்.

எ-து சிலபாவிகள், சேறுபரந்த வழியில் அடிவைக்க வச்சேறு காலினின்றும் விடுமுறையைக் காணாமல் மனஞ் சுழலச் சரீரந் துக்கத்தை யடையத் தங்கள் பழமுங் கெடுமென்னச், சிலர் ஆழ்ந்த பள்ளங்கள் பொருந்திய வழியில் துக்கமான பல்வகை முறையாகச் செல்வார்கள், சிலருடம்பெல்லாம் பிளக்க வரியுங் கூரிய வாயினையுடைய நாணற்புல் பொருந்திய வழியை நீங்காமல் செல்லுவார்கள் எ-று.

நடலை-துன்பம். (௫௰)

விடமமு முறுநடம் விரவிய கலர்சிலர் மெலிவார்
தடவரை யிடைநடை தளர்வுற வுறவறு தமியார்
பொடியுறு தழல்வழி புகுதுவர் நிலையிலர் புலியார்
படுகுழி விடமமு மடைவர்கள் சிலரிடர் படவே.

எ-து சிலபாவிகள், செவ்வையான வழியில்லாமல் வஞ்சனை மிகுந்த வழியிற் சென்றதனாற் றுக்கத்தை யடைவார்கள், சிலர் பெரிய மலைவழி

யிற்சென் றேறற மிறக்கங்களிலே நடைகூடாமற் கால்தளரத் தமக்கோருறவு மில்லாத தனியராய் நிற்பார்கள், சிலர் தமக்கொரு நிலையு மில்லாதவராய்ப் பொடி மூடாதெரியு நெருப்போடு பொருந்திய வழியிற் புகுவார்கள், சிலர் படுகுழி முதலிய வஞ்சனைகள் அமைந்த வழியிலே சென்று துக்கத்தை யடைவார்கள். எ று.

விஷமம் விடமமெனத் திரிந்தது தமி-,்ஙி புல்லியாரென்பது இடைக்குறைந்து நின்றது. (௬௧)

சமநிகர் சகலமு முறுநெறி செறிசின ஈயிபார்
வெருவுவ ரழனிகர் வியன்மணல் லிடைவழி விழுவா
நிரைமுனை நிறுவிய நெறியிடை யடிநளர் நிலையார்
பருவர லுறுவர்கண் முனைமுளு முறுநெறி படர்வார்.

எ-து. சிலர்அம்புபோலறுக்கு மோடுஞ்சல்லியும் பரந்தவழியிலேபோய் தமக்கொரு துணையுமில்லாமல் அந்தவழி தொலையாமையினாலே நடுங்குவார்கள், சிலர் நெருப்பினைபொத்த சுடுமணல் பரந்த வழியிலேபோய்ச் சூடுபொறுக்காமல் விழுவார்கள், சிலர் ஒழுங்குபட வசிகளைநிறுத்தியவழியிலேபோய் அந்த வசிகள் காலிலேதைக்க அதனாற் போகமாட்டாமல் அடிதளருநிலைமையுடையராவார்கள். சிலர் மூங்கிலின் முட்கள் பரந்தவழியிலேபோயவற்றினாற் றுன்பமடைவார்கள். எ-று.

நெறி-வழி. வசி-வாள். (௬௨)

கூரிரு ணெறிசெறி கொடுமையர் சிலர்நிலை குலைவார்
காரய வெலிநெடார் கனலனல் வழியிடை கலுழ்வா
ராரழல் வனநெறி யடைகுநர் சிலர்நினை வழிவார்
நீரவு மறிகில ரழனிகர் சிலைசெறி சிறியார்.

எ-து. சிலர் மிகுந்த இருள்பரந்த வழியிலேபோய் வெளிகாணாமலே நிலையழிவார்கள், சிலர் தீயொழுகக் காய்ச்சிய கரிய விருப்புச்சங்கிலி பின்னிக்கிடக்கும் வழியிலேபோய் அடியிடமாட்டாமல் அழுவார்கள். சிலா தீக்காட்டையுடைய வழியிலேபோய் அந்தக் காட்டுத தீயிற்பட்டு அறிவழிந்துநிற்பார்கள். சிலர் நெருப்பைப்போலச் சுடுகின்ற கற்கள்பொருந்தியவழியிலேபோய் அதை நீங்கும் வகையுந் தெரியாமலே மயங்கி நிற்பார்கள். எ—று (௬௩)

உடைவர்கள் பனிநனி யுறுநெறி யதுநனை யுறுவார்
மிடறள வுறுமணல் விரவிய கலர்சிலர் மெலிவார்
சுடரன துளிமழை சொரிவழி தனிணிலை நொலைவார்
வடிவற மயலுற வறளியி னழல்வச மறுவார்.

எ—து. சிலர் பனிமிகவும் பொருந்திய வழியிலடைந்து பனியினாலே உள்ளமுடைவார்கள். சிலர் கழுத்தள வமிழ்த்து மணல்பரந்த வழியி

லேபோய் வருந்துவார்கள் சிலர் நெருப்புப்போன்ற தூளியினையுடைய மழைபெய்யும் வழியிற்போய் அதனால் நிலையழிவார்கள். சிலர் வறளிநெருப்புப் பொருந்திய வழியிலேபோய் தம்மேனிகெடக் கலக்கமுண்டாகத் தமதுசரீரத்தின் வலிகெடுவார்கள். எ-று (௫௪)

சிங்கமு முறுநெறி செறிவின மறிவிலர் செயலுந்
தங்கிய புலிவன மடைகுநர் நிலையிலை தளர்வார்
வெங்கொலை மிருகமு முடலட வொருவழி விழுவார்
விங்கிட மசகமு முடலினை நிலைவினை விடுவார்.

எ-து. சிலர் சிங்கங்கள் பொருந்திய வழியிலேபோய் அவைகள் பாய்தலாலே செயலும் அறிவுமில்லாமன் மயங்குவார்கள். சிலர் புலிகள் நெருங்கிய காட்டு வழிகளிற்போய் அதனாலே தஞ்செயல்கெட்டு வருந்துவார்கள். சிலர் மற்றுமுள்ள வெவ்விய கொலைசெய்யு மிருகங்களுந் தம்முடம்பை யழிக்கப் பிறிதொரு வழியிலேபோய்க் கலங்கிவிழுவார்கள். சிலர் பிறிதொருவழியிலேபோய்ப் பெருங்கொசுக்க ளுடம்பைத் தொளைக்க வருந்தித் தம்மறிவொழிவார்கள் எ-று (௫௫)

உளைவர்க ளுடல்குடை கிருமிக ளுறுநெறி யுறுவார்
செளுகையு முடலட வொருவழி யறிவிலா செறிவார்
தொளையுற வுடலடு சிறுபற வைகளொடு சுழல்வார்
விளைவற விடவர வடர்வழி யயருற விழுவார்.

எ-று சிலர் உடம்பைக் குடையும் புழுக்கள் நெருங்கிய வழியிலேபோய் வருந்துவார்கள். சிலர் பிறிதொரு வழியிலேபோய் அட்டைகள்வந்துடம்பைக் கடிக்கவதனாலே அறிவுமபோய் மயங்குவார்கள். சிலர் பிறிதொருவழியிலேபோய் உடம்பைத் தொளைக்குஞ் சிறிய பறவைகள் பலவற்றினாலுங் கொத்துண்டுங் கடியுண்டுஞ் சுழலுவார்கள் சிலர் பிறிதொரு வழியிலேபோய் நல்வினை விளைவில்லாமையாலே விடத்தையுமிழும் பெரும்பாம்புகள் வந்து கடிக்க அதனாலே சோர்வடைந்து விழுவார்கள். எ-று. (௫௬)

கடகரி தொடர்வழி யழுதழு தயர்வொடு கலுழ்வார்
உடலட வுளியமு மொருவழி நிலைவினை யொழிவார்
இடபமு மடர்வழி யிடர்பல படுவர்க ளெளியார்
திடமுடை மயிடமு மடர்வழி யழிவர்கள் செயலோ.

எ-து. சிலர் மதம்பட்ட யானைகள்பாயும் வழியிலேபோயந்த யானைகள் பாய்தலின்றலே யழுதழுது சோர்வினேடு கலங்குவார்கள், சிலர் பிறிதொரு வழியிலே போய்க் கரடிகள்வந் துடம்பைக் கவ்வ அதனா லறிவு நீங்குவார்கள். சில ரிடபங்க ணெருங்கிய வழியிலே போய் அவற்றினாற் றுன்பங்கள் பலவும் பட்டவற்றினைத் தடுக்க மாட்டாம லெளியராய் நிற்பார்கள்.

சிலர் வலியினை யுடைய காட்டெருமைகள் பாயும் வழியிலே போய்ச் செய லொன்றுமே வழிவது மனமு மழிவார்கள். எ-று.

ஓகாரம்-ஒழியிசைக்கண் வந்தது. (௫௭)

ஒட்டக முறுநெறி யுடல்வினை கெடநினை வொழிவார்
கிட்டிர மகளிரு மடர்வழி யழிவது நினைவோ
வெட்டிய நிசிசரர் மிடைவழி யுடன்வினை விடுவார்
தொட்டிட விறனுறு பிணிபல வயாவொடு சுழல்வார்.

எ-து சிலர் ஒட்டகங்கள் மிருந்த வழியிலேபோ யுடம்பின் செயல் கெட்ட வறிவழிவார்கள், சிலர் கொடுமையைச் செய்யு மிடாகினிகளாகிய சூரரமகளிர் நெருங்கிய வழியிலேபோ யவாகட செய்யுந் துயரினு லறிவொன்றுமே வழிவது செயலுமழிவார்கள், சிலர் கொடுமையான இராட்சதர் நெருங்கிய வழியிலேபோ யுடம்பின்செய லழிவார்கள், சிலர்பிறிதொரு வழியில் வலி யமைந்த வியாதிகள்பலவும்வந்து பிடித்தலினாலே யுழல்வார்கள். எ-று.

வெட்டிமை கொடுமை (௫௮)

ஊறுற வுடலிடை யுணர்விலை சொரிமழை புறமேவ
கூறுற வுடலபல குலிசம தாமழை கொளவே
நீறுற வுடல்கெட வொருவழி யழிவது நினைவோ
தேறிய வழன்மழை பலபல முறையொடு தெறவே.

எ-து சிலர் பிறிதொரு வழியிலேபோ யுடம்பி லிடையூறு பொருந்த வம்புமாரிசொரிய வறிவுகெடுவார்கள், சிலர் பிறிதொரு வழியிலேபோ யுடம்பு பலவாகத் துணிக்கும் வச்சிராயுதங்களாகிய பெருமழை சொரியவதனு லறிவழிவார்கள், சிலர் பிறிதொரு வழியிலே போய்ப் பிரகாசிக்கும் நெருப்பு மழைகள் பலபல வகையாகப்பெய்து சுடுகையினாலே யுடம்பு வெந்து நீருக வறிவுமாத்திரமோ வழிவது செயலுமழிவார்கள். எ-று (௫௯)

கடுகிய வனிலுறு முறுநெறி துகளொடு கலுழ்வார்
பொடிமழை பொழிவழி நிலையற வலியொடு புகுவார்
உடலபிள வொருவழி மழைபொழி சிலையுற வுளைவார்
இடிவிழ விறமினு மிடருற நிலவுத லிலரே.

எ-து. சிலர் தூளோடு பொருந்தி விரைந்து வரும் பெருங்காற்றடிக்கும் வழியிலே போய்க் கலங்குவார்கள், சிலர் துளிமழை சொரியும் வழியிலே போய்க் நிலையற்றுத் துயரமாய்ப் போவார்கள், சிலர் பிறிதொரு வழியிலேபோ யுடம்பு பிண்டுபோகும்படி கன்மழை பொழிவதனுல் வருந்துவார்கள், சிலர் பிறிதொரு வழியிலேபோ யிடியுமின்னலும் விழ வவற்றினாலே துயரமடைந்து தாமறிவோடு பிரகாசிப்பதுபோய் நிலையழிவார்கள். எ-று.

ஆயுத வருடம் மொருவழி யுடலினை யரியக
காய்கன லினைநிகர் கடுவறல் சுடவுடல் கலுழ்வார்
ஓய்வுர்கள் குளிர்பனி யனிலனு முறுவழி யுளைவார்
ஏய்வர்க ளினையன விடர்பல வழியுறு மெளியார்.

எ-து. சிலர், பிறிதொரு வழியிலே போயாயுத மழையாக விழுந்து டம்பைத் துண்டிக்கவு மெரியும் நெருப்புக்கொத்த நர்சுரீ மழை விழுந்து டம்பைச் சுடவு மர்றுமற் கலங்கிச்சோர்ந்து விழுவார்கள், சிலர் குளிர்ந்த பனியும் பனிக்காற்றும் பொருந்திய வழியிலேபோ யவற்றினால், மிகவும் வருத்த மடைவார்கள், இப்படி செல்லிய வழியிலே போகும் நலவினை வலியில்லாதவர்களித்தன்மை யானவாகிய துயரங்கள் பலவற்றையு மனுபவிப்பார்கள் எ-று (சுக)

கடுகிய பசியுற வொருவழி யுயிர்கள் தழுமாறா
விடுமுறை யுற்றில விரவிய நெடுநெறியை விரவார்
இடர்படு வருமுனை வினையென வுளமதி லெண்ணுவார்
திடமுடை யமபடர் வலிசெய வழிபோய் நெறிவார்.

எ-து. சிலர் பிறிதொரு வழியிலேபோய் மிகுந்த பசிமேலிட வதனாலறிவின்றி யப்பசி தீருமுறைமையை யறியாதவராய்க் கலங்குவார்கள், இப்படி பொருந்திய சிறுமையை யுடைய பாவிகள் யாரித் துயரப்படுவது முன்செய்த பாவமென்று தம்முள்ளத்தில் விசாரிப்பார்கள், அப்பாவிகளெல்லா மிகுந்த பலத்தினையுடைய யமதூதர்கள் வன்மை செய்யத்துயரமடைந்து எமலோகத்துக்குப் போகும் வழியிலே போவார்கள் எ-று

அத்திவினை யுடையோரை எமதூதர்கள் கொண்டு போகும் முறைமையைப் பதிறுறு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்

கலிவிருத்தம்

சில்லைத தொடரிற் செறிவிந் தடியிற
றலைமையை நனையிற் றகைவுந் தடுவர்வா
னெலியிற வாணந் தினை வைநதிரார
வல்லுற் றலைறக் கொடுபோ யடைவார்.

எ-து. எமதூதர்கள், சில தீவினையுடையோரைக் காலி லிருப்புச்சங்கிலி பூட்டித் தலையை நிலத்தில் வைத்துக் காகிலியினோடு பொருந்திய காவிரணடையு முயர்ந்த வாகாரத்திலாக்கி யுள்ளத்தி லிரக்கமு மொழிந்து அவர்கள் துயரமடைந்து கிடந்தலறும்படி யிழுத்துக்கொண்டுபோ யெமலோகத்தை யடைவார்கள். எ-று

எமதூதரொன்னு மெழுவாயை வருவிக்க, (சுரு)

உரையிற் கொடியா ருமிக் குடையா
நிரையத் துறுவார் தமைநிட் டிரரோ

தரையிற் கவிழந் தடமார் முகமு
மரையக் கொடுபோ யடைவிந் திடுவார்.

எ-து கொடிய சொல்லையு மிருந்த வலியையுந்தறு கண்மையையு முடையவர்களா யிருக்கிற எமதூதர்கள் நரகத்திற் போவோராகிய சில தீவினை யுடை யோரை நிலத்திற் பெரிய மார்பு முகமுங் கவிழத் தள்ளி யவ்வுறுப்புகள் நிலத்தோடு தேய்ப்புண்ண விழுத்துக்கொண்டுபோ யெமலோகத்தையடைவார்கள். எ-று (௬௪)

நேரந் தவரோ நிலையுந் தவரைந்
நேசந் தவரைச் சினைப் பெரியப்
பாசந் துடலம் பரிப்ப பதறிக்
கோசந் தழுதுக் கொடுபோ யடைவார்.

எ-து. சற்று மான்மாக்களிடத் திரக்கமில்லாத எமதூதர்கள் தரும மார்க்கத்தி னில்லாதவருமாய் மறுமைப்புக ழில்லாதவர்களுமாகிய சில தீவினையுடையோரைப் பாசக் கயிற்றினு லிறுகப்பிணித்துக் கட்டி யுடம்பு வருந்துவதனுலே பதறித் துடித்துக் கோவென் றலறுஞ் சத்தந் திசைகளெங்குமெழக் கொண்டுபோ யெமலோகத்தை யடைவார்கள் எ-று.

செறிதல்-கட்டமுந்துதல் பரிதல்-வருந்துதல். (௬௫)

சிந்தந் தருநா தவரை நநிறைந்த
மந்தக் களிறே யனையார் வலியார்
ரந்நந் தமரங் குரமுள் ளநறை
கொரந்திக் குளமுங் கொடுபோ யடைவார்.

எ-து. தருமத்தின் மனமுருகாத சில தீவினையுடையோர்களை, வெற்றி நிறைந்த மதயானைக் கொத்தவர்களாகிய திகபலத்தையு முடைய எமதூதர்களானேர் தமது கையிலிருக்குங் குடாரியி னுனியினுல் நெற்றியையுங்கொத்தி யிழுத்துக்கொண்டுபோ யெமலோகத்தை யடைவார்கள். எ-று.

குளம்-நெற்றி குளமுமென்னு மும்மை மற்றுள வுறப்புகளுமெனக் கொள்ளககிடந்தது. (௬௬)

சனோகன் னில்லைக் களவுள் ளவரைத்
தளரும் படிவெஞ் சமனார் தமரே
யனைவுள் ளுறவு முடல்பிள் ளுறவு
முளைமுள் வனமே கொடுபோய முனிவார்.

எ-து. கொடிய எமதூதர்களாயினேர் ஆன்மாக்களிடத் திரக்கமில்லாதவரையுங் கள்வரையும்வருந்தும் வண்ணம் அவர்களுள்ளத்திற் றுயரமுண்டாகவு முடம்பு பிண்டுபிண்டு போகவு மூங்கின்முட் காட்டிலே யீர்த்துக் கொண்டு போய்க் கோபிப்பார்கள். எ-று. (௬௭)

பழுதே நடக்கின்றவர் பயில்பா வியரைக்
குழையா தவரைக் குளிர்வாய் மொழியே
விழையா தவரைக் கடிதே நெருப்பா
ரழல்சேர் வழியேகொடுபோ யடைவார்.

எ-து. எமதூதராயினோர், கோட்சொல்லுதன் முதலிய பாவஞ்செய்தவர்களையுந் தருமத்தின்மனநெகிழ்ச்சியில்லாதவரையும் பெரியோர்கள் குளிர்ந்த திருவாக்கை விரும்பாதவர்களையுஞ் சடுதியிலே நிறைந்து மிகவுந் தீப்பரந்த வழியிற்கொண்டுபோ யெமலோகத்தை யடைவார்கள். எ-று. (௬௮)

அந்தந் திசையு மடரந் தடிதே
பொருந்திப் புறமே கயிறும் புகவே
துந்தந் தலறத் துவளத் துவளக்
குத்திச் சிலரைக் கொடுபோ யடைவார்.

எ-து. எமதூதராயினோர், சில பாவிகளையிரண்டு கையையுமுதுகுப் புறத்து வாங்கித் தோளோடுதோள் சந்திக்கக் கூட்டிப் பாசக் கயிற்றினாலழுந்தக்கட்டி யவர்களலற வயிற்றிற் குலுங்கக் குலுங்கக் குத்திக்கொண்டுபோ யெமலோகத்தை யடைவார்கள் எ-று.

துந்தம்-வயிறு. (௬௯)

சிலரைக் கரமுஞ் செறிவித் தளைத்
தளையுந் தொடருந் தழலொப் புரையு
முளையைச் செறிவித் தெரிய முளியா
வுளையக் கடிதே சமனார் குறுவார்.

எ-து. எமதூதர்கள், சில தீவினை யடையோரை யிரண்டு கையையுங் கூட்டி யந்தக் கைகளிற் சங்கிலியும் பூணவிட் டுள்ளங்கைகளி லுருவ நெருப்புப் போன்ற முளையையுங் கடாவி யதட்டி யவர்கள் வருந்தும்படி கோபித்துச் சடுதியி லெமலோகத்திற் கொண்டு போவார்கள். எ-று (௭௰)

கண்டத் துறவே கயிறுஞ் சிலரைக்
கொண்டேத் தலறப் புகுவார் கொடியார்
துண்டப் பிறைபோற் கழல்வாள் பிடரிற்
புண்டைத் தலறச் சமனார் புகுவார்.

எ-து. கொடிய எமதூதர்கள், சில பாவிகளைப் பாசக்கயிறு கழுத்தி லிறுகப் பூட்டி யவர்கள் வருந்தி யலறும்படி யிழுத்துக்கொண்டு போவார்கள், சிலரை யிளம்பிறைபோல் வளைந்த கொடுவாளாற் பிடரியிலே புண்படத் தைத் தலறும்படி வெட்டி யெமபுரியிற் கொண்டுபோவார்கள். எ-று.

கண்டச்சுழல் என்பது வளைவின்மேற்று. (௭௧)

நாவிற் றுளையா நடுவே முளையு
மேவக் கயிறும் விரவப் பணியே
நோவிற் றலறச் சிலநோய் யவரைப்
பாவப் பலமுற் றெலையே படர்வார்.

எ-து எமதூதராயினோர், சில பாவிகளை நாவினைத் தொளைத்து நடுவே முளையுங் கடாவி யதனோடு பொருந்தக் கயிறுங் கோத்து வருத்திச் செய்து அவர்க ளலறும்படி தீவினைப்பயன் பலிக்கு மெல்லையாகிய எமலோகத் திற் கொண்டுபோவார்கள் எ-று.

பண்ணி யென்பதிடைக் குறைந்து நின்றது. (௭௨)

குய்யத் திடையே கயிறுங் கொளுவா
நையத் துயரம் பலவு நலிய
மையற் படவே மனமுஞ் சிலரைத்
தெய்வச் சமனார் புரியைச் செறிவார்.

எ-து எமதூதர்கள் சில பாவிகளைக் குய்யத்திற் கயிறு கொளுவி யுடல் வருந்தவும் மனமயங்கவுந் துயரங்கள் பலவுமுண்டாகச் சிலரைத் தெய்வமான எமராசனது நகரத்தை யடைவார்கள் எ-று. (௭௩)

ஆண்டப் புடையிற் றொளைசெய் ததனிற்
கண்டிக் கயிறுங் கடிதே யடைவார்
புண்டைத் துறவே கவுளூடு புகுவார்
கொண்டக் கணமே சிலரைக் கொடியார்.

எ-து கொடுமையை யுடைய எமதூதர்கள் சிலபாவிகளை மூக்கின் புறத்திற் றுளைத்து அதிலே பாசக்கயிற்றையுங் கோத்துக் கட்டிச் சடுதியிற் கொண்டுபோவார்கள், சில பாவிகளைக் கதுப்பிலே புண்பொருந்தத் தொளைத்துக் கயிறு பூட்டி யிழுத்துக்கொண் டக்கணத்திலே எமலோகத் திற் புகுவார்கள். எ-று.

கட்டி யென்பது மெலிக்கும்வழி மெலிந்தது. (௭௪)

முத்தத் துறவே தொளையு முளையுங்
கொத்திச் சிலரைக் கொடுபோ யடைவார்
சித்தத் தயர்வுஞ் செறியச் சிலரைத்
துத்தத் தொடரிற் சமனார் தொடர்வார்.

எ-து எமதூதர்கள் சிலபாவிகளை யுதடுகளிற் றுளையுண்டாக முளையையும் அடித்திழுத்துக்கொண்டு போவார்கள். சில பாவிகளை மனத்திற் சோர்வுண்டாக வயிற்றிலே கட்டிய கயிற்றினோ டிழுத்துக்கொண் டெமலோகத்திற் போவார்கள். எ-று. (௭௫)

கன்னத் தொளையிற் கயிறுஞ் செறியா
வென்னித் துயர்தா னெனநொந் தழுவே
துன்னப் படுநற் றுணையு மறவே
தென்னற் றிசையிற் புரியைச் செறிவார்.

எ-து.. சில பாவிகளை யிரண்டு செவித் துவாரங்களிலு முருளக் கயிற்றைக் கோத் தித்துயர மெந்தப் பாவத்தால் வந்ததோ வென்று வருந்தியழவும் அதைநீக்குதற்கோர் நற்றுணையு மற்றொழியவுங் கொண்டுபோய்த் தென்றிசையிலுண்டாகிய நல்ல எமலோகத்தி லடைவார்கள் எ-று. (எசு)

முகவா யுறவே கயிறும் முணியந்
தகவோ வெனநொந் தழுவார் தமையே
பகமும புறமு மழியக் கொடுபோ
யிகமு மறிவா னுழையே யிசைவார்.

எ-து. எமதூதர்களை கீழ்வாய்ப் புறத்திலே கயிறு பொருந்தக் கோத்து வருத்தும்பொழு திதுமுறைமையோ வென்று வருந்தியழுஞ் சில பாவிகளை யுள்ளமு முடலு மழியக்கொண்டுபோ யிம்மை மறுமை யிரண்டிலு மான்மாக்கள் செய்த புண்ணிய பாவங்களை யிதென்றப் பிறித்தறியுந் தன்மையை யுடையவனாகிய எமராசனருகே யடைவார்கள். எ-று. (எஎ)

அங்கந் தொலைவு மழியச் சிலரைப்
பங்கித் தடைவார் பயிலத் துயரும்
பொங்கப் புலைநீர் புகர்வாண் முதல்கொண்
டோங்கித் தடிவார் சமனூ ருறுவார்.

எ-து. எமதூதர்கள் சில பாவிகளைச் சரீரத்திலுள்ள வுறுப் பெல்லாஞ் சிதையும்படி யறுத்தறுத்துக்கொண்டு போவார்கள். சில பாவிகளைத் துன்ப மேனமேலு முண்டாக விரத்தம் பெருகப் புகரினை யுடைய வாள் முதலிய வாயுதங்களைக் கொண்டு ஓங்கி வெட்டுவார்கள். இப்படி வழியிற் பெருந்துயரங்கள் உண்டாக்கி யெமபுரியிற் கொண்டடைவார்கள். எ-று.

புலைநீர்-இரத்தம். புகர்-தோயல்வாய்ப் பாலெழுந்ததோர் நிறம். ஓங்கி என்பது குறுகும்வழி குறுகிற்று. (எஅ)

தக்கார் வரவிற் றவறே புரிவார்
நெக்கார் வயிலார் நிலையே துமிலா
ருக்கே வழியிற் றுயர்வந் துறவே
புக்கார் விரையத் தருமன் புரியே.

இப்படி எமதூதர்கள் கொண்டு போகப் பாவஞ் செய்தவர்க
ளெமபுரத்தை யடைவதொன் றுணர்த்துகின்றார்.

எ-து. தம்மிடத்திற் பெரியோர்கள் வருங்காலத்தி லெதிர் கொள்ளல், பணிதல் முதலாயினவைகளைச் செய்யா திகழ்ந்தவர்களும் யாவரிடத்து மனநெகிழ்ந் தன்புசெய்யாதவர்களுமா யதனாற் றமக்கொரு நிலையில்லாதவ

ர்களுமான பாவிகள் செல்லும் வழியி லெமதூதரா லிப்படி துயரங்கண் மே ன்மேலும் வந்து பொருந்துதலினு லுள்ளமழிந்து சடுதியி லெமலோகத் திற் புகுவார்கள். (எக)

இப்படி தீவினை யுடையோரைக் கொண்டுபோகும் எமதூதர்கள்
எமராசன் முன்சென்று அறிவிக்கு முறைமையுமினிமேல்
இவர்களைச் செய்யுந்திறம் யாதென்றவினவு
முறைமைய மீண்டு செய்யுளால்
உணாத்துகின்ருர்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அழியாத வாண்மையினை யகலாத வாய்மையினை மதிபாத
காதியுறுவார்
வழியாத நாகுசலம் யறிமாய மேயினை மறவாத
மாண்மதியினார்
ஒழியாத வூசலென வுழல்வார்கள் பூதலமு மொழியாத
வாவியுடையார்
பழியாத பான்மையனை வழுவாத தூதுவர்கள் பதியாத
மீது பணியா.

எ-து. ஒருகாலுங் கெடாத வாண்மையையும் எமராசன் சொல்லிய வாக்கைத் தப்பாமற் செய்யுந் தகைமைப் பாட்டையு மதிபாதக முதலிய பாவவகைகளைச் செய்பவர்களை யுள்ளபடி யறியுந் தன்மையையு மதததற்குச் சொன்ன நெறியிலே யவர்கள் வாதனை பண்ணுந் தெள்ளிமையையும் பாவங்கள் செய்தவாகளை மறவாத மாட்சிமைப்பட்ட வறிவினையு மென்றும் ஆட்டொழியாத வூசல்போலப் பூமியிற்போ யான்மாக்களைக் கொண்டுவருந் தன்மையையு முடம்பி லிறவாத வயிரையுடைய நித்தியத்தையுஞ் சிவன்முதலாயினவர்களை யிகழாத நல்வினைப் பகுதியுடையோரை வருத்தாது விட்டு நீங்குமறிவினையு முடைய எமதூதர்கள் தம்மிறைவனுகிய எமராசன் பாதங்களில்வணங்கி. எ-று.

வாதனை-மிகுந்தவருத்தம். பூதலமுமென்ற வும்மையால் எமலோகமு மெனவறிக. (அ)

பாவஞ்செய் பாவியர்கள் பாவெம்மை யேவவுன
பாசங்களீ மேவ வெளிதே
யேவஞ்செய் தார்வினைய வேவந்து ளார்வழியி
லேறுண்டு ளார்பெ ரிதுமே
கோவங்கு ளார்பரம கோலெங்கு ளாரிவர்க
ளூறங்கு வாய்மை நுவலார்

தேவென்செய் வாமினிமெ ன்றென்று கூறுவர்கள்
சேடஞ்செய் வானு மெணியே.

எ-அ. சுவாமி பாவஞ்செய்த தீவினை யுடையோர்களிடத்து நீரொங் கனேயே வுதவினுலு மும்முடைய பாச மெங்கள் கையில் பொருந்துவத னுலுங் குற்றங்களைச் செய்தவர்க ளெளிதாகவே சடுதியில் வந்தார்கள் இவ ர்கள் மிகவும் வழியிலே வாதை யடைந்தார்கள், அதனு லவ்விடத்தில் மிக வும் வருத்தத்தை யுடையவர்க ளானூர்கள் இவர்கள் வேதாகமங்களிற் சொன் னவழி நடவாதவர்க ளாகையினுல் காலபாசத்தினின்றுந் தப்புதற் கெங்கே மேலாகிய வலியுள்ளவராவார்கள் இனி யிவர்களை யாது தண்டஞ் செய் வோமென்று விண்ணப்பஞ் செய்வார்கள். எ-று.

எவ்வம் எவமென விகாரமாயிற்று. நோல்-வலி. தூதுவர்களென்னு மெழுவாய் கூறுவர்களென்றும் பயனிலையோடு முடிந்தது. (அக)

முற்கூறிய தீவினையுடையோர் வந்து எமராசனைக்
கண்டளவி லுண்டாயதோர் நடுக்க
முணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்

விண்டவர்கள் வேதநெறி வெப்பவினை தன்னைக்
கொண்டவர்கள் வஞ்சனைய நெஞ்சினர் கொதிக்குந்
தண்டநர னைச்சமனை நச்சரவு தன்னைக்
கண்டன ரெனக்கலுழ்வர் கண்டிடு கணத்தே.

எ-று வேதாகம வழியிலே நடவாமலதனை யிகழ்ந்தவர்களும் கொ டிய தீவினைச் செயல்களைப் பொருளென் றுட்கொண்டவர்களுமாகிய வஞ் சகம் பொருந்திய சிந்தையையுடைய பாவிகள் தண்டத்தைத் தரித்து கோ பாக்கினியே பொங்கும் எமராசனைக் கண்டவளவிலே நஞ்சை உமிழும் பெரும்பாம்பினைக் கண்டவர்கள்போலக் கலங்குவார்கள். எ-று. கலுழ்தல்-கலக்கம்.

எமராசன் தன்மையையும் அவனைக்கண்டவர்கள் மனம்வேறுபடுந்
தன்மையையு மையனைய மேனியனென்றுஞ் செய்யுள்
முதல் எவலரு ளெங்கள் பெருமா னென்றுஞ்செய்யு
ளீறாக வொருதொடரா லுணர்த்துகின்றார்.

மையனைய மேனியனை வாய்ந்தவறு மென்று
கையுடை யனைக்கடி யனைக்கமரு ருவ்வா
னையவுமிழ் வெய்யவழ லுட்டமுடை யானைத்
துய்யபிறை போலெயி றுறச்சுளி முகத்தே.

எ-து. அஞ்சனம் போன்ற திருமேனியையும் வலியமைந்த பதி னெட்டுக் கைகளையு மதிகோரத்தையுந் தூய்மையு மமைந்த விளம்பிறை

யைப்போன்ற பற்றுகள்தோன்றச் சிறுமுகத்திற் றீவினையுடையவர்களு ள்ளமழியச் சொரியும் வெவ்விய வக்கினி விழிகளையு முடையனும். எ-று.

எற்றுபுரு வத்தினனை யிடுடைய மேனி
பற்றிமுக மீதுபெறு பங்கியுடையானை
முற்றுமயிர் பெற்றமுக முற்றதர வோட்ட
நிற்றலற வுற்றபுர ணத்தினனை நேரே.

எ-று. நெற்றியின்மீதேறும் புருவங்களையும், வலியையுடைய வுட ம்பிற் றோன்றிய மேனோக்கிய முகங்களாய் நிற்கு முரோம பங்கிகளையும், நிறைந்த மீசையமைந்த முகத்தோடு கூடிக் கீழுதடு மேலுதடு நேரோநிற்குந் தன்மையின்றித் துடிக்குந் தன்மையையு முற்றிருப்பவனும். எ-று. (௮௪)

மேருநிக ருன்னதனை வீறுடைய தண்டந்
தாரகனை மற்றைய தழற்படை யனைத்துங்
காரனைய மேதிமிசை காணவரு வானை
யேருடைய செய்யவுடை யாடையனை யென்றும்.

எ-து. மகமேருபோன்ற வுயரத்தினையும், வெற்றியை யுடையதண் டாயுதமு மற்றுமுள்ள நெருப்புப்போன்ற வாயுதங்களு முழுதுந் தரித்தி ருக்குந் தன்மையினையும், யாவருங் காணக்கரிய மேகம்போன்ற கடாவின் மேல் வருஞ் சிறப்பினையு மென்று மழகுபொருந்திய சிவந்த பரிவட்டத் தையே தரித்திருக்கு மியல்பினையு முடையவனும். எ-று. (௮௫)

செம்மைபெறு மாலைபது சேர்முடியி னானை
வெம்மையிடி யன்னகுரல் வீறுமுடை யானை
விம்முகட லோடுல கனைத்தையும் விழுங்கச்
சம்மத னெனத்தகு வனைத்தடை தடுத்தே,

எ-று. செந்நிறம் அமைந்த மாலைகளைச்சூடிய திருமுடியையும், வெ வ்விய விடிபோன்ற குரலின் மேம்பாட்டினையு, முழங்குங் கடலினோடு உல கங்க ளெல்லாவற்றையும் காவல்கொடுத்து விழுங்குதற்கு விருப்பமுடை யவன்போன்ற தன்மையையு முடையவனும். எ-று (௮௬)

விரித்தமுகின் மேனிய மிருத்தியு மிருக்கக்
கருக்கிய நிறத்தினொடு காலனு மிருக்க
நெரித்தபுரு வத்தினுட னந்தகனு நீடப்
பரித்தகொடு மைத்தொழில்செய் மாரியுமோர் பாலே.

எ-து பரந்த மேகம்போன்ற வடிவினையுடைய மிருத்தியு மொருப க்கத்திலிருக்கக், கரிய நிறத்தினோடு கூடிய காலனு மொருபக்கத்திலிருக்க வறிட்ட புருவத்தொடு கூடிய வந்தகனு மொருபக்கத்தி னிலைபெறக், கொ டுமைபொருந்திய தொழிலைச் செய்யும் மாரியு மொருபக்கத்தி லிருக்க, அத

னடுவே வீற்றிருக்குந் தொழிலைச்செய்யும் மாரியு மொரு பக்கத்திலிருக்க, அதனடுவே வீற்றிருக்குந் தேவனாய். எ-று.

விரிந்த-என்பது வலிக்கும்வலி வலித்தல்பெற்றது. நீட-என்பதனை மரூரியொடுங் கூட்டுக. ஓர்பாலென்பது-கடைநிலைத்தீவகம்-வீற்றிருப்பானு யென்னு மெச்சம்-வருவித்துரைக்க. (அஎ)

கருக்கிய நிறத்தினர்கள் கண்டவர்க ளஞ்ச
நெரித்தவுரு நெற்றியர்க ணிட்டுர ராட்டர்
தரித்திடு கரத்தினர்கள் சத்திதிரி சூலம்
விரித்துடைய பாசமழ லங்குசமும் வேறே.

எ-து. கண்டவர்கள் நடுங்கும்படி கரியநிறத்தினையுஞ் சுளித்தவடி வினையுடைய நெற்றியினையுங் கொடுமையினையு மெவர்களையுஞ் சஞ்சலப்ப டுத்துங் குணத்தினையும் வேலாயுதவிலைச் சூலமு நெடிய பாசக்கயிறு மழல் போன்ற தோட்டியு மற்றுமுள்ளனவும் எ-று. (அஅ)

தண்டமிளிர் வாளொளிகொள் சக்கரமு மிக்க
வெண்டிகழும் வாளியிலை தூணியெழி லாகோ
தண்டமிவை மற்றைய தழற்படை யனைத்து
மண்டுதொழில் வீரதர தூதரவர் வந்தே.

எ-து. தண்டாயுதமும் விளங்கும்வாளு மொளியமைந்த சக்கரமும் பேரழகு விளங்கும் அம்புகளும் அவற்றினைச் சேர்க்கப்பட்ட அம்பறுத் தூணியும் அழகுநிறைந்த வில்லும் மற்றுமுள்ள வக்கினிபோன்ற வாயுத ங்க ளெல்லாவற்றையுந் தாங்குங் கையினையுடையர்களா யவ்வவ் வாயுத ங்களைப் பயிற்றுந் தொழிலின் மிக்க வீரமுடையவரான தூதுவர்கள் வந்து. எ-று. (அகூ)

ஏவலரு ளெங்கள்பெரு மானென விருக்குந்
தேவனை விதித்திற மதித்தொருமை செப்பு
நாவனை நமன்றனை நடுக்கமொடு கண்டார்
மேவலர்க ளென்னமனம் வேறுபடு வாரே.

எ-து. முன்னேகூறிய திறத்தினையுடைய எமதூதர்கள் வந்தெம் முடைய சுவாமி, யாங்கள் செய்யுங் குற்றேவலருள்வா யென்று விண்ண ப்பஞ் செய்ய வீற்றிருக்குங் கடவுளாய்ச் சிவபிரானருளிச்செய்த விதித்திற த்தை யேகாக்கிர புத்திசெய்து அவ்விதிப்படியே தண்டங்கள் செய்யச் சொல்லு நாவினையுடையவனாகிய எமராசனை யச்சத்தோடுங் கண்ட பாவி கள், அவ்வெமராசனுக்குச் சத்துருக்கள்போல, அவன் மனத்துக்கு வேறு படுவார்கள். எ-று. (கூ௰)

எமராச னப் பாவிகளைக் கோபிக்குந் திற முணர்த்துகின்றார்.

வெறுத்தவனா நல்வினையை வெய்யவினை தன்னைச்
செறித்தவனா நோக்கியழல் சிந்தவிழி சித்தம்

கறுத்துமிக நச்சரவெனக்கடு வெனத்தா
னுறுக்குவ னறத்தளர் வுறக்கடி தொறுத்தே.

எ-து எமராச னல்ல புண்ணியங்களைச் செய்யாது விட்டுக் கொடியபாவங்களைச்செய்ய விரும்பிய பாதகரைத் தன் கண்களில் நின்று நெருப்புப் புறப்படப்பார்த் துள்ளம்வெகுண்டு நஞ்சினை யுமிழும் பாம்புகள்போலவும் ஆலகால விடம்போலவுஞ் சீறி யவர்கள் தளரும்படி மிகவுங்கோபித் தருளுவான். எ-று. (௬௧)

பாவிகளாயினோ ரந்த எமராசனையே யன்றிச் சித்திரகுத்தனையுங்
கண்டால் நடுங்குவரென்ப துணர்த்துகின்றார்.

வெய்யவினை தன்னையும் விதிப்படி விளைந்த
தூய்யவினை தன்னையு மறிந்தொருமை சொல்லு
மெய்யுடைய சித்திரநல் குத்தனையும் வீறுக்
கையரவ ரஞ்சுவர வன்விழிகள் கண்டே.

எ-து. அந்தப்பாவிகள், சிவபிரா னருளிச்செய்த வேதாகமங்களிற் கற்பித்த முறையே யவரவர்க் குண்டாகிய கொடியபாவத்தையுந் தூய்மையையுடைய புண்ணியத்தையு மறிந்துள்ளபடியே சொல்லுஞ் சத்தியவாக்கினையுடைய நல்ல சித்திரகுத்தனையும் வேறுபட்டவனுடைய விழிகளைக் கண்டு நடுங்குவா ர்கள். எ-று.

வீற்று-என்பது விகாரப்பட்டு நின்றது. சூ. 'வீற்றும்பேதமும் விள்ளுந் திரிபும் வேற்றுமையுங் கொள்ப வேறுபடற்பொருட்டே' என்பதனானுமுணர்க. (௬௨)

சித்திரகுத்தன் அவரவர் செய்த பாவங்களை யெடுத்துக் கூறியபின் தீவினை
யுடையார் நரகத்திலடைவதற் கொருப்படுமாறு அறிவித்தலையு
மேலந்த எமராசனு மெடுத்துக்கூறு முறையையும் இச்
செய்யுள் முதலகன்ற வெமதூதரொன்னுஞ்
செய்யுள்வரையு மொருதொடராக
வுணர்த்துகின்றார்.

சித்திரநல் குத்தனெதி ருற்றவரை நோக்கிப்
பொய்த்திறம தித்தவர்கள் போதுகமு னணீர்
மத்தகளி றன்னவலி யாலுமெளி யார்தம்
வித்தமுதல் கொண்டவர் தமக்கிடர் விளைத்தீர்.

எ-து. நல்ல சித்திரகுத்தன், தனக்கெதிரே நின்ற பாவிகளைப் பார்த்துப் பாவ வகைகளைப் பொருளென்று எண்ணினவர்களே வாருங்கள் நீங்கள், முன்னாள் மதயானையை யொத்த பலத்தினு லெளியரா யுள்ளவர்களுடைய திரவிய முதலானவற்றை யபகரித்துக் கொண்டு அவர்களுக்குத் துக்கத்தை யுண்டாக்கினீர்கள். எ-று. (௬௩)

அங்கமுறு மேன்மையழ காலுமய லார்த
மங்கையர்க டோள்புணரு மாதரவு வைத்தீ
ரிங்கிவைக ளும்மையிணை யாதகல்வ தெங்ஙன்
சங்கையுறு மின்னிரய முற்றுட றளர்ந்தே.

எ-று. அங்ஙனம் பிறர்பொருள் கைக்கொண்டதல்லாமல், உமதுசரீரத்திற் பொருந்திய அதிக அழகினாலே பிறருடைய மனைவியர்கள் தோளிணையணையும் வாஞ்ஞையும் பொருந்திய நீங்கள் இப்படிகூறிய தீவினைகளுங்களுடன்கூடி நில்லாமலெங்கே போகுமாகையா லப்பாவங்கள் தீரும்படி நரகத்திலே சென்றதனு லுடலிளைத்துத் துக்கத்தை யனுபவிக்கக்கடவீர்கள். எ-று.

அழகாலுமென்ற வும்மையாற்றனமிகுதியாலுமென்றுணர்க. சங்கை வருத்தம். (கசு)

உற்றவர்கள் வெய்யநிர யத்துயரை யோரி
லற்றவர்க ளயவினை யலலதறு மாறென்
குற்றமத னைக்குணமெ னப்பெரிது கொண்டீர்
துய்த்தவிங னஞ்சிலெங னீங்குமினி சொலவீர்.

எ-று. ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்துக் கொடிய நரகத் துன்பத்தை யனுபவித்தவர்களே பொல்லாத பாவங்களை யொழிந்தோராவார்கள், அப்படி நரகத்தை யனுபவியாமற் பாவங்களொழியுமாறெப்படி தீமைகளையே நன்மைமிகவு முட்கொண்டவர்களே நீங்கள் நரக மனுபவித்தற் கவ்விடத்திலே யென்று பயப்படுவீர்களானாற் செய்தபாவ மெப்படிநீங்குமெனக்கதனைச் சொல்லக்கடவீர்கள். எ-று.

துய்த்தல்—அனுபவித்தல். (கஎ)

என்றினைய வாசக மவர்க்குற விசைப்பன்
கன்றியம னுஞ்சிறிய னைக்கடிது நோக்கி
யன்றுமனு நீதிமுறை யாவையு மயர்த்தி
ரின்றுநிர யத்துற விளைப்பதெ னிசைப்பீர்

எ-து. என்றித் தன்மையையுடைய நீதிவசனங்களைச் சித்திரகுத்தன் அந்தத் தீவினையுடையோர்க்குப் பொருந்தச்சொல்லா நிற்பான். பின்பு எமராசனும் வெகுண்டு அந்தப்பாவிகளைக் கொடுமையாகப் பார்த்து முன்னாளிங்கண் மனுநெறி முறைமை யெல்லாமறந்து பாவங்களையே செய்தீர்கள் இப்போது நரகத்திற் செல்லுதற்கு மனமடிவதென்னதனைச் சொல்லக்கடவீர். எ-று. (கஅ)

வந்திடுக மண்ணுலக மாண்டதிறன் மன்னர்
வெந்துயர மேயுயிர்க ளுக்குற விளைத்தீ

ரெந்தமுறை யாளுமிவ னேதுமது பாரிலே
வந்துதவி யானதுசொ லீர்பொருண் மகிழ்த்தீர்.

எ-து. பூலோகத்தினையாண்ட வெற்றிப்பாட்டினையுடைய அரசர்களே, வருவீராக, நீங்கள் திரவியத்தை விரும்பி யாண்மாக்களுக்குத் துன்பங்களுறும்படி கொடுமையே செய்தீர்கள், அங்ஙனஞ் செய்தவும்மிடத்தி லெவ்வகையிலேயாயினு மீண்டுவந் துதவியான தேதுசா னதனைச் சொல்லக்கடவீர் எ-று. (௬௭)

மங்கையர்க ளெங்குளர்கள் மற்றையவர் தாமு
மெங்குளர்சொ லீர்புரவி யானைரத மான
மிங்குவர யாமறிய மேபடைகள் பெற்றும்
பொங்குபடை யெங்கொழிய விங்கெளிது போந்தீர்.

எ-று உங்களுடைய வந்தப்புரத்திலே நீங்க டுணையாக எண்ணியிருந்த மடவார்களெங்கே யிருக்கிறார்கள், மற்றுமுள்ள சுற்றத்தவருமெங்கே யிருக்கிறார்கள், அதனைச் சொல்லக்கடவீர்; நீங்களாண்ட குதிரையு மானையு மேறிய சிவிகையு மிவ்விடத் தூங்களுட னொருங்குவர யாம் கண்டதில்லையே, சத்துருக்களைச் சங்கரிக்கு நிறைந்த சேனை யெப்படி விட்டுப் போகத் தனித்து நீங்களிங்கே யெளிதாகவந்தீர்கள். எ-று ஏகாரம்-இகழ்ச்சி.

கன்றிவெம னாதர்குரி வுற்றுமது காவ
லொன்றுமற நீதனிமை யோடிங்கு முற்றீ
ரின்றுநிர யத்திலு விருந்தவு மிந்நீ
ரென்றவர்க ளச்சமுற வேபல் விசைப்பான்.

எ-து. நீங்கணம்முடைய தூதர்கள் கோபிக்கையால் வருத்தமுற்று நும்முடைய வாசற் காவலாயுள்ள தொன்றுந் தாங்காமற்போகத் தனிமையோடு மிவ்விடத்தில் வந்தீர்கள், இப்போது நரகத்தி லிருத்தவு மிருக்கின்றீரகளென்று அவர்கள்அச்சமுறும்படி பலவசனங்களையுஞ்சொல்வான். எ-று.

இப்படியே யவர்கள் சொல்ல வப்பாவிகள் நிற்குந்திறமீளவும்
எமராசன் கண்டு சண்டமகாசண்டனுக்குச்
சொல்லுந்திற முணர்த்துகின்றார்.

மற்றவரு முன்னமுறு வெவ்வினைக ளெல்லா
முற்றுணர்வி னிற்பருவ யற்றுள நடுங்கா
வற்றொழிய மற்றிவ ரகத்திற மினைத்து
மெற்றிடுக சண்டமக சண்டகடி தென்றே.

எ-து. இப்படி சித்திரகுத்தனும் எமராசனு மொப்பச் சொல்ல அக்கொடுங்கோன் மன்னருந் தாமுன்னாள்செய்த கொடுவினைக ளெல்லாந் தம்மறிவில் தோன்றிச் சொல்லுதற்கோர் உத்தரமுமற்று மனநடுங்கி நிற்பா

ர்கள். மீளவும் எமராசன் சண்டமக சண்டரோ இவர்கள் செய்த பாவவகைக ளெல்லாம் அனுபவித்துத் தொலையும்படி சடுதியில் அடிக்கக்கடவீர்கள் என்று சொல்லுவான். எ-று. அகம்-பாவம். (௱)

எமராசன்கூற மகசண்டன் முதலாயினோர் அக்கொடுங்கோல் மன்னரைத் தண்டிக்குந் திறமுணர்த்துகின்றார்.

ஓதநம னுற்றமக சண்டனெழு வாயர்
காதியவர் பாதமிரு கைகொடு பிடித்தே
மேதமுற வேசுழல் பெறுத்திடுவர் விண்ணின்
மீதெறிவர் பற்றிடுவ ரெறிட விரைந்தே.

எ-து இப்படி எமராசன் அருளிசெய்ய வவ்விடத்தினிற்கு மகசண் டன் முதலானோர் அக்கொடுங்கோன் மன்னருடைய கால்களை இரண்டு கையினாலும் வாரிப்பிடித்து அடித்தவர்கள் மனங்கலக்கமுறும்படி சுழற்றி ஆகா யத்தி லெறிவார்கள். மீளவும அவர்களை எரிதழற் கல்லி லடிக்கும் பொரு ட்டு சடுதியி லேற்றுக்கொள்வார்கள் எ-று

மேலவர்படுந்திறம் உணர்த்துகின்றார்.

வெந்தழலே யன்னசிலை மீதுகடி தெற்றிச்
சிந்தவுடல செங்குருதி சேறுபெற வூற
நொந்தறவு நோவறுவர் நோயபவினை செய்தார்
மந்தமர மெந்தவித மெற்றவனை யுறவே.

எ-து பொல்லாத வினையைச்செய்த வேந்தர்களை வெவ்விய வெரி தழற் கல்லிற் சடுதியி லடிக்குங்காலதது அவர்களுடம்பு சிதறவுஞ் சேறு பதியும்படி சிவந்த விரத்தம் புறப்படவு மிகவுநொந்து தமது வலி கெடுவார் கள் அஃதெப்படியெனில், இளந்தளிரையுடைய விளமரத்தைக் கல்லின்மே லடித்தா லெப்படி சிதறிப்போமோ வப்படிச்சிதற வருத்துவார்கள். எ-று. நோல் வலி. (௱௨)

அவர்களை நரகத்திலிடுந் திறத்தை யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

அற்றவர்கள் சிந்தனையை யாகமது தன்னி
லுற்றுலவ மாருதமு முண்ணினவு தன்னைப்
பெற்றிடலு மற்றவர்க டீவினைய பேத
மற்றகல வுய்த்திடுக தாழ்தல வழற்கே.

எ-து. இப்படி யடிபட்டுச் சிந்தை யழிந்து மூர்ச்சித்துக் கிடக்கும் வேந்தர்கள் தம்முடைய சரீரத்தில் தென்றற்காற்று வந்துவீச வதனாலுள் ளுணர்வு பெற்ற மாத்திரத்திலே யிவர்கள் செய்த பாவங்க ளொழிந்து போம்படி பாதாளலோகத்தின் கீழாகிய வெரிவாய் நரகத்திலே போகக்கட வீர்கள். எ-று. (௱௩)

என்றியம னேதுமுரை கொண்டவரை யெல்லா
மன்றியடு தூதர்கொடு சென்றவனி யின்கீ
ழொன்றியவெ ரேழ்தல மொழித்தபுரி யின்கீழ்
நின்றநிர யத்திடை நிறுத்துவ ரொறுத்தே.

எ-து. இப்படி எமராசன்சொல்லும் சொல்லைத் தூதுவர்களுட்கொண்டு, அப்பாவிகளை யெல்லாம் பூமியின்கீழ்ப் பொருந்திய பாதாளலோகம் எழினுக்குங் கீழாகிய வுலகத்தில் நிலைபெற்ற நரகத்திலே தண்டித்து நிறுத்துவார்கள். எ-று.

அனையர்க்குச் சொல்லவே யவனுரு முலகத்திலுள்ள சனங்களுக்குங் கூறியதாயிற்று. (ஙச)

மேல் நரகங்களின் தொகைவகைகளை யுணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

தொகையினு லிருபத் தெட்டுந் துக்கசா கரங்கள் சொல்லின்
வகையினுற் சதமும் வாய்த்த நாற்பது மதிக்குங் காலை
யகலமு மிருபத் தெட்டுக் கோடியே யாயும் போதிற்
றொகைவகை யிரண்டு மிந்த நூலினுட் சொல்லுவாமே.

எ-து. துக்க சமுத்திரங்களாகிய நரகங்களைச் சொல்லுமிடத்துத் தொகையினு லிருபத்தெட்டாம். அதனை யாராயுமிடத்து வகையினுல் நூற்றுநாற்பதாம் அதன்விரிவை விசாரிக்குங்காலத்தி லிருபத்தெட்டுக் கோடியாம், இப்படிகூறிய மூன்றின் றொகைவகை நரகங்களின் பெயர்களையே யிந்நூலிற் சொல்லுகின்றேம். எ-று. (ஙரு)

நரகங்களின் பெயருமுறையுந் தமொழி வருவதற்கோர்
வழுவமைப் புணர்த்துகின்றார்.

பேதமு முறவே யெண்ணும் பெயர்களு முறையும் பேசும்
வேதனைக் குழிக்க ளுதி விமலனு லொன்றுக் கொன்று
பேதமு முறவே தோன்றும் பிரளய முடிவு தன்னி
லாதலால் விரோதந் தம்மி னவற்றிலை யாயுங் காலே.

எ-து. பிரளய முடிந்தபின் றேன்றுஞ் சிருட்டிகாலத்தில் வேதனை செய்யும் நரகக்குழிக்கு எண்ணு முறையும்,பெயருமொன்றுக் கொன்று வேறுபாடாகத்தோன்றும் ஆகையாலனுதி நின்மலனுகிய சிவபெருமானருளிச்செய்த சிவாகமம் எண்ணையும் பெயரையு முறையையு மொன்றுக்கொன்று பேதமாகவுஞ் சொல்லுமதனை யாராயுமிடத்து அவ்வாகமங்களொன்றுக் கொன்று தம்மில் விரோதமில்லை. எ-று.

பேதமுமென்ற வும்மையாற் பேதமில்லாமலுந் தோன்றுமென்றுணர்க. (ஙசு)

தொகை நரகங்களின் பெயரை நான்கு செய்
யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

வேறு.

கோர மதுதான் முதனரகங் கூறு மதன்கிழ்க் கவின்கோரங்
கோர மதன்முன் னதிகூட்டிக் கூறு மதுமுன் றுநரகங்
கோர தரமே யதனது கிழ்க் கோர ரூப மற்றதன்கிழ்ச்
சேரு மதன்கிழ்த் தாளதரஞ் செறியு மதன்கிழ்ப் பயாநகமே.

எ-து. வெளி. (௭௭)

அதன்கிழ்க் காள ராத்திரியே யாகு மதன்கிழ்ப் பயோற்கடமே
யதன்கிழ்ச் சண்ட மதுதானே யடையு மதன்கிழ் மகாசண்ட
மதன்கிழ்ச் சண்ட கோலால மாகு மதன்கிழ்ச் சண்டதர
மதன்கி ழாகுஞ் சரோருகமே யப்பாற் சலச வதியதுவே

எ-து. வெளி. (௭அ)

அதன்கிழ் வீம மதுதானே யப்பால் வீம விடணமே
யதன்கிழ்க் காளம் விகாளமே யதற்கு மப்பா லென்றறிக
வதன்கிழ்க் குலிச முக்கோண மைந்து கோண மதற்கப்பா
லதன்கிழ்த் தீர்க்க தாமாகு மப்பாற் பரிவர்த் துளம்துவே.

எ-து. வெளி. (௭௯)

அப்பா லேழு நிலமதனுக் கப்பா லெட்டு
நிலமதனுக்
கப்பாற் றீர்க்க வொளியதனுக் கப்பான் மாயை
யென்றறிக
அப்பார் சடையான் விதியிகழ்ந்தா ரழுங்குங் குழிக
ளெழுநான்கு
மிப்பா லியலு ளெண்ணுகவெவ் வொன்றிற் கோடி
யெண்ணுறவே.

எ-து. வெளி (௮௰)

முன்னே கூறிய விருபத்தெட்டினுக்கு மெவ்வொன்றுக் கைந்
தைந்து நாயக நரகமுண் டென்பதையு மதன் பெயர்
களையும் பதினாறு செய்யுளால் வகுத்
துணர்த்துகின்றார்.

தொகையா விருபத் தெட்டினையுஞ் சொன்னே மினிநா யகநரகம்
வகைய்யா லறைவ மதித்திடுக வைந்தைந் தாக மற்றவற்றிற்

பகையே பாவ மெமக்கென்று பயந்து கொடிய பாவத்தைத்
தகையார் தடுத்து நல்வினையைச் சமைக்க நலத்தைத் தாமுறவே.

எ-து. தொகையினு லிருபத்தெட்டு நரகத்தினையுஞ் சொன்னோம், வகையினு லவற்றி லொவ்வொன்றுக்கு நரகமைந்தைந்தா யிருக்குமென்று சொல்வோம், அதனை யறிவாயாக;அஃதென்னகாரணத்தாலெனிற் பெருமையினை யுடையார் பாவமே நமக்குப் பகையென்று பயந்ததனைச் செய்யாதொழிந்து நல்வினையைச் செய்து நன்மையை யடைவதன் பொருட்டு. எ-று.

கலிவிருத்தம்.

வெந்துயர்செய் ரௌரவமா ரௌரவமே மிக்கதமஞ்
சிந்தைதகனு ழதிசீத மதிவெப்ப மெனத்தெரிந்த
வைந்தினையு முதனிரயந் ததிபதிக ளெனவறிக
விந்தமுறை நாயகங்க ளினைந்தினுக்கு மெண்ணுகவே.

எ-து. ரௌரவம் மகாரௌரவம் அதிசமம் அதிசீதம் அதிவெப்பம் என்று கூறப்பட்ட வைந்தும், முதனிரயமாகிய கோரசதுக்கு நாயகங்களாம் இம்முறையே மற்ற விருபத்தேழு நரகத்நுக்கு மொவ்வொன்றுக் கைந்தைந்தாக வண்ணிக்கொள்க. அவற்றிற்குப் பெயர்களையுஞ் சொல்வாம் எ-று.

அதிகோர மறவுமிருட்டுக்கணமற் றம்போசம்
விதமுடைய சஞ்சீவுஞ் சடமாயை விலோமமெனக்
கதமுடைய விமமெனக் கடங்கடதமே நாடிவைபத்தும்
விதமறுதீ விரவேகங் கராளமென விளம்புநவும.

எ-து. வெளி. (௨௰௫)

விகராளம் பிரகம்பம் வெண்கமலம் வீற்றுமுகம
பகவிக்குங் கரும்பாசம் பயின்றபிர மருந்தனமே
புகராய சூசிமுகம் புதைநேமி காதகமே
பகவுடற்பீ டனங்கும்பீ பாகமெனப் பகர்ந்தனவும்.

எ-து. வெளி. (௨௰௬)

அதிபாகங் கிரகசமற் றசிதாரு வங்காரங்
குதிகொள்ளு மிரத்தச்சீக் குழியிருப்புந் துண்டப்புள்
கெதமாக்குஞ் சம்வருந்தங் கிரதுவழன் மயச்செங்கற
றிதநீங்க வுழுத்ததசை திரபுவெனச் செப்புநவும்.

எ-து. வெளி. (௨௰௭)

சோகிக்கு முச்வாச நிச்வாசஞ் சுடர்த்தீர்க்க
மோகிக்குஞ் சுழலழல்வாள் முள்ளிலவந் துணிதருட்டஞ்

சோகிக்கு நாதஞ்சப் பிரவாகம் பிரவகனம்
வேகிக்குங் காடியுரு மேடமென விளம்புநவும்.

எ-து. வெளி. (௱ம௬)

விறலிடப முட்பன்றி சிங்கம்வியாக் கிரம்யானை
திறனுய்கூ காமாடு நிடமேதி யிடமெச
மறவெடிய விருகான மதிகிரகங் கும்பீரங்
கறுவுளநக் கிராகியங்கட் டாவமெனக் கழறுநவும்.

எ-து. வெளி. (௱மஎ)

உரைத்தபெயர் பின்னுரைத்து மூனமிலை
யொள்ளழலைப்
பரித்தகடத் தினைமற்று மொருபொருளைப்
பரித்திடலால
விரித்துணர்வார்க் கரியெனுஞ்சொல் வேறுபல
பொருள்விளக்குஞ்
சுரித்தகிழிந தொகும்பொருள்கள் பலவுமுள
துணியுங்கால்.

எ-து. முன்னே யுரைத்த பெயர்களைப் பின்புரைத்தாலுங் குற்றமே யில்லை. அது எதுபோலுமெனின் அழகிய அக்கினியைத் தரித்த குடத்துக்கிணையான வேறொருகுடம் மற்றொரு பதார்த்தங்களைத் தரித்தாலுங் குடமென்னும் பெயர் குறையாதவாறுபோலப் பெயரொன்றாயிருந்தாலுங் குணம்வேறுபட்டிருக்கும். அது அல்லாமலும் அரியென்னுஞ் சொல்லை விரித்தறிவார்க்குப்பலபொருளை விளக்குவது போலவுஞ், சுருக்குதலை யுடைய மடிச்சீலை யென்னும் பெயரொன்றாயிருந்தாலும் அதன் பொருளை விசாரிக்குமிடத்து பலவாயிருப்பதுபோலவு மாம். எ-று.

இச்செய்யுளான் முன்னே கூறியதைப் பிறர் கூறினுலுங் குற்றமில்லையென்று வழுவமைதி கூறினுரென்க. (௱மஅ)

கூர்மவுருக் கருங்காகங் கொடுங்கழுகு கடுங்கூகை
கார்வாய வட்டைபுலி கவிகட்கங் கண்டகமே
யீர்வாய்ச்சி யிரத்தவிழி யிகழ்பூதி மிருத்திகையே
சேர்வாய கணதூம மெனமுறையிற் செப்பியவும்.

எ-து. வெளி. (௱ம௯)

அழலுமிழ்வன் புழுக்குழிய மேத்தியமப் பிரதிகாம்
வழுவாயுண் ணீர்த்தானம் வாய்நீர்ச்சி வனமூனைக்
கழியாத்தான் றனைத்தின்னல் கலந்தனத்த மனைத்துமுண
லொழியாத தாருணமே யெனமுறையி னுரைத்தனவும்.

எ-து. வெளி. (௱உ௰)

வேதிக்குஞ் சங்கடமே வித்தரமே மிருவிகடம்
வாதிக்குங் கட்பூதங் கரிநெருப்பு வறையோடு
பேதிக்கும் வைதரணி யிருப்பழுற்பாற் பிணித்துறக்க.
லேதத்தைத் தருமேக பாதமென விசைத்தனவும்.

எ-து. வெளி. (௨உக)

அறவருத்தும் பூரணமே யசிதால வனங்கோர
முறியவெலும் பினைமுருக்கன் முழுப்பீடை நிலச்செக்கே
யெறியவுறு மியந்திரமே கருப்பாலை யிடர்ப்பாசம்
மறியவுடன் மருந்தனமே யெனமுறையில வகுந்தனவும்.

எ-து வெளி. (௨உஉ)

பரியசுலி நுண்சுல்லி பாறையழ லிருப்புமயம்
பொருவளைகள் குரதாரம் யாமளமென் பொருப்பதுவே
யருவருமூந் திரகூப மலக்கூப மறவுமிரு
ளெரியுமறற் சாதனமே யுரனுலக்கை யென்பனவும்.

எ-து. வெளி. (௨உ௩)

அனைத்தொருக்கு மியந்திரமே சிலைவண்டி லயக்கலப்பை
வருந்தியிடுந் தாலவன மாமசக மண்டுகமே
தருங்கழிக்குஞ் சம்மோக மந்திபங்கந் தழற்கு
மிருப்பழலா முருள்விழுங்க லெனமுறையி லிசைந்தனவும்

எ-து. வெளி. (௨உச)

பலதுயர மிகுதுயரம் பழுதாய கசுமலமே
நிலவரிய சமலமல நிட்டூரவா லாகலமே
விலகரிய மிதவிருபம் விகிர்தமிய மானுகமே
யிலகியிடு மொருபாதந் திரிபாத மென்பனவும்.

எ-து. வெளி. (௨உரு)

அறக்கொடிய தீவிரமே யவீசியென வறைந்தனவுஞ்
செறிந்தறிக வொருநூற்று நாற்பதெனத் திண்ணமுற
வொறுந்துயிர்க்குப் பாவவித மொழிக்கவொழுக் கியநிரயத்
திறத்தினுக்கு நாயகங்க டெருளவெணுஞ் சிந்தையரோ.

எ-து தீவிரம் அவீசியென் றிவ்வாறு கூறப்பட்ட நூற்றுநாற்பதாக வேற்றிய நரகங்களை நிச்சயமாகப் பிறித்தறியுஞ் சிந்தையினை யுடையவர்கள், ஆன்மாக்களுக்குப் பாவவகை யொழிக்க நிறுவிய நரகவகைகளுக்கு ஒன்றுக் கைந்தைந்து நாயகங்களென் றுணர்க. எ-று. (௨உசு)

மேலிராச நரகங்களை யுணர்த்துகின்றார்.

இருள்புழுதி வடிவாகி யிடர்மிகுத்த ரௌரவத்தை
யிறையமென்ன வறிந்திடுக வருந்துயரந் தனைக்கொடுக்கு
மெரிமயக்கும் பீபாக மிதற்குமிறை யெனவென்றுக
இருமிசெறி யவீசியிறை யெவற்றினுக்குங் கிளக்குங்கால்.

எ-து. இருண்ட புழுதி வடிவாய் மிகுந்த துயரஞ் செய்யும் ரௌரவத்தை யெல்லா நரகங்களுக்கு மிராசநரகமென் றறிந்திடுக அரிய துயரஞ் செய்யு மக்கினிச் சுவாலைபோன்ற கும்பீபாக மென்னு நரகம் இந்த ரௌரவத்துக்கு மிராசாவாகையா லிராசராச நரகமெனப் பெயர் பெறுமென்றுணர்க, புழுப்பொருந்திய அவீசியென்று நரகஞ் சொல்லுமிடத்து எல்லாவற்றிற்கு மிராசாவாமாதலா லிராசாதிராச நரகமென்று பெயர்பெறும். எ-று.

மேற்பாவிகளை நரகத்தி லனுபவிக்கச் செய்து களை
பேற்று முறைமையை யுமைமுதற்கா
லுணர்த்துகின்றார்.

செய்தசெய்த தீவினையின் றிறத்திசைய விவற்றழுங்கி
மையலுறு மவாதுயர முடிவின்கண் வல்வினைகள்
பையவிட வெடுத்திடவும் படுவரழற் படுகனகம்
வெய்யவழ லினைவிடுமே களிம்பறலும் விளங்கிடுமே.

எ-து. அழலிற்போட்ட பொன்னானது அக்களிம்பற்ற மாத்திரத்திலந்த வெய்ய நெருப்பினின்றுஞ் சொன்ன காரராலே யெடுக்கப்பட்டு விளங்கும், அதுபோலத் தாந்தாஞ் செய்த பாவவகைகளுக்கிசைய அவீசிமுதலிய நரகத்தி லழுந்தி மயக்கமுறு மான்மாக்களும் பாவபலத்தின் முடிவிலே பலவினைகண் மெல்லவிட வெமதூதர்களா லவைகளினின்று மெடுக்கப்படுவார்கள். எ-று. (௱உஅ)

சொன்னகாரரொன்றும் எமதூதரொன்று மெச்சம் வருவித்துரைக்கப்பட்டன.

எமதூதர்கள் அப்பாவிகளைத் தண்டிக்க அவர்கள் துன்
பத்தைப் பொருந்தும் வகையினை யிருபது
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

மறுத்தருட்ட மக்குவைத்த வத்தனித்தன் வாய்மையும்
வெறுத்தறத்தினைத்த வத்தை விட்ட கட்ட துட்டரைக்
கறுத்துளத்த றச்சிவத்த முற்கலித்த கணமரா
யொறுத்தெநா லுந்தா றுக்குவார்க டோரா யுதத்துமே.

எ-து. தம்மிடத்தி லருளை வைத்த செகத்பிதாவாகிய சிவபிரானுடைய வாக்கியப்பிரமாணமு மறுத்துத் தனக்கேற்ற தருமத்தினையுஞ் செய்யாமல்வெறுத்துத் தவத்தையும் விரும்பாமல்விட்ட பொல்லாத துட்டர்களை

எமதூதர்கள் மனங்கறுத்து மிகவுஞ் சிவந்தழல் சொரிகின்ற கண்ணினை யுடையவர்கள் ஆயுதங்களினால் குத்திக் குத்திக் கோபிப்பார்கள். எ-று. ( )

இருப்ப ழறவெரு டர்ப்பி ணிந்தி டர்ப்ப டக்க ரத்தினும்
பரிந்தி டப்ப ணிந்த வண்ப ழிப்பு டற்பு தைக்கவே
தூரக்க மெய்ச்சு ழன்று ருண்ட துக்க ரைதமோ குந்துவிண்
டருக்க றச்ச தந்தி ருப்பு ருட்பி ணிப்பர் தாளிலே.

எ-து. அழல்போன்ற விருப்புச் சங்கிலியினால் கையையுங் கட்டி யந்தச் சங்கிலியைத் தூக்கமுற வேந்துவித்து, அப்படி பழிப்புண்டாகிய சரீரம் பதைக்கத் தூரத்த வோடமாட்டாமற் றமதுடல் சுழன்று விழுந்து புரண்ட துக்கத்தையுடைய பாவிகளை மீளவுங் கூட்டிப் பிடித்து மிருந்த கர்வமறும்படி தூறிருப் புண்டையையிரண்டு காலினுங் கட்டி மீளவுந் தூரத்துவார்கள். எ-று.

விண்டருக்கு-மேலானகர்வம்: (௱௫௰)

உன்னு வார்கண் முன்னை வல்வி னைந்தி றமமு ளந்துளே
யென்னை செய்வ ரவ மென்று மெண்ணி னொந்தி ளைப்பருந்
துன்று வாரு மில்லையுற்ற நர்க நோய்து டைக்கவு
மன்னு மாம னத்தொ டல்ல திலலை யூடல வாய்மையே.

எ-து. முன்னே கூறப்பட்ட பாவிகள் தாம் முன்னே செய்த கொடுவினையின் திறத்தை விசாரிப்பார்கள், அதற்குப் பரிகாரம் யாதுசெய்வோமென்று தம்மனத்திலெண்ணி யுள்ளழிந் திளைப்பதுஞ் செய்வார்கள், தாம் பொருந்திய துக்கநோய் துடைப்பதற் கவ்விடத் தொருவர், வருவாருமில்லை யாகையால் ஊடலுந் தம் மனததோ டன்றி வேறொருவருடனு மில்லை, யிவைகளுண்மையே. எ-று. (௱௫௧)

சிந்த முந்தி கைக்க வேயி ரந்த முந்தெ றிக்கவே
மொத்து வார ழற்க சைக்கொ ழுந்த ழுந்தி மூளவூன்
குத்து வாரி ருப்பு லக்கை யைக்க ரத்தி னிற்கொடே
மத்த ரான தூதர் பாவ மேவி னோரை வாடவே.

எ-து. மதத்தையுடைய எமதூதர்கள், பாவஞ்செய்தவர்களை மனந்தடுமாற இரத்தமுந்தெறிக்க அக்கினியைச் சொரிகின்ற கசையிற் கொழுந்தானது தசையைப்பீறி ஊனில்சென்று தைக்க அடிப்பார்கள். பின்பிருப்புலக்கையைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு அவர்கள் தளரும்படி முதுகிலே குத்துவார்கள். எ-று கசை-குதிரைச சம்மட்டி. (௱௫௨)

ஒழுக்கு வார்கள் கார நீரு மொள்ள ழற்கு ழம்புமோ
தெழிந்தி ரந்த வெள்ள முந்தி றக்க மெய்ம்ம றக்கவே
யழுத்தி வாளை யங்க மெங்கு மன்றி நின்ற றிந்துடற்
புழுக்கு வாரொ ணெய்த்த டக்கு டத்தி னுட்பு குத்தியே.

எ-து. இப்படியடிபட்டுப் புண்ணாகிய தேகத்தில் உப்புமுதலிய காரநீரையும் அக்கினிக்குழம்பையும் அதட்டிவிடுவோர்கள். அதுவல்லாமல் இரத்தவெள்ளமுந் திறந்தோட நினைவுமறக்க வாள்கொண்டறுத்துச் சரீர மெங்குஞ் சின்னஞ் சின்னமாக அரிந்து பொரிய எண்ணெய்க் குடத்துக் குள்ளடைத்து வேகவைப்பார்கள். எ-று.

அழற்குழம்புமோ வென்ற ஓகாரத்தினாற் புளிநீர் முதலியவுங்கொள்க. (௬௯௩)

விட்டை மிக்க கூபவாய்வி ழுந்த வேய ழுங்குவார்
கட்ட மிக்க மேதை சிக்க லந்து ளங்க லங்குவார்
நிட்டு ரப்பு ழுக்கு ழிக்கு ணின்று யர்ந்து நீங்கலார்
விட்ட றத்தி னைக்க ளிந்த வம்பு ரிந்த வீணரே.

எ-து. தருமத்தினைச் செய்யாமலொழித்து அதருமத்தைச் செய்த வீணர்களிற் சிலரை எமதூதர்கள் மிகுந்த மலகூபமாகிய நரகத்திற்போட அதில் மூழ்கிக்கிடந்து துக்கிப்பார்கள். சிலர் துன்பத்தை மிகவுங்கொடுக்கின்ற ஊனுஞ் சீயுமுடைய நரகத்தைப் பொருந்திக்கிடந்ததினால் உள்ளங் கலங்குவார்கள். சிலர் கொடுமையான புழுக்குழி நரகத்தினின்று சோர்ந்ததனை நீங்கமாட்டாமல் கிடப்பார்கள். எ-று. (௬௯௪)

கூரி தாய வாய வாய தாதி கோதி மோதியு
மீர வீர வாறு போலி ரத்த மும்ப ரக்கவே
நீரு மாறு தேடு வார்க டிய பாவ மேவினோர்
வீர மாய நாயு மாய வாயி னால்வி டக்கடும்.

எ-து. தீவினைகளைச் செய்தவர்கள், கூரிய வாயினையுடைய காக்கை முதலாகிய புட்கள், காலாலடித்து மூக்கினாற் கொத்தியும் அறுக்க வறுக்க வீரத்தினையுடைய நாயுங் கூரியவாயினாற் றமது சரீரத்தைக் கடிக்க, இரத்தமாறுபோல் ஓடத்துக்கித்து இத்துயரமொழிவது எப்படியென்று விசாரிப்பார்கள். எ-று. (௬௯௫)

செக்கி டைந்தி லந்தி னுக்கு மொப்பெ னத்தி ருக்குவார்
இக்கி னுக்கு மொப்பெ னக்க லைப்பர் வைத்தி யந்திரத்
தப்பி னைக்க லந்த வுப்பெ னத்த ழற்க ழுந்துவார்
தப்ப றந்த மக்க றம்பு ரிந்தி லாக டம்மையே.

எ-து. எமதூதர்கள் தமக்கென்று கருதிக் குற்றமறத் தருமஞ்செய்யாத துட்டரைச், செக்கிற்போட்டு எள்ளுப்போல வரைப்பார்கள், அதுவுமல்லாமல் ஆலையிட்டுக் கரும்புபோலவு நருக்குவர்கள். அதுவுமல்லாமல் நீரிலேகலந்த உப்புப் பின்னமல்லாமல் இருப்பதுபோல விவர்கள் சரீரத்தை அக்கினியென்றுஞ் சரீரமென்றும் பின்னம் பண்ணமலக்கினிச் சுவாலையாகிய நரகத்திலும் போடுவார்கள். எ-று.

கலைத்தல்-நருக்குசல்-இயந்திரம்-கருப்பாலை.' (௱௯௬)

பொய்யி னைபபு கன்ற புல்லர் வாயி னைபபு டைந்துநாக்
கொய்வர் துக்க பேத முங்கொ டுப்பர் தூதர் கோணனு
வெய்யர் முன்பு சொன்ன பொய்வி னைந்தி றம்வி ளங்கவே
நைவ தென்னை செய்வ மென்று நீரு மாறு நாடியே.

எ-து எமதூதர்கள் பொய்சொல்லிய வாயிலடித்து அவர்கள் நாக்கினையு மறுத்துப் பல துக்கத்தையு முறுவிப்பார்கள் அப்பொழுதந்தப்பொய்சொல்லிய கொடியவர்கள் தாமுன்பு சொன்ன பொய்களெல்லாந் தம்மனத்திலுதிக்க வுதித்தவாறே யதனாலுண்டாகிய பாவபலம் போமாறு விசாரித்ததற் கென்னசெய்வோமென்று உள்ளமு மெலிவார்கள். எ-று. (௱௯௭)

வேத மாதி நூலி னுள்வி ரித்த றத்தி னைப்பழித்
தேத மான நூலி யம்பு மீனர் நாவெ ழுந்துபோய்க்
காத மோட ளைத்து ரங்க லிக்க வெங்க லப்பையால்
வாதை கூரு மாறு கிழி யூறு செய்ய மாய்வரே.

எ-து. வேதாகம புராணத்திலுண்டாகிய விதிமுறையைப் பழித்து அதற்கு விபரீதமாகிய நூலினைச் சொல்லு மற்பாகள் நாக்கு ஒன்றரைக் காதவழிதூர மெழுந்து வளர அப்படி வளர்ந்த நாவி லவர்கள் துயரமுறும்படி எமதூதர்கள் கொடிய கலப்பையினாலுழுது புண்படுத்த வதனாலே சோர்வார்கள். எ-று. (௱௯௮)

நாலடித்தரவுக் கொச்சகக்கலிப்பா.

விதித்திறத்தைச் செவிபுலந்துள் விளைந்தருள்செய் வேதியனைக்
கொதித்ததட்டு மவர்முகத்தைக் குடைந்திரத்தங் குடித்திடலும்
பதைத்திடுவ ரட்டைபல பருகியபின் னழற்காரம்
விதிர்ந்தலற விட்டிடுவர் தாமிரத்தின் வெவ்வழலும்.

எ-து. வேதாகம புராணங்களில் விதித்தமுறையினைத் தன் காதிற்புலப்பட வருளிச்செய்த வாசிரியனைக் கோபித்துப்பார்த் ததட்டும் பாவிகள் முகத்தை, யட்டைகள குடைந்து இரத்தங் குடிக்க வதனாற் பதைத்து விழுவார்கள், அவ்வட்டைகள் குடித்துவிட்ட பின் எமதூதர்கள் சுடுகிற காரநீரு முருக்கின செம்பும் அவர்மெய்ந்நடுங்கி அலறும்படி காய்ச்சி விடுவார்கள். எ-று.

வேதியன்-அறிவிப்பவன். புலம்-அறிவு. (௱௯௯)

உருகியபித் தளைந்தழலு மொழுக்கிடுவ ரதன்பின்பு
விரையவழ லுறுதயில மதுதனையும் விட்டிடுவர்
பொருகிருமி மலவளறும் பூரிப்பர் புல்லியரை
வெருவுறுத்தி நமன்றூதர் விதியிகந்த வினைவிடவே.

எ-று. எமதூதர்கள், வருணச்சிரமத்துக் கேற்ற விதியினை விட்டடவர்களுடைய் பாவம்போம்படி யந்த வற்பனைப் பயமுறுத்திப் பித்தளையுருக்கி விடுவார்கள், அதன்பின்பு எண்ணெயினையுங் காய்ச்சிச் சுடுதியில் விடுவார்கள் அதுவல்லாமல் புழுக்கணெருங்கிய மலச்சேறுநிறைந்த நரகத்திலுமூழ்குவிப்பார்கள். எ-று. (௱சஐ)

உற்றிடுவ ருணைந்ந்துய் மனைத்தினையு மொருவாதே
பெற்றெடுத்த தாய்தன்னைத் தந்தைதனைப் பெரியோரைப்
பற்றறவே பாடித்துக் கொதித்தநட்டும் பாவியருங்
குற்றமவர் செய்திடினும் பொறுத்திடுகை குணமன்றே.

எ-று. பெற்றுவளர்த்த மாதாபிதாக்களையும் மகாத்மாக்களையுமவர்களிடத்து நேசமில்லாத வசனத்தைச் சொல்லிக் கோபித்துறசகும் பாவிகள், முன்னேசொன்ன நரகங்க ளெல்லாவற்றையும் நீக்கமின்றி யனுபவிப்பார்கள்; ஆகையா லவர்கள் குற்றஞ்செய்தாலு மதைப் பாராட்டாமற் பொறுத்தலே நன்மையாம். எ-று. (௱சக)

உத்தமரை மதியாதே யுபானபதந் தொடுநடக்கு
மத்தரையு மழற்சுரிமுள் ளிலவமர மதுதன்னிற
பொத்திடுவர் முதுகறைவர் புணரிருப்பு முளைத்தண்டாற்
கொதநிடுவ ரங்குசந்தா லீர்வாளாற் குறைப்பருமே.

எ-று. பெரியவர்களை மதியாம லவர்கள் முன்னே மரவடி செருப்பு முதலியவற்றைத் தொட்டு நடக்கு மறிவில்லாதவர்களை எமதூதர்க ளக்கினி சொலிக்கிற முள்ளிலவமரமாகிய நரகத்தில் முகங் கீழாகப் போட்டு இருப்பு முளைகளை நெருங்கக்கடாவிய தடியினால் முதுகி லடிப்பார்கள். அதுவல்லாமல் குடாரியினாலுங் கொத்தி யீர்வாளாலு மறுப்பார்கள். எ-று. (௱சஉ)

உற்றிடுவ ருணத்ததுய ரனைத்தினையு முயிர்க்கிரக்க
மற்றுவதைத் தவைதம்மை யவலமெனுந் தவற்றானைத்.
துற்றினரு மற்றுமுள கொலைபுரிந்த துரிசினரும்
பற்றுமிலர் படுந்துயர்க்குக் கடுந்தூதர் வலிப்பட்டே.

எ-து. உயிருக் கிரக்கமற்றுத் தமக்குப் புசித்தற்கருகமாகிய மிருக முதலியவுயிர்களை வதைத்தவற்றி னூன்களைக் குற்றமென்று எண்ணமற் புசித்தவர்களும் புசித்தற் கருகமல்லாதவுயிர்களை வதைத்த பாவிகளும், எமதூதர்கள் வலியிலகப்பட்டு அவர்கள் படுந்துயரத்துக் காதாரமுமற்று முன்சொன்ன நரகங்க ளெல்லாவற்றையு மனுபவிப்பார்கள். எ-று. (௱சங)

அரிந்தரிந்தே யுடலூனை யருந்திடுவ ரிரத்தமெலாஞ்
சொரிந்துகுடித் திடச்சொலுவர் தூதர்பசி தோன்றவனை
மிரந்தவர்க்குப் பசிதணியா திருந்தருந்து மீனரையும்
அருந்தியிடக் குளிர்ந்தபுன லுதவாத வவலரையும்.

எ-து. எமதூதர்களாயினோர் பசித்துவந்த வதிதிகளுக் காகாரமிடா மற்றானே தனித்திருத்துபுசிக்கு மற்பனையுந் தாகங்கொண்டபேர்களுக்குத் தண்ணீர்கொடாத பொல்லாதவர்களையும் அவர்களுடைய மாமிசங்களை யரிந்தரிந்து புசிப்பித்துச் சரீரத்தையுங் குடைந்து இரத்தத்தை வாங்கி யவர்களைத்தானே குடிக்கச் சொல்லுவார்கள். எ-று (௱௪௪)

பின்னுமவர் தமையாலைக் கரும்பெனவே பேதிப்பர்
துன்னுமசி தாலவனத் துடறுணியத் தொகுத்திழுப்பர்
பின்னமுற வுடலழன்ற சூசிபல பெறுந்திடுவர்
கொன்னவிலுந் தழலசூலக கொழுந்தினுமெய் கொளுத்துவரே.

எ-து. வெளி. அசிதாலவனம் - வாள்போன்ற மட்டையினையுடைய பனங்காடு, சூசி - ஊசி, கொன் - அச்சம். (௱௪௫)

அறுந்தொறுப்ப ருறுப்பனைத்து மீர்வாளா லகத்தெலும்பு
முறிந்திடுவர் கண்கலங்க முகத்தறைவர் முரணழியப்
பொறுப்பரிய துயரனைத்தும் பொருந்திடவெ ரிந்திடுவர்
கறுத்திடுவ ரிரங்காத கரிசுதனைக் கழிந்திடவே.

எ-து. வெளி. அகம்-சரீரம், முரண்-வலி, கறுத்தல்-கோபித்தல். ()

நிறுத்திடு*வ ருச்வாச† நிருச்வாச நிரயத்தும்
வறுத்தமணன் முகத்தறைவர் மாரொளா ரொளாவத்து
முறுத்திமிக வொறுத்திடுவ ரொள்ளழற்கூ ரிருப்புமுளை
செறித்தறைவர் கோசத்தின் முகமதனிற் சிரத்தினுமே.

எ-து. வெளி. (௱௪௭)

பதத்தறைவர் குதத்தறைவர் பதைத்தழுங்க வுரத்தறைவர்
விதிர்த்தகரத் தினுமறைவர் வெய்யவழற் செங்கலினு
மிதித்திழுப்ப ருதகான முதவாத வெட்டியனைக்
கதத்தெழுந்து நமனுணை கடவாத கடுந்தூதர்.

எ-து. வெளி. உதகானம் என்றார் உதகம்-அன்னம் என்பவைகளை. கதம்-கோபம். (௱௪அ)

மேற்பரதாரகமனம் பண்ணும் புமானையு மந்நாரியையு
மெமதூதர்கள் துய்ப்பிக்குமுறையை யாறு
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

பரிவுடைய பரதாரி யழலிருப்புப் பாவையினை
யுருகியிட வுடன்முழுதுந் தழுவியழு துளைந்திடுவ
னுரியவனை யொழிந்தொருவற் குடலகொடுத்த வொண்டொடியு
மெரியுருவப் பாவையவ னெனத்தழுவி யிளைப்பாளே.

* உச்சுவாசம்-சுவாசம்விடுதல். † நிருச்சுவாசம்-சுவாசமடைதல்.

எ-து. வெளி. அழலிருப்புப்பாவை-சோர நாரி ரூபமாகிய இருப்பழற்பாவை. உளேதல்-துக்கித்தல். எரியுருவப்பாவையவன்-புமானுருவமாகிய இருப்புழற்பாவை. (௱௪௯)

பிரிந்திடவே விரைந்திடுமப் பேதைதனைப் பிரியாதே
பொருந்தியிட வழலுருவிற் புணர்த்திடுவர் கணவனைநீ
பிரிந்தனையேப் புணர்ந்தனையே பிறருருநின் பெரும்பாவம்
பிரிந்திடுநாள் பிரிந்திடுநீ யெனத்தூதர் பேசுவரே.

எ-து வெளி. (௱௫௰)

மற்றவனு மழன்மயந்த வடிவுருவ வுறிவுசெய
லற்றழிந்து பிரிந்திடவே யாதரிப்ப னவன்றனையு
மற்றொருவன் மனைமகிழ்ந்த வல்வினைநின் றனைபிரிந்தே
யற்றிடுநா ளகன்றிடுநீ யெனக்கடுகி யழுத்துவரே.

எ-து. வெளி. மற்று-வினைமாற்று - ஆதரித்தல்-விரும்பல். ௱௫௧)

இனையகடு வினையதனை யியற்றினரை யிருப்பாலே
வனைகுடத்துட் புகுத்தியதன் வாயடைத்து வன்றூதர்
கனன்மிசையே வைத்தெரிப்பர் கன்றவுட லுரலிடிப்ப
ரனலொழுகு சிலைதனிலு முடல்சிந்த வறைவாரே.

எ-து. வெளி. வனைதல்-பண்ணுதல். (௱௫௨)

வெருளவிருட் கூவத்தும் விட்டிடுவர் விள்ளவுடற்
பிரமரங்கள் பெறுத்திடுவர் நிறுத்திடுவர் பெருங்கிருமி
யுருவவுடல் குடைந்திடவு முதிரவெள மொழுகியிட
வெரியனைய காரவெள்ளக் கூவத்து மிறக்குவரே.

எ-து. வெளி. பிரமரம்-வண்டு-வெள்ளமென்பது திரிந்து நின்றது.

பின்னுமவ ரெரிவாய நிரயத்துப் பெயப்பட்டுக்
கின்னமுற வுடலுருகக் கிடந்திடுவர் தொடர்ந்தவினை
தன்னைநினைந் தழுங்கிடுவா விதித்தவினை தனைத்தவறித்
துன்னினர்க டெயரவிநந் தனைக்கொடுக்குந் துரிசினையே.

எ-து. வெளி பெய்தல்-போடல். கின்னம்-துக்கம். துரிசு-பாவபலம்.

குரு முதலிய மூவருக்கும் ஏவல்செய்யக் கூசினவர்கள்
முதலாயினோர் படுந்துயரம் நான்குசெய்யுளால்
உணர்த்துகின்றார்.

தேசிகர்க்குந் தேவர்க்குஞ் சிறப்புடைய வருந்தவர்க்குங்
கூசினரா யேவலுக்குக் கொதித்தமனக் கோணினரைத்

தூசினையும் பிறர்மனையிற் றெட்டெடுத்த சோரனையும்
பாசமுற வுறுப்பெவற்றும பிண்டமெனப் பந்தித்தே.

ஏ-து. குருலிங்கசங்கமாகிய மூவருக்கு மேவல் செய்யக் கூசினவர்களையும் அவர்களைக் கோபித்த பொல்லாத மனமுடையவர்களையும் புடைவை திருடின சோரனையும் எமதூதர்கள் தமது பாசக் கயிற்றின லவர்களவயவங்க ளெல்லாவற்றையுங் கூட்டிக்கொட்டைக்கட்டாகக்கட்டி.எ-று.

எறிந்தருந்த விருப்புமயத் தும்பிகளை யேவிடுவர்
செறிந்றிடவுஞ் செந்தழலிற் செலுத்திமிக வொறுத்திடுவர்
பிறிந்திடவுஞ் செந்தழலிற் பெய்திடுவர் நையவுள
முறைந்துருகக் காரீட வழலிடையு முறுத்துவரே.

ஏ-து. வெளி. காரீடவழல்-வறளித்தழல். (௱௯௬)

கூட்டிடுவ ருமியழற்குங் கொடிதாய வதுதன்னின்
மீட்டனைப்பர் சாசாத்த வெட்டியகற் பாறையினு
மூட்டிடுவ ருனனைத்து முடலிடையே யுற்பவித்துத்
தேட்டுடைய விரைக்கிருமி யனைநதிலுக்குஞ் சிறப்புறவே.

ஏ-து. வெளி. உற்பவம்-உண்டாக்குதல். (௱௯௭)

அழுத்திடுவர் கிருமிசெறி யவக்குழிக்கு மதன்மீட்டே
யுழுத்ததசைக் குழியுள்ளு முறுத்திமிக வொறுத்திடுவர்
வழுக்கறவே பொருகிரியி னிடைநெருக்கி வருத்திடுவ
ரழற்குழியி னதோமுகமா வழுத்திடுவ ரவர்தமையே.

ஏ-து. வெளி. உழுத்ததசை-நாற்றமாமிசம், பொருகிரியினிடைநெருக்கல்-இரண்டு மலையினால் நெருக்கல், அதோமுகமாவழுத்தல்-தலைகீழாகப் போடுதல். (௱௯௮)

பரிவோடன்றி இடுவோர்கள் பரான்னத்தைப் புசித்தோர்கள்
படுந்துயர முணர்த்துகின்றார்.

அழலொழுகு மிருப்புண்டை யவைவிழுங்க வடித்திடுவர்
ஒழுகியிட வுதிரவெளங் கசையாலு மொலித்திடுவர்
பழுதுறவே பாரம்தியா திடுசோறுண் பரிசிலரை
யழுதழுது கதறியவர் வீழ்ந்திடத்து துவாதிர்த்தே.

ஏ-து. வெளி. (௱௯௯)

ஆலய முதலியவற்றுள் மலவிசர்க்க முதலியவை செய்தவர்கள்
படுந்துயர மிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

ஈசர்திரு வாலயத்து மிடர்கடியும் புனற்றடத்தும்
வாசமலர்த் திருநந்த வனத்திடையு மடத்தினுளும்

மாசுகளைந் தருந்தியன மைதுனமற் றையதொழிலுங்
கூசமறப் புரிகின்ற கொடியாரை மிகக்கொதித்தே.

ஏ-து. வெளி. மாசுகளேதல்-மலவிசர்க்க முதலியனசெய்தல். மற்றையதொழில், சயனாதிகள். கூச்சமென்பது திரிந்து நின்றது. (௩௬௰)

இக்கெனவே செக்கிடையிட் டியந்திரிப்பர் யமதூதர்
துக்கமுற நரகவித் மெனைத்தனைத்துந் தொருக்தொறுப்பர்
உக்கிரவா ரழனிரயத் தொடுக்கிடுவ ருருகிவிழத்
தக்ககதிர் மதியளவு மவாதனிற் றவிப்பாரே.

ஏ-து. வெளி. உக்கிரவாரழனிரயம்-குரூரமாகிய எரிவாய் நரகம். ( )

ஆசிரியனை நிந்திக்கக் கேட்டிருந்தவர்களுஞ் சிவயோகிகள்
தபோதன ரிவர்களுக் கபராதம் பண்ணினவர்
களு மனுபவிக்குந் துயரத்தை யிரண்டு
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

குரவனையு நிந்தனைகள் கூறியிடக் கேட்டார்த
மிருசெவியிற் றுளையுறவே யெரியிருப்பு முளையறைவர்
உருகியதா மிரமற்று மொழுக்கிடுவ ரவற்றுளுறப்
பருவரலுற் றிடநிரய விதத்துமுறப் பதிப்பாரே.

ஏ-து. வெளி. பருவரல்-துக்கம். (௩௬௨)

உற்றிடுவர் செவிப்புலத்தி னுறுதுயர மெனைத்தனைத்து
மற்றுமுள விந்திரியத் தபராத மருவினர்க
ணெற்றிவிழி நிருமலனை நினைந்துலக வியற்கைதனை
யற்றவருந் தபோதனர்க்கும் புரிந்தாரு மபராதம்.

ஏ-து. அந்த வாசிரியர்க்கு மற்றுமுள்ள கண்முதலிய. விந்தியங்களினு லபராதம் பண்ணினவர்களு முதற்கண் செவிப்புலத்தினுக்குக் கூறிய துயரமெத்தனை யுண்டோ வத்தனையு மவ்விந்தியங்களி லனுபவிப்பார்கள், உலகவியற்கையை யொழித்துச் சிவத்தியானம் பண்ணியிருக்கும் ஞானிகளுக்குஞ் சாதகர் முதலிய தபோதனருக்கு நிந்தை முதலிய வபராதம் பண்ணினவர்களுங் குருநிந்தை சொல்லக் கேட்டிருந்தவர்க்குச் சமமா யனுபவிப்பார்கள். ஏ-று. (௩௬௩)

பிறர்மனையாளை யிச்சித்துத் தீண்டினோர்கள்
துயர முணர்த்துகின்றார்.

மற்றொருவன் மனையாளை வாஞ்சையுறப் பரிசித்த
குற்றமறக் கூரழல்வாய்ச் சூசியினாற் குத்திடுவர்
முற்றுமுட னுமிரத்தின் முழுக்கனலு மொழுக்கிடுவர்
மற்றுமுள நிரயவிதத் தினுமழுத்தி வருத்துவரே.

எ-து. வெளி. (௱சுச)

பிறர்மனையாளை விழைந்து விகாரத்தாற் பார்த்தவர்களை
யெமதூதர்கள் துய்ப்பிக்குமுறைமையை
யுணர்த்துகின்றார்.

மனமுருக விழிகுளிர வாஞ்சையுறப் பார்த்திடினு
முனமுறைந்த துயரவிதங் கண்டனிலு முற்றுவிப்பர்
நினைவழிய வலிதொலைய நிலைமையினை நீங்கினர்க்குந்
துனியதனை முறையுறவே துயப்பிக்குந் தூதுவரே.

எ-து. வெளி. கண்டனிலுமென்ற வும்மையாற் சரீரத்திலுமென்ப
தூஉங்கொள்க. (௱சுரு)

ஆசிரியனைக் கோபத்தினாற் கண்செவந்தேறிட்டுப் பார்த்தவர்களையுஞ்
சிவபூசை யக்கினிகாரிய மதிதிசற்கார மிவை செய்யாமற்
புசித்தவர்களையும் எமதூதர்கள் துய்ப்பிக்கு
முறைமையை மூன்று செய்யுளா
லுணர்த்துகின்றார்.

எற்றியிட விணைப்புருவ மிரத்தவரி விழியிரண்டும்
பற்றியிடப் பரிவொழியக் குரவனுருப் பார்த்தானை
யெற்றியிரு விழிமுழுது மெரிவிரவுஞ் சூசியினை
யுற்றுறுத்திக் காரவழ லொழுக்கிடுவ ருணாவறவே.

எ-து. வெளி. இரத்தவரி-செவ்வரி. (௱சுசு)

பஞ்சவித லோகவழற் பதைதத்தலறக் கவிழ்த்தொறுப்பர்
நஞ்சழிய மனமவனை மற்றைநர கினுநலிப்பர்
துஞ்சிருளி னடமாடி யடிபணிசை தொடங்காதே
யஞ்சியழ லோம்பாதே யதிதியனை யருந்தாதே.

எ-து. வெளி. பஞ்சவிதலோகம் என்பன, சூ. 'பொன்னும் வெள்ளி
யுஞ் செம்பு மிரும்பும், அன்னவீயமுமைவகையுலோகம்,' என்பதனாலுணர்க.
துஞ்சிருள் என்பது சங்காரகாலம். (௱சுஎ)

அருந்தினர்க ளுவினிடை யழலொழுகு மிருப்பாணி
பொருந்தியிட வொருநூறு புதைத்திடுவர் பதைத்தலற
வருந்தியிடக் காரவழ லுடன்முழுதும் வார்த்திடுவ
ரெரிதொழுகு நாமிருமு மிறைத்திடுவ ரிளைப்புறவே.

எ-து வெளி. (௱சுஅ)

சிவனது நந்தவனத்துப் பூவையெடுத்து முடித்து முகந்தோர்களைத்
துய்ப்பிக்குமுறைமை யுணர்த்துகின்றார்.

இணையிலிநந் தனவனத்து ளிணரரு மணமலரை
யெணமிழந்து பறித்துமுகந் தெழிலுறவே முடிக்கணியிற்

றிணமுடைய வழலிருப்பு முளையறைவ ரவர்சிரத்தின்
மணமுகந்த நாசியினுங் காரமுதல் வார்ப்பாரே.

எ-து. வெளி. (௱௬௬)

சிவன் முதலாயினேரையுஞ் சிவாகமத்தையுந் தூடிப்போரையும்
எமதூதர்கள் துய்ப்பிக்கு முறைமை மூன்று
செய்யுளால் உணர்த்துகின்றார்.

அமலனையுங் குரவனையு மமலனுக்கே யாட்பட்டுந்
தமலமறத் தவஞ்செய்யுந் தகுதியர்க ளவர்தமையு
நிமலனுரை யதுதனையு நிந்திந்தா ரவர்வாயுட்
டுமிலமுற விருப்பாணி யழலறைவர் தூயதறவே.

எ-து. வெளி துமிலம்-ஆரவாரம். (௱௭௰)

தந்தந்தி னிடைதோறு மதரோட்ட மவைதனினுஞ்
சிந்தச்செங் குருதிவெளஞ் சிரத்திடையு முரத்திடையுஞ்
சந்தித்த விடைதோறு நாசியினுந் தழலொழுக
வெந்துற்ற விருப்புமுளை யறைந்தொறுந்து வெறுப்பாரே.

எ-து. வெளி. (௱௭௧)

ஒழுக்கிடுவ ரழற்கார முடன்முழுதுந் தாமிரத்தி
னழற்சொரிவர் மற்றுமுள வல்லலெலா மருந்திடுவர்
பழித்திடுவர் நிரயவித மனைத்துமுறப் பதைக்கவுடற்
றொழிற்பலத்தை முறையுறவே துய்ப்பிக்குந் தூதுவரே.

எ-து. வெளி. (௱௭௨)

கையினுற் பிறர்பொருளைக் கவர்ந்தவரையும் பிராமணர் வடிவிலுஞ்
சிவனுக்குக் கருதிய பதார்த்தங்களினுஞ் சிவாகமத்தினு
மறந்தாயினுந் தங்கால்படச் செய்தவரையும் எம
தூதர்கள் துய்ப்பிக்கு முறைமை இரண்டு
செய்யுளாலுணர்த்துகின்றார்.

அன்னியர்தம் பொருளதனை யங்கையினுற் பற்றிடினு
மன்னுபுகழ் விப்பிரர்தம் வடிவிடத்து மறந்தேனுந்
தன்னுடைய பதம்படினுஞ் சங்கரர்க்குக் குறித்தபொரு
ளின்னிசைய வாகமமென் றியம்பியிடு மிவைதனினும்.

எ-து. வெளி. (௱௭௩)

கரமதனிற் பதமதனிற் காரவழற் கவிழ்த்திடுவ
ருருகியதா மிரத்தினையு மொழுக்கிடுவர் வழுக்கறவே

நிரயவித மெனைத்தனைத்து முணர்வறவே நிறுத்திடுவர்
காவினையும் பதவினையுங் கட்டதரங் கட்டதரம்.

எ-து. வெளி. வழுக்கு-நீக்குதல். கட்டதரம்-மிகுந்தகொடுமை. ()

சிவாலய முதலியவற்றின் மலமூத்திராதிகளை விட்டவர்களை
யெமதூதர்கள் துய்ப்பிக்கு முறைமை மூன்று
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

ஈசர்திரு வாலயத்து மெழிலுறுநந் தனவனந்து
மோசகனை மலமதனை மூத்திரமு முரணழித்துக்
கோசமதிற் பீசமதி லயோமயத்த குறுந்தண்டா
லோசையுற நமன்றூதர் நருக்கிமிக வொறுப்பரே.

எ-து. வெளி. அயோமயத்த தண்டு-இருப்புத்தடி. (௱எரு)

அனலொழுகுஞ் சூசிபல வழுத்திடுவ ரவைதம்மிற்
கனலொழுகு மயோமயத்த தண்டமதிற் கண்டகமு
மினலுறவே குதத்தியற்றிச் சிரத்தின்மிசை யெழவேற்றி
நினைவழிய வலிதொலையத் துயரவித நிறுத்துவரே.

எ-து. வெளி. கண்டகம்-முள். இன்னல்-துக்கம். இன்னல் என்பது திரிந்துநின்றது.

கனலனைய காரவழ லவைதம்மிற் கவிழ்த்திடுவ
ரனலொழுகு தாமிரமு மலறிடவே சொரிவார்க
ளினையதுயர் மற்றுமுள விந்திரியத் தியற்றிடுவர்
வினையவல மவற்றாலும் விதியிகந்து விளைத்தவர்க்கே.

எ-து. வெளி. மற்றுமுள்ள விந்திரியம் எ-து. மற்றையதென்பது. சுட்டியதற்கினம்-என்பதனால் வாக்குமுதலியனவுங் கொள்க. (௱எஎ)

எமதூதர்கண் மிகவுந் தனதானியங்களைப் படைத்திருந்தும்
அறஞ்செய்யாதோரை வேதனைப்படுத்து முறைமை
எழுசெய்யுளாலுணர்த்துகின்றார்.

தனமிகுதி தரித்திருந்துந் தானவினை புரியாரை
மனைதனிற்செஞ் சாலிமிக வுளராயும் வறியார்வந்
தனமுளதே யெனவிரந்த வதிதியரை யருத்தாதே
தனியிருந்துண் ணவலரையுந் தண்டதரன் றமர்தாமே.

எ-து. எமதூதர்கள் மிக்க திரவியத்தை உடைத்தாயிருந்துந் தானதர்மங்களைச் செய்யாதவர்களையுந், தம்முடைய மனையினிடத்துச் செஞ்சாலி முதலிய வெகுதானிய முண்டாயிருக்கவும் பசிமிகுதியால் வந்து ஆகாரம்

வேண்டுமெனக் கேட்ட அதிதிகளைப் புசிப்பியாமற் றாமே தனித்திருந்து புசிக்கும் பொல்லாதவர்களையும். எ-று. (௩எ௮)

அன்றந்திடுவர் கூறியவா யிருப்புமுளை யவர்மிடற்றுட்
புறம்புறுமவ் வாணிவளைச் சிருங்கலையைப் பூட்டிடுவர்
சிறந்தவய விருதும்பத் திடைக்கணையிற் செறிந்திடுவர்
பறந்திடவே பதம்பாணி பக்கமுறப் பயிற்றுவரே.

எ-து. கூரிய வாயினையுடைய இருப்புமுளைகளை அவர்கள் கழுத்தினுள்ளிறங்க வடித்துப் புறம்பேபொருந்திய இருப்பாணி வளையத்தில் சங்கிலியைப்பூட்டி இரண்டிருப்புத்தூணை நாட்டி அதன்மே லுத்திரத்தைப் போட்டு அதனடுவே நூறுவருடங் கிடக்கும்படி கட்டித் தூக்கிக் காலுங் கையும் இரண்டுபுறத்திலும் பறக்கத்தக்கதாக விடுவார்கள். எ-று.

சிருங்கலை - சங்கிலி. (௩எ௯)

சிரத்தறைவர் குளத்தறைவர் திறந்துறவர்ய் தனிலறைவ
ருரத்தறைவர் பதத்தறைவ ரொள்ளழற்கூ ரிருப்புமுளை
கரத்தறைவர் வருத்தமுறக் கசிந்தன்பாற் கடும்பசியி
லருத்தியிடா தருந்தவரை யருந்தியதி வினையறவே.

எ-து. வெளி. (௩௮௦)

வாக்கதனைக் கிருமிபல மண்டியுண வயந்துண்டக்
காக்கைபறித் தருந்தியிட மற்றுமுள கடுந்துயர
மாக்கிடுவர் நாக்கினடுத் தொளைத்தழன்ற வயத்தொடரால்
வீக்கியதி பாரவிருப் புண்டைபல விடுவாரே.

எ-து. வெளி-கிருமி-புழு. அயத்துண்டக்காக்கை - இருப்புமூக்கையுடைய காக்கை. அயத்தொடர்-இருப்புச்சங்கிலி. வீக்குதல்-கட்டுதல். ()

கட்டிடுவர் பீசத்துங் கோசத்துங் கடியதொடர்
விட்டதனை நான்றிடவே வியனிருப்புக் கட்டிதனைக்
கட்டிடுவ ரதன்முடிவிற் காத்துமிவற் றிரட்டிரட்டி
நிட்டூரரா நிதியுதவக் கருதாத நெஞ்சரையே.

எ-து. எமதூதர்கள் திரவியத்தைத் தருமத்திற் செலுத்த விசாரியாதநெஞ்சினையுடைய கொடிய பாவிகளுடைய பீசத்திலுங் கோசத்திலும் இருப்புச் சங்கிலியைக் கட்டிவிட் டதனுனியிலே முற்கூறிய இருப்புண்டைகளி லிருமடங்கு கனமுள்ள இருப்புக்கட்டியைக் கட்டி தொங்கவிடுவார்கள். அதற்குபின்பு கைகளிலும் இருப்புச் சங்கிலியைப் பூட்டி நான்மடங்கு கனமுள்ள இருப்புக்கட்டியைக் கட்டிவிடுவார்கள். எ-று. (௩௮௨)

அரிந்தரிந்தே யவராகந் திலமெனவே யருத்திடுவர்
சொரிந்திரத்தஞ் குடித்திடவுஞ் சொல்லிடுவர் சூசியினு

வெரிந்தொழுகுங் காரவற விறைத்திடுவர் தாமிரமுஞ்
சொரிந்திடுவ ரழலொழுகுந் தயிலமும்பின் சொரிவாரே.

எ-து எமதூதராயினோர் அந்தப்பாவிகள் சரீரத்தை எள்ளுப்போல அரிந்ததனைத் தின்னச்சொல்லுவாாகள், அதுவல்லாமல் ஊசியினாலும் அவர்கள் சரீரத்தைக்குடைந்து உதிரத்தையேற்றக் குடிக்கச்சொல்லி அப்புண்வாயிலே அககினிச்சுவாலைபோன்ற காரநீரையும் இறைத்துச் செம்பினையும் உருக்கிவிடுவார்கள். அதற்குப்பின் எண்ணெயினையும் நெருப்புப்போலக் காய்ச்சிவிடுவார்கள் எ-று (௩௮௩)

அதிதூர வழலிடையு மழுந்திடுவ ரதன்பின்பு
கொதியாமற் றையசியுந் தாயானைந்துங் கொடுத்திடுவ
ரூநராங்கி தனையிகவு முதியபிந்தேத யொறுத்திடுவ
ரூநகாரை யுறந்தபன வழலினையு முதிப்பிப்பார்.

எ-து எமதூதர்களாயினோர் அப்பாவிகளைமிக்க ஆழத்தினையுடைய எரிவாய் நரகத்தினும் மற்றுள்ள பொஙகு நரகங்களிலும் போட்டுத் துக்கங்கள் எல்லாவற்றையு முறுவிப்பார்கள். பின்பு அதிதிகள் பசித்திருக்கப் புசித்திரொன்றவர்கள் உதரத்திலே மிகவும் பசியையுண்டாக்கித் தண்ணீர்மேல் ஆசையுண்டாக்கும் வண்ணந்தாகத்தையும் உண்டாக்கி வேதனைபடுத்துவார்கள் எ-று

தபனவழல் - தாகம். (௩௮௪)

நரகவேதனைகளை அளவிடப்படாதென்று முடித்துணர்த்துகின்றார்.

ஒருநிரயத் துயர்பலவே யுரைப்பனவோ வுரைத்திடினு
நிரயவிதமனைத்திலுக்கு நிரந்ததுயர் நிச்சயித்து
வருடமொரு சதமுறினு மதித்துரைக்க வல்லரிலரோ
யருநிரயக் கடற்றுயரப் பெருவெள்ளத்துக் களவுண்டோ.

எ-து. ஒவ்வொரு நரகவேதனையை விசாரிக்குமிடத்து அனந்தமாயிருக்கும். அதனைச் சொல்லப்படுமோ சொல்லுமிடத்து நரகங்களெல்லாவற்றிற்கும் பொருந்திய வேதனையை அளவிட்டு நூறுவருடஞ் சொன்னாலும் அமைத்துச் சொல்ல வல்லவர்களில்லையே, ஆதலாலுரைத்தற்கு அரிதாகிய நரகக்கடலிற் றுக்கமாகிய பெருவெள்ளத்துக்கு முடிவுண்டோமுடிவில்லை எ-று. (௩௮௫)

நரகவேதனையின் அதிசயமுணர்த்துகின்றார்.

வேதந்தி ஞானமத்தின் விதியிகந்து விடுத்தார்கள்.
வாதிக்கப் படுவரவற் றனைத்தினுந்தா மரியாரும்
மேதைக்குண் மாதுரியர் கேட்டவுடன் வீவரெனப்
போதிக்குங் கடுந்தழலிற் கொடுவினையார் புகுவாரே.

எ-து. வேதாகமங்களிற் கூறப்பட்டவழியில் நடவாது அதனைக் கடந்துவிட்டவர்கள் இப்படிகூறப்பட்ட நரகவகைகளெல்லாவற்றினும் எமதூதர்களால் வேதனைபண்ணப்படுவார்கள். அப்படி வேதனைபடினுஞ் சாகவுஞ் செய்யார்கள். புத்தியினுண்மிகவுங் கூரியராயினோர் இவ்வேதனையைக் கேட்டமாத்திரத்தில் தானே சாவாரென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுமாதலால் அறக்கொடிய துன்பங்களைச் செய்கின்ற அனல்போன்ற நரகத்தில் யார்தான் புகுவார்கள். எ-று. வீதல் - சாதல். (௱௮௬)

எமதூதர்கள் நரகத்திலேகிடந்து வேதனைபடும் ஆன்மாக்களுக்கு அவர்கள் முன்செய்த பாவங்களை எடுத்துக்கூறி அறிவுறுத்துந திறத்தைப் பதினொரு செய்யுளாலுணர்த்துகின்றார்.

கலிநிலைத்துறை.

வித்தக னற்றுணை யென்று மதித்து விரும்பீரோ
பொத்தை யுடற்பொறை நிற்கு மெனப்பெரய் புகன்றீரோ
யொத்து மருற்ற துயக்க மயக்க மொழித்தீரோ
மித்திர ரைப்பரி வுற்றதன் மதனை விளைத்தீரோ.

எ-து. வெளி. வித்தகன்-சிவன். உமர்-சுற்றத்தார். மித்திரர்-இட்டர்.

யாதனை யுண்டுகொ லென்று துயங்கி யிருந்தீரோ
நாதனு முண்டுகொ லென்று கயந்து நவின்றீரோ
யேதன முண்டுகொ லென்றவர் தம்மை யொழித்தீரோ
வேதனை கண்டுவி யந்து பயந்து விழுந்தீரோ.

எ-து. வெளி. உண்டுகொலென்புழி-ஓகாரமையப் பொருட்டு. துயங்குதல் அறிவு வேறுபாடு. கயத்தல்-நாடனம். வியப்பு-அதிசயம். (௱௮௮)

கண்டக ரோடுக ளித்தற நீதி கறுத்தீரோ
யுண்டொரு தெய்வமு மென்றவர் தம்மை யுவர்த்தீரோ
யண்டர்த மாலய மாமர மறறு மறுத்தீரோ
மண்டனில் வாழ்வைம திந்நெறி யாரை வதைத்தீரோ.

எ-து. வெளி-கண்டகர்-துட்டர். கறுத்தல்-நீக்குதல். உவர்த்தல்-கோபித்தல். (௱௮௯)

பஞ்சக பாதக மன்றெளி தென்று பயின்றீரோ
நஞ்சன வெஞ்சொலை நற்றவ ரோடு நவின்றீரோ
வஞ்சக நெஞ்சக மாதர் களிப்பு மதித்தீரோ
யஞ்சன வேல்விழி யாருறு கற்பு மழித்தீரோ.

எ-து. வெளி. (௱௯௰)

ஓா வழக்கினை மன்றி லிருந்து முறைத்தீரோ
யாரோதி ரொன்றுமை யேமிக மேன்மை யறைந்தீரோ
பாரென வேபொறை யாரையு நொய்மை பகர்ந்தீரோ
நீரென வேயினி யாரையும் வெல்ல நினைந்தீரோ.

எ-து. வெளி. நீரெனவேயினியார்-தண்ணீர்போல இனிமைசெய்கின்ற சாத்துவித குணத்தையுடையவர்கள். (௱௯௧)

உற்ற விடுக்க ணொழிந்தவர் தம்மையு மோரீரோ
மற்றவர் காணியு மெம்மது வென்ன மதித்தீரோ
சிற்றின மேயின மென்று தெளிந்து செறிந்தீரோ
மற்றின மொன்றிடி னன்பு மறந்து மருண்டீரோ.

எ-து வெளி. சிற்றினம்-அற்பர். மற்றினம் - பெரியோர். (௱௯௨)

ஆதுல ருற்றிடி னேசு மவர்க்கு மறந்தீரோ
வாத விணைநிகள் வந்துறி ஞரையை வைத்தீரோ
யேதிலர் குறற மெடுத்தினை யாம லிசைத்தீரோ
சூது பொருந்தெநாழி னன்றென வன்று துணிந்தீரோ.

எ-து. வெளி. ஆதுலர்-மிடியர். ஏதிலர்-குற்றமில்லாதவர்கள். ()

ஊறறி வொக்கு மெனுதுயிர் மெய்யை யொறுத்தீரோ
வேறல வெம்முட லோடு மெனுது மிசைந்தீரோ
பேறுண வல்லது மில்லை யெனக்கை பிழைத்தீரோ
சீறுத லேபொரு ளென்றுயி ரன்பு செகுத்தீரோ.

எ-து. நம்முடைய தேகத்திற் புண்பட்டால் நோமாறுபோலவல்லவர் அவர்க்குமென்றும் எண்ணாமற் பிறிதுயிருடல்களைக் கொன்றீரோ, நம்முடைய சரீரமும் அதனுடைய சரீரமும் பேதமல்லவென்று எண்ணாததனை விரும்பித் தின்றீரோ, இப்படிப் புசிப்பதே பரமமான பேறல்லாமல் வேறில்லையென்று தருமநெறியை விட்டீரோ, கோபமே மேலானதென்று ஆன்மாக்களிடத்துக் கிருபையையாமல் விட்டீரோ. எ-று.

மிசைதல்--புசித்தல். (௱௯௪)

ஈயு மவர்க்கிடை யூறுக டேற விசைத்தீரோ
காயு மவர்க்கனு பந்தரு மாயுள் களித்தீரோ
நோயு முறப்பிறர் தீமை யுடற்கு நுவன்றீரோ
தூய ரியற்றி யிடாவவ லம்பல சொன்னீரோ.

எ-து. ஒருவருக்கொருவர் ஒன்றையுவந்து கொடுக்கு மிடத்தவர்கள் மனம் பேதிக்க விக்கினங்களைச் சொன்னீரோ, ஒருவனையொருவன் கோபிக்கும்போது அவனைத்தடுக்காமல் அதற்குடன்பட்டுச் சந்தோஷத்தை யடை

ந்தீரோ, பிறர் சரீரத்துக்கு வருத்தமுறப் பொல்லாங்குகளையே சொன்னீரோ, சுத்தான்மாக்கள் செய்யாத பொல்லாங்கைச் செய்தாரென்று பலவாகச் சொன்னீரோ. எ-று.

அநுபந்தர்-வடமொழி. (ரகரு)

ஒழுக்குடை யார தி மேதையர் தம்மையு மோராதே
புழுக்க மழுக்கு மனத்துற வெம்மை புகன்றீரோ
சழக்கெழு வாய்வினை வாதனை யுற்றமை தன்னாலே
யழற்குழி யாங்க ளழுந்த வழுங்கி யறிந்தீரோ. (ரகசு)

என்றழல் வாயழி வாரொடு தூதரிரைப்பார்க
ளன்றறி யோமிவை யென்றவர் தாமு மயர்ந்தாழ்வர்
பொன்றுவ ரோவினை போமள வுந்துயர் பூரித்தே
நின்றுறு வார்முனை வல்வினை யாவு நினைந்தேதாம்.

எ-து. ஒழுக்க முடையவரையும் மிகுந்த அறிவுடையரையு மவர்கள் மகிமையை ஆராயாமல் உம்முடைய பொல்லாமனம் புழுங்கும்படி கொடுமைகளைச் சொன்னீரோ, நீங்கண் மனக்கோணல் முதலியவற்றால் இயற்றிய பாவத்தின் வாதனுபலத்தா லழற்குழியாகிய இந்நரகங்களிலே யாங்கள் வீழ்த்த இப்பொழுது வீழ்ந்தறிந்தீரோ என்று இவ்வாறுகூறி பலவற்றையு மழல்வாய்ந்த நரகத்தில் அழிவாரோடு எமதூதர்கள் சொல்லுவார்கள் அப் பாவிகளுமல்லாமல் இதனை யறிந்தோமில்லையென்று சோர்ந்து விழுவார்கள் இவ்வாறு வேதனைப்படுகையினும் உயிர்விடுவரோ, உயிர் விடுவதுஞ் செய்யார் பின்பு தாஞ்செய்த பாவந் தொலையுமளவுந் துக்கத்தையே நிறையப்பொருந்தி முன்தாஞ்செய்த கொடுவினைகளெல்லாந் தம் மனத்தினினைத்து அந் நரகங்களிற்கிடந்து துயரமடைவார்கள். எ-று.

அதிபாதகமுதலிய பாதகத்தைச் செய்தோர் அநுபவிக்குங் காலம் மூன்று செய்யுளாலுணர்த்துகின்றார்.

உற்றிடுவெ ழுநான்கு கோடி யிரு மொருநாதே
பற்றியதி பாதகத்தைப் பரிந்தார்கள் பாரினையு
மற்றையவின் டலத்தினையும் வாரிசேருநாள்வரையு
முற்றுமதி பாதகத்துக் கிணையதனை முடிந்தாரும்.

எ-து. அதிபாதகத்தைச் செய்தவரும், அதிபாதகத் துல்லியத்தைச் செய்தவரு மிருபத்தெட்டுக்கோடி நரகத்தையும் பொருந்திப் பிரமப்பிரளய காலமாகிய ஆயிரஞ் சதுர்யுக மதனைவிட்டு நீங்காதழுங்குவார்கள்.எ-று.

இரவிமதி யுள்ளளவு மிவற்றழுங்கி யிடுவார்கள்
பிரமவதை முதலாய பிழைபுரிந்த பேதையர்கள்

விரவிடுவர் பாதகந்தை விளைந்தார்கள் பதினொன்குட்
பிரமனொரு பகற்பாதி மற்றையர்க்கும் பேசிடுவோம்.

எ-று. பஞ்சமாபாதகத்தைச் செய்தவர்கள் இருபத்தெட்டுக்கோடி நரகத்திற் சந்திராதித்தருள்ளவரையிலுங் கிடந்தழுங்குவார்கள். பாதகத்தைச் செய்தவர்கள் பதினொருகோடி நரகத்தில் பிரமனது நித்தியப்பிரளயத்திற் பாதியாகிய ஐஞ்ஞூறு சதுர்யுகமளவுங் கிடந்தழுந்துவார்கள். மற்றப் பாதகர்க்கு மேற்சொல்வாம் எ-று. (௱௯௯)

பாதமுறாப் பாதகந்தனிற் பதினொன்கிற் பாதிதனில்
வாதையுறு வார்சதுப பூதகத்தை மருவினர்கள்
பாதகத்திற் பாதியுற மூன்றதனைபிற பாவியர்கள்
நேதமுறும் பொழுதலவ விளையனை நங் கேட்டிடுமே.

எ-று. உபபாதகத்தைச் செய்தவர்கள் எழுகோடி நரகத்திலிருநூற்றைம்பது சதுர்யுகமளவுங் கிடந்தழுங்குவார்கள் அதற்குத் தண்ணிதான பாவத்தைச் செய்தவர்கள் மூன்றரைக்கோடி நரகத்தில் நூற்றிருபத்தஞ்சு சதுர்யுகமளவுங்கிடந் தழுங்குவாரகள் இவ்வாறு விதித்த காலங்களளவும் அதிபாதக முதலிய பாவத்தைச் செய்தவர்கள் நரகத்தில் கிடந்து துக்கங்களை அனுபவித்துத் தொலையும்பொழுது அவர்களைத் தொடர்ந்து நின்ற கொடிதாகிய பாவமெல்லாம் விட்டு நீங்கும் எ-று. (உ௱)

பாவிகளாயினோர் இவ்வாறு நரகபேதங்களை யனுபவித்து அக்காலந்
தொலைந்தவாறே நரகசேடம் அனுபவிக்கும்படி மீளவும்பூமியில்
வந்து பிறப்பரென்பதை ஐந்துசெய்யுளால் உத்தரோத்தர
விசிட்டமாக உணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

பாவ பேதம் பயிற்றிய பாவிக
ளேவ மாய நரகிட வெய்தியுந்
தீவினைப் பல சேடமுஞ் சேரவே
சேர்வர் முன்பயின் மண்மிசைத் திண்ணமே.

எ-து. வெளி. (உ௱க)

அடைவர் தாபர பேதமனைத்தையும்
படர்வ ரங்குள துன்ப பலத்தினும்
விடுவர் தாபர யோனியை விட்டபின்
றொடுவர் கீட வுருவுந் துரிசரே.

எ-து. இவ்வாறு பூமியில் வந்தபாவிகள் தாந்தாஞ்செய்த கர்மத்துக்கீடாக முதலிற் றாபரயோனிபேதங்கள் எல்லாவற்றையு மெடுத்தாண்டு

ள்ள துக்கங்களெல்லாம் அனுபவிப்பார்கள். பின்பத் தாபரயோனியை விட்டுப் புழுவாய்ப் பிறந்து துக்கங்களை அனுபவிப்பார்கள். எ-று. (உா௨)

கிட்டியே நின்ற கீட வுருவமும்
விட்டு மற்றை விகங்க வுருவினைத்
தொட்டு நின்ற துயர்பல துய்த்தபி
னெட்டு வாவிலங் கின்னுரு யாவையும்.

எ-து. இவ்வாறு புழுவாயெடுத்த தேகத்தை விட்டதற்கு வேறாகிய பறவையுரு எடுத்ததினால் உண்டாகிய துக்கங்களெல்லாம் அனுபவித்துத் தொலைந்தவாறே மிருகாதிகளாய்ப்பிறந்தாண்டுள்ள துக்கங்களை அனுபவிப்பார்கள். எ-று (உா௩)

விட்டு நின்ற விலங்கி னுருவினைத்
தொட்டு ளார்பசு வின்னுருப் துன்பமும்
பட்டு ளார்துய ரம்பல பட்டபின்
விட்டு ளார்பெற்ற மாகிய மேனியும்.

எ-து பின்பு மிருகசாதிகளாய் எடுத்த தேகத்தை விட்டுப் பசுச்சாதி வடிவெடுத்தாண்டுள்ள துக்கங்களெல்லாம் அனுபவிப்பார்கள். அவ்வாறு துயரங்கள் பலவற்றையும் அனுபவித்துத் தொலைந்தவாறே அப்பசுசாதியா யெடுத்த தேகத்தை விடப்படுவார்கள். எ-று.

கு. ஆவும் பெற்றமும் பசுவுமானுங் கோவுங் குடஞ்சுட்டுஞ் சாதிப்பொதுப்பெயரொன்பதனாலறிக. (உா௪)

இனைய யோனி விதம்பல வெய்தியே
துனிய னைத்தையுந் துய்த்துத் துரிசறு
வினையி னீங்கிமுன் னல்வினை மேவவே
மனித ராகிப் பிறப்பர்கள் வாய்ப்பினால்.

எ-து. இவ்வாறே தாபர முதலிய யோனிபேதங்களையெடுத்து அந்தந்தச் சனனங்களி லுண்டாகிய துக்கங்க ளெல்லாவற்றையு மனுபவித்துப் பின்பு பாவசேடம் அமைந்த தீவினையினின்றும் விடப்பட்டு முன்னுட் பரிபாகப்பட்ட நல்வினைப்பகுதி வந்து பொருந்த அந்த நல்வினையின் பலத்தினால் மானிடராகப் பிறப்பர்கள். எ-று. (உா௫)

இவ்வாறு மானிடசரீரமெடுத்தவர்கள் உத்தரோத்தர
விசிட்ட முதலியன வுணர்த்துகின்றார்.

அரிய மானிட யாக்கை யடைந்தபின்
பரம லோக பலத்தினைப் பற்றவு
மொருவி யேயுல கஞ்சிவந் தொன்றவு
மிருளை நீக்கவு மெண்ணில ரொன்கொலோ.

எ-து. இவ்வாறு கிடைத்தற் கரிதாகிய மானிட தேகத்தைப் பெற்றவர்கள் மேலாகிய சிவலோகத்துள்ள போகத்தைப் பொருந்தவும் அப்போகத்தை வெறுந் தாணவாதி மலத்தை நீக்கிச் சிவஞானைக்கம் பெறவு மெண்ணினார்களில்லை யென்னைகொல்லோ. எ-று. (உாகூ)

இதுவுமது.

அரிது மானிட யோனிய வற்றுளு
மரிது பூசுர ராகையு மாகியு
மரிது நான்மறை யாய்கையு மாசற
வரிது வானொடு முத்தி யடைகையும்.

எ-து. தாபரமுதலிய வறுவகையோனியினுள்ளு மானிட தேகமெடுத்தலே யரிது, அம்மானிடருள்ளும் பிராமணவருண மெடுக்கை யரிது, பிராமண வருண மெடுத்தாலும் நாலுவேதங்களையுங் குற்றமற வாராய்தலரிது, அவைகளை யாராய்ந்தாலு மேலாகிய போகமோக்ஷங்களை யடைதலு மரிது. எ-று. (உாஎ)

இதுவுமது.

பெற்று மந்தண ராய பிறப்பினைக்
கற்று நான்மறை வேள்விக் கருமமு
முற்றி வானவ ராக முயல்கிலார்
குற்ற மேபெரி தாகிய குற்றமே.

எ-து. மிகவுங் கிடைத்தற்கரிய பிராமணவருணத்தை யெடுத்தும், நாலுவேதங்களையு மோதியும், யாகாதி கருமங்களைப் பண்ணித் தேவர்களாயிருக்கும்படி விசாரித்தார்களில்லை, அந்தப் பிராமண ரிவ்வாறு செய்யாத குற்றமே மிகுந்த குற்றமாம். எ-று. (உாஅ)

இதுவுமது.

இந்தப் பாரத மெய்தற் கெளியதே
வந்து பாரதந் தன்னினு மானிட
ரந்த வானமடையுங் கருமமுஞ்
சிந்தி யார்சிவன் சேவடி சேரவும்.

எ-து. இப்பூவுலகத்தி லுண்டாகிய நவகண்டப் பிருதுவிகளுக்கும் விசேடமான பரதகண்டத்திற் றோன்றிய குமரித்தீவிற் றோன்றுதல் கிடைத்தற் கெளியதே, எளியதல்ல, அச்சிறப்பினையுடைய பரதகண்டத்திற் றோன்றிய மானிடர்கள் சற்கருமத்தை யனுட்டித்து மேலாகிய சிவலோகத்தை யடையவுஞ் சிவனுடைய ஸ்ரீபாதத்திற் பொருந்தவு மேனோ விசாரித்தார்களில்லை. எ-று.

ஏனையகண்ட மெட்டு மிலேச்சதேச மாகையா லிப்பரதகண்டமே விசேடமாகச் சிறப்பித்தார். ஏகாரம்-எதிர்மறை. (உாகூ)

இதுவுமது.

வேத நீதி விளங்குமிவ் வெல்லையு
ளோதி யுண்மை யுணர்ந்துயி ரொன்றிய
வாதி பாத மடைய மருந்தவஞ்
சாதியார் தமக்கே வஞ்சர் தாமரோ.

எ-து, இவ்வாறு வேதாகம புராண நீதி விளங்கிய விக் குமரிகண்டத்திற் றோன்றிய மானிடர்க ளவ்வேதாகமங்களை யோதியதனாற் பதிமுதலிய வுண்மை ஞானத்தை யுணர்ந் துயிர்க்குயிராகிய சிவனது சீபாதங்களை யடைதலாகிய அரிய தவத்தினைச் செய்யாராகையா லவர்கள் தம்முடைய வான்மாக்களுக்குத் தாமே வஞ்சகராவார். எ-று.
அரோ - அசை. (உாய)

இதுவுமது.

ஈரும் வாளுயிர்க் கென்றறி யாரொழு
வார மாகி வருந்தின மானிடர்
தார மாதியுந் தாமு நிலையென்றே
கோர மாய குழிவிழு வார்களே.

எ-து. மானிடராயினோர், ஞாயிறுமுதலா யேழுவாரமாய்வருந் தினத்தை யுயிரையீரும் வாளென்றறிந்து சுருதியில் தன்மத்தைச் செய்யாமற் றமது சரீரத்தையுந் தமது மடவார் முதலிய பொருள்களையும் நிலையென்று கருதிப் பாவத்தையே செய்து குரூரத்தையுடைய நரகக்குழியில் விழுவார்கள். எ-று. (உாயக)

"ஈரும்வாளுயிர்க்கென்றறியாரொழு, வாரமாகிவருந்தினமென்றது, நாளெனவொன்றுபோற்காட்டியுயிரீரும், வாளதுணர்வார்ப்பெறின்" எனத் திருவள்ளுவனார் கூறியது மிப்பெற்றி நோக்கி யென்க.

இதுவுமது.

அழியு மாக்கைகொ டேயழி யாப்பதங்
கெழுவு வார்பெற்ற தேநல்ல கேள்வியு
மழியு மாக்கை தனையழி யாதென
விழுவ ரேநர கக்குழி வெய்யரே.

எ-து. நிலையுதலில்லாத தேகத்தைக் கொண்டு நிலையுதலுள்ள மோக்ஷத்தைப் பொருந்துவோர் பெற்றகேள்வியே நல்லகேள்வி, அழிகின்ற தேகமழியாது நெடுநாளிருக்குமென்று விரும்பிய பொல்லாதவர்களே, நரகக்குழியில் விழுவார்கள். எ-று. (உாயஉ)

இதுவுமது.

ஆக்கை தானிலை யாதென் றறிந்துதம்
வாக்கி னாலரன் மந்திர மோதியே

நோக்கி ஞாலவன் மேனியை நோக்கியே
பார்க்குள் வாழ்பவர் நன்பயன் பற்றினர்.

எ-து. இம்மானிட தேகம் நெடுநாள் நில்லாதென்றறிந்து தமது வாக்கினாலே சிவனது திருநாமமாகிய பஞ்சாக்கரத்தை யுச்சரித்துக் கண்ணாலவனது திருவுருக்களையும் புலப்படச் சேவித் திப்படி நாடோறுஞ் சபத்தியானங்களைச் செய்து பூமியில் வசித்திருக்கும் அவர்களே மோக்ஷத்தை யடைந்தவர்கள். எ-று. (உ௱௰௩)

இதுவுமது.

இந்த நாட்டுள் வினைநன் கியற்றின
ரந்த நாட்டிடை யேபய னூர்வர்க
ளெந்த நாட்டி னிடையிருப் பாரவ
ரிந்த நாட்டுட் கரும மியற்றியே.

எ-து. இப்பூமியிற் கன்மத்தை வழுவாமற் செய்தவர் சுவர்க்கலோகத்திற்சென் றுண்டுள்ள போகங்களைப் புசிப்பார்கள் ஆதலாலவர்க ளிப்பூமியில் திரும்பவந்து சற்கருமமாகிய சிவபூசை முதலியவற்றைச் செய்து சுத்தாத்துவபுவன மீறாயுள்ள புவனங்களெல்லாவற்றினுஞ் சென்று திவ்ய போகங்களை யனுபவித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். எ - று.

பிரகிருதி சம்பந்தத்தை யிந்தநாடு என்றார். சுத்தாத்துவாவை 'யந்த நாடு' என்றார். கன்மமென்பதனை யிருபாலுங் கூட்டுக. (உ௱௰௪)

இதுவுமது.

பதிநர் தாமன்ன பானத்தொ டேசெலிற்
புதிய வெல்லையை யின்பொடு புக்குவர்
விதியி னின்றவர் விண்ணுல கெய்தியே
புதிய போக விதமும் புணர்வரே.

எ-து. வழிச்செல்வோர்கள் தம்கையிலே யன்ன பானாதியைக் கொண்டுபோனா லதைப் புசித்துத் தாம் புதிதாகச் செல்லு மெல்லையைச்சுகமா யடைவார்கள், அதுபோல வேதாகமங்களிற் கூறப்பட்ட நெறியில் நின்று சற்கருமத்தை யனுட்டித்தவர்கள் சுவர்க்கமுதலியவை யடைந்து தமக்குப் புதிதாகிய போகபேதங்களைப் புசித்திருப்பார்கள். எ-று. (உ௱௰௫)

இதுவுமது.

வேத நீதியை விட்டவர் தாமிக
வேத மாய நரகினை யெய்துவ
ராதலா லென்றுஞ் செய்க வறத்தினைக்
காத லோடுநல் வானிற் களிக்கவே.

எ-து. வெளி. ஏதம்-துக்கம். காதல்-விருப்பம். (உ௱௰௬)

சிவபத்தரானோர் பாவஞ் செய்தாலு நரகத்தில் வீழா ரொன்பதனை
யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

ஆதி நாத னமல னரன்றிருப்
பாத முன்னினர் பாவம பயிற்றினும்
வேதந் துநர கக்குழி வீழ்வரோ
நாத ரேயம னிக்கவர் நாடினே.

எ-து ஒரு காலத்தில் தோன்றப்பட்டவைகளுக்கெல்லாம் நாதனு மாய் நின்மலனுமாயிருக்கிற சிவபிரானது ஸ்ரீபாதத்தைத் தியானம் பண்ணி னவர்கள், பாவத்தைச் செய்தார்களானாலுந் துக்கம் தரும் நரகக்குழியில் வீழ்வரோ வீழார்கள், அவர்களுக்குத் தொழில் யாதென்று விசாரிக்குமிடத்தி லெமலோகத்துக் கதிகாரிகளா யிருப்பார்கள். எ-று. (உாயஎ)

முற்றக் கால முருநகுங் கொடுந்தொழி
லற்றுச சங்கர னுளும் புரந்தனைப
பற்றிப் பண்ணிய புண்ணியப பயங்குறந்
துற்று வார்சிவ லோக சுகோதயம்.

எ-து. எமபுரத்துக்கு அரசனாயிருக்குங் காலன் றொலைந்தவாறே யக் கொடுந் தொழில் செய்யுஞ் சரீரத்தை விட்டுச் சிவலோகத்தை யெய்தி முன் செய்த புண்ணியவியல்பினை யடைந்து அச்சிவலோகத்தி லுண்டாகிய போகத்தை யனுபவித் திருப்பார்கள். எ-று. (உாயஅ)

சிவஞானிகள் பாவத்தைச் செய்தாலும் பாவபலத்தை யடை
யா ரொன்பதை யுவமை முகத்தா லுணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

என்று மிறை யைந்நம கருத்தூற் றிருந்தா
நின்றவர்க ளீசனடி யோடொருமை நின்றோர்
துன்று துரி சோடுமவர் தோய்விலர்க ணீர்தா
மொன்றியிடு மோதநளின பத்திரம துற்றே.

எ-து. எந்தக் காலத்திலும் சிவபிரானை அயிக்கமுறத் தியானம்பண் ணி யிருக்கு மவர்களே, சிவபிரானது திருவடித்தாமரையை நீக்கமின்றி அடைந்தவர்கள் அந்த ஞாதாக்க ளொருங்கிய பாவத்தைச் செய்தார்களே யாயினும் பாவபலத்தை அடையார்கள். அதுவென்னெனில் தாமரை தண்ணீரோடு கூடியிருக்கவும் அதனைக் கலவாதவாறுபோல. எ-று. (உாயகூ)

முடிந்ததை உணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

என்றுதிவி வாழ்வுநிர யத்துய ரிசைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்

வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை யைய
நின்றமுனி யன்றுணர நிற்குண னினைந்தே.

எ-து. வெளி திவி-சுவர்க்கம். (உ௱உய)

சிவந்துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வடவரை வில்லிய வல்லவனே மண்புனன் மற்றைய
வல்லவனே
படவர வங்கையிற் பற்றினனே பத்தரைத் தீர்த்திடும்
பற்றினனே
படமலிணை காண்டற் கரியவனே பரம்பர மென்றுங்
கரியவனே
விடையது தன்மேல்வரு வீரியனே விதிமுக மொன்றற
வீரியனே.

எ-து. மகாமேருவை வில்லாகவளைத்தெய்யும் வல்லபத்தை யுடையவனே, மண், நீர் முதலான பூதங்களெல்லாமல் அதற்கு வேறாயிருக்கின்றவனே, படத்தையுடைய பாம்பைக் கையில் பிடித்தவனே, பத்தர்கள் பாவத்தைத் தீர்க்கும் அன்பினை யுடையவனே, வராகவடிவாய் மாயவன் தேடவுங் காணுதற்கு அரிதாகிய பாதாரவிந்தங்களை உடையவனே; அகம்பிரமமென்பார் நாகையையரிகிறவனே, இடபவாகனத்தின்மேல் எழுந்தருளும் வீரப்பாட்டை யுடையவனே, பிரமனுடைய ஐந்தாவதாகிய சிரத்தை நகத்தாலறுத்தவனே. எ-று. (உ௨க)

இதுவுமது.

வேறு.

நடைபெறு மீளையாயின வேற்றனே யிகலும் புன்சம
யந்தவ வேற்றனே
பாடி டுந்தில்லை யம்பல வாணனே பாதல னேயபா
வாட்டுப வாணனே
தேட ரும்பொரு ளாகிய தேசனே சிறந்த காஞ்சி
வளநகர்த் தேசனே
வேட னுய்விச யற்கருள் வில்லியே விமல நேயவ
னேயுற வில்லியே.

எ-து. வலியமைந்து இளமை வயதினையு முடைத்தாய்த் தளராமலிருக்கிற இடபவாகனத்தை யுடையவனே, மாறுபாட்டினையுடைய வறிவில்லாத புன்சமயிகள் தவத்துக்கு வேறாய் நின்றோனே, தில்லையம்பலத்திற் றிருநடனஞ்செய்து வாழ்கின்றவனே, தனக்கொப்பொருவருமில்லாத

வனே, அரவினையாட்டிய வாண்மையை யுடையவனே, ஆன்மாக்கள் தேடு தற்கரிய பொருளாகிய பிரகாசத்தை யுடையவனே, சிறப்பினையும் வளப்பத் தினையுமுடைய காஞ்சிமாநகரத்தைப் பதியாகவுடையவனே, அருச்சுனற்கு வேடனாக வந்து கிருபை செய்த வில்லினை யுடையவனே, மனவழுக்கில் லாதவர்களிடத்தில் நேசத்தை யுடையவனே, அன்பில்லாதவரிடத் துற வில்லாதவனே. எ-று. (உ௱௨௨)

குமாரன் துதி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியசந்தவிருத்தம்

ஆறாறு கூறு முதிர்ந்த வப்புறமானான சேட
ரவாகஇருப்பிடம்
வீறான வேதக சிந்த னப்புரி மீளாத வாழ்வெ
னக்கருளிபபவ
னீறேறு மேனியி னித்த னுத்தம னோராதுளந்
தெரித்த நிட்டுர
னேறேறு வேணி யளித்த வற்புத னாறாறு மாமு
முகத்தெ னத்தனே.

எ-து. திருநீற்றை யணியு மேனியை யுடையானுமாய், எப்போது முள்ளவனுமாய் உத்தமனுமாய்ச் சத்துருக்களுடைய முப்புரத்தை யெரித்த நிட்டூரத்தையு முடையானுமாய்க் கங்கையைத் திருச்சடையிற் றரித்தவ னுமா யிருக்கின்ற சிவபிரான் அளித்த வதிசயத்தினையும் வீரத்தினையு முடைய ஆறுமுகமுடைய பிள்ளையாரே மண்முதலாகவுள்ள முப்பத்தாறு தத்துவங்கட் கப்புறமான மோக்ஷத்தைத் தனக் கடிமையான சிறப்பினையு டைய வடியார்க் கிருப்பிடமாகக் கொடுப்பவரும், வீடுபேறறிவிப்பிக்கிற ஞா ன சொரூபமாகிய சிவதத்துவத்தி லுண்டாகிய நாதகலா புவனத்தில்போ ய்த்திரும்பிவாராமலிருக்கின்ற வாழ்வை யெனக்குத் தருவோருமாம். எ-று.

அகத்தியர் துதி.

மாறுமல ரானென வற்றி யற்றிடு மாயாவிகாரவ
வப்ப வக்கட
லேறுது யானென வுற்ற குற்றமு மீசே ஞானமு
முற்றி யுற்றிடு
வீறான வேதக னித்த னுத்தமன் வேதாகமாதிகிய
னேர்த்த னேத்தினு
மாறுறு மாறு மதித்த கத்தியனுளானுத ஞான
வகத்தியற் கெனு.

எ-து. வீடுபேறறிவிக்கப்பட்ட நித்தியனுமா யுத்தமனுமாகிய சிவபிரா னருளிச்செய்த வேதாகம முதலிய நூல்க ளெத்தனையுண் டத்தனையும் வே

தாங்க மாறினையு முப்பத்தாறு தத்துவத்தினையு முள்ளத்தில் நிச்சயித்து நீங்காத ஞானத்தினையுடைய அகத்தியமுனிவனுக்கு இடையருமவடிமை யென்று என்னுலான வண்ணம் சொன்னமாத்திரத்திலெனக்கு மாயையினின்றுநாளுவிகாரமாகத் தோற்றப்பட்ட கேவலமாகிய சனனசாகரமும் வற்றியற்றிவிடும் யானெனதென்னுஞ் செருக்காகிய தோடமும் பொருந்தாது கடவுளர்க்கெல்லாங் கடவுளாகிய சிவபிரானது ஞானமு மிகுதியாய்ப் பொருந்தும் எ-று (௨௱௨௪)

ஏழாவது
சுவர்க்கநரகவியலுரை முற்றும்.

எட்டாவது
சனனமரணவியல்.

மேலிவ்வோத்தென்னுதலிற்றோவெனின் ஒத்துநுதலியதூஉ மோத்தினது பெயருரைக்கவே விளங்கும் ஆயினிவ்வோத்தென்ன பெயர்த்தோ வெனிற் சனனமரண நக்கங்களைச் சொல்வதனுற் சனனமரண வியலென்னும்பெயர்த்து முற்கூறிய வியலிற் சுவர்க்கநரகங் களின் முறைமையைக் கூறிச் சுவர்க்கநரக சேடத்துக் குச்சரீரமானது எடுக்கவேண்டுகையா லதன்பின் னிதனை வைத்தார். இதனுளிததலைச் செய்யு ளொன்னுதலிற்றோவெனிற் புண்ணியத் தாலும் பாவத்தாலும் புண்ணியபாவ த்தாலுஞ் சரீரமெடுப்பதனைத் தொகுத்துணர்த்து கின்றார்

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

பாதளக் குழியி னூழும பாவிகள் படிவந் தானு
மீதலத் தடையு மேன்மை விண்ணவ ருடலந் தானும்
பூதலம் பொருந்து மற்றை யுயிர்ப்பொறை தானும் பொற்றை
மாதவ வுதிக்குமாறும வகையுற வுரைக்கு வாமே.

எ-து மலய மலையி லிருக்கு மிக்க தவத்தையுடைய அகத்தியமா முனியே யாம், சுவர்க்கமுடையுமவர்கள், மேன்மையான தேவசரீரமெடுக்கு முறைமையினையு மிருவினைக் கீடாகப் பூமியின் மற்றைமானிடர் முதலிய தேகமெடுக்கு முறையினையும், வகுத்துச் சொல்வாம், அதனை நீ கேள். எ-று. அவை வகுத்துணர்த்துகின்றார். (௧)

அருந்துயர்க் குழியி னூழ்வா ராகமே பாவத் தாகும்
பொருந்திய பூதத்தாலே யிமைத்திடும் போது தன்னுட்

புரிந்துபின் புகுவா ராகம் புண்ணியந் தாலே யாகும்
பொருந்திய பூத சாரத் தொருகணப் பொழுது தன்னில்.

எ-து. நரகத்தி லழுந்துவோருடைய தேகம், பாவபலத்தில் பஞ்சபூதத்தினின்று மிமைப்பொழுதி லுண்டாகும், சுவர்க்கமடைவோருடைய தேகம் புண்ணியபலத்தினால் பூதசாரத்தினின்றுங் கணப்பொழுதி லுண்டாகும். எ-று. (உ)

இருவினைக் கீடாக வெடுக்கு மானிட தேகத்தையும் நால்வகைத் தோற்றத்தையு முணர்த்துகின்றார்

புண்ணிய பாவந் தாலே பூதந்தின் புரிஞ மந்தான்
மண்ணிடை மனித ராக மற்றைய வடிவ மெல்லாம்
நண்ணிடுஞ் சராயு சத்தி னரர் நனு விலங்கு மற்றைத்
திண்ணிய கமடம் பாம்பு சிறைப்புளு மனடஞ் சேரும்.

எ-து. இருவினையினால் பூமியின் மானிடதேகமும், விலங்கின் தேகமும், சராயுசமாகிய பையினின்று முண்டாகும் எ-று.

சிறைப்புள்ளுமென்ற வும்மையால் தவளை, முதலை, மீன், அரணை, உடும்பு, ஓந்தி, இப்பி முதலியவும் பறவைகளுங் கொள்க. (ங)

இதுவுமது.

கிருமிகள் கீட மற்றுங் கசிவினிற் கெழுமித் தோன்று
மரமெழு வாயவெல்லா மண்டனில வாரி சேர
விரவிட வனிலம் வெய்யில் விதந்திலும் விளங்கித் தோன்று
மரியன வவற்று ளெல்லாம் யவைமுதற் செந்நெ லந்தம்.

எ-து. புழு வெறும்பு முதலானவைகள், வேர்வையினின்றும் நெருங்கி யுற்பவிக்கும். மரங் கொடி கிழங்கு முதலிய வெல்லாமண்ணில் தண்ணீர் காற்று வெயிலிவைகள் பொருந்துவதனால் விதைகண் முதலியவற்றினின்று முண்டாகும், அவ்வாறு கூறியவற்று ளெல்லா மரியன யவைமுதல் செந்நெ லீறாகிய நெல்லின்பேதமாம் எ-று.

வித்தினுமென்ற வும்மையாற் கொடியினுங் கிழங்கினும் வேரினுங் கொப்பினுங் கொழுந்தினு மிவை முதலியவற்றினு மென்பதூஉங் கொள்க.

இதுவுமது.

எண்ணிரண் டேக மென்ற செந்நெலை யிறுதி யெல்லாம்
நண்ணிடு பலபா கத்தி னசித்திடு நாடுங் காலை
மண்ணிடை மனிதர்க் கெல்லா மவுடத மாக வாய்க்குந்
தண்ணிய வுணவே மற்றைத தானிய விதங்க ளெல்லாம்.

எ-து. யவைமுதல் செந்நெலீறாகப் பதினேழுவகை நெல்லினையும், அறுத்துமடக்கி யரிசியாக்கி நாலுவிதமான பாகத்தைப் பண்ண வவைகள்

நாசத்தையடையும், அதனை விசாரிக்குமிடத்துப் பூமியிலுள்ள வான்மாக்க ளுக்கெல்லாம் பசியென்னும் வியாதிக்கு அவுடதமாய்ப் பொருந்தும், மற் றை வரகு கேழ்வரகு, சாமை, கம்பு, தினை, சோளமுதலாகிய தானியங்க ளெல்லாஞ் சிறப்பினையுடையத்தல்லாமல் அதற்குத் தாழ்ந்தவுணவாகி இரு க்கும். எ-று. (௬)

இதுவுமது.

தானிய விதந்தா னுருந் தண்டுலம பிண்டி பேத
மூனமி லோத னுதி யுறுமவற் றமுனீ ரொன்ற
மானிட ரருந்தும் போது வயினனு சயத்தின் வைகிப்
பானமும் பருகப் பட்டுப் பக்குவா சயமும் பற்றும்.

எ-து இவ்வாறு கூறப்பட்ட நெல்முதலாகிய தானிய விதங்களி லுண்டாகிய வரிசியும், அதினின்று முண்டாகிய மாவின்பேதமும், நீரு டன்கூட்டி யக்கினியிற் பாகம்பண்ணும் அன்னம் - அபூபமுதலாகிய உண வின் பேதங்களு முண்டாகும், அவைகளை மானிடரானோர் புசித்துச் சல த்தையும், பானம்பண்ணிஞய் அவைகள பஞ்சாசயத்துட் டலைமையாகிய வயினனுசயததை அடைந்து பின்பு பகுவாசயததிலிறங்கும் எ-று. அபூபம்-அப்பம். (௬)

இதுவுமது.

பக்குவா சயத்தி னன்ன பானதனைப் பிராண வாயுத்
தொக்கிரு கூறு செய்யச் சொன்றிமேல் தோயங் கீழா
மட்கியு மறலின் கீழே யாகலும் வாயு வங்கிப்
புக்கிரு பாக மாக்கப் பொருந்திடுஞ் சாரங் கிட்டம்.

எ-து. அவ்வாறு நாபிக்குமே லிருக்கிற பக்குவாசயத்தி னிருந்த அன்னபானத்தைப் பிராணவாயு பொருந்தி யிரணடு கூறாக்கி யன்னம் மேலுந் தண்ணீர் கீழுமாகப்பண்ணும். தண்ணீருங் கீழே நாபியினின்று ஒரு நெற்பிரமாணம் அக்கினிபொருந்த அதனை வாயு குழல்கொண் டூது கிறதுபோ லக்கினியைச் சொலிப்பிதத வளவி லெங்கு மொக்கவெந்து பா கமா யந்த வன்னபானஞ் சாரமெனவும், கிட்டமெனவு மிரண்டாம், எண் ணெயும் பிண்ணாக்கும்போலப் பிறியும். எ-று.

ஆனைமுதலெறும்பீறுயுள்ள பிராணிகளுக்கு அக்கினி சொலிக்குமா றெவ்வாறெனில்-யானை, குதிரை, யொட்டக முதலானவைகளுக்கோ ரங் குட்டமாத்திரமுங், கீழ்நோக்கி நீண்டவாலினையுடைய பசுக்களுக்கு மே னோக்கிக் குறுகின வாலினையுடைய மிருகங்களுங்கு மொரு நென்மாத்திர முங், காக்கை, கோட்டான், கொக்குமுதலியவற்றுக்கோ ரொள்மாத்திர முங், கிருமிகீடமுதலிய செந்துக்களுக்கு ஒரு நெல்வாலி னுனிமாத்திரமு மக்கினி உதரத்தினின்றுஞ் சொலிக்குமென் றறிக, இதனை வாகடத்தில் விரிவாக்க் காண்க. (எ)

மேற்றொகுத்த முறையானே கிட்டம் பன்னிருபேத மாமா றுணர்த்துகின்றார்.

நோக்கினுட் செவியின் மூக்கி னெய்யன வழுக்கே யாயும்
வாக்குறு நாக்கிற் பல்லிலு மிடறறினுள் வழுக்கே யாயு
நீக்கிடு மலநீ ராயு நிகழுகி ரழுக்கே யாயு
மாக்கையின் வேர்வ தாயுங் குதகுபந் தவல மாயும்.

எ-து. கிட்டங் கண்ணினின்றம் பீளையாயுஞ், செவியினின்றுங் குறம்பியாய், மூக்கினின்று மழுக்காயும் வசனித்தற் குரித்தாகிய நாவி னும் பல்லினு மழுக்காயு மிடற்றினின்று கோழையாயும் புறப்பேவிடப் படும் மலசலங்களாயு நகங்களிற் பொருந்தி நின்ற வழுக்காயுஞ் சரீரத்தில் வேர்வையாயுங் குதகுப்பயங்களில் விளையும் பொல்லாத வழுக்காயும் புற ப்படும். எ-று. (அ)

அன்னசாரம் பன்னிரு பேதமாகப் பிறியுமுறையை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

பன்னிரு பேத மென்னப் பழுதுட னுறுப்பிற் பாறு
மன்னிய வன்ன சார மிருதய மலரின் வாய்ந்துத்
துன்னிய நாடிதோறுஞ் சொரிந்திடுஞ் சமானன் றொக்கும்
பின்னையு முடலாற் சாரம் பெற்றிடும் பாக பேதம்.

எ-து. கிட்டம் முற்கூறியமுறையே பன்னிரு பேதப்பட்டுப் பொ ல்லாத வீட்டிலுள்ள அவயவங்களி னின்றும் புறப்பட்டுப் போகும் சரீர த்தையடைந்த வன்னசாரம் இதயகமலத்திற் சென்று சமான வாயுவினோடு கூடி யுடலினிறைந்த எழுபத்தீராயிர நாடித் துவாரங்கடோறும் பரம்பும். பின்னையு மச்சாரம் பிராணவாயுவினாலே. யுடலினுஷ்டணத்தைப் பொரு ந்திப் பாவபேதத்தைப் பெறும். எ-று. (கூ)

பெற்றிடும் பாகந் தன்னிற் பிறந்திடுந் துவக்குந் தன்னி
லுற்றெழு முதிரந் தன்னி னிணந்துட னூனு திக்கு
மற்றைய நரம்பு வாய்க்கு மயிர்தசை தன்னி னீடி
யுற்றெழு நரம்பி னென்பு நாடியி னுதிக்கு மன்றே.

எ-து. முற்கூறிய பாகபேதத்தினின்றுந் தோலுண்டாகும். அத் தோலினின்று மிரத்தமுண்டாகும், அவ்விரத்தத்தினின்று நிணமு மிறைச் சியு முண்டாகும் அவ்விறைச்சியினின்று நரம்பு மயிரு முண்டாகும் அந் நரம்பினின்று மதற்கினமாகிய நாடிகளுண்டாகும் நாடிகளினின்று மெலும் புண்டாகும். எ-று. (ம)

தோற்றிடு மூளை யென்பிற் சுழனுதி நகமுந் தோன்றுந்
தோற்றிடு மூளை தன்னிற் சுக்கிலங் கருத்தான் றோன்றும்

பாற்றுசுக் கிலத்திற் பந்தாப் பாரிதன் பகந்திற் பாங்கா
லேற்றமா மிரத சார மிம்முறை யீரா றுமே.

எ-து. அவ்வெலும்பி னின்றுந் தசையு நகமு முண்டாகும். அதிற் சுக்கிலமுண்டாகும். கணவன் மனைவியைக்கூடி யவளுடைய யோனியில் விடும் அந்தச் சுகசுக்கிலத்தினின்றுங் கர்ப்ப முண்டாகும். இவ்வாறு சரீர முண்டாவதற்குக் காரணமாகிய அன்னசார மிப்படியே பன்னிரு பேத மாம். எ-று. (௰௧)

மேற்சுக்கில சுரோணிதத்தால் ஆண் பெண்
அலியாமா றுணர்த்துகின்றார்.

சுக்கில மதிக மாயி னுமெண்ணு முருவந் தோன்றுஞ்
சுக்கிலங் குறையிற் பெண்ணுஞ் சோணிதந் துலையே யாகிற்
சுக்கிலத் தலிதான் றோன்றுந் தோய்ந்தவவ் விருவர் பாலு
மெக்குண மிலங்கு மக்கள் பாலுமக் குணமே யேயும்.

எ-து. கணவனிடத் துண்டாகிய சுக்கில மதிகமானால் ஆணாய்ப்பிறக்கும், அந்தச்சுக்கிலங் குறைந்து மனைவியினிடத்துண்டாகிய சுரோணிதமதிகமானால் பெண்ணாய்ப் பிறக்கும். சுக்கில சுரோணித மிரண்டுஞ் சமமாகக் கூடினால் அலியாய்ப்பிறக்கும். அந்தச் சுக்கில சுரோணிதங்களை யக்காலத்துப் பிராணவாயு வந்துமோதி இரண்டாய்ப் பிறிக்கி லிரட்டையாய்ப் பிறக்கும். அப்படி யிருவருங் கூடிய காலத்துச் சாத்துவித முதலிய முக்குணத்துளெந்தக் குணத்தை யடைந் திருந்தார்களோ அந்தக்குணமே பிள்ளைகளிடத்துமுண்டாகும். எ-று. (௰௨)

ஆன்மாப் புரியட்டகரூபியாய் வந்து பிறக்கு
முறை யுணர்த்துகின்றார்

அட்டக வுடலத் தோடே யுயிர்பிதா வருந்தன் னுதி
தொட்டவ னுதரந் தொங்குச் சுக்கிலந் துடனே தோன்றிய
பட்டனை பகத்தின் மற்றைக் கருப்பையிற் பதிந்து முற்றிச்
சட்டக மென்னத் தோன்றித் தரணியிற் றங்கிச் சாயும்.

எ-து. ஆன்மா இவ்வாறு கூறப்பட்ட புரியட்டக தேகத்தை யெடுத்துப் பிதா புசிக்கு மன்னபானத்துடன் சென்று அவனுதரத்தைப் பொருந்தி யிருந்து அவன் விட்ட சுக்கிலத்துடனே மாதாவின் யோனியை யடைந் ததற்கு வேறாகிய கர்ப்பாசயப் பையிற் றரித்து அவயவங்களெல்லாமுண்டா யொருவடிவாகப் பூமியிற் பிறந்து வளர்ந்து இறக்கும். எ-று.

புரியட்டகமாவது 'வாய்ந்தமனம் புத்தியாங்காரந் தன்மாத்திரையுமாய்ந்த புரியட்டகமென்றார்.' என்பதனாலுமறிக. (௰௩)

ஆன்மா பூதசரீரத்தில் வருந் தன்மையையு மதில் வேதனையுறுந் தன்மையையும் பதினொரு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்

வேறு

சாந்தனிருந் மறைவனிற் கலந்து சலிந்த சுக்கிலந் தான்
றோபந்த பொழுதிற் சோணிதந் தொடர்ந்து மூன்றே பலவுமாந் தி
பாபந்து பயின்ற தானாதாப் பனிமை விரிபாடு பதிவிப்பதி
சோந்து துகுந் தவிருதொரு நிராதிய நானதி திரவினவே

என்-து புருடனோ சமனவிலை நாலாநாண்முதலிய நாட்களில தான் பயின்ற கரணத்திறல சுறப்புத்திரன் சிதிநசமாகக் கூட அவ்வா றுண்டான சுக்கிலம அவள் சுரோணிதத்திற் றோய்ந்தபோது சேமை அமைநது அவளுடைய யோனியிற்சென்று காபப சயப் பையிற் ற்ரிந்து முறசெய்த கனமதத்துக் கீடாக அவளாற் றூங்குதலைப் பெற்று ஒருகணத்தி லிரண்டு திரிசரேணுகைகொண்ட பருமையாய ஒரு நாழிகை சென்று லொருபேனளவு வடிவா யிப்படி யேறியேறி யொருநாள் சென்றற குளிபோலத் திரண்டிருக்கும் எ-று (௰௪)

தினமோ ரைந்தி னவவுருவந் தெண்ணீரக் குமிழி யெனச்சிறக்குந்
தினமோ ரேழி னிளவூனும் புருவஞ் செறிந்து திரண்டிலகுந்
தினமீ ரேழிற் றிரளூனுயசை செறிந்து பரந்து தெரிந் நிலங்கும்
தினமூ வேழு மொருநான்குஞ் செறியப் பிசனு சிறிது நிகரும்.

என்-து வெளி நீசப அண்டம் (௰௫)

சிரமே களமே சிறுபுறமே சிரண்டு திணிந்த முதுகெலும்பே
வருமே தினமோ ரானைந்தி னமறைய மிரண்டா மாதத்தில்
கரமே பதமே கடி தடமே தலிபா சிரமே கனமாமே
வருமே மாத மொருமூன்றில் வடிவி னுசந்தி வகுப்பெலலாம.

என்-து வெளி சிறுபுறம் சிரி கடிதடம்-அரை கலிபாசிசம்-விலாப்புறம கனதாள் உள்ளங்கால் சநதி - ஒன்றோடொன்று றொட்டுந் தலங்களிருபதெட்டு (௰௬)

உதிக்கும் விரலகள் சதுர்மாதத் தொளிசோ முகநா சிகைகன்னம்
உதிக்குங் குய்ய முகிர் நந்த வொழுங்கூன் மாத மோரைந்தின்
உதிக்கு மோசைப புழைகன்னத் தூற்ற மாத மோராறுள்
உதிக்கு மாத மோரேழு ளுபத்த மிலிங்க மொளிபெறவே.

இ-து வெளி. உகிர்-நகம். தந்தவொழுங்கு-ன் எயிறு. ஓசைப்புழை-செவித்துவாரம்

குதமுந் தோன்றுங் கொப்பூழுங் கூருஞ் சந்தி பேதமெலா
முதய மான விருநான்கு ளுதிக்குந் தேச முயர்சிரத்திற்
றிதமே யங்கப் பிரத்தியங்களு தெரிந்த மற்றை யுறுப்பெல்லாம்
விதமாம் பிராண வாயுமுத லைந்தும் விரவி விளங்கிடுமே.

இ-து வெளி. கேசம்-மயிர். அங்கப் பிரத்தியங்கம் - தலைமுதலிய வவயவங்கள். பிராணவாயுமுதலைந்து - பிராணன், அபானன், உதானன், சமானன் வியானனாக வைந்து என்க. (௰அ)

அன்னை யருந்து மாகாரத் தாறு சுவையு மடைவுறவே
துன்னு நாபி சூத்திரத்தா லுதரத் திடைபோய்த் தாகுமதனுன்
மன்னு மனாதி யவற்றாலு மானதுஞ் சுகதுக்கஞ் சுகஞ்சீவன்
முன்னைச் செயலுங் கனவெனவே முளைக்கும் பிரியு மோகமுமே.

இ-து தாய் புசிக்கு மாகாரத்தில் அறுசுவை யடைவாக வரியினின் றும் வாய்க்கால் புறப்படு மாறுபோலக் காப்பத்தி னுபி சூத்திரத் துவாரத் தாற் போய் வயிற்றிற் பொருந்தும். அதனால் மனம் புத்தி ஆங்காரஞ் சித்தமாகிய கரணங்களுண்டாகி யவற்றாற் சீவன் சுகதுக்கங்களை யனுபவிக்கும். பின்பு பூர்வ சனனங்களிற் செய்த புண்ணியபாவங்களும் புத்தியிற் சொப்பனம்போலத் தோன்றும். அப்போது அதனிடத்துண்டாகிய அஞ்ஞானமு நீங்கும் எ-று.

அறுசுவை யாவன-தித்தித்தல் புளித்தல் கைத்தல்-துவர்த்தல் - கார்த்தல்-காழ்த்தல். இவ்வறுசுவையா லுண்டாவன மதுரத்தாற் சுக்கிலமும், புளிப்பினால் மச்சையும், உப்பினால் எலும்பும், கைப்பினால் மேதையும், காழ்த்தலினாற் றசையும், துவர்ப்பினால இரத்தமுமாம் இம்முறையே யுண்டாய்ப் பிள்ளைவளரும். என்க (௰க)

இறந்ததே முனமே யினிப்பிறப்பே மென்று மிருந்த
முறையினியாம
பிறந்த பொழுதே பிறவாத பெருமை யுடைய
பிஞ்ஞகனை
மறந்தே யலைய பிறப்பிறப்பை யறுத்து விடுவோ
மவனருளாற்
செறிந்தே குரவன் றிருவடியைத் திகழ்ந்த வேதா
கமந்தெருண்டே.

இ-து. அக்காலத்தில் அக்கர்ப்ப முன்னே *பூட்டையு நீரும்போல

*பூட்டை-இன்றகூடை

அனேகஞ் சனனமெடுத் திறந்தோம் இன்னமும் பிறந்து திரிவோம். அதனால் வேதனையே மிகவுமுண்டாகும். ஆகையா லிக்கர்ப்பத்தினின்றும் பூமியிற் பிறந்தபொழுதே சிவபிரானது திருவருளினால் ஞானாசிரியன் திருவடியடைந்து பிரகாசமுள்ள வேதாகமங்களை யையந்திரிபு விகற்பமற வுணர்ந்து ஒருகாலத்தினுந் தோன்றுதலில்லாத பெருமையினை யுடைய சிவபிரான் சொரூப சுபாவத்தை யறிந் தவலமாகிய பிறப்பை யொழித்து விடக் கடவோமென்று விசாரித்திருக்கும் எ-று (உ௰)

என்றென் றெண்ணி யிருந்து முயிர் விடாப்பட டழியு
மெழிலவனைக்
ஒன்று மொருவனை நண்ணாதீர் பாசந் தரும்பாசா சயப்பை
யுறுத்துதலால்
மன்று வுந்தி மலிந்தாழ்வான் வருந்த மென்ன
வருந்தியிடி
நின்ற கருப்பா சயத்த வெள்ளங் கொண்
நிறையழிந்தே.

எ-து. இவ்வாறு எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் உயிர் அக்கர்ப்பாசயப்பை உறுத்துதலினால் அழகியமலையின்கீழ் நெருக்கப்பட்டு ஒருவன் துயரமடைவதுபோல மிகவுந் துக்கத்தையடைந்து மனமழிந்து சோரும். அதுவல்லாமலுங் கர்ப்பாசயத்து நீராகிய வெள்ளங்கொண்டு நிற்கையினால் சமுத்திரத்தின் மரக்கலத் திருந்து அமிழ்ந்தினவன் றுயரமடைவது போலவுந் துக்கித்துப் புத்திமயங்கியிருக்கும். எ-று (உக)

அங்கி யதனிற் றங்கியிடு மயோமயமாங் குடத்திற்
றங்கு மொருவன் றபனம்போற் றபன மெய்துந் தாயுதரத்
தங்கி சுடவே யழலனைய சூசி யதனு லாகத்தை
பங்கித் திடவே படுமிடரி லிருநாற் குணிதம் பட்டழுங்கும்.

எ-து. இக்கர்ப்பம் தாயின் உதராக்கினி சுடுகையினால் தீயினின்று நீங்காம லிருக்கிற இருப்புக் குடத்தில் வைக்கப்பட்டவன் துயரமடைவதுபோலத் துக்கத்தை அடையும் இதுவல்லாம லிருப்பூசியைக் காய்ச்சிச் சரீரத்தைத் தொளைத்திடப்படுபவன் துயரத்தி லெண்மடங்கு துயரமடைந்தழுந்தும். எ-று.

கருப்பா சயமே கட்டதா மதனி னதிகங் கடுங்காலு
முரிக்க மிகவு மோகமுற முன்னை யுணர்வு மங்கிலையே
மரிக்க வாலைக் கரும்பெனவே யோனி வழியின் வலிதொலைய
நெருக்கப் பட்டு நிலமிசையே தோன்று முயிரு நிலையுடனே.

எ-து இவ்வாறு துயரமடைவதன்றி கருப்பாசயப்பையிற்கிடந்தனு பவித்தன் மிருந்தது துக்கம் அதனினு மதிகமாக * வைட்டுணுவமென்னுங் காற்றுப் பிரவேசித்து உடலை மடக்கித் தலைகீழாகத் தள்ளுமாகையா லக்காப் பத்திலிருக்கு முயிர் தன பலமுங்கெட்டு மிகவு மயக்கமடைந்து முன்னே யநேக சனனமெடுத்தோம், நாமினிப் பிறந்தாற் சற்கன்மத்தைச் செய்து மோக்ஷத்தை யடையவேண்டுமென் றெண்ணி யிருந்த வழிவு மிவ்வாறு மயக்கத்தை அடைந்த வைசாகத்தில் கெட்டு ஆலையினெருக்கப்படுங் கரும்புபோல் தாய யோனி யந்திரத்தில் நெருக்கப்பட்டுச் சரீரத்துடன் பூமியில் வரும் எ-று (உரு)

சூக்கு வுடம்பவத் தொட்டிட்ட தூல வுடம்பைத் துணைநந்த
வாக்கை தன்னை யானென்றே யபிமானித்துப் புண்ணியபாவ
மாக்கும் பயனை முறையறவே யருந்திப் பின்னு மற்றபாவ
மாக்கி யானென் செருக்காலே யடங்கிப் பிறக்கு மாருயிரே.

எ-து உயிர் சூக்குமவுடல் காரணமா யுண்டான தூலதேகத்தை யடைந்து அத்தூலதேகத்தைத் தானென் றபிமானித்துப் புண்ணிய பாவத்தைச் செய்யும் அப்புண்ணிய பாவ பலங்களை மேலெடுக்கும் சனனத்தி லடைவி லனுபவித்துப் பின்னு மதனாலுண்டாகிய தேகத்தினால் யானென தென்னுஞ் செருக்கினாற் புண்ணிய பாவத்தைச்செய்து இறந்துபிறந் துழன்று திரியும் எ-று (உச)

இவ்வாறுண்டாகிய சரீரத்தி லுரோமத்தந்த முதலியவற்றை
வரையறுத் துணர்த்துகின்றார்

முற்று முடலின் முளைத்தமயிர் மூன்று கோடி யரைக்கோடி
மற்று முளவே நாடிகளும் பதினாயிரத்தே வாயுத்தா—
பற்றி முளைத்த பல்லொரு முந்நான் ரெந்தான தெனவே பார்த்திடுக
வுற்ற வுகிரு பொருபஃதே கரத்தி பத்து மொருபஃதே.

எ-து வெளி மறிக்கிலாதே யென்பதனை மயிருக்குச்சொன்ன மூன்றரைக்கோடி யவ்வளவு நாடிகளுள்ளவாம் உகிர்-நகம் பஃது-பத்து

நாடிமுதலிய உறுப்புகளின் னளவையை யாகமங்களோடும்
பேதித்துக் கூறுமெனப்பதற்குப் பரிகாரம்
முணர்த்துகின்றார்

நாடி யளவு மயிரளவு நாடி மற்றை யுறுப்பளவு
நாட வரிய பராபரன்றன் னவின்ற மற்றை யளவுமாயிற்
கூடும் பேத மூழிதொறுஞ் சிருட்டி பேதங் கூடுதலா
லூடும் பொருள்க ளொப்பிலித னூகைக்கு முண்டோ வுணருங்கால்.

* வைட்டுணுவம்-வியானனென்னும்வாயு

எ-து. நாடிமயிர் முதலிய வுறுப்புக்களி னளவையை விசாரிக்குமிடத்துத் தியானித்தற்கரிய பராபரனாகிய சிவபிரானருளிச்செய்த விதற்கு கிய வேதநூல்களிற்படியே யல்லாமற பேதமாகக் கூறுவது சங்காரகாலந்தோறும் சிருட்டி பேதித்தப் பேதிரநுண்டாகையினு லக்காலத்திற் றோன்றிய நூல்களும் பேதித்துச் சொன்ன தொழிநது ஒப்பில்லாத சிவபிரானருளிச்செய்த ஆகமங்களுக்குட் டமமுள் விரோதமுண்டோ அது இல்லை.

வாகடத்திலே சுக்கில முழரமென்று மிரத்தங் குறணியென்றுஞ் சுத்தரத்த நாழுழி யென்றுங் கூறுப கர்ப்போப நிஷதத்திலே யெலும்பு நூற்றிருபது பலமென்றுஞ் சுக்கில மிரண்டு பலமென்றும மேதசு பனனிரண்டு பலமென்றும கூறும் இவ்வா றாகமசாத்திரங்களில பேதித்துக் கூறினமை யறிக. (௨௬)

இன்னுஞ் சரீரத்தின தன்மையை யுவற்று செய்யுள்
விரித்துணாகின்றா
கலிவிருத்தம

உற்றவுடற் பித்தமுழக் குரியுடமேனை நாழுழி
மற்றைமிடற் றுறுகபமும வசைகிண நதின் பல்லையைஞ்ஞான்
குற்றகவி லபபலமு மொருபலமெ தன் பறுபலத்து
மறறுமிரு ராறுமொரு நூறுமுள மதிககுங்கால்.

எ-து. வெளி. கபம்-சிலேட்டுமம். கலிலம் செந்நீர். (௨௭)

ஒருபலமே த பலம்பிந்த வுருவான மேதைக்குப
பெரியபல்லைஞ்ஞூறு பெற்றிடுமு மொருநூறு
முருகுகிர மிறுகு நர மொருமூன்று பலமாகு
மிருமூன்று மிருமூன்று மூளையினுக் கெய்திடும்.

எ-து வெளி மேதை-மாமிசம் இறுக்கிரம்-கட்டியிரத்தம் (௨௮)

வீரியமு மாழாக்கு விளம்பியிடு மிவையெல்லா
மோரளவு படவுணரி னுகிரமயிரொன் பொடுமொன்றப்
பாரவுடற் குறுபாமு மாயிரமே பமுசாய
நீரினுககு மலத்தினுககு நிறையிலலை நிகழ்ந்துங்கால்.

எ-து. வெளி வீரியம்-சுக்கிலம் (௨௯)

இவ்வாறுண்டாகிய தேகத்தை யறிவுடையோர் நிலையெனக்
கருதமாட்டார்க ளென்பதை யுணர்த்துகின்றா.

பொல்லாத புலையுடலைப புழுபபொதிந்த போர்வைதனை
நில்லாத நீரொழுத்தை நிகரிலிதன் றிருவாக்கைக்
கல்லாதார் பொருளெனவே காண்பதனைக் கலந்தறிந்து
நல்லார்கள் பொருளாக வொருகணமு நாடாரே.

எ-து. வெளி. (௩௰)

இந்தேகத்தினு லுண்டான குற்றத்தை யெத்தனை வகையினாற் சொல்லித் தூடித்தாலு மறிவில்லாதவ ரதனை நிச்சயம் பண்ணுறென்பதை யுணர்த்துகின்றார்

தன்னுடலந் தருவருப்பைத் தானறிந்துஞ் சீரந்து
ளொன்னிருப்பா மெனத்துளங்கி யிளையாத விழுதைக்குப்
பன்முறையா லுடற்பழுதைப் பாடித்து மயனில்லைச்
சொன்னிளையிற் றுணிவாரோ காட்சியினிற் றுணிபாரே.

இ-து வெளி துளங்கல்-கலங்கல் இழுதை-மூடன் பன்முறை-பலமுறை. பாடித்தல்-சொல்லுதல (௬௧)

மலபாண்டமாகிய தேகத்தை யாது காரணத்தினு லருவருக்காம லிருக்கின்றா ரென்பதைத் தூஷித்த துவமைமுகத்தா லுணர்த்துகின்றார்.

பொற்கடத்தால் மலம்பொருந்திற் புகலிபரும் பொருளைசையா
லக்கடத்தைப் பற்றிடா ரங்கையினு லெதனி தனின்
மக்கடம தூடலினைத்தா மாபாண்ட மெனவறிந்து
மெக்கணக்கா லிகழாதே யருவருப்பற் றிருக்கின்றார்.

இ-து வெளி. கடம்-குடம் பல்லியர்-அற்பர் மககள்-மனுடர். ()

தேக்த்துக் கெத்தனை சுத்தி பண்ணினலுஞ் சுத்தமாகா தென்பதை யுவமை முகத்தா லுணர்த்துகின்றார்.

அருந்திடினு னமிர்ததனை மலமாக்கு மவ்வாகனை
பொருந்திடுமோ நலம்புனித நிரந்தரந்தப் பொருந்திடினும்
விரிந்தகருங் கம்பளத்தின் வெள்ளைநிறம விளைந்திடுமோ
சொரிந்திடினு மான்பாலை யொருபொழுதுந் துறவாதே.

இ-து வெளி புனிதம்-சுத்தம். (௬௬)

மேல் அகச்சுத்தியின் மகிமை யுணர்த்துகின்றார்.

அருவருப்பை யாகத்தைச் சுத்திபண வார்வல்லார்
கரிசறுத்து மனமதனிற் கருதரியன் கழலடியி
லொருமையுற லுயிர்ச்சுத்தி யுவமனிலாப் பதமுதவுங்
குரவனரு ளியபரம வாக்கியத்தைக் குறிக்கொண்டே.

இ-து. அருவருப்பை யுடைய சரீரத்தைச் சுத்தி பண்ண வல்லவர் யார்தான் அவ்வாறு சுத்திசெய்ய வல்லவ ரில்லாமையா லத்தேக சுத்தி வாராமையின்ம சுத்தியும் பிறவாது. ஆகையா லான்ம சுத்தியுண்டாவ தெங்ஙன மெனில் இணையில்லாத மோக்ஷத்தைத் தருவோனுகிய ஞான

சிரிய னுபதேசித்த மேலான வாக்கியத்தை நிச்சயமாகக் கொண்டு உறவு பகை யாசையாகிய தன் குற்றத்தைப் போக்கி யாவரு மனத்தா னினைத்தற்கரிய சிவபிரானது சீபாத தாமரையி லான்மாவை யயிக்கியம்பண்ணி யிருத்தலே யான்ம சுத்தியாவது. எ-று (௫௪)

ஞானவான்கள் புறம்பெல்லாரோ டொத்திருந்தாலு முள்ளம் வேறுபட்டிருப்பனென்பதை யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

மனத்துமய லுற்றனனை மனைவிதனைத் தழுவியவன்
றனக்குமக டனைத்தழுவித் தங்கினனே வங்குமயல்
புனைப்பயனை யருந்திடினுந் தெருண்டார்கண் மோகமிலை
வினைப்பயனை வியந்தருந்தி மயறனையி வினைவிளைப்பார்.

எ-து. ஒருவன் தன் மனைவியைத் தழுவி மோகத்தை யடைந்தவன் அவன்றானே தன் மகளைத் தழுவி யவ்விடத்து மயலடையான் அதுபோலப் பூர்வகன்மபலத்தைப் புசித்தாலு முற்செய்த கன்மமாயிருக்கும் யாம் புசிக்கின்றோமென்பதில் விருப்பற்றிருக்கு மறிவுடையோரிடத் தாகாமியமென்பதில்லை. முற்செய்த கன்ம பலத்தைப் புசிக்கும்போது யானெனன் றகங்காரங் கொண்டுவிருப்பத்துடன் புசிப்பவரோ யாகாமியத்தை யுண்டாக்குவார்கள்.

குழவிபயந் தவள்குயத்தை வருடினுங் குழைந்துமன
மொழுகுமுலைப் பாலூட்டி யொருவாத பரிவினளே
கொழுநனவள் குயமருட வவன்புயத்தைக் கூடுதற்கு
விழைவினளே யித்தகையார் வினைகெடுப்பார் வினைவிளைப்பார்.

எ-று வெளி. குயம்-முலை கொழுநன்-கணவன். (௫௬)

அகச்சுத்தியின் மகிமையை வேறு மோர்வகையா லுணர்த்துகின்றார்.

அகச்சுத்தி யுடையார்க ளறுத்திடுவர் பிறப்பினையு
மகச்சுத்தி தனையின்றி யாகத்தைச் சுத்திசெய்வார்க்
குகத்தக்க தீயவினை யொன்றுமிலை யுறுங்காற்
புகத்தக்க புண்ணியத்தின் பலந்தானும் புல்லியதே.

எ-து. உள்ளும் புறம்புமொத்த சித்தசுத்தியை யுடைய ஞாதாக்கள் அநாதியாய்த் தொன்றுதொட்டு வரும் சனனத்தையு மொழிப்பார்கள். அவ்வாறு சித்த சுத்தி யில்லாம லுள்ளம் பிறிதொன்றா யிருந்து புறம்பே மலையத்தனை மண்ணையுங் கங்கையிலுள்ள சலத்தையுங் கொண்டு சரீரத்தைச் சுத்தி பண்ணினாலும் அவர்களுக்குப் போகத்தக்க தீவினை யொன்றேனு மில்லை. அதனை விசாரிக்குமிடத்து, அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் புண்ணிய பலமுமற்பமாகும். எ-று. (௫௭)

இப்படி யகச்சுத்தி யுடையவர்களே பரம சுகத்தை யடைப
வர். அது இல்லாதவர் மாதரைக் கூடுமிடத் துண்டா
கிய சுகத்துக் குவமான மிரண்டு செய்யுளா
லுணர்த்துகின்றார்.

குட்டவுடற் கொடுக்குமிதங் கூடினாற் கொடியிடையா
ரிட்டமுமிம் முறையெனுந விளையவர்தம் பருவம்போற்
குட்டமழற் கூடுதலுங் கொழுநனுங்கோப மெனக்கொள்க
தொட்டதுவக் கிந்திரியஞ் சொற்பொருளுந் துணிவாரே.

எ-து. குட்ட வியாதியை யுடையவன் அக்கினியைச் சேர்ந்த விடத்தி லந்நேரத்துக் கெப்படி சுகத்தைப் பொருந்துவானே அதுபோலக் காமவியாதியை யுடையவர்கள் கொடிபோன்ற விடையினையுடைய மடவாரைக் கூடியபோதுள்ள சுகமு மிவ்வளவென் றறிக அதைப் பிறிததறிந்தால் குட்டவியாதி பாலியவயதை யுடையவர் காமப்பருவத்துக் கொக்கும் அக்கினியான மடவாரைச் சேர்தலுங் கணவனுக் கொப்பென்க. ஆதலா லக்கினியைச் சேர்ந்த தோலாகிய விந்தியத்தினு லுண்டாகிய சொல்லின் பொரு ளிவ்வளவென்றுணர்க. எ-று. (௬அ)

மூத்திரத்தை மலமதனை மோசிக்கு மப்பொழுதும்
வாய்த்துளதே சிறிதின்ப மவ்வளவே வனிதையாகள்
மூத்திரத்தை மோசிக்குஞ் சுழியினிமை முடைப்பன்றி
நாத்தனக்கு நலமலமே மலநலமே நாடுங்கால்.

எ-து. வெரி. முடைப்பன்றி-நாற்றத்தையுடையபன்றி. (௬௯)

சிற்றின்பத்தை யுவர்த்துப் பேரின்பத்தை யுறதலே
சிறப்பென்றுணர்த்துகின்றார்.

நாயினுக்கும் பேயினுக்கு நரியினுக்குங் கழுகினுக்கு
மீயினுக்கு மினிதுபிண மெனிலது மானிலியதுவோ
வாயினுக்கு மனத்தனுக்கு மதிபபரிப மாதேவன்
றேயினுக்கே சிவமதனைத் தினைபபாரே சிறந்தாரே.

எ-து பிணம் நாய், பேய், நரி, கழுகு, ஈ இவைகளுக் கின்பத்தைக் கொடுக்கும். அதுபோல் மாதரின்பமுங் காமவிகாரமுடைய மூடர்களுக்கே யினிமை. அது ஒழிந்து அறிவுடையோர்கள் விசாரிக்கு மிடத்து இது நிலைமையல்லவே. ஆகையா லதனைச் சீயென்றுவர்த்து வாக்கு மனத்துக் கெட்டாத சிவபிரா னருளினுல் தமது சிற்சத்தி யனுபவமான பேரின்பத்தை யனுபவித்துக்கொண் டிருக்கும் அவர்களே சிறப்புடையவர்கள். எ-று.

இவ்வாறு செய்யாதவர்க ளடையும் பலமுணர்த்துகின்றார்.

புரிந்தவர்க டீவினையைப் பொருவரிய னடிக்கன்பு
பிரிந்தவர்கள் வனிதையரைப் பெறற்கரிய பேறென்றே

யிருந்தவர்கள் நடந்தவர்க ளிழுக்காய குழிவழிக்கே
யெரிந்தவர்கள் கிடந்தெரிவாய் நிரயத்து மிளைப்புறவே.

எ-து. ஒப்பில்லாத சிவபிரானது சீபாதத்துக்கு அன்பு செய்யாமற் பாவத்தைச் செய்தவர்கள் அப்பாவ மேலீட்டால் மாதருடைய பேறுகளைக கிடைத்தற் கரிய பேறென்றே மதித்து அனுபவித்திருந்தவர்களே, எரிவாய் நிரயத் துக்கத்தையடைய் விருந்தவர்களும் நடந்தவர்களும் பொல்லாத நரகக்குழியில் விழுந்தவர்களு மவர்களே எ-று. (௪௧)

மாதர் மயக்கத்தால் வரும் துன்பத்தை யைந்து செய்யுளா
லுணர்த்துகின்றார்

வேறு

வைத்தவ ரழுக்கினில் வாஞ்சை மையலா
றுய்த்தவ ரளவிலாச் சோக வாரியே
வித்தகப் பொருளினை விரும்பு வார்மல
முத்தரின் புறுவர்க ளநாதி முத்தரே.

எ-து. வெளி. (௪௨)

உருத்திரன் மணவினை யுவந்த நாளினிற்
றரித்தனன் சதுமுகன் சாப சோகமும்
வரத்தினால் வலியுடைந் தக்கன் மாமகள்
கருத்தினி லடங்கிடாக் கதத்தி னாலரோ.

எ-து. தக்கனுடைய புத்திரியாகிய தாக்ஷாயணியைப் பரமேசுவரன் கலியாணம் பண்ணுகிற காலத்திலே பிரமன் அவளைக் காமுற அதைத் தாக்ஷாயணி யறிந்து மிகவுங் கோபித்துக்கொண்டு அவனைச் சபித்ததனாற் சாபம் அடைந்து அதனாலே துக்கமுற்றான் எ-து.

அரோ-அசை. (௪௩)

இந்திரன் முனிமனை யிணங்கி யெய்திய
வந்தர மினைத்தென வளப்ப தல்லவே
சந்திரன் குருமனை தன்னிற் றங்கியே
வந்திடுந் துயரினை மதிக்க வல்லரோ.

எ-து. கௌதமவிருடிமனைவியாகிய வகலிகையையிந்திரனாசைகொண்டு இராத்திரி யருணோதயத்துக்குமுன் அகாலத்தில் அவராச்சிரமத்திற் காகமாய்வந்து கூப்பிடப் பொழுது விடிந்ததென்று அவரனுட்டானத்துக்குப் புறப்பட்டுப்போக அதன்பின் இந்திரனவளுடனே கூடினான், அகாலமென்றிருடி மீண்டும் வந்து இந்திரனிவ்வாறு கபடமாய் வந்ததறிந்து அவனையவ் விருடி கோபித்துக்கொண்டு அகலிகை கல்லாகவும் ஒரு யோனிக்கா ஆசைப்பட்டதனால் உன்னுடல் முழுதும் ஆயிரம் யோனியாகக் கடவது

தென்று சபிக்க அவன்பட்ட துயரதுக்கோ அளவில்லை. சந்திரனுந் தன் ஆசிரியரான வியாழபகவானுடைய மனைவியைத் தீண்டியதனால் அவனுக்குக் கயரோக வியாதியுண்டாய்த் துயரமடைந்ததை யாவர் விசாரித்துணாய் பார்கள் எ-று.

நளனது மனைவியை நச்சி வேடுவ
னொளியவனென் றவடனைந் நினைப்ப வெண்ணின
னளவில துயருறச் சாம்ப லாயின
னுளமுனைந் தவள்பகர் சாப மொன்றினே.

எ-து கலிதோடத்தால் நளனுமவன் மனைவியாகிய தமயந்தியும் வனத்திற் சஞ்சரிக்கிற காலத்தின் மூங்கிலின்மேல பாம்பிருக்கையிற் காட்டுத்தீ யடியிற்பற்றி யெரிகிற சமயத்தில் அந்தப்பாம்பைக் காக்கவேண்டுமென்று அவள் ஒருகோலைக் கொடுத்திறக்க அவள் கழுத்தை வந்து சுற்றிக்கொள்ள அது தன்னை வேதனை செய்யுமென்று பயந்து கூப்பிட அந்தச் சமயத்தில் வேடன்வந் ததனை விடுவித்து தன்னந்தனியா யிருக்கின்றன ளிவளொப்பளென்று அவளைக் கூடும்படி எண்ணியதறிந்து அவனையெரிந்துபோகவென்று சபிக்க அவனுந் துக்கத்தையடைந்து அச்சாபத்தினால் சாம்பலாயினன். எ-று. (சுடு)

அரக்கனுஞ் சானகிக் காசை யுற்றனன்
சிரக்கள மிழந்தனன் றினைத்து மல்லவே
தரித்தவ ராசையைத் தையலார்கள்பால்
வருத்தமே மருவினா மண்ணும் விண்ணுமே.

எ-து இராமபிரானுஞ் சீதாபிராட்டியுமாகப் பஞ்சவடி தீரத்திலிருக்கின்ற சமயத்திலிராவணன மாரீசனை யனுப்பிப் பொன்மானாகவரவிட அம்மானைச் சீதாபிராட்டி பிடித்துத்தாவென்று சொல்ல, இராமபிராமன் முன்னேபோகப் பின்பு இளையவனு மதன்பிறகே தேடிப்போன சமயத்தில் இராவணன் சந்நியாசியாய் வேடமாறிவந்து அவளைக்கொண்டுபோ யிலங்கா நகரத்தில் சிறைவைத்திருக்கையி லிராமபிரான் பின்தேடிப்போ யவனுடைய பட்டணத்தையு மழித்து அவளைக் கூடாமலிருக்கவும் பாணப்பிரயோகஞ் செய்ய அவனுடைய தலை யிழந்தான் ஆகலாற் பெண்மோகத்தி லாசையுள்ளவர்கள் பூமியிலுஞ் சுவர்க்கத்திலுந் துக்கத்தையே யடைந்தார்கள் எ-று.

சுவர்க்கத்தில் சரீரமெடுத்த தேவர்கண முதலாயினோருந் துக்க மடையு முறையைப் பன்னிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றா

இந்திரன புயந்துற வாத மீடிலன்
சந்திரன் கயாமயந் தரித்தி ளைத்தனன்
மந்தனு முடவனே மற்றை யார்களு
மிந்தவா றெவருட லெடுத்தி டர்ப்படா.

எ-து. தேவர்களுக்கெல்லா மிறைவனுகிய இந்திரனும் நளாயினிக்கு ஆசையாய்க் கைலாசத்துக்கே யழைத்துக்கொண்டுபோ யுமாதேவியுடனே நடனஞ்செய்கின்ற சிவபிரானை யெண்ணுமல் வச்சிராயுததாலேர்ச்ச அப்போது இறைவன் றிரும்பிப்பார்த்ததனுற் கைவழக்க மற்றுப்போய் வலத்தோளில் வாதவியாதியாய்த துக்கத்தையடைந்து வலியிழந்தான் சந்திரனுங் கயரோகத்தினுலே துக்கத்தை யடைந்து இளைத்துப்போயினுன் சனிபகவானுந் தன் மாற்றுந்தாயாகிய பிரதியுசாதேவி யென்பவளைத் தனக்குப் கரிக்கவில்லையென் றுரைக்க அப்போதவள் அழுகிக் கால்விழுந்து போகவென்று சபிக்க வதனு லவனு முடவனுய்த் துக்கத்தை யடைந்தான். மற்றவர்களும் இவ்வாறுகவுடலெடுத் திடர்ப்படாதவர் யார் ஒருவருமில்லை எ-று.

தக்கனுஞ் சுரத்தினை யுடலிற் றுங்கினன்
றெருக்கிடத் தலைவலி யரியுந் தாங்கினன்
மிக்குறச் சலோதரம் வருணன் விரில
னுக்குடற் பழுதாள னுற்ற பானுவும்.

எ-து. தக்கனுஞ் சரீரத்தில் சுரத்தினுல் வேதனையை யடைந்தான். மாயனுந் தலைவலியாற் றுயரத்தை யுடையவனுயினுன். வருணனு நீர்க்கோவையென்னும் வியாதியைப் பெற்றுத் தன் பலமெல்லாங் குறைந்தான். சூரியனுந் தன்தேவி யுசாதேவியென்பவள் சூரியனுடைய தேசு பொறுக்கப்படாதென்று பிதாவாகிய விசுவகர்மாவினிடஞ் சொல்லி யவன் சாணையினுற்கடைய தேசுமழுங்கித் தொக்குதோஷமென்னும் வியாதியான் மனநைந்து துயரமடைந்தான். எ-று

உம்மை-எண் (௬௮)

காமனுந் திருவுருக் காயப் பட்டனன்
பூமக ளொருசிர மோதப் பட்டன
னுமக ணாசியு நறுக்கப் பட்டனள்
சோமனுஞ் சிவனவன் சினந்து [illegible].

எ-து. வெளி (௬௯)

கன்றிய காலனுங் களையப் பட்டன
னொன்றிய புரத்துளா ரொழிக்கப் பட்டன
ரன்றிய வரிசிர மரியப் பட்டனன்
பன்றியின் கொம்பினை பறிக்கப் பட்டதே.

எ-து மார்க்கண்டருக்காகச் சிவபிராறைல் கோபிக்கப்பட்ட எமராசனும் வலப்பாதத்தா லுதைக்கப்பட்டான் அனேகங் காலத்துக் கொருகால் அற்பகாலம் திரிபுரத்துக் கதிபராகிய வித்தியுன்மாலி முதலிய மூவருந் தகிக்கப்பட்டனர் அதுவல்லாமல் குருக்ஷேத்திரத்திற் றேவர்களெல்லாருங் கூடிச் சத்திரயாகஞ் செய்த சமயத்தி லப்போது கிருட்டினன் எக்கியமூர்த்தியாய்

வதரித்து வில்லெடுத்துக் கொண்டு தேவர்களைத் துரத்திப் பின்பு திருவாரூரில் வந்து வில்லைத் தாடியி லூன்றி மோகித்து நிற்க அப்போது வியாழபகவானுந் தேவர்களுங் காரியவிசாரம் பண்ணி வில்நாணிற் செல்லை ஏவிய வப்போது வில் நிமிர்ந்தது அதனாற் றலையறுக்கப் பட்டான். மாயன் சிருட்டியில் வராகவடிவமெடுத்துப் பாதாளமளவாகத் தன் கோட்டா லெடுத்தோமென் றகங்காரம் வர அவன் அகங்காரத்தைப் போக்கும் பொருட்டு அதன் கொம்பைப் பறித்துத் தரித்தார். எ-று. (ருக)

தக்கனு மிழந்தனன் றலையைப் பானுவு
முக்கிழந் தருணனு மொடுங்கி யோடின
னக்கியுங் கரமிழந் தஞ்சி யெஞ்சினன்
றுக்கமே மிகத்துறந் தமரரு மோடினார்.

எ-து சிவபிரானை யிகழ்ந்த குற்றத்தால் தக்கனும் வீரபத்திரர் கையாற் றலையறுப்புண்டான் அவனுடன் கூடிய சூரியன் தன்பல்லெல்லா முடையும்படி யடிபட்டு வலி குறைந்து ஓடினான். அக்கினியுந் தன்கை தறிப்புண்டு ஓடினான். மற்றைத்தேவர்களு மிகவுமடிபட்டு ஓடினார்கள். எ-று.

தாருகன் காளியாற் றறிக்கப் பட்டனன்
சூரனெம் வேலினாற் றுணிக்கப்பட்டனன்
போருடை யசுரரும் போக்கப் பட்டனர்
பாரதக் குலத்தினுட் பார்த்த னெய்யவே.

எ-து தாருகாசுரன் பத்திரகாளியால் தறிக்கப்பட்டான் சூரபதுமனும் நம்முடைய வேலினால் சங்கரிக்கப்பட்டான் பாரதகுலத்துட் டோன்றிய அருச்சுனன் மகாபல பராக்கிரமசாலிகளாகிய நிவாதகவசரென்கிற வசுரரைச் சங்கரித்தான் எ-று. (ருஉ)

பாம்பென நகுடனும் படியில் வீழ்ந்தன
னோம்பிய வருமுனி சாப மொன்றினே
தேமயி லனையாள் சுடர் சிறந்த ராமனார்
வாம்பரித் தயரதன் மகன்வ விகரமோ.

எ-து நகுடனென்று மரசன் அசுவமேதயாகஞ் செய்து சுவர்க்கலோகத்துக்குச் சக்கரவர்த்தியாகப் பிணிகை தாங்க அதன்மேலேறிப்போகையில் இந்திராணியை யடையச் சடுதியிற் போகவேண்டுமென்னு மாதரவினால் பெருமையுள்ள வகத்தியமுனிவரை நோக்கிச் சர்ப்ப சர்ப்பவென்னும் மொழியால் நடுக்கிப் போகவென்ன அகத்தியமுனிவர் கோபங்கொண்டு நீசொன்ன சத்தத்தின்படியே சர்ப்பமாகக் கடவையென்று சபிக்க அப்படியேயவனும் பாம்பாய்ப் பூமியில் வீழ்ந்தான். தாவிச்செல்லும் பரியினையுடைய தயரதச் சக்கரவர்த்தி திருக்குமாரனாகிய இராமபிரான் மிதிலையிற்போய்ச் சனகராசன் கன்னிகை சீதாபிராட்டியை வில்வளைத்துக் கலியாணம் செய்துகொ

ண்டு வருகிறவழியில் பரசுராமன் தானொரு வில்லைக் கொண்டுவந்து இதனை வளையென்றுகொடுக்க அப்பெருமானந்தவில்லைவாங்கி வளைத்து நாணையேற்றிச்சரந்தொடுக்கப் பரசுராமன் தன் தவமெல்லா மதற்குச் சாதநக்கிலக்காகக் கொடுத்து வாட்டமடைந்தான். எ-று. (௫௩)

ஆயிரங் கரமுடை யசுர வாணனு
மாயனு லிருகர மலாலி ழந்தன
ஞயனு மொருசர மாலின விழவே
யாயுவு மிழந்தன னங்க மங்கவே.

எ-து ஆயிரங் கைகளையுடைய வாணாசுரனை சிவபிரான தருநடம் செய்ததுக்குக் குடமுழாமுழக்கிச் சேவிக்கச் சிவன் சந்தோஷப்பட்ட காலத்தில் தேவரீரொனனுடன் யுத்தம் பண்ணவேணுமென்று கேட்க, நமமுடைய சத்தியாகிய நாராயணனைக்கொண்டே யுத்தம் பண்ணுவிக்கின்றோமென்று சிவபிரான அருளிச்செய்கையா லந்நாராயணனது கிருட்டிணவதாரத்திற் பௌத்திரனாகிய நிருத்தன் அவ்வாணாசுரன் மகள் உஷையைக காமுற்றுக் கன்னிமாடத்திற்கூட வதனை வாணாசுரனறிந்தவனைக காவல் செய்ய வதனைநாரதாசொல்லக் கிருட்டிணனறிந்ததுவே காரணமாக வாணாசுரன் சிவார்ச்சனை பண்ணிய விரண்டுகையையு மொழிந்து மற்ற கைகளை யெல்லாம் வாளாலறுக்கப்பட்டான் இவ்வாறு வாணாசுரன் கைகளைச் சேதித்த கிருட்டிணனும் ஆலிலையின்மேல் பள்ளிகொள்ளுகிற அவதாரத்தி லொருவேடன் சென்று அவன் சீபாதந் சிவந்திருப்பதைக் கண்டு புறவென்று கருதி யெய்த அம்பினு லாலினின்றும் வீழ்ந்து சரீரம் நாசமா யுயிரு மிழந்தான் எ-று (௫௪)

ஆபனும் புறகிட வவன்று வாரையுந்
தாயமுந் தனதென ந்தரி நத சந்தனும்
வாயுசன் வீமனுல வனைநதகப பட்டனன்
வாயுவோ டிடிய சேடன் வாடினுன்.

எ-து கிருட்டிணன் தோற்றுப்போமபடி பொருது அவன் துவாரகாபுரியையு முரிமையான பண்டி பண்டாரத்தையுந் தன் வசமாகக கட்டிக் கொண்ட சராசந்தனுந தன் யாகத்தில் யுத்ததானஙகேட்ட வாயுபுத்திரனாகிய வீமனோடு பொருது அவனால் தன்னுடல் கிழிக்கப்பட்டான். வாயுவுடன் மாறுபட்டு மகாமேருவைககாத்த சேடனுங காக்கமாட்டாமல் துயரமடைந்தான். எ-று

வாயுபுத்திரனென்பது-உபசாரப்பெயர். (௫௫)

அழிவிலா வரமுடை யனும ஞகமும்
பழுதுறப் பகலவன் பதறிப பாறுன
னெழுகதிர் தடைபட வெதிர்ந்து வானிடைக்
குழுவிய குயினிலை வளியிற் குன்றுமே.

எ-து. அழிவில்லாத வரத்தினையுடைய அனுமான் சூரியன் சிவந்திருக்கையாற் பழமென்று தாவுதலினு லவன் கிரணத்தாற் சரீரம் பழுதுபட் டோடும்படி விரைவிற் றூரத்தினன். இச்சிறப்பினையும் விட்டு விளங்குகின்ற கிரணத்தையுமுடைய சூரியனு மாகாசத்திற்றோன்றிய மேகத்தினுல் மறைக்கப்பட்டான். அம்மேகம தன்னைப் பற்றப் பல்மாயிருக்கிற காற்றினுல் தமது கூட்டத்தைச் சிதற வடிக்கப்பட்டது. எ-று.

வாயு தன் மைந்தனுகிய வனுமானுக்குத் தேவர்க ளாயுதங்களால் வேதனை உண்டாகா திருக்கவேண்டுமென்று பிரமனை வரங்கேட்டுக் கொள்ளுகையா "லழிவில்லா வரமுடையனும்".னெனச் சிறப்பித்தார். (௫௬)

சிற்றுயிர படுந்துயர் செபபு வாமேனை
நெற்றியின் விழியுடை நிமலன் வீரியந
தூற்றுடல குமரனென் றுரைககப பட்டயான்
சற்றல வசுரரா லுற்ற சங்கையே.

எ-து. வெளி. குமாரன் என்பது திரிந்து நின்றது கு. எ-து. குற்சிக்கப்பட்டது. மார் எ-து. மரணம் இவ்வாறு குற்சிக்கப்பட்டதை நாசமடைவிப்பதனுற் குமாரனெனப்பெயராயிற்று இதனைக் குமாரதந்திரத்தோதப்பட்டது. குற்சிதம்-அசுத்தம். (௫௭)

அயனொரு தினந்தனி லமரர் மற்றையர்
வயவலி தொலையவே வருந்தி வாடவு
ரயனுமற் றவருட னழிவ துண்டுகள்
கயமுறப் பரார்த்தவெண் ணிரண்டு காட்டியே.

எ-து. மானிடவருடமுந் நூற்றறுபது கொண்டது தேவவருடம். அத்தேவவருடம் ஆயிரத்திருநூறு கொண்டது கலியுகம் தேவவருடமிரண்டாயிரத்துநானூறு கொண்டது துவாபரயுகம் தேவவருட மூவாயிரத்தறுநூறு கொண்டது திரேதாயுகம். தேவவருடம் நாலாயிரத்தெண்ணூறுகொண்டது கிரேதாயுகம். ஆக இவ்வாறு தேவவருடம் பன்னீராயிரங் கொண்டது ஒரு சதுர்யுகம் அச்சதுர்யுகம் இரண்டாயிரங் கொண்டது பிரமனுக்கு ஒருநாள். அவ்வொருநாளில் தேவர்கள் அட்டதிக்குப்பாலகர்கள் சந்திரசூரியர்களெல்லாருந் தங்களிடத்துண்டாகிய பலமும் வயதுந் தொலையவே துக்கித்துச் சிவபிரானுல் சங்கரிக்கப்படுவார்கள், பரார்த்தகால மிரண்டிப்படி கழிந்தவுடன் பிரமனுக்கு நாசமுண்டாம், மற்றுள்ள தேவர்கள் தங்கள் தங்கள் காலாவதி சென்றவாறே நாசத்தை யடைவார்கள். எ-று.

பரார்த்தம்-பிரமகற்பத்தனை. (௫௮)

முற்கூறிய மானிடயோனிகள் துயரம் பத்துச்
செய்யுளா லருளிச்செய்கிறூர்.

கருப்பையு ளுணர்வினைக் காலு மோதலாற்
பிரித்துயிர் பிறத்தலாற பேசப் பட்டதே

விரித்துறு வேதமும் விளங்க வாய்கிலார்
மரிப்பரோ பிறப்பரோ மனிதர் தாமுமே.

எ-று. கர்ப்பத்தில் ஞானத்துடன் கூடியிருக்கிறவனைச் சண்டமாருதம் வந்தடித்து அதனால் முன்புள்ள வறிவு கலங்கி யபானவாயுவினால் கீழேதள்ளப்பட்டுப் பூமியில் வந்தவளவி லனேக துன்பத்தை யடைவானென்று நூல்களிற் சொல்லப்பட்டதே யிப்படி வருத்தமடைந்து பூமியிற் பிறந்தமானிடர் வேதாகம முதலிய நூல்களோதி நன்கு யாராய்ந்துகதியடையாமல் வீணில் காலத்தைக் கழித்து மரிப்பதும் பிறப்பதுமே தொழிலாய்த் திரிவார்கள். எ-று. (௫௯)

அன்னை தன் வயி றிடை யிருந்து நொந்தபின்
பின்னையும் பிறப்புழி பெரிது நொந்தபின்
நன்னய மறவுரை பரிந்து நாடலே
சொன்னவில் குரவருந் துனிப துன்பமே.

எ-து வெளி. அயர்வு-மறதி துனிய-கோபிக்க. (௬௰)

ஒருமைய வுணர்வின ருரைக்கும வாசகந்
தருமைய பொருளவ ரருளி னுறபெறும்
பெருமையைப பெறற்கரும பேறென் றெண்ணிலா
ரிருமையு மிழப்பரோ வினைய ரிச்சையால்.

எ-து. மோட்சத்தை யடைவதற் கொருப்பட்ட வறிவினையுடைய ஞானவான்க ளருளிச்செய்யுந் திருவாக்கினா லுண்டாகிய அருமைப்பொருளை யுட்கொண் டந்த ஞானவான்க ளருளினாற்பெற்று நன்மையை யடையவேண்டுமென்னும் புத்தியில்லாமல் மடவார்மேலும் புத்திர மித்திர களத்திராதிகண் மேலும் வாஞ்சையை வைத்தவர்கள் போகமோட்சங்க ளிரண்டையு மிழப்பார்கள் எ-று. (௬௧)

துடியிடை தடமுலை துளங்கு தோள்வளைப்
பிடிநடைக் கடுவிழிப பேதை மாதரார்
கடிதடக கலவியிற் காம மீதுறா
படுமிடாக களவிலைப் போகா பாருளை.

எ-து. வெளி தடம்-பெருமை. பிடி-பெண்ணானை. கடு-விடம். கடிதடம்-அல்குல் (௬௨)

விடக்கினை விரும்பியே வெறுப்பு மேலிடக்
கடித்திரு நாய்தமிற் கதறு மாறுபோன்
முடைப்புழுக் குரம்பையின் மோக மெய்தியே
விடைப்பரோ மனிதருந் தம்மில் வெல்லவே.

எ-து. வெளி. விடைத்தல்-அடித்தல். (௬௩)

திலத்தினை யினிமையைத் தினைக்க மானிடர்
மலைகளினைத் துயரினை விளைய மாந்துவார்
துலைக்கணைக் கறிகிலாத் துரிசி னாவர்
நலைக்கணைக் கினைந்நலை காண லல்லரோ.

எ-து வெளி திலம்-சிறுமைகூறியது துலைக்கணைக்கு-துலாவிறை க்குங் கணக்கு துரிசு-பாவம் கலை வேதாகமம் (௬௪)

பனியினும் பனிப்பரோ பானை னெய்தினுந்
துனி வெயிற் கூதிரின் மிகவுந் துன்பமே
யினையன துயரபல வின்ப மெய்துவா
மனிதார னெப்பொழு துறுகண் மாறியே.

எ-து ஆன்மாக்கள் முற்பனியாகிய மார்கழி தையினும், பின்பனி யாகிய மாசி பங்குனியினு, முதுவேனிலையுங் காற்றினையுமுடைய ஆனி ஆடியினுங், குளிர்காலமாகிய ஐப்பசி கார்த்திகையினு, மறறைக் கார்கால மிளவேனிற்காலங்களினு மிகவுந் துன்பத்தை யடைவார்கள் இக்காலங் களில் துக்கத்தையே யனுபவிப்பதல்லாமல் சுகத்தை யெப்போது தான் அனுபவிப்பார்கள் எ-று

சூ "காரேகூதிர் முன்பனி பின்பனி சீரிளவேனில் வேனிலென் றிருமூவகைய பருவமென்ப" என்பதனாலறிக. (௬௫)

காலையு மலந்தினுற் கடிய துன்பமே
காலவும பசியினுற றளர்வ ருச்சியின்
மாலையிற் காமமும மலிய வர்வோ
வேலைக டொறுமிடா விளையும விஞ்சியே.

எ-து வெளி முற்கூறிய ஆறு இருதுவிலுந் துக்கமடைவ தல்லா மல் சிறுபொழுதாகிய நாடொறுந் துக்கமடைவதனை வேலைகடொறும் எனப் பிரித்துக் கூறினா (௬௬)

ஆக்கையை நிலையென வாட்டகந்தனை
யாக்கலு மருந்துய ரஞ்சிச சோரரைக
காக்கலுங் கடுந்துயர் களித்த வின்முத
லாக்கலு மருந்துய ரழியும போதுமே.

எ-து நிலையில்லாத சரீரத்தை நிலையென்று பொருளைத் தேடுமிட த்து மதைக் கள்ளர் கொண்டுபோகாம விரட்சிக்கு மிடத்தும் பலங் கண்டு களிக்கும் வீடு உண்டாக்கு மிடத்தும் உண்டான வீடு இடிந்துபோ மிடத் துந் துக்கத்தையே யடைவார்கள் எ-று.

துக்கம் எ-து. முழுதுங்கூட்டுக. (௬௭)

ஆடையுமொன் றலா லதிக மென்செய
வீடுமொன் றல்லது வேண்டு மோபல.

பாடுடைப் புவிமனர் பாவ சாதனந்
தேடிய மற்றைய வினைத்துந் தேரினே.

எ-து. பண்ட முதலியவற்றைப் பிரயாசப்பட்டுத் தேடினாலு மிவன் தரிக்கப்போகிற புடவை யென்றல்லவோ மாடகூடங் கட்டினாலு மிவன் படுக்கப்போகிறது பாய்விரியல்லவோ இவ்வாறிருக்கப் பாவசிந்தனையா யிருக்கிற அரசர்கள் கோட்டை யுப்பரிகை முதலாயினவற்றை யுண்டாக்குவதை விசாரித்தால் எல்லாம் பாவத்தைத் தேடுவதொழிந்து புண்ணியமொன்றுமில்லை. எ-று. (சுஅ)

அரசர்களுந் துயரமடைவதனை யுணர்த்துகின்றார்

அஞ்சுவர் புதல்வனை யனையர் மற்றையா
தஞ்சவில் பிறரிடைச் சாற்று வாமெனை
விஞ்சிய வாசர்கள் வெகுண்ட வேலையிற்
றுஞ்சுவர் சமர்தனிற் றுயரந் துய்த்துமே.

எ-து. சதுரங்க பலத்துடன் கூடி யிருக்கிற அரசர்களுந் தான்பெற்ற பிள்ளை தன்னைச் சேதித்து இராச்சியங் கட்டிகொண்டு அனுபவிக்கப் போகின்றானென்று பயப்படுவார்கள். அதுவல்லாமல் தன்னிலு மிகுந்த பரமண்டலத்துள்ள அனையர் வெகுண்டு படையெடுத்துவந்த காலததும் யுத்தகளத்திற் பொருது அதனாற் சிறிதுபேர் இறந்துஞ் சிறிதுபேர் துன்பமடைந்து மிவ்வாறே துக்கத்தை யடைவார்கள் எ-று (சுசு)

இனி விலங்குகளும் பறவைகளும் ஊர்வனவுந் தருக்களுந் துயரமடைவதனை ஐந்து செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

கரிபரி முதலவுங் கனங்க டாங்கியே
புரவலர்க ளேவலர் புடைக்க நொந்திடும்.
பொருகள மதனிடைக் குருதி பொங்கவே
சரமுறத் தளர்வுறச் சாயந்து வீழுமே.

எ-து. பாகனலங்குசம் பரிக்கோல் முதலியவற்றாற் றுயரமடையும் யானை குதிரைகள் வாதுவராற் றிருத்துவிக்கு மிடத்துக் கசையினால் வேதனையுறும் ஒட்டக மெருது முதலாயின பாரங்களைச் சுமந்து அதனாற் றுயரத்தையுறும் அதுவல்லாமல் யுத்தகளததிற் பகைவர் கைப்பாணம் வாள் முதலியவற்றாற் குருதிபொங்கப் பாடுகொட்டு மரிக்கும். எ-று (எ௰)

மானினங் கானவர் வலையின் வாடிடு
மானினம் புலியுறி னழுங்கி யஞ்சுமே
வானற வுணவற வருந்தி வாடிடு
மேனைய மிருகமு மிடுக்க ணெய்துமே.

எ-து வேடர் முதலியவரால் வலையில் கரடி புலி மான் பன்றி முதலியவை துக்கமடையும் பசுக்களினது கூட்டமும் புலி வந்து பாய்ந்தவிடத்துத் தறையிற் படிந்து அதனாற் றுயரமடையும், அதுவல்லாமல் மழையில்லாமையால் புன் முதலாயின வுணவற்றுப்போக அதனால் வருத்த முற்றும் வாடும் மற்றை மிருகமு மிப்படியே துன்பமடையும் எ-று. (௭௧)

வியங்கமும் வருந்திடும் வெயிலின் மாரியின்
வயங்கெடந் துயங்கிடும வாடை வீசவும்.
நயங்கெடு முணவற நார மாறினு
மியங்கினும பகையினும் கசச மெய்துமே.

எ-து பறவைகளானவை மிருந்த வெயிலினாலு மழைகளினாலும் வேதனையடையும்; அதுவல்லாமல் வாடைககாற்றுக் கடுகில் தங்கள் பலங்கெட்டுத் துக்கமடையும், அதுவல்லாம லேரிமுதலானவற்றிற் சலம்வற்றிப்போக மீன்முதலிய வுணவில்லாமையினாலும் வாட்டமடையும், அதுவல்லாமல் ஆகாசத்திலே சஞ்சரிககு மிடத்துக் காக்கையானது வலியான், கோட்டானாலுங் கொககுக குருவி முதலாயின இராசாளி வல்லூற்றினாலுமிப்படி யொன்றுகொன்று பகையாகிய பக்ஷிகளினாலே துயர மடையும்.

பசியுறப் பகையுறப பாமபுந் தேமபிடும்
நசமுறும வலையுற நார மீனுமோ
கசிவினிற் கிருமியுங் கலித்த மூங்கியே
வசமறும வெயிலினோ தினத்துண மாயுமே.

எ-து. பாம்புகளும் பாம்பாட்டிகள் பிடித்துப் பெட்டியி லடைக்கப்பட்டுப் பசிவந்து பொருந்தப் பசுவதறி லிளைபெருமையாலுந் தனக்குப் பகையாகிய கருடன் கீரி முதலியவற்றைக கணடவிடத்து மயக்கத்தையடைந்தும் வருந்தும், சலத்திலுண்டாகிய மீன்களும் வலைக்காரராற் பிடிக்கப்பட்டு நாசத்தை யடையும் புழுக்களும் வேர்வையிலு மீரத்திலு நெருங்கித் தோன்றி வெயிலினால் துககத்தை யடைந்து ஒருநாளிலே தானே சனித்து மரிக்கும் எ-று

நாசமென்பது-நசமெனககுறுககல்பெற்றது மீனுமோவென்ற ஓகாரத்தினால் மற்றுமுள்ள செந்துககளுங் கொள்க. (௭௩)

வருநதிடு தாவர வுருவ மாதவ
ரரிந்திட வறகலை யதனை யாககவும
பொரிநதிடும பனியினும் பொருகை யானைகண்
முரிந்தறு மூலமும் பறிக்க மூசியே.

எ-து தாவரவடிவமாகிய மரங்கள் மகததாகிய விருடிகள் மாவுரி தரிப்பது பற்றி பட்டையை வெட்டி யரிப்பதனாலும் வேதனை யெய்தும். அதுவல்லாமல் பனிப்பெய்கையினாலும் பொரிந்து போகும், அதுவல்லா

மல் பொருகின்ற கையினையுடைய யானைகள் கூடி வேரைப்பறிப்பவதனாலு முரிந்து நரகத்தை யடையும் எ-று.

ஞாசூதல்-கூடல். (எச)

இவ்வாறு கூறி மேற் பொதுவிதி யுணர்த்துகின்றார்

பெற்றிடுஞ் செல்வமும் பீடை செய்திடு
மற்றுயர் வாழ்வினை மதித்த வேலையி
னுற்றிடு முணர்வுமிம முறையி னெய்திடுஞ்
சிற்றுயிர்க் குடற்சிறை செறிந காலரோ.

எ-து. ஒருவன் செல்வமு மற்றொருவன் அதிக செல்வனாகக் கண்டவிடத்து நமக்கவ்வள வுண்டாகவில்லையே யென்னுந் துக்கத்தைக்கொடுக்கும், தான்கற்ற கல்வியும் பிறனொருவன் மிக்ககல்வியை கற்றவிடத்து மிவ்வாறு துக்கத்தை விளைக்கும், சிற்றுயிராகிய ஆன்மாவுக்குச் சிறைச்சாலையாகிய வுடல் பந்தமாகக் கூடுவதா லிவ்வாறு விசாரிக்கச் செய்யும். எ-று.

இதுவுமது

பரிமிசைக் களியுறப பயின்ற பாவகன்
றனைதனிற் சிவிகையுட் டங்கி னெதிர்
வரமுனைக் களிப்பினை மாற்றி மையலும்
பிரிவிலன் றேர்வரச் சிவிகைப் பேதையும்.

எ-து. பூமியிற் கால்நடையாய் வந்த ஒருவன் தனக்கெதிரே சந்தோஷத்துடன் குதிரையேறி வருபவனைக்கண்டு நாமுங் குதிரையேறப் பெற்றோ மில்லையேயென்று துக்கத்தை யடைவான், அக்குதிரையுடையவனுந் தண்டிகை பல்லக்கேறி யெதிரே வருபவனைக் கண்டு முன்னுள்ளசந்தோஷத்தை யொழித்துத் தனக்கு அது உண்டாயிற் றில்லையே யென்றுதுக்கத்தை யடைவான். அப்பல்லக்கில்வரு மறிவில்லாதவனுந் தேரேறி வருபவனைக்கண்டு துக்கத்தை யடைவான், ஆகையா லொருவர்க்கொருவ ரிவ்வாறே யுத்தரோத்தரந் துயரமடைவார்கள். எ-று (எசு)

இதுவுமது.

இம்முறை யமரரு மிடுக்க ணெய்துவா
ரம்மினு முயர்ந்தவர் பதந்தைத் தாமுனி
யெம்முறை யானுமெய் யிடுக்க ணேதுவே
செம்மைய செல்வமே சிவாது பூதியே.

எ-து. இவ்வாறே தேவர்கள் முதலாயினருந் தமக்கு மேலாகிய பேர்பதப்பேறுகளையடையக் கருதி யுத்தரோத்தரந் துக்கத்தை யுறுவார்கள், இவ்வாறெந்தெந்த விதத்தால் சரீரத்தை யெடுத்தாலுந் துக்கத்துக்குக் காரணமே யாகையாற் சிவபிரானுடைய ஸ்ரீபாதகமலத்தை யடைந்து சிவானந்தாநு பூதியில் திளைத்திருப்பதே யழியாத செல்வமாம். எ-று. (எஎ)

தங்கள் தங்கள் கன்மத்துக் கீடாகத் தேவர்களா லசுரரும்
இராக்கதருந் துயரமடைவா ரென்பதூஉ மவ் விருவ
ராலுந் தேவர்கள் துயரமடைவார்க ளென்
பதூஉ முணர்த்துகின்றார்.

சமர்தனி லமரரா லசுரர் தாழ்வரோ
யமரரு மவர்களா லபசயத்தரோ
யிமையவர் தயித்திய ரிந்த நீர்மையர்
தமதம வினைபரி பாகஞ் சாரவே.

எ-து. வெளி. தயித்தியர்-இராக்கதர். (எஅ)

மேற்கன்மமுங் காலமும் பலத்தைக் கொடுக்க மாட்டாதுசிவனே
கொடுப்பனென்பதனை யுணர்த்துகின்றார்.

கருமமும் பலந்தனைக் காட்ட வல்லதே
பருவமுந் தனக்கது பண்ண வல்லதே
யிருவினைப் பருவமும் பலமு மீசனே
தருவனென் றுணாகிலா ருடலிற் சார்வரே.

எ-து. கன்மமுங் காலமுஞ் சடமாகையா லான்மாக்களுக்குத் தானா ய்ப் பலத்தைக் கொடுக்க மாட்டாது, ஆகையா லவரவர் புண்ணிய பாவபக் குவத்தையு மதனாலுண்டாகிய பலத்தையு மறித்து தருகிறவன் சிவனே யென் றறியாதவர்கள் பூட்டையு நீரும்போல மீளவுஞ் சனனமரணத்தா லு லுழல்வார்கள். எ-று. (எகூ)

வியாதியால் வருந் துக்க முணர்த்துகின்றார்.

அருந்துய ரடையுமே யவர்கத மாதியின்
மருந்தினை யருந்தினுந் துயரம் வந்துறு
மருந்திடுந் துயரினை யறிவர் யாவரும்
விரிந்திட விவ்விடத் துரைக்க வேண்டுமே.

எ-து. வெளி. வேண்டுமே யென்ற ஏகார மெதிர்மறையில் வந் தது. எ-று. (அம)

நரைதிரை முதலிய துன்பத்தை யுணர்த்துகின்றார்.

நரைதிரை வருதலி னடலை யோபெரி
திரைதரு மவரென ரென்ன வேங்கியே
வருதுய ரளவிலை மரண வேலையில்
விரவிய தூதரான் மிக்க துக்கமே.

எ-து. வெளி. திரை-உடம்புதிரைதல். (அக)

இதுவுமது.

ஆயுவுஞ் சதமென வறையப் பட்டதே
பாயினு மவரவர் கருமத் தாலுடன்
மாயுமென் றறிகமா துயா மேவருந்
தேய்மந் நாடனிற் காலன் சேரவே.

எ-து. ஆன்மாக்களுக்கு பூரணமான வயது நூறென்று வேதாகமங்ளிற் சொல்லப்பட்டதே யாகிலு மவரவர் செய்த கன்மத்துக்கு ஈடாகக் கற்பத்தி னழுவிப்போவதும் பிறந்தவுடனே யழிவதும் வளர்ந்து பாலதருண விருத்த தசையையடைந் தழிவதுமா யிருக்குமென் றறிக. இங்ஙனமான்மாக்க ளசத்தை யடையுங் காலததிலெமதூதர் வந்து பொருந்துகையினாற் பயந்து மிக்க துயரததையே யடைவார்கள். எ-று. (௮௨)

அம்மரணகால மிருவகைப்பட்டிருக்கு மென்பதனை யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

மிருந்திய மிருவித மொன்று மீண்டிடு
மருத்திய மருந்தினு மழலை யோம்பினு
முறைத்தமந் திரத்தினு மோத ஞானியைக்
குருத்தவர்க் குதவினு மன்பு கூரவே.

எ-து. மரணம் காலமிருத்தியு வென்றும் அவமிருத்தியு வென்று மிருவகைப்பட் டிருக்கு மிதில் அவமிருத்தியு வாகடநூலிற் சொன்ன ஔடதம் புசிக்கையாலுஞ் சிந்தித்தண்டு முதலிய திரவியங்கொண் டோமம் பண்ணுவதனாலு மிருத்தியஞ்செய மந்திர சபங்களினாலும் பெரிய தபோதனர்களைக் கிருபையுட னன்ன முதலிய பாகபேதத்தைப் புசிப்பிக்கையாலுந் திரும்பப்படும். எ-று. (௮௩)

மற்றைய மிருத்தியும் வந்த வேலையி
லுற்றெவ ருடலிடை யிருப்ப ரோர்ந்திடிற்
பற்றிய வுடலினை விட்டுப் பாறியே
முறறிய வினைப்பயன் சீவன் மூளுமே.

எ-து. மற்றைக் காலமிருத்தியு வந்தகாலத்தில் அதனை விசாரிக்கு மிடத்து ஒருவரு முடலிலிருக்க வல்லவரில்லை, ஆகையா லான்மா பிராரத்த கன்மம் புசித்துத் தொலையவந்த காலத்து மிருத்தியு வந்தவுடன் பொருந்தியிருந்த தேகத்தை விட்டுப் போய்ப் பரிபக்குவமான கன்மத்துக் கீடாய ததற்கேற்ற தனு கரணாதிகளைப் பொருந்தும். எ-று. (௮௪)

அம்மரணகாலத் துண்டான துக்கத்தை யுணர்த்துகின்றார்.

விட்டிடும் வேலையின் வியந்த வச்சமே
பட்டிடப் படுந்துயர் பகரற் பாலதே

கட்டுவை நீங்கியே காதல் செய்யுமண்
கட்டுவை தன்னையும் பின்னைக் காமுறும்.

எ-து. வெளி கட்டுவை-கட்டில் (அ௫)

இதுவுமது

தனந்தினை மனைதனை நானி யந்தனா
நினைந்தினி யெவரறு பவிபபர் நீயருநா
னெனககிவை யன்னிய மாகு மேயென
மனநதுயா மலியவே மாயு மாவியே.

எ-து வெளி (அசு)

இதுவுமது

பாம்பழல் வாயினூற பறற மண்டுகந்
தேமபிடுந் துபருறுந் தேவன் றேயுநா
ளோம்பிட வகைவோ யுற்ற மாமறையார்
போம்பொழு தருநதுணை புரிந்த புண்ணியம்.

எ-து வெளி. மண்டுகம்-தவளை. ஓம்பல்-பாதுகாத்தல். (அஎ)

ஆன்மா மறறொரு தேகததைப் பற்றியே யிதனை விடுமென்ப
தற் குவமை முகததா லுணர்த்துகின்றார்.

திரணூறுஞ் செழுநைபோற் றேவன் றீண்டியே
வருமுரு வதனைமுன் னுருவ மாற்றிடுந்
தருமமே பருவமேற சாரும வானினைப்
பருவமேற் றீவினை நிரயம பற்றுமே.

எ-து. புல்லினிடத்துப் பொருந்திய சாணளவான புழு வொரு தலை பற்றி யொருதலை விடுவதுபோல ஆன்மா வந்தியகாலததெதிரோ வரும் யாதனு சரீரமாகிய சூக்குமதேகததை பற்றிப் பின்பப் பூதசரீரமாகிய தூல வுடலை விட்டு நீங்கும் அப்படி யாதனு சரீரத்தை யெடுத்துக்கொண்டு செல்லும்போது நல்வினைப் பரிபாகமானுற் சுவர்ககத்தை யடையும்; தீவினைப் பரிபாகமானு னரகத்தை யடையும் எ-று (அஅ)

மரிப்பதைப்பற்ற இரத்தலுங் கரத்தலுமே மிகுந்த
துக்கமென் றுணர்த்துகின்றார்.

மரிப்பதி னருந்துயர் மதிக்கின் மற்றிலை
யிரப்பதே யதனினும் பெரிய வின்னலே
கரப்பதூஉ மிரப்பதிற் கடிய வின்னலே
யிரப்பதூஉங் கரப்பதூஉ மின்மை யின்பமே.

எ-து. மிக்க துக்கங்கள் பலவுளவேனும் விசாரித்துப் பார்க்கும் போது மரிப்பதைப் பற்றவு மருந்துயர் வேறில்லை, அதனினு மிகுந்த துக்க

மொருவன்பாற் சென்றீதா கொடுவென் றிரத்தலேயாம் அதனினுமிக்க துக்கம் இரப்போர்க்கில்லையென்பதேயாம், ஆதலால் தானொருவன்பாற்சென் றிரவா திருத்தலுந் தன்பால்வந் திரந்தோர்க் கில்லையென்னா திருத்தலு மிம்மை மறுமை யிரண்டினுக்கு மின்பமாவது எ-று. (௮௯)

துறவுடையோர் மகிமையை யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்

மண்ணினுந் தனத்தினு மனைநகு வாய்ந்தநற்
பெண்ணினு மகவினும் பெரிய பேரினுந்
துண்ணென விழைவினைத் துறந்த தூயரோ
விண்ணினு மின்புடன் விளங்கி மேவுவார்.

எ-து மண் முதலாகிய பூமியினுந், தனதானிய முதலியவற்றினுந், தன்மனைக் குறித்தாகிய நகுதலையுடைய பெண்டிருடனும், பிள்ளைகளிடத்தினுந் தன்னைப் பெரியோனென்றுசொல்லுங் கீர்த்தியினுமுண்டாகும் ஆசையை விரைவில்விட்ட சுத்தரோ, தேவலோகத்தினு மின்பத்தோடு கூடிக் கீர்த்தியைப் பொருந்தி யிருப்பவர்கள் எ-று

விண்ணினுமென்ற வும்மையால் மண்ணினு மவர்களே நன்மையை யனுபவிப்பார்களென்றறிக (௯0)

ஆக்கையிற் றுயர்பெரி தற்ப மின்பமென்
றுக்கதை யறவெறுத் தார்வங் கூர்வரே
லாக்கையி னநாதியே முத்த னுக்கவ
னாக்கையுந் துயரமு மறுப்ப னண்ணையால்

எ-து. சரீரமெடுத்ததினால் துக்கம் பெரிது, இன்பஞ் சிறிதென்று விசாரித்துத் தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தை நன்றாக வெறுத்துத் தேகத்தினின்றும் அநாதிமல முத்தனாகிய சிவபிரானுக்கு அன்பு பொருந்தி யிருப்பாரானால், அச்சிவபிரானும் ஆசுகிருபைசத்தியினால் யாக்கைக்கு ஹேதுவான மலமாயா கன்மமாகிய துக்கத்தை யொழிப்பான் எ-று

அநாதியே முத்தனுக் கார்வங் கூர்வரேல் என்று கூட்டிப் பொருளுரைக்க (௯௧)

ஆசையான திருவகைப்படுமென் றுணர்த்துகின்றார்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

ஆசை தானிரு பேத மேயவை யேய நாதிபி னாதவன்
பேசு நூல்விதி பேணி யேசெயும் பெற்றி தான்முதன் மற்றதுந்
தேசு சேர்வினை தீர வேவரு சேத னாவிப ரீதமே
யாசி லாவர னாணை யாலவை யாள்வ ரேயுட னாளரோ.

எ-து. ஆசை யிரண்டுவகைப்பட் டிருக்கும். அதிலொன்று அநாதி காலந் தொட்டு ஆசையில்லாதிருக்கும் சிவபிரானருளிச் செய்த வேதாக

மத்தின் வழி தப்பாம னடக்கு மியல்பு, மற்றொன்று நல்வினை நீங்கிய வறிவு மயக்கத்தினு லிதுவே நிச்சயமென்று கருதிச்செய்யுந் தீவினை, ஆகையாற் சரீரத்தை யெடுத்தவர்கள் அந்நல்வினை தீவினை யிரண்டினையுங்குற்றமில்லாத சிவாக்கினையினு லனுபவிப்பார்கள். எ-று. (கூஉ)

ஆன்மாவுக்கு முற்கூறிய ஆசை முதலாயினவை நீங்கி வயிராக்கியம் பிறக்கவே மோக்ஷமுண்டாமென்
றுணர்த்துகினறார்.

ஆசை மாசற வாக வேரற வாண வாதியு மாயுவே
பாச நாசக வீச ஞசிலி பாத தாமரை நாண்மலர்
வாச நேசநு பூதி யாவது வானை யேதுமி லாததே
தேசு நேசமொ ரேக மோசிவ னேசர் பூரண தேசரே.

எ-து. ஆன்மாக்களுக் காசையுண்டாக்குங் கன்மம் நீங்கச் சரீரத்துக்குக் காரணமாகிய மாயையும் வலிகெட வாணவகாரியங்களு நீங்கினவாறே பாசத்தை நசிப்பிப்பவனுந் தனக் காணவாதி குற்ற மில்லாதவனுமான சிவபிரானுடைய ஸ்ரீபாத கமலங்களை யன்புட னனுபவித் திருத்தலே வேறொரு வேதனையு மில்லாதது, அப்படி யவ்வனுபவத்தையுடைய முத்தான்மாக்களுடைய ஞானம் ஏகதேசமன்று. சிவபெருமானைப்போல சருவஞ்ஞத்துவாதி குணங்களோடு கூடி வியாபித்திருக்கும். எ-று.

ஆணவாதி யென்பதனுல் விந்துதிரோதானமுங் கொள்க. (கூ௩)

முற்செய்யுளி லான்மாவை வியாபி யென்றதை யிச்செய்யுளிற்
சாதித் துணர்த்துகின்றார்.

வேறு.

ஏக தேசவுட லுற்ற வர்க்கறிவு மேக தேசமல தில்லையே
யேக தேசவுட லற்ற போதுமறி வேக தேசமென லென்சிவ
னேக தேசவுட லற்ற வன்னறிவு மேக தேசமல வாதலா
லேக தேசவுட லற்ற முத்தனறி வேக தேசமல வென்பரே.

எ-து. ஏகதேச வுடலையடைந்த வான்மாக்களுக் கறிவு ஏகதேசமேயல்லாமல் வியாபகம் விளங்காது. ஏகதேச வுடலாகிய பந்தத்தை நீங்கியபோ தறிவை யேகதேசமென்று சொல்லவேண்டுவ தில்லை, அது என்னகாரணத்தா லெனில் சிவன் ஏகதேசசரீர மில்லாதவனுகையால் அவனுடைய அறிவும் ஏகதேசமன்று வியாபியே; அதுபோல ஏகதேசவுடனீங்கின முத்தான்மாக்க ளறிவு மேகதேசமல்ல சருவ வியாபியேயாம். எ-று (கூச)

முத்திக்கு மலக்ஷயம் பிறத்தலே மேலான காரணமென்
றுணர்த்துகின்றார்.

வேர றப்பணையு மற்று மற்றொழியும்
வேற வற்றுமுதன் மேவுமே

யார ணத்தினையு மாக மத்தினையு
மாயு மற்புதன லாரியன்
பேர ருட்பெற வனாதி முத்தனொடு
பேத மற்றநிலை பேறுதான்
கூரி ருட்குழுவ றுத்த றுங்குமுடல்
கூட முத்தனாற்று கூலமே.

எ-து. மரம் ஒன்று வேரற்றவாறே யதனுடைய கொம்பு பணை காய்பூவெல்லாம் நாசமடைந் மேலுமுற்பத்தியு முண்டாகாதவாறுபோல, ஆணவமாகிய நிறைந்த விருணீங்கியவாறே யுடல் மலமாயா கன்மத்தோடுங் கூட நாசத்தை யடைந்து முத்தியை யடையும். அதுவென்னெனின் வேதாகமங்களை யையந்திரிபற வுணர்ந்த ஞானாசிரியன் மிகுந்த கிருபைபெற்று அநாதிமலமுத்தனாகிய சிவபிரானோடு கூடி யிரண்டற்ற வயிக்கியமா யிருப்பதே மேலானபேறு. எ-று. தான்-அசை (௬௫)

இப்படிப்பெற்ற முத்தான்மாவின் தன்மையு மவர்கள்
சிருட்டியாதி கிருதத்தியங்களைப் பண்ணு
மென்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்.

முத்தி பெற்றவ னழுக்க னைத்தினையு
முற்ற விட்டுமுளை யற்றவ
னித்த னுந்தம னிருத்த சுத்தசுக
சிற்க னத்துநிலை யுற்றவன்
புத்த னத்துவித முற்று மிக்கபிர
புத்த னைகமெழுவு பூரணன்
றத்து வத்தொகைம லத்தொ டற்றுமுட
லைப்பெ றப்பிறர்ச் மைப்பனே.

எ-து. முத்தான்மா ஆணவாதிமலங்களை முழுதும் போக்கி மேற் சனன மில்லாமலிருப்பவன், நித்தியனுமா யுத்தமனுமாய் ஒருபொருளினும் பற்றில்லாத சுத்தனும் சுகஞான சொருபத்தில் நிலைபே றுடையவனு மெக்காலமும் புதுமை செய்திருப்பவனுமாய், அப்பொருள் வகைகளெல்லாவற்றினும் பொருந்திப் பிரபுவுமாயிருக்கிற சிவபிரானோ டயிக்கமாயிருக்கிற அவ்வியாபி கருவி கரணங்களோடு கூடிய தததுவக் கூட்டத்தையும் ஆணவாதி மலங்களுடன்கூடப் போக்கடித்திருந்துமற்ற ஆன்மாக்கள் உடலைப்பெறுதற்குத் தான் சிருட்டிமுதலிய கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவானோ பண்ணான். எ-று. ஓகாரம் - எதிர்மறை. (௬௬)

மேன்முடிந்தது முடித்தலென்னுந் தந்திரவுத்தியால்
உணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

என்றுபிற வித்துய ரிறப்பல விசைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்

சிவமயம்.

ஒன்பதாவது
சுவர்க்கநரகசேடவியல்.

மேலிவ்வோத் தென்னுதலிற்றோவெனின் ஒத்துந்தனியதூஉ மோத்தினது பெயருரைக்கவே விளங்கும். ஆயினிவ்வோத்தென்ன பெயர்த்தோ வெனின்சுவர்க்கநரகசேட மனுபவித்தற் கெடுக்குஞ் சரீரத்தைக் கூறிற்று ஆகையாற் சுவர்க்கநரகசேட வியலென்னும் பெயர்த்து. முன்னையியலிற் சனனமரண துக்கங்களைக் கூறிப் பூமியில் இருவினைக்கீடாகச்சுவர்க்கநரகசேட மாகிய சரீரங்களை யெடுக்கு மிலக்கணங் கூறினமையாலதன் பின் னிதனை வைத்தார். இதனுள் இத்தலைச் செய்யுளென் னுதலிற்றோவெனின் நல்வினை தீவினைகளைச் செய்தவர் உயர்ந்தசாதி தாழ்ந்தசாதியிலே தோன்று முறைமையைத் தொகுத்துணர்த்த னுதலிற்று.

கலிவிருத்தம்.

புண்ணியர் விண்ணவர் தம்புரி புக்கே
மண்மறை யோர்குல மாய்வரு மாறும்
புண்ணினர் தீவினை பாதல முற்றே
தண்ணிய ரீகையு மின்றுச மைப்பாம்

எ-து. அகத்தியமுனிவனே புண்ணியத்தைச் செய்தவர்கள் சுவர்க்கலோகத்திற் சென்று, அங்குள்ள போகம் புசித்துத் தொலைந்தவாறே பூமியிற் பார்ப்பார் முதலிய நற்குலத்தில் வந்து பிறக்கு முறைமையையும், பாவத்தைச் செய்தவர்கள் நிரயத்தி லழுந்தி யாங்குள்ள துன்பங்களை யனுபவித்துத் தொலைந்தவாறே தாழ்ந்த குலத்தில் வந்து பிறக்கு முறைமையையு மிப்போ துனக்கு யாம் சொல்கின்றோ மதனைக் கேள். எ-று. (க)

நிறுத்தமுறையானே புண்ணியஞ் செய்தவர் பூமியில் வந்து நல்லகுலத்திற் பிறந்து சற்கன்மத்தை யடைந்து மோக்ஷமடையு முறைமையை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

வேதக ளோதிய வேதவி திக்கே
சாதகர் வானவர் தம்புரி புக்கே
மோதக ராயதன் வாழ்வு முடித்தே
வேதிய ராவர்கண் மேதினி மீதே.

எ-து. ஆன்மாக்களுக் கறிவை விளக்கச் சிவபிரா னருளிச் செய்த வேதாகமத்தின் வழியே யனுட்டித்தவர்கள் சுவர்க்கலோகத்திற் சென்றுசந்

தோடத்தை யுடையவரா யாண்டுள்ள போகங்களை யனுபவித் திருந் தப்போகந் தொலைந்தவாறே பூமியிற் பிராமணராய் வந்து பிறப்பார்கள். எ-று.

மோதகம். சந்தோடம். (௨)

முன்னைய நல்வினை வாதனை மூளந்
துன்னுவர் நூல்விதி யான தொடர்ந்தே
யென்னில் மண்மிசை நல்வள மீயந்
தன்னிங் கில்லி தன் னுணை தரிந்தே.

எ-து. முற்சன்னத்திற் செய்த புண்ணியத்தின் வாசனையா லிச்சனனத்தும் வேதாகமங்களை யோதி யதன் வழியை யறிந் தனுட்டித்துத் தனக்கு நிகரில்லாத சிவபிரானுடைய விபூதி கண்டிகை முதலிய சைவ சின்னங்களைத் தரித்துச் சிவார்ச்சனை செய்து பூமியில் எண்வகை ஐசுவரியத்தையு முடையவரா யிருப்பார்க ளாகையால் தன்பால்வந் திரப்பவர்க் கீவதற் கவர்களுக் கெதுதான் குறைவு. எ-று.

எண்வகை ஐசுவரியமாவன இராசாங்கம், மக்கள், சுற்றம், பொன், மணி, நெல், வாகனம், அடிமை என்பனவாம். (௩)

முறறுவர் நல்வினை முற்றிய பின்னர்ப்
பற்றுவர் வானுய ரும்பதி பற்றிந்
துற்றுவர் போகவி தம்பல துற்றிப்
பற்றுவர் பற்றற வீசன பாதம்.

எ-து. இவ்வாறு பூமியிற் சற்கன்மத்தையே செய்து கொண்டிருப்பார்கள். பின்ன ரப்புண்ணிய பரிபாகம் பிறந்தவாறே மேலான சிவலோகத்திற் சென்று நானாவிதமாகிய போகங்களைப் புசித்திருப்பார்கள், இவ்வாறதை அனுபவித் தப்போகததில் வயிராக்கியம் பிறந்தவாறே வேறொன்றிலும் விருப்ப மற்றுச் சிவபிரானுடைய சிபாதகமலங்களையே சேர்வார்கள்.

மேனிறுத்தமுறையானே பாவத்தைச் செய்தவர் நரகத்திற் கிடந்தழுந்தி மீண்டும் பூமியிற் பிறக்கும்போது தாங்கள் செய்த கன்மத்துக் கீடாகிய சரீரங்க ளெடுப்பா ரொன்பதை யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஈட்டினர் பாவ பேத மிரக்கமி லியம தூதர்
கூட்டிய நரக பேதக் குழிவிழுந் தழுங்கி யாழ்ந்து
மீட்டுமண் ணிழிந்த யோனி விதமெலாம் விரவி முன்ன
மீட்டிய வறத்தி னுனு நார்தனு வெடுக்கும் போதும்.

எ-து. முற்கூறிய அதிபாதக முதலிய பாவங்களைச் செய்தவர்கள் கசிவில்லாத எமதூதர்கள் செலுத்திய இருபத்தெட்டுக்கோடி நரகக்குழியி

னும் விழுந் தழுந்திக் கிடந்து துயரமடைமந்து மீளவு மிப்பூமியில்வந் தீன யோனியாகிய தாவரமுதலிய ஐவகை யோனியையு மெடுத்துத் தொலைந்த வாறே முற்சனனத்திற் செய்த சற்கன்மவாசனையினுன் மானிடதேகமெடு க்கும் போதும். எ-று

அறத்தினுலுமென்ற வும்மையால் மறத்தினுலு மென்பதூஉங் கொள்க. தனுவெடுக்கும்போது மென்றவும்மையாற் றனுவெடுத்த லரிதென்க.

வஞ்சக மனத்த ராயும் வாக்கினை யிழந்தா ராயுஞ்
செஞ்சொலைக் கேட்கு மற்றைச் செவியினை யிழந்தா ராயு
நஞ்சிட வழுகு நோயி னடலைமெய் யுடைய ராயுந்
தஞ்செயற் கிசைய வாணை வழியினிற் சரிப்பர் தாமே.

எ-து. வேதாகமங்களில் விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன வொழிதலுமென்னும் இயல்பைவிட்ட வான்மாக்கள் கன்மானு குணமாய்க் கற்பித்த கடவுள் பிரேரகத்தினுல் தத்தமனத்துக் கேற்றபடி நடந்த பாவிகளாயினோர், வஞ்சகமனத்தை யுடையவராயு மூமராயுஞ், செவிடராயுஞ் சரீரத்தினழுகு கண்முதலிய வியாதியைப் பொருந்தி அதனுல் துக்கத்தை உடையவரரயும் இப்படியே பலபல வடிவெடுத் துழல்வார்கள். எ-று. (சு)

மேலதிபாதக முதலிய பர்வஞ் செய்தவர்கள் நரகசேடத்துக் கீடாகப் பூமியில் அததற்கேற்ற வடையாளங்கள் பொருந்தி அவ்வுடலினிடத் தெய்துந் தீவினைப்பயன் களை முப்பத்தைந்து செய்யுளால் உணர்த்துகின்றார்.

உறவுமா யுயிர்கட் கெல்லா முயிருமா யொழிவி லாத
வறவனை யானை நெஞ்சத் தனிட்டரு மவல வாக்கை
பிறவிநோய்ப் பிணியைத் தீர்க்கும் பெருமைய குரவன் றன்னைக்
கறுவிய மனத்தி னலே கரிசுறுங் கடையர் தாமும்.

எ-து.எல்லாவான்மாக்களுக்குஞ்சுற்றமும் உயிர்க்குயிராயவர்களிடத்திரண்டற வியாபித்து நிற்பவனும் புண்ணிய சொரூபியுமா யிருக்கிற சிவபிரானைத் தூடணித்து அவனிடத்தில்அன்பில்லாதநெஞ்சையுடையதுபாவிகளும், பொல்லாத வுடலையுடைய பிறவிப்பெரும்பிணியைத் தீக்கையினுற் சேதிக்கும் பெருமையினையுடைய ஞானசிரியனையும், வெறுப்பினையுடைய மனத்தினுல், அவ்வண்ண மெண்ணும் பாவிகளும். எ-று. (எ)

மலத்தினுட் கிருமி யாகி மாண்மொண் டுதித்து மாறு
வலக்கணுற் றழ்வார் நிந்தை யறைந்தவர் யாவ ராலும்
விலக்கரும் விதன முற்று முயலகன் வியாதி மேவிக்
கலக்கிய வுளத்த ராகிக் கதறியே கழிவார் தாமே.

எ-து. மலத்திற் புழுவாய்ச் சனித்துச்சனித் திறந்தொழியாத துக்கத்தையடைந்துகிடப்பார்கள். சிவபிரானையும், குருவையும், குருபுத்திரனையும்

நிந்தைசொன்னவர்கள் முயலகனென்னும் வியாதியையடைந்து ஒருவராலும் தடுக்கப்படாத துக்கமடைந்து கலங்கிய மனமுடையவராய்க் கதறிக்கொண்டு திரிவார்கள். எ-று. (அ)

கருத்துட னேவல் செய்யாக் கரிசர்கள் குரவன் காதை
திருத்தினுந் திருந்தா வுள்ளந் திமிரரோ யாவ ரேவல
கருத்துறச் செய்வார் தம்மைக் கலைத்தவன் கோமபி யாவான்
சிரந்துநோ யடைவான் றானுஞ் சினப்பனேற் சினத்த போதில்.

எ-து. ஆசிரியரேவலைச் செய்யப்பெற்றோமென்று மனத்துடன் செய்யாத பொல்லாதவர்கள், ஆசிரியர் இதிகாசமுதலிய புராணத்தைச் சொல்லிக்காட்டிப் புத்திசொல்லினுங் கேளாத மனக்கோணலை யுடையவராய்ப் பிறப்பார்கள். அவரேவலைச் செய்யும் மாணுக்கனைக் கலைத்தவன் ஓந்தியாய்ப்பிறப்பான். ஆசிரியரும பிராமணருங் கோபித்தபோது தானுமவனைக் கோபித்தானாகில் அவன் மண்டைவியாதியையுடையவனாயிருப்பான். எ-று. காதை, எ-து. இதிகாசபுராணங்களை.

அந்தணன் றன்னைக் கொன்றோ னருங்கய ரோகி யாவான்
~~[illegible]~~ பழுநோ யாகுந் தணிபலை யருந்தி னார்க்குச்
சிந்திய குநகி யாவன் செம்பொனைத் திருடி னானுங்
கொந்திய குட்ட நோயன் குருமனை குழுவி னானே.

எ-து. பிராமணனைக் கொன்றவன் சயரோகமென்னும் வியாதியையடைவான், மதுபானம் பண்ணினவன் சொத்தைப்பல்லை யுடையவனாய்ப் பிறப்பான். பொன்னைத் திருடினவன் பலகாலும் அறுக்கப்பட்ட சொத்தை நகத்தையுடையவனாய்ப் பிறப்பான். குருதாரகமனம்பண்ணினவன் குடாரியாற் கொத்தப்பட்ட குட்டவியாதியை யுடையவனாய்ப் பிறப்பான். எ-று. (ம)

பாம்பெனு முருவந் தன்னைப் பரிந்திடும் பகைக்கு மஞ்சித்
தேம்பியே திரிவன் றெய்வத் திரவியங் கவர்ந்த தீம்பன்
பாம்பணைப் பள்ளியானைப் பழிமொழி பகர்ந்த பாவி
கோம்பியா யுதர வங்கி கூர்ந்திடக் குலையு மன்றே.

எ-து. சிவத்திரவியங்களை அபகரித்தபொல்லாதவன பாம்பாகப் பிறந்து தன்னை யடித்துக்கொல்லும் பகையாகிய கருடன் முதலியவற்றிற்கும் மானிடர்க்கும் பயப்பட்டுக் காட்டிற்கிடந்து தேம்பித் தேம்பித்திரிவான். அநநாகத்தைப் பாயாகக்கொண்டு துயில்கொள்ளும்மாயனை நிந்தைசொன்ன பாவி ஓந்தியாய்ப் பிறந்து, உதராக்கினி மேலிட்டு, அதனாலே நடுங்குவான். எ-று.

பறைந்தவ னுயி னேடும் பழுதுறு பதித னேடும்
புறம்புறு புலைய னேடும் புறம்புறு புலைய னுவான்

அறங்தனை மறந்த பாவி யவனொடு மிருதுவாகி
உறைந்திடு மவளைக் காமுற றுவகையோ டுரைத்தான் றானும்.

எ-து. நாயுடனும் குற்றத்தையுடைய விரதபங்கனுடனும் நீசனுட னும் அததற்கேற்ற கர்மத்தைச் செய்யாதொழிந்த பாவியடனும், இருது வானவளுடனும் ஆசைகொண்டு, மகிழ்ச்சியுடன் வார்த்தைசொல்லுவானும், நீசனாய்ப் பிறப்பான். எ-று. (மஉ)

கருவினு ளழிவன் முற்றிக் கழிந்துட னழிவன் காளைப்
பருவமுற் றழிவ னீகை பகர்ந்துபின் னுதவாப் பாவி
பெருவலைக் கண்ணி யாலும் பிடித்துயிர் வதைந்த பேதை
கருதிய பொருளை நதகரோர்க் குதவிடான் றிளைத்த கையன்.

எ-து. ஒருவருக கொருபொருளைக் கொடுப்பதற் கிசைந்து பின்னே கொடாதவன் மாதாவின் கருப்பத்தில் நாசமடைவான். பெரிதாயிரு க்கிற வலையினாலுங் கண்ணிகளினாலும் மிருகம், பட்சி முதலியவைகளைப் பிடித்துக் கொன்ற அறிவில்லாதவன் கர்ப்பமுற்றிப் பூமியிற் பிறந்தவுட னே நாசமடைவான். தபோதனர்க்கென்று நியமிதத பதார்த்தங்களை அவர்களுக்குக் கொடாமல் தானே யபகரித்த வஞ்சகன் போகம் நுகரும் பருவத்திலே யிறப்பான். எ-று. (மங)

அவயவ மனைத்துங் குன்றி யழிந்திடு மாக்கை யாரூன்
சுவையினை விருமபி யுண்ட துட்டர்கள் சோலை தன்னைத்
திவலைய திரைநீர் தேங்குந் திண்ணிய திரந் தன்னை
யவமதி யாலே சால வழித்திடு மறபர் தாமும்.

எ-து. முற்சனனங்களில் மாமிசததை விரும்பிப் புசிக்கும் பொல் லாதவரும், தோப்பினையு நிறைந்த நீரதேங்கித் திவலைதெறிக்க அலையெறி கின்ற திண்ணியதாகிய ஏரி, குள முதலியவற்றின் கரைகளையும்,புத்தியின் மையாலே வெட்டியழிக்கு மற்பருங், குட்ட வியாதியை அடைந்து உறுப் புக்களெல்லாங் குறைந்து நாசமடையும் தேகமுடையவராய்ப் பிறப்பார் கள். எ-று. (மச)

ஐவகை யாகந் தொன்று மாக்கிடா தருந்தி னானும்
தெய்வமே கொழுந னென்று தெளிந்தவச் சிந்தை யறற
தையலைக் காமுற் றானுந தணந்துகற் புடையா டன்னைப்
பொயமுயக் கியவைப் புல்கும் புலையனும் பன்றி யாவான்.

எ-து. தெய்வயாகம், பிதிர்யாகம், பசுயாகம், மாநுடயாகம், பிரமயா கம் என்று கூறப்பட்ட ஓமம்வளர்த்தல்முதலிய வைவகை யாகங்களில் தன க்கியன்ற தொன்றைச் செய்யாமற் புசித்தவனுந் தன்கணவனே தெய்வமெ ன்று கொண்டு வேறு விகாரபுத்தியை யொழிந்த உத்தமியை யாசைப்பட் டவனும் பதிவிரதையாகிய மனைவியைவிட்டுப் பொய்யை மெய்யாகவே

சொல்லிப் பசப்பும் பொதுமடவாரைக் கூடும் பாவியாகிய பொல்லாதவனு முட்பன்றியாய்ப் பிறப்பான். எ-று. (௰௫)

ஒருகுடிப் பிறந்தாள் போக முகந்தவ னூர்நா யாவான்
றருமமே யெமக்கு மோக்குந் தனந்தரு வாரோ டென்று
கருணையா லன்னசாலை காப்பது கற்ப லாது
பொருளினை மதித்துச் செய்தான் புலையனு நாயு மாவான்.

எ-து. அன்னிய கோத்திரத்திற் பிறந்த கன்னிகையை விவாகஞ் செய்யாமல் தன்கோத்திரத்திற் பிறந்த கன்னிகையை விவாகஞ்செய்த வன் ஊர்நாயாய்ப் பிறப்பான். தனங்கொடுத்துத் தருமஞ்செய்யுங் கருத்தாவுக்கும் அவர் கையில் தனத்தை வாங்கித் தருமத்தைக் குறைவற நடத்தும் நமக்கும் புண்ணிய மொக்குமென்று எண்ணி அன்னசத்திர முதலியவற் றைக் கிருபையாய் விசாரிப்பதே முறைமையல்லாமல் தனக்கொரு பிரயோசனம் எண்ணி விசாரிப்பவன் சண்டாளனாய்ப் பிறந்து பின்பு நாயாகவும் பிறப்பான். (௰௬)

வேறு

இம்மைப் பயனைக் குறியாதே யிறைவன் றிருவா லயமதனுட்
செம்மை சிறக்க மாபூசை செய்விப் பவரே சிறப்புடையார்
இம்மைப் பயனைக் குறித்தியற்று மதிகா ரியாநா யுடலெடுப்பர்
புன்மைப் புலைய னுடலும் பொருந்தி விடுவார் புகழினையே.

எ-து. இம்மைப் பயனாகிய திரவிய முதலியவற்றை எண்ணாமற் சிவபிரானது ஆலயத்தில் வைபோகமாய் மகாபூசைகளைச் செய்விப்பவர்களே மறுமைப்பயனை அடைபவர்கள். இம்மைப்பயனைக் குறித்துச் சிவபிரானது காரியங்களை விசாரிப்பவர் தம்சீர்த்தியையும் ஒழித்து நாயாய்ப் பிறந்து பினபு சண்டாளராயும் பிறப்பார்கள் எ-று (௰௭)

எங்கள் குரவன் பெரியனென வெண்ணு மதுகற் பதுவலலா
லுங்கள் குரவ னெய்பனென நுவலும பரிவா தவர்தாமும்
பங்கு பதந்தர் விழியிழந்து பாவை நனையு மிழந்தார்கள்
அங்க ணவற்றைக் கேட்டாகள் கேள்விப் புலனற் றவர்தாமே.

எ-து ஒருவர் தம்முடைய குருவைப் பெரியவரென எண்ணியிருப் பதே முறைமை, அதுவல்லாமற் பிறனைநோக்கி உம்முடைய குரவனொன் றும் அறியானென்று சொல்லு மகாபாதகரு முடவருமாய் உருவமுதலியவற் றைப் பார்க்கக் கண்ணில்லாத குருடருமாயும் பிறப்பார்கள். அவ்விடத்தி லந்தக் குருதூடணத்தை மனங்களிக்கக் கேட்டிருந்தவர்கள் செவிடராய்ப் பிறப்பார்கள். எ-று.

பரிவாதம்-குற்றஞ்சொல்லுதல்; இது வடமொழி. (௰௮)

கண்ணிலாக் கிருமி யாவன் கருத்தினு ஞெய்ய னென்றே
யெண்ணினன் குரவன் றன்னை யிடர்ப்படக் குய்யந் தன்னிற்
புண்ணையு முறுவன் பின்பு புகன்றவ னபவா தத்தைக்
கண்ணுளத் திலனே யாகிக் கரத்தினைக் காப்ப னன்றே.

எ-து. ஞானசிரியனை யற்பனென்றுமனத்தில் விசாரித்தவன் கண்ணில்லாத புழுவாய்ப் பிறப்பான். மற்றைச் சனனத்தில் மானிடனாய்ப்பிறந்து குய்யத்தில் வியாதியையடைவான். அவ்வாசிரியர் செய்யாத கருமத்தைச் செய்தாரென்று பொய்மொழி சொன்னவன் அறிவற்ற மனத்தையுடையவனாய்ப் பிறந்து கழுதை மேய்த்துக்கொண்டு திரிவான். எ-று. (௰௯)

பரமனுங் கருத்தா வேவற் பற்றிய கருத்தாந் தேவர்க்
குரிமையிற் பூசை மற்று முஞற்றிடா வூனத் தாலே
வரமறு மலிய னாவன் வாய்ந்தநற் சுற்றந் தார்க்கு
முருகிடா தொழிந்தான் கண்டு மிடியனு முறுவன் கண்ணோய்

எ-து. முதன்மையான அரசன் ஏவலில்நிற்பவ னவ்வரசன் கற்பித்தபடி சிவபிரான் முதலிய தேவர்களுக்குப் பூசை திருநாள் நடத்தாத குற்றத்தால் சிறுமையுடைய அலியாய்ப் பிறப்பான். அச்சிவபிரானடியார்க்கு மனமுருகாமல் கண்டொழிந்தவன் வறியனுமாய்க் கண்ணோயுமடைவான். எ-று. (உ௰)

விருந்தினை யருந்தா துள்ளே யிற்றிருந் தடிசி றூனே
யருந்தினன் கபோல நோய னருந்தவர்க் கருந்தா முன்றான்
அருந்தியே யவரைப் பின்னை யருந்திய வவனே நெஞ்சின்
வருந்நோவே மருவு நோயன் மாறுமோ மருந்தி னாலும்.

எ-து. தன்மனையினிடத்துப் புதிதாய்வந்த அதிதிகளைப் புசிப்பியாமல் தானொருவனா யுள்ளேயிருந்து அன்னபானாதிகளைப் புசித்தவன், கன்னத்திலே வியாதியையடைந்து துயரமடைவான். அரிய தபோதனர்களைப் புசிப்பிக்குமுன் தான் புசித்து பின்பவர்களைப் புசிப்பித்தவன் நெஞ்சிலே களரோகமென்னும் வியாதியை அடைந்து துக்கத்தை யடைவான். அவ்வியாதி மருந்துகளினாலும் போமோ போவதல்ல. எ-று. (உக)

ஓதன மொளித்துக் கொண்டா னுதரமேந் தாங்கி யாவன்
வாயதனிற புண்ணு மாவன் வழக்கிடைக் கூடமாக
ஈதிவன் செய்தா னென்றே வியம்பிய விழுதை தானும்
வாய்தனிற் புண்ணே யாவன் வாக்கினால் வழுக்கலாலே.

எ-து. பரிவாய் அவ்வன்னத்தைத் திருடிப் புசித்தவன் மூலாக்கினி சொலியாதவனாய்ப் புசியில்லாமலிருப்பான். அதுவல்லாமல் வாயில் புண்ணையும் பொருந்துவான், வழக்குச் சொல்லுமிடத்து ஒருபாலுள்ளாசைகொ

ண்டு ஒருவர் செய்த குற்றத்தை இன்ன திவர்செய்தாரென்று விளங்கச் சொல்லாமல் மறைவினுற் சொன்ன வறிவில்லாதவனும் வாயினுல் வழுப் படக் கூறுதலாலவ் வாயில் புண்ணையடைவான். எ-று. (உஉ)

கண்டனி ேனாயு மாவுங் காறனிற் புண்ணு மாவன்
கொண்டநோய் கண்டு தன்னைக் குறுகிய பெரியோர் தம்மை
விண்டவன் பிதாவைந் தாயை விரும்பிய சுற்றத் தாரைப்
பண்டையோர் தமையும் நெஞ்சி லிரக்கமும் பாங்கு மற்றே.

எ-து. ஒருவரொரு வியாதியைக்கொண்டிதனைப் போக்குபவர் யா வரென்று தேடித்தன்பால் வந்த பெரியவரையுந் தன்மாதா பிதாக்களையுந் தன்னிடத் தன்பினையுடைய சுற்றத்தாரையுஞ் சினேகரையு மிரட்சியாமல் மனத்திற் கிருபையையு முரிமையையு மொழித்துத் தள்ளிவிட்டவன் கண் ணேக் காட்டினையுங் காலில் புண்ணையுமுடையனுய்த் துக்கத்தையடை வான். எ-று. (உரு)

சொற்றவிப பலன்க டம்மைத் தூன்னுவன் சோரன் சோரற்
குற்றுடன் பட்டான் ருயு முரைத்தவு னுபாயி தானும
பத்தினி பலருட் பக்க பாதந்தை யொருந்தி பாலே
முற்றின னலிய னென்னு முடையுட லெடுக்கு மூடன்

எ-து. பிறர் சொத்தைக் கவருங் கள்ளனும் அக்கள்ளனுக்குத் துணை ச்சென்றவனும் அதற் குபாயஞ் சொல்லிக் கொடுத்தவனும் முன்சொன்ன கண்ணேக்காட்டினையுங் காலில் வியாதியையும் அடைந்து அதனுற் றுக்க த்தை யடைவான். தன்க்கு மனைவிகள் பலவுண்டாயிருந்தால் எல்லாரை யுஞ் சமமாக நடத்தாது ஒருத்தியிடத்தில் தானே மிகுந்தபட்சபாதத்தை யுடையவனு யிருக்கிற அறிவில்லாதவன் நாற்றமுள்ள தேகத்தை யெடுத் தலியாய்ப் பிறப்பான். எ-று. (உச)

வெள்ளிபட் டாடை தன்னை விரும்பியே யெடுத்த கையன்
கொள்ளுமே குட்ட நோய்நீர்க் கோவைவென் னுநர் நோயால்
உள்ளமு மொலகி வாடு முதசநீர்ப் பந்தர் தன்னை
நள்ளசத் திரத்தை நல்லோர் நடுக்குறு நாசஞ் செய்தான்.

எ-து. வெள்ளியையும் பட்டுப்புடைவை முதலிய துகிலினையு மா சைப்பட்டுத் திருடிய பொல்லாதவன், வெள்ளைக் குட்டமென்னும் வியாதி யை யடைவான். தண்ணீர்ப்பந்தரையும் நல்ல அன்னசத்திரங்களையும் பெ ரியோர்கள் துயரமடைய அழித்தவன் - நீர்க்கோவையென்னு முதரவியாதி யை யடைந்து அதனுலுள்ளமெலிந்து துக்கத்தை யடைவான். எ-று.

புலையனே யாவன் கோவி பூதிநா சிகனே கோளன்
கலகமே விளைத்தான் கண்ணைக் காட்டியுங் கையினுலும்
வலமறு மழுகல் வாயன் வனத்துமா சுணமே யாவன்
விலைசெய்வா னீயந் தன்னைப் பித்தனே கவரி வேறும்.

எ-து. மிக்க கோபத்தையுடையவன், சண்டாளனாய்ப் பிறப்பான், கோட்சொல்லுபவன், சீயினால் நாற்றத்தையுடையநாசியையுடையனாவான். நயனபாஷை•இறைபாஷை முதலியவற்றால், ஒருவனுக்குச் சண்டையை மூட்டினவன் நன்மையில்லாத துர்க்கந்தத்தையுடைய வாயையுடையனா வான். ஈயம் பித்தளை சாமரை மற்றுமுள்ள பதார்த்தங்களையுந் தத்தமக்கேற்ற தொழிலில்லாதோன் விற்றால், அவன் மலைப்பாம்பாய்ப் பிறந்து துயர மடைவான். எ-று. (உசு)

செலனுறு மென்று மால வட்டமுந் திருடுந் தீம்பன்
வலமில னேனுந் தன்னை மதித்துவா மன்னே யாவன்
கொலைவிடை யூர்தி புண்ணு ரணையுறக் குலைந்து நோவ
னலனுறும் பிறவி யந் நுவினை வனைந்த வற்பன்.

எ-து ஆலவட்டமும் விசிறியுந் திருடிய பொல்லாதவன், எந்நாளுந்துயரத்துக் கிருப்பிடமாய்த் துயரமேயடைவான், தானொன்றிலும் வளமில்லாதவனா யிருந்தும் யானதற்கு வல்லே னிதற்குவல்லேனென்று தன்னைப் பெருமைபண்ணிக் கொள்ளுகிறவன் மிகவுங் குள்ளனாய்ப்பிறப்பான். இடபத்திலேறித் திரிபவன், கடிதாலதநிற் புண்ணையடைந்து அதனால் நடுங்கி வருத்தத்தை யடைவான் பசுவை வதைத்த வற்பன், பிறவிக் குருடனாய்ப் பிறந்து அதனால் துக்கத்தை யடைவான் எ-று (உஎ)

கோவினைந் துக்கஞ் செய்தான் கோணிய நாசி யாவன்
கோவினுக் கிரக்க மில்லான் கூறிடிற் சிபுட னாவன்
காவியங் கண்ணி நீங்காக் கற்பின ளவள்பாற காதல்
ஓவினன் களத்தி னீங்காக் கழலையை யுடைய னன்றே.

எ-து. பசுவைத் துயரமடைவித்தவன் கோணன் மூக்கினையுடையனாய்ப் பிறப்பான் சகல தேவருக்கு மிருப்பிடம் பசுவாதலாற் பசுவினிடத்திலே இரக்கமில்லாதவன், உள்ளே கொப்புளத்தையுடைய மூக்கையுடையனாய்ப் பிறப்பான் கழுநீர் மலர்போன்ற கண்ணையுடைய பதிவிரதா தருமம் விடாதவளிடத்தி லன்பில்லாத கணவன் கண்டத்தி லொழியாதகழலையை யுடையனாவான். எ-று (உஅ)

விற்றவன் சோமந் தன்னை வேட்டைவார் வேட னாவான்
துற்றினன் கடத்திற் கூலி வேலைசெய் துரிச னாவான்
கற்புறு மானைதன்னைக் காப்பவன் றயிலந் தன்னை
விற்பவன் றானுங் கூலி விரும்பியிற் கொடுத்த வீணன்.

எ-து. யாகாதி கருமநிமித்தமாக ஆட்டாங்கோடியை விற்றவன் வலைமுதலியவற்றால் வேட்டையாடும்வேடனாகப் பிறப்பான்; சட்டிபானை முதலியவற்றிற் புசித்தவன் கூலிவேலைசெய்யும்பாவியாகப்பிறப்பான். வாணியனல்லாம லெண்ணெய் விற்றவனுங் கூலிக் காசைப்பட்டு வீடுகொடுக்கும் வீணனும் யானைப்பாகனாகப் பிறப்பான். எ-று. (உகூ)

களத்தினிற் கண்டமாலை கழித்தவூன் முதலுண் கல்ல
னுளத்திலன் பொழித்து நூலை யோதினன் மூக வுவரன்
தளத்தியல் கோசந் தன்னைத் தற்கான் சாத்தி யந்தன்
பளக்குமூக் குடையான் பாங்கார் தருமநூல் பழித்த பாவி.

எ-து சாத்திரத்தில் மன்னர் முதலானவருக் காகாதென நீக்கிய மாமிசத்தையும் உள்ளிமுதலாகிய பதார்த்தத்தையும் புசிக்கும் பொல்லாதவன், கழுத்திலே கண்டமாலையென்னும் வியாதியைப் பொருந்துவான். ஆகமபுராணங்களை யுள்ளத்தில் சிரத்தையில்லாமல் ஆசிரியரிடத்தி லாதாயத்தினலோதினவன் ஊமையாய்ப் பிறப்பான ஆகம சாத்திரங்களை எழுதிய திருமுறையைத் திருடினவன் பிறவிகுருடனுய்ப் பிறப்பான். சிவாகமமுதலிய வுரிமையான நூல்களைப் பழித்தபாவி கொப்புளத்தை யுடைய மூக்கையுடையவனுவான் எ-று (௬0)

கற்புளார் செயலை நொய்து கழறினன் காக்கைக் கண்ண
னறறவர் தேவர் ஞான யோகாநல றைஞ்செய் வார்கள்
மற்றுமுந் நமர்பா லன்பு வைததிலன் கோணல் வாயன்
பற்புழுப் பயிலு நோபன் பழுதுரைப் பவனீ வார்பால்.

எ-து பெரியவர்கள் அனுட்டித்த வாசாரத்தை நொய்மையாய் நிந்தித்தவன் மாறுகண்ணனுவான நல்ல தபோதனாகள், தேவர்கள், ஞானயோகிகள் மிகுந்த புண்ணியததைச் செய்பவர்கள் மற்றுமுள்ளபார்ப்பார் முதலிய வுத்தமரிவர்களிடத்தும் கிருபையில்லாதவன் கோணல் வாயையுடையவனுவான் ஒருவர்க் கொன்றைக் கொடுப்பவர்களிடத்துக் கொடாதபடி விகாதம்பண்ணினவன் பல்லிலே புழுவுடைததாகிய நோயையுடையவனுவான். எ-று. (௬க)

சலமெனும் வாதி யாவன் றகைபெறு சமயந் தன்னை
நிலைகுலை செய்தான் கள்ள நீசனை நேசஞ் செய்து
கொலைவிலக் கிடுவான் றுனுங் கோணிய வழக்குக் கூறும்
புலையனும பொருந்தி மன்றிற புந்தியிற் புன்மையாலே.

எ-து. தகைமைப் பாட்டையுடைய சைவசமயததைப் பேதித்தவனும், சோராகிய ஈனனா அரசன் ஆககினை செய்கையில் பட்சபாதத்தினு லவனை விடுவிக்கிறவனும், இராசசபையிலேயிருநது செவ்வையாக வழக்கைச் சொல்லாது தன்புத்தியிற பொல்லாங்கினுல் வழக்கல்லா வழக்கைச் சொல்லு மீனனும் சலவாதியாவான். எ-று. (௬உ)

ஔியனா வதைத்த வந்த வினிகை காலு மில்லான்
களவிலா வடியார் தம்மைக் கறுத்தொறுத் தவன்கை காலுந்
தளர்வுறக் குட்ட நோயுந் தாங்கிய வுடல னுவான்
விளிபவன் கொண்ட நோன்பு விடிமுந் துழல்வன் வேறே.

எ-து. ஏழையாயுள்ள பெயனை அவரிடத் தப்ராதமில்லாமல் வதைத்த பொல்லாதவன் கை கால் முதலியவுறுப்புகள் குறைந்தவனுவான். களவில்லாத் வடியானைக் கள்ளனெனக் கருதிக் கோபித்தடிப்பவன் கைகாலுந் தளர்ந்து குட்ட வியாதியையு முடையவனுவான். தான் சங்கற்பித் தனுட்டித்து வந்த விரதங்களை இடையே விட்டவன் தானிருந்த வீட்டையிழந்து வேறுயுள்ள விடங்களில்போய்த் திரிந்துழல்வான். எ-று. (ருரு)

நீடிய மனைவி யல்லான் மற்றைநே ரிழையா ரோடு
கூடிவெஞ் சதுரங் காதி யாடிய கொள்கை யாளன்
கேடுறு முடலி னற்ப கேசியே யாவான் கேளிர்
ஈடிலாந் திடக்கை விட்டா னபரவப் படுவ னெங்கும்.

எ-து. தன்னுடைய மனைவியல்லாமன் மற்றவர் மனைவிகளுடனே கூடியிருந்து சதுரங்கஞ், சொக்கட்டான் முதலியவற்றை யாடுந்தொழிலையுடையவன் நாசத்தையடைய நின்ற சரீரத்தில், அற்பரோமத்தை யுடையவனுவான். சுற்றத்தார் தமது செல்வம்போய் மிடியரான விடத்து அவர்களுக் கியன்ற அளவு அன்புடனுதவாமற் கைவிட்டவன் போனவிடத் தெங்கெங்கும் அபூச்சியனுய் நிந்திக்கப்படுவான். எ-று. (ருச)

பொருதவன் சதுரங் காதி பொதுமட வரலா ரோடு
திருவற வுருவு மின்றித் தீம்பரும் புடையே சேரத்
தருபவ ரெவரோ வென்று தளர்ந்துடன் ருழ்ச்சி பேசித்
திரிவனே யிரந்து தின்று தீர்ந்திடாச் செல்ல லோடே.

எ-து. வேசியர் முதலிய பொதுமடவாருடன் சதுரங்க முதலியவற்றைப் பொருதவன், செல்வமுமில்லாமல் சவுந்தரியமும் போய்ப் பொல்லாதவர்களும், பக்கத்தில் சூழக் காசு பணமுதலிய வற்றைத் தருவாரெவரோவென்று எண்ணித்தாழ்ச்சிகளே சொல்லிச் சரீரம் வாட்டமடைந்து ஒருக்காலுந் தீராததுக்கத்துட னிரந்துண்டு திரிவான். எ-று. (ருடு)

அருக்கனத் தமனந் தன்னி லடைந்தவர்க் கிடங்கொ டாதான்
பரித்திடும் பாரி தன்னை யிழந்துளம் பதைப்பன் பாங்கால்
விரைந்தெழுந் தெதிர்கொ ளான்றான் விரும்பிய பொருளை வீழ்ப்பான்
றரித்தநால் வேதத் தாரைத் தபோதனர் தமையுந் தாழ்ந்தே.

எ-து. சூரிய னத்தமனகாலத்திலே தன் மனையிடத்தே வந்து சேர்ந்தவர்களுக்கு வீடுகொடாதவன் அக்கினி சாட்சியாகக் கைப்பிடித்த மனைவியையிழந்து, உள்ளத்தில் துக்கமடைந்து திரிவான். நான்கு வேதத்தையுமோதிய வேதியரும் தபோதனர்களும் தன்னிடத்து வந்தகாலத்துச் சடுதியிலெழுந்திருந்து தேவரீ ரெழுந்தருளப் பெற்றதேயென்று இனிய வசனங்களைச் சொல்லிப்பணிந் துரிமையுட னெதிர்கொள்ளாதவன், தான் ஆசைப்பட்டு தேடிவைத்திருக்கிற பொருள்களைப் போக்கடிப்பான். எ-று. (ருசு)

வேதநிந் தகனே புன்மை விடக்குணும் புலைய னுவான்
வேதநல் லந்த நிந்தன் வெவ்வினை வேட னுவான்
வேதக ஞானி நிந்தை விளம்பினன் பித்த னுவான்
வேதியர் பொருளைக் கொண்டான் விளக்குறு விட்டி லாமே.

எ-து. வேதாகமங்களைத் தூஷித்தவன் பொல்லாத விடக்கைப் புசிக்கும் புலையனுய்ப் பிறப்பான். வேதாந்த முதலிய சாத்திரங்களைத் தூஷித்தவன் வெவ்வியகொலைத்தொழிலைச் செய்யும் வேடனுய்ப் பிறப்பான். வேதாகமங்களை யோதியுணர்ந்த ஞானிகளைத் தூஷணஞ் சொன்னவன் பயித்தியங்கொண்டு திரிவான். வேதியர் பொருளை யபகரித்துக் கொண்டவன் விளக்கில் விழுகிற விட்டிற்பூச்சியாய்ப் பிறப்பான். எ-று. (கூஎ)

விட்டிடா வியனே யாள னயிட்டிக விரதம் விட்டா
னெட்டக மாதி யின்மை துனிபிர மேக ரோகி
யிட்டமிக் கிணங்கி னுனு நாரிய ரிணைதநோ ணீகப்
பட்டவைம் பருவந் தன்னிற் பாங்கலா மற்றைப் பாலும்.

எ-து. நயிட்டிகப் பிரமசரியத்தை மரணந்தம் வரையு மனுட்டிக்க வென்று சங்கற்பித்துக்கொண்டு அதனை கடைபோக வனுட்டியாம லிடையே விட்டவன் சரீரத்திலே எக்காலமு மொழியாத வியாதியைப் பொருந்துவான், மாதருடன் கூடுவதற் காகாதெனவிதித்த விதிபாத முதலிய பஞ்சபருவங்களிலு முரித்தல்லாத மற்றத் திதி நட்சத்திரங்களிலு மாசை மிகுதியால் தன் மனைவியைக் கூடினவனும் ஒட்டக முதலியவற்றின் யோனிகளில் மைதுனஞ் செய்தவனுஞ் சுக்கிலப்பிரமேகமென்னும் வியாதியை யுடையவனுவான். எ-று.

ஒட்டகமாதி யென்றதனுற் கழுதை குதிரையென்பதூஉங் கொள்க. பிரமேகம்-மேகவியாதி. (கூஅ)

தந்தைதாய்பாற் றுய்பா லன்பு தவிர்ந்தவன் றனமு மின்றி
நைந்துள நடுக்க முற்று நாடிய பலந்து மொன்றும்
வந்துகை கூடி டாது வாடுவன் மனத்தின் கண்ணு
மந்தர மடைவ னென்றும் பிறர்பழி யறைந்த வற்பன்

எ-து. மாதாபிதாக்களிடத்திலே அன்புவையாது விட்டவன் தரித்திரனுமா யுள்ளத்தில் துக்கத்தையடைந்து வருந்தித் தனக்கு வருமென்றிருந்த பதார்த்தங்களிலே யொன்றும் வந்து கைகூடாம லதினுலே மனத்தில் துக்கத்தையடைவான். பிறரையடாப் பழிசொன்ன அற்பன் அழகுகெட்ட கண்ணையு மிளைத்த நெஞ்சினையு முடையவனு யெந்நாளுந் துக்கத்தை யடைவான். எ-று. (கூகூ)

கூட்டியே யவலர் தம்மைக் கூறினன் பெரியோர் குற்றம்
நாட்டமும் பிதுங்க நீங்கா நடலையை யுறுவன் மாலை

சூட்டிய கணவன் றேனைத் துறந்தகத் தூய்மை யற்ற
வாட்டடங் கண்ணி தோளை மருவினோன் வாத ரோகி.

எ-து. பொல்லாதவர்களைக் கூட்டி யச்சபையில் பெரியோர் செய் திருக்கிற குற்றத்தைச் சொன்னவன் கண்ணிலே பூனும் புறப்பட்டு அதனாலொருக்காலு மொழியாத துக்கமடைவான். தன்னை யக்கினிசாட்கியாய் மாலைசூட்டிக் கைப்பிடித்த கணவனிருக்கவும் அவனைவிட்டுப் பதிவிரதா தருமங் குலைந்து சோரபர்த்தாவுடன் கூட எண்ணும் வாள்போன்ற கண்ணினையுடைய மாதனைக் கூடினவன் வாதவியாதியைப் பொருந்துவான்.

மிருதியின் வழியை விட்டு வேணடிய செல்லாஞ் செய்தா
னுருவினு மனத்துந் துன்ப மொருவில னென்று மற்றைக்
கரிசருங் கலப்பர் தத்தங் கடுவினைக் கிசைந்த கட்டம்
விரியுநூல் துயர பேதந் தனித்தனி விளம்பும் வேலை.

எ-து. மனுமுதலிய மிருதியின் வழி நடவாது தன் மனத்துக்கேற்ற படி வேண்டியதை யெல்லாஞ் செய்தவன் சரீரத்தினும் மனத்தினும் எக்காலமு மொழியாத துக்கத்தை யனுபவிப்பான். ஈண்டுக் கூறியதன்றி மற்றைப் பாவபேதங்களைச் செய்து அதனால் நரகசேடத்தைப் பொருந்திய பாவிகளுந் தாந்தாஞ்செய்துள்ள பொல்லாவினைக்குத் தக்க துயரங்களையடைவார்கள். அவைகளையும் விளங்கக் கூறினு லாகாதோவெனி லத்துயர பேதங்களைத் தனித்தனி விரித்துச் சொல்லுமிடத் திந்தநூல் விரியுமாதலாற் கூறிற்றிலர். அதனைக் கன்மபரிபாகநூலில் வந்துழிக்காண்க. எ-று. ()

அதிபாதக முதலிய பாவஞ்செய்தவ ரடையும் பயனையும்
அவர் பின்னர்ச் செய்யுஞ் செயலையு மேலு மோர்
வகையாற் றொகுதது மூன்று திருவிருத்
தத்தா லுணர்த்துகின்றார்.

வேறு

பன்முறை யாமதி பாதகரோ பன்னெடு நாண்மல பாதகரோ
பன்மய வாமக பாதகரோ பற்பல பன்றிமெய் பற்றுவரோ
பன்மய மற்றைய பாதகரோ பற்பல நாயுடல பற்றுவரோ
பன்மய வாமுப பாதகரும் பற்பல பாமர சாதியரோ.

எ-து. பலகாலு மதிபாதகத்தைச் செய்தவர்கள் நெடுநாள் நரகத்திற் கிடந் தனுபவித்துப் பூமியில் வந்து மலத்திற் கிருமியாகி யனுபவிப்பார்கள். பலகாலு மகா பாதகத்தை செய்தவர்கள் ஊர்ப்பன்றி முதலிய பன்றியுடலை யெடுப்பார்கள். பலகாலு மகா பாதக வுபபாதகத்தைச் செய்தவர்கள் பலபலநாயுடலை யெடுப்பார்கள். பலகாலு முபபாதகத்தைச் செய்தவர்கள் பலபலவண்டெச்சாதியாய்ப் பிறப்பார்கள். எ-று. (சஉ)

பண்ணினர் முன்னதி பாதகமே பண்ணுவ ரேயதி பாதகமே
பண்ணினர் முன்மக பாதகமே பண்ணுவர் பின்மக பாதமே

பண்ணினர் மற்றைய் பாதகமுன் பண்ணுவர் மற்றைய பாதகமே
பண்ணினர் முன்னுப பாதகமே பண்ணுவர் பின்னுப பாதகமே.

எ-து. முற்சனனத்தி லதிபாதக மகாபாதகம் உபபாதகம் இவைகளுக்குத் துல்லிய பாதகங்க ளிவைகளைச் செய்தவர்கள் இச்சனனத்தும் அவ்வண்ணமே யப்பாவ பேதங்களை முன்ன ரியற்றிய வாசனைப்படியே செய்வார்கள். எ-று. (சஈ)

பண்ணினர் மற்றைய பாவவிதம் பண்ணுவ ரேபல பாவவிதம்
பண்ணின ரேறபரி காரவிதம் பற்றிலர் முற்றிய பாவ விதம்
பண்ணில ரேற்பரி காரவிதம் பற்றிய வாழ்குழி பற்றுவரே
பண்ணிய பாதக சேடமுறப் பாரிழி யோனியும் பற்றுவரே.

எ-து. முற்சனனத்திற் பாவத்தைச்செய்தவர்கள்இச்சனனத்திலும் அப்பாவத்தையே விரும்பிச்செய்வார்கள் ஒருசனனத்திற் செய்த பாவம்பிறிதொரு சனனத்துந் தொடர்வதனுற் குற்றம் போம்படி பரிகாரஞ் செய்வாராலுல் அப்பாவபலனை யடையார் வைதிகசநுரு சைவத்துங் கூறியபடி ஆசிரியராற்பரிகாரஞ்செய்துகொள்ளாதிருப்பாராலுல் அக்குற்றம்போகாது. ஆதலா லப்பாவபலம் போம்படி நரகக்குழியில் கிடந் தழுங்குவார்கள். அப்படி யந்நரகபுவனத்திற் போக மனுபவித்துத் தொலைந்தவாறே யப்பாவ சேட மனுபவிக்கும் பொருட்டுப் பூமியில்வந் தீனசாதியாயும் பிறப்பார்கள். எ-று. (சச)

மேன்முடிந்தது முடித்தலென்னுந் தந்திரவுத்தியா
லுணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்

என்றுவினை யொன்றுபல சேடமு மிசைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும வெய்யவினை மாய
நின்றமுனி யன்றுணர நிக்குண னினைந்தே.

எ-து. வெளி. (சரு)

மேற்சிவத்துதி யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

அன்றற மாநிய றைந்தவனே
யருக்கனு ரப்பல றைந்தவனே
குன்றவி லங்கையிற் கொண்டவனே
கோலவி லங்கையிற் கொண்டவனே
வென்றிநி னைந்துவி லங்கலுமே
மிண்டியெ டுக்கவி லங்கலுமே
யன்றவ ளுக மாக்கினனே
யவனிசைக் கங்கிய ரக்கினனே.

எ-து. சிருட்டி தொடக்கத்தி லகத்தியர்முதலாயினோர்க் கறமுதலிய நான்கையு முபதேசித்தவனே, சூரியனுக் குரமாயிருந்த பல்லை யுடைத்துப் போக்கினவனே, மகாமேருவை வில்லாக வுள்ளங்கையிற் பிடித்தவனே, அழகுபொருந்திய இலங்காபுரியை யிருப்பிடமாகவுடைய விராவணன் தன் வெற்றிப்பாட்டைக் கருதித் திக்குவிசயம்பண்ணப் புறப்புட்டகாலத்திற் கயிலாயபருவதத்தைக்கண் டதனை யிடுக்கினை லெடுக்க அவன் சரீரத்தைப் பெருவிரலாலூன்றி நெருக்கினவனே, பின்பந்த இராவணன் றன் முன்கை நரம்பைவாங்கி யாழாகக்கொண்டு சாமவேதத்தைக் கானம்செய்ய அவ்விசைக்குச் சந்தோஷித்து அக்கினியின் மெழுகுபோலுருகினவனே. எ-று.

ஏகாரங்கள்-ஈற்றசை.

வாக்கிறை நோயினை மாற்றினனே
மனமய லாதிக்கு மாற்றினனே
தூக்கியற் சுந்தரன் றூதுவனே
தொண்டர்மு கந்துண்ணுந் தூதுவனே
பாக்கவிப் பாண்டியன் மந்திரியே
பாசம றப்பகர் மந்திரியே
நோக்கரி தாகிய நுண்ணியனே
நொடிபலி யூன்கல நுண்ணியனே

எ-து. வாகீசவடிகளாகிய அப்பருடைய சூலை வியாதியைப் போக்கினவனே, என்மனத்துண்டான மயக்கமாகிய தீமைக்குப் பகைவனாயுள்ளவனே, தமிழ்நடைச் செய்யுளாகிய திருப்பாட்டை யருளிச்செய்யுஞ் சுந்தரமூர்த்திக்குத் தூதுசென்றவனே, பரமாநந்தமான அமிர்தத்தை யடியார் முகந்து பருகுதற்குப் பாத்திரமாயுள்ளவனே, பாக்கவியினாலே புலவர்கள் துதிக்கும் பாண்டியனுக்கு மந்திரியாகிய தென்னவன் பிரமராயரென்னும் ஆளுடையவடிகளுடைய மலமாயாகன்மம்போம்படி குருந்தின்கீழ் ஆசிரிய மூர்த்தமாயெழுந்தருளியிருந் துபதேசித்த இரகசியப்பொருளை யுடையவனே, ஊனக்கண்ணினால் காண்பதற்கரிதாகிய சூக்குமமா யிருப்பவனே, தாருகாவனத்தி லிருடிபத்தினிக ளழைத்திடும் பிச்சையை யூனையுடைத்தாகிய பிரமகபாலத்திலேற் றுண்பவனே. எ-று. (௬௭)

குமரன்றுதி யுணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

மாலயன் மயலுறவு மாலெரி வடிவுடைய
காலனை வெருவுறவுங் காதிய கழலடியன்
ஆலந னிழல்மருவு மாரண னவனருளும்
வேலன திருபதமும் வேணி ரோணினரோ.

எ-து. மாலும் பிரமனுந் தாங்கள் சகத்துக்குக் கருத்தாவென்று மயக்கத்தையடைய, அது நீரும்படி தோன்றிய பெரியஅக்கினிச்சுவாலையையும்

மார்க்கண்டர்க்காக வந்த எமனைக் கலங்கத்தக்கதா யுதைத்த வீரக்கழலை யுமணிந்த ஸ்ரீபாதத்தையுமுடையவனும்,வடதருவி னீழலிலிருந்து வேதாகமங்களை யருளிச்செய்தவனுமான சிவபிரான் அருளிய பிள்ளையாருடைய இரண்டு ஸ்ரீபாதங்களை விரும்பினவர்களே பெருமையையுடையவர்கள்.எ-று.

அகத்தியர்துதி யுணர்த்துகின்றார்.

தீதுக நினைபவருஞ் சிவகதி தருவதுநா
னேதென வெனுமவரு மெனதுரை யினிதறிமி
னோதுக வொருமையுட னுலகுய வுமையுதவும்
போதக னருள்புணரும் பொதிமலை முனிபுகழே.

எ-து குற்றந்தீரக் கருதுவோரும், சிவபதத்தை யடையும் நெறியாதென நினைப்பவரும், யான் சொல்லு மொழியினை நன்றாக வுணர்வீர், வையகமெல்லா முய்யும்பொருட்டு உமையா ளருளிய ஞானாசிரியனாகிய பிள்ளையார் திருவருளைப்பெற்ற பொதியின்மா மலையிற் றமிழ் முனிவன் கீர்த்தியை ஒருமைப்பாடுடன் வந்தனைசெய்தோதுக' எ-று. (௬௧)

ஒன்பதாவது

சுவர்க்க நரகசேடவியல்.

முற்றிற்று.

பத்தாவது

சிவஞானயோகவியல்.

மேலிவ்வோத் தென்னுதலிற்றோ வெனின்-ஒத்து நுதலியதூஉ மோத்தினது பெயருணாக்கவே விளங்கும், ஆயினிவ்வோத் தென்ன பெயர்த்தோவெனின் சிவஞான யோகவியலென்னும் பெயர்த்து. மேலையோத்திறோ டிதற்கியை பென்னையோ வெனின் முன்னையியலுள் புண்ணியபாவங்களுக்கீடாகச் சரீரமெடுத்தவரது, அடையாளங் கூறிஅதனுட் புண்ணிய பலத்தாற் சரீரமெடுத்தவர்கள ஞானாசிரியனை யடைந்து சிவஞானயோகத்தை யடையு முறைமை கூறினு ராதலின் அதனோடியை புடைத்தென்க.

இத்தலைச் செய்யுளென்னுதலிற்றோ வெனிற் கிரியாபாதத்து முறைமையைக் கூறி மேல் ஞானயோகத்தின் பகுதி கூறுதலால் விநாயகத்துதி யுணர்த்துதனுதலிற்று.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

ஒருவ னிரண்டற வெங்கணு மொழிவற வொன்றியு ணின்றவன்
இருவர கம்பர மென்றவாங் கிகலற வன்றெரி யொன்றினன்
அருளிய வைங்கர னன்பாக ளகவினை நைந்தற வன்புசெய்
கரிமுக னம்பவ ளம்புரை கணபதி யெங்களி கண்களே.

எ-து. ஒப்பில்லாதவனு மெவ்வுலகினும் நீக்கமின்றிப் பேதமறக் கலந்துநிற்பவனுகி நாமே பிரமமென்ற மாலயனுகிய இருவர் மாறுபாடுநீங்க அக்காலத்து அழலின் வடிவான விறைவன் அருளிய ஐந்து கரமுடையனுகித் தன்னடிக்கன்னபர்கள் வினைசேய்ந்து போகக்கருணை செய்யும் யானை முகத்தினையும், அழகிய பவளம் போனற நிறத்தினையு முடையவனுய்ப் பதினெண் கணங்களுக் கதிபதியென்னும் பெயரினையுடையவ னெமக்கு மகிழ்ச்சியை வழங்கும் புறப்பொருள் யாவையுங் காட்டும் கண்கள்போலகப்பொருள் யாவையு முணர்த்துங் கண்கள். எ-று. (க)

இறைவன் வணக்கங் கூறுகின்றார்.

உருவரு வென்ற வுடம்புட னொருவ விரண்டனு பந்தமு
மிருண்மல பந்தமு மந்தமு மிணையுமி லின்புற நம்புட
னிருமல னின்ப நிரந்தவ னிலன்முடி வெங்கு நிறைந்தவ
னருளிய சந்தம தன்பொரு ளவனவ ளென்று வணங்குவாம்.

எ-து. தூலசூக்குமமாகிய இரண்டு சரீரத்துடன் மாயையும், கரு மமும், இருள்போன்ற ஆணவமலத்தின் மயக்கமும், எமக்கு விட்டு நீங்க வும் முடிவும் புரைவுமில்லாத பேரின்பம் எம்மைவந்தடையவும் யாம் இன்ப வடிவினுமாய், நாதமுதல் மண்ணீறாக எவ்விடத்து நீக்கமறவு நிற்பானுகி அநாதிமல முத்தனுமாகிய சிவபிரா னருளிச் செய்த திவ்யாகமங்களின் சொல்லையு மதனுட்பொருளையுஞ் சிவனுஞ் சத்தியுமாகக் கருதி ஆதரவோ டும் வணங்குகின்றேம். எ-று. (உ)

ஞானயோகத்தின் பகுதி யுணர்த்துகின்றார்.

வேறு.

அலற்பிறப் பவல மாவிக் கறவுற வறிவா னந்தஞ்
சொலத்தொடங் குவங்கேண் ஞான யோகமுந் தூயவர் சத்தி
மலத்தினு மநாதி முத்தன் மயமுணாந் துணர்த்தல் ஞான
முலப்பிலா வவனுள் வேறற் றுறைதலை யுணர்தல யோகம்.

எ-து. ஆன்மாக்களுக்குச் சனனமரணத் துயரமுண்டாக்கும் பிற ப்பு விட்டு நீங்கவும், ஞானாநந்தம் வந்து பொருந்தவும் யாம் ஞானயோகத் தையுஞ் சொல்லப் புகுகின்றேம். அதனை நீ கேள், அது எவ்வாறெனிற் குற்றகுற்ற சிற்சத்தியை யுடையவனு யநாதியே மலத்தை நீங்கிய கடவு ளின் சொரூபத்தை யாசிரியன் முன் ஆராய்ந் தறிந்து மாணாக்கருக் கறிவித் தல் ஞானம் நாசோற்பத்தியில்லாத வக்கடவுளுடன் பேதமின்றிக் கலந்தி ருத்தலை யறிதலே யோகம். எ-று

உம்மை-இறந்தது தழீஇயவெச்சம். (௩)

ஞானயோகியின் முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.

தன்னது சத்தி காட்டுந தத்துவந் தொடர்ச்சி நீங்க
அன்னிய னலனைத் தன்னே டநாதிய மலன் றன்னைக்
கன்மமு மலனைத் தாமுன் கண்டுகண் டிடாது காட்டப்
பின்னத னுலவ் வுண்மை பெற்றவன் ஞான யோகி.

எ - து. ஆன்மாக்களுக்குக் கலைமுதலிய தத்துவங்களின் பந்தம் விட்டு நீங்கினவாறே தனக் கன்னியனல்லானுகி யநாதியே மலமில்லாதவ னுமாகிச் சுட்டுணர்வா லறியப்படாத சிவபிரானை ஆன்ம சிற்சத்தி பிரகாசி ப்பிக்கும், அக்கடவுளை ஞானுசிரியர் தாமுதற்கண் டனுபவித்ததனை மா ணுக்கற்குக் காட்சியாற் காட்டாம லுபதேசத்தினு லறிவிக்கப் பின் பவ் வறிவினு லம்மெய்ப்பொருளை யடைந்தவனே ஞானயோகி யாவான். எ-று.

அந்த ஞானயோகி கேவல சகலமடையாமற் சுத்தாவத்தையைப் பொருந்துவா னென்ப துணர்த்துகின்றார்.

உலகுளார் பெறுறு அஞ்சு மொருபொருள் விழித்த யோகி
யுலகுளார் விழித்த பண்டத் துறங்குவ னுருவ மாக

வுலகெலா மொன்றி வேறற் றெளிருமொப் பிலிதனெண்டா
ளலர்தலைக் கணிந்த யோகிக் கவனலான் றேயம் யாதே.

எ - து. உலகினுள்ளவர் மல மறைப்பினால் சிவதரிசனப் படாமற் றுயில் கொள்ளுமிடத்து அப் பொருளின்கண் ் ஞானக்கண்ணை விழித்துப் பார்த்திருக்குஞ் சிவயோகி, அவ்வுலகில் உள்ளவர் ஊனக்கண்ணாற் கண்டிருக்கப்பட்ட விஷயபதார்த்தங்களிடத்துத் தான் றுயில்கொள்ளாநிற்கு மாகையால் தற்சொரூபமென அவ்வுலகமுங்கலந்து தானேயாகிப் பேதமறநின்று விளங்கு மொப்பில்லாத பரமசிவனுடைய ஒள்ளிய சிபாததாமரையைத் தன்தலைக்கலங்காரமாகப் புனைந்த அந்தஞானயோகிக்கு அப்பரமசிவனே யல்லது வேறறியும்பொருள் யாதோ. எ-று. (௫)

இந்த ஞானயோக முதலியவற்றை யிறைவன் முதனூலாகிய
திவ்யாகமங்க ளுரைக்கின்றமை கூறுகின்றார்.

ஒப்பிலி யநாதி முத்த னோதிய காமி காதி
யிப்பர ஞான யோகம் விரியவே யியம்பு மென்றும்
தப்பிலாக் கரும யோகந் தருமமுன் கருமஞ் சாரும்
அப்பல பேத மென்ற வனைத்தையு மறையு மன்றே.

எ-து. தனக்கொப் பொருவரு மில்லாதவனும்,அநாதியே மலமுத்தனுமாகிய சிவபிரான் அருளிச்செய்த காமிகமுதல் வாதுள மீறாகிய இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும், இந்த மேலான ஞானயோகத்தை விளங்க விரித்துக்கூறும், அது அல்லாம லெக்காலமும் தவறில்லாமற்காணுங் கருமயோகமென்றும் புண்ணிய பாவங்களென்று முன் ஈட்டப்பட்ட வினையின் பலன்களென்று சொல்லப்பட்ட யாவையும் விரித்துரைக்கும். எ-று.

அன்றும்-எயும்-அசைநிலை (௬)

அநாதிமலமுத்தன் றன்மை யுணர்த்துகின்றார்.

காட்சியிற் பொருளு மந்தக் காட்சியான் முன்னங் கண்டே
யாட்சியா மநுமா னத்தி னருந்தமு மனுகொ ணாத
சேட்சியிற் பொருளு மையந் திரிவறச் செப்பிச் சீவ
னாட்சிய வறிவு மாக்கு மவன்மலத் தநாதி முத்தன்.

எ-து. காண்ட லளவையினால் அளக்கும் பொருளையு மக்காண்டலினால் தான் முன்கண் டனுபவித்தறிந்து பின்னொருகாலத்தி னிருமித் தறியும் பொருளையு மிவ்விரண்டினாலு மளத்தற் கரிதாகிச் சொல்லளவையினாலளக்கு மாகமப்பொருளையும் ஐயம் விபரீதமறக்கூறி அவ்வளவைகளா லுயிர்களிடத் தனுபவசித்தமாகிய அறிவுகளையு முண்டாக்குவானே யநாதியில் மலத்தினின்றும் விடப்பட்டவன். எ-று. (௭)

பரசமயத்தினின்றவர்கள் இச்சைவசமயத்துக் கதிகாரியாகி
வரு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.

இருவினை யுணர்ந்த புத்த ரவர்முத லிகலும் வாதத்
தெரிசன மனைத்துஞ் சேர்ந்தார் சிவசம யத்துச் சேர்வார்
பொருவிலி புகன்ற வாக்கிற் கருமநன் னெறியும் புக்கே
விரவுவர் ஞான யோகம் விடுவர்மெய் யடைவர் மெய்யே.

எ-து புண்ணிய பாவங்களை யுண்டென் றறிந்த புத்தர்முதலொன் றுக்கொன்று மாறுபடச் சொல்லும் சமயிகள் நிலைமை யாவையு மறிந் தடைந்தார் முன்பு செய்த நல்வினைப் பகுதியாலே சைவமயப் பற்றுள்ள ராவார். பின் அவ்வா றடைந்தவர் ஒப்பில்லாத இறைவனால் கூறப்பட்ட ஆகமங்களிற் சொல்லும் சரியை, கிரியைகளை யனுட்டித்துப் பின்பு ஞான யோக மடைவார்கள், அடைந்தவாறே சரீரபந்தம் விட்டு உண்மை நிலை யையு மடைவார்கள் எ-று

கரும நன்னெறியுமென்ற வும்மையால் யோகபாதமு மென்பதூஉங் கொள்க. (அ)

சைவத்திற் சிறப்பு மேனையவற்றிற் சிறப்பின்மையு
முணர்த்துகின்றார்.

எடுத்ததோ ராக்கை தன்னி லிருண்மல சத்தி தன்னைத்
தடுத்தருள் சைவ நூலின் சாதன மதனைத் தள்ளி
விடுத்துவீ றற்ற நூலின் சாதனம் விருப்பு வார்முன்
அடுத்தவா ரமிர்தம் விட்டுப் புற்கையா தரிப்பா ரன்றே.

எ-து. இவ்வாறெடுத்த உடம்பிலேயே இருளாகிய வாணவமலத் தின் சத்தியை நீக்கிப் பேரின்பத்தை வழங்குவதாய் சைவசாத்திரத்திற் சொல்லப்பட்ட மார்க்கங்களை யாய்ந்துணரா தொழித்து மலபந்தமுடைய வராற் சொல்லப்படுதலின் மேன்மையற்ற புன் சமயங்கள் சொல்லு மா ர்க்கங்களைப் பொருளென மதித்து விரும்புகின்றவர்கள், தமக்கெதிரா யனு கியிருக்கிற நிறைந்த அமிர்தத்தைவிட்டுப் புற்கை யுணவுண்ண விரும்பு கின்றவரோ டொப்பாவார்கள். எ-று.

புற்கை-கூழ். (கூ)

மேல்அயல் நூல்களின் பகுதியு முணர்த்துகின்றார்.

ஒப்பிலி யநாதி முத்த னுரைக்கய னூலொவ் வொன்று
தப்பறுஞ் சிருட்டி யாதித் தலைமையொவ் வொருவர் தம்மை
யப்பா மென்னு மற்றை யனைவரும் பரமே யென்னுந்
தப்பறத் துணியும் புத்தி தன்னையும் பரமே யென்னும்.

எ-து. தனக் கொப்பில்லாதவனாகிய வநாதிமல முத்தனாற் சொல் லப்பட்ட சிவாகமங்களுக் கயலாகிய சமயநூல்களி லொவ்வொரு நூல்கள்

குற்றமற்ற படைப்பு முதலிய தொழில்களால் தலைமை பூண்ட பிரம்விட்டுணுக்களி லொருவ ரொருவனை யந்தந்தநூற் கதுவே பரப்பிரமமென்று சொல்லும். மற்றை வேதாந்தநூல் சீவகோடிக ளெல்லாவற்றையும் பரமே யென்று சொல்லும் மற்றைப் பவுத்தநூல் தவத்தை நிறுவிக்கும் புத்தி தத்துவத்தையும் பரமேயென்று சொல்லும். எ-று.

எல்லா முணர்ந்தவராற் சொல்லப்பட்டதல்ல ஆகையாற் சிற்றறிவுடையவர் செய்தாலு மொருவழிப்படாது தங்களின் மாறுபடக்கூறி மயங்குமென்க. (௰)

முன்கூறிய சமயவாதிகளை நோக்கி மறுத் துணர்த்துகின்றார்.

அசேதன வாக்கை யாள ரவாபரப பிரம மல்ல
அசேதனத் தநாதி முத்தன் சிவன்பரப பிரம மாகும்
அசேதன வாக்கை யின்றே லறிவுமஞ் சனத்தார்க் கில்லை
அசேதனத் தநாதி முத்த னதிபரா யாக்கு வானும்.

எ-து. கலாதி தத்துவங்களாகிய சரீரத்தாற் கட்டப்பட்டவர்களாதலாலும் அச்சரீரப் புணர்ச்சி யில்லாதவிடத்து மலமறைப்பாலறியுந் தொழிலுந் தடைப்படுமாதலாலும் ஆன்மாக்கள் பலரும் பிரமமல்ல. ஆதலான் மும்மலங்களினின்றும் அநாதியேவிடப்பட்ட சிவனே பரப்பிரமமாவான். படைப்பு முதலிய தொழில் பூண்ட காரணகருத்தாக்களை யுண்டாக்குவானும், அவ்வநாதிமல முத்தனேயாம். எ-று.

உம்மையா லவர்களை யுண்டாக்கின்றவனும், அவர்கள் செய்யும் கிரிகைளுக்குத் தன் சத்திகொண்டு செய்விப்பவனும், தனுகரண புவன போகங்க ளெல்லாவற்றையு முண்டாககுகிறவனு மவனே யென்று கூறியதென்க. (௰௧)

அச்சிவன் விகாரியல்ல வென்பதனை யுவமை முகத்தா லுணர்த்துகின்றார்

உருக்குத னவநீ தாதி யுலர்த்துத லீர மண்ணும
விரிக்குதல் கமல மாதி வெறிகமழ் குவளை மறறுஞ்
சுருக்குத லென்ற விந்தத் தொழிலவித மில்லா னேனு
மருக்கனே யவற்றிற் கேது சடச்செயற் கநாதி முத்தன்.

எ-து. வெண்ணெய் முதலிய பொருள்களை யுருக்குதல், ஈரமண்ணை யுலாத்தல் தாமரைப்பூ முதலியவற்றை யலர்த்தல், மணம் வீசுகின்ற நெய்தல் முதலான மலர்களைச் சுருக்குத லென்று சொல்லும் வினையினது வேறுபாட்டை யில்லாதவனானாலும் அத்தொழில்கள் முடிவிற்கு சூரியனே காரணமானாற்போலச் சரீர முதலியவைகளை யுண்டாக்கிக் காரியப்படுத்துவதற்கும் அநாதிமலமுத்தனே காரணனாவான். எ-று.

ஆதியென்றதனால் மெழுகு வெல்லமுதலியனவுங்கொள்க. (௰௨)

பதிமுதலிய திரிபதார்த்தமும் அநாதியென்பதூஉம், அவற்றுள் பாசம் நீங்குமுறைமை இது என்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்.

அநாதியே யமலன் சுச்சி தூனந்தன் பதியான் மாக்கள்
அநாதியே பெத்தர் பந்த மகவிரு ளநாதி மூன்றும்
அநாதியே பசுபா.சத்திற் பக்குவத் ததுல ஞன
அநாதியே யமலனாலே யவர்தமை யவைக ணீங்கும்.

எ-து. அநாதியே மலத்தினின்றும் விடப்பட்ட நித்திய ஞானாநந்த சொரூபத்தை யுடையவனே யிறைவன், அநாதியே மலமுதலியவைகளால் தடுக்கப்பட்ட ஞானக்கிரியைகளை யுடையவரோ ஆன்மாக்கள், இருளாகிய ஆணவ மாயை கன்மமாகிய மூன்று மநாதியே கட்டுகளாயுள்ளவை. ஆகையான் மலமாயா கன்மங்கள் பரிபக்குவப்பட்ட விடத்து ஒப்பில்லாத சிவனுகிய அநாதி முத்தனாலே யநாதி பெத்தராகிய ஆன்மாக்களை யநாதியே பந்தங்களாகிய பாசங்கள் மூன்றும் விட்டு நீங்கும் எ-று. (௰௫)

அவ்வாணவ தோடத்தைப் போக்குவித்தற்குத் திட்டாந்த முணர்ந்துகின்றார்.

செம்பினிற களிம்பு தானே செம்பினை நீரா தென்றுஞ்
செம்பினுக் கதனைத் தீர்க்குஞ் சித்தியு மில்லைத் தேரிற்
செம்பினிற் களிம்பு தீர்க்குஞ் சித்தனு முண்டு தேடிற்
செம்பினிற் களிம்பு தீர்க்கு மருந்துமற் றவனாற் சேரும்.

எ-து. அதனை யாராயுமிடத்துச் செம்புடன் சகசமாயிருக்கும் களிம்பு தானே செம்பினைவிட்டு நீங்காது, அச்செம்பினுக்கு மக்களிம்பைத் தானே நீக்கிக்கொள்ளும் வலியுமில்லை. அக்களிம்பை நீக்கும் பொருட்டுநாட்டமுற்றுவிசாரித்தால் அக் களிம்பை யகற்றவல்ல சித்தியை யுடையவனுமுண்டு, அவனு லக் களிம்பைப்போக்க வல்லமருந்தும் வந்தடையும். எ-று. (௰௬)

மாயா காரியமாகிய சரீரத்தை யான்மாக்களுக் கிறைவனே கூட்டுவானென்பதை உவமைமுகத்தா லுணர்த்துகின்றார்.

விளக்கினுக் கில்லைத் தன்னை யாக்கிடும் வினைதா னென்றும்
விளக்கினை யாக்க வல்ல வினைவிழி தனக்கு மில்லை
விளக்கினை யாக்கிப் போக்கி விழிக்கிரு ளருந்த பேதம்
விளக்குவான் போலு மீசன் விழியுயிர் விளக்கொப் பாக்கை.

எ-து. விளக்குத் தன்னைத்தானே யுண்டாக்கிக் கொள்ள வல்ல தொழில் தன்னிடத்தில்லை, அவ்விளக்குக் காட்டாகிய கண்ணுக்குந் தானே

யுண்டாக்கிக்கொள்ளுந் தொழில் தன்னிடத்தில்லை; ஆதலால் விளக்கென்னுஞ்சுடரை யுண்டாக்கிக் கண்ணின் சோதியைத் தடுத்த விருளை நீக்கிப் பொருள்களின் விகற்பங்களை யறிவிப்பவனே டொப்பானவ னிறைவன். கண்களோ டொப்பன வுயிர்கள், விளக்கினே டொக்குங் கலாதி தத்துவ ரூபமாகிய சரீரம் எ-று. (௯௫)

அச்சரீர மிருவிதமென்று மதற்குக் காரண
மிதுவென்றுங் கூறுகின்றார்.

ஆக்கையுந் தூல சூக்க மெனவிரண் டவற்றுட் டூல
வாக்கைதான் பஞ்ச பூத பரிணமந் தாகுமற்றை
யாக்கையா றைந்திற் கால மாதியி னுரு மந்த
வாக்கையு மாயை தன்னி னமலனின் னருளா லாமே.

எ-து. முன்சொல்லப்பட்ட உடல் தூலவுடலென்றும் சூக்குமவுடலென்று மிருவகைப்படும், அவற்றுள் தூலவுடல் மண்முதல் வானீறாகிய ஐந்துபூதங்களின் பரிணம காரியத்தா லுண்டாகும், மற்றைச் சூக்குமவுடல் காலதத்துவமுதல் நிலமுடிவாகிய முப்பத்தொரு தத்துவத்தாலு முண்டாகும், அச்சூக்கும வுடலின் காரணமாகிய முப்பது தத்துவங்களும் சிவனுடைய இனிதாகிய திருவருளின் பிரேரகத்தினல் மாயையினின்று முண்டாகும். எ-று

தன்மாத்திரை முதலிய வெட்டையும் புரியட்டகமென் றேதியிருக்க, இவ்வாசிரியர் முப்பதென் றேதிய தென்னெனின், அந்த எட்டும் எட்டுவர்க்கமாம், அவை, பூதம்-௫ தன்மாத்திரை-௫ ஞானேந்திரியம்-௫. கன்மேந்திரியம்-௫. குணம்-௩ பிரகிருதி-க. கலாதி-௫. மாயை-க. ஆக எட்டுவர்க்கத்துக்கு முப்பது தத்துவமும் வந்தவாறு காண்க (௯௬)

மேலிவ் வகையை யான்மாக்கள் புணர்ந்து போகந் துய்க்கு
முறையை யுவமான முகத்தால் கூறுகின்றார்.

பாங்குளான் கொடுந்த கோலைப் பற்றியே குருட னூன்றி
யீங்கெமக் கியங்கு மார்க்க மிஃதென வெண்ணிச் செல்வ
னுங்கா னளித்த வித்தை யாதியி னறப ஞானந்
தேங்கிய போகந் தேற்றத் திளைந்துட லியக்குஞ் சீவன்.

எ-து. கண்ணில்லாதவன் தனக்கியல்புடையவ னொருவ னுதவிய தண்டைப் பிடித்துக்கொண் டூன்றி யிவ்விடத்தில் யாஞ் செல்லும் வழியிதுவெனக் கருதிச் செல்வான், அதுபோல மூலமலத்தாற் றடைப்பட்ட ஞானக்கிரியைகளையுடைய ஆன்மாக்களுஞ் சங்கார கருத்தாவாகிய இறைவனருளிய வித்தை முதலிய தத்துவங்களா லுண்டான அற்பவறிவு மாயாபோகங்களை நிச்சயித்துக்கொடுக்க அவைகளை நுகர்ந்து யாக்கையின் போக்குவரவு செய்யும். எ-று. (௯௭)

மேல் உலோகாயதன் முதலிய சமயிகள் ஆன்மாவி னுண்மை யுணராமல் தத்தங் கோட்பாடே யுணர்த்த அதனை மறுத் துணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

ஆக்கையினைச் சிலரான்மா வெனவறைவ ரறிவிலர்மெய்
வாக்குமன மெனுமிவையே யெனமதிப்பர் மதித்தவற்றின்
நீக்கமிலாக் குணமென்பர் நிரந்தவற்றின் மேனின்ற
நோக்கினையு நோவினையு முடைத்தாமா நுவலுங்கால்.

எ-து. உண்மை யறிவில்லாமையால் உலோகாயதன் தூலவுடலையே, ஆன்மாவெனக் கூறுவான். புத்தன் மதத்தை விசாரிக்கு மிடத்து அகங்காரமாகிய அந்தக் கரணங்களையே ஆன்மாவெனக் கூறுவான். அருகன்மதத்தை விசாரிக்குமிடத்துச் சருவான்மாக்களிடத்தும் வியாபித்து நிற்கும் முக்குணங்களே ஆன்மாவெனக் கூறுவான். அவையல்ல அதனுண்மையை விசாரித்துச் சொல்லுமிடத்து, இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவைகளுக் கெல்லா மேலாய் நிலைபெற்ற ஞானக்கிரியைகளை யுடையதே ஆன்மா எ-று. (௰அ)

இதுவுமது.

ஆக்கைசடந் தனித்தியங்கா தறிவனையு மின்றியகத்
தாக்கைவிளக் கெனவறியப் படுங்கரண மான்மாவுக்
காக்கைவிதம் பேதமென வத்தியக்க மறிவிக்கு
மாக்கைவிதந் ததிபதியே யமலனுயிர்க் கதிபதியே.

எ-து. இச்சரீரஞ், சடமாதலால் அறிவுடையனாகிய ஆன்மாவை அல்லாமல் தான் போக்கு வரவு செய்யமாட்டா தாகையாலும், சூக்கும சரீரமாகிய கலாதிகள் அத்தூல சரீரமாகிய மனைக்குப் விளக்குபோல அறிவைப் பிரகாசிப்பிக்குங் கரணங்களாகையால் இந்தச் சரீரங்க ளான்மாவுக்கு வேறாயிருப்ப தொன்றென்பதை நீ பிரத்தியக்ஷ வாதியாகையால் உனக்குக் காண்டலென்னுமளவைதானே அறிவிப்பிக்கும் ஆகையால் சொல்லப்பட்ட சரீரபேதங்களுக் கெல்லாம் ஆன்மாவே யிறைவன், அவ்வான்மாவு மீசுரப்பிரோரக னாகையாலவனுக்குச் சிவனே யிறைவனாவான். எ-று.

அறிவனையுமென்ற உம்மையால் அறிவிப்பவனானசிவனையும் அல்லாமலில்லை என்பதாம். பிரத்தியக்க மென்பது தலைக்குறையாய் நின்றது.

இதுவுமது.

அறிவென்பர் சிலர்சடமே மனமொன்றி னறிவென்பர்
அறியுநிரு மலனறிவை யளிக்கிலென வறைந்திடுவர்
அறிவில்லா ரவர்மூல மலத்தான்மாச் சாதித்தீ
அறிவுடைத்தே மாயையெனுந் துணையினையு மஃதுடைத்தே.

எ-து. மாயாவாதிகள் உயிரை விளங்கிய வறிவென்று கூறுவார்கள். [illegible]சேடிகர் மனமுதலிய தத்துவங்கள் வந்து கூடினகாலத்து அறிவுண்டா

குமென்பார்கள், பரிணமவாதிகள் ஆன்மாவுக்குச் சுதந்திரமாய் அறிவில்லை எல்லாம் அறியுமிறைவ னுணர்த்திஞல் உணருமென்பார்கள். இவர்கள் எல்லாரு மெய்யுணர்வற்றவர்கள். அநாதியே மூலமலத்தினுல் தடுக்கப்பட்ட உணர்வை யுடையதாகி யததனை நீக்கும் மாயையென்னுந் துணைக்காரணத்தையும் துணையாக வுடைய தான்மா. எ-று. (உ௰)

இதுவுமது.

ஆக்கைதனி லோரிடமென் றறைவரல வணுவென்பர்
நீக்கமற வுடன்முழுது நிற்குமென நிகழ்த்திடுவர்
போக்குவா வில்லாத பூரணமே யெனப்புகல்வர்
மேக்கிலர்நுண் டனுமூல வியாத்திக்கும் வியாபகமே.

எ-து. மேலாகிய அறிவில்லாத கன்மயோகிகள், ஆன்மாவை உடலிஞேரிடத் திருக்குமென்பார்கள், அதுவல்லாமல் நையாயிகனும் பாஞ்சராத்திரியும் ஆன்மாப் பரமாணு ரூபமாயிருக்கு மென்பார்கள், சமணருடம்பு முழுவதிலும் வியாபித்து நிற்குமென்பார்கள், மாயாவாதிகள் போக்கும் வரவுமில்லாமல் எவ்விடத்தும் பூரணமாய் நிற்குமென்பார்கள், இவர்களெல்லாரும் உண்மையான தரிசனப்படாதவர்கள்; ஆனுலும் சித்தாந்தம் யாதெனில் நுண்ணியதாயிருக்கப்பட்டதத்துவங்களாகிய சூக்கும தேகங்களுக்குக் காரணமாகி வியாபகியாயிருக்கும். அசுத்தமாயைக்கு மதற்கு மேலான சுத்த மாயைக்கும் அப்பாற்பட்ட வியாபகமே முத்தித்திசையில். எ-று.

மேக்கிலர் என்பதனை முற்றுங் கூட்டுக. (உக)

வியாபக முறைமையைத் தரிசிப்பிக்கின்றூர்.

அமலைக்கு வியாபகனே யானவற்கு வியாப்பியமே
விமலைவியா பகியுயிர்கட் குயிரவட்கு வியாப்பியமே
சமலைக்கு வியாபகியே சமலையுயிர் வியாப்பியமே
சமலைசக வியாபகியே சகஞ்சமலை வியாப்பியமே.

எ-று. நிருமலையாயிருக்கிற சிவசத்திக்குச் சிவன் வியாபகன், அவனுக் கந்த நின்மலையாகிய சத்தி வியாப்பியம், அச்சிவசத்தி ஆன்மாக்கட்கு வியாபகி. அவ்வான்மாக்கள் அவளுக்கு வியாப்பியம். அவ்வான்மாக்கள் தமது மலத்தோடு கூடிய ஆன்ம சத்திக்கு வியாபகர், அவர்க்கவர் சத்திகள் வியாப்பியம். அச்சகத்துக்கு ஆன்மசத்தி வியாபகம். அவ்வான்ம சத்திக்குச் சகம் வியாப்பியம். எ-று.

அதிக விருத்தியை யுடையது வியாபகம், நூனவிருத்தியை யுடையது வியாப்பியம், இப்படி நூனவிருத்தி யதிக விருத்தியின் முறைமையைத் தரிசிப்பித்ததென்க. (உஉ)

இவ்வாறு ஞானவிருத்தி யதிக விருத்தியை யுணர்த்தி மேல்
துல்லிய வியாத்தியை யுணர்த்துகின்றார்.

உயிரொளியு மிருண்மலமு மொன்றுதறுல் வியவியாத்தி
அயர்வுறலா லறிவதனு லதற்குவியா பகமல்ல
அயர்வுறுத்து மதவிருளு மதற்குவியாப் பியமல்ல
நயனவொளி யிருளிவற்றின் கலபபொப்பே நாடுங்கால்.

எ-து. ஆன்மப்பிரகாசமும், அப்பிரகாசத்தை மறைத்து இருளேவடிவா யிருக்கின்ற வாணவமலமுங் கூடிநிற்பது. ஒன்றுக்கொன் றேறறக் குறை வின்றி யிரண்டு மொத்த வியாபகமாயிருக்கும், அவ்வான்மாவினுடைய ஞா னக்கிரியைகள் மலத்தால் தடைபடலால் அதிக விருத்தியை யுடையதல்ல, அதனைத் தடுக்கும் வலியினையுடைய வாணவமலமும் ஞானவிருத்தியை யுடையதல்ல. ஆகையா லான்மசத்திக்கு வியாப்பியமாகாது. அதனு லாராயு மிடத்து ஆன்மசத்திக்கு மாணவத்துக்குஞ் சமவியாத்தி யெப்படி யெ னிற் கண்ணிடத்துண்டாகிய சோதியு மிருளின் பிரகாசமுந் துல்லிய வி யாத்தியா யிருக்கும். எ-று.

இதன்கருத்து, கண்ணொளியானது, இருள் மேலிட்ட காலத்து ஒளி மறைந்து நிற்கு மொளிமேலிட்ட காலத்து மிருண்மறைந்து நிற்கும். இதுபோலச் சிவன் மாயாகாரியமான தனுவாதிகளை யான்மாவுக்குக் கூட் டியகாலத்து ஆணவசத்தி மறைந்த விடத்து ஆன்மசத்திசற்றே பிரகாசமா யிருக்கும். மலமேலிட்ட காலத்து ஆன்மசத்தி மறைந்திருக்குமென் றறிக. * 'ஒளிக்கு மிருளுக்கு மொன்றே யிடமொன்று மேலிடவொன் றொளிக்கும்' என்னுந் திருவாக்காலுணர்க. (உரு)

மேலிறைவன் ஆன்மாக்களுடன் சருவவியாபியா யிருந்
தாலும் பாசந் தன்பரிபாகத்தா லல்லது நீங்கா
தென்பது கூறுகின்றார்.

பரமசிவன் பராசத்தி பல்லுயிர்கட்கும் பயின்றிருக்க
விரவுவதென் னிருளெனிற்கேள் வெய்யவழற் பசுமரத்தின்
விரவியதே பசுமரமும வெந்தவல் வெநதுவிழும்
பருவமுறக் காணமுறப் பதியுமுறப் பழுதறவே.

எ-து. மேலாகிய சிவனும் அவனுடைய மேலாகிய ஞானசததியும் எல்லாவுயிர்களிடத்துங் கலந்திருக்கவும், இருளாகிய ஆணவம் பொருந்துவ

கொடிக்கவி. கட்டளைக்கலித்துறை.

* ஒளிக்கு மிருளுக்கு மொன்றே யிடமொன்று மேலிடிலொன்
றொளிக்கு மெனினு மிருள்டரா துள் ளுயிர்க் குயிராய்த்
தெளிக்கு மறிவு திகழ்ந்துள தேனுந் திரிமலத்தே
குளிக்கு முயிரருள் கூடும் படிகொடிக் கட்டினனே. (க)

தென்னெனி லிவ்வினுவிற்கு விடைகேள் மெம்மையையுடைய நெருப்பு பசுமையையுடையமரத்தின் அடிதொடுத்து முடியளவாக வியாபித்திருந்தா மப்பசுமரங்கள் வெந்தன வல்ல. முதிர்ந்து தமதுபருவம் வந்தவிடத்து தம் மிடத்துண்டாகிய தழலை யுதிப்பிக்கும். * ஞெகிழிக்கோலாகிய கருவியு மதுகொண்டு கடையுங் கருத்தாவு முதலாயின பழுதற வந்துபொருந்த அவ் விடத் தழலுண்டாய் அம்மரங்கள் வெந்து விழுதலைச் செய்யும். அதுபோல் ஆணவமுந் தனக்குப் பருவம்வந்த விடத்துச் சிவனுடைய திருவருளால் தன் வலிகெட்டு நிற்கும். எ-று.

இதன் கருத்து பரமசிவனுடைய பராசத்திமலபரிபாகம் வாராத வா ன்மாக்களிடத்துப் பசுமரததில் , தீப்போலப் பிரகாசமில்லாம ' லிருக்கும். மலபரிபாகம்வந்த ஆன்மாக்களிடத்நுப் பிரகாசித்து மலநாசஞ்செய்து ஆன் மப் பிரகாசத்தை உண்டாக்கிக் காககுமென்க. (உ௪)

இதுவுமது.

உக்கொழியா தொளிக்குமிரு ளுதயகதி யொளிமுன்னே
பக்குவத்திற் பசுபாச வலியடங்கும் பரமசிவ
னக்கனுயிர்க் கருள்புரிய நசித்ததல வசித்ததல
நெய்க்கனநீங் குதலென்ன மாயைய நிலைதொலையும்.

எ-து உதயகாலத்தில் சூரியப்பிரகாசத்தின்முன் இருள் நாசமடை யாமல் மறைந்து நின்றதுபோலச் சிவனுடைய அனுக்கிரகத்தினல் ஆன் மாக்கள் பசுத்துவமாகிய ஆணவமலம் - அதனுக்குப் பருவம்வந்தவாறே நா சமடையாது, உயிரின் ஞானககிரியைகளைத் தடுக்கும் வலிகெடும். மாயாகா ரியங்களும் நாசமடைந்தனவு மல்லாமல் நிலைபெற்று நின்றனவெம் அல்லா மல் உறைந்திருந்த நெய் உருககினபோது கனங்குறைந்து நெய் கெட்டுப் போகாமலிருக்கின்றது எப்படி? அதுபோல முத்திநிலையிலும் இந்தமலங்க ளும் கெடாமல் ஆன்மாக்களைப் பந்தியாமலும் நிற்கும். எ-று (உ௫)

மேலுமோ ருபாயத்தால் இறைவனைத் தொட்டு மூலமல
மீறுகச் சூக்கும தூலமாகி நிற்கும் பகுதியைத
தரிசிப்பிக்கின்றார்.

நுண்ணியனே சிவன்றாலஞ் சததியவ ளையாக்கு
நுண்ணியளே நொய்யாக ளதிறூலர் நுதன்மதிககு
நுண்ணியரே நொய்யார்தஞ் சத்திகளுக் கவர்தாமும
நுண்ணியரோ நோய்க்கவர்க்கு மதிதூல தாநோயே.

எ-து. சிவன் சிவசத்திக்குச் சூக்குமமாயிருப்பான். அச்சிவனுக் குச்சத்தி தூலமாயிருக்கும். அச்சிவசத்தி ஆன்மாக்களுக்குச் சூக்குமமாயி ருக்கும். அச்சத்திக்கு ஆன்மாக்க ளதிதூலமாயிருக்கும்; அந்த ஆன்மாக்கள்

* ஞெகிழிக்கோல்-தீக்கடைகோல். ஞெலிகோலென மரீஇ வழங்கும்.

தமதுசத்திக்குச் சூக்குமமாயிருக்கும். அந்த ஆன்மசத்தி ஆன்மாவுக்குத் தூலமாயிருக்கும். அந்த ஆன்மசத்தி மும்மலங்களுக்குஞ் சூக்குமமாயிருக்கும். அந்த மும்மலங்களும் ஆன்மசத்திக்குத் தூலமாயிருக்கும். எ-று. (உசு)

அந்த ஆணவமாகிய பிணியை நீக்குவான் அநாதிமுத்த
னாகிய மருத்துவன் என்று இரண்டு செய்
யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

பெருநோயே மூலமலம் பிணிமருந்து முடன்மூலந்
தருமமலன் மருந்துவனே மருந்தறிந்து சாராது
பெருநோயர் மருந்தறியா ரொனல்பேசிப பெறுவ நல
நிருமலனே மருத்துவனென் றறிகபிணி நீங்கிடுமே.

எ-து. ஆணவமலம் ஆன்மாக்களுக்குப் பெரிதாகிய பிணி, அப்பிணிக்கு மருந்தாகி மாயாகாரியங்களாகிய தனுகரணாதிகளும் அதனோடு அன்றே உள்ளது. அம்மருந்தினையுதவிப் பிணிதீர்ப்பவன் நின்மலனாகிய சிவனே. மருந்து தானேயறிந்து வந்தடையாது எனவும், பெரிதாகிய வாணவ நோயையுடைய யுடையாராகிய ஆன்மாக்கள் தாமே தம்பெருநோயைப்போக்கிக்கொள்ளும் அதற்கு மருந்து அறிந்ததர் அல்லர் எனவுஞ், சொல்லுதலைச் சொல்லி இருந்ததனால் அப்பிணி நீக்கம் வந்தடைவது அல்ல. அநாதி மலமுத்தனாகிய சிவனே பிணியைநீக்கும் பண்டிதனாவான் என்று அறிந்து அவன் மாட்டு அன்புசெய்யப் பிணிநீங்கும். எ-று.

ஈண்டன்பென்றது, சமர்நிசெய்தல் என்றறிக. (உஎ)

இதுவுமது.

மருத்துவனும் பிணியாளி யெனிற்பிணியு மாறாது
மருத்துவன்முன் பிணியாளி யெனிற்பிணியை மாற்றியதோர்
மருததுவனுண் டிம்முறையின் மாற்றமன வத்தைவரு
மருந்துவனே யநாதிமல முத்தனென மதிக்கவரோ.

எ-து.பண்டிதனும்நோயுடையானெனின் பிணிநீங்குவது அல்ல பண்டிதன் முன்நோயையுடையானெனில் அந்நோயை நீக்கினனொரு பண்டிதனுள்ளும், இம்முறையான் ஒருவன் பிணியை மாற்றுவான் ஒருவன் உடனாகத் தொன்றுதொட்டு அநவத்தை என்னுங் குற்றம் வருமாதலால் அநாதியேமலத்தினின்றும் விடப்பட்டவனே யுயிர்கள் அடைந்த ஆணவம் என்னும் பிணியை நீக்கும் பண்டிதனாவான். எ-று,

ஓரோ-அசை. இவ்விரண்டு செய்யுளிடத்தும் பிணியெனவும், மருந்தெனவும், மருத்துவ னெனவும் வருவன ஆகுபெயர். (உஅ)

மேல் சரீரியல்லாத சிவனே யுலகம் யாவையும் மாக்கி நிறுத்தி யழிக்கு முறைமையைக் கூறுகின்றார்.

ஆக்கையினை யியக்குதற்கு மாக்கையிலை யான்மாவுக்
காக்கையிலா னவனமல ளுக்குவிப்ப னனைத்துலகு
மாக்கியொரு மூவரைமுன் முக்குணத்தி னளிப்பிப்பன்
போக்குவிப்ப னவர்பாற்றன் சத்திவிதத் தினைப்புணர்த்தே.

எ-து. ஆன்மா அசரீரியா யிருந்து எப்படி யுடலைப் போக்குவரவு செய்விக்குமோஅதுபோல நின்மலனுமாய் அசரீரியுமா யிருக்கிற சிவன் தன் சந்நிதி மாத்திரத்தில் எல்லா உலகங்களையு முண்டாக்குவான். அது எவ்வாறு எனின் தாமதமுதலிய முக்குணத்தையுடைய மூவரையு முண்டாக்கி அவரிடத்தில் தன் சத்திபேதமாகிய கிரியாசத்தியைப் பிரமனிடத்து * அதிட்டித்துச் சிருட்டி கிருத்தியமும், ஞானசத்தியை மாயனிடத்ததிட்டித்துத் திதிகிருத்தியமும், இச்சாசத்தியைச் சீகண்ட பரமேசுரனிடத் ததிட்டித்துச் சங்கார கிருத்தியத்தையும் செய்வான். எ-று.

போக்குவிப்ப னென்பதனாற் சிருட்டியுந் திதியும் கூறியவாறு.

இதுவுமது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

உள்ளுறச் சத்து வந்தா னுருத்திர னுருவந் தோன்று
முள்ளுற விராச தந்தா னுதிக்குமா லுருமுன் மெய்யி
னுள்ளுறத் தமோகு ணந்தா னயனுருத் தானு முற்ற
வொள்ளிய வொருமூ வர்க்கு மொழிபபிறு வாய்வே றொன்றும்.

எ-து. சிருட்டி பேதங்க ளனேகமா யிருக்கும்.அதில் பௌராணிகப் பிரக்கிரியையில் தோற்றமான பிரகிருதி மாயையில் மூன்று குணத்திலும் மூன்று கருத்தாக்களைப் பரமசிவன் தோற்றுவித்த அச் சிருட்டியின் மூவருள் உருத்திர மூர்த்தியாகிய சீகண்ட பரமேசுரன் திருமேனி சாத்துவித குண மதிகமாய் ஏனைய இரண்டும் குறைந்து தோன்றும்; மாயன் திருமேனி இராசதகுணம் அதிகமாய் ஏனைய இரண்டும் குறைந்து தோன்றும்; பிரமனுடைய திருமேனி தாமதகுண மதிகமாய் ஏனைய இரண்டும் குறைந்து தோன்றும்; இப்படி மூவகையான திருமேனியை யுடைய கருத்தாக்கள்மூலப்பகுதிக்குக் கீழுள்ள சிருட்டி முதலிய கிருத்தியங்களைச் செய்வார்கள். எ - று. (௩௰)

மேல் இம்மூவருள் சங்காரகருத்தாவோடு ஏனைய இருவரையும் ஒப்புக் கூறுவார் எய்தும் குற்றங் கூறுகின்றார்

காரகன் றனையுங் காயங் காசினி காறுங் காறுங் காக்கும்
பாரகன் றனையும் பாரும் படைத்திடப் பட்ட யாவும்

* அதிட்டித்தல்-நிலைப்படுத்தல்.

ஆரக னதிக னென்று தவர்தமக் கொப்பென் பார்கள்
நாரகர் பரிகா ரத்தை நவிற்றுநூ லறியா ராமே.

எ-து, சரீரத்தையும் நிலனீருகிய புவனங்களையும் படைக்கும் விதியினையும் அவற்றைப் புரக்கும் விண்டுவையும், அவனால் புரக்கப்படும் வையகத்தினையுஞ் சராசரமாகிய பொருள்களையும் அழிப்பவனுகிய உருத்திரனை, இவரின் முதன்மைபூண்டான் என்றுது இவரோடு ஒப்பான் என்பாரேல் அவர்கள் நரக்சம்பந்தராவார்கள். எ-று.

காரகன்-சிருட்டிப்பவன்; பாரகன்-காப்பவன்; ஆரகன்-சங்கரிப்பவன் நாரகர்-நரகத்திலே விழுகின்றவர்கள்

அச்சிவனே யதிகமென்பதனைப் பௌராணிகர்
மதத்தினுலுணர்த்துகின்றார்.

எண்ணுக பிரதா னத்தை யிருபத்து நாலாம் வேறொன்
றெண்ணுக புருடன் றன்னை யிருபத்தைந் தாவா னென்றே
யெண்ணுக விருபத்தாரும் பொருளென வீசன் றன்னை
யெண்ணுக வினையி லீச னிருபத்தே ழாவா னென்றே.

எ-து. பிரகிருதி, மாயையில் தோற்றப்பட்ட இருபத்துநான்கு தத்துவத்துக்கும் வேராதலால் அதற்குக் காரணமென்றறிக ஆன்மாவை அம்மாயைக்குமேலா யிருபத்தைந்தாக எண்ணப்பட்டவனென்றறிக அதற்குமேலாக இருபத்தாறாம் பொருளென்று எண்ணப்பட்டவா ரீசுரனென்றறிக, அதற்கு மேலாய் இருபத்தேழாம் பொருளாக எண்ணப்பட்டவனை ஒப்பற்ற பரமேசுரனே யென்றறிக. எ-று.

பிரகிருதியைச் சொல்லவே அசுத்தமாயையும் அதிலடங்கியதாயிற்று, *'ஐயைஞ்சினப்புறத்தானு மாரூரமர்ந்த வம்மானே' யென்றவனுனுமறிக. (௬௨)

அப்பரமசிவனைத் தியானம்பண்ணினவர் பெறும்பேறு
கூறுகின்றார்

பார்த்தவ ரிருபத் தேழாம் பொருடனைப் பரவன் றன்னைப்
பேர்த்துட லெடுப்ப ரல்லர் பெறற்கரும போக பேத
மூர்த்துவ புவனந் தன்னிடே யுலகெலா மொடுங்கும் போது
தீர்த்திட மூல நோயுஞ் சிவனவ னுவா நிண்ணம்.

திருவாரூர்-பண் காந்தாரம்.

* பையஞ் சுடர்விடு நாகப் பள்ளி கொள்வா னுளத்தானுங்
கை யஞ்சு நான்குடை யானைக் கால்விர லாலடர்த்தானும்
பொய் யஞ்சி வாய்மைகள் பேசிப் புகழ் புரிந்தார்க் கருள்செய்யும்
ஐயைஞ் சினப் புறத்தானு மாரூ ரமர்ந்த வம்மானே. என்பது ஆளுடைய வரசு அருளிச்செய்ததேவாரம்.

எ-து. இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட இருபத்தேழா மெண்ணின்கணின்ற பொருளாகிய பரமசிவனைத் தம்முடைய அறிவில் அன்னியமாகக் கண்டவர்மீண்டொருகாலுங் கருப்பையிற் புக்குச்சரீரமெடுப்பவ ரல்ல. தேவராலும் பெறுதற்கு அரிதாகிய போகபேதங்களையெல்லாம் மேலாகிய சுத்தவித்யா புவனத்தில் நுகர்ந்து பின்பிரபஞ்ச காரியமெல்லாம் தத்தம் காரணத்தி லொடுங்குஞ் சருவசங்காரம் வந்தவிடத்துச் சிவன் அவர்க்கநாதி சம்பந்தமாகிய ஆணவ மலத்தினையுநீக்கி விடுதலினு லச் சிவனோடபேதமான முத்தியை யடைவார்கள், இதற் கையமேயில்லை எ-று.

உம்மையால்-மாயை, கருமங்களுங் கொள்க. ஊர்த்துவ புவனமென்றார், அசுத்தமாயா புவனங்கட்கு மேலாகிய தாகலின். (௬௬)

சிவன் திதிகாலத்தில் ஆசிரியனை யதிட்டித்துக்கொண்டுஏனைய காலங்களில் நிராதாரமாக அனுக்கிரகிக்கு முறைமை இரண்டு திருவிருத்தத்தா லுணர்த்துகின்றார்

திதியினு தாரஞ் சேர்ந்து சிவனுயிர்ப் பாசந் தீர்க்கப
புதியன போக முண்டு சிவசிவம் பொருந்து வாரமேல்
திதிநிலைத் தொலைவி னநந் கண நநினிற் சிவமேயாவா
பதியருள் விழியி னாலே நளளிருட் பாரக்கப பட்டார்.

எ-து திதிகாலமாகிய எதிர்காலததில் பரமசிவன் அவ்வாசிரியனை யதிட்டித்துககொண்டு மலபரிபாகத்துக கீடாயவரவா பாசததைப் போக்கவே அபரமுததித் தானமாகிய பஞ்சகுய்யாட்டக தானமாகிய உருத்திரர் பதத்திலும், மந்திரேசர் பததிலும், ஈசானமுதலிய பதங்களிலும் இருந்து ஆண்டுள்ள போகங்களைப் புசித்திருந்து சங்காரகாலததில் நிராதாரமாகச் சிவனு லனுக்கிரகிககப் பட்டவர்கள அப்போதே மோக்ஷ மடைவார்கள். எ-று. ஏகாரம், தேறறம. (௬௭)

சிவமே என்புழி

உறபவ வேலை நனனி லுலகினை யாக்க வலல
கறபுளா சில்ரு மாவா கழலை வாரு முண்டு
நறபரன் விழியிற பட்டார் சங்கார வாரம பநதிற
கறபுடன் படைபபு மூலக கருந் தரும் வருகா லதலின்.

எ-து சிவன் படைததற்றொழில் தொடஙகுங் காலத்துச் சுத்தாத்துவாமுதலிய மூன்றத்துவாவிலுந் ததமகரு முதன்மையான அதிகாரம் செய்திருந்து அதிகாரததில் வயிராககியம் பிறந்ததனுல் மோக்ஷமடைவார்கள்; சங்காரகாலததில் மலபரிபாக முள்ளவர்கள். பரமசிவனு லனுக்கிரகிக்கப்படுகிறவர்கள் மலபரிபாகம் உடையவர்கள். சங்காரகாலததொலைவில் மேல்வருகிற சிருட்டிகாலததுச் சிருட்டிமுதலிய பஞ்சகிருத்தியங்களைப்

பண்ணுவதற்கு அதிகார கர்த்தர்களாகச் சிவனால் செய்யப் படுவோர்கள். .எ-று.

உம்மை யெதிரது தழீஇய்து. (௬௫)

முற்கூறிய ஞானயோக மடைதறபொருட்டுக் கருமயோகத்தின்
இயல்பு கூறுவான் றொடங்குகின்றார்

பரமமெய்ஞ் ஞான யோகப் பாங்கிலா தமக்கும் பாங்காம்
கருமயோ கினையுங் காணக் கழறுவங் கருது வானே
கருதிடும் பொருளை யந்தக் கருத்ததன் பயனே யென்ன
வருமொரு நான்கு முன்னே மதிக்கவே யோகம் வாய்க்கும்.

எ-து. மேலாகிய உண்மையாகிய ஞானயோகமடையாதவருக்கு நன்மையைத் தருவதாயிருக்கின்ற கருமயோகத்தினில்லையுங் கூறுகின்றேமறிவயாக. ஒருபொருளைக் கருதுவானு மவனுற கருதப்படும் பொருளும் அப்பொருளைக் கருதுங் கருததும் அககருததால் வந்தடையும் பயனும் என்று சொல்லவரும் நான்கினையு முன்னரோ ஆய்ந்தறியி னவர்களுக்குப்பின் அக்கருமயோக நெறிகூடும் எ-று.

நான்குமென்னு மும்மை - முற்றும்மை. மதிக்கவென்றதனால் ஆய்தறிதல் வேண்டுமென்பதாயிற்று (௬௬)

இதுவுமது.

மலத்தினு மநாதி முத்தன் வாக்கினு ளேக தேசம
பலிப்பது முந்திப் பார்க்க விம்மையிற் பயனுட் பாததான்
மலத்தினு நீங்கி யீசன் மலரடி நீழல வாழ்க்கை
விலக்கிலே யென்றே யெண்ணி விரும்புவன் யோகம் வேறும.

எ-து அநாதிமலமுத்தனு லுரைக்கப்பட்ட வேதாகமங்களில் ஒருசாரார் இம்மைப்பயனால் பலிக்கப்பட்ட கருமயோகத்தை விதிவழுவா தியற்றி முன் பார்த்தறிவாயாக, அவ்வாறு பார்ததால் மூலநோயி னின்று நீங்கி இறைவனுடைய தாமரை மலர்போன்ற சீபாத நிழலையடைந்து வாழ்வதற்கு விபரீதமில்லையென்று எண்ணி இம்மைப்பயனுள் பலிக்குங் கருமயோகத்துக்கு வேறாய் வீடுபேற்றிற் குரித்தாகிய ஞானயோகத்தையும் விரும்புதலைச் செய்வான் எ-று (௬எ)

இக்கரும யோகத்துக்குப் புண்ணிய தல முதலானவை
உபாங்கமெனக் கூறுகின்றார்.

எல்லையை யெழுவா யெல்லா மெண்ணுக வுபாங்க மென்றே
யல்லலிவ் வாக்கை கண்ட வருவருப் பெனவ றிந்து
புல்லிய புலன்கள் வென்று பொருவிலி புரியும் புக்குச்
செல்லலெல் லாமுந் தீரச் சிவனடி யடையுஞ் சித்தர்.

எ-து. இந்நிலையில் நில்லாத சரீரந் துன்பத்தை விளைக்குமென்றுங் காட்சிப் பிரமாணத்தாற் பழிக்கப்பட்ட மலமூத்திரப் போர்வை யென்றும் அறிந்து அற்பவறிவைத்தருவதாகிய விட்யபோகங்களின் வழிபோகாமல் தம்வழிக்கொண்டு தனக்கு ஒப்பில்லாத இறைவனை அனுசந்தானமடைந்து வீற்றிருந்து துன்பத்தொடர்ச்சி யெல்லாம் விட்டு நீங்கிப் பரமசிவனுடைய சீபாதங்களை யடைய விரும்புவார்கள் இடம்பொருளேவல் செய்வோரொன்னு மூன்றையு மிக்கரும யோகத்திற்கு உபாங்கமென்றறிக. எ-று.

யோகத்துக்குப் பிரதானமாகிய அங்கம் இயம முதலிய வெண்வகையுறுப்புக்குத் தானமுதலானவைகள் உபயோகமாதலா லுபாங்கமென்று சிறப்பித்தார். இது வடமொழி. இப்பயன் பலித்த லியல்பாதலாற் சித்தமெனச் சிறப்பித்தார். (௯அ)

இதுவுமது.

அரவினுன் மற்று மச்ச மறவரு வருப்பு மின்றி
மரநிரை மலரு மலக மணி நீர்கள பலரும் வந்து
விரவிடா வெல்லை நன்னில் விருமபியே குகையுஞ் செய்து
திருவிளக் குடனே தூபஞ் சிறக்கவே குகையுட் செய்க.

எ-து வெளி. இதனால் யோகசாதனைக்குத் தலங்கள் கூறியதாயிற்று. (௯௯)

யோகசாதனைக் குரித்தல்லாதார் இலக்கணத்தை இரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்

ஆக்கையிற பிணியை யுறறு ஞானா வகந்தி ளற்றான்
காக்கவே யாகனை நன்னைக் கருத நினு ளருந்தி வைத்தான்
நீக்கிடாக கருமத் தோடே வலியுற விரந்து நின்று
னாக்கமே யுடையா னான் பிலிபணிக் கொருமை யுற்றே.

எ-து. வெளி. ஊக்கம் உற்சாகம் (௪0)

ஆரிய னைவல செய்வா னதிகதி பனமு முள்ளான்
பாரிய தபனந் நன்னைப் பறறினான் மற்றுங் குற்றம்
சேரிய னென்று செப்பு மிவரொலாஞ் சிறந்த யோகந்
தூரியர் சொல்லப பட்ட விவரலார் தொடங்க லாமே.

எ-து வெளி. யோகத்தூரியர்-யோகஞ் சாதித்தற் குரிமையல்லாதார். ஆரியன்-ஆசிரியன். (௪௧)

இக்கருமயோகத்தின் பயனை வழுவாதெய்துவார் இத்தகையாரென அவரிலக்கணங்களை நான்கு செய்யுளாற்.கூறுகின்றார்.

பதவிதாய்ச் சிறிய சூடும் பற்றிய பரிமி தான
மூதாதி பனமுங் கூர வுச்சிப்பின் னொருபோ தூண்பா

னுதக்மு நொய்தி னுண்பா னுதரபந் தனமு முள்ளான்
மிதமித மென்றே யெண்ணி வேணவாத் துடைத்து விட்டான்.

இ-ள். மேன்மையை யுடையதாய்ச் சிறிய சூட்டுடனுங் கூடிய அற்பமாகிய அன்னத்தை வயிற்றில் பசியு மிகவுமுண்டாக உச்சி காலத்துக்குப் பின் ஒருநேரமா யுண்பதைச்செய்வான், தண்ணீரையுஞ் சிறிதே பருகுதலைச் செய்வான். வயிற்றில் *ஒட்டியாணக் கட்டினையு முடையான். யாதேனு மொருபொருளை நுகர்தற் பொருட்டு ஆசைவந்த விடத்துச் சிறிதைக்கருதி மிகவு முண்பதைச் செய்யாது நீக்குவான். எ-று.

வேணவா. எ-து. வேட்கைப் பெருக்கம். (௬உ)

நீக்குவான் றிரண்ட பாலெய் நிகழ்ந்தி நனையு நெய்யி
ளுக்கிய வபூப மாதி யனைத்தையு மவல மென்றே
தூக்கினுட் சொல்லு முண்டைச் சுவையுளி முருங்கை தொண்டை
பீர்க்கினுட் பெரிய ததந்தி யெனும்மிவை யாதி பேணான்.

எ-து. வெளி. இதனுள் தூக்கு-நூல், தொண்டை-கொவ்வை. (௬௩)

அஞ்சுவா னுசை தோன்றி லுருவருப் பான்றன் னுகம்
பஞ்சின்மெல் லடியார் வந்து பரிந்துமெய் பற்றி னுலு
நஞ்சுள நடுங்கி யன்னை யெனவவர் தம்மை நாடி
வஞ்சிநுண் ணிடையார் போக மறுத்தற் வெறுக்க் வல்லான்.

எ-து. வெளி. (௬௪)

தொழிலினைச் சுருக்கி யுள்ளான் சுளிப்பவன் றுயிலுந் தோன்றில்
விழைவினை ஞானயோக பலந்தந்தி விளைவின் வைந்தான்
உழையுறை புலன்க ளெல்லா மொடுக்கியே யுள்ளா னென்று
கழறிய விவரே யோக பலந்தினைக் கைக்கொண் டாரே.

எ-து. கிரியாபாதத்திற் சொல்லும் நித்திய நைமித்திக காமிக சடங்கிற் கிரியை விரியாமற் சுருக்கிச் செய்துள்ளவன் நித்திரை வந்த விடத்துத் தடுத்து அதனை வெறுப்பான், யோகத்தின் பலமாகிய முத்தியினை யடைவதில் மிகவும் விரும்புதலைச் செய்வான், தன்னிடத்திற் பொருந்திய விடயங்களிற் பற்றுதலெல்லா மொழித்துள்ளவன் என்றிப்படிச் சொல்லப்பட்ட இத்தன்மையரே யிவ்வியோகசாதனை யெய்தும் பயனைப் பெறுபவர். எ-று.

கைக்கொண்டாரென்று இறந்தகாலத்தாற் கூறியது விரைவுபற்றி இது மலர்மிசையேகினு னென்புழிப் பரிமேலழகர் கூறலானுமுணர்க. இவ்வாறு வருவதனை ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் "வாராக்காலத்து நிகழுங்காலத்து, மோராங்குவரூஉம் வினைச்சொற்கிளவி, இறந்தகாலத்துக் குறிப்பொடுகிளத்தல், விரைந்தபொருள வென்மனார்புலவர்" எனக் கூறியதனானும்,

அதற்குரையாசிரியர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர் காட்டிய உதாரணங்களானு முணர்க. (௬௫).

மேல் ஆதன முதலியவற்றை யிரண்டு செய்யுளாற் றொகுத் துணர்த்துகின்றார்.

ஆதனம் பதும் மாதி யல்லது மிசைந்த தொன்றா
லேதமக் கியற்றி நதேவ னிணையடி யிறைவி பாதம்
போதக வுருவன் பொறறாள் புந்தியு ணினைந்து போற்றிச்
சாதகர் புரிக யோகந் தவறறு முபயோ கத்தால்.

எ-து சாதகன பதுமமுதலிய அறுபத்தினாலு ஆதனத்து ளொன்றைப் பொருந்தி யல்லது தனக்கியன்றதாகிய ஒரு ஆதனத்தி லிருந்து சிவன் உமையாள் தக்ஷணாமூர்த்தி யிவருளொருவர் பாதமாதல் புத்தியினால் தியானித் தொழிந்தவாறே தோத்திரஞ் செய்து யோகத்துக்குத் தவறு வராமற் செய்க. எ-று. (௬௬)

கரந்திரி யக்கே யாகக் கவான்மிசைக் கலக்கத் தென்பாற்
கரந்தனிற் பிருட்ட சாய்கை கலக்கமற் றங்கைக் கண்ணே
பிரிந்தபன் னடுவே நாவி னந்தமும் பெய்து நிறக
வுரந்தள முன்னே பின்னும் நிமிர்ந்திடக் களமு மோங்க.

எ-து. கையுங் காலுங் குறுக்கே வைக்க, அது எவ்வாறெனின் வலதுகாலை யிடது தொடைக்குள் வைதது அதன்மேலே மடியிலே யிடது கையை முதல் வைத்து அதன்பின் அதன்மேல் வலது புறங்கை பொருந்த வைத்துப் பல்லொன்றோடொன்று கிட்டாம னடுவே நாக்கு நிற்கச் செய்து மார்பு முன் தள்ளிப் பின் நிமிர்ந்து சரீரஞ் செவ்வையாக விருக்க. எ-று.

முற்கூறிய ஆதனத்தையும் பிராணாயாமத்தையும் பிரத்தியாகாரததையுந் தொகுத் துணர்த்துகின்றார்.

நாசியி னந்தஞ் சேர்த்தி நாட்டநான் கைந்தொன் றென்றே
தேசுறு திசைக டம்மிற் செலுத்திடா திருந்து வாயு
ரேசக பூரகங்க ளெனு மிவை யிரண்டு மின்றிப்
பேசுத ருனு மில்லாச் சிலையென விருக்கை பெற்றே.

எ-து. கண்கள் நாசியினுனியைப் பொருந்திப் பிரகாசமுடைய பத்துத் திக்கிலும் மனத்தைச் செல்லாதபடி நிறுத்தி யிருந்து இரேசக பூரகமாகிய இரண்டையும் விட்டுக் கும்பகத்தோடே மௌனியாயிருந்து சிலையானதெவ்வாறு சேட்டையற் றிருக்குமோ அதுபோல வசைவற விருக்க. எ-று.

மேல் தாரணை தியானஞ் சமாதி மூன்றையுந் தொகுத் துணர்த்துகின்றார்.

மனநிலை யொடுங்க வீசன் வடிவினை யகத்துள் வைத்துப்
பினைவடி வறுதி பேசுந் தேசிக னருளாற் பெற்று

மனநிலை யொடுங்க வாய்த்த வாய்மையி னறிவை வைக்கக்
கனிவொடு காண்பான் காட்சி காட்சியிற் படலுங் கைத்தே.

எ-து. மனத்தை வேறொன்றிலுஞ் செல்லவொட்டாமல் மூலாதார முதலிய ஆதாரங்களிலே நிறுத்துவது தாரணை. ஞானசாரியனுடைய வருளினால் நிட்களத்தை உபதேசிக்கப்பெற்றுச் சிவனை மூலாதாரமுதலிய தானங்களிற் கடப்பம் எப்படி யடியிலே தொடுத்து மேலே சொல்லுமோ வது போலப் பாவிப்பது தியானம், காண்பானுங், காட்சியுங், காணப்படும் பொருளுமின்றிச் சித்தமனோலயம் பிறப்பித்துச் சித்தாயிருக்கிற வியாபகத்திலறிவை நேயத்துடன் வைத்திருப்பது சமாதியெனப்படும். எ-று. (௪௯)

இப்படி உண்மைநிலை கைவராதவர்க்கு மேல் ஒரு
உபாயநிட்டை யுணர்த்துகின்றார்

நீங்கின ரிந்த வுண்மை நிலையினை நெஞ்சந் தன்னி
றாங்குக சகளந் தன்னைச் சங்கரன் றன்னை யுன்னி
நீங்குக சகளந் தன்னை முன்னையி னிலையி னீடித்
தூங்குக திரியிற் பின்னுஞ் சகளமா தரிக்கச் சூழ்ந்தே.

எ-து. இவ்வாறுகூறிய உண்மைநிலையாகிய சமாதியைவிட்டு நீங்கினவர்கள் சகளமூர்த்தியாகிய பரமசிவனை இதயத்தில் தியானஞ்செய்க. அத்தியானத்தை விட்டு நீங்கினவிடத்து முன்போலச் சமாதியைச் செய்க. அதனை விட்டு நீங்கினவிடத்துப் பின்புஞ் சகளமூர்த்தியையே தியானஞ் செய்க. எ-று. (௫௰)

மேலுமோர்வகையால் அகப்பூசையுமுணர்த்துகின்றார்.

அகத்தினுட் பூசை செய்வார்க் கருவருப் பில்லைந் நோலும்
பகைத்தொழி லில்லை யல்லற் படுதலு முடலுங் கில்லை
யுகப்புறு பலமு மேலா முறும்பல முனையி னற்பஞ்
சகத்தினுட் பூசை செய்வார் தமக்கெலாம் வருத்தஞ் சார்ந்தும்.

எ-து. யாரேனுமொருவர் அகப்பூசை செய்யுமிடத் தவர்களுக்கு அருசி முதலிய குற்றமுமில்லை. பூ முதலியவற்றைப் பறிக்கிற வேதனையாகிய குற்றமுமில்லை, மிகவும் இதனால் சரீரவருத்தமுமில்லை; இவன்பெறும் பலமுமதிகமாயிருக்கும்; புறப்பூசை செய்யிற் சரீரவருத்தஞ் சாரினும் அதனாற்பெறும் பலமு மற்பமேயாம். எ-று. (௫௧)

மேலாகப் பூசைசெய்தற்குத் திருமேனி
ஈதென்றுணர்த்துகின்றார்.

மங்கல வங்கு லத்தும் வளர்திரு வுருவந் தன்னைத்
தங்கருத் தினுக்கே தக்க நிறத்தினிச் சலசந் தன்னு
ளெங்களுக் கிறைவா விட்ட சித்திரா வென்றே யேதுதச
தங்கர னவர்க்கே யிட்ட சித்தியைச் சமைப்பன் றானே.

எ-து. எட்டங்குல முயரமாக ஒரு சிவலிங்கத்தை நினைந்து தம்கருத்துக்கு வேண்டிய தொருநிறமாக அதனை எண்ணி இதயகமலத்திலிருத்தி. வேண்டு முபசாரத்துடன் பூசைசெய்து எமது கடவுளே யாம் யாதொன்றடையவேண்டுமென்று எண்ணிய இட்டசித்திக ளெல்லாவற்றையுந் தருவாயென்று பிரார்த்தித்துத் தோத்திரஞ் செய்யச் சிவபிரானுந் திருவுளமகிழ்ந்து அவரவர் வேண்டிய இட்டசித்திகளை இம்மையிலே கொடுப்பான். எ-று. (௬உ)

சராசரமாகிய ஆன்மாக்களிடத்துச் சிவன் வியாபித்து
நிற்கு முறைமையை உணர்ந்தார் பெறும்
பலமுணர்த்துகின்றார்.

சராசரந் தமல னீங்காத் தன்மைய னாத லாலே
சராசர மவன்றன் மேனி யெனவுணர் தக்கோர் தாமுஞ்
சராசர வுயிர்க்குந் தாயாஞ் சங்கர னுலகஞ் சார்ந்து
சராசர மொடுங்கும் போது தற்பரன் றாளுஞ் சார்வார்.

எ-து. வெளி. சரம்-நரர் மிருகமுதலியன. அசரம்-தாபரமுதலாயின.

முன்தொகுத்துப் போந்த யோகத்தை மேல்
வகுத்துணர்த்துகின்றார்.

போகத்தை யிங்கு மங்கும் புணரமுன் பொருந்தி நின்ற
மோகத்தை முனிய யோக மேவிரண் டங்கத் தாலே
யூகித்தே யுரைப்பாஞ் சொல்லற் கொருபொரு ளல்லா வூத்தை
யாகத்தை யயலென் றாய்ந்த வறிவுடை யார்க டாமே.

எ-து. ஈதென்றறுதியிட்டுச் சொல்லுதற் கேதுவல்லாத அழுக்கு மிகுந்த சரீரத்தை நமக்கன்னியமென்று ஆராய்ந்த அறிவுடையவர்கள், அபரபோகம் பரபோகத்தைப் பொருந்தவு முன்சனனந்தோறுந் தொடரும். அஞ்ஞானங்க ளொழியவும் ஆறங்கமாகிய யோகத்தை யாம்விசாரித்து இந்நூலிற்சொல்லுகின்றேம். எ-று. (௬௩)

ஆறங்கமாகிய யோகத்தில் தலைமையாகிய பிராணயா
மத்தை யுவமித் துணர்த்துகின்றார்.

அட்டாங்க யோகமென் றிருக்க ஈண்டாறங்கமென்ற தென்
னெனின், இயம நியம மிரண்டு மிதனுளடங்குத
லால் வேறாகக் கூறிற்றிலர்.

முந்திய பிராண யாம முத்திசா தனச மாதி
யந்தமா றங்க யோக மவற்றுளும் பிராண யாமம
தந்தியைப் பாக னென்றே தடுத்தடர்த் திடுகை யற்றே
பந்தமாம் பிராணன் றன்னைப் பயிற்றுத லுரைக்கும் பாங்கால்.

எ-து. பிராணாயாமமுதற் சமாதியந்தமாகிய ஆறங்க யோகமு மோக்ஷமடைவதற்குப் பாங்கென்று சொல்லலாம், அவற்றில் தலைமையாகிய பிராணாயாமத்தின் வகையை விசாரிக்குமிடத்துப் பாகன் யானையைத் தன் வழி செல்லவொட்டாமற் றோட்டி யாற்றலையிற் கொத்தி மறித்துத் தன் வசமாக்கிக் கொள்வதுபோ லான்மாவை விட்டு நீங்கா திருக்கும் பிராணவாயுவை சிவயோகி யிரேசக பூரகங்களினால் மறித்துத் தன்வச மாக்கிக் கொள்ளுவான். எ-று. (௫௫)

அப்பிராணாயாமத்தின் பேத முணர்த்துகின்றார்

ஊன்றியே வலப்பா னாசிப் புடைவிர லூந்த வாயுக்
கான்றிட விடையி னாலே கனிட்டிங் கலையி னாலே
யூன்றியே யிடப்பா னாசி யுந்தத்துள் ளூறவே பூரித்
தூன்றியே யிரண்டுங் குந்தத் திடுகபின் னுதரந் தூள்போ.

எ-து. வெளி (௫௬)

மேற்பிராணாயாம மென்னுஞ் சொற்குப் பதப்
பொரு ளுணர்த்துகின்றார்

பெற்றமை யாலே நீங்காப் பெற்றியைப் பிராண னோடே
யெற்றிடும் பிராண னென்னும் பெயரினை யனிலந் தானு
மற்றதன் வருத்தந் தன்னை மதித்துளா யாம மென்றே
பற்றுக பிராணா யாமப் பதப்புணர்ச் சியினைப் பாங்கால்.

எ-து. ஆன்மாவோடு பிராணவாயு விட்டு நீங்காதிருக்குந் தன்மையைப் பெற்றமையா லதற்குப் பிராணனெனப் பெயராயிற்று. அதனை இரேசக பூரகங்களினால் போக்குவரவு செய்து துக்கிப்பிக்கையால் ஆயாமமெனப் பெயராயிற்று, இப்படி பிராணவாயுவைப் போக்குவரவு செய்விப்பித்தலால் பிராணாயாமமெனச் சொற்பொருளாயிற்று. எ-று. (௫௭)

அப்பிராணாயாமத்தால் வரும் நன்மை தீமையை
யுணர்த்துகின்றார்.

அந்தரம் பெரிதே யாகு மவந்தி யாயா மந்தான்
வந்துறு மேன்மை நன்கு வாயக்கிறு யாமம் பாச
பந்தமும் பயிற்றி யசைப படுத்தியங் குசைந்தாற் பற்றுந்
தந்திவா கனனுஞ் சாலத் தளர்வனோ நவைறே சாரில்.

எ-து. மேல் அப்பிராணாயாமத்தை யாரேனுமொருவன் விதிவழி செயாமல் ஏற்றக்குறைவாகச் செய்தால் அவனுக்கு மிகவுந் துக்கத்தையே கொடுக்கும். அதை யுள்ளபடி யறிந்து செய்து அது வாய்ந்தவிடத்து அதனால் உள்ள சித்திகள் நன்மைகளெல்லாம் வந்து பொருந்தும். காலில் சங்கிலியும் பூட்டப்பட்டுப் பாகன் தோட்டியினால் வேதனை செய்ய அதனாற் பய

ங்கரமுடைய யானையின் மத்தகத்தி லிருக்கும் இந்திரனே யானாலும் அப்பி ராணாயாமம் வாயாதவிடத்து மிகவுந் துக்கமேயடைவான். எ-று.

உம்மை-உயர்வு சிறப்பு. (ருஅ)

பிராணாயாமம் தவறினவிடத் துண்டாகிய குற்றம் போம்
படி யுபாய மைந்து செய்யுளாலுணர்த்துகின்றார்.

வாயுவா யாமந் தானுந் தவறுறின் வருத்த மாக்கு
நோயுறு முற்ற நோய்க ளுங்குத னுவலக் கேண்மோ
தேயுவைத் தியானஞ் செய்யச் செறிந்தநோ யங்கந் தன்னின்
மாயுமே வாத ரோக மனத்ததந் தொருமை வாய்ந்தே.

எ-று யாரேனு மொருவர் பிராணாயாமஞ் செய்யுமிடத்துக் குற்றம் வந்தாற் சரீரத்தில் வாயுவினால் வருத்தத்தை யுண்டாக்கும்; அதுவல்லாமல் வியாதியையு முண்டாக்கும்; அக்குற்றங்கள் போம்படி ஒரு உபாயஞ் சொல்வாம் அதைக்கேள். மனததி லொருமைப்பாட்டை யுடையவனா யதற்கு விருத்தமான வக்கினியைத் தியானஞ் செய்தா லதனாற் சரீரத்திற் பொருந்திய வாதமுதலிய வியாதிகளு நீங்கும் எ-று. (ருகூ)

அங்கியான் வருத்த முற்ற வவயவ மதனி லாழ்ந்த
பொங்குதண் புனலைச் சிந்தை புரிந்திடிற் பிரிந்து போகும்
பொங்குதண் புனலாற் றுன்பம பொருந்திய வுறுப்புத் தன்னி
னங்கியைத் தியானம் பண்ண வல்லவர்க் கழியு மந்நோய்

எ-து. அக்கினியைத் தியானஞ் செய்ததனா லிவன் சரீரத்தில் அதனால் வேதனை வந்தால் அதற்கு விருத்தமாகிய தாழ்ந்த மடுவில் நிறைந்திருக்கின்ற சீதசலத்தைத் தியானம் பண்ணினா லவ்வேதனை விட்டுநீங்கும். அச்சீதசலத்தினால் சரீரத்தில் வேதனை வந்தால் அதற்கு விருத்தபூதமாகிய தேயுவைத் தியானிக்க வல்லவர்க்கு அவ்வேதனை நீங்கிப் போம் எ-று.

வல்லவர்க்கென்னுஞ் சொல் முற்றுங் கூட்டுக. (சூ௰)

உற்றிடி னுதரந் தன்னி லுதாசன னுற்ற போதே
பற்றுக வமிர்த வெள்ளப பாவனை யதனாற பாறு
மற்றைய வுதக வேட்கை வரினுமிவ் வாறு செய்த
வற்றிடு மறலின் வேட்கை யாகமுங் குளிரு மன்றே.

எ-று முற்கூறிய வவ்வக்கினி உதராக்கினியுடன் பொருந்தி மிகவும் வேதனைசெய்தவிடத்து விந்துத்தானத்தில் நிற்கிறவமிர்தம் புறப்பட்டு எங்கும் நனைந்ததாகப் பாவித்தா லவ்வக்கினி வேதனை தணியும். அதுவல்லாமல் மிகவுந் தண்ணீர்த்தாக முண்டான விடத்து முன்புபோ லமுத பாவனை செய்தா லத்தாகமும் தணிந்து சரீரமுங் குளிர்ந்திருக்கும். எ-று. ( )

உற்றநோ யுடலி னுடி யுணர்ந்தபின் விபரீ தத்தைப்
பற்றுக பாவ கத்தாற் பற்றிய வுறுப்பி னோய்கள்

அறநிடு மைவர் வீர மடக்கியே யவாவு மாய்ந்த
நற்றவர் புரிக விந்த முறையினைப் பலிக்கு நாளும்.

எ-று. பஞ்சேந்திரியங்களையும் அடக்கி யாசையும் ஒழித்த நல்லசிவ யோகிகள் நாடிசோதனை செய்தபின் சரீரத்திற் பொருந்திய வியாதி போம்படி பாவனை வலியினால் பின் விபரீதமாக நாடி சோதனை செய்தால் சரீரத்திற் பொருந்திய தலைவலி கண்ணோய் முதலியவியாதிகளெல்லாம் போமாதலால் நாடோறும் இப்படியே செய்தால் யோகசித்தி வரும் எ-று.

கடுவெயிற் றரவு மெய்யிற் கடிந்திடிற் கனலு மந்த
வுடலெலா மயிர்த் தாரை யொழுக்கியே நினைக்க வுள்ளந்
திடமுளான் றனக்கப் போதே தீர்ந்திடும விடமு மற்றை
விடமுறும் போது மிந்த நினைவுறின் விரைந்து மீளும்.

எ-து. வெளி.

காளி, காளாத்திரி, யமன், யமதூதையென்னும் பல்லை யுடையன ஆதலாற் கடுவெயிற ரவமெனச் சிறப்பித்தார், இதனை திருமுருகாற்றுப்படையில் "கடுவோ டொடுங்கியதூம் புடைவாலெயிற றழுவெனை வுயிர்க்கு மஞ்சுவரு கடுந்திறற் பாம்பு" என்புழி நச்சினார்க்கினியார் கூறலானுமுணர்க. மற்றுமென்பதனால் தேள்முதலாயினவுங் கொள்க. (௬௫)

யோகசித்தி யுடைந்ததற் கடையாள முணர்த்துகின்றார்.

வாயுவைச் செயித்த செய்கை வாய்ந்ததற் கடையா ளங்கள்
ஆயுரா ரோகம் வியாதி யவற்றையவ் வுடலங் காட்டு
மாயமு மனத்தி னிலை வசமுறும் புலனக ளெல்லாங்
காயத்தின் மலநீர் மற்றும நோய்மே னகை கழியு மன்றே.

எ-து. வெளி. (௬௬)

அப்பிராணாயாம மிருவகையாமென்று இரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

வாயுவி னாயா மந்தா னிருவித மாக வாக்கு
மாயினேன் றகற்ப மற்றை யதுமகா சகற்ப மாகும்
வாயின்மந் திரத்தைச் சொலிப் பயிற்றலு மனத்தி னாலே
நேயனைச் சிந்தை செய்தே பயிற்றலுஞ் சகற்பந் தேரின்.

எ-து. பிராணாயாமம் சகற்பப் பிராணாயாமமென்றும் அகற்பப் பிராணாயாமமென்று மிருவகையாம். அவற்றில் சகற்பமாவது வாக்கினால் மந்திரத்தை யுச்சரித்து மனத்தினால் சிவபிரானைத் தியானஞ் செய்து பிராணாயாமஞ் செய்வது. எ-று. (௬௭)

அகற்பமவ் விரண்டு மின்றி யாக்கிடு மாயா மந்தான்
முகற்பல வாஞ்சை யாலே பயிற்றுமா தவர்க்கு வாய்ந்த

சகற்பமே யகற்பந் தன்னிற் றரும்பல மதிகந் தாழ்ந்த
வகற்பமு மல்சி னார்க்குப் பலந்தினை நொய்தி னாக்கும்.

எ-று. முற்கூறிய செபமுந் தியானமுமில்லாமல் பிராணாயாமஞ் மிக்
ன்ன மாத்திரைகளினால் செய்வது அகற்பப் பிராணாயாம மெனப்படும். மிகு
ந்த பலத்தையடையக் கருதும் வாஞ்சையையுடைய பெருந்தவமுடையா
ர்க்கு அகற்பப் பிராணாயாமத்தைப் பார்க்கிலும் சகற்பப் பிராணாயாமமே மிக்
கபலனைக் கொடுக்கும். அச்செபத் தியானத்தோடு கூடிய சகற்பப் பிராணா
யாமஞ் செய்ய மாட்டாமற் சோம்பினவருக்கு அகற்பப் பிராணாயாமம் முற்
கூறியதினுந் தாழ்ந்தபலனைக் கொடுக்கும் எ-று. (சுசு)

பிராணாயாமத்தின் சிறப்பும் அது இல்லாதார் சமாதியடைய
மாட்டா ரென்பது முணர்த்துகின்றார்.

இந்திய விருந்தி யெல்லாம பிராணனே யியக்கவேயு
மிந்திரியஞ் செயிக்க வெண்ணிற் பிராணனைச் செயிக்கப் பஞ்ச
விந்திரியஞ் செயித்தார் தாமே யெய்துவர் சமாதி தன்னை
யிந்தியஞ் செயிக்க மாட்டா ரொய்துவ தேதுமின்றே.

எ-று. இந்திரியங்களெல்லாம் பிராணவாயு இயக்கவேயியங்கும். ஆகை
யா லிந்திரியங்களைச்செயிக்க எண்ணுகின்றவர் பிராணவாயுவைத் தம்வசம்
விருத்தி செய்க,இந்திரியங்களைச் செயித்தாற் பயன் யாதெனி லிந்திரியஞ்
செயிக்கமாட்டாதவா சமாதியு மடையப் பெறார்கள், தியானாதிகளுங் கைவ
ரமாட்டாது, ஆகையினாற் பஞ்சேந்திரியங்களைச் செயித்தவர்களே சமாதி
யை யடைபவர்கள். எ-று. (சுஎ)

அச்சமாதி யடையு மிடத்து பஞ்சேந்திரியங்கள் தாமாகச்
செய்யவல்லவேயெனி லான்மாவே நடத்து மென்
பதற்குருவகம்செய் துணர்த்துகின்றார்.

விசையுறு பரிக ளாக விரவுமிந் திரிய பேதங்
கசையது வாக வாயுக் கறபுற்று யாமத் தாலே
தசையுட லிரதந் தன்னைச் சாரதி யாகித் தானே
யசைவது மின்றி யூருங் கொளவிரு பயனு மான்மா.

எ-று. சோத்திர முதலிய பஞ்சேந்திரியங்கள் விரைவுடைய குதி
ரைகளைப்போல விடயங்களைச் சென்று பொருந்தும். இப்படிச் செல்லும்
இந்திரியங்கள் வாயுச் செலுத்தச் செல்லும் அது வல்லாமல் தானாகச் செ
ல்லமாட்டா, அவ்வாயுவும் பிராணாயாமத்தை விதிப்படி நாடோறும் செய்த
விடத்துத் தானினைத்து இந்திரியங்களைச் செலுத்தமாட்டா; ஆதலால் ஆன்
மாவுக்கு வசவிருத்தியாம் அப்போது ஆன்மா மேலாகிய போகமோக்ஷமாகிய
விரு பயனையு மடைதற்பொருட்டு மாமிச முடைய தூலசூக்குமமாகிய சரீ
ரத்தைத் தேராகச் செய்து இந்திரியமாகிய பரிகளைப் பூட்டி வாயுவைச் சம்ம

ட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டு தான் தேர்ப்பாகனு யசைவில்லாமல்நிர்விகா ரியா யிருந்து தன் சந்நிதிமாத்திரத்தில் அத்தேராகிய சரீரத்தைச்செலுத் துவான். எ-று. (சுஅ)

அவ்வான்மாவுந் தானுஞ் செலுத்தவல்லதோவெனின் சிவன்
றன் சந்நிதி மாத்திரத்தில் நடத்துவா னென்பதனை
யுத்தர பூருவமா யுணர்த்துகின்றார்.

இயக்கிறுட் டுயிர்வி நற்கி யெனிற்பூணி நகிபந்திர்த்தின்
றியக்குவிக்கு மிறையமல னெனிற்றொழிலுண் டிறைவனுக்கு
மியக்கமிரு நிலமெய்யு மிரவிக்கே வுந்தலில்லை
யியக்கமிருப் பெப்றிமிடுங் காந்தந் தமிலை தொழிலே.

எ-து. ஆன்மா நிர்விகாரியா யிருந்து சரீரத்தை யியக்குவிப்பானெ னின சகடையையியக்கும் பூணியை யியக்குவிப்பா னொருவன்போல உல கத்தை நடத்துவான நின்மலனுகிய சிவனேயெனி னக்கர்த்தாவுக்குத் தொழி லுண்டாக வேண்டுமெனின் அது அப்படியல்ல; பெரிய நிலத்துள்ளார் தொ ழில் செய்வது சூரியனேவலல்லவே ; யதுவல்லாமல் காந்தக்கல்லின்முன் இரும்பு சேட்டிக்கப்படுவதுங் காந்தக்கல்லின் தொழிலல்லவே ; ஆகையால் கர்த்தாவுக்குத் தொழிலில்லை, சூரியன் காந்தக்கல் இவற்றின் சந்நிதி மாத் திரத்தில் அவை காரியப்படுவதுபோல உலகமுஞ் சிவன் சந்நிதி மாத்திரத் தில் காரியப்படும் எ-று. (சுகூ)

சிவன் சகத்தை யசரீரியா யிருந்து நடத்துவா னென்பதற் குதா
ரண பூருவமாக வுணர்த்துகின்றார்.

அவயவத்தாங் காரியமெய் யாதியதற கமல்னிறை
யவயவந்த விரதாதி காரியமுண் டாக்கினர்மெய்
யவயவமு மாக்குமறி வதற்குமுதற் காரணத்தின்
றவயவந்தாற் பந்திக்கப் படுமவர்க்குமவர்வினைக்கும்.

எ-து. சரீரம்-மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி முதலிய அவய வங்களுடன் கூடிக் காரியப்பட்டிருக்கையினல் அதனை யுண்டாக்குவதற் குச் சரீரமில்லாத சிவனேகர்த்தன் அச்சரீரமில்லாதவனே தனுவுண்டாக்க வேண்டுமெனின் அச்சு பார் தட்டுமுதலிய அவயவங்களைப் பொருந்தியி ருக்கின்ற தேர்முதலியவற்றை உண்டாக்கினேருடைய சரீரமும் அவ யவங்களுடன் கூடியிருக்கக் கண்டோமே. ஆதலால சரீரத்தையுடையவர்க ளே தனுவாதிகளை உண்டாக்குவார்களெனின் தேர் முதலியவற்றை உண் டாக்கும் விசுவகன்மாவுக்கும் அதனையுண்டாக்கும் வலியுடைய பேரறிவினை யும் அவன்று மேலான கிரியைகளையும் உண்டாக்கவல்ல சரீரங்களையுண் டாக்குவதற் கசரீரியாகிய சிவனே கருத்தா. எ-று

எனவே நிமித்தகாரணன், ஈசுவரனென்பதாயிற்று. (எ0)

ஆசிரியனை மாணாக்கன் ஆசங்கித்து வினாவுவதை
உணர்த்துகின்றார்.

அமலனிறை சடச்செயல்க ளனைத்தினுக்கு மெனிலணுக்கள்
சமலரவர் சபக்கத்திற் றலைவனெனச் சாற்றினையென்
விமலவவ ரதிபால னெனிற்காட்சி விருத்தமுமுண்
டமலமற விருந்தவனே பரிகார மிவற்றியம்பாய்.

எ-து. ஆன்மாக்கள் செய்யுங் கிரியைகளெல்லாவற்றிற்கும் நின்மலனாகிய சிவனே கர்த்தாவென்று நீசொல்லின் சபக்கத்தில் இரததிட்டாந்தமிட்டுக் கூறியது, ஆன்மாக்கள் மலத்தான் மறைக்கப்பட்டவர்கள், ஆகையாலவர்களைக் கர்த்தாவென்று கூறியதெப்படி? அதுவல்லாமல் அவர்கள்விசேஷித்த மலத்துடன் கூடினவர்கள் ஆகையா லவர்கள் கர்த்தாக்களாகார்கள் எனின் இரதமுதலியவற்றைச் செய்யும் அவர்களைப் பிரத்தியக்ஷமாகக் காண்கையால், எல்லாவற்றிற்குஞ் சிவனே கர்த்தாவென்று சொல்லுவது பிரத்திக்ஷ விருத்தமாகையாற் கூடாது, எம்முடைய மலத்தைப் போக்குவதற்குத் திருமேனிகொண்டு, எழுந்தருளியிருந்தவரே இவ்வாசங்கை தீரும்படிவகை சொல்லவேண்டும். எ-று. (எக)

அதற்கு விடைமேல் ஆன்மாக்கள் தனுவாதிகளைப்
பண்ணமாட்டாரென்பதுவும் பரமசிவன் சுத்தாத்துவா
முதலியவற்றைச் சிருட்டித்து அதிலிருக்கும் விஞ்ஞானகலர்
முதலானவரை உண்டாக்கி அவர்களாற் சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களைச்
செய்விப்பானென்பதுமுணர்த்துகின்றார்.

ஆக்கையுமாக் குநற்குவல ரலரணுர்க டமக்கமலன்
ஆக்கையுமாக் குவனவருட் சிலர்க்கவருட் சிலர்சிலருக்
காக்கையுமாக் குவரவருட் சிலர்சிலருக் கவருள்ளு
மாக்கையும்பிந் தினரிரத மாதியுநின் மலனருளால்.

எ-து. ஆன்மாக்கள் தம்சரீர முதலியவற்றைத் தாமாக வுண்டாக்கவேமாட்டார்கள். அப்பரமசிவன் சுத்த மாயையை யதிட்டித்துக்கொண்டு அணுசதாசிவர், அட்டவித்தியேசுரர், சத்தகோடி மந்திரேசுரரிவரையுண்டாக்குவான். அவ்விஞ்ஞானகலருள் பரமசிவன் அனந்தாதிகளை அதிட்டித்துக்கொண்டு அசுத்தமாயையில் சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களைச் செய்விப்பான். அனந்த தேவநாயனார் சீகண்ட பரமேசுரனையதிட்டித்து அவரால் பிரகிருதியிலுண்டான சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களைச் செய்விப்பர். அச்சீகண்ட பரமேசுரன் பிரமனையதிட்டித்து பஞ்சபூதத்தின் தூலகாரிய சிருட்டியைச் செய்வித்து அதில் மிதுனசிருட்டியால் சகல ஆன்மாக்களையும் உண்டாக்கித் தச்சன் முதலானவரைக்கொண்டு தேர் முதலானவற்றைச் செய்விப்பான் பரமசிவன் அருளினால். எ-று.

மேல் இதன் விதியை விரித்தறியுமிடத்து முதலே சுத்தமாயை யாகிய முதற்காரணத்தினின்றும் பரமசிவன் அதிகார கர்த்தாக்களை உண்டாக்கியவர்களாலே கீழிரண்டு மாயையில் சிருட்டிகளும் அதிற்றோன்றும் அதிகார கர்த்தாக்களை உண்டாக்கப்படுமென்றும் அதிகாரகர்த்தாக்கள் பரமகர்த்தரல்ல என்று மருளிச்செய்தற்கு விளங்க வருளிச்செய்கின்றார். பரமசிவனை வ்வதிகார கர்த்தாக்களாகிய தாங்களும் தங்கள் சரீரங்களையும் தாங்களிருந்து சஞ்சரிக்கும் புவனங்கள் போகங்கள் அவற்றிற்கு ஆதாரமாகிய அண்டங்கள் அவற்றிற் காதாரமாகிய சாதாரணமான தத்துவங்களைய்ந் தாமாகவுண்டாக்கிக்கொள்ள வல்லவரல்ல. அச்சுத்தமாயையிற் றோன்றப்பட்ட அதிகார கர்த்தாக்களாகிய அணு சதாசிவர், அட்டவித்தியேசுரர், சத்தகோடி மகாமந்திரேசுரரில் அதிகார கிருத்தியம் வேண்டாமென்று வெறுத்த மூன்றரைக்கோடிபேர் ஒழிந்த மூன்றரைக்கோடி மந்திரேசுரர்க்கு மவர்க்கேற்ற திருமேனிகளைப் பரமசிவனே உண்டாக்கும் அவர்களிற் பிரணவர் முதலாகிய அணுசதாசிவர் பத்துப்பேரும் பரமசிவனே தன் சந்நிதிமாத்திரத்தில் உண்டாக்கப்பட்ட திவ்யாகமங்களை அதிகரித்துககொண்டு கீழுள்ள அனந்த தேவநாயனார் முதலான வெட்டுப்பேரும் அதற்குக் கீழான மூன்றரைக்கோடி மந்திரேசுரரு மற்றுள்ள விஞ்ஞான கேவலர்களுக்கும் அனுக்கிரக கர்த்தராகவிருப்பார்கள் இனி அட்டவித்தியேசுரர் மூன்றரைக்கோடிமந்திரேசுரர் இவருள் அனந்ததேவநாயனாராகிய மகேசுரர் நின்மலனாகிய சிவானுக்கிரகத்தினால் அசுத்தமாயையில் உண்டாக்கப்பட்ட அண்ட புவனபோகம் ஆன்மாகள் எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாகிய சாதாரண தத்துவங்களையுமண்டவிகர் முதலிய பிரளயாகலரான சருவான்மாக்களுக்கும் அவரவர்க்கே தனித்தனி தோன்றப்பட்ட அசாதாரணமாகிய சூக்குமதேகங்களையு முண்டாக்குவார், இனி மூன்றரைக்கோடி மந்திரேசுரரும் அம்மாயையி லுண்டான தூல அண்டங்கள் புவனங்கள் போகங்கள் பிரளயாகலர்வார் தூலசரீரங்களெல்லாவற்றையும் நின்மலனாகிய பரமசிவ னனுக்கிரகத்தினாலே யுண்டாக்குவர். அவர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பிரளயாகலருட் சிவானுக்கிரகத்தைப் பெற்றவரான நூற்றொருபத்தெட்டு உருத்திரர்களில் சீகண்ட பரமேசுவரராகிய உருத்திரமூர்த்தி பிரம விட்டுணுக்களுக்கு மற்ற சகலருக்குந் தனுவாதிகளை யுண்டாககிப் பிரகிருதியிற் றோன்றப்பட்ட சாதாரண அசாதாரணமான தத்துவங்கள், அண்டபுவனங்களை யெல்லா முண்டாக்குவர், சீகண்டரால் உண்டாக்கப்பட்ட பிரமன் பிருதிவிமுத லாகாச மீறாகிய பௌதிகமாகிய பஞ்சபூதங்களி லுண்டாகிய தூலபரிணாமமான அண்டங்கள் புவனங்கள் சகலராயுள்ளவர் தூலசரீரங்களெல்லா நின்மலனருளினால் உண்டாக்குவர், அப்பிரமனால் உண்டாக்கிய பஞ்சபூதமட்டும் விட்டுணு நின்மலனருளினாலே யிரக்ஷிப்பர், அப்படி யவர்களாலே யுண்டாக்கப்பட்டவரில் இந்திரன் விசுவகன்மா நவக்கிரகாதியாகிய அதிகார கர்த்தர்கள் நின்வலனருளினால் தங்கள் தங்களுக்குக் கட்டளையிட்ட அதிகாரங்களைப் பண்ணி வருவர், அவர்களுள்ளும் பிற்பட்ட புவலோக வரசரான மனுமுத

லாகிய அரசர்களும் விசுவகன்மாவி னமிசம் பற்றிவருஞ் சிற்பாசாரியர் முதலானவர்களுந் தேர்முதலிய வாகனங்கள் மூர்த்திகளான விக்கிரகபேதங் களையெல்லாம் நின்மலனருளினாலே யுண்டாக்கியும் போக்குவரவுகளைப் புரி விப்பார்களென் றறிக. இதனாற் சொல்லியது சரீரங்களான அதிகாரகர்த்தா க்களெல்லாம் அவனருளால் அபரகர்த்தர்களாக இருப்பதொழிந்து பரமகர்த் தாவல்ல வென்பதாம். (எ௨)

இன்னுமவர்கள் பரமகர்த்தா வல்லர் என்பதனை விளங்க வருளிச் செய்கிறார்.

உற்பவந்து முடனாதி யுண்மையினு மொடுங்கநதும்
அற்பறிவின் றிரோதான மனுக்கிரக மெனுமிவற்றுந்
தற்பரனால் விளைவுளதாந் தலைவரலர் நமோவிளைக்குஞ்
சிற்கனன ருதியம லன்சிவன்சா தகன்றேசால்.

எ-து. ஆன்மாக்கள் சங்காரஞ் செய்யப்பட்டுக் கிடந்த காலந் தொலை ந்து பரமசிவன் தனுகரண புவனபோகங்களைத் தோற்றுவிக்கு மவதரத்தி லும் சங்காரஞ் செய்யப்பட்டுக் கீழ்க்கிடக்கிற காலத்திலுந் திதிகாலந் தொ லைந்து சருவசங்கார காலமாகிற வவ்வவசரத்திலுந் திதிகாலந் தன்னிலுமாக இந்நான்கு காலத்தில் திதிகால நீங்கலான மூன்றுகாலத்து மலபரிபாகம் வந்த வான்மாக்களை யெல்லாம் பரமசிவனே யனுக்கிரகம் பண்ணும், அவர்க ளி லதிபக்குவராகிய சிலரைத் திருவடியிலே சேர்த்துக்கொள்ளும் சிலரை யதிகார கர்த்தர்களாக்கி யவர்களைக்கொண்டு சுத்தமாயை நீங்கலான இரண்டு மாயையிலுண்டாக்கப்பட்ட அதிகார கர்த்தாக்களுக்கெல்லாம் பரமசிவனால் அனுக்கிரகிக்கப்பட்ட அனந்தாதிகளைக் கொண்டே அனுக்கிரகமுதலான பஞ்சகிருத்தியங்களையும் செய்விக்கும். அவ்வேளையிலு மப்பரமசிவனால் மல க்ஷயம் பண்ணிக்கொண்டார்க ளொழிந்த ந்தங்களால் அனுக்கிரகாதி வினை யை யுண்டாக்கிக்கொள்ள மாட்டார்கள் அவ்வதிகார கர்த்தர்கள் தாங்கள் பரமகருத்தர்களல்ல இனித் திதிகாலத்தி லதிகார கர்த்தர்களல்லாத மற்ற வான்மாக்களாயுள்ளார்க ளிம்மலபரிபாகம் வந்த வான்மாக்களுக்கு மலமென் பது போக்கியுஞ் சில அறிவுடைத்தா யிருக்கிற வான்மாக்களைத் திரோதான சத்தி யவர்களுடைய மலசத்தியைச் செலுத்தாமல் கைவிட்டு அனுக்கிரகி த்த விடத்துங் குருமுதலான அதிகார கருத்தர்கள் மலக்ஷயம் பண்ணுவார்க ளென்ற அவ்விடத்துந் தொழிலுக்கும் ஞானசொருபனா யநாதியே நின்மல னும் ஞானத்தைச் சாதிக்க வல்லவனுமான சிவனுடைய பராசத்தி யவர்க ளிடத்தில் இருந்துண்டாக்குமாதலா லவர்கள் பரமகர்த்தாவல்ல. அவர்களு க்கும் பரமசிவனனுக்கிரகத்தால் அபரகர்த்தாக்களாக விருந்து கர்த்தத்துவம் செய்வார்கள். எ-று. (எ௩)

இன்னும் பரமகர்த்தாவே மாயாகாரியம் எல்லாவற்றிற்குங் கர்த்தாவென்றும் அவனுடைய சாமர்த்தியம் விளங்கமூன்று
* அனுமானப் பிரயோகங்களினலு மேதுவாலும்
இரண்டு செய்யுளால் அருளிச்
செய்கின்றார்.

உண்மையின்ற் முதற்பக்கந் துறுதலிஞற் சபக்கத்தும்
நண்ணுமுறு நான்கிறையை ஞாபகக்கா ரியமபணுவா
னண்ணுமுரு வைந்திணையு மிருளிலிநான் குருவினைமெய்
பண்ணினனு மவனறிவு முடலிலியும் பலமாமே.

எ-து. முற்பக்கமாகிய இம்மண்ணிலே கடாமுதலியவைகள் தோன்றுவதற்கு தகுதியாயிருக்கை யுண்மையாகையா லது சடமாதலினல் தானுகத் தோன்றமாட்டாது,ஒருசேதனனான குலாலனல் அவயவியவயவங்களாகத்தோன்றப்பட்டவை காண்பதனல் சபக்கமென்ற மேலானமாயைகளிலுந் தனுகரணமுதலியவைகள் நான்குந் தோன்றுகைக்கு யோக்கியமுண்டாயிருக்கவு மவைகளைத் தோற்றுவிக்கைக்கு அம்மாயைகள் சடமாகையா லவற்றைத்தோற்றுவிக்க மாட்டாது ஆகையால் அத்தனுகரணமுதலியவைகளை யவயவியவயவம் பொருந்தக் காரியப்படுத்தித் தோற்றுவிப்பானெரு கருத்தாவுண்டென்றறியப்படுங் குலாலனைப்போல இன்னு மவனுடைய சத்திசாமர்த்தியதையு மறிவின் பெருமையையு மறிவிப்போனகச் சிவனுடைய விக்கிரகமென்று சொல்லப்பட்ட வுருவம் நான்கு,முபய மொன்றுமாகிய ஐந்து விக்கிரகங்களையு மிருளற்று ஞானசொரூபமா யிருக்கும் சிவம்,சத்தி, நாதம், விந்து என்னு மருவமாகிய விக்கிரகங்கள் நான்கையும், ஆக ஒன்பது விக்கிரகங்களையுங் காரியரூபமாகப் பண்ணினலும் அந்தச் சரீரியல்லாத பரமசிவனே யென்றறிக. அப்படியானல் சரீரமில்லாத பரமசிவனே யெல்லாவற்றையுஞ் செய்வானனுற் சரீரிகளான அதிகார கர்த்தாக்களிருக்க வேண்டுவானேன் ? அவர்களாற் பயனில்லையே யெனின் உடலிலியுமென்றவும்மையாற் சரீரமில்லாத பரமகர்த்தாவாலு மவனனுக்கிரகம்கொண்ட சரீரமுள்ள அதிகார கர்த்தாக்களாலும் விசுவம்பலப்படும். எ-று.

இந்நூலில் வாராத பொருள்களெல்லாம் விரித்துக் கூறியது மற்றும் விரிந்த தமிழ் நூல்களிலு மாகமங்களிலுங் கண்டு விரித்துக்கூறியதெனக் கொள்க. † சித்தியார் சுபக்ஷத்தில் 'வித்தைகள்வித்தை யீசர்சதாசிவ ரென்றிவர்க்கு, வைத்துறும் பதங்கள் வன்னம் புவனங்கள் மந்திரங்க டத்துவஞ் சரீரம்போகங் கரணங்கடமெலாமு, முய்த்திடும் வயிந்தவந்தா னுபாதான மாகிநின்றே' எனவும் ‡பரபக்ஷத்தில் புத்தன்மாத்துமிகன்

* அனுமானம் இம்மலைதீ யுடைத்தென்றற் போல்வது.
† சித்தியார் சுபக்ஷம் செய்யுள்—௬௪.
‡ பரபக்ஷம்மாத்துமிகன்மதம் செய்யுள்—௧.

மதத்தில்; 'அவையவம் பொருளாய்த் தோன்றும் அவையவ மழிந்தாற் பின்னை, யிவைபொரு ளென்ன வேறின் றிலாமையாற் பொருள்களின்றாம், அவைபொரு ளிலாமை யாலே யறிவுமின் றாகு மென்று, நவைதரு மொழியினாலே நவிலுமாத் துமிகன்றானே' எனவும் 'கருவிதனித்தனியே காணுமிடத்தெல்லாம் புறமுடலாச் சங்கும்பொழுது' எனப்பதி பசுபாசவியலிலும் அருளிச் செய்தமையானுங் கண்டுகொள்க, இன்னும் விரிக்கிற் பெருகும்.

ஆயாம் மறைபொழுதி னைந்தவனு பாடணிந்தாற்
றேயாரு மனுமான விதமூன்றி னுறத்தெருளத்
தாயானை யனைத்துயிர்க்குந் தற்பரனைச் சிற்கனனை
நேயாரு நெஞ்சினர்க்கு நிறையுறவே நிகழ்த்தினமே.

எ-து பிராணாயாமவிதி சொல்வதில் பிரசங்காப் பிரசங்கமாகிய அனுபாடணம் சொல்லத்தகக சத்தி பொருந்துகையால் விளக்கம் அமைந்த அனுமானவகை மூன்றினாலும் அறிய எல்லா வான்மாக்களுக்கு மாதாவாகவிருக்கும் மேலாகிய பரமசிவனை ஞானசொரூபனைநேசம் உள்ள புத்தியையுடையவர்களுக்கு வற்றாக் குறைவு வராம னிறைபொருந்த சொல்லுகின்றோம் எ-று (௭௫)

பிராணாயாமஞ் செய்தற்கு மாத்திரை யுத்தமாதி பேதத்தால் மூவிதமென் றுணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

கைத்தலத் தாலே சானுப் புரிவலங் கணிக்க விரோட
டத்தொகை யனைத்து மொன்றே யாகுமாத் திரையா யாமத்
துத்தம நாற்பத் தெட்டா மொருபது மிரண்டு நீத
மத்திம மென்மூன் றங்கை நொடியுமாத் திரைமாட டாக்கே.

எ-து இடதுகையினால் இடதுமுழந்தாளைப் பதினாறுதரஞ் சுற்றியெண்ணினால் ஒருமாத்திரையெனப்படும், அந்த மாத்திரைகொண்டு நாற்பத்தெட்டுப்பண்ணுவது உத்தமமானபிராணாயாமம்; இருபத்துநாலு பண்ணுவது மத்திமம், பன்னிரண்டு பண்ணுவது கனிட்டம், இவ்வாறு செய்யமாட்டாதார் முற்கூறிய வெண்ணிக்கையில் கைநொடி மாத்திரையா லுத்தமாதிபேதத்தாற் செய்க. எ-று. (௭௬)

குறைநுனிந் திர்த்தபானத்தா லுண்டாகிய விசிட்டமாம் பிராணாயாம விசேடமு முணர்த்துகின்றார்

குறைநுதி நீனை நாலுவ குடித்திட விடைவிடாதே
தசநச வருடங் கூடத் தங்கிய பலத்தை சார்வார்
இசைவுடன் பிராணயாம மியற்றின மொருகால் விண்ணில்
அசைவற விருக்க யாக மனைத்தையு மியற்றினோர்.

எ-து. ஒருவ ரனுட்டானஞ் செய்த முடிவில் ஒருமாத நாடோறுங் குசைநுனியில் விழுகிற சலத்தை வலதுகையால் பானஞ்செய்தவர் நூறு வ்ருஷம் பிராணாயாமம் செய்த பலத்தைப் பொருந்துவார்கள். சொன்னபடியே பிராணாயாமம் செய்த பலத்தை யாரோனுமொருவரொருக்காற் பண்ணினலவர்கள் தவம் யாகந் தானம் விரதம் சிவதீர்த்தம் இவைகளா லுண்டாகும் பலங்களையும் பெற்றுச் சுவர்க்கத்திற பொருந்தியிருப்பார்கள். எ-று.

குசை-தருப்பை. (எஎ)

பிரத்தியாகாரத்தையு மதனாற் பெறும் பலத்தையு
முணர்த்துகின்றார்.

மனத்தையும் விடயந் தன்னின் மறிந்தநினை யடக்கி வைத்துப்
பிணைச்சலி யாமை செய்கை பிரத்தியா காரம் வேதந்
தெரிந்துள யாக பேத மனைத்தையு மியற்றி னோர்கள்
மனத்தையு மறித்த மைந்த ரவர்சிவ புரத்துள் வாழ்வார்.

எ-து. மனமும் விடயங்களும் போகங்களைப் புசிக்க வந்தவிடத்தும் மிகுந்த பசிவந்த விடத்து மதனிடத்துச் செலுத்தாமல் ஆமையெப்படிதன் அங்கங்களை யுள்ளே யடக்கிக் கொள்ளுமோ அதுபோலத் தானுஞ் சலியாமல் மனத்தை நிறுத்துவது பிரத்தியாகாரம் யாரோனுமொருவ ரிதனை நாடோறு மியற்றுகின்றாராயின் அவர் வேதத்தில் கூறுகின்ற யாகபல மெத்தனையுண்டோ அத்தனையுஞ் செய்தவராவார்கள். அடைந்த பலத்தைச் சிவலோகத்தி லிருந்து புசிப்பார்கள். எ-று. "ஆமைபோல் ஐந்தடக்கலொருமையுளாமைபோ லைந்தடக்கல்" என்னுந் திருக்குறளானும், அதற்குப் பரிமேலழக ருரையானு முணர்க. (எஅ)

தாரணையு மதனாற்பெறும் பலமு முணர்த்துகின்றார்.

நசையுட னிறபப போதி னாட்டிய பொருளிற் சிந்த
மசைவற நிறுத்த றானே தாரண மிதனைச் செய்தார்
கசிவுறு மூவேழ் சுற்றங் கடுநர கதனின் மீட்டு
மிசையுறு சிவலோ கத்து ளிருப்பரே யிருப்ப மிகவே.

எ-று. ஆசையுடன் மூலாதார முதலிய தானங்களி லங்கங்கே பார்க்கக் கடவ பொருள்களைக் குறித்து மேலேமேலே போய்த்தான் வேண்டிய பொருளில் நிறுத்துதல் தாரணை யெனப்படும். இப்படி யாரோனுமொருவர் நாடோறு மிதைச் செய்தா லிரங்குகின்ற தன் குலத்தி லிருபத்தொரு தலைமுறையுள் வெவ்விய நரகத்திற் கிடந்தாரை யெடுத்து மேலாகிய சிவலோகத்தில் உண்டான போகங்களை மிகுந்த வாசையுடன் புசித்து அவர்களுட னிருப்பார்கள். எ-று. (எகூ)

தியானஞ் செய்யு முறைமையும் பலமு முணர்த்துகின்றார்.

ஆற்றிடைப் புனலு னெற்றே யவிச்சின மாக வோடன்
மாற்றற வற்றே யீசன் மலர்ப்பதத் தறிவை வைத்துக்

தேற்றுற நிற்கை தானே தியானமித் தியானஞ் செய்தார்
மாற்றியே நரகிற் சுற்ற மவர்களைப் போல வாழ்வார்.

எ-து. ஆற்றி லிடைவிடாமற் சலம் எப்படி யோடுகின்றதோ அப்படியேதான் கருதின பொருளை யிடைவிடாமற் றியானஞ்செய் திருத்தலே தியானயோகம், இத்தியானயோகத்தை யாரேனுமொருவர் செய்தால் அவருடைய சுற்றத்தா ரெல்லாரையும் நரகத்தினின் றெடுத்துச் சிவலோகத் திருத்தித் தன் தேகத்தைவிட் டவரைப் போன்றிருப்பார்கள். எ-று. (௮௰)

இனி மந்திரஞ் செபிக்குமுறை யுணர்த்துகின்றார்.

மானத மந்த மற்றைப் பாடித வசன மென்றுந்
தானொரு மூன்றாஞ் சாற்று மந்திரந் தகைமை சார்ந்த
மானத மனந்தி னாலே மந்திரிப் பதுவே வாய்க்க
வேனைய மந்தஞ் சற்றே யிதமுற வியம்ப றானே.

எ-து. வெளி. பாடிதம்-சொல்லல். (௮௧)

இதுவுமது

அருகிருந் தவர்தாங் கேட்க வறைநலபா டணமே யாதி
திருவுருக் கருதிச செப்பிற் சிறப்புடைத் தெல்லாந் தூல
வுரைதனிற் சிறபபே மந்த வுரையது தன்னிற் சாலப்
பெருமையை யுடைத்தே நெஞ்சிற் பேசிடாப் பேச்சுத் தானே.

எ-து. வெளி. ஆதி திருவுருக்கருதிச் செப்பவென்பதனை முற்றுங் கூட்டுக. (௮உ)

மந்திரங்களை யுச்சரிக்குமிடத்து உச்சாரணபேத முணர்த்துகின்றார்.

உற்றிடு முயிரொவ் வொன்றே யுயர்ந்துயர்ந் தொருமூன் றாகு
மற்றைய வுன்ன தாதி கூட்டினு மொன்பான் வாய்கரும்
பற்றிட நாசி நீங்கப் பத்துட னெட்டா மீரா
றுறறிடு முயிரு மோர்ந்துச் சரிக்கவே பலிக்கு மோதில்.

எ-து. அகரமுதலாகவிருக்கிற உயிரொழுத்துத் தனித்தனி யுச்சரிக்குமிடத்து ஒவ்வொன்று மும்மூன்று பேதமாம், அதாவது உயர உச்சரிப்பது உதாத்தமென்றும், தாழ வுச்சரிப்பது அனுதாத்தமென்றும், சமமாயுச்சரிப்பது சொரிதமென்றும் சொல்லப்படும். இம் மூவகையும் ஒவ்வொன்று மும்மூன்றாக ஒன்பது வகையாம், அதாவது ஒரு மாத்திரை கொண்டது இலகுவென்றும், இரண்மொத்திரைகொண்டது குருவென்றும், மூன்றுமாத்திரைகொண்டது புலுதமென்றும் இப்படி யுதாத்தமூன்று மனுதாத்த மூன்றுஞ் சொரித மூன்றுமாக ஒன்பதாம் இந்த வொன்பதையும் நாசியைக்கூட்டி யுச்சரிக்குமிடத்து சானு நாசிகமெனப் பெயர்பெறும், நாசிகைகூடாம லுச்சரிக்கும்போது நிரனு நாசிகமெனப் பெயர் பெற்று இப்படிப் பதினெட்டு பேதமாம். அகரமுதலிய உயிரொழுத்துப் பதினாறள் அலியெழு

த்து நாலு நீக்கி நின்ற பன்னிரண் டெயிரெழுத்துஞ் செபகாலத்தில் அவ் வம்மந்திரத்துப் பிரயோகத்துக் கேடாகவறிந்துச்சரிக்கில் மந்திர சித்தி வரும். ஏ-று

உதாத்தம், அனுதாத்தம், சொரிதமென்பவற்றை முறையே எடுத்தல், படுதல், நலிதலென்பர் தமிழ்நூலார். (அங)

இப்படி மந்திரத்தின் விதியறிந் துச்சரிப்பவர்களுடைய மகிமையை யுணர்த்துகின்றார்.

அந்தரத் தியங்க வல்ல வசுரரு மணுக மாட்டார்
சிந்திய சித்தக் கொத்தைப் பேய்களுந் தீண்ட மாட்டா
செந்தழ லென்ன வஞ்சித் தியவா யரவுந் தீண்டா
மந்திர நவிற்று வாரை மறலியு மஞ்சு மன்றே.

எ-து. முற்கூறிய விதியை யறிந்து மந்திர முச்சரிப்பவர்களை யாகாசத்தில் சஞ்சரிக்கு மிராக்ஷதர்களுங் கிட்டமாட்டார்கள், பலவகையான சித்தத்தையுடைய வறிவில்லாத பேய்களுந் தீண்டமாட்டா, பொல்லாத விடம் உள்ள வாயினையுடைய பாம்புகளுஞ் சிவந்த அக்கினியெனப் பயந்து தீண்டமாட்டா, இதுவல்லாமல் எல்லாரையும் வேதனைசெய்யு மெமராசனு மணுகமாட்டான் பயப்படுவான். எ-று. (அச)

இதுவுமது.

வினைகளு மஞ்சும் வெய்ய் வினைஞரு மஞ்சு வார்க
ணினைவினி லிட்ட மெல்லா மவர்க்கொரு கணத்தி னேருந்
துனையவே சுழன்று போகுந் துட்டசார்த் தூல மற்று
மனிதரு ணலலா ரேயோ வமரரும் வாஞ்சிப் பாரே.

எ-து. வெளி. துனைவு, விரைவு. சார்த்தூலம், புலி. (அரு)

சகற்பசெபஞ் செய்பவர்கள் பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.

பரமனை யொருமை கூரப் பாவனை பண்ணி யுள்ளே
யுரைதனி லதிக நூன மொழியவே விதியி னோக்கிப்
பரவிடும பத்தர் முன்னைப் பாவமும் பறிப்பன் வேண்டும்
வரமெலாங் கொடுப்பன் வள்ளன் முத்தியு மவர்க்கே வாய்க்கும்.

எ-து. மேலாகிய சிவனை மிகுந்த வொருமைப்பாட்டுடன் மனத்தில் தியானம்செய்து அம்மந்திரத்தை யேற்றக்குறைவின்றி விதிப்படி யுச்சரித்துத் தோத்திரம்செய்து பத்தர்கள் முற்சனனத்தில் செய்த பாவத்தையுந் தீர்ப்பரன், அவர்கள் வேண்டும் வரத்தினையு மிம்மையிற் கொடுப்பான், மோட்சமு மவர்களுக்கே சித்தியாம். எ-று.

முன்னைப் பாவமுமென்ற வும்மை எதிரது தழீஇயது. பத்தர்கள் வேண்டும் வரங்களைக் கொடுத்தலால் வள்ளலெனச் சிறப்பித்தார். இதனைத்

"தற்பயன்குறியாதுவேண்டுவோர் வேண்டியவாறீேநல்கும் அருளுடைமை நோக்கி" அங்ஙனங் கூறியதென்பர் சிவஞான முனிவரும். வள்ளல் என வினைமுடிக்க. (அசு)

சமாதியி னிலக்கணங் கூறுகின்றார்.

பொருளினு யாத்தி ரந்தாய்ப் புலனிறந் திரவி கண்ணுக்
கிருளறுந் திலங்க லென்ன வெண்ணத்திலங்கி யெங்குந்
திரையறு வுததி யெல்லாந் தேங்கலபோல் விமமிச் சித்தங்
கருதுரு வல்லா மூலங் கண்டிரண் டறலச மாதி.

எ-து. உண்மைப்பொருண் மாத்திரையாய்க் கருவிகரணாதிகளுடன் கூடாமல் சூரியப்பிரகாசங் கண்ணினிடத் திருளைப்போக்கிப் பிரகாசித்தல் போல் இவன் கருதப்பட்ட நினைவினுள்ளே பிரகாசித்து ஆரவாரிக்கும் அலைகளறச் சமுத்திரமெல்லாவிடங்களிலு நிறைதல்போல நிறைந்து பொலிந்து சித்தத்தாற் கருது முருவமல்லாத வெல்லாவற்றிற்குங் காரணமான சிவத்தைத் தரிசித் திரண்டற் றிருப்பதே சமாதி. எ-று. (அஎ)

சமாதிசித்தராகாதார்க்கு உபாயமுணர்த்துகின்றார்.

இடையினு மியங்கி டாதே பிங்கலை தனினும் வாயு
நடுமுனை நாடி தன்னி னடக்குமேற் சமாதி வாய்க்குந்
திடமுடைச் சிலையே யென்னச் சித்திர மெனவி ருப்பர்
விடயமு முணரா ரந்தக் கரணமும் வேறு பட்டே.

எ-து. யாரோனு மொருவர் சமாதி செய்யுமிடத்துப் பிராணவாயு இடையினும் பிங்கலையினு மோடாமற் சுழுமுனைநாடியில் நடக்குமிடத்து விடயத்தில் சித்தத்தை வையாம லந்தக் கரணங்களும் பசுகரணத்தைப் பொருந்தாமற் சிவகரணங்களாய்க் கடினத்தையுடைய கல்லெனவுஞ் சித்திரமெனவு மிருந்து சமாதிசெய்தால் அவர்களுக்கே யச்சமாதி சித்தியாகும்.

சமாதியடைந்தோர் நன்மை யுணர்த்துகின்றார்.

அட்டமா சித்தி யென்ற வணிமாதி யவர்க்கே யாகு
மிட்டமாஞ் சந்தோ பேத மியம்பவும் வல்ல ரொன்னின்
முட்டற வேத மாதி மொழியவும் வல்லர் நல்ல
துட்டியாற சமாதி தன்னிற் றாங்கிய தூயோர் தாமே.

எ-று நல்ல சந்தோஷமாகிய சமாதியைப் பொருந்திய மகாத்துமாக்கள் இட்டமா யிருக்கின்ற உத்தை முதலிய சந்தசு இருபத்தாறு பேதங்களையும் சொல்லவல்லவ ராவார்கள், அதுவல்லாமல் விசாரிக்குமிடத்து வேதாகம புராணங்க ளனைத்தையுங் கடைபோக ஓதவும் வல்லவராவார்கள், அவர்களுக்கே அணிமாமுதலிய வட்டமாசித்தியும் வந்து கை கூடும். எ-று.
'புத்தி காரிய' மாதலாற் றுட்டியெனச் சிறப்பித்தார். (அக)

முன் றொகுத்துப்போந்த அட்டமாசித்தியின் இலக்கண மீதென் றுணர்த்துகின்றார்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அணுவினுணுவின் னுருவுகொள லணிமாவா முளநறி
னதிவேகந் தியங்கியுந்தோய் வற்றவுடலெகிமாந்
திணியபெரு வரையெனமெய்ச் சிறப்புறுகை மகிமாச்
சிந்தித்த பலமெவையுஞ் செறிந்துறுகை பிராத்தி
பிணைவிழியா ராயிரவ ரொடும்புணர்ச்சி பெறுகை
பிராகாமி யீசிதைதமா வசியுமடி பேணன்
மணமலர்போ லெவராலும் வாஞ்சிக்கப்படுகை
வசிவசிதை வலியாரா றடுப்பரிய வாழ்வே.

எ-து. அணிமா பரமாவணுவைப் பற்ற அதிசூக்கும வடிவையெடுப்பது. இலகிமா மகத்தாகிய வேகத்துடன் சேற்றுக்குள் அழுந்தியிருந்தும் பிள்ளைப்பூச்சியைப்போற் சேறுபடாம லெழுந்திருப்பது. மகிமா கடினமான பெரிய மலைபோல வடிவெடுத்தல். பிராத்தி தான் யாதொரு வடிவங்கொள்ளவேண்டுமென்று மனத்திலே நினைத்தா லந்தந்த வடிவமா யந்தந்த போகத்தைப் புசித்திருத்தல். பிராகாமியம் மாயனேககாலத்தி லெப்படி பதினாயிரங் கோபாலபாலிகைகளைக் கூடியவர்க்கவரா யிருந்ததுபோல் ஆயிரம் பெண்களை யேககாலத்திலே கூடியிருந்தனுபவித்தல் ஈசிதை சகல தேவர்களையுந் தன்னாணையா னடப்பித்துக்கொள்ளுத லசித்துவம் தன்னை யாவராலு மணத்தையுடைய புட்பமெப்படி வாஞ்சிக்கப்படுமோ அதுபோற் சகலலோகங்களையுந் தன்வசமாக்குவது. வசிதையாவது இவனுடைய பலத்தை மிகுந்த பலவான்களாலுந் தடுக்கப்படாமலிருத்தல். எ-று. (கூ௰)

சமாதியை யடைந்தவர் சிறப்பும் பெறும் பயனு முணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அடைந்திடுஞ் சமாதி யாளாக் கமரருஞ் சிறப்புச் செய்வார்
திடம்படு சித்தத் தாலே யவற்றினை நீண்டா தார்க்கு
நடம்பயி லுதன் வேண்டும் வரத்தினை நல்கி யென்று
முடன்பிரி யாத பேறு முதவுவன் கருணை யுற்றே.

எ-து. சமாதியை யடைந்தவர்களுக்குத் தேவர்களுஞ் சிறப்புச் செய்வார்கள். திடமான சித்தத்தால் அவ்வட்டமாசித்தியை விரும்பாதவர்களுக்கு நடனஞ் செய்யுஞ் சிவபெருமான் கருணையமைந்து விரும்பிய வரங்களைக் கொடுத் தெக்காலமுந் தன்னிடத்தினின்று நீங்காத முத்தியையுங் கொடுப்பான். எ-று.

இதற்குத் தேவிகாலோத்தரத்தில் *'அட்டமாசித்தி முதல்' என்னுஞ் செய்யுளாற் காண்க. (கக).

பிராணாயாம முதலியவற்றை யுத்தரோத்தர விசிட்டமாக உணர்த்துகின்றார்.

அதிகமா யாமந் தன்னி லறுவனா யடக்கு மாற்றால்
அதிகமே யதனி னுக்கை மனத்தினை யனகன் பாதத்
ததிகமே யதனிற் சிந்தத் தவிச்சினத் தியான மம்ம
வதிகமே யதனி னுள்ளந் தாரணைவைத் தறையும் வாக்கே.

எ-து. காமக்குரோதாதிகள் வழிச்செல்லாம னிறுத்துவதைப் பார்க்கிலும் பிராணாயாம மதிகம். அப்பிராணாயாமம் பன்னிரண்டுகொண்டது ஒரு தாரணை. அத்தாரணை பத்துக்கொண்டது கால மிடைவிடாமற் சிவத் தியானஞ் செய்வது. அதனைப் பார்க்கிலும் பன்னிரண்டு கொண்டது சமாதியென்பது,இதை இப்படிக் காலவரையறுத்து வேதாகமங்கள் சொல்லும். எ-று.

அம்ம எ-து. உரையசைக்கிளவி. (கஉ)

செபத்தியானங்களும் இவற்றாற் பெறும்பலனு மொன்றுக்கொன்றதிகமென் றுணர்த்துகின்றார்.

வாக்கினு மதிக மூல வர்க்கினு மனத்தி னுறு
நோக்கரும் பொருளைத் தன்னு ணோக்கற நோக்கு நிட்டை
நோக்கிடிற் பலங்க டாமு நுவன்றவிம் முறையா னேன்மை
யாக்குவ னவற்றை யெல்லா மன்பருக் கநாதி முத்தன்.

எ-து. மூலவாக்காகிய வைகரிவாக்காயுச்சரிக்கு மதனைப் பார்க்கிலும் மந்த வொலியாய் மந்திரத்தை யுச்சரிப்பது சிறந்தது. அதனிலு மானதசெபம் சிறந்தது. அதனிலும் வன்னரூபங்களோடு மூர்த்தியை மனத்தாற் றியானித்த லதிகம். அத்தியானத்தைப் பற்ற அதற்கு மேலாகிய சமாதியைப் பாராதே பார்ப்பது சிறந்தது. முற்கூறிய செபமுதலியவற்றின் பலன்களை யடியவர்க்கு அநாதிமுத்தனாகிய பரமசிவன் கிரமத்தினால் அறிந்து அததற்கேற்ற பலன்களைக் கொடுப்பான். எ-று.

ஈண்டு மூலவாக்கென்றது·† வைகரிவாக்கினையென்க. (கங)

தேவிகாலோத்தரம் ருசஎ-ம் செய்யுள்.

* அட்டமா சித்திமுத லனைத்துள்ள பேறுகளும்
கட்டமாங் கதிகடரும் பரகதிகா ணக்கொடா
மட்டிலா மாலையாய் வியாபகமா யறிவாகிக்
கிட்டலா காமுத்தி மற்றிவற்றாற் கிடையாதே.

† வைகரிவாக்கு, உதானவாயுவைக் கூடிய பிராணவாயு தன்னோடு கூடிவந்த வசனசூக்குமை முதலான வாக்குகளைச் செவியின்பகுதியிலே கேட்க நினைத்த பொருள்களை யறிவிக்கும், இத்தனக்கும் பிறருக்குங் கேட்க வுச்சரித்தல்.

இதன்மேற் சிவயோகத்தா னிட்டையடைந்தார் பெறும்
பல முணர்த்துகின்றார்.

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியச்சந்த விருத்தம்.

சிலரோண யோகர் திடமாக மேனி சிவலோக ராக மெனவே
பலகாலம் வாழ்வர் படிநீதி யாள்வர் பசுபாச நாச முறவே
நிலைனீறு மாய வருகால் மேய நிகழ்வாய காய மறவே
மலமாசு மாய வமலேசர் பாத மலர்சூடி வாழ்வர் மகிழ்வால்.

எ-து. சிவயோகத்தால் நிட்டையடைந்த ஞானயோகிகள் சிலர் சிவ லோகத்தில் அச்சிவனுடைய சகளத்திருமேனி போலச் சித்திபெற்றுப் பல காலம் வாழ்ந்து உலகமெங்கு நீதிமுறைமை யுடையராய்ச் சார்பைப் பற்றி வரும் பசுபாசங்கள் நாசமடையச் சஞ்சரித திருந்து சருவசங்காரகாலத்தின் மலக்குற்ற நீங்கவும் நிகழுஞ் சரீர மாறவும் பரமசிவன் சீபாதமலரை நிர திசய யானந்தத்தோடு பொருந்தி வாழ்வார்கள். எ-று. (௬௪)

இனி இப்படிப்பட்ட சிவயோகிகளை வழிபட்ட வடியவர்கள்
பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.

அறுமாசை கோப மவைநாச மாக வறுமேறு பாவ மறனு
மறவேசெய் பாவ மறனாக மாயு மதுமாய மாயை யகனு
மறமாயை தானு மகமாயை நீரு மதுதீர மூல மலமு
மறமூல நோயு மமலேசர் பாத மடைவார்கள் யோக ரடியார்.

எ-து. முன் கூறப்பட்ட ஞானயோகிகள் அடியவர்கள் ஞானவான் களுக்கு அருள்வரவே பணிவிடை செய்கையாற் பரமசிவன் அவர்களுக்குக் காமக்குரோத லோபமோக மதமாச்சரியமாகிய அறுவகைப் பொல்லாப்பு நெருங்காதவண்ண நீக்கும், நீக்கவே ஆகாமியம் போம். போகவே அந்த ஞானிகள் அருணோக்கால் அநாதியேசெய்த அளவில்லாத சஞ்சித கன் மங்களுங் கெடும். கெடவே சரீர மாய்ந்தபோம் அச்சரீர மெடாமற் கன்மமு மாயாகாரியமுமான சரீரமுங் கெட்டுப்போம். போகவே யசுத்த மாயை நீங்கும். நீங்கவே சுததமாயைக் குள்ளீடாய் அசுத்தமாயா காரி யங்களைச் செலுத்தும் சூக்குமை முதலான வாக்குக ளடங்கும். அடங் கவே சுத்தமாயை யடங்கும். அடங்கவே மூலமலமும்அகன்றுபோம். அம்மூ லமலமாகிய நோயு மற்றுவிடவே நின்மலனாகிய பரமசிவன் சீபாதத்தை யடைவார்கள். எ-று. (௬௫)

இனிச் சிவன் சிவசத்தி விஷயம் வந்ததனால் ஆன்மா வான்ம
சத்தி விஷய முணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

சிவன்றனக் கவனி யந்தஞ் செகமதி தூல தேகம
அவனுடற் றூல மாறு ருருயிர் வர்க்கஞ் சூக்கம்

பவன்றனக் குயிர்க்கு மப்பாற் பராபரை பரம சூக்கம்
அவன்சிவன் பரம சத்தி தனையனு பவிப்ப னோர்ந்தே.

எ-து. பரமசிவனுக்கு நாதசத்துவமுதல் பிருதிவி தத்துவம் வரை யிலுமுள்ள முப்பத்தாறு தத்துவங்களிலு முண்டான அளவில்லாத வண்ட ங்களும் புவனங்களும், அளவில்லாத வான்மாக்களுடைய தூலதேகங்களெல் லா மதிதூலதேகமாயிருக்கும் அச்சிவனுக்குத்தூலதேகம். முப்பத்தாறு தத்து வங்களா யிருக்கும் அளவில்லாதவான்ம சொரூபங்களெல்லாம் அச்சிவனு க்குச்சூக்குமதேகமா யிருக்கும். அவ்வான்மசொரூபங்களுக்கு மேற்பட்டிரு க்கின்ற மேலாகிய பரமசத்தி ஆன்மாக்கள் சொரூபத்திலு நுண்ணிதாய்ப் பரமசூக்குமமா யிருக்கும். அச்சிவனே தன் பராசத்தியினுடைய பேரின்பத் தையனுபவித்துக்கொண்டிருப்பான். எ-று. (௬௬)

இதுவுமது.

பாரியைப பரர்நன் பாரவைப் படாப்ப்டி விரதை தன்னை
யாரிய முணர்ந்த சாந்த னவட்னை நினைபப னோர்ந்தே
பாரியைப் பரர்நண் பாரவை படாபரா சந்தி தன்னை
யாரிய னநாதி முந்த னவடனை நினைபப னோர்ந்தே.

எ-து. ஆன்ம சத்தியாகிய அநந்த வான்மாக்களுக்கே யுரித்தாய்ப் பிறரிடத்துச் செல்லாது பதிவிரதை யாகவே யிருக்கின்ற சத்தியை வட மொழியாகிய வாகமங்களை நன்ருய் ஆராய்ந்த ஞானியாகிய புருஷன் மல த்திரயங்களுக்கு நீங்கிச் சிவசாயுச்சியத்தைப் பெற்றபோது களங்கமற்ற வின்பம் அனுபவிப்பான், இனி யநாதி முத்தனுக விருக்கும் பரமசிவனும் ஆகமங்கள் வடமொழியிலுள்ளனவாகலான் 'ஆரியமுணர்ந்த' என்ருர். தன்னை விட்டு நீங்காதிருக்கும் பராசத்தி பேரின்பமனுபவிப்பான். எ-று.
ஆன்மா மல நீங்கினுற் றற்சொரூபந்தானே இன்பமாமெனத் தா
னிச்சித்தா லின்ப முண்டாகாது ஆன்மசத்தி யின்
பமே யாமென் றுவமை முகத்தா
லருளிச் செய்கிருர்

மண்டலத் தவரு மற்றை யவர்களும் வாஞ்சை செய்தே
யொண்டொடி யாரை யின்ப முறுவரே யவர்தோ ளொன்றிக்
கண்டிலந் தம்மைத் தாமே காமுறல் களிப்பார் தங்கள்
எண்டனக் கெட்டா னிச்சித் திறைவியைத் தினைக்கு மென்றும்.

எ-து உலகத்தி லுள்ளவர்களு மற்றத் தேவர்கள் முதலானவரு மா சைப்பட்டு பெண்ணைப் புணர்ந்தே யின்பம் அடைவார்கள். அப்படி யல்லா மல்தன்னைத் தானிச்சித் தின்பம் உடையவர்களாகக் காணேம். அதுபோல ஆன்மாக்களுடைய அறிவுக்கெட்டாத பரமசிவன் தன்பராசத்தி யின்ப மனு பவிப்பான், ஆதலால் ஆன்மாக்களுடைய சத்தி மலத்தை நீங்கின சாயுச்சியத் தில் ஆன்மா தன் சத்தி யின்பத்தை யனுபவிப்பான். எ-று. (௬௭)

சிவனுஞ் சத்தியும் ஆன்மாக்களுக்கு மாதா பிதா வென்பதனை யுணர்த்துகின்றார்.

அணுக்களே யவர்க்கு மைந்த ரன்னையு மந்தன் றானு
மணுக்களுக் காரவங்கூர்ந்தே யணுக்கடன் சத்தி யோடே
யணுக்களைப் புணர்ப்பர் சத்திப் பருவமு மறிந்து தாமே
யணுக்கடஞ் சத்தி தன்னைத் தீனப்பராஞ் சனமு மற்றே.

எ-து. ஆன்மாக்களே அச்சிவபெருமானுக்கு மைந்தர்கள், அவர்கட்கு மாதாவும் பிதாவுமாகிய சிவபெருமானும் அவ்வான்மாக்களிடத்து விருப்ப மிகுந்து அவ்வான்மாக்களுடைய சத்தியுடன் அவ்வான்மாக்களைச் சத்தியின் பருவங்களையும் அறிந்து தாமே புணரச் செய்வார், அதனால் அவ்வான்மாக்கள் தங்கள் சத்தியை மல நீங்கி யனுபவிப்பார்கள். எ-று. (௬௬)

இச்சிறப்பினையுடைய சிவதரிசனப் பட்டவர்கள் முறைமையை யுணர்த்துகின்றார்.

அநாதியே யமலன் றன்னை யகன்மனைக் காண்ப ரன்பர்
அநாதிய பசு பாசத்தை யறுத்தவ னருளி னாலே
அநாதியே யமலன் கன்ம மாயனு பவிப்ப ரென்பர்
அநாதிய பசு பாசத்தை யறுத்திலா ரறிவி லாரே.

எ-து. அன்பராகிய ஆன்மாக்கள் பரமசிவனருளினால் அநாதியான பசுபாசங்களைப் போக்கி யநாதியே நின்மலனாகிய பரமசிவனைத் தன்னுள்ளத்தே தரிசிப்பர், அறிவில்லாத ஆன்மாக்கள் அநாதியாய் வரும் பசுபாசங்களை அவனருளாற் போக்கிக்கொள்ளமாட்டாமல அவனிடத்துக் கலந்திருந்தும் அவனே செய்விக்கின்றானென்னும் அறிவை இழந்து யான் செய்தேன் பிறர் செய்தாரென்னும் தற்போதத்தால் வருங் கன்மத்தை யனுபவித்தற் பொருட்டு இறந்து பிறந்து திரிவார்களென்று சொல்லுவார்கள் பெரியோர்கள். எ-று. (௱)

தூலசரீர முதல் ஒன்றுக்கொன்று அறியாவென்பதையும் ஆணவநோய் போனவிடத்து ஆன்மா சிவதரிசனப் படுமென்பதையு முணர்த்துகின்றார்.

நோக்குமோ தூல வாக்கை நுண்டனு வந்நைத் தூல
நோக்குநுண் டனுவுந் தன்னை நோக்குமோ மீது மாக்கை
நோக்குமா ருயிருந் தன்னை நோக்குமோ மீது மெல்ல
நோக்குநின் மலனை நோக்கு நோக்கறத் தனையு நோய்போய்.

எ-து. வெளி. நோக்குமோ என்புழி ஒகாரம் எதிர்மறைப் பொருளது.

முற்கூறிய சிவதரிசனப் படுவதைத் திட்டாந்த முணர்த்துகின்றார்.

ஆங்கையி னுவி யென்ன வமலனு ருயிரின் வாழ்வ
னோங்கிலர் மூல நோயால் நோவறி வடங்கி நொய்யார்

நோக்குவ ரமலன் மூல நோய்வலி யடக்கப் பாகந்
தோக்கொளி யுணர்வைச் சேர்ந்தா ரெனலுப சாரந் தோன்றும்.

எ-று. சரீரத்தில் ஆன்மா வியாபித்திருப்பதுபோல அவ்வான்மாவி னிடத்திலுஞ் சிவன் வியாபித்து நிற்பான். இவ்வாறு வியாபித்திருக்குஞ் சிவனை யாணவமல மேலிட்டால் இச்சாஞானக்கிரியைகளாற் றடைபட்டுக் கிஞ்சிக்கியர் தரிசிக்க மாட்டார்கள். பக்குவான்மாக்களுக்குப் பரமேசுரன் ஆணவமல சத்தியைக் கெடுத்துத் தானிரண்டற நிற்பதனைத் தரிசிப்பிப் பான். இப்படி தரிசனப்பட்ட பிரகாசத்தையுடைய வறிவைப் பொருந்தின வர்கள் முன்னில்லாததை யிப்போது சென்று கூடினார்க ளென்பதல்ல கண் ணிற் காசம்போனவே கண்ணுக்கு மிகக பிரகாசமுண்டானதுபோல இவ னுஞ் சிவனது பிரகாசத்தைப் பொருந்தினனென்பது உபசாரம். எ-று.

அதற்கோர் திட்டாந்த முணர்த்துகின்றார்.

இருட்டலை யிருந்தான் றுஞ்சா விணைவிழி யொளியவ் வெல்லைப்
பொருட்டனைப் புணர்ந்துங் காணு தொளியுறிற் புதைந்து நின்ற
விருட்டற வுடலைக் காணு மேனைய யாவுங் காணும்
பொருட்டனிற் புணர்ச்சி கண்ட பொழுதெனப் புகல்வ ரோயோ

எ-து. ஒருவ னிருட்டறையில் விழித்திருக்கின்றவனுடைய கண் ணிற் பிரகாச மவ்விடத்தி லிருக்கும் பதார்த்தங்களுடன் சம்பந்தித் திருக் கையினு மறியான். பின்பு விளக்கு வந்து இருளைப்போக்க வப்போது தன் சரீரத்தையும் அங்குள்ள பதார்த்தங்களையுங் காண்பதுபோல ஆன்மாவினு டைய சத்தியைத் தடுத்த மலம் சிவசத்தியினால் நீங்க அது நீங்கின விட த்து ஆன்மதரிசன முண்டாம். அதற்குமேல் அருட்டெரிசனமுஞ் சிவதரி சனமும் பெற்று அரனுடனே கூடியிருப்பார்கள் எ-று. (௱௩)

ஆன்மா சிவனைக் கூடினனென்பதை ஏகதேசமென்று
ஆசங்கித்து அதனை மறுக்கின்றார்.

கூடுத லேக தேசி யெனுமிரு பொருட்கே கூடு
மோடிவான் றேடிக் கூடு மவரெவ ருயிரு ளூனம்
வாடலுந் தன்னுண் மெய்யை நோக்கற நோக்கு வானி
னீடொளி படல நீங்கக் கண்டனி னிகழு மன்றே.

எ-து. ஆன்மா சிவனைக் கூடினு னெனின் லேகதேசியுமாய்க் கடப டாதிகளைப் போலப் பிரிந்து இரண்டு பொருளாய் விடும், அது எப்படி யெனில் வியாபியாயிருக்கின்ற ஆகாயத்தை விரைவில் தேடிக் கூடுகின்றே மென்கின்றவ னெவன்றான் சொல்லுவன் ஆனால் கூடுமென்று சாத்திரஞ் சொல்வ தெப்படி யெனில் ஆன்ம சத்தியைத் தடைசெய்யு மாணவ மலம் அருளாற்போகவே யப்பொழுது தற்சொரூபமும் விளங்கி அதற்கு மே லாகிய பதிசொரூபத்தைப் பாராமற் பார்த்திருப்பதுபோல வெனில் ஆகாச

த்தில் விளங்கும் சூரியகிரணம் மேகத்தினாலே தடைபட்டபோதுகாணாமல் அது நீங்கினபோது அப்பிரகாச மிவனுடைய கண்ணுக்குத் தோன்றுவது போல. எ-று. (௱௬௪)

பேதாபேதமென்பதை மறுத்து ஆன்மா சிவனுடைய
ஐக்கியத்தை யுணர்த்துகின்றார்.

பேதமே லேக தேசி முத்தியிற் பிரானு மேக
வாதமு மயக்கஞ் செம்பு மலினநா சகனு மொன்றே
ஆதலா லிரண்டு மல்லா வபேதமே யமல ஞானி
வேதாக ருயிருங் கண்ணும் வேறெனு மொன்று மென்னார்.

எ-து. ஆன்மாவுஞ் சிவனும் பேதமென்று நீ சொல்லுவையானால், ஏகதேசியாய் விடும், அப்படியல்ல;முத்திதிசையி லான்மாவுஞ் சிவனுமொன்றென்னிலேகான்மவாதமுமாய் மயக்கத்தையுங்கொடுத்துவிடும். அப்படியானாற் குற்றம் யாதெனிற் செம்புந் தன்னுடைய களிம்பைப்போக்கு மிரதகுளிகையுமொன் றல்லவே, ஆகையான் முற்கூறிய விரண்டுமில்லாமல் ஆன்மாவுஞ் சிவனு மபேதமாயே யிருக்கும், வேதாகமங்களை யுள்ளபடி யறிந்த ஞாதாக்க ளான்மப் பிரகாசமுங் கண்ணினுடைய பிரகாசமும் கலந்தவிடத் தவ்விரண்டையும் பிரித்து. வேறென்று மொன்றென்றுஞ் சொல்லார்கள். எ-று

உம்மையிறந்தது தழீஇயது. (௱௬௫)

இவ்வாறு கூறிய முத்தான்மாக்களிடத் துண்டாகிய வாணவமல
மவர்களை வேதனைசெய்யாமல் நாசமுமடையா னிற்கு
மென் றுணர்த்துகின்றார்

கடல்விடங் கொல்லுங் கண்டார் தம்மையுங் கால காலன்
மிடறுறுங் கொல்ல வல்ல மிடலிலை யெற்றே யற்றே
யடியிணை சரண மென்றே யமலனை யடைந்தார் தங்க
ணடல்வலி யடங்கன் மூல மலத்தினுக் கழிவு மின்றே.

எ-து. தேவர்கள் திருப்பாற்கடலில் அமிர்தங் கடைந்தகாலத்தில் உண்டான ஆலகாலவிஷம் கண்டவர்களையுங் கொல்லு மித்தன்மையையுடைய விடங் காலனுக்குங் காலனாகிய பரமசிவன் கண்டத்தில்வந்து பொருந்தியிருக்கவு மவனை வாதியாது எப்படி தன்வலி கெட்டுநின்றதோ அப்படியே பரமசிவனுடைய சிபாதத்தை யடைந்த முத்தான்மாக்களை மலசத்தி வேதனைசெய்யாமற் றானுங் கெடாம னிற்கும். எ-று.

உம்மை உண்டாரையுங் கொல்லுமென்பது படநின்றது. மலங்களுட் சிறந்ததுபற்றி மூலமலமென்று சிறப்பித்தார். (௱௬௬)

அநாதியான வாணவமலசத்தி முத்தியிற் கெடுமென்று சொல்லின் ஆன்ம சத்தி சிவசத்தியுங் கெடாதோ வென்னக் கெடாதென் றுணர்த்துகின்றார்.

அடங்குமே லநாதி மூல மலவலி யதனைப் போல
வடங்கிடு மநாதி முத்தன் வலியணு வலியு மென்னி
லடங்கிடா தநாதி முத்தன் சத்தியாற் றடுக்கும் பாச
மடங்குநுண் ணாக்கை நீங்க வணுவறி வதீதந் தாசால்.

எ-து. அநாதியாயுள்ள மூல மலமாகிய வாணவ மலத்தின் சத்தி சிவசாயுச்சிய மடைந்த வான்மாக்களுக்கு அடங்குமென்றதுஆணவமலமொன்று யிருக்கையாலேனு மவர்களை மறைப்பது தனித்தனிசத்தியாக மறைப்பிக்கும் ஆகையா லந்தச் சத்திமாத்திர மறையாம லந்தச்சத்தி கெட்டுப்போகாமலு மிருக்குமென்று சொன்னதைப்பற்றி, அநாதியாக மறைத்திருக்குஞ் சத்தி மறையாது தன் வலிகுன்றி யடங்குவதனால். அதுபோலவநாதி முத்தனாயிருக்கிற பரமசிவன் சத்தியு மநாதியாயுள்ள வான்மாவினுடைய சத்தியும் வலியுங்கெட் டடங்குமென்று நீசொல்லினு லநாதியே மலத்தினயமு நீங்கி விளங்கப்படும் சிவனுடையசத்தி யடங்காது. ஆணவ மலசத்தியாகிய பாசத்தை மேலிட வொட்டாமலான்மாவி னறிவு பிரகாசிப்பிக்கு நுண்ணிதாகிய சூக்குமதேக நீங்கிய வதீதாவத்தையி லாணவமலத்தால் ஆன்மாவினுடைய வறிவற் றடங்கும். எ-று.

(இதன்கருத்து) ஆன்மா மோக்ஷத்தைப் பெற்றவிடத்து.ஆணவசத்திகெடாம லடங்குமென்றுஞ் சகலத்திற் றத்துவங்களாகிய சூக்குமதேகங் கூடிய விடத்து ஆன்மசத்திக்கும் விளக்க முண்டாயுந் தத்துவங்களாகிய சூக்கும தேக நீங்கிய வதீதாவத்தையில் மலசத்தி மறைப்பால் ஆன்மசத்தி யடங்கி யிருக்குமென்றும் பாசசத்திகளுக்குக் கேடில்லை யென்றுஞ் சொன்னதாம். (௱எ)

மேலான்மா பரமசிவனுடைய வயிக்கிய முணர்த்துகின்றார்.

ஏகமன் றிறைவ னாவி யிரண்டுமன் றபேத மென்றே
யாகம வேத மெல்லா மயிக்கிய பதத்தி னாலே
யூகமுள் ளவர்தம் முள்ளத் தூணர்ந்திடும் பிரத்தி யாயத்
தாகமு மற்றொன் றென்ப ரயிக்கிய பதார்த்த மூணர்

எ-து ஆன்மாவுஞ்சிவனு மொன்றல்ல இரண்டுமல்ல என்று வேதாகமங்களெல்லா மவர்களிருக்கின்றவயிக்கியதினால் அபேதமென்றே சொல்லும். இப்படி விவேகித்துப் பிரத்தியமென்னுஞ் சத்தத்தினால் இதற்கு அயிக்கியபதமென்ற பதத்தின் அருததத்தை யொன்றென்று சொல்லுவார்கள். எ-று.

பிரத்யமென்பது-அறிவு. (௱அ)

முற்கூறிய வயிக்கியத்துக் குதாரண முணாததுகின்றார்.

தருநிழ லொன்றோ வன்றே தனித்திரு பொருளோ வுன்றே
பரமனு முயிரு மிநடப படியென வபேதம் பாரார
ஒருபுடை யேக தேச மெனவுவ மான மோரார
அரிவைசொல லமிர்த மென்றா ருவிந லறிவ தோசொல்.

எ-து மாமு நிழலு மொன்றென்று சொல்லப் படமாட்டா அல்லா மல் இரண்டென்றுஞ் சொல்லப் படமாட்டா ஆதலாலிவை யிரண்டுமொ ன்றுகொன்று இப்படி பிரிககப்படா திருநதது போலப் பரமசிவனு மான் மாவு மிப்படி பிரிககப்படாம லிருககிற வயிககியததை விசாரிசதறியார் கள எநதவிடததிலுந திட்டாநதம சொலலுவதெல்லாம் ஏகதேச திட்டாந் தமே அலலாமல முறறுமலல அது எப்படியெனில இவளசொல் அமிர்தம் போலவிருககுமென்றால அதை நாவினாறபருகி அறிய சுவை இன்னபடி என்று சொல்லப்படாது எ-று (ாக)

இப்படி ஆன்மாவுககுஞ சிவனுககு மிருககிற வயிககததை அறியா மல மாயாவாதி யொன்றென்று சொல்வதை
மறுத துணாததுகின்றார

கலிவிருததம

அததுவித மென்றசொ லுமமுறையி னாயக
வநதுவய மென்றசொ லுமமுறையி னாயக
முநதனிணை யறவொருவ னென்றுமொழி வேதந
தநதமறி யாமல னுவிமல மெனபர.

எ-து அததுவிதமென்ற சொறபொருளை முனனே ஆசிரியர்கள் சொன்ன முறைமையில விசாரிகக, அததுவயமென்ற சொறபொருளையு மவ்வாறே விசாரிததறிக, அநாதிமல முததனும் தனககொப் பொருவருமில் லாதவனுமென்று வேதமெடுததுககூறு மவ்வணமைப் பொருளையறியாமல் நின்மலனாகிய பரமசிவனையுஞ சமலனாகிய வான்மாவையும அவிததையா கிய மலததையு மொனறென்று கூறுவது கூடாது எ-று

* இதனைப் பண்ணையு மோசையும போலப் பழமதுவு மெண்ணுஞ் சுவையும்போ லெங்குமாம், என்னுந திருவாககாலுந் தெளிக (ாய)

அதற் குதாரணமாக ஆறு செயயுளா லுணாததுகின்றார்.

பாாததிவனு மேவவினை பற்றினரும வாழ்வுந
திரத்தரச னேவவிடா சேருநரு மொன்றோ

* சிவஞானபோதம் உ-ம் சூததிரதது நோிசை வெண்பா
பண்ணையு மோசையும போலப் பழமதுவு
மெண்ணுஞ் சுவையுமபோ லெங்குமா-மண்ணா
ளத்துவித மாத லருமறைக ளொன்றென்னா
தத்துவித மென்றறைய மாங்கு

வார்த்தவுட லோவறிவ ணுருயி ரனைத்து
மூர்த்தமவன் மூர்த்தியென வோர்கவறு மோகம்.

எ-து. அரசனுமரசனுக் கேவற்றொழில் செய்வோரும்' அவனுடைய நால்வகைச் சேனையு முலகத்துள்ள வான்மாக்களுக் கிடர்வந்தபோது தீர்த்து மவர்கள் செய்த குற்றத்தை யறிந்து தண்டித்தும் போக்கப்படுவதால் அரசனும் அவனேவற் றொழில் செய்யும் அப்பிராணிகளு மொன்றல்லவே அது வல்லாமல் சத்ததாதுக்களா லெடுக்கப்பட்ட சரீரமு மான்மாவல்லவே. ஆனால் அது எப்படியெனில் எல்லா ஆன்மாக்களு மவனுக்கு வடிவாகவு மச்சிவ னவ்வடிவுக்கு மூர்த்திமானாகவு மிருக்கு முறைமையை விசாரித்தறிவையானா லுன்னிடத் துண்டாகிய அஞ்ஞானம் போம். எ-று.

ஓகாரம் எதிர்மறை. (௱௰௧)

ஊடலிரு வர்க்கொழிய வுண்டுகொ லொருத்தர்க்
கேடணையு மேவலெழு வாயுமிய னூனு
மூடருண ரார்மலைவு முன்னொடுபி னென்றே
தேடுவர் சிவன்றனையு மாதரவு செய்தே.

எ-து. இருவர்க்கே சண்டை யொழிந்து ஒருவர்க்கது வில்லையே அவ் * வேடணையு மொருவன் போ வாவென் றேவுதல் முதலியனவும் இம் முறைமைகளைப் பிரித்து முன்னொடு பின்பொருள் கோள்மலை வில்லாமல் சொல்லுஞ் சாத்திரத்தி னுண்மையு முணராமல் அறிவற்றவர்கள் சிவனு மான்மாவு மொன்றானாற் சிவனை ஆதரவுடன் கூடவேண்டுமென்று விசாரிப்பது எதற்கு. எ-று.

ஓகாரம் வினாப்பொருளது. (௱௰௨)

பொத்தைநயுட லூனுமற வேயருள் புரிந்து
தத்துவ மசிப்பொரு டருங்குரவ னொன்
றந்தவுத யந்தவல மாசினைய றுந்தே
சித்திபெறு மோபிரம மென்கொலிது செப்பாய்.

எ-து. பொந்துபோல ஊன் அமைந்த உடலை விடுவித்துத் தத்துவமசியென்னு மகா வாக்கியப்பொருளை யுபதேசித் தனுக்கிரகஞ் செய்யு மாசிரியனெவனென்று தேடி அதனாற் றற்பதமாகிய சிவனையுந்தொம்பதமாகிய வான்மாவையும் அசிபதத்தா லயிக்கியம் செய்யப்பட்டு இருந்த வுபதேச காலத்தாற் பொல்லாத அஞ்ஞானபோக்கிச் சித்தியை யடையுமோ பிரமம் நீ சொல்லுவது வென்னை சொல்வாயாக. எ-று.

* எடணை-விருப்பம். அது அருத்தவேடணை, புத்திரவேடணை, உலக வேடணை என மூவகையாம்.

ஓகாரம் எதிர்மறை. கொல் ஐயத்தின்கண் வந்தது * "தொம்பதந் தற்பதம்-சீர்நந்திதானே" என்னுந் திருமந்திரத்தாற் காண்க. (ாயரு)

விண்டறு பவநதெழு விருந்தமெழு விாயு
மண்டமவ னின்றுவன் றாகமய லென்றே
கொண்டவர்கஃ விண்டவர்கள் கூடினர்க ளாகம்
பண்டைய் பராபர னிணைக்கமல பாதம்.

எ-து. முற்கூறிய தத்துவமசியி லயிக்கியத்தை யொன்றென்பை யாறு லுன்னிடத்தில் விளங்கிய வனுபவத்துக்கு மாறுபாடாய்விடும். அண்டச முதலாகிய நால்வகைத்தோற்றமு மவனிடத்திற் றோன்றியதல்ல. அதற்கு அவன் பின்னமென்று யார்கொண்டவர்கள்; அவர்களே சரீரபந்த நீங்கினவர்கள். ஆகையால் அநாதியான பரமசிவன்சிபாத மடைந்தவர்கள். எ-று.

மோசக னுயிர்க்கிரு ளநாதிமல முத்தன்
பேசுமியல் வேதமொழி பெற்றுமறி வற்றார்
மாசறிவி னார்சிலர்கண் மறநெறியியல் பெறுவார்
தேசில ருணர்ச்சியினு மென்றறிக திண்ணம்.

எ-து. ஆன்மாக்களுக் காணவமலத்தைப் போக்குகின்ற அநாதியே மலமில்லாத சிவபிரா னருளிச்செய்த வேதவாக்கியத்தி னுண்மையைப் பெற்றிருந்து மறிவில்லாதவர்களே யான்மாவுஞ் சிவனுமொன் றென்பார்கள்; அதுவல்லாமல் வியாழபகவான் முதலானோரால் சொல்லப்பட்ட குற்றமமைந்த சாத்திரத்தையோதி அதனுண்மையை அறிந்தார்களேயானாலும் அவர்களறிவு விளங்கினவரோ யல்லவென்று நிச்சயமாயறி. எ-று. (ாயசு)

ஆக்கைசட மாருயிரை யின்றியசை யாது
நோக்கிலர்கொல பாவையுட ளாவியெனு நோய்பார்
சாக்கியரு மற்றையர்க டாமுமுரை யானு
மேசகில ருணர்ச்சியினு மென்னையவர் வீடே.

எ-து. சரீரம் சடமாகையால் ஆன்மாவை யல்லாமலொருக்காலுஞ் சேட்டிக்கமாட்டாது, அதனை விசாரிக்கிலர் கொல்லோ, மரப்பாவை சூத்திரதாரியை யல்லாமல் சேட்டிக்கமாட்டாதுபோல. அதுவல்லாமல் அறபமாயிருக்கிற சமணருமற்ற சமயிகளும் சாத்திரத்தைப் படித்தறிந்தார்களே யானாலும் அவர்கள் தங்கள் தங்கள் சமயமுத்திகளைச் சாதித்தார்களே யானு

திருமந்திரம் முத்துரியம் எ-ம் கவி.

* தொம்பதந் தற்பதந் தொன்முத்து ரியம்போ
னம்பிய மூன்றூந் துரியத்து நற்று
விம்புலி யுன்னு வதிருக்கத் தப்பாலைச்
செம்பொரு ளாண்டருள் சீர்நந்தி தானே.

லுந் திரும்புமுத்தி யாதலா லது பரமமான|முத்தி யில்லாமையால் அவ்வறி வில்லாதவர்கள் சொல்லுகிற முத்தி யெப்படிதான் கூடும். எ-று. (௱௰௬)

மேற்பர முத்திகளை மறுத்துத் தமது முத்தி யீதென் றுணர்த்துகின்றார்.

கந்தம்றல் பந்தமறல் கட்டுருவெண் சித்தி
யந்தமறி ஆறுகட காசமற லொப்பு
முந்தவனை யுற்றதிரண் முந்தியல முத்தி
பந்தமற வின்புறல்பி றப்பிலி பதத்தே.

எ-து, உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானமென்கிற பஞ்ச கந்தமுங் கெடுவதே முத்தியென்று சொல்லும் புத்தன் முத்தியும், விரைவில் வெவ்வேறு உருவங்கொள்ளு மணிமாமுதற் பிராகாமிய மீறாகிய அட்டமாசித்தியென்று சொல்லப்பட்ட யோகிகள் முத்தியும், ஆகாயம் பாத்திரவசத்தால் கடாகாச மடாகாசமா யிரண்டாய் நின்றாற்போலவு மொரு சந்திர னுபாதிவசத்தாற் சார்வங்கடோறும் பலவாய் நின்று தோன்றினாற் போலவும், பிரமம் மாயாகாரியங்களான தேகங்கடோறு நின்று முத்தியி லொன்றுமென்னு மாயாதி முத்தியும்; மகாமேருவையடைந்த காகம் பொன்னிறமானாற்போலவும், உப்பளத்தையடைந்த திரணாதிக ளவ் வுப்பே யானது போலவுந் தன்மைகெட்டு ஒன்றுமென்னும் சிவசமவாதி முத்தி யுமிவைக ளற்ப முத்தி யாதலா லிவை பரமமுத்தி யல்ல: ஆனல் உமது முத்தி யாதெனில் ஆணவாதி பந்த நீங்கிச் சனனமரணமில்லாத சிவனது சீபாதத்தை யடைந்து சிவானந்தானுபூதியைத் திளைத்திருப்பதே முத்தி.

அம்முத்தியை யடைந்தவர்கள் திரும்பார்க ளென்பதும் சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களைச் செய்யார்க ளென்பது முணர்த்துகின்றார்.

விண்டவர்கண் மூலமலம் வீற்றிவர மீளார்
பண்டைமுறை நாடுடல் படைப்புகிலே யீறுங்
கண்டனையி முந்தவுயிர் காரணனி டத்தே
யுண்டலவி டாதகிழி யுறறபொரு ளொத்தே.

எ-து. கண்ணிற் காசம்போக்கக் கண்விளங்கியதுபோல மூலமலத்தை நீங்கிச் சருவஞ்ஞத்துவத்தை யடைந்தவர்கள் ஆற்றுநீர் சமுத்திரத்தை யடைந்தா லது மீளாதவாறுபோல மோக்ஷத்தைப்பெற்று மீண்டுவந் துடலெடுக்கார்கள். அதுவல்லாமல் சிருட்டிமுதலிய கிருத்தியங்களையும் பண்ணார்கள், மீளாதமுத்தியடைவார்க ளானாற் சிவனுக்குப் பஞ்சகிருத்திய மெப்படியெனி லநாதியே யான்மாக்க ளளவற் றிருப்பார்கள், அது எவ்வாறெனி லுலவாக்கிழி யெடுக்கவெடுக்க யெப்படி தொலையாம லிருக்குமோ அதுபோல முத்தியடைந்த வான்மாக்களுக்கு மளவே யில்லை. இனி முத்தியடையப் போன்ற வான்மாக்களுக்கு மளவில்லை. எ-று.

*பிறந்தநாள் மேலும் பிறக்குநாள் போலுந், துறந்தோர் துறப்போர் தொகை. என்னுந் திருவாக்கினுமுணர்க. (௱௰அ)

ஆசிரியன் உபதேசத்தை பக்குவான்மாக்களுக் குணர்த்த
வேண்டுமென்பதும் அபக்குவர்க் குணர்த்தினுற்
குற்றமென்பது முணர்த்துகின்றார்.

ஆக்கையினை யைந்தலைய நாகமென வஞ்சி
நீக்கநினை வுராக்குருகி நேயமுட னிந்த
வாக்கறைக மற்றையர் தமககறையு மாந்தர்
தீக்குழியி னுழ்ந்தழிவர் சேர்ந்தவரு மாய்ந்தே

எ-து. வெளி. சோநதவர் என்பது கேட்டமாணுக்கரை. (௱௰௯)

பக்குவான்மாக்களுக்குப் போதிக்காத வாசிரியனுக்குக்
குற்ற முணர்த்துகின்றார்.

உற்றசிறை சாலையென வூனுடல்வெ றுத்தே
நெற்றிவிழி நின்மலன தாளிணையி னேய
முற்றவர்த மக்குருகி யோதுதல்செய்யாத
குற்றமுடை யானுமழல் வீழ்வனாய்ா கொண்டே.

எ-து. வெளி. (௱௨௰)

பக்குவர்க்குப்போதித்த வாசிரியரு மவரிடத்துக்கேட்ட
மாணுக்கரும் பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.

ஆசிலர் தமக்குருகி யன்புட னுணர்த்துந்
தேசிகனுந் தேர்ந்தவருஞ் சேர்ந்துசிவ லோகம்
வாசமலர் மேலுறைவர் மாசறனு மந்த
தீசனடி கணடனுப விபபர்தம நிஙபம.

எ-து. வெளி (௱௨௧)

பரசமயிகள் வந்து மேலிட்டவிடத்து அவர்களைக் கண்டிக்கு
மாற்றல் தன்னிடத் துண்டாயிருக்கவு மவர்களைக்
கண்டியா திருந்தவர்களுக்குக் குற்றம் ஒப்பின்
முடித்தலென்னுந் தந்திரவுத்தியா
லுணர்த்துகின்றார்.

நிறுத்திட வலானமல னுனெறியை யென்று
மறுத்திட வலானவல மார்க்கமய லுற்றே

நிறுத்திலன் மறுத்தில னெனிற்கிரி சின்னேச
மறுத்தவனை மாய்க்கக் கரி சல்லவற மாமே.

எ-து. புறச்சமயிகளாகிய பொல்லாதோர் தத்தங் கோட்பாடே சிற ந்ததாகச் சாதிக்கவந்தவிடத்துப் பரமேச னருளிச்செய்த திவ்யாகமத்தை யுள்ளவாறறிந்த வாசிரியன் அந்தந்த மார்க்க நூல்களைக் கண்டித்துத் தன் மதத்தைத் தாபிக்கவல்லவனா யிருந்தும் தன்னுடையமதம் மேலான மதமெ ன்று சாதித்து நிறுத்திவிடா திருப்பானாகில் அப்பாவியினிடத்து நேச ம்வையாமல் லவனைச் சீயென் றுவர்த்தல் குற்றமல்ல, அதுவேசிறந்த தரு மம். எ-று. (௧௨௨)

வேதாகமத்தை யுணர்ந்தவர்கள் அறமுதலிய மூன்றைத் தமிழாற்
சொல்வதன்றி வீட்டுநெறியைத் தமிழாற் சொல்லார்கள்
சொல்லவேண்டு மிடத்துக் கவுடமாகவுரை செய்க
வென் றுணர்த்துகின்றார்.

செந்தமிழி னின்பமிறு வாயவறு செப்பார்
அந்தமிலி யாதியுமி லானுரையை யாய்ந்தார்
செந்தமிழி னுங்கவுட மாகவுரை செய்தார்
இந்தயுக காலகலி யீடறநல் வீடும்.

எ-து. தேவர் செந்தமிழில் அறத்துப்பால் முதலிய முப்பாலுமோ தி வீட்டுநெறியை விரித்துச் சொன்னாரில்லை. சிவவாக்கியத்தையுணர்ந்தவ ராதலாற் பக்குவான்மாக்களை மோக்ஷமடையும்பொருட்டுங் கலிகாலத்தின் வலி தொலைதற் பொருட்டுங் கவுடமாக மெய்யுணர்தலென்னு மதிகாரத் தாற்கூறினார். ஆளுடையதேவ நாயனார் திருவுந்தியாவென்னுஞ் சாத்திரத் தைக் கூறியதனாற் றமிழாற்கூறினுங் குற்றமில்லை எ-று.

'வீடு என்பது சிந்தையுமொழியுஞ் செல்லாநிலைமைத் தாகலின் து றவறமாகிய காரணவகையாற் கூறப்படுவதல்லது இலக்கண வகையாற் கூறப்படாமையின் நூல்களாற் கூறப்படுவன வேனை மூன்றுமேயாம்' என் பர் திருவள்ளுவ னார்க்குப் பரிமேலழகரும். வேனை மூன்றென்பது அறம், பொ ருள் இன்பங்களை. நூல்களென்றது தமிழ்நூலை.

முடிந்தது முடித்தலென்னுந் தந்திர வுத்தியா
லுணர்த்துகின்றார்.

என்றுசிவ ஞானவர யோகமு மிசைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை நைய
நின்றமுனி யன்றுணர நிர்க்குண னினைந்தே.

எ-து. வெளி. (௩௨௪)

சிவத்துதி யுணர்த்துகின்றார்.

* கட்டளைக்கலிப்பா.

மைய னீக்கி யெனக்கருள் வள்ளலே
ஊற மாசுட லாகிய வள்ளலே
ஐவர் தம்மை யடர்த்து மடக்கியே
யால நஞ்ச மிடற்று மடக்கியே
பைய பாம்பணி யாகப் பரிப்பனே
பாண்டி யற்கு முடலவெப் பரிப்பனே
ஐயம் பெய்பவர் நாணு மறுப்பனே
யருச்சு னன்ற னாணு மறுப்பனே.

எ-று. மலக்குற்றம் அமைந்த வுடலாகிய சேறு மாறும்படி மயக்கத்தைக் கெடுத் தெனக் கருளைச் செய்யும் வள்ளலே, என்னிடத் துண்டாகிய வைம்புல வேடர்களை கொன்று மடக்கினவனே, ஆலகால விடத்தை யுண்டு கண்டத்தில் அடக்கினவனே, படத்தையுடைய பாம்பை ஆபரணமாகத் தரித்தவனே, பாண்டியனுக்கு உடலி லுண்டாகிய வெப்புநோயைக் கெடுத்தவனே, பிச்சையிடும் இருடிபத்தினிமார்கள் நாணத்தையும் விலக்கினவனே, அருச்சுனன் விண்ணாணியை யுமறுத்தவனே. எ-று.

ஐயம் என்றது துறவற் றொழுக்கி னின்றார்க் கிடு முணவை. ஐயம்பு எய்பவர் எனக்கொண்டு மதனை யெனக் கொள்ளாமோ வெனின் அவனைப் பொடிபடுத்திய தல்லது வில்லின் நாணைச் சிதைத்த தின்மையிற் குற்றமென்க. (௱௨௫)

இதுவுமது.

கங்கை செஞ்சடை தாங்கிய கண்டனே
காள வல்விட முண்டிருள் கண்டனே
மங்கை மாதவஞ் செய்திட் டாடியே
மகிழ்ந்து மற்றவ ளோடுற வாடியே
சங்க மேவிய கருந்தமிழ்ச் சைவனே
தவிரி னன்றற யாறு மசைவனே
திங்க ளூரினப் பூதிக்குஞ் செல்வனே
திளைத்து நின்னைப் பவர்க்கிலுஞ் செல்வனே.

எ-நு. கங்கையைச் சிவந்த சடையிற் புனைந்து எங்கு நிறைந்தவனே, கருமையான வலிமிகுந்த விடத்தை யுண்டிருண்ட கண்ட முடைய

* மாச்சீர்முன்வரு நாற்சீரடியே, நேர்முதனிரைமுத னிரணிரையானே, பதினேரெழுத்தும் பன்னீரெழுத்து, மியைந்தாயடியாய் நடந்தடித்திரட்டித், தொத்துநான்கிறுவது கட்டளைக்கலிப்பா. என்பவாகலின்.

வனே, மங்கையாகிய உமாதேவி திருமேனி வருந்தி யரியதவம் செய்யவதை யறிந்து அவளோடு முறவாடினவனே, மதுரையிற் பொய்யடிமையில்லாப் புலவராகிய சங்கத்தாரோடு இறையனாரென்னுந் தெய்வப் புலவராகியெழுந்தருளித் தமிழிலக்கணத்தை யுதவுஞ் சிவபெருமானே, நீங்குதற்கரிய நன்மைகள்கெட சொர்க்க நரகங்களில்யானுந் திரிபவனே, திங்களூரி னவதரித்த * அப்பூதிநாயனாருக்குச் செல்வமாகி யிருந்தவனே, உன்னருளாலுன்னைக் கூடினபின்பு பிறவியினிடத்துஞ் செல்வேனோ செல்லேன். எ-று.

ஏகாரம் எதிர்மறை; உன்னருளா லுன்னைக் கூடுதலென்பதனை 'அவனருளாலே யவன்றாள் வணங்கி, யென்பதனு லுணர்க. (௩௱௨௬)

குமரன்றுதி யுணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

உமையாள் புதல்வா வுனதா ளிணையே
யிமையோர் தொழுவே யெதிர்சூ ரனையுங்
குமையா வவர்வாழ் வருள்கூ ரியனே
யெமையா ளுமையா ளிடமோ டிடவே.

எ-து. வெளி. (௩௱௨௭)

அகத்தியர் துதி யுணர்த்துகின்றார்.

அதிபா தகமா கியபா வவிரம்
புதுமா மலர்சூ டுநல்போற் புரிவேன்
விதியே விழையேன் வினைவே ரறிவாய்
பொதிமா மலைமா தவனே புனிதா.

எ-து. வெளி. விதியே விழையேன் எ-து. சற்கருமத்தி லாசைப்படேன். (௩௱௨௮)

பத்தாவது

சிவஞானயோகவியல்

முற்றிற்று.

---

* அப்பூதிநாயனுக்குச் செல்வமாகியிருந்தவனென்பதனை திருநாவுக்கரசு சுவாமிக ளருளிச்செய்தமையானு முணர்க.

திருப்பழனம் பண் பழந்தக்கராகம்.

வஞ்சித்தென் வளைகவர்ந்தான் வாரானே யாயிடினும்
பஞ்சிக்காற் சிறகன்னம் பரந்தார்க்கும் பழனத்தா
னஞ்சிப்போய்க் கலிமெலிய வழலோம்பு மப்பூதி
குஞ்சிப்பூ வாய்நின்ற சேவடியாய் கொடியையே. (ம)

உ

சிவமயம்.

பதினொன்றாவது

பரிகாரவியல்.

இவ்வோத்தென்னுதலிற்றோவெனின், ஒத்து நுதலியதூஉ மோத்தினது பெயருணர்க்கவே விளங்கும். ஆயினிவ்வோத் தென்ன பெயர்த்தோவெனின் பரிகாரவியலென்னும் பெயர்த்து.

ஆன்மாக்களுக்கு வாதனைவலியால் இருவினைப் பயன்களைப் புசிக்குமிடத் தேறியபாவம் போம்படிப் பரிகாரத்தைக் கூறிய தென்றறிக. இத்தலைச் செய்யுளென் னுதலிற்றோவெனின் பரிகார வகைகளிற் சிறிது தொகுத் துணர்த்துதனுதலிற்று.

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

அறிந்திடுக பரிகார மவ்வினை யறுத்தற்
கறைந்திடுவா மருமுனிவ வர்கார சுத்தி
நிறைந்தபுன லான்மாசு நீக்கலுடற் காடை
நிகழ்நீரி னழுங்கறுக்கை நீசரைப்பேசிடினும்
பிறந்திறந்த வாசூசம் பேணியறன் மூழ்கும்
பெற்றியெனப் பேசியவிம் முறையனைத்தும் பெற்றோர்
சிறந்தபரி காரத்தைச் செய்தவல மான
தீவினையிற் றீர்ந்திடுவர் நன்பலமுஞ் செறிவார்.

எ-து. சிறப்பினையுடைய அகத்தியமுனிவனே, ஆன்மாக்கள் செய்த பாவம்போம்படி பரிகாரஞ்சொல்லுவாம், அதனை யறி. அது எவ்வாற்றோனெனின் உடலில் நவத்துவாரத்தா லுண்டாங் குற்றமும், சுத்தியாகும் பொருட்டு நதிமுதலியவற்றின் மூழ்காமல் வெந்நீரின் மூழ்குங் குற்றமும் புடவையிற் சுக்கிலமுதலியன பட்ட குற்றமும், இழிந்த சாதிகளுடன் பேசின குற்றமும், அவர்களுடைமையைப் புசித்த குற்றமும் அந்தணர் முதலானோர்க்குண்டாகிய இருவகையாசூசமும் போனவாறே முழுகிச் சுத்தராகாத குற்றமுமாகிய இவ்வாறு கூறப்பட்ட குற்றங்களைச் செய்தார் அக்குற்றம்போம்படி அதற்கேற்ற பரிகாரஞ்செய்து பாவம்போனவாறே யோட்டவைத்த பொன்போல் விளங்கிச் சுத்தாத்துவாவி லுண்டாகிய போகந் துய்ப்பார்கள். எ-று.

நன்பலமுமென்ற வும்மையான் மோக்ஷமுமென்பதுங் கொள்க. (க)

அப்பரிகாரஞ் செய்தற் கதிகாரிகளைப் பிரித்

துணர்த்துகின்றார்.

பரிகாரமு கிருகபதிக் கும்பிரம சாரிக்கும
பகர்ந்திடுவாம் பவுதிகனே நயிட்டிகனே யென்று
விரதியரு மிருவரிரு வினைகாமா காம
மெனவினையுங் கிருகபதி யகாமவினை யினுக்குப்
பரிகாரம் பகர்ந்திடுவ மொழிபாலுங் காமம
பார்க்கவிரு குணிதமெனப் பவுதிகனுக் கிரட்டி
கிருகபதி யினுமபரம விரதிக்கு நான்கு
கெழுமுமென வறிகவினைப் பாவங்கள் கெடுப்பார்.

எ-து. ஈண்டியாம் இல்வாழ்வானுக்கும் பிரமசாரிக்கும் பரிகாரஞ் சொல்வாம், அப்பிரமசாரி பவுதிகப்பிரமசாரியு நயிட்டிகப் பிரமசாரியுமென விருவகையர், அவர் யாவரெனின் நூல்விதித்தகாலமளவும் பிரமசரிய விரதத்தை யனுட்டித்து அது முடிந்தவாறே விவாகஞ்செய்பவன் பவுதிகப்பிரமசாரி. மரணாந்தம்வரையும் பிரமசரியவிரதியாய் விவாகஞ்செய்யாம லிருக்கின்றவன் நயிட்டிகப் பிரமசாரி. இவர்கள் செய்கின்ற கருமமும் புத்திபூருவமெனவும் அபுத்திபூருவமெனவுமிருவகைப்படும், ஈண்டு இல்வாழ்வான் அபுத்தி பூருவமாய்ச்செய்த கருமத்துக்கே பரிகாரஞ் சொல்வாம், ஒழிபென்னும் பிரமாணத்தால் முற்கூறியதிலிரட்டி புத்திபூருவமாகச்செய்த கருமத்துக்கென்றறிக, கிருகத்தனுக்கு அபுத்திபூருவத்துக்குச் சொன்னதிலிருமடங்கு பவுதிகன் செய்த அபுத்திபூருவத்திற்குமென்றறிக. அப்பவுதிகனுக்குச்சொன்னதிலிருமடங்கு நயிட்டிகப் பிரமசாரிசெய்யும் அபுத்தி பூருவத்திற்கென்றறிக, அதிலிருமடங்குபுத்திபூருவத்திற்குப் பொருந்தும், ஆகையா னான்மடங்காயிற்றென்றறிக. தான் செய்தவினை செய்வினையெனப் பாவங்களிருவகையால்வரும். அது புத்திபூருவம் அபுத்திபூருவம் என்னும் வேறுபாட்டால் நான்குவகைப்படும், இப்படிக்கன்மபேதங்களை யறிந்து அதற்கேற்ற பரிகாரங்களைச்செய்து பாவங்களைப்போக்குக. எ-று.

ஒழிபாலுமென்ற வும்மையாற் பிரமசாரிக்குச் சொன்னது வானப்பிரதஸ்தனுக்கும் நயிட்டிகனுக்குஞ் சொன்னது சந்நியாசிக்குமெனக் கொள்க. இவர்கள் தாந்தாமே பரிகாரஞ்செய்தற் கசத்தராணற் றம்மாசிரியராலே யாதல் ஆசிரியர் புத்திரராலேயாதல் இருமடங்கு செய்விக்கிற் குற்றம்போமென்றறிக. (உ)

முற்கூறிய் காமம் அகாமம் ஈதென் றுணர்த்துகின்றார்.

முற்றுமவினை யறிவிநந்தான் மோகத்தா னேயசன்
மூர்க்கரசர் சோரரிவர் முடுகுபயத் தாலும்
அற்றுமுறை யறிவழிந்து மகாமமென வறிக
வல்லனவே காமமென வறிகவமலேசன்

சொற்றனையுந் துணியாத துயக்கந்தை விநமே
துணிந்தவரும் பேராசை தொட்டறிவு கெட்டும்
பற்றியிடும் வினைமோகம் பரமனுரை கேட்டுமே
பரலோக மார்க்கண்டா ரென்றெண்ணும் பழுதும்.

எ-து. தைவிகத்தாலுண்டாயவினையும், மோகத்தாலுண்டாய வினையும், மிகுந்த வியாதியாலுண்டாய வினையும், மூர்க்க அரசன், கள்வர் இவர்களுடைய மிகுந்த பயத்தாலே நம் வினையும, பேய் பாம்பு மாய்மயக்க முதலியவற்றால அறிவழிந்து செய்யுங் கருமமும், அகாம வினையெனப்பெறும். இவையல்லாமல் உண்டாம வினைகள் காமமென்றறிக வேதாகமங்களில் இன்னது செய்தால் இன்னபாவமென்று அறுதியிட்டறிந்திருக்கவும் அதற்குப்பயமில்லாமல் செய்து முறைகூறிய தைவிகமென்றறிக. ஞானி ''மோகஞ் சுகந்துக்க முற்றுதலாற் புத்திதனைக் கூகமொழிக் கையெனவேம்' என்பதனால் வேதாகமங்களையோதி யறுதியிட்ட அவாக்கள் ஆசைமிகுதியாலதனைச் செய்வது மோகத்தாலென்றறிக. உலோகாயதனைப்போல இம்மைப்பயன் ஒழிந்து அம்மைப்பயனை யார்கண்டனரென்று கருதுவது போகமெனப் பெறும் எ-று.

அகாமமெனினும் அபுத்தி பூருவமெனினு மிழுக்கா காமமெனினும் புத்தி பூருவமெனினு மிழுக்கா அமலேசன் சொற்றனையுமெ ஈவும்மையான்மிருதி புராணங்களுங்கொள்க. (௩)

நித்திய கன்மத்தவறுதலையாகிய சிவத்தியான முதலியவற்றைப் புலரிக்காலத்திற் செய்யாதொழியிற பரிகாரங்கூறுகின்றார்.

உன்னிடுக சதாசிவமும் பிரமமெனு முருக்க
தொழிந்திடிற்பின் னிருகுணிக முனைச்சிகையொருநான்
குன்னிடுக வலலநிறை யுருவந்னமூல
முறைந்திடுக விருநாறு நூறுடலின் பூசிப
பின்மனையிற் புறப்படுக பிழைத்தானே யாகிற்
பேசிடுக வகோரத்தை யிருநூறெண் பெறவே
பன்னமருந் தாதருந்திந் தெளவியந்தை யறிநைக்
கபசவியம் பூறனு மலைசமமோ சனத்தே.

எ-து. சூரியனுதிக்க மூன்றேமுக்கானாழிகையிருக்க எழுந்திருந்து சுத்திசெய்து திருநீறு தரித்துக்கொண்டு சமாதிசெய்க சமாதி செய்தற் கருகில்லாதவர் சதாசிவ முதலியதிருவுருவைத் தியானஞ்செய்க. நித்திரைவயத்தாற் றியானியாதொழியி னிருமடங்கு தியானஞ் செய்க. நித்திரையல்லாமலிருக்கவும் தியானஞ்செய்யாதொழியி னான்குமடங்கு தியானஞ்செய்க. இவ்வாறு செய்யாதொழியி னக்குற்றம் போம்படி மூலமந்திரம் இருநூறு

* பதிபசுபாசப்பனுவல்-நான்காவது-பாசசாதகவியல்-௪௮.

டிருபதின்றே டொருபதிற்றுநா ளிடைவிடினே முகடு
மிடைசெலினே நாராச மில்லயப்பா லசூசி
யொருபதின்றேன் றளவுண்டு மறைமைபவீ திக்கண்
ணூனவுட லெடுப்பதன்முன் னோதமுத லோதேற்
பரமனையர்ச் சனைபுரியேன் முப்பதுதண் டளவுட்
பற்றியிடு மாசூசம் பசுபதியா லயத்தின்.

எ-து ஒரு கிராமத்தில் ஒருவன் மரணமடைந்தால் அவ்வூர்க் கெல்லா மாசூசமுண்டு; அல்லது ஒரு வீதியிலொரு முகட்டுக்கூரை யிடைவிடா திருக்குமாறு லதற் கைம்பது விற்கிடைதூர மாசூசமுண்டு. அதுவல்லாமல் நடுமுகடு இடைவிட்டிருக்குமாறல் முப்பது விற்கிடை யசூசமுண்டு; ஒரு தெருவின் நடுவே நாராசம் வரில் அதற்கப்பா லாசூசமில்லை; இருக்கிறவீடு விட்டுப் புறக்கடைப் புறத்து வீதியிலும் பக்கவீதியிலு மாசூசமுண்டாறுற பதினொரு விற்கிடைதூர மாசூசமுண்டு, இவ்வாறு கூறப்பட்ட தலங்களி லாசூசமுண்டான விடத்துக் குற்றத்தையுடைய சவமெடுப்பதற்குமுன் சிவபூசை முதலிய கன்மமும் வேதாகமபுராண மோதுதலு மொழிக, திருக்கோயிலைச் சூழ்ந்த வீதியிலொருவர் மரணமடைந்த விடத்து முப்பது தண்டக்குட்பட்டிருந்தா லாசூசமுண்டு. எ-று.

சவங்கிடக்கப் பார்த்தக்கு நித்திய முதலிய கன்மஞ் செய்தாராறல் அக்குற்றம் போம்படி கலசந்தாபித் தபிடேகஞ்செய்யினக்குற்றம்போமென்க. (அ)

அந்தணர் முதலியோர்க் காசூசவிதி யுணர்த்துகின்றார்.

எட்டுமிரண் டும்பிறந்த நாளிறந்த நாளு
மிழுக்குண்டு மறையோருக் கரையதுக்கி ரெட்டோன்
டெட்டெனவே மேழ்பதுக்கு ரெட்டொன்றான
மிபவழியி னியங்கியிடுஞ் சூத்திரருக் கிரட்டி
விட்டவர்க்கு விதிபுகலவி நன்னுடனே பிறந்தாள்
வேறானாள் நஞ்சமாம மொழுவாயர் வியோகந்
தொட்டுமொரு மூன்றுநா ளொழிந் நார்க்கு மூழ்க
வொழியுமொரு பதினைந்துட் சிவகணிகை யோர்க்கே.

எ-து சனன மரணமிரண்டினுக்கும் பிராமணர்க்குச் சூதகம் பத்து நாளுண்டு, அரசர்க் கிருவகை யாசூசமும் பன்னிரண்டு நாளுண்டு. வைசியருக் கவ்விருவகை யாசூசமும் பதினைந்துநாளுண்டு. தீக்கைபெற்று வேதாகமங்களின்வழி நடக்குஞ் சற்சூத்திரர்க்கு இருவகை யாசூசமும் பதினைந்துநாளுண்டு. அந்நூல்களில் விதித்தவழி நடவாத சூத்திரர்க்கு இருவகை யாசூசமு முப்பதுநாளுண்டு. இவை நான்கு வன்னத்தார்க்கும் பூர்ணாசூசம். இனிமூன்றுநா ளாசூசமுடையார் யாவரெனிற் றன்பெண்ணுந் தன்னுடன்

பிறந்தானுந் தாயுடன் பிறந்த மாமனுமாகிய விவர்களுக்கு மூன்றுநாள் மரணவாசூசமுண்டு. எழுவாயர் என்பதனால் தாயைப்பெற்ற பாட்டன்பாட்டி தாயுடன் பிறந்த பெரியதாய் சிறியதாய் பெணகொடுத்த மாமன் மாமி சாததாசிரியர் போதகாசிரியர் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கு மாசிரியர் இவர்களுடைய தேவிமார் மாணாக்கர்க்கு மென்றறிக. ஞாதியில்லாதவர்களில் ஒருவனேக சாதியானும் அன்னியன் வீட்டில்வந்து மரிக்கிலவனுக்கு மூன்றுநாளாசூசமுண்டு. இவர்கள் அல்லாதோர் மரிக்கில் முழுகினமாத்திரம் வீடுடையவனுக்குச் சுத்தி. மூன்றுநாளாசூச முடையவர்களுக்கு அவர்கள் அவர்கள் மரித்து மூன்று நாளுங் கடந்தவன் கேட்டா லொருநாளாசூசம். ஒருநாளாசூசமுள்ளார்க்கு அந்த ஒருநாளுங் கடக்கிற் கேட்டபொழுதே யாசூசம். தொண்ணூறு நாழிகை யாசூச முள்ளார்க்கு இராத்திரி கேட்கி லிராத்திரி மட்டாசூசம். பகல் கேட்கிற் பகல்மட்டாசூச முண்டெனவறிக. இது பிறநூல் முடிந்தது தானுடன்படுதலென்னுந் தந்திரயுத்தியாற் கூறியதென்றறிக. சிவபெருமான் முருகாவனத்தி லிருடிகண் மாதரை மோகிப்பித்தத விகாரத்தினாலவர்களிடத்துக் கருப்பமுண்டாகிப் பிறந்த உருத்திர கணிகைமார்க் கிருவகை யாசூசமும் பதினைந்து நாளுணடென்றவாறு.

உருத்திர கணிகைமாரிற் கொண்டு வளர்த்தவள் வாங்கிவளர்த்தவள் முதலாயினார்க் காசூசம். ஆசூசதீபிகையில் விரிந்துக் கூறினாராண்டுக்காண்க. யாதேனுமொரு சாதிக் கெவ்வளவு ஆசூசமுண்டு. அவ்வளவும் பிண்டோதகக் கிரியையைச் செய்க. ஆசூசம்போனவாறே யேகோதிட்டக் கிரியையைச்செய்க. இவ்விதியைநூலிற்காண்க. மாதாவுக்குச் சக்களத்தியுடன் பிறந்தானு மாமனுதல்லால் வேறல்லா னன்மாமனெனச் சிறப்பித்தார். (௬)

தீக்ஷாவிசேடத்தாற் சங்கோசமான வாசூசமுணர்த்துகின்றார்.

ஒடுங்கமன மமலனடி யொன்றினர்க்கா சூச
மொட்டாது சிவதரும ணியர்க்கு மூலகம்
விடும்பரிசில் லாவுலக தருமணிய நிகளை
விருமபினர்க்கு நாண்மூன்று விரவியிடு மசூசி
சடங்கொருமை யன்னியராற் சங்கரற்குப் பூசை
சமைப்பிக்க வல்லது நா ணிரவுடை நரிநிதே
தொடங்கலுமாஞ் சிவபூசை யிரண்டாந்திக் கையினைத்
தொட்டாரு மிமமுறையைத் தொடங்கலுமாஞ் சூழ்ந்தே.

எ-து. சங்கிலிட்ட முதலிய நால்வகை மனத்தினுள் மூன்றுந் திரிகரணத்தோடு கூடின ஆதலாற் சிவனிடத்திற் சுவலீனமான நாலாவதான மனத்தைப் பாதத்திலே இலயிப்பித்திருக்கிற சிவஞானிகளுக்காசூசமில்லை. ஆசிரியனை விருவினையுந் தீக்கையினாற் சோதிக்கப்பட்டு ஆசூசமுடையவர்களுடன் கூடிப் பாகமும் புசிப்புமில்லாமல் தனியே பாகம் பண்ணிப், புசித்திருக்குஞ் சிவதருமணியதீக்கை யுடையார்க்கும் ஆசூசமில்லை, ஆசிரியன் மாணாக்கன் செய்த புண்ணியங்களை மாயைக்குமேற் சுத்திசெய்யாமற் சுத்

தாத்துவாவிற் போகம் புசிக்கையின் பொருட்டு அத்தனை வைத்தப் பாவகன் மத்தையே சோதித்துப் புண்ணிய கன்மத்தைச் சேதியாமற் சிகாச்சேதம் விதிவழி பண்ணப்பட்டிருக்கிற லௌகிகதருமணியதீக்கையை யுடையவர்களுக்கு இறந்தவனை யாசௌசமுமூன்றுநாளுண்டு, முற்கூறிய சிவதருமணியதீக்கையுடையார்க்குமப்பூருவாச்சிரமத்தோடேகூடிய பாகமும் போசனமும் வேறின்றிக் கூடிப் புசித்திருந்தார்களேயாகில் அவர்க்கு மூன்றுநாளிருவகை யாசௌசமுமுண்டெனக, இவ்வாறு கூறிய விருவகையருஞ் சிவபூசை செய்யாத மூன்று நாளும் மந்திர [illegible] அவர்களுடைய சிவலிங்கத்தை வேறே பொருவராலே * சாதாரண மந்திரங்கொண்டு பூசை செய்விக்க, அல்லது பத்தி வயிராக்கியத்திடமுள்ளவர்களானால், ஆசிரியன் தீக்கைசெய்து மண்டலத்தரான சிவனை திருமுன்னே நீயுள்ள மட்டுமே பூசியென்று கற்பித்து அவர் கொடுக்கக் கைக்கொண்ட இலிங்கத்தைப் பூசியாமற் புசிக்கலாகாதெனக் கருதி முழுகி யீரப்புடைவையைத் தரித்துக்கொண்டு சிவபூசை செய்க, விசேட தீக்கையுடைய புத்திரரும் மம்முறைமையிற் பூசைசெய்க. எ-று

பிறரைக்கொண்டு பூசை செய்வித்தவர்கள் ஆசௌசம் போனவாறே முழுகிச் சௌசபத்தைப் புசித்தறப் பின்பு பிராயச்சித்தமாக அகோரத்தை முந்நூறுருச் செபித்துப் பூசைசெய்யத் தொடங்கலுமாம் என்ற வும்மை யெதிர்மறை. (௰)

புத்திரன் மரித்தால் மாதாபிதாக்கள் செய்வதும் பதி மரித்தால்
மனைவி செய்வதும் முணர்த்துகின்றார்.

மரித்தழுந்தா ளுண்ணொழிக மகவிறந்த பிதாவு
மறதிருநாட் சௌசமாந் துகமாதாப் பாரி
பரித்தவனை யிழந்தழுநாட் பனுகந்த வபனம்
பண்ணிடுக சாந்திராயணமாதி பனைத்தே
கரித்தபினைச் சிறிதுண்டு தாங்கவுடற் றன்னைச்
சங்கரனற் றுளிணையைச் சாரவறி வுண்டே
லருச்சனையைப் புரிந்திடுக வாரியன்ற னருள்பெற்
றவனிதனிற் சயிக்கபுர னடக்குகனைந் தழுதே.

எ-து பிள்ளை சாகக்கொடுத்த பிதா மாதாவ மன்றைக்குபவசியா யிருக்க மாதா இரண்டாநாள் மூன்றுநாளானால் விதிப்படி சௌசியத்தைத் தாபித்து அதனையே புசித்துபவசியா யிருக்க, பதியைச் சாகக்கொடுத்த மனைவி பட்டினியையுடையளாய் துக்கித்தழுது மயிருடனிருக்கிறது பதிக்குக் குற்றமென்பதனால் முண்டிதம் பண்ணிக்கொண்டு சாந்திராயணமுதலியவற்றை யனுட்டித்து முடித்துச் சிறிது நாளைக்குப்பின்னந்த வுடலில் உயிரிருக்கு நிமித்தம் சிறிதன்னாதிகளை யுப்பு மிளகு மில்லாமலொருபொ

* சாதாரணம்-பொது.

முதுபுசித்துப் பாக்குத் தின்னுமலிருக்க * 'தெய்வந்தொழாஅள் கொழு நற்றொழுதெழுவாள்' என்பதனாற் கணவனே தெய்வமென் றிருந்து பதி விரதை அவனில்லாமையால் இச்சிவனை யடையவேண்டு மென்னும் புத்தியுண்டாகு லாசிரியனை யடைந்து அவன் செய்யுந் தீக்ஷையைப்பெ ற்று அவனனுக்கிரகத்தினாலே சிவனை யெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொ ண்டருச்சனை செய்க பூமியில நாடோறுந் தருப்பையைப் போட்டதனிற் சயனஞ் செய்க ஆமை தனனவயவங்களை யடக்குமாறுபோலப் பஞ்சேந் திரியங்களின்வழி மனஞ்செலவாம லடக்கி யவன் சற்சரித்திரத்தைச் சொ ல்லித் துதிக்கிந்திருக்க எ-று

பிதாவுமென்ற வும்மையான் மாதாவுமென்றறிக (௰க)

சுமங்கலியி னாசார முரைக்கின்றா

வந்திழைகருப் பதியைவ ழிபாடுசெய்தி
யீசனிலை யாசானை யடைந்துருவு பெருகிற
காந்தனது மதிபெற்று வைர் பின் சிவபூசை
கலிகடிகோ விருந்தாலும் தொடர்ந்துமூன்று நாளுமு
வாய்ந்தடைசெய் தூடாசு மறையைபர் மலே
மானசப்பூசனைபுரிக மற்றைநாட் புனலுட்
டோய்ந்தருந்தி கௌவியமாச் சுடுபோ மறகுச்
சுருதகமுமா பொருகோபமுமா புட்டிவிகடப பிறால.

எ-று. சுமங்கலிக்குக் கணவனேவல் செய்தலே சிறப்பான தருமம். இதுவல்லாமல் அக்கணவ னேவல்செய்து வருகையிலுஞ் சிவனுடைய சீபாதங்களை யடையவேண்டு மென்னும் விருப்ப முண்டானு லவர்களுக் குத் தனகமெனச சுதநதர மில்லாமையால கணவ னநுமதியைப் பெற் றாசிரியனை யடைந்து அவரிடத்தி லுபதேசம்பெற் றெழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டு சிவபூசை செய்க அவளருக கிருந்து வருதவளவி லவளொருகன் மத்துககு மருகமல்ல; அப்பெண்ணில முதனாளவள் சண்டாளி, இரண் டாநாள் பிராமணனைக் கொன்றவள், மூன்றுநாள வண்ணாத்தி, இத்தன்மை யை யுடையளாதலால ஒருதனமத்துக்கு மருகனலல மூன்று நாளுந சரீரசு த்திநிமித்தமாக நதி முதலியவற்றை நீந்தாமல் வேறொருவனைத் தண் ணீர் தரச் சொல்லிச சரீரசுத்தி செயதுகொண்டு நாலாநாள் கோசலம் புற்றுமண் முதலியவற்றாற் சரீர சுத்தி செயது நதி முதலியவற்றின் மூழ்கிப் பஞ்சகௌவியந் தாபிதத் தருந்துக அது கூடாதிருந்தால் பால் செய்தேனும் பருகிற சுததியாம பின்பு சிவபூசை பண்ணுக; அம்மூ ன்று நாளும் அந்தரியாகஞ் செய்யா தொழிந்தால் அக்குற்றம் போம்படி அகோரத்தை யாயிரமுருச் செபிக்க. அக்காலம் பூசியா திருந்தாற குற் றமன்று. தான் பிள்ளைபெற்ற சூதகந் தனக்குரியார் மரணசூதகம் நோ

* திருக்குறள் செய்யுள்-௫௰௫.

யிவைகள் வந்தால் தனக்கொத்த தீக்கையுடையவர்களைக் கொண்டு சாதாரண மந்திரத்தாற் பூசை செய்விக்க. எ-று. (௰உ).

இருதுவருங் காலநியமமும் அவர்களைக் கூடலாகாத தினமீதென்பது முணர்த்துகின்றார்.

நிசிவேலை யந்தியயா மத்திருது நிகழின்
னேரிழைக்கற றையநாளை முதலென்வே நினைந்து
நசையுறவே பதியவடோ ணண்ணுகவைந் தாநா
ளென்கினுமா மிவைநனினு நணுகலம வாசி
யிசையினும்பூ ரணைபதினான் கெட்டாறு திதிமூன்
றெட்டுடனீ ரண்டென்னுந் திங்களொழு வாய்கள்
சுசியாய வெதிபாத மெனுமிவற்று ளொன்று
தொடினுமணைந் தாற்பலியா சொல்லிடுமந் திரமே.

எ-து. மாதர்கள் இராத்திரி நாலாஞ் சாமத்திருதுவாயின் அவர்களுக்கு அன்றுதானே முந்தினநாளாகக்கொள்க. கணவன் விருப்பத்துடன் அவளுக் கிருது ஐந்தாநாளுண்டாகா திருந்தால் அன்று அவளைக் கூடுக; நாலாநாளுண்டாகாதொழியின் அன்றுங் கூடுக. அமாவாசை பருவம் சதுர்த்தசி, அட்டமி, சட்டி, திதிந்திரையம், துவாதசி, மாதப்பிறப்பு, விதிபாதமுதலிய பஞ்சபருவம் இவைகளி லொன்று வந்து கூடினுமாகாது. அவைகளிற் காமமிகுதியாற் சேர்ந்தால் தான் சபிக்குமந்திரமும் பலனைக் கொடாது. எ-று.

மனையாளைத் தீண்டுமிடத்து ஒற்றைப்பட்டநாட்களிற் புத்திரனிமித்தமாகத தேவதேவ மகாதேவ மந்திரத்தை யுச்சரித்துக் கூடினாற் சற்புத்திரனுண்டாம். இதுவல்லாமல் இராத்திரிக்குத் திரியாமையென்னும் பெயருண்டாகையா லதனை மூன்றுகூறாகப் பிரித்து முந்தின விரண்டு கூறுகடக்கப் பிற்படி லன்றுதானே யொருதினமெனறு கூறுவது பெரும்பான்மையாதலா லில்வாசிரிய ரதனைக் கூறிற்றிலர், நான்கினு மென்ற வும்மையால் நாலாநாள் கூடிப்பிறந்த பிள்ளை யற்பவயதில் மரணமடைவான். உம்மையிழிவு சிறப்பு. ஏகாரமீற்றசை, நாலாநாள் முதல் பன்னிரண்டு நாள்வரையும் இருதுவுண்டாகில் அற்பாசமனம் பண்ணினவா சுத்திசெய்யு மாறுபோலச் சுத்திசெய்க. அப்பாலு மிருபதுநாளுக்குமேற் காலத்தில் நோயின்றியிருதுவானால் மூன்றுநா ளாசூசமுண்டென்றறிக. (௰௩)

சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றார்,

அந்தணர்க்கைந் தாநாளே யன்னியர்க்கு நான்கு
மல்லாவைந் தாதியுமா மமவாசி யாதி
வந்துறினே மருவற்க வவற்றுள்ளுந் தவத்தை
மதித்துவசிக் கின்றவா முடையானே யாகில்

அந்தணனு மைந்நாநா ளணையேன்மந் திரத்தி
லாகுதியுஞ் செய்கபழி யகன்றிடவே யறிந்து
வைபந்தொடியைத் தவம்பண்ணுன் பரிசியா னுகிற்
பதைதங்கவொரு கொப்பத்தை வதைத்தபழிப் படுவான்.

எ-து. தெய்வகன்மத்திலும் பிதிர்கன்மத்திலு மைந்தாநா ளிருது வான மாதர்க்குச் சுத்தியென்று வசனமுண்டாதலாற் பிராமணரும் பூசுரராதலின் ஐந்தாநாள் அந்தணர் மாதரைக்கூடவென்றார். கணவனுக்கு நாலாநாள் சுதந்தி யென்பதனை மற்றையர்க்கு நாலாநாள் கூடவென கூறியது. இந்த நாள்களில் அமாவாசை முதலிய வாகாத நாட்கள் கூடினுற் றீண்டாதொழிக. "சூ. *நீராடியபின் னீராறுநாளுங் கருவயிற் றுறூஉங்கால மாதலிற்பிரியப்பெருன்பரத்தையிற பிரிவோன்" எனறதனுற் கணவன் விரதங்களைத்தொடுத்துத் தவம்பண்ணிக்கொண்டிருப்பானுனல் அவவந்தணனு மைந்தாநாள்சேர்க்க. அப்படிச் சேராதகுற்றம் போம்படி விதிவழிமந்திரத்தினுலே யோமஞ் செய்க. தவம்பண்ணுமன் மாதரையு மக்காலத்து உள்ளூரிலிருந்து அவளைத் தீண்டா திருப்பானுனுற் பிள்ளையைக் கர்ப்பததில் வதைத்த குற்றத்தை யடைவான். எ று. (௰௪)

ஆகாதென்ற காலங்களிற் கூடல் முதலியவற்றிற்குப்
பரிகார முணாத்துகின்றார்.

விலக்கியகா லங்களினும் புணர்ந்தாரோ வியுதம்
விளம்பிடுக பிரணவமே லோரொழுந்தஞ் சல்லார்
மூலத்தடத்தைப் பகற்பொழுதின் முயங்கிடினு மிந்த
முறையறைக பசுப்புணர்ச்சி முதலான் நோக்கின்
அலற்றவிராப் பகலுறங்கி னகோரமொரு நூற்றெட்
டறைந்திடுக வரிவையர்தம் போகத்தை யணிதகேத
சொலத்தொடங்கிச் சிலர்கேட்ட தோட்மறத் தனக்குச்
சொல்லிடுக நூற்றெட்டுந் துரிசுடனே துடைப்பார்.

எ-து. பிராமணர்முதலிய மூவரும்ஆகாதென்ற நாளிலொருகாற் கூடினுனுற் பிரணவத்தைப் பதினுயிர முருச் செபிக்க. சூத்திரனுனுற் பஞ்சாக்கரத்தை யம்முறையே செபிக்க அறியாமற் பசுமுதலிய புணர்ச்சியைப் பார்த்தாலும் பகல்நித்திரைசெய்யினாலும் அகோரத்தை நூற்றெட்டுருச் செபிக்க. சிலர் இரவிலே தாங்கள் கலவியிற் கூடின வார்த்தையைத் தங்களிலே பேசியிருப்பதை யொருவர் விருப்பத்துடனே கேட்டாராகு லக்குற்றம் போம்படி யகோரத்தை நூற்றெட்டுரு செபிக்க; பாவத்தை யுடனே போக்கவேண்டுமென்று கருது முத்தமர். எ-று. துரிசு-பாவம். (௰௫)

* நாற்கவிராசநம்பி அகப்பொருள் விளக்கம்-சூ. ௬௧.

பரதார முதலியவற்றைத் தீண்டிற் பரிகார
முணர்த்துகின்றார்.

பரதாரந் தனிவேசி தடவிடவி தனையும்
பரிசித்தான் மோகந்தாற் பகைத்துடலுந் தெளிந்தே
யொருநூறு யிரத்துடனே யைம்பதினா யிரமு
முச்சரிக்க வகோரந்தைக் கன்னிகைதோ ளொன்றி
லிருகுணித மிணங்கவின மல்லாரைக் கண்டு
விச்சையுறப் பார்க்கிலொரு சதமூற்றவே யியம்ப
குருமனையைக் குணதோட முறப்பார்த்த கொடியான்
கூறிடுக சாதந்தை யொருநூறு குறித்தே.

உ-து. ஒருவனுடைய பெண்சாதியையும் பொதுமடவாராகிய வேசியையும் புருடனிருக்கவும் புறத்திற் சோரமாகத் திரிகின்ற விடலியையும் ஆசை மிகுதியா லொருகால் தீண்டினானால் ஐயோ இப்படி செய்துவிட்டோமே யென்றுடல் நடுங்கித் துக்கித்தப் பின்பு தெளிந்து அகோரமந்திர நூற்றைம்பதினாயிர முருச்செபிக்க. கன்னிகையைத் தீண்டினானால் முற் கூறியதி லிரட்டி செபிக்க. இணங்குதற் கருகமில்லாதவாகளைக் காம விகாரத்தாற் பார்த்தானானால் வாமத்தை நூற்றெட்டுருச் செபிக்க. பிராமணர் முதலிய நால்வருந் தத்தம் மனையாளைப் பற்றத் தகும். அதுவொழிந்து தமக்கன்னியமானமாதரை யொருநாள் விகாரத்தாற் பார்த்தாற் பட்டினியிருந்து பிராமணர் நூற்றெட்டும், அரசர் முதலானோர் நூறுநூறேற்றியும் வாமதேவத்தைச் சிவ சந்நிதியிற் செபிக்க, வாமதேவங் குய்யுதத்துக் கதிட்டாதாவா யிருப்பதனால் அம்மந்திரங் கூறியதென்றறிக. குருமனைவியை விகாரத்தாற் பார்த்த பொல்லாதவன் சத்தியோசாததைத் தியானஞ்செய்து நூறுருச் செபிக்க. எ-று. சூத்திரச்சிக்கும் வாழ்க்கைப்படுமுன் இருதுவானவளுக்கும் விடலியென்றும் பெயர் சொல்லப்படும். சத்தியோசாதமென்பது சாதமென முதற்குறை யாயிற்று. (௰௬)

நயிட்டிகப் பிரமசாரிக்குப் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

உரையாதே விரதியரி வையர்பெயரு முருவு
முன்னாதே கனவினவ ரொடும்புணர்ச்சி யுறினும்
வெருவியிய னீர்மூழ்கி யுணலொழிந்தத் திரத்தை
விளம்புகநூ றெழுகினுநீர் வீரியத்தை விதிக்கிற்
சுரிகுழலார் தோணிவிற சொல்லுகநா னூறு
தியக்கமற வாமத்தைச் சொல்லிடுக விருநூ
றினியினிளை யாளையெணி யிறக்கினன்வீ ரியத்தை
யீனவியோ னியையிணங்கி னாயுத மெனுவார்.

எ-து. விரத்தன் மாதர்பெயரையு முரையாதவர்கள் வடிவையுமன திற்கருதாத திருக்கையிலுங் கனவின் கணவ்ர்களுடன் கூடினனாகிற் பயப்ப ட்டக் குற்றம் போம்படிக்கு நல்ல சிவதீர்த்தங்களில் உதயகாலத்தில் முழு கியுப்வசியா யத்திரத்தை நூறுருச் செபிக்க, நீர்கழிந்து கிடந்தாலும் அம் முறையே செய்க. சுருண்ட மயிரினையுடைய மாதரைக் கூடவேணுமென் னு நினைப்பினாற் பகலில் வலிய வீரியத்தை விட்டானாகி லறிவுமயங்குதலி ன்றி வாமதேவத்தை நானூறுருச் செபிக்க, வாமதேவத்தைச் சொல்லிடுக வெ ன்ப திருபாலுங் கூட்டிக்கொள்க. இராத்திரி பெதும்பை முதலிய பருவத் தையுடைய மாதரைக் கூடவேண்டுமென்றே கருதிவலிய வீரியத்தை விட் டானானல் வாமதேவத்தை யிருநூறுருச் செபிக்க. சாதியிற் றாழ்ந்த மாத ரைக் கூடினால் அகோரத்தைப் பதினாயிரமுருச் செபிக்க. எ-று.

ஈனயோனியென்பது வாழ்க்கைப்படுவதன்முனாசார வைகல்லியஞ் செய்தவள் யோனியையெனவும் பெறும். ஆசார வைகல்லியம் - ஒழுக்கக் குறைவு. (௰௪)

நயிட்டிகப் பிரமசாரி போகத்தில் விருப்பமுற்று லந்தவிரதத்தை
விதிப்படியே முடித்து விவாகஞ்செய்யாவிடத்துக்
குற்ற முணர்த்துகின்றார்.

புரிந்தனனேற் போகத்தை விரதத்தை நூலிற்
புகன்றமுறை யுறவிறக்கிப் புனையிழையை விதியாற்
றிருந்தமணஞ் செய்தணைக செய்யா திவ் வாறு
தீண்டியிடிற் றெரிவையைத் தனதுசிறை யுடலி
னிரந்தமயி ரெனைத்தனைத்தும் வருடமுறக் கொடிய
நிரயத்தி னழுந்திடுவ னீற்றினணு வெனைத்துய்
வருநதிடுவ னவ்வளவு வருடமுமுற் றிடவே
மற்றிதற்குப் பரிகாரம் வாக்கியத்து ளரிதே.

எ-து. நயிட்டிகன் போகத்திற் கருத்துற்றானால் ஆகமங்களிற் சொல்லியபடியே யாசிரியனிடத்துச் சென்று எனக்குப் போகத்திலினியிச் சையென்று சொல்லி அவ் விரதத்துக்குண்டான அடையாளமாகிய சடைசி காமணி முதலானவற்றைப் பஞ்சாசனமென்னுமண்டலமிட்டு அவர்சந்நிதி யில் ஆகமத்திற் சொன்னபடி அதனையிறக்கிப், பின்பு ஆசிரியனவனை முழுக ச்சொல்லி அவனுக்கிரண்டு வெள்ளைப் புடைவையைக் கொடுத்துப் பதின யிரமுரு அகோரத்தைப் பரிகாரமாகச் செபிப்பித்து அவனையழைத்து நீகிரு கத்தனாதி யிருவென் றனுமதிசெய்ய அவனும் விவாகம்பண்ணிக் கூடுக. இப்படி விரதத்தை யிறக்காது மாதருடன் கூடுவனானல் இந்தப் பிரமசாரியு டலில் வளர்ந்த உரோமமெத்தனையோ அத்தனைவருடமும் அது அல்லாமல் அவனுத்தூளனம் பண்ணிய திருநீற்றி லணுவெத்தனையோ அவ்வளவு வரு

டரும் கொடிதாகிய ரௌரவ முதலாகிய நகரத்திற்கிடந்து அழுந்துவான். ஆதலாலிவை யல்லாமல் இதற்கு வேறொரு திவ்யாகமங்களிற் பரிகாரமில்லை. எ-து. (௰௮)

பவுதிகப் பிரசாரி பரதாரகமனஞ்செய்தாற் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

பவுதிகனே மோகந்தாற் பரதாரந் தன்னைப்
  பரிசித்த துயக்கமறப் பார்ந்தழிந்து நெஞ்ச
முப்வசியா யோங்கார மோரிலக்க முறவே
  யுச்சரித்தா யாமவினை யினைப்புரிக வுணர்வா
லவடனையே யறிந்தும்பின் னணைந்தானே யாகி
  லவனுக்குப் பரிகார மாகமத்து மில்லைச்
சுவையுறவே யவள்சொல்லைக் கேட்டானே யாகிற்
  றுயக்கமற வாமந்தை நச்சொல்கவொரு நூறே.

எ-து. பவுதிகப் பிரமசாரி சுகதுகக முதலியவைகளினுடைய மோகத்தாலறவே மயங்கி யொருவன் பெண்சாதியைத தீண்டினால் அக்குற்ற நீங்க நம்முடைய அறிவின் பொல்லாங்கால் இப்படி வந்து விட்டதே யென்று மனதில் மிகவுஞ் சலித்துப் பரவசனாய் உபவாசஞ்செய்து பிரணவத்தை நூறாயிரமுருச் செபித்துப் பிராணாயாமத்தை நூற்றெட்டுச்செய்தால் அபுத்திபூருவமாய்ச் செய்த குற்றம்போம். புத்திபூருவமாய். அவளைப்பல நாள் கூடினானால் அதற்குப்பரிகார மாகமத்திலுமில்லை,விருப்பமாய் விகாரத்தால் அவள் சொல்லும் வார்த்தையைக் கேட்டிருந்தானானா லக்குற்றம் போம்படி வாமமந்திரத்தை நூறுருச் செபிகக. எ-று.

ஆகமத்துமென்ற வும்மையால் வேதமுதலியவுங் கொள்க. (௰௯)

புலைச்சி மேலோர் மனையிற் புகுந்தாலு மவள்கையா லருந்தினாலும் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

புன்புலைச்சி மனைபுகுந்தாற் புத்தியிழப் பாகிற்
  போக்கிடுக மட்பாண்ட முற்புனிதம் புரிக
வென்செய்கோ மெனவிரங்கித் தற்புருட மெண்ணி
  யியம்புகவை யாயிரமுங் கிருச்சரத்தோ டனி
தன்கையினா லறியாது தானொருநா ளருந்திற்
  றத்தகிருச் சரத்தயுதஞ் சாற்றிடுக வகோரம்
அன்புடனே யானைந்து மமலனணி முடியி
  னாட்டியது தனையருந்திற் புன்புலைபோ யறுமே.

எ-து. பொல்லாத புலைச்சி ஒருவன் வீட்டிலேஅவளின்னவளென்று அறியாதிருக்கப் புகுந்ததுண்டானால் அக்குற்றம் போம்படி மட்பாண்டம்

எல்லாம் புறம்பே யெடுத்துப்போட்டு முழுகி மனையைக் கோமயகோசலத்தால் சுத்திசெய்யு முறைமையிற் சுத்திசெய்க, இக்குற்றமெப்படி போக்கிக்கொள்வோமென் றிரங்கித் தற்புருடத்தைத் தியானித்தாயிரமுருச் செபித்து உடனே கிருச்சரத்தையு மியற்றிலக்குற்றநீங்கும். அச்சண்டாளி கையால் அபுத்திபூருவமா யொருநாள்புசித்தால் அப்புன்மை நீங்குவதற்குத் தப்தகிருச்சரத்தையு மியற்றி அகோர மந்திரத்தைப் பதினாயிரமுருச் செபித்துச் சிவனுக்குப் பஞ்சகௌவியத்தையாட்டி அச்சேடத்தைப் புசித்து உபவசியா யிருந்தால் அக்குற்றம்போம். எ-று. (உ௰).

இதுவுமது.

அறிந்துமொரு நாளவள்கை யருந்தினனே யாகி
லவகைய கிருச்சரமு மியற்றிடுக வடைவே
சிறந்தவுரு வாமத்தைச் சிந்தைதனின் வைத்தே
செப்பிடுக வயுதமுற விரதமுஞ்செய் திடுக்
வறிந்தவள்கை யருந்தியது மிரண்டுமூன் றாகி
லதிகமறிந் தியற்றிடுக வப்பாலு மருந்திற்
பிறிந்திடுவ தலப்புன்மை சண்டாள னாகிப்
பிரிந்திடுவன் முன்னிலைமை யருந்துமுறை பிழைத்தான்,

எ-து. பறைச்சியென்றறிந்தும் ஒருநாள் அவள் கையால் புசித்தானானால் அக்குற்றம் போம்படி சாந்திராயணம், ப்ராகம், பிராசாபத்தியம், தப்தகிருச்சரம், அதிசபனம் என்று கூறப்பட்ட பஞ்சகிருச்சரங்களைய மடைவே செய்து சிறப்பினையுடைய மாதர்வதனம் போன்றிருக்கிற வாமதேவ மூர்த்தியைத் தியானஞ்செய்து பதினாயிரமுருச் செபிக்க. செபமுடிந்தவாறே விரதத்தையுமுடிக்க. இன்னவளென்றறிந்திருந்து மிரண்டுமூன்றுநாள் அவள்கையால் புசித்தானானால் முற்கூறியமுறைமையில் செபபூருவமுதலியவற்றை யதிகஞ்செய்க. இப்படி யநேகநா ளருந்தினாற் கன்மசண்டாளனாகிப் புலையனுக் கொருபோது மிப்பாவம்விட்டு நீங்காது. ஆனால் அவன்பூருவ சாதியுடன் கூடவேனோவெனில் இப்படி யருந்துகின்ற முறை பிழைத்தவனமுன்னுள்ள சாதியை விட்டுச் சண்டாளனாவான். எ-று. (உ௧)

விரதம் பின்னர்க் கூறுகின்றார்.

வண்ணாத்தி முதலாயினோர் மனையிற் புகுதல் முதலியவற்றிற்குச் சுததி யுணர்த்துகின்றார்.

வந்திரத்தி னிருதுவினை மாற்றிடுவா ணீல
வண்ணாத்தி தோற்பணத்தி வலகருமகாரி
யெத்தொகைய விழிகுலத்தா ரறியாது மனையி
னிணங்கிடினே மட்பாண்ட மெறிந்திடுக மண்ணாற்
சுத்திசெய்க கிருகத்தைக் கோமயகோ சலத்துஞ்
சொல்லுகநாண் மூன்றையா யிரமயுத மகோர

மந்தத்தா லறியாதே வருந்தினனே லொருகா
லறைகபதி னுயிரமு மைந்நூறுமா யிரமும்.

எ-து. ஈர்வாணதது மாதா, இருதுவான புடைவையைச் சுத்திப
ண்ணும் வண்ணுததி, நீலவண்ணுததி, தோற்பணத்தி செய்வதற்கு வல்ல
லமையையுடைய முச்சிய மாதரிவாகள முதலிய விழிந்த சாதியிற் பிறந்தவ
ர்களும், அறியாமல் வீட்டிற் பிரவேசிததராஞல் மட்பாண்டத்தை யெடுத்
துப் புறம்பேபோட்டு மழுகிப் புறறுமண் கோமய கோசலங்களாலுங் கிரு
கசுததிசெய்க. மூன்றுநாள சததியோசாததைதை ஐயாயிர மையாயிர முருச்
செபிக்க. அவளைப் பரிசிததாஞற் பதினுயிரமுரு அகோரஞ் செபிகக.
அவ ளின்னவளென் றறியாம லவள்கையா லொருநாள் போசனம் பண்
ணிஞனுல் அகோரததைப் பதினையாயிரமுருச் செபித்தா லக்குற்றம்
போம் எ-று. (௨௨)

இதுவுமது.

நாண்மூன்றிம முறைநவிற்றிக் கௌவியத்தை யருந்த
நாளிரண்டே லிருகுணிந நவிற்றிடுக வறிந்தே
யூணுடையா னிருகுணிந மொருநாளைக் கியற்ற
வுண்டதுமபன் ஞளாகி லுணவினையு மொழிந்து
நாணீராற் சாந்திரா யணவிரதந் தன்னை.
நவிற்றுகமற் றுகார மேகாடனவை நணினு
நீணிலவு சடையம்மலற் கானெந்து மாட்டி
நிசிவேலை தனிலருந்த வவலமெலா நீங்கும்.

எ-து. இப்படி மூன்றுநாளும் பதினையாயிரம் பதினையாயிர முருச்
செபித்து முடிவிற் பஞ்சகௌவியத்தைப் புசித்திருக்க. அபுத்தி பூருவமா
யவள்கையால் இரண்டுநாள் புசிததாஞல் முப்பதினுயிர முருவகோரத்
தைச் செபித்துப் பஞ்சகௌவியத்தைப் புசிக்க, அவள்கையாலே யறிந்து
ஒருநாள் புசித்தாஞல் முற்கூறியதி னிருமடங்கு செபிக்க. அறிந்து புசி
த்ததுவும பலநாளாஞல் அதற்கேற்றியேற்றிச் செபமுஞ்செய்ததின் முடி
வில் நாடோறுஞ் சுத்தசலததாற் சாந்திராயண விரதத்தை யனுட்டிக்க. யா
தாயினு மோரிடத்தில் புசிப்பினுலுண்டான குற்றம் போம்படி பிரகாசமு
டைய சநதிரனைச் சடையிற் றரிக்கின்ற சிவனுக்குப் பஞ்சகௌவியத்தை
யாட்டி அதை யிராத்திரிபுசித் துபவசியாயிருக்க அதிஞலுண்டான குற்ற
மெல்லாம் போம் எ-று. (௨௩)

முதற்கண் டொகுத்துப்போந்த சாந்திராயணமுதலிய விரத
விதியை யுணர்த்துகின்றார்.

முதற்பக்க முவைந்து மொன்றிரண்டென் றேற்றி
முதைந்துவலக் காத்தாலே நீருந்திமுறையா

லதற்கபர பக்க்த்தி னெவ்வொன்று குறைத்தே
யருந்துதலே சாந்திரா யணவிரத மாகும்
பந்தத்துணவு நீருணவு மின்றிப்பன் னிருநாட்
பட்டினியே பராகமினிப் பிராசாபத் தியந்தா
னுதித்தபகன் மூன்றாண்மற றயாசகமு மொருமூன்
றெருமூன்று நிசியூண்முப் பகலதனில வுணலாம்.

எ-து. பூருவபக்கத்துப் பிரதமைமுதல் பதினைந்துநாளுஞ் சலத்தை வலக்கையாலே யொவ்வொரு சேரங்கையாக நாடோறு மேற்றியேற்றிப் புசித்து அபரபக்கத்துப் பிரதமை முதனாடோறும் ஒவ்வொரு சேரங்கை யாகக் குறைத்து அருந்தி முடிப்பது சலசாந்திராயண விரதமென்றறிக. நீரும் அன்னமுமென்னு மிரண்டினையும் புசியாமற் பன்னிரண்டு நாள் சுத்தப்பட்டினியேயிருக்கை பராகமென்னுங் கிருச்சரமாம். சூரியனுதிக்கின்ற பகலில் மூன்றுநாண் மத்தியான மொருவேளை புசித்தலும் அதற்கடுத்த மூன்றுநா ளொன்றுந் தொடாமல் அயாசகமாய் வந்ததைப் புசித்தலும், மூன்றுநா ளிராத்திரி யொருவேளை புசித்தலும், மூன்றுநாள் வாயுவே யாகார மாகப் புசித்தலுமாகப் பன்னிரண்டு நாளு நியமத்தோடிருத்தல் பிராசாபத்தியமென்னுங் கிருச்சரமாம். எ-று. (௨௭)

இதுவுமது.

அருந்துகவா ரழற்றோய மொருமூன்று பகலு
னழனிகழு மாவின்பா லருந்துகமுப் பகலு
னருந்திடுக வழனிகழு மானெய்முப் பகலு
னருந்தாதே யாதேனு மாகபகன் மூன்று
ளருந்துதலிம் முறைதன்னின் முன்னான்கு தினமு
மதித்திடுக தத்தகிருச் சுரமென்றே மதியோ
ரருந்துதன்முப் பலப்பான்மூ வைந்தாறு தினமு
மதிதபன மாமென்றே யறிககரி சறுப்பார்.

எ-து. தாஞ்செய்த பாவத்தைப் போக்கவேண்டுமென் றறிந்தவர் வெந்நீரை மூன்று பகலுஞ் சுடுகிற பசுவின்பாலை மூன்று பகலுஞ் சுடுகிற பசுவினெய்யை மூன்றுபகலு மருந்துக. ஒன்றும் புசியாமல் மூன்றுநாளுமிருக்க, இப்படியே வருத்தமுற்றுப் பன்னிரண்டுநா ளிருப்பது தத்தகிருச்சரமென் றறிக. இருபத்தொருநாண் மூன்றுபலப் பசுவின்பாலைப் புசிப்பது அதிதபன மென்னுங் கிருச்சரத்தின் முறைமையென் றறிக. எ-று.

வியாதி முதலியவற்றால் இது அனுட்டிப்பதற்கு அசத்தரானாற் பிராசாபத்தியத்துக் கொருபசுவும், சாந்தபனத்துக் கதிலிரட்டியும், அதிகிருச்சரம் பராகந் தத்தகிருச்சரம் இவற்றிற்கு மும்மூன்று பசுவுஞ் சாந்திராயணத்துக்கெட்டு பசுவுங் கொடுக்க, தரித்திரனானா லதற்கு மூன்று பசுவுங்

கொடுக்க. பசுக்கொடுக்க மாட்டாதார்கோமூலியம் பன்னிரண்டு பணங்கொடுக்க இம்முறையே கொடுத்தால், அந்தந்தவிரதமனுட்டித்த பலத்தைக் கொடுக்குமென்றறிக. (௨௫)

திருவிழா முதலியவற்றிற்குப் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

தேவனது திருவிழவுஞ் சேவிக்க யாருந்
திரண்டதிரு வீதிதனி றீண்டார்தீண் டிடினும்
பாவமிலைப் பரமேசன் பதிவணங்கச் செல்லும்
பரிசினுமா மகந்தனினும் பணிமொழிதன் பாணி
மேவியிடும் விவாகந்தனும வெண்பொடிபூ சிடுக
விரிபுனலின் மூழ்கிடுக மறறையன வேலைப
பாவிபரைப பார்த்தானே லகோரசதாட் டகத்தைப்
பகர்ந்திடுக பரிசித்தான் பகர்கபுனல் படிந்தே.

எ - து. சிவன் திருவிழாவில் திருவீதியில் ஆன்மாக்களை நெருங்கிச் சேவைசெய்யு மிடத்துத தன் சாதியாயினும் பிறசாதியாயினுந் தீண்டினால் அககாலம் தோடமில்லை சிவததல தரிசனத்துககுப் போங்காலத்தும் அக்கினிட் டோமமுதலிய யாகததிலும பாரப்பார முதலானோர் விவாகஞ் செய்யுங் காலத்துந்தீண்ட அருகரல்லாதவர் தீணடினால் அக்குற்றம்போம்படி விபூதியுததூளனம் செய்க இவ்வாறு கூறப்பட்ட காலங்களிலலாமல் லொழிந்த காலங்களிற் பரிசிததால் தடாகமுதலியவற்றில் மூழ்கினால் அக்குற்றம்போம். அதிபாதகமுதலிய பாவங்களைச் செய்தபாவிகளைப் பார்த்தானானு லகோரத்தை நூற்றெட்டுருச் செபிக்க. அவர்களைத் தீண்டினானால் முழுகிய கோரத்தை நூற்றெட்டுருச் செபிக்க. எ-று. (௨௬)

அதிபாதகாதியர் அன்னமருந்தினாற் குற்ற
முணர்த்துகின்றார்.

அருந்தினரோ லங்கணமே பதிதரொன வறிக
வதிபாதகரனமமரைப் பழிப்பார் [illegible]
மருந்தினரோ லொருமாத முறைப்பதித [illegible]
ரபவாதர் பிசினரபிளை யற்றானென் றிவர்சோ
றருந்தினரோல் வருடமுறப் பதிதரொன வறிக
வஞ்சாச்சூந் திரர்கரிசுக களியில்லா வையர்
பொருந்தமணப் புணர்நாண்முன் புரிவார் புல்லறிவ
ரொனுமிவர்த மன்னத்தைப் புசித்தார்க டாமும்.

எ-து. சிவநிந்தை செய்தவர்கள் அன்னத்தைப் புசித்தவர்கள் அப்போதே பதிதராவார்கள் தேவர்களைத் தூடித்தவர்கள் அன்னத்தை யொருமாதமிடையறாமல் புசித்தவரு மப்போதே பதிதராவார்கள். ஒருவர் சொல்லாத வார்த்தையைச் சொன்னானென்று அவதூறுசொன்னவர்கள் அன்னமும் இரா

சசத்துடனே கோட்சொல்லுகிறவள் அன்னமும் மலடி யன்னமுமொருவருட மிடையறாமல் புசித்தார்களாஞ லவர்கள் பதிதரொன்றறிக. பாய்த்துக்குப் பயப்படாத சூத்திர ருடைமையையு மான்மாக்களிடத்தி லிரக்கமில்லாத அரசர்களுடைமையையும் விவாகம் செய்வதற்கு முன்னாகப் பிராமணர் மாயேசுராருக்கென்று த்த்தஞ்செய்த உடைமைமையு முயர்ந்தசாதியானாலுமிழிந்த சாதியானாலு மற்பரா யறிவில்லாதவர்களானால் அவர்களுடைமையையும் ஒருவருட் மிடையறாமல் புசித்தவர்களும் பதிதராவார்கள். எ-று. (உஎ)

இதுவுமது

கன்னிகையை விற்பார்கள் பரதாரந் தன்னைக்
காமுறுவார் மனைவிகுறை கண்டறிந்தும துறவார்
பொன்வினைசெய் கொல்லர்மரக் கொல்லர்பொருட் பெண்டிர்
புலைவிலைஞா மனுவிலைஞா புரந்தாரை மறந்தார்
செந்நெனவே பாடுமவ ராடுமவர் வாளாற்
சேவிப்பார் பூவிற்பார் செக்கார்சொக் கிடுவா
ரென்றுமிவ ரெழுவாய ரன்னாதி யருந்தீத
விழுக்கான வனமுளத்தை யழுக்காக்கி விடுமே.

எ-து. உத்தமமாகிய பிரமமுதலியவற்றி லொன்றாற் கன்னிகையைத்தானஞ் செய்யாமற் பணம் வாங்கி வாழ்க்கைப் படுத்துமவரும், பரதாரங்களை யிச்சிக்கு மவரும், மனைவி பிறர்முகம் பார்க்க அவளை நீக்காது மகிழ்ந்து கூடுகிறவரும், பொன்முதலிய பஞ்சலோகங்களைப் பணி செய்யுந் தட்டார் தச்சர் முதலானோரும், பரத்தையரும், ஆட்டுவாணிகரும், கள்வாணிகருஞ், செய்ந்நன்றி குன்றினவரும், பலரையு மழகாகப் பாடித்திரிகிறவரும், கழைக்கூத்தாடிகளும், வாளாற் சேவகஞ் செய்பவரும், நந்தவனத்துப் பூவை யெடுத்து முடிபூவுக்கு விற்கும் பூவாணிகரும், எண்ணெய் வாணிகரும், நித்திரையிற் சொக்குப்பொடிபோட்டுக் களவுசெய்பவருமாகிய இவர்கள் முதலானோ ரன்னமுதலியவற்றை வாங்கி யொருக்காலும் புசிக்கக்கடவனல்ல. இவர்களன்னங் குற்றமுள்ளதாகையால் அதனைப் புசித்தவர்களுக்குச் சித்தசுத்தியைப் பண்ணாமற் பாவத்தை யுண்டாக்கும் எ-று.

எழுவாயர்-என்றதனால் கன்னார், கொல்லர், வண்ணார், குருநிந்தை செய்வோர் பாஷண்டி முதலாயினாருங்கொள்க. (உஅ)

அதற்கோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றார்.

அழுக்குளமே பாவத்தை யாக்குமாற்குத் துணியு
மவ்வினையா னிரயத்தி னழுங்கியமுந் துவரோ
விழுக்கான மொழிந்தவரோ யிச்சிபடார் சுகிர்த
மேறிடுவர் பரலோக மின்புறவே யிருப்பர்

எ-து. கோசலங் கோமயந் திருநீறு சுத்தசலத்துப் புற்றமண் குளிர்ந்த திருமஞ்சன மிவைகளாற் சிவலிங்கஞ் சுத்தி. இது சாமானியசுத்தி; ஆகாசமளவாக வளர்ந்த வில்வப்பத்திரத்தின் சாற்றினால் சிவலிங்கத்தை யபிடேகஞ் செய்தாற் பிராயச்சித்தத்தில் அதற்கு விசேடசுத்தியாம். சிவனுக்கு நிவேதனம்பண்ணச்சமைத்த அன்னமுதலானவை அருக்கியசலத்தினாற் புரோக்ஷித்தாற் சுத்தியாம். ஞாதாக்கள் ஒப்பில்லாத பரமேசன் ஆன்மாக்களிடத்தில் வியாபித்திருந்த முறைமையை யுள்ளபடியறிந்தால் அவர்களுக்குயிர்ச் சுத்தியாம். நாதமுதன் மண்கடை யாயுள்ள தத்துவங்களிலே சிவன் வியாபித்திருக்கு முறைமையை யுள்ளபடி யறிந்தால் தத்துவசுத்தியாம் எ-று

நித்தியானுட்டானம் பூசை தவறிற் பரிகார
முணர்த்துகின்றார்.

சாற்றிடுக தவறிடினோர் சந்தியசாத் தந்தைச்
சதமுறவே சதுர்த்தியெனுஞ் சந்திநிலை தவறி
னேற்றியொரு நாற்குணித்தியம்பிடுக தவறி
னொழிற்பூசை யகோரத்தை யெண்ணுகவா யிரத்திற்
போற்றியுடன் பூசையினைப் புரிந்திடுக வறிந்தான்
புகன்றிடுக விருகுணித்தம் புசிப்பொழிக வழலி
னேற்றியவி யியற்றிடுக பன்னாளுந் தவறி
னிந்தமுறை யறிந்தியற்றப் பூசனைவாய்த் திடுமே.

எ-து. முதற்காலம் அபுத்தி பூருவமாய்ச் சந்தியாவந்தனம் பண்ணாதொழிந்தால் அக்குற்றம் போம்படிச் சத்தியோசாதத்தை நூறுருச்செபிக்க நாலாஞ் சந்தி தவறினால் அம்மந்திர நானூறுருச் செபிக்க புத்திபூருவமானா லிருமடங்கு செபிக்க. ஒருகாலஞ் சிவபூசையை யபுத்திபூருவமாகச் செய்யா தொழிந்தா லகோரத்தை யாயிரமுருச் செபித்துப் பின்பு சிவபூசைசெய்தா லக்குற்றம்போம் புத்திபூருவமா யொருகாலம் பூசைபண்ணா தொழிந்தா லுபவசியாயிருந்து அம்மந்திரத்தை யிரண்டாயிரமுருச் செபிக்க பலநாளும் பூசைதவறினா லிம்முறை யேற்றியேற்றிச் செபஞ்செய்து உபவசியாயிருந்து அக்கினி காரியஞ் செய்தா லக்குற்றம்போம். எ-று.

எற்றி யென்றுப் கருத்தா லிரண்டாஞ் சந்தி மூன்றாஞ் சந்தி தவறினால் அபுத்தி பூருவத்திற் கிருநூறு முந்நூறும், புத்தி பூருவத்திற் கிரட்டியுஞ் செபிக்க. சமையி, புத்திரன், சாதகன், போதகன் இந்நால்வர்க்கும் அந்நாற் சந்தியுமென் றறிக. ஒருநாண்முதற் பத்துநாள் வரையும் பூசைசெய்யா திருந்தா லொவ்வொருகாலப் பூசைக்கு மூவாயிர மூவாயிர முருவாக நாடோறமேற்றிச் செபஞ்செய்க. பத்துநாளைக்குமேற் பதினைந்து நாளளவும் பூசியாதொழிந்தால் நாளொன்றுக்கு முப்பதினாயிரமுருச் செபித்துக் கலசத்தாபனமும் செய்து அபிடேகம் பண்ணி ஓமமுஞ் செய்தாற் குற்றம்போமென்க. சத்தியோசாதத்தை அசாதமென்றது தலைக்குறை (௯௭)

நித்தியாங்கமாகிய பவித்திரஞ் சாத்தாதொழிந்தாற்
பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

ஆதியான் றிருமுடியிற் பவித்திரத்தை யணிதல்
வாடிமுதன் மூன்றிற்றிங்க ளயர்த்தானே லகோர
வாசகமறைக் கிருபத்து மைந்துருவ றைந்தான்
பவித்திரத்திருக்குணிக மழலைமறந் தானு
மோகமியபற் றுதாள்க ணாவின்றிடுக நியதம்
வருடத்தின் மாதத்தின் றொழிதியற்றி யகோர
வாக்குரைதக வீரயுத நிவேதனத்தை மறந்தான்
மறுபகற்றுஞ் சிவகாயத் திரிசதமெண் ணாதே.

எ-று. விதிமுறை கந்த பவித்திரங் கங்காதாரம் ளரியவதாரங் கங்கணந்திரையம் என கூறிய பவித்திரங்களை யணட்டாகி விதிமுறையே யல்லாமல் செய்து சிவன் திருமுடியில் பவித்திரஞ் சாத்துவதற்கு முன்னா ளந்த பவித்திரஞ் சாத்துக. ஆடி, ஆவணி புரட்டாதி யிம்மூன்று மாதத் திருவள அத்தியாய பினமாயும், விட்டுனு சயன முதலிய காலங்களை நீக்கி பருவ அபுத்தி பூருவமாகச் சாத்தா தொழிந்தால உபவசியா யகோரத் தை யிருபத்தையாயிர முருச் செபிக்க. புத்திபூருவமாகப் பவித்திரஞ் சாத்தா தொழிந்தால் உபவசியா யதனி னிருமடங்கு செபஞ்செய்க. அக்கினிகாரிய முஞ் செய்யாதொழிந்தால் ஒருகாலப் பூசை தவறினதற்குச் சொன்ன முறைப்படி யிரட்டித்து மேற்றிச் செய்க. ஐம்மூன்று யோமஞ்செய்யா நாளொட்டாயின் அணைகளிந் தம்முறையை யேற்றிச் செய்க. ஒருமாதம் அக்கினிகாரியஞ் செய்யாதொழிந்தால் நாளொன்றுக்கு முந்நூறு முந்நூறு அகோர மந்திரத்தை யேற்றிச் செபஞ் செய்க. ஒருவருட மக்கினி காரியஞ் செய்யாதொழிந்தால் அம்மந்திரத்தை நூறாயிரமுரு நூறாயிரமுருவேற்றிச் செபஞ்செய்க. சிவனுக்கு நிவேதனஞ் செய்யாதொழிந்தா லகோர மந்திரத் தை யிருபதினாயிரமுருச் செபிக்க. ஆசிரியர் முதலானோர் பவித்திரஞ் சாத்தும்பொழுது அதற்குச் சொல்லிய விரதங்கள் நியமங்கள் அனுட்டியாமற் குறைவுறுமாறுற் சிவகாயத்திரியை நூற்றுச் செபித்தால் குற்றமறப்போம்.

மற்றென்பது வினைமாற்று. (௩௮)

இட்டலிங்கத்துக்குப் பரிகார மிரண்டு செய்யுளா
லுணர்த்துகின்றார்.

செந்தழலி னபாயத்தாற் சிவலிங்கத் துருவஞ்
சிறப்பழியி னழிந்ததிவு தேசிகனை வணங்கி
வருதுவினை தைந்தழிய வுண்டியொழிந் தகோர
மந்திரத்தை நியுதமுறை மற்றொருலிங் கத்தைத்

தந்திடவே தாங்கிடுக சோரரான் மற்றுந்
தவறுறினு முன்னைத்தமுறை தனைச்செய்க தழல்வந்
தந்தவுரு வந்தீண்டி யும்பழுதின் றாகி
லைந்நடுக மூன்றயு முடனவிடலபொல் லாதே.

எ-து. சிவலிங்கம் அக்கினியினாலே திருமேனியிற் பூருவவன்னம் விட்டு வேறுவன்னமாகக் கண்டாலுஞ்சிதறிப்போனாலும் இப்படிவந்துவிட்டதே யென்று மனத்திற் றுயரமடைந்து ஆசிரியனை வணங்கி இக்குற்றம் போக்கி யருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்து உபவசியா யகோரத்தை நூறுயிரமுருச் செபித்து அவ்வாசிரியனால் வேறொரு லிங்கத்தையெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு பூசைசெய்க. கள்வர் முதலானோர் சிவலிங்கங்கொண்டுபோனால் அது வருமோவென்று நாற்பதுநா ளுபவசியாயிருந்து பின்பு முன்கூறியபடி பரிகாரஞ்செய்து எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொள்க. அக்கினி யச்சிவலிங்கத்தைத் தீண்டினால் பழுதிலவாயிருக்கும். ஆனாலுபவசியாய் முப்பதினாயிரம் உருச்செபிக்கில் அக்குற்றம்போம். அப்படிச் செய்யாது பத்தியினாலுடல் விடுவோமென்பது பொல்லாது. எ-று.

மற்றுமென்றதனால் வானரம், காகம், பருந்து, எலி முதலாயினவற்றாலபாயம் வரினுமிம்முறையே செய்க. (௯௯)

ஊறுபடிற் றிருமேனி பரார்த்தத்து மொழிக்க
வுரித்தாகு மற்றொன்று சயம்பெழுவா யொழியேற
கூறிடுக வீரயுதம் பதமேனி குறுகிற்
கடந்திடினிற் றாளிபடிற் கூறுகவோ ரயுதம்
நூறுமிரு நூறுமுற நுவல்கசீழல் கடந்தான்
பீடத்திற் சாய்ந்திடினு மவ்வளவே நுவல்க
வாறியிட வபராத முருண்டிடினு யிரமீ
ராயிரம்பின் னும்முருண்டா லப்பாலோ ரயுதம்,

எ-து மானிடர் தாபித்தபரார்த்த லிங்கத்தில் அக்கினிமுதலியவற்றாலூறுபட்டால் ஒழிக்க மற்றை ஆன்மார்த்த லிங்கத்தினுஞ் சுவயம்பு முதலிய இலிங்கத்தினு மூறுபட்டால் ஒழியற்க. சிவலிங்கத்திற் கால் படினுங் கடக்கினு மிருபதினாயிரமுருச் செபிக்க காலில் தாள் திருமேனியிற் பட்டாற் பதினாயிரமுருச் செபிக்க இலிங்கத்தின் சீரை கடக்கினு மெழுந்தருளி யிருக்கிற பீடத்திற் சாய்ந்தால் அகோரத்தை முந்நூறுருச்செபிக்க. பீடத்திலொருகாலுருண்டால் அகோரமாயிரமுருச் செபிக்க இரண்டுதரமிலிங்கமுருண்டா லிரண்டாயிரமுருச் செபிக்க இரண்டுதரத்துக்கு மேற்பட்டுருண்டு கீழே வீழ்க்காற் பதினாயிரமுருச் செபிக்க. எ-று.

அவ்விலிங்கத்திலே யவையங்குலத்துக்கு மேற்படப் பழுதானால் அவ்விலிங்கத்தை யொழிக்க. பீடத்திலே மூன்றங்குலத்துக்குமேற் பழுதா

னால் அப்பீடத்தை யொழிக்க. அவ்விலிங்கப் பிரமாணத்தில் வேறொருலிங்கத்தில் முன்புபோல் மானிடமாகத் திருமேனியைச் செய்தபிரதிட்டையை யவ்வழியே செய்க. சுயம்பு, தைவிகம், ஆரிடம், காணவம் இவைகளிற் பழுதானாலும் அக்கினிவாதையினாற் பழுதானாலும் அச்சிலையைத் தானே முன்புபோல் சந்திக்கவைத்துத் திடமுறும்பொருட்டுச் செம்பு முதலானவற்றாற் பட்டங்கட்டி அதனையே பூசைசெய்க. பீடம்பின்னமானாற்சிறந்த தாரண விதியா லதனை யெடுத்துப் போட்டுப் பெண்சிலையினால் முன்புபோல் திருமேனிகொண்டு பிரதிட்டைசெய்க எ-று (௩௰)

ஆதார நிராதாரத்தில் வருங்குற்றத்துக்குப் பரிகார
முணர்த்துகின்றார்

அயுதமிபம் பாதாரந் தொடுவிழினே சானுங்
காதார மறவிழினே யீரயுத மறைந்த
வயுதமிரண் டறைந்திடுக வாய்த்திவலை யுறுத
லறைந்திடுக மூன்றயுத முறுகிடினே கோழை
நியுதமுற நிகழ்ந்ததுகவாழ் நீர்நன்னிற் படியி
னின்மாலியப்புனலிற் படிந்திடினு நியுதம்
விதிவினைதா னிலைபடுரூட மாத்திரத்தின் வீழ்ந்து
விண்டிடினே சிவலிங்கம் பீடம்பின் டிடினும்.

எ-று. பெட்டகக் கோயிலுடனே சேமப்பிழை வந்தாற் சானுக்குப் பதினாயிரமுருச் செபிக்க. ஆதாரமில்லாமல் இலிங்கமாத்திரஞ் சேமப்பிழையானாற் சானுக் கிருபதினாயிரமுருச் செபிக்க, வாய்த்திவலை சிவலிங்கத்தில் தெறித்தா லிருபதினாயிரமுங் கோழைபடின் முப்பதினாயிரமுஞ் செபிக்க, பெரியமடுக்களிற் கைதவறி வீழ்ந்தால் நூறாயிரமுருச் செபித்து முடிந்தவாறே யாசிரியனால் வேறொரு லிங்கத்தை யெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொள்க. நின்மாலிய பாத்திரத்திலே வீழ்ந்தால் நூறாயிரமுருச் செபிக்க ஒருபுருடப் பிரமாணத்தினின்றுஞ் சேமப்பிழையாய்ச் சிவலிங்கம் பீடமிவைகளிற் பின்னலங்கனமானா லதற்குப் பரிகாரமில்லை எ-று. (௩௧)

ஆசிரியர் முதலானோர் நிழலைக் கடக்கினும் நைவேத்திய
மாதியில் தூடணம்வரினு மதற்குப் பரிகார
முணர்த்துகின்றார்.

தேசிகன்ற னிழல்கடந்தார் செபிக்கசதந் தினையந்
திருவேடத் தார்நிழலைக் கடக்கினுஞ்செப் பியவா
றுசகல வகோரர்தை யந்தணர்தந் நிழ-
லாவினிழல் விளக்கினிழல் கடந்திடினு மறைக
விச்சனது நிவேதனத்திற் கிருமியயி ரிணங்கி
னிழிந்திடுக நிவேதிக்கி லியம்பிடுக வொருநா
றுசகல விருநூணி யரிசியுயர் பிழிவு
விருநாழி யையுழக்கெக் காலத்து மாகா.

எ-து. ஆசிரியருடைய நிழலைக் கடந்தால் மூந்நூறுருச் செபிக்க. சாதகர்புத்திரர் சமையிமுதலிய திருவேடத்தார் நிழலைக் கடந்தாலும் அப்படியே பார்ப்பார் பசுத்திருவிளக்கு இவைகளினிழலைக் கடந்தால் நூறுரு அகோரத்தைச் செபிக்க இட்டலிங்கத்துக்கு வைத்த நைவேத்திய முதலியவைகளிற் புழு, மயிர் முதலான செந்துக்கள் விழுந்தால் அதை நிவேதனம் பண்ணுமலொழிக. அது அல்லாமல் கிடப்பது அறியாமல் நைவேத்தியம்பண்ணினுனல் நூறுருச்செபிக்க. இட்டலிங்கத்துக்கு உத்தமம் இருநாழி, மத்திமம் இருநாழி; அதமம ஐயழக்கு அமுதுபடி ஆகையால் அவ்வதமமொருகாலு நிவேதனத்துக்கு ஆகாது. எ-று.

உத்தமத்தி லுத்தமம்-இருநாழி. மத்திமந்நாழி-அதமங் குறுணி. இருநாழி ஐயுழக்கு அமுதுபடி வைத்தாற் பைசாச போசனமாகையா லொருகாலு நிவேதனத்துக் காகாதென் றுரைப்பாருமுளர். (௬௨)

இட்டலிங்கத்தைப் பார்ப்பார் முதலானோர் தீண்டினுற் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

தீக்கையிலா வந்தணரா தியரிட்ட லிங்கந்
 தீண்டியிடிற் சிறப்புறவே பூசையினைச் செய்தே
நோக்கிமுறை யுறநூறு நுவல்கவிரு நூறு
 மூந்நூறு நானூறு வாமசம யத்தார
மூர்க்கரொடும் வேடர்முத லோர்தீண்டி னயுத
 மொழிந்திடுக நாயகாகந் தீண்டின்மூ வயுதம்
நாயக்கடவொன் றீண்டியிடி னவின்றிடுக நியுத
 நயப்பறுக்குப பூசையினைச் செய்துவிதி நயந்தே.

எ-து. தீக்கையில்லாத பார்ப்பார் முதல் நான்குவருணத்தார் இலிங்கத்தைத் தீண்டினுற் பஞ்சகவ்விய முதலியவற்றால் விசேடபூசை செய்து பார்ப்பார் முதல் நால்வர்க்கு நூறு நூருகவேற்றிச் செபஞ்செய்க. சைவபேதமாகிய மூல தந்திராவத சாத்திரத்தின்வழி யனுட்டிக்கும் வாமசமயத்தவரு மூர்க்கராகிய வேடர் முதலான விழிகுலத்தவருஞ் சிவலிங்கத்தைத் தீண்டினுற் பதினுயிர முருச்செபிக்க நாய்முதலான மிருகமும், காகமுதலான பறவையும் தீண்டினுல் முப்பதினுயிர முருச்செபிக்க நாய்க்கடவொன் இலிங்கத்தைத் தீண்டினுல் விசேட பூசையைச்செய்க. எ-று.

உரையிற்கோட லென்பதனுற் சுவந்தவிரித்தின்வழி அனுட்டிக்குந் தக்கண சைவர்தீண்டினுற் பதினுயிர முருவும் வாமசமயி தக்கணசமையி இவர்களுடன் பேசினுல் நூறுருவுஞ் செபிக்க. நாய்க்கடவொனென்பது சண்டாளன் பிராமண்ணியுடனே கூடிப்பிறந்தவன். (௬௩)

செபமாலைமுதலியவற்றிற்குப்பரிகாரமுணர்த்துகின்றார்.

திருவுருவுக் குறைந்தபரி காரத்திற் பாதி
 செபமாலை சிவஞான மெழுவாய்கக்குஞ் செய்க

கருதிடுக கண்டைக்கும் பாதத்திற் பாதி
கைதவறி யபிடேக கலசமது கடுகித்
திருமுடியைத் தீண்டியிடி னீரயுதஞ் செபிக்க
திண்ணியவர்க் கிப்பிழிற் சிறைதயினூறுண் டிடினு
மிருசதமா யிரமதைந்நூ றியம்புகநாய்க் கடுவான்
றெரிசிங்கி லைந்தயுத மியல்விதிசெய் திடுதக்கே.

எ-து. சிவலிங்கத்துக்குக் கூறிய பரிகாரத்திற் பாதிசபமாலை சிவா. கமமுதலியவைகளிற் கால்படினும் விழுந்தாலும் பரிகாரஞ் செய்க. சிவலிங்கத்துக்குச் சொன்னதி லெட்டிலொன்று மணிமுதலிய உபகரணங்களிற் கால்பட்டாற் பரிகாரஞ்செய்க. அபிடேக கலசங் கைநழுவித் திருமுடியிற் பட்டா லிருபதினாயிர முருச்செபிக்க. சாமானியமாகப் பட்டாற் பதினாயிரமுருச் செபிக்க அருக்கிய சலந் தாபித்திருக்கை லதுவிழுந்தால் இருநூறுருச்செபிக்க. அது உடைந்தா லாயிரமுரு செபிக்க. அப்பாத்திர முருண்டதானா லைஞ்ஞூறுருச் செபிகக. நாய்க்கடுவான் இலிங்கத்தைத் தெரிசித்தால் ஐம்பதினா முருச்செபிக்க. ஆகமத்திற் சொன்னபடி சிவலிங்கத்துக்குப் பூசைசெய்து. எ-று.

எழுவாயென்றதனால் வேதமிருதி புராணம்முதலியவைக யென்றறிக.

சிவலிங்கமுதலிய விற்பார்க்குப் பரிகாரமில்லையென
இரண்டு செய்யுளாலுணர்த்துகிறார்.

சிவலிங்கம் விற்பாகள் சிவஞானந் தனையுந்
திருவுருவ மதுதனையுந் தீரபபா தகரோ
யவர்தமக்குப் பரிகார மறையாதா கமமு
மாரணத்தி னுட்பொருளா யாருயிர்க்குத் துணையைச்
சிவனையுணற் பொருட்டாலே செய்வாரேற் பூசை
சிறப்புடைய வைதிகரோ சைவரோ தெளிந்த
வெவரேனும் பதிதரவ ரெனவெண்ணி யிணங்கே
விற்புகுந்தாற் றீண்டியபாண் டத்தைவிட வினிதே.

எ-து. சிவலிங்கம், வேதாகமங்கள், சந்திரசேகரர் முதலான விக்கிரகங்களை விலைகுறித்து விற்றவர்கள், எப்போது மொழியாத பாதகத்தையுடையவர்கள். அவர்களுக்குப் பரிகாரமாகமத்திற் கூறவில்லை. வேதாந்தத் தெளிவாய் நிறைந்த உயிர்க்குத் துணையாகிய பரமசிவனைப் பத்தியினாற் பூசிப்பதல்லாமல் விலைபொருந்திப் பூசிக்குமவர்கள் சிறப்புடைய வைதிகராலுஞ் சைவராலுமற்றைத் தெளிந்த எவரேயாயினும் அவர்களைப் பதிதரென விசாரித்து அவர்களுட னெருக்காலுங் கூடாதொழிக. அவர்கள் பிறரொருவர் வீட்டில் வந்து பாண்டத்தைத் தீண்டினு லதனைக் கழித்துப் போடுக. எ-று.

ஆதிசைவராகிய சிவப்பிராமணர் முதலானவர்கள் திரவிய முதலான கூலிவாங்கிப் பூசித்தா லவர்களு மப்படியோவெனில் அவர்களுக் கதுவேவி தித்தகன்மமாதலாற் குற்றமில்லையென்று சிவாகமமோதுமென்க. (௬௫)

பொருணசையாற் பூசையினைப் புரிவார்கண் மாலைப்
புரந்தரனைத் திசைமுகனைப் புரந்தரன்றன் சேனைப்
பெருமானை விநாயகனைப் பேரறங்காப் பானைப்
பேருலகந் தாயினைப் பேசுமொழு வனையும்
இருமையினும் பயனிழந்தா ரவர்தமமை யிணங்கே
விகலாதே சாக்கியரோ டேனையர்தம் மோடும்
விரவிடினுந் திருநீறு மெய்ப்பூசி யிடுக
வியம்பிடுக சிவநாமம் வெறுப்பொழிக வெவர்க்கும்.

எ-து., இவ்வாறு கூறப்பட்ட தேவதைக ளெல்லாரையுங் கூலிவாங்கிப் பூசிப்பவர்கள் இம்மை மறுமை யிரண்டையு மிழந்தவர்க ளென்று விசாரித்து அவர்களுட னொருகாலுங் கூடாதொழிக. சாக்கியர் புத்தர்களிவர்களுடன் வாதஞ் செய்யாதவர்களைத்தீண்டினுலுமாகா தீர்த்தசலத்தினால் தானத்தைப்பண்ணி விபூதிதானஞ் செய்து இருபதினாயிரமுரு அகோரத்தைச் செபிக்க. மற்றைய ரிடத்தும் வெறுப்பில்லாமல் ஒழுகுக. எ-று.

ஏனையரென்றதனாற் சாருவாகன்முதலியவரையுங் கொள்க. இருபதினாயிர மென்றது சொல்லெச்சம். (௬௬)

சிவத்திரவிய முதலியவை அபகரித்தாற் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

பரமசிவ னாலயத்திற் பகர்திரண மற்றும்
பற்றாதே பற்றியிடி னழுங்கியுளம் பதைத்து
வெருவியப ராதத்தைப் பொறுத்தருளென் றிறைஞ்சி
விண்ணப்பஞ் செய்தறியா தெடுத்தவனாற் குணிதங்
கருதியெடுத் தவனைந்து குணிதமுறக் கொடுத்துக்
கடிதினியற் றிடுகசாந் திராயணத்தைக் கசிந்தே
யருமறையோர் பொருள்குரவ னரும்பொருள்கொண் டானு
மம்முறையிற் கொடுத்திடுக வவலவினை யறுமே.

எ-து. திருக்கோயிலுக்குஞ் சிவனுக்கு முபயோக மல்லாத பதர்திரண முதலாயின ஆனலு மவைகளைத் தீண்டாதொழிக. அத்திரண முதலியவைகளை அபுத்திபூருவமாக வெடுத்தானானு லிப்படி வந்ததேயென்று மனத்திலே துக்கித்துச் சுவாமியை யிக்குற்றம் பொறுக்கவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டு எடுத்ததற்கு நான்மடங்கு கூட்டிக் கொடுத்தால் அக்குற்றம் போம். புத்திபூருவமாக வெடுத்தானானால் ஐம்மடங்கு கூட்டிக் கொடுத்துச்

சாந்திராயண விரதத்தைத் தியங்கோரமே யனுட்டித்தா லக்குற்றம்போம். பிராம ணர், ஆசிரியர் திரவியத்தை யபகரித்தவனும், அம்முறையே செய்தா லக் குற்றம்போம். எ-று. (௪௭)

இதுவுமது.

கூடியெடுத் தனுபவித்தான் பாதமுறக் கொடுக்க
கூடினனைக் கூடினனும் பாதத்திற் பாதி
யோடியிட லுனைவினை யுரைத்திடுக நியுத
முருபிதனை யெடுத்தவனு முரைக்கவதன் பாதங்
கூடினனைக் கூடினனும் பாதத்திற் பாதி
கூறிடுக வந்தணர்தம் பொருளினைக்கொண் டானும்
பாடியவிம் முறைசெபம்பண் ணிற்றிரு மட்டுப
பாவவினை யல்லதழற் குழிதன்னிற படிந்துமே.

எ-து. சிவத்திரவிய மொருவனுடன் கூடி யெடுத தனுபவித்தவன் அதில் நாலிலொன்று கூட்டிக் கொடுக்க. அதனைக் கூடி யெடுத்தவனுட னே கூடினவனு மெட்டிலொன்று கூட்டிக்கொடுக்க. அதனைப் புத்திபூருவ மா யெடுத்தவன் அதற்கஞ்சுகுணிதங் கொடுத்து விரதமனுட்டித்து அக்குற றம் போம்படி அகோரமந்திரத்தை நூறுயிரமுருச். செபிக்க. எடுத்தவனுட னே சேர்ந்தவனு மதி ஞ்லிலொன்று செபஞ்செய்க. அதனை யெடுத்தவனு ட னெடுத்தவனுடன் கூடினவனு மதிற்பாதி செபஞ்செய்க. பிராமணர் திர வியத்தை யெடுத்தவனும் எடுத்தவனுடன் கூடினவனுங் கூடினவனுடன் கூடினவனு முற்கூறிய செபஞ் செய்க. இவ்வாறு பரிகாரஞ் செய்யாதொ ழிந்தால் அதுரௌரவ முதலிய நரகங்களில் வீழ்தலும் எ-று.

உருபியெனினு மகோரமெனினு மிழுக்கா. அந்தணர் தம்பொருள் கொண்டானுமென்ற வும்மையால் அரசர் முதலானோர் திரவியத்தை யெடு த்தவனு மெடுத்தவனுடன் கூடினவனுங் கூடினவனுடன் கூடினவனு மம் முறையே யென்க. (௪௮)

ஆசிரியர் நைமித்தியமாகிய சிவலிங்கப்பிரதிட்டையுந் தீக்கையும்
பண்ணிற லதில்வருங் குற்றமும், மூவகை யாசிரிய
ரைக் கொடிய வார்த்தை சொல்லல் முதலிய
குற்றமும் போம்படி பரிகார
முணர்த்துகின்றார்.

பார்ந்திவரு மற்றையரு முயதேவ பதிட்டை
பண்ணினனே லாசானு மிருநியுதம் பகர்க
தீர்த்துணாலுஞ் சிவாகமத்தி னுண்மைதெளி யாதே
தீக்கைபுரி தேசிகனு மஞ்சிலக்கஞ் செபிக்க

வார்த்தையினைக் கடினமுற வசனித்தா னாகின்
மந்திரிக்க வோரிலக்கம பாதியதன் பாதங்
கூர்த்தவருட் சோதகனைப போதகனை முத்தி
கொடுப்பானைப் பதம்பணிந்து குன்றபொறுத்தா னென்றே.

எ-து. அரசன் முதலானோர் நற்கதியடையு நிமித்தம் ஆசிரியன் சிவலிங்கப் பிரதிட்டை பண்ணினால் அக்குற்றம் போம்படி உபவசியா யிரண்டு நூறுயிரமுருச் செபிக்க. சிவாகமத்திற் கூறிய முறைமையை யறியாமற் றீக்கைசெய்யு மாசிரியனு முபவசியாய் ஐந்துநூறுயிர முருச்செபிக்க. சாதகர், போதகர், முத்திகொடுப்போர் என்னு மூவகை யாசிரியனைப் பார்த்துக் கொடிய வார்த்தையைச் சொன்னானால் அக்குற்றம் போம்படி அவர்களை வணங்கி நூறுயிரம் ஐம்பதினாயிரம் இருபத்தையாயிர மடைவே செபித்தா லக்குற்றம்போம். எ-று.

தீர்த்துணனு மென்பதனை யீரிடத்துங் கூட்டுக. மூவகை யாசிரியருக்குக் கூறியதொகை. எதிர் நிரனிறை சைவாகமத்தை இதுவென்று தரிசிப்பிக்கையாற் சோதகனெனப் பெயராயிற்று. மாணுக்கர்க் காமமாதிகளைப் போதிக்கையாற் போதகனெனப் பெயராயிற்று. நிருவாண தீக்கையைமாணுக்கர்க்குச்செய்து மோக்ஷத்தை யடைவிப்பிக்கையான் முத்திகொடுப்போனெனப் பெயராயிற்று. (௪௧)

இதுவுமது.

தாக்கிடினே தன்னதுகை யவனுடலந் தன்னிற்
சாற்றிடுக வாறிலக்க மாயுதந்தாற் றடியி
னேற்றியிரு குணிதமுற வியம்பிடுக பூசை
யியற்றிடுக சிறப்புறவே யீசனுக்குஞ் சென்னுங்
கூற்றுடைய சாந்திரா யணவிரத முதலுங்
கொள்கவிர தந்தினையு முடிவினடி குறுகிப்
போற்றியுள பொருளெல்லாங் கொடுத்தவன்செய் தீக்கை
பொருந்திடுக வருந்தவனைப் பிழைப்பினுமிப் புரிவே.

எ-து. மூவகையாசிரியரில் ஒருவனை யொருவர் தம்கையா லடித்தாலறுநூறுயிரமுரு அகோரத்தைச் செபிக்க. ஆயுதத்தா லிரத்தம் புறப்பட வெட்டினாற் பன்னிரு நூறுயிரமுருச் செபித்துச் சிவனுக்கு மகாபிடேகமு நிவேதனமுஞ்செய்து சலசாந்திராயண முதல் ஐவகைச் சாந்திராயணத்தையு மனுட்டித்து முடிந்தவாறே ஆசிரியனைப் பாதத்திற்பணிந்து தமக்குள்ள பொருளெல்லா மவருக்குக் கொடுத்துப் பஞ்சகமலமென்னு மண்டத்தை வேதிகையிட்டு அது முன்னாகத் தீக்கையையும் பெறுக. அரியதவமுடைய சாதகர் முதலாயினானை அடித்தாலும் வெட்டினாலும இம்முறை செய்தாலக் குற்றம்போம். எ-று.

பஞ்சகமல மண்டலமாவது.—யாகசாலை மண்டபத்துக்கு நடுவேதிகையைப் பதினாலுக்குப் பதினாலு பதம்பண்ணி நடுநாலுபதத்தில் வெண்டாமரையையிட்டு நடுவே காணிக்கையைச்சூழக் கேசரம், பீதவர்ணமாகவிட்டு அதைச்சூழ ஒருபதஞ் சிவப்பினாலே வீதியாகவிட்டுப் பூர்வதிக்குமுதல் நான்கு திசையினு நந்நான்கு பதத்தாலே யந்தந்தமுகத்துக்கேற்ற வன்னமாக நடுப்பதுமம்போல நான்கு பதுமமிட்டு அதனைச்சுற்றிவர இரண்டாம் வீதியிலொருபதம் பொன்னிறமாக விட்டு ஒவ்வொரு திக்குக்கு இவ்விரண்டுபதத் துவாரம், அந்தந்த திக்குப்பதிகளுடைய நிறமாகவிட்டுக் காந மூபகர் நபத மிரண்டு சோபதத்தாலுங் கோணங்களில் வச்சிரம்போலக் கொண்டு பதமிட்டு அதிற் சிவனைப் பூசித்தாற் பஞ்சகமல மண்டலமெனப்பெறும்.

ஆசிரியர்க் கியற்றிய குற்றத்திற்குப் பரிகாரபூசையினை
வகுத்துணர்த்துகின்றார்.

பலமிரண்டா யிரமுறவே பாரதிநெய் பழமும்
பண்ணிடுக திருமுடியி னபிடேகம் பரிவாற்
பலமிரண்டா யிரமுறவே யேலுமுதற் பண்டம்
பயிற்றியபி னபிடேகம் பண்ணிடுக பதுமம்
பலமிரண்டா யிரமுறவே கறியமுது பாதி
பரமனுக்கு நிவேதனமும் பண்ணிடுக பாங்காற்
பலகுவளை விளக்குமிரண் டாயிரமா னெய்பாற்
பார்த்திடுக தேசிகனுக் கபராதம் பணினார்.

எ-து. வெளி. தேசிகனுக்கபராதம் பணினா பண்ணிடுகவென வினைமுடிக்க. (௫௧)

முற்கூறிய முறைமைக்குப் பொதுவிதி நியமமுணர்த்துகின்றார்.

அங்கியினா குதியுமிரண் டாயிரமே யாக்க
யானெய்யா னயுதந்துச் செபமறையும போது
மங்கியினா யிரமுறவே வாக்குநவா னெய்யா
னயுதந்துக் கப்பாலுந் தசநூறொன்றே யாக்க
வெங்குமிது பொதுவெனவே யெண்ணியியற் றிடினே
யியம்பியமந் திரபலன்று னெய்திடுமென் று
மங்கியினுங் கருநரலா ரரியனா லங்கிக
காகுதியைக் கொடுப்பிக்கி லவலவினை யுறுமே.

எ-து. ஒருவர் நூறாயிர முருச்செபிக்கும்போது பசுவினெய்யினாலிரண்டாயிரமுரு ஓமஞ்செய்க. பதினாயிர முருச் செபஞ்செய்யுமிடத் தாயிரமுரு ஓமஞ்செய்க. பதினாயிரத்துக்குமேல் அதிகசெபஞ் செய்தாலதற்குப் பத்துககொன்று அதிகமாயேற்றி யோமஞ்செயக. முற்கூறிய வெல்லாச்

செபத்திற்கும் பொதுவிதியென் றறிந்துசெய்தா லிவன்செபித்த செபபல த்தைக் கொடுக்கும். ஓமஞ்செய்தற் கதிகாரியல்லாவிடத்து ஆசிரியரால் ஓமம்பண்ணுவித்தா லிவனுடைய பாவங்கள்போம். எ-று.

அப்பாலுமென்ற உம்மைபெதிரது தழீஇயது. ஓப்பின் முடித்தலெ ன்னும் தந்திரவுத்தியால் இருபதுருச் செபத்துக்கு ஒருகலசந்தாபித்தபிடே செய்க. (௫௨)

பரிகாரஞ் செய்தற்கு நியமவிதி யுணர்த்துகின்றார்.

உண்மைமொழி யுரைத்திடுகை யொண்டொடியா ரலவி
யொழிந்திடுகை நிசிதனிலூண் பூதலத்தி லுறங்கல்
எண்ணையினோ டிண்டர்மை கௌவியத்தைத் தினமு
மிறைவனணி முடி நாட்டி யருந்தலிவை யெல்லாம்
பண்ணுதலே பஞ்சவருடந்தனாவும் விரதம்
பரிகாரந் தேசிகனைப் பழித்தவினைப் பகைக்கும்
புண்ணியர்த மடியினையும் புரிந்துபணிந் தவர்தம்
பொருவரிய வருள்பெறலும் புன்மைவினை போமே.

எ-து. வெளி. கௌவியத்தை யருந்தும்போது இடையிடையே கையைக் கழுவித் தத்துவத்திரையத்திறு லதைக் கொள்க. (௫௩)

பிரமகத்திக்குப் பரிகாரமில்லை யாறுலு மொருவாற்றாற் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

அறிவின்று யந்தணனை யதஞ்செய்தா னவல
னாயிரமா னிரைநடுவே மண்டலத்தை யாக்கி
யறைகவத னடுவிருந்தே யீசானதியுத
மாக்கிடுக நிதியாலுன் மகவினையை யாங்கே
பொறையுறவே சாந்திரா யணம்பின்பு புரிகை
பொதுவலது புலனைந்தும் வென்று திருநீற்றின்
அறையின்மக வுந்திரத்தை யறைந்துநினைந் தானே
யையமுதான் மரணமுடி வறிநதகொலை யறுமே.

எ-து. அபுத்தி பூருவமாய்ப் பிராமணனைக் கொன்ற குற்றம் போம்படி ஆயிரம் பசு நிற்குங் கோட்டத்தி னடுவே தேனுமண்டலத்தை யெட்டு முழத்தில் நாற்கோணமாகவிட்டு அதனையொன்பது கோட்டமாகப் பிறித்து ஒவ்வொரு கோட்டத்தை யொவ்வொரு தளமாகவு நடுகோணிகையாகவுமி ட்டு அவைகளிற சுரபி முதலானவைகளை ஞானரத்நாவலியிற் சொன்ன வாறு பூசித்து அம்மண்டலத்தின் முன்னிருந்து ஈசான மந்திரத்தை நூரு யிரமுருச் செபித்து நிதியுடையவனுறு லவ்விடத்திற்றுனே யாகத்தைச் செய்து சாந்திராயண விரதத்தை யனுட்டிக்க. இவ்வாறு கூறியன பொது விதி. அல்லாதபோது இந்திரியங்க ளைந்தையு மடக்கித் திருநீற்றறையிலிரு

ந்து சிவபெருமானைத் தியானித்து வேதத்திற் சொல்லிய சதருத்திரமென்னு மந்திரத்தைச் செபித்து முப்பதுநா ளிருந்தா லக்குற்றம்போம். இப்படி மரண மளவும் இருப்பானாுல் புத்திபூருவமாய்ச் செய்த குற்றம்போம்.

தேனுமண்டல மென்பதனை மண்டலமென்றது தலைக்குறை.

மதுபானிக்குப் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

பண்ணினனே னறிவிலனாய் மதுபானம் பார்ப்பான்
பரமேச னாலயத்திற் றற்புருடம் பகாக
வெண்ணியுற விலக்கமக மியற்றிடுக நிதியன்
பராகமெனுங் கிருச்சரத்தை யியற்றியிடல் பொதுவே
வெண்ணெ யழல் வெதுப்பிவாய் வாக்கலுமா மன்றி
வெதுப்பியகோ சலம்வெந்த வெண்கலமு மாகும்
புண்ணியவெண் ணீற்றறையி னுருத்திரத்தைப் புகன்று
பொருந்தலுமா முன்புகன்ற படியிரண்டும் போமே.

எ-து. பிராமணன் அறியாமல் மதுபானம் பண்ணினானாற் சிவாலயத்தில் மண்டல முன்புபோலிட்டு அதில் வியோமவியாபி மகாசிவர் முதலானோரைப் பூசித்து அம்மண்டல மருகி லிருந்து தற்புருட மந்திரத்தை நூறாயிரமுருச் செபிக்க. திரவியவானானால் யாகத்தைச் செய்து முற்கூறிய பராகவென்னுங் கிருச்சரத்தைச் செய்க, இது பொதுவிதி: அல்லது பசுவின் வெண்ணெயை நன்று யுருக்கிக் கொதிக்கக் கொதிக்க வாயில் வாக்குக. அல்லது கோசலத்தை நன்றாய்க் காய்ச்சி வாயில் வாக்குக, அல்லது பஞ்சலோகங்களை யொழுக வுருக்கி வாயில் வாக்குக, அல்லது முன்புபோலத் திருநீற்றறையி லிருந்து மகாருத்திரத்தைச் செபித்தால் அபுத்திபூருவமும் புத்திபூருவமு மடைவேபோம். எ-று. (௫௫)

பொன் திருடினவர்க்குப் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

கனகமொரு கழஞ்சளவு கருத்தழிந்து கொண்ட
கள்வனுடல் சுடுகளரி யெல்லையினைக் கலந்தே
பனுகவகோ ரத்தைநியு தத்தைநிதி யாளன்
பனுகமகம் பொதுப்பிரமா பத்தியமே யல்லா
லெனைமுசலத் திரும்பாலே யெற்றுகமன் னவனே
யென்றழிக வல்லதுவெண் ணீற்றறையை யெய்தி
முனமுனாத்த முறைமுயலின் மோசனமே யாரு
மோதவினை முன்னுணர்வின் முற்றியதீ வினையும்.

எ-து. அறியாம லொருகழஞ்சு பொன் திருடிய கள்ளன், ஆயிரம் பேருக்குக் குறையாமற் சுட்ட சுடுகாட்டிற் சுடுகாடென்னு மண்டலத்தை முன்புபோ லெட்டிதழ் நடுக்கர்ணிகையுமாக விட்டு, அதில்

அகோரப்பியோநமவென்று அகோரகலை மந்திரத்தாற் பூசித்து அம்மண்டல சமீபத்தி லிருந்து அகோர மந்திரத்தை நூறாயிர முருச் செபிக்க. திரவியவானுனல் யாகத்தை யாண்டுச் செய்க. இவை இரண்டும் பொதுவிதி, அல்லது, பிரசாபததிய விரதமனுட்டிக்க. அதுவல்லாமல் அவன் அரசனிடத்திற்போய் அரசனே நான் பொன்றிருடிய கள்ளன் அக்குற்றம் போம்படி இருப்புலக்கையா லடியுமென்றுசொல்லி யவனாலடிக்கப்பட்டு மரிக்க. அல்லது முன்புபோல நீற்றறையை அடைந்து முன்சொன்ன முறைசெய்தாற் புத்திபூருவம் அபுத்திபூருவமென்னு மிரண்டினுல்வருங் குற்றமும் போம். ஏகாரம் தேற்றம். (௫௬)

குருமனைவியைப் புணர்ந்தவனுக்குப் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

அற்றறிவு குருமனையை யொருநாளுற றணைந்நா
னழலோம்புஞ் சாலைதனில் வாமத்தை யறைக
வுற்றிடவே. யோரிலக்க மகமியற்றி நிதியன்
றுத்தகிருச் சாமியற்ற வொக்குமிரு வருக்கு
மற்றலது குய்யத்தைப் பீசத்தைக் கருக்கான்
மாற்றியுணன் மறந்துதிசை தெற்கியங்கி மரிக்க
முற்பகர்ந்த முறையுறவே நீற்றறையின் முயல்க
முயங்கிலறிந் திரண்டாநா ளரகனைந்து மூழ்கும்.

எ-து மோகவயத்தா லறிவிழந்து குருமனைவியை ஒருநாட் கூடினுனல் அக்கினிகோத்திரஞ் செய்கிற யாகசாலையின கிழக்கே காருகபத்தியம் நாற்கோணமாகவு மேற்கே யாகவனீயம் வட்டமாகவும், தெற்கே தெக்கணக்கினி யர்த்தசந்திரனைப்போலவு மிட்டு, அதில் அக்கினியை யுண்டாக்கியதிற் றற்புருடாய விர்மகேயென்னு மந்திரமுதலாக வடைவே பூசித்து அம்மண்டல மருகிலிருந்து வாமதேவ மந்திரத்தை நூறாயிரமுருச்செபிக்க. திரவியவானுனல் யாகத்தை யாண்டுசெய்க. புத்திபூருவ மபுத்திபூருவமாய்ச் செய்தவர்கள் கச்சகிருச்சா மனுட்டிக்க. இது பொதுவிதி; அல்லாத போது குய்யத்தையும் பீசத்தையுங் கருக்காலரிந்து விட்டுத் தென்றிசையை நோக்கி யுபவசியாய்ப்போய் மரித்தாலக குற்றம்போம் புத்திபூருவமாகவிரண்டாநாளும் அவளைக் கூடினுனு லிருபத்தெட்டுக்கோடி நரகத்திலும் அழுந்துவான். எ-று. (௫௭)

கொலை களவு கட் காமஞ் செய்த நால்வரோடு கூடின வஞ்சாம் பாவிக்குங் கோசத்திக்கும் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

கூடியவ ளிவர் தம்மு ளொருவனுடன் சாதங்
கூறிடுக நியுதமுறக் குலவணாயி னுச்சி
மாடுடையன் புரிந்திடுக மகவினையை யாங்கே
வருந்திடுக மற்றையதி தபனத்தை மதித்துத்

நேடரிய தேனுவினைத் தெளியாது செகுத்தான்
செப்புகவோ ரிலக்கமுற் றகோரத்தைத் தெளிந்தா
ஞடியிரு குணிதமுற நவின்றிடுக வந்த
நாயகனை மனத்திருத்திப் பூமொழிந்து நைந்தே.

எ-து பிரமகத்தி முதலான பாதகங்கள் செய்த நால்வருள் ஒருவனுடனொருவன் கூடினு லவனஞ்சாம்பாதகத்தை யுடையவன், அக்குற்றம் போம்படி சத்தியோசாத மந்திர நூறுயிர முருச் செபித்து மலையுச்சியின் மண்டலமிட்டு அதி னடுவே மகரமேருமுதற் பாரிசபருவத மீருகவைத்தினுஞ் சதாசிவ முதலிய கலா மந்திரங்களை யடைவே பூசித்து அப்பருவதத்தி னுச்சியிற் றனவானுனல் யாகத்தைச் செய்து அதிதபன னென்னுங் கிருச்சரத்தின் முறைமையை விசாரித்து வருத்தமுற வனுட்டித்தால் அக்குற்றம் போம் தேடுதற்கரிய பசுவை யபுத்தி பூருவமாய் வதைத்தானுனல் அகோரத்தை நூறுயிர முருச்செபிக்க, புத்தி பூருவமாய்ச் செய்தவன் இப்படி வந்து விட்டதே யென்று உபவசியா யகோர மூர்த்தியை மனத்திற் றியானித்து அம்மந்திரத்தை இரு நூறுயிர முருச் செபித்தா லக்குற்றம்போம். எ-று. (கஅ)

மகா பாதகத்துக்குப் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

கங்கைநதிப் புனலாடிக் கடப்பாடு மீந்து
காசிவிசு வேசனடிக் கமலவிணை பணிந்து
தங்கியொரு நாளுணலகா மாதிகளுந் தவிர்ந்து
தாமறந்து புரிந்தமகா பாவமொன்று தவிருந்
திங்களுறி னறிந்துபுரி மாபாவ மொன்று
திருங்கே தாரஞ்சீ சயிலங்கா ளத்தி,
சங்கைதச ரதன்மகனைத் தணந்தநல மாரூர்
சடைமருது குடமூக்கை யாறெழுவாய்த் தலத்தும்.

எ-து. கங்கையில் முழுகித் தம்மாற் கூடியவ்வளவு தானங்கொடுத்துக் காசி யென்னுந் திருத்தலத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற விசுவநாதனுடைய தாமரை மலர்போன்ற சீபாதங்களை வணங்கித் தான் காமக் குரோத லோப மோக மத மாச்சரிய முதலான குற்றங்களை யொழிந் தொருநா ளுபவசியா யிருந்தால் அபுத்தி பூருவமாய்ச் செய்த மகா பாதகங்களி லொன்று போம். இவ்வா றொருமாதமளவு செய்தாற் புத்திபூருவமாய்ச் செய்த மகா பாதகங்களி லொன்றுபோம், அக்காசி யல்லாமற் கேதார முதற்றிருவையாறிறுதியாகச் சொன்ன புண்ணிய தலங்களினு மிவ்வாறு செய்தா லக் குற்றம் போம். எ-று.

எழுவா யென்றதனுல் மதுரைத் திருவாலவாய் திருவெண்காடு திருநெல்வேலி முதலான மற்றைப்புண்ணிய தலங்களிலு மெனக்கொள்க,

சங்கை தசரதன் மகனைத் தணந்ததென்றது, தசரதனை யிந்திரன் புத்திரனில்லாத குற்றத்தினுற் சங்கிக்கச் சங்கோத்திரம் பண்ணித் திருவாரூரில் வந்து தியாகராயரைப் பூசித்துப் புத்திரனுண்டாகைற் சங்கை தசரதன்மகனைத் தணந்ததல மாரூரெனச் சிறப்பித்தார். இவ்வாறு கொள்ளாது திருவிராமேச மெனக் கொள்ளினு மிழுக்காது. திருவையாற்றைப் பஞ்சநதமென்றுங் கூறுவர். (௫௯)

சிவஞானிகளைப் பூசித்தாலு மக்குற்றம் போமென்றுணர்த்துகின்றார்.

அநாதிமல முத்தனவன் சிவனுயிர்கட் குயிரா
யகலாதே வினைப்பலன்க ளருத்திமல மறுப்பான்
மனாதியினுக் கெட்டாதா னெனமதித்துத் தம்முண்
மனோலயவாழ் வுறவவன்றாள் கண்டவர்தாள் வணங்கி
யனாதியிவ னெனவெண்ணி யொருபகற்பூ சனையை
யியற்றினர்க ளொருதிங்க ளுறவியற்றி னோர்கள்
முனோதியவா றொழிந்தார்தா முற்றியமா பாவ
முட்டாம லியற்றினர்கள் விட்டார்நீ முழுதும்.

எ-து. வெளி. மனாதியினுக் கெட்டாதானென்பது சாத்துவிதமுதலானமனத்தினு லறியப்பட்டாதவ னெனற்கு மனோலயவாழ்வு என்றது, சுவலீனமானமனத்தை யதீதத்தி லயிப்பித்து ஆண்டுள்ள வின்பந் துய்த்தலை. (௬௰)

உருத்திராக்கந் தரித்தாலும் பாவம்போமென் றுணர்த்துகின்றார்.

அரித்திடவே யவலவினை யனுமதித்தார் கண்டி
யாமலக பலத்தினள வாகவுமே யன்பாற்
றரித்திடுக சிகைதன்னிற் கன்னத்திற் களத்திற்
றடவரைமார் பிடைப்புயத்துத் தாங்குகபூ ணூலி
லுருத்திரசா தனநாயின் கண்டத்தி னுறினு
மொன்றியிடுஞ் சிவபுரியை யதுதானு மென்றே
விரித்தவுரை மெய்யெனவே யுணர்ந்தரொல் லாரும்
விருப்புறவே தரித்திடுக கண்டியினை விரைந்தே.

எ-து. வெளி. அரித்தல், போக்குதல். கண்டி உருத்திராக்கம். * "கண்டியிற்பட்ட கழுத்துடை யீர்கரி காட்டிலிட்ட, பண்டியிற்பட்ட பரிகலத்தீர்" என்ற திருவாக்கானு மறிக. ஆமலகம் நெல்லி. (௬௧)

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருவீழிமிழலை
திருவிருத்தம்.

* கண்டியிற்பட்ட கழுத்துடை யீர்கரி காட்டிலிட்ட
பண்டியிற்பட்ட பரிகலத்தீர் பதி வீழிகொண்டீ
ருண்டியிற்பட் டினிநோயி லுறக்கத்தி லும்மையைவர்
கொண்டியிற்பட்டு மறக்கினு மென்னைக் குறிக்கொண்மினே. (௬)

மேலுமோ ருபாய முணர்த்துகின்றார்.

பூசிடுக நீற்றினையுந் தீவினையைப் போக்கப்
புரிந்தார்க டிருநீறு பூசினரைப் பணிந்து
பேசிடுக மதுர்வுரை யவரேவ றன்னைப்
பெற்றிடுக முற்றிடுக பேணியொருப் பட்டே
கூசினர்க ளவர்தம்மைக் கும்பிடவு மேவுற்
குறித்தியற்றி யிடத்தானுங் கொடுநரகக் குழியாழ்
நீசரென நினைந்திடுக நின்மலனைத் தம்மு
ணினைப்பாரை நினைப்பார்கள் வினைப்பாவ நீங்கும்.

எ-து. வெளி. * செடிகொணோயினடை யார்திறம் பார்செறு தீவினை, கடியகூற்றமுங் கண்டக லும்புகல் தான்வரு, நெடியமாலோடய னேத்தநின்றார் திருவாஞ்சியத், தடிகள்பாத மடைந் தாரடியாரடி யார்கட்கே, என்னுந் திருவாக்கானு முணர்க. (௬௨)

சிவபத்தர்கள் பெருமை யுணர்த்துகின்றார்.

மண்ணாளு மன்னவன்றன் மகன்குணந்தீங் கிரண்டும்
வையகத்தார் பாராதே வணங்கிடுவ ரஞ்சி
யெண்ணாரு மிறையமலன் றிருவேடந் திருநீ
றிட்டார்கள் குணங்குணக்கே டெனுமிரண்டு மெண்ணார்
விண்ணுளந் தீவினையை விட்டியிட விழைந்தார்
விரும்பியவ ரடிபணிவர் விமலனுரை விலங்க
லொண்ணாதே யெனக்கருதி யொருப்பட்டே யமல
னெப்பரிய புரிவாழ்வு மற்றையர்க் குண்டோ.

எ-து. வெளி. † "எவரேனுந் தாமாக விலாடத்திட்ட திருநீறுஞ் சாதனமுங் கண்டாலுள்கி, யுவராதே யவரவரைக் கண்டபோதே யுகந்தடிமைத் திறநினைந்தங் குவந்து நோக்கி, யவர்தேவ ரிவர்தேவ ரென்றுசொல்லி யிரண்டாட்டா தொழிந்தீசன் றிறமேபேணிக், கவராதே தொழுமடியார் நெஞ்சினுள்ளே கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காணலாமே" என்றுந் திருவாக்கானு முணர்க. (௬௩)

* திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச்செய்த
திருவாஞ்சியம்-பண்-இந்தளம் பா. (௧)

† திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச்செய்த
திருக்கன்றாப்பூர்-திருத்தாண்டகம் பா. (௩)

முற்கூறிய பார்ப்பாருட் பதிசையும் அக்குலத் தழிந்து திரியு
மாதனையும் பூதிசாதன மணிந்து ஒழுக்கந்தவறிய தவசிகளை
யும் வதைத்தல் கூடாதென்பதும்; இவர்கள் ஏற்றக்
குறைவு செய்தால் விசாரித்து நிறுத்துமது
ஆசிரியர்க்குக் கடனென்பது
முணர்த்துகின்றார்.

அந்தணர் தங் குலத்துமுதித் தழிவுபுரி வானை
யதஞ்செய்யேற் பரிகார மவள்வதைக்கு மறியேம்
வெந்தவெண்ணீ றணிந்தமலன் வேடமணிந் தாரும்
விப்பிரரும் வேண்டியது செய்துவினை விடினுஞ்
சிந்தையினைய் யவரெனவே தேறியவர் தம்மைத்
தெளியறக தெளிந்துமவர் தமைச்செகுத்தா ராயி
னெந்தழிவர் நிரயத்திற தேசிகனுங் கவரை
நோவிக்கை நிலைநிறுத்தல் கடன்விதித்த நூலான்.

எ-து. வெளி. அந்தணர் தங்குலத்துதித்துமென்ற வும்மை உயர்வு சிறப்பு. அதஞ்செய்யேல் என்றது கொல்லேல் என்கை. இதுவடமொழி. தெளியறக என்றது சாதியிற் கூட்டாமற் றள்ளிவிடுதல். செகுத்தல் என்றது கோறலை. நோவிக்கை எ-து. அடித்துக் கோபிக்கை. விதித்தநூலென்றது வேதாகமத்தி லின்னதற் கின்னபடி செய்க வென்னுதல். (௩௪)

தன்பொருட்டாகப் பிறனொருவன் பிராணவதை செய்ய
வவனைத் தடாதிருந்தாற் குற்ற முணர்த்துகின்றார்.

என்றனைநீ புன்மைமொழி யிசைப்பாயே யென்று
மெனதுதனந் தாராதே யேகுவையே யென்று
நின்றனக்கோ வுரித்தந்த நிலமெனக்கு மென்று
நின்முன்னே யென்னுயிரை நீக்குவனே யென்றுந்
தன்றனையே தான்வதைக்கிற் றடுத்துமுறை புரியாச்
சலந்தெதிரி யவன்றன்னைத் தன்னதுகை யாலே
கொன்றவனே யாதலினாற் றடுத்திடுக கொலையைக்
கொடுத்திடுக கணக்குளது கொளுக்கஞ்சுங் குணத்தார்.

எ-து. வெளி. புன்மொழி-பொல்லாதவார்த்தை. ஏகுதல்-போகுதல். நீக்குதல்-விடுதல். சலம்-கோபம். உம்மை-யெண். (௩௫)

கோபமுதலியவற்றாற் பிராணவதை செய்தார் பெறும்பல
மீதென் றுணர்த்துகின்றார்.

கோபத்தா னிந்தத்திற் கொடுநோயான் மற்றுங்
குற்றத்தாற் றன்றன்னைக் கொலைபுரிகை குணமோ
பாவத்தான் மிக்காரோ தமைத்தாமே வதைக்கும்
பதர்மனித ரந்தணர்க்கும் பாங்கல்ல கும்பீ

பாகத்திற் பட்டழுங்கிச் சீக்குழிக்கும் படிவர்
பகர்வருட மறுபதினு யிரமுறவே பாங்கே
சரகத்தாந் துணிந்தழிகை சங்கரனு லயத்திற்
றவறுறினே யவரமலன் புரியதனைச் சார்வார்.

எ-து. வெளி. கொடுநோய்-மகாவியாதி குணமோவென்னு மோகா ரம் எதிர்மன்ற. கும்பீபாகஞ்-சீக்குழியென்பன நரகம். பாங்கு-உரிமை. ()

குற்றஞ் சாராக்கொலையிது என்று சிறப்புவிதி
யுணர்த்துகின்றார்.

படைபிடித்துத் தங்கையிற் பற்றாரைச் சமரிற்
பாழ்படுக்கப் போர்புரியும் பார்ப்பாரைப் பற்று
ருடவிறுத்தா ரெவர்க்குப் பிரமகத்திப் பாவ
மொன்றுவதன் றெனவுணர்க வுள்ளத்தே கள்ள
மிடலுறவே நள்ளிருளின் வேற்றயலார் மனையின்
வேண்டியது கொண்டியங்கும் வேலைதனில் வேந்தன்
படையவரைப் பந்தித்தே யப்பொழுது நாசம்
பண்ணிடினும் பிரமவதை பற்றுபார்த் திவர்பால்.

எ-து. வெளி. படை-ஆயுதம்; பற்றார்-சத்துருக்கள்; இறுத்தல்-துணி த்தல்; படையெடுத்துப் போர்செய்த பார்ப்பாரைப் பிடித்து வதைத்தாலுங் குற்றமில்லை யென்க. (௬௭)

சூத்திரர் முதலிய மூவரையும் வதைத்தாற் பரிகார
முணர்த்துகின்றார்.

ஓரயுதஞ் சூத்திரனை யொடுக்கினனுச் சரிக்க
வுருபிதனை யொண்டொடிக்குங் குழவிக்கு மொக்கு
மீரயுதம் வசியனைக்கொன் றிறுத்தவனுச் சரிக்க
வேந்திழைக்குங் குழவிக்கு மிக்கணக்கே யியம்ப
வோரயுத மீரயுதம் பார்த்திவனை யொடுக்கி
னுச்சரிக்க வொண்டொடிக்குங் குழவிக்கு மொக்கு
மீரயுதஞ் சூத்திரனை யெனியிறுத்தா னியம்ப
வேனையர்க்கு மிசைக்கவிரு குணித்தெணி யிறுத்தான்.

எ-து. சூத்திரனையு மக்குலத்து மாதனையும் அவர்கள் பிள்ளைகளையுங் கொன்றவன் அகோர மந்திரத்தைப் பதினாயிரமுருச் செபிக்க மேல் ஏனைய விரு குலத்தவர்க்கும் இம்மந்திரத்தாற் பதினாயிரம் பதினாயிரமுரு வேற்றி யேற்றிச் செபிக்க, சூத்திரர் முதலான மூவரையும் புத்திபூருவமாகக் கொன்றவன் இருபதினாயிர நாற்பதினாயிர மறுபதினாயிர மம்மந்திரத்தாற் செபிக்க. எ-று. (௬௮)

அண்டச முதலியவற்றுற் பரிகார முணர்த்துகின்முர்.

வதைத்தவனே மயிலன்னங் குக்குடமும் பாம்பு
மற்றுமுள வண்டசமு மர்க்கடமு மறப்பான்
மதித்தறைக வகோரமிரண் டாயிரமாற் சால
மறப்பாலே வதைத்தானே ராயிரமாஞ் சாதம்
வதைத்தவனே யசமேதி மற்றையமான் மனாயு
மந்திரிக்க வகோரமொரு நூறுநா னூறு
வதைத்தவனே வராகத்தை வன்மிருக மற்று
மதித்தறைக வொருநூறு மறந்தவினே மாயும்.

எ-து. மயில் முதலான பறவைகளை யபுத்தி பூருவமாய்க் கொன்முனல் அகோர மிரண்டாயிரமுருச் செபிக்க. பூனையை யபுத்திபூருவமாய் வதைத்தால் ஆயிரமுருவும், புத்திபூருவமானல் இரண்டாயிர முருவுஞ் சத்தியோசாதத்தைச் செபிக்க, ஆடு, மான், மனா, எருமை, முதலானவற்றை அபுத்திபூருவமாய் வதைத்தால் நூறுருவும் புத்திபூருவமாய் வதைத்தால் நானூறுருவு மகோரத்தை செபிக்க. வனத்திலே சஞ்சரிக்கின்ற துட்டமிருகமான பன்றி, சிங்கம், கரடி முதலானவைகளை யபுத்திபூருவமாய்க் கொன்முனல் நூறுருவும், புத்திபூருவமானல் இருநூறுருவு மகோரத்தைச் செபித்தா லக்குற்றம் நீங்கும். எ-று.

மற்றைய வென்பதனல் அதற்கினமானவைகளும் கொள்க. (௬௧)

இதுவுமது.

வதைத்தவனே நாய்நரியுஞ் சாதத்தை மறப்பின்
மந்திரிக்க வாயிரமீ ராயிரமே மதித்தான்
வதைத்தவனே மூடிகத்தை வாலமூ டிகமு
மந்திரிக்க சாதத்தை யொருநூறு மறந்தான்
வதைத்தவனே யென்பில்லா வடிவையறி வின்றி
மந்திரிக்க வைம்பஃது மற்றையவ னூறும்
வதைத்தனனேற் பலகிருமி யொருநாளின் மறப்பான்
மந்திரிக்க மூன்றயுத மதிக்கிலிரு குணிதம்.

எ-து. அபுத்தி பூருவத்தினல் நாய்-நரி யிவைகளை வதைத்தா லாயிரமுருவும், புத்திபூருவமாகி லிரண்டாயிர முருவுஞ் சத்தியோசாதத்தைச செபிக்க. பெருச்சாளி-எலி இவைகளை யபுத்தி பூருவமாகக் கொன்றவனூறுருவும், புத்திபூருவமானு லிருநூறுருவுஞ் சத்தியோசாதத்தைச் செபிக்க. வெதுப்பிற் ருேன்றிய வென்பில்லாத கிருமி முதலியவற்றைவதைத்தால் அபுத்திபூருவத்துக் கைம்பதுருவும், புத்திபூருவத்துக்கு நூறுருவுஞ் சத்தியோதாதத்தைச் செபிக்க, ஒருகாற் பல கிருமிகளைக் கொன்ருல் அபுத்திபூருவத்துக்கு முப்பதினயிரமும் புத்திபூருவத்துக்கு அறுபதினயிரமுஞ் செபிக்க, எ-று. (௬௰)

நாய் முதலியன்வை கடித்தாற் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

உடலூறு படக்கடிக்கி னுய்நரிமர்க் கடமு
முரகமுந்தேள் விடமுறினு மொழியுமடு நீருண்
மிடறுறநின் றுயுநமுற விளம்ப வகோரந்தை
விக்கிரக நினைந்துசுழல் விழிமூன்று முடையார்
சடைமுடியிற் றலைமாலை கரியவுருக் காளந்
தாடிமுகந் தடமார்பிற் சர்ப்பவிருச் சிகப்பூண்
படைசூல மழுந்தண்டு வாள்வலப்பா லிடப்பாற்
பற்றியுளர் கட்டங்கந் தலைபலகை பாசம்.

எ-து. நாய் முதலானவை சரீரத் தூறுபடக் கடித்தாலு மவ்விடம் பொருந்தினுந் தடாகங்களிற் கழுத்தளவு தண்ணீரி னின்று சுழல்கின்ற மூன்று விழியையுஞ் சடாமகுடத்திற் றலைமாலையையுங் கரியநிறத்தினை யுந் தீக்குணத்தினையுந் தாடியினு முகத்தினும் பெரிய மார்பினும் பாம்புத் தோளாபரணத்தினையுஞ் சூல மழு தண்டு வாளைப்பற்றிய வலப்பாற் கரத்தினையு, மாத்திரைக்கோல் தலை பலகை பாசத்தைப்பற்றிய விடப்பாற்கரத்தினையு முடைய அகோர தேவநாயனைத் தியானஞ் செய்து அகோரம் பதினாயிரமுருச் செபித்தா லக்குற்றங்க ணீங்கும். எ-று. (௭௧)

பொன்முதலியவற்றைத் தானம்வாங்கிற் பரிகார
முணர்த்துகின்றார்,

தாங்கினனேற் றனத்தைநயரி நாலத்தைக் கழஞ்சு
தரத்தாதா வகோரத்தைச் சாற்றிடுக வயுதந்
தாங்கிருளி னடமாடி யாலயத்திற் பாவந்
தொலைத்தருளென் பாவமெனச் சொல்லுகமுன் னூறு
தாங்கினனேற் றயிலத்தைத் ததியாநெய் தனையுந்
தரித்திடிற்காற் பாசத்தைக் கம்பளத்தை மற்றுந்
தாங்கினனேற் றத்துபரி தனையெருது தன்னைத்
தானியத்தைத் தரணியையுஞ் சாற்றுகவோ ரயுதம்.

எ-து. பொன் முதலியவற்றையு அரிதார முதலிய தாதுக்களையும் ஒரு கழஞ்சு தானம்வாங்கினால், அவர்கள் சிவாலயத்திருந்து, அகோர மந்திரத்தைப் பதினாயிரமுருச்செபிக்க. பால், தயிர், ஆனெய், எண்ணெய், பருத்தி, கம்பளம் இவைகளைத் தானம்வாங்கினவர்களுஞ் சிவசந்நிதியில் அக்குற்றத்தைப்போக்கி யருளவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டு அகோரத்தை முந்நூறுருச்செபிக்க, குதிரை, யானை, எருது இவைகளையும் நெல், பூமி, இவைகளையும் தானம்வாங்கிற் சிவாலயத்திருந்து அகோரத்தைப் பதினாயிர முருச்செபிக்க. எ-று.

மற்றுமென்பதனுற் பட்டுமுதலான புடைவைகளையும்,இரத்தனக்கம்பளம்,வெண்பட்டு, மூஞ்சிப்புல் இவைகளையும் வாங்கினு மம்முறைசெபிக்க.

பத்தர்கள் ஆசிரியர் முதலானோர்க்கு மடங்கட்டுவித்து அதற்கு வேண்டு முபகரணத்துடன் தானமாகக் கொடுத்தா லதை வாங்கிய குற்றம் போம்படி பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

சிறப்புறவே திருமடத்தைச் செய்துதலை வணங்கித்
தேவரினி யானுமுயச் செறிந்திருக்க வென்றே
யறத்தினையா தரித்தான்கை யதுபரித்தா னாகி
லுறைந்திடுக நியுதமுற வாலயத்தி னமர்ந்தே
பெறற்கரியா யான்றரவே பெற்றிதனை யென்ற
பிழைதீர வருந்துகவுள் ளளவுமெனப் பேசுங்
குறிப்பினன்கைக் கொண்டுமா னுந்தமுணல் கொடுமை
கொள்கசில நாளினுக்கே யவன்வினைக்குக் குழைந்தே.

எ-து. சிவபத்தர்கள் திருமடஞ்செய்து அதற்கு வேண்டு முபகரணத்துடன் ஆசிரியர் முதலானோரை அடியே னுய்யும் வண்ணந் தேவரீர் நீங்காமல் இத்திருமடத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கவேண்டுமென்று வணங்கிக் கொடுக்க. அதைவாங்கினவர்கள் சிவாலயத்தி லிருந்து அகோரம் நூறாயிரஞ் செபிக்கக் கடவர். யாவர்க்கும் பெறுதற்கு அரியோய் அடியேன் கொடுப்பதைப் பெற்று என் குற்ற நீங்க வுள்ளகாலமளவும் புசித்திருக்கவேண்டுமென்று இரந்து கூறுவான் குறிப்பினை யுணர்ந்து அவனிடத்திற் பெற்றதைத் தாமுள்ளவளவும் அருந்துதல் கொடிது. ஆகையால் அவன் வினை கெடுமாறு உள்ளமிரங்கிச் சிலநாள் அருந்தக் கடவர். எ-று. (எரு)

அதை வாங்கிச் சிவனுக்கு நிவேதியாதிருந்தாற் பரிகார முதலியவை யுணர்த்துகின்றார்.

தரப்பிறர்கைத் தாங்கியது சங்கரற்கு நாளுஞ்
சமைத்துநிவே தனஞ்செய்க தவறியநா ளூற்றெட்
டுரைக்கசிவ குரவனுக்கு முட்டுகநா டோறு
மொருதேசத் தபனுட்டி லுன்னியவன் பாதஞ்
சிரத்தையுற மலர்தூவித் திசையவனை நோக்கித்
தெண்டெனவே பணிந்தெழுக சிவநேச ருடனே
விருப்புடனே நாடோறு மிசைந்திடுக தீக்கை
வேறற்றார் சாதியினு மொருபந்தி மிசைவே.

எ-து. ஈகையாளர் தரவாங்கியதை நாடோறுஞ் சிவனுக்கும் ஞானாசிரியனுக்கு நிவேதனஞ்செய்க. செய்யாதொழிந்தால் அக்குற்றம் போம்

படி அகோரத்தை நூற்றெட்டுருச் செபிக்க. ஆசிரியர் அருகிலில்லாவிட்டால் அவர் பாதந் தன்றலையிற் பொருந்த வாதரவுடன் தியானம் பண்ணி மலர்சொருச்சித்து அத்திசையை நோக்கி தண்டாகாரமாய் வணக்கஞ் செய்க. இவ்வாறு செய்தபின்பு சாதகர் முதலானோருடன் கூடவிருந்து புசிக்கக்கடவர். தனக்கொத்த தீக்கையுஞ் சாதியுமுடையவரானால் அவர்களைக் கூடவைத்து நாடோறும் புசித்தலே சிறப்பு எ-று. (௭௪)

பந்திபோசனத்தால் வருங்குற்றமும் பாண்டத்தால் வருங்குற்றமும் போம்படி பரிகாரமுணர்த்துகின்றார்.

அற்றழிய வாகார தோடங்க ளென்று
மருவினையு மெனக்குவிரைந் தழிந்தொழிய வென்றும்
பெற்றசிரத் தையினாலே யாக்கடமைப் பேணிப்
பெற்றவற்றி னைந்தினையும் பேதமிலி தன்னை
நெற்றிவிழி நின்மலனை நேயந்தா னாட்டி
நிசியருந்தி லாகார தோடங்க ணீங்கு
மற்றழியு மரும்பாவ நல்வினையு மாகு
மவனதுநற் புரிதன்னை யடைந்துறலு மாமே.

எ-து. பந்திபாண்டம் அன்ன முதலியவற்றால் வருங்குற்றம் போகவேண்டுமென்றும், நான்செய்த பெரும்பாவம் விரைந்தழிய வேண்டுமென்றும் ஒருவன் ஆதரவினால் பசுக்களை நன்றாகப்போற்றி அதனிடத்துண்டாகிய பால் முதலியவற்றால் *பிரமகூர்ச்சத்தைத் தாபித்து அபேதனாகியும், நெற்றிக் கண்ணையுடைய நின்மலனாகியுமிருக்கிற சிவனுக்கபிடேகஞ் செய்து உபவசியாயிருந்து அதைப் பருகினால் அக்குற்றம்போய் பெரிய பாவங்களும் நீங்கும். அதனால் சித்தி புத்தி பிறந்து நரகன்மத்தை யனுட்டித்தற் குரித்தான தபோபலத்தினால் அவன் மகாசிவலோகத்தை யடைந்துமிருக்கலாம். எ-று.

அடைந்துறலு மாமென்ற வும்மை-சிறப்பு. ஏகாரம்-ஈற்றசை. (௭௫)

பிரமகூர்ச்சரத்துக்குரிய பசுக்களின் முறைமையுங் கோமயங்கொள்ளு முறைமையு முணர்த்துகின்றார்.

பிணிமூப்புச் சாகன்று பிறந்திளைய கன்று
பெறுங்கன்று கருக்கன்று பெருகன்றாண் மலமென்
றெணியவிரு நான்கொழிந்த வெவைவயுமினி யனவே
யிவற்றுதித்த மயமாதி யாட்டிடுக வின்றக்கே
மணிவணவா முன்மயந்தைந்த தாமிரத்திற் கொள்க
வானிடையே கமலத்தின் வகிர்ந்தநடு மயத்திற்

* பிரமகூர்ச்சரம்- பஞ்சகௌவியம்.

யுச்சரிக்க புளிபபொழிந்த ததியிருகாற் புருட
மொள்ளியவந் திரத்துவடித் தொளிவுடைய நெய்யின்
உச்சரிக்க வகோரத்தை முக்காலுன் குறவே
யொழுகுசலம் வாமத்தை யுச்சரிக்க மயத்தின்
உச்சரிகக சத்தியோசாதத்தை பைங்கோ
லுடல்வெறுத்தான் கோமயமுன் புரிந்திடுக வுணர்ந்தே.

எ-து. உத்தமமாகிய வலக்கையினில் தற்சனிமுதல் நான்கு விரலாலும் ஈசான மந்திரங்கொண் டொருகாற் பாலைத்தொட் டபிமந்திரிக்க, எனையவு மிவ்வாறே யேற்றியேற்றி யபிமந்திரிக்க, இது சிருட்டிக் கிரமம். இது கிருகத்தனுக்கென்றறிக. முத்திகாமி சத்தியோசாத முதலான மந்திரத்தைக் கோமய முதலான திரவியத்தி லேந்து முதலாக வொவ்வொன்றுகுறைத் தபிமந்திரிக்க. எ-று. (அக)

மேற் சுத்தோதகந் தாபிக்கு முறையும் அவைகளை யொன்றாகக்
கூட்டு முறையு முணர்த்துகின்றார்.

அரிச்சிக்க வீசானத் தவ்வியத்த கோட்ட
மதன்மீது சத்திதத்துவ பாத்திரத்தை யலரால்
அரிச்சித்தோர் பலத்தளவு சுத்தசலம் பூரித்த
தறுகுருசை சந்தனமு மதனுடனே கலந்து
தெரிந்தறிந்த சிவகாயத் திரியையறு வாசஞ்
செபித்திடுக மூலத்தைச் சிறப்புறவே செப்பிப்
புரித்திடுக மயநீரி னீரநெய்யி னெய்யைப்
பூரிக்க ததிதன்னிற் றதிபாலிற் புகவே.

எ-து. ஈசான திக்கில் அவ்வியத்த கோட்டத்தைப் பூசித்து அதிற் பாத்திரத்தை வைத்து அப்பாத்திரத்தில் சத்தி தத்துவத்தைப் பூசித்து அதில் ஒருபலஞ் சுத்தசலத்தைப் பூரித்து ஒட்டை நீளத்திலே கூர்ச்சத்தைப் பண்ணி யதனுடன் அறுகுஞ் சந்தனமு மிட்டுச் சிவகாயத்திரியை நாடோறுஞ் செபித்து அதனுண்மையை யறிந்தவர்கள், அக்காயத்திரியை யாறுவகை மந்திரிகக, பின்பு மூலமந்திரத்தை நன்றா யுச்சரித்துக்கொண்டு கோமயம்-கோசலத்திலும், கோசலம்-நெய்யிலும், நெய்-தயிரிலும், தயிர்-பாலிலும் ஒன்றாகக் கூட்டுக. எ-று.

அல்லது எல்லாத் திரவியத்தையும் பாலிலே கூட்டலுமாம். (அஉ)

சுத்தோதகங் கூட்டிப் பூசிக்கு முறைமை யுணாததுகின்றா.

உச்சரித்தே சிவகாயத் திரிதன்னை யொருகா
லுதகத்தைப் பாலுடனே யொடுக்கிடுக வனைத்தும்
உச்சரிகக பிரமாங்கஞ் சிவகாயத் திரியு
மொருநூற்றெட் டெறமூல மந்திரமு முனைக்க

வெச்சமற வெண்டிசைக்கும் பந்தனத்தை யியற்றி
யியற்றிடுக வவகுண்டனந் தேனுவின்முத் திரையும்
உச்சரித்தே சத்திமனு வுறுத்திடுக மகத்தேதன்
றுணிந்தபெரு முத்திரையு மூலத்தை யுரைத்தே.

எ-து. சிவகாயத்திரியை யொருகா லுச்சரித்துச் சுத்த சலத்தைப் பாலுடனே கூட்டுக; அது உச்சரிக்க வருகல்லாதார் இதய மந்திரத்தை யுச்சரித்துக் கூட்டுக. எல்லாங் கூட்டி யிருக்கிற நடுவிற் பாத்திரத்தைத் தொட்டுச் சங்கிதையையுஞ் சிவகாயத்திரியையு மொருகா லபிமந்திரித்துப் பணிமாறப்பண்ணி யபிடேகஞ் செய்க. பரிகார நிமித்தமானுன் மூலமந்திரத்தை நூற்றெட்டுரு பஞ்சகவ்வியத்தில் அபிமந்திரித்துத் திக்குபந்தனஞ் சோடிகாமுத்திரையினுலும் அவகுண்டனம் பரிகாரமுத்திரையினுலும், தேனுமுத்திரை வவுஷடந்தமான சத்திமந்திரத்தாலும், பரமீகரண மூலத்தாலுங் கொடுக்க. எ-று.

பரமீகரணமெனினும், மகா முத்திரையெனினு மிழுக்கா. (அ௫)

பஞ்ச கௌவியத்தை விதிவழி தாபித்துச் சிவனுக் கபிடேகஞ்
செய்தாற் பிறரறியாமல் தான் செய்த பாவம் போமெ
ன்ப துணர்த்துகின்றார்.

ஆட்டிடுக பச்சிமதிக் கானனனுக் கமலற்
கதுதன்னை யான்புரிந்த வவலவினைக் குய்யம்
ஓட்டிடுக வென்றதனை யுண்டுபக லிரவு
முறங்காதே பூருவதிக் கானனனு யுறமே
நாட்டமவன் றிருமேனி நாடியிட நாவா
லோங்கார முன்மூல மந்திரத்தை நவின்று
வீட்டிடுக பிறரறியா தேபுரிந்த வவல
வினைதன்னை மற்றைவினை போக்குவது வியப்பயோ.

எ-து. மேற்றிசை முகமா யிருக்கிற வால்யத்துச் சிவபெருமானுக்கு அப்பஞ்ச கௌவியத்தை யபிடேகம் பண்ணி யான் பிறரறியாமற் செய்த தீவினையை யோட்டவேண்டுமென்று பகற்பொழுதுண்டு இரவில் உறக்கமுமில்லாமல் அச்சிவ சந்நிதியிற் கிழக்கு முகமாக விருந்து, கண்ணுற் றெரிசித்து, நாவாற் பிரணவ முன்னிட்ட பஞ்சாக்கரஞ் செபித்து, அத்தீவினையை யொழித்திடுக. அது வியப்போ வியப்பேயல்ல. எ-று.

வலம் நல்லது அது அல்லாததவலம். வினைக்குய்யம் என்றது பிறரறியாமற்றுனே செய்த பாவமென்க. (அ௬)

அது தாபித்து அபிடேகித்தற்குக் காலவிசேடமு மெளிதில்
தாபிக்கு மோர்வகையு முணர்த்துகின்றார்.

ஆட்டிடுக வபரபக்கத் தட்டமியி னசியி
லானைந்து மம்லேச னணிமுடியி லன்பா

ளூட்டிடுக தேசிகன்றன் றனக்கடிமை யொட்டி
யோட்டுதறகுந் தீவினையை யொருப்பட்டான் றனக்குங்
காட்டியவிம் முறைநவமி பதினான்கு காறுங்
கருத்துறவே செய்தருத்திற் கரிசவலங் கழியு
மீட்டியிவை யைந்தினையு மிதயத்தாற் செபித்தே
யிறைவனணி முடிக்காட்டி யருத்தலுமா மெளிதே.

எ-து. அபரபக்கத் தட்டமி நவமி சதுர்த்தசி இம் மூன்று திதிகளி லாசிரியன் பிரமகூர்ச்சத்தைத் தாபித்து சிவனுக் கபிடேகஞ்செய்து தனக் கடிமையாக வுடன்பட்டுத் தீவினையை யோட்டுதற்குத் துணிந்து உபவசி யா யிருக்கிற மாணுக்கனுக்கு அருத்துவித்தா லவன் பிறரறியாமற் செய்த குற்றத்தி லொன்றுபோ மல்லா தொருபாத்திர மானுற் சுப்பிரதிட்டாயந மோ வென்று பாத்திரத்தையு மருச்சித்துச் சிரத்தினாலே யைந்து பாத்திர த்தையும் ஆவாகனம் செய்து யதிலே யைந்தையுங் கூட்டி இதய மந்திர த்தா லருச்சித்து அபிடேகஞ்செய்து அதனை முன்புபோல விரவிலுமுபவசி யா யதைப் புசிப்பிக்கி லக்குற்றத்தி லொன்றுபோம். எ-று.

பஞ்சகௌவிய முண்டாதற் பொருட்டுக் கபிலை பூசை யுணர்த்துகின்றார்-

ஆருயிரி னருவினையை யறுத்தறத்தை யாக்க
வமலவர னருள்புரியப் பாற்கடலி னுதித்துப்
பாரிடரைப் பாற்றியிடும் பயோதரியே தாயே
பற்றுபுல் லென்றுவட பொழிப்பொருளைப் பகர்க
யாரியத்தை வல்லாரா ரியம்பகர்ந்து புல்லை
யருந்திடுக வருக்கியத்தைத் தெளித்திடுக வலருங்
கூர்ருளாற் சூட்டிடுக கும்பிடுக பாலுங்
கொண்டுமுறை யமலன்முடிக் காட்டுகபோங் குற்றம்.

எ-து. நின்மலனாகிய சிவன் கிருபையினாலே ஆன்மாக்கள் செய்த பாவத்தைப் போக்கி மோக்ஷமடையும் பொருட்டுத் தேவர்களு மசுரர்களுங் கூடி யமுதங்கடைகின்ற காலத்திற் பாற்கடலிற் றோன்றி யான்மாக்கள் துக்கத்தைப் போக்கும் பயோதரத்தை யுடைய மாதாவே நான் தருகிறபுல்லை நீ கைக்கொள்வாயாக வென்று வடமொழிப்பொருளைச் சொல்லுக, அம்மொ ழிக் குரியார் அவ் வடமொழி மந்திரத்தைச் சொல்லி யப் புல்லை யருத்தி டுக, நந்தை முதலிய பசுக்களின் பெயரா லருக்கியங் கொடுத்து மந்திரத்தா லருச்சித்து வலமாக வந்து வணக்கஞ்செய்து முற்கூறிய முறையே பான் முதலியன கொண்டு பிரமகூர்ச்சந் தாபித்து அதனைச் சிவனுக் கபிடேகஞ் செய்தா லவன்செய்த பாவமெல்லாம் போம். எ-று. (அசு)

மன வாக்குகளால் வரும் பாவம் போம்படி பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

சங்கரனைச் சதாசிவனைக் கருத்திடைய மலரிற்
றண்புனலு ளாழ்ந்திருந்து வாயுவினைத் தடுத்து
மங்கலமே னோட்டமைய சிவகாயக் கிரியை
மானதமா நட்டோத முச்சரிக்க மாயும்
பொங்கிடுபிற மனையொன்று வாக்கினா லுன்னைப்
போமென்று வாய்மடைப்ப மௌனியாய்ப் பூசை யோமம்
மங்கையொரு பாகனடி மலர்சூடி யென்றன்
வாக்கிலுறு தீட்டகல மாற்றிடுவா யெனவே.

எ-து. இரவு காலத்திற் சதாசிவமூர்த்தியை தியானஞ்செய்து வாயுவை மறித்துக் குளிர்ச்சியையுடைய நீரில் அகமருடணமாக மூழ்கியிருந்து சிவகாய கிரியை நாற்பெட்டுருமானதமாக மூன்றுநாட் செபித்தால் மனக்கால லன்னிய மனையாளை யிச்சையாகாவு கூற என்று முன் ஆறுவது பாவவியலிற் கூறிய நால்வகைக் குற்றத்தி லொன்று போம், மூன்றுநாளுண வொழிந்து மௌனியாய்ச் சிவபூசையு மோமமும் பண்ணிச் செபமு முற்கூறிய முறையே செய்து சுவாமி நான் வாக்காற் செய்த குற்றத்தி லொன்று போகவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டால் அழுகையுங் கோளும் பொய்யும் பயனிலவுரைத்தலுமென்று முன் ஆறுவது பாவவியலிற் கூறிய நால்வகைக் குற்றத்தி லொன்று போம் எ-று. (௮௭)

காயத்தால் வரும் பாவமுந் தும்மல் முதலியவற்றால் வருங் குற்றமும் போம்படி பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

சுழிந்துவிடுங் காயத்தி னரியொன்று வினையக்
கடுமைகளை நாண்மூன்று விட்டுண்ணுங் கடுக
வொழிந்தலைச் சந்தியொரு மூன்றுமட வார்தாம்
வொன்றுகின்ற சிவனடியைப் பொருப்பட்டோ னிதனை
விழுங்கவிந் தும்மலுமல பொருமலிவை யெறிமின
பெழுமூன்றி னுக்கொன்று விபுதர்கோ யாம
மொழிந்தவாறு நிராமமைமை யுந்திருமேனி மொழிந்தே
பரிசுத்தமாக்கி வைந்தெழுந்து மையுமுற் றுணியே.

எ-து. மூன்றுநாளுபவாசமாய்ச் சந்தியாகாலங்களிலே நீரிலே மூழ்கி நியமஞ்செய்து சலத்தைப் புசித்து மௌனியாய் மாதர் கலவியைப் பொருந்தாமற் சிவத்தியானஞ்செய்து முற்கூறிய மந்திரத்தை யுருத்தியாகச் செபித்தால் ஆறுவது பாவவியலில், அழுகையுங் கோளுமென்ற கவியுள் மற்

றைய மனையாடோளைத் தழுவுதலாதி காயத்தால் வருங்குற்ற நாலி லொன்று போம். பொல்லாதென்று சொன்ன விருமல்முதலான தூண்டாறு லக்குற்றம் போம்படி யிருபத்தொரு பிரகாரம் பிரணவத்தை யுச்சரித்துப் பிராணுயாமஞ் செய்க. சூத்திரர்கள் சதாசிவ மூர்த்தியைத் தியானஞ்செய்து பிரணவ நீக்கிப் பஞ்சாக்கரத்தை யுச்சரித்துப் பிராணுயாமஞ் செய்க.

மேல தொகுத்துப் போந்த சதாசிவ நாயனர்க்குத தியான
மிரண்டு விருத்தத்தா லுணர்த்துகின்றார்.

உச்சிமுக மீசான மொளிதெளியப் பளிங்கே
யுருவதாய் ருவதிசையை நோக்கியுறு முகந்தே
நிச்சயித்த முகத்தின்கீழ்ப் பூர்வதிசை நோக்கி
நிகழுமுகந் தற்புருடங் கோங்கலர்போ னிறமே
யச்சுறுத்து மகோரமுக மறுக்கரிது கராள
மவிழ்தாடி வலதோளிற் றென்னோக்கி யமருஞ்
செச்சைநிறத் தரிவைமுக மிடந்தோணமேல் வாமஞ்
சிறுபுறத்தின் முகஞ்சத்தி யோசாதந் திகழ்வால்.

எ-து. ஈசானமுகஞ் சிறுபிள்ளை போன்று சுத்த படிக மயமாய் அநவரதமு மீசான திசையைப் பார்த்து மேல் நோக்கினதாயிருக்கும். இவ்வாறு கூறிய முகத்தின்கீழ் கோங்கம்பூ நிறம்போன்ற தற்புருடம் யௌவனத்தையுடையவாகண முகம்போன்று கிழக்குமுகமாய் விளங்கும். கண்டவர்களுக்குப் புயங்கரமுமாய்க் கீழ் நாலா நின்ற தாடியையும் புறப்பட்ட வெயிற்றினையு முடைத்தாய்க் கறுத்து விருத்தர் முகம்போன்ற அகோரமுகம் வலத்தோளின மேல் தெற்கு முகமாகவிருக்கும். செவ்வப்பூ நிறம்பெற்று மாதர் முகம்போல அவாக ளாபரணத்தையு முடைத்தாய் வாமதேவ முக மிடத் தோளின்மேல விளங்கும். பிடரில் மேற்றிசையைப் பார்க்க விருக்கிற சத்தியோசாதமுகம் அரசாகள் முகம்போன்று பால்நிறம் பெற்றிருக்கும். எ-று.

சிறுபுறம் - பிடரி. (அக)

திருவுருவந் தெளிபளிங்கு சடாமகுடத் திங்கழி
சிறுபிறையு மூனைந்து திருநயனம் வலபாற்
கரதலத்திற் சத்தியப மஞ்சூல நீண்ட
கட்டங்கந் தமருகமு மறநறையிடக் கரத்தின்
வாதமுமா துளங்கபலம் போகிசப மாலை
மணமலிநீ லோற்பலமு முடையர்வய திரோட்
டுருவிரட்டி யுறுப்பிரண்டு பதம்பதுமந் தனந்தா
னுறவிருப்பர் சதாசிவர்தந் தூவதவிதி னுகந்தே.

எ-து. படிகம்போன்ற திருமேனியையுஞ் சடாமகுடத்திற் கொன்றைமாலையு மிளம்பிறையையும் பதினைந்து விழியையும் வலப்புறத்துத் திருக்கரத்தில், அபயஞ், சூலம், மாத்திரைக்கோல், தமருக மிவைகளையும், இடப்புறத்துத் திருக்கரத்தில் வரதம், மாதுளம்பழம், பாம்பு, செபமாலை, நீலோற்பலம் இவைகளையுந் தரித்துப் பதினாறு வயதையு முப்பத்திரண்டுறுப்பையு மிரண்டு சீபாதத்தையு முடைய சதாசிவதேவர் சதாசிவ தத்துவத்திற் புத்திகாரியமாகத் தன்மஞ் ஞானமுதலிய சிங்கக்கால்களையு மாயிரந்தளத்தையு முடைய பதுமமே யாதனமாக வெழுந்தருளியிருப்பர். எ-று.

லயாங்கத்திற் சதாசிவத் தியான முணர்த்தி மேற் போகாங்க
பூசைசெய்தற்குப் பிரமாங்கங்கள் மூர்த்தியாதலை யைந்து
செய்யுளாற் பிறித் துணர்த்துகின்றார்.

திருவுருவந் தெளிபளிங்கு திரிநயனம் பிறையுஞ்
செறிசடையர் வலக்கரத்திற் றிரிசூலம் வரதங்
கருதுகமற் றையகரத்திற் செபமாலை யபயங்
காருணிகர்க் கீசானர்க் கவர்தமக்குக் கனிட்டர்
திருவுருவங் கோங்கினலர் திரிநயனங் காமன்
செப்பியதே திருநாமந் தற்புருட தேவர்
வரியரவு மிளம்பிறையுஞ் சடைமுடியின் வைத்தார்
மலரடியை மறவாதார் வல்வினையை மாய்ப்பார்.

எ-து. திருமேனி படிகம்போன்று மூன்றுவிழியையு முடையாராய்ச் சடாபாரத்தில் சந்திரனையும் வலப்புறத்திற் சூலம், வரதம், இடப்புறத்திற் செபமாலை, அபயம் இவைகளைத் தரித்துக் கிருபையை யுடையாரா யீசான தேவ ரிருப்பர், அவர்க்கு தாழ்ந்திருக்கிற தற்புருட தேவர் கோங்கம் பூப்போன்ற நிறத்தையு மூன்று விழியையும், வலப்புறத்தில் சூலம், வரதம், இடப்புறத்திற் செபமாலை, அபயம், சடாபாரத்தி லிளம்பிறையுந் தரித்திருப்பர். இம் மூர்த்திகளைத் தியானஞ்செய்தவர்களே வலிதான வினைகளைப் போக்கினவர். எ-று. (௯௧)

கரியவுரு வெரியசடை கபாலநிரை மாலை
காளமுகங் கவிழ்தாடி கண்மூன்று வட்டங்
கரதலங்க ளொருநான்கும் கட்டுரைத்த படியே
காட்டினமுன் னிருநான்கு கரமுமுள வென்றே
வெருவியிட மருவலரை வெருட்டியவுக் கிரத்து
விக்கிரகா கோரமென விளம்புபெய ருடையா
ரிருபதமு மொருபொழுது மறவாதே யேத்தி
யெண்ணுமவ ரிடர்வினையை யிடிப்பார்க ளென்றும்.

எ-து. வெளி. எரியசடை யென்றது அக்கினிச் சுவாலை போன்ற குஞ்சியை யுடைய சடை. 'கபால நிரைமாலை' யென்றது பிரம விட்டுணுக்கள கபாலத்தை யொழுங்காகக் கோர்த்து முழுங்காலளவாக தரிக்குமாலை. முன் உட்லூறுபட வென்னும் எக-ம் திருவிருத்தத்தி லெட்டுப் புயமாகத் தியானங் கூறியதை உரைத்தென்ற லென்னுந் தந்திரவாதியால் இத் திருவிருத்தத்தினுங் கூறினர் எ-று. (௩௨)

தேமொழியா ளுமைமேவன் ந் திருமுகமுந் தோடு
நிலைத்து நற் சிறப்புமிரு ளளகவிர சிகைச்சுறிவும
வாமமெனுந் தேவர்க்கு வாய்த்தனவே செம்மை
வடிவுமவா தரத்னை நின் னுந்தனில வகுப்பே
சேமவுருத் திகழ்சங்கஞ் சடாமுடியிற பிறையுந்
திரிநயனங் கரதலங்கள் செபபியமுற் படியே
நாமமது சத்தியோ சாதமென நவின்ற
நாதற்கு நயந்தவனை நினைக்கவினை நாசம்.

எ-து வெளி மாசர்முகம்போல வாமதேவமிருத்தலாற் றேமொழி யாளுமையெனச் சிறப்பித்தார் சேமம்-இலேபம், இவ்வின்பதாலே திரு மேனியென்க. (௩௩)

திருவுருவ மியர்க்குத் தவளமெனத் தெளிக
சேடித்த வுறுப்பனைத்துஞ் செபபியமுற் படியே
திருவுருவங் கனகமெனச் சிரத்தினுக்குத் தெளிக
சேடித்த வுறுப்பனைத்துஞ் செபபியமுற படியே
திருவுருவஞ் சிந்தூர மெனத்தெளிக சிகைக்குச
சேடித்த வுறுப்பனைத்துஞ் செபபியமுற படியே
திருவுருவம வண்டினிறங் கராவமுகங் கவசஞ்
சேடித்த வுறுப்பனைத்துஞ் செபபியமுற படியே.
எ-து. வெளி. (௩௪)

ஒவ்வொன்றே திருமுகமு நேத்திரங்கட் குணரி
னுடலொளியு மிரவிமதி யுதாசனனே யாகு
மிவ்விரண்டே கரதலமும் வரமபய மவ்வு
மிவ்விரண்டே விழியுமென வெண்ணிடுக வெழிலார்
செவ்வரத்தந் திருவுருவங் கதமெனி னைந்துந்
திருநயனம் மொருமூன் றுஞ சினந்தடித்த குரனு
மிவ்வகையெல் லாமுடைய வரத்தோன் றியபபு
மிவரடிகளை யிதயத்தி னிருத்திவிட நிலையே.

எ-து விழி மூன்றக்கு மொவ்வொரு திருமுகமுடையராய் முச்சுடர்போன்ற நிறமு மிவ்விரண்டு விழியும் வரதமபயமாகிய விவ்விரண்டு கையுமுடையராய் விளங்காநிற்பர் பிரகாசமுள்ள செவ்வரத்தம பூப்போன்ற நிறமு மூன்று விழியுங் கோபத்தினுல் இடிபோன்ற திருவாக்கையும், வலப்புறத்தில்-கமண்டலம், வேல், சூலம், மழு, பிரசண்டம்; இடப்புறத்தில்-வாள், கேடகம், நாராசம், வில், செபமாலை, இவைகளைப் பத்துக் கைகளிலுந் தரி [illegible] திருவாக்கை [illegible] தியானஞ்செய்லும் [illegible] டர் இல்லை எ-று.

எகாரம்-[illegible] சில் [illegible] வலப்புறத்தில் [illegible] செபமாலையென்வும் இடப்புறத்திற் கபால [illegible] கமண்டலமென்வும் [illegible] கவுங் கூறும். (௩௫)

அகளமாகிய சிவமான [illegible] பேரமோகமடையும்
பொருட்டுச் சகளீகரி [illegible]
வாக்குமையா [illegible] நுணர [illegible]
மதிப்பரிய விணையிலிய நாதிமல முந்த
லேகமல நோயாளர் போகவித நுகர்ந்து
நோயற்று தன்மயந்தை நோக்காதே நோக்க
நீக்கமிலாப பஞ்சவித நிறந்தருவிமிகழ்ந்த
விலனீரு மிவனுருவே நீககினமே நிலைந்து
மாகமை தயிலா மூர்த்தையின் யாதரி [illegible] நட்
கமுகசுறுக்க வல்ல நறி வாரவனே யாரே.

எ-து வைகரி முதலிய வாக்கினுலு மவ்வாக்கினு லுண்டாகிய ஆகமப் பிரமாணங்களினுலு மறிதற் கரியவனும், [illegible] மனத்தாலு மளவிடுதற் கரியவனும், தனக்கொருவரு மொப்பில்லாதவனும் அநாதியே மலத்தினின்றும் விடப்பட்டவனுமாகிய சிவன் ஆணவமாகிய வியாதிகளை [illegible] தியானஞ்செய்து அபரபோகம், பரபோகமாகிய போகவகைகளைப் புசித்துக் கண்ணுக்குப் படலம்போனவாறே பதார்த்தங்கள் விளங்குவதுபோல வாணவாதியின் வேதனையில்லாது தற்சொரூபத்தைப் பாராமற் பார்த்திருக்கவே ஆன்மசொரூபம் விளங்கித் தற்சொரூபம் விளங்கப் பஞ்சவர்ண சொரூபமாகிய அஞ்சு திருமுகத்தினையுடைய சதாசிவமூர்த்தியை யதிட்டித்துக்கொண் டதிலே வியாபித்திருந்தான் எனவே யேனையவிடத்தும் வியாபிக்கவில்லையோவெனில் நாதமுதற் பிருதிவி யீறாகிய தத்துவங்களெல்லாமவனுக்குத் திருமேனியே, யிவ்வாறு கூறிய நாதமுதற் பிருதிவி யீறாகிய தத்துவங்கடோறும் விடப்பட்டு நீங்காதிருக்கையால் தனக்கென்ன வொருவடிவில்லாத அச்சிவன் திருமேனி கொண்டது யாதுகாரணத்தாலெனின் தன்னைத்தியானஞ்செய்யும் ஆன்மா

க்களுடைய சனன மரணமாகிய குற்றத்தைப் போக்கும் பொருட்டல்லா மல் தனக்கொரு பிரயோசன நிமித்தமல்ல. அவன் திருமேனிகொண்டு வே தாகமங்களை யருளிச்செய்யாதபோது அவனுடைய மகிமையை யார்தான் அறியவல்லவர்கள். எ-று.

முத்தியையடைய எண்ணுமவர்க் கோருபாய முணர்த்துகின்றார்.

சேர்ந்திடுக சதாசிவநற் றிருவெல்லை வட்டந்
தீவினையுந் தீர்ந்துசதா சிவபுரியைச் செறிவார்
சார்ந்திடுக வப்புரியுட் டமையுணர்ந்தார் தாளைத்
தாமறிவ ரெம்பிணியு மருந்துமெனத் தம்மு
ளோர்ந்தவர்த மேவலினுக் கொருப்படுக விருப்பா
லுயிர்க்குயிராய் நின்றசிவ னுள்ளொருமை யுணர்ந்தே
தீர்ந்திடவே பசுபாச மூலமல மதுவுந்
தேசிகனை யதிட்டித்துத் திருவருளைப் புரிவான்.

எ-து. காசிமுதலிய திருத்தலத்தி லியன்ற தொன்மை யடைந்து அத்தலத்தில் நித்தியகன்ம முடித்துச் சிவாலய சேவை செய்து அத்தல த்தி லிருப்பவர் கன்மவேதனை யில்லாமல் சதாசிவ பதத்தி லுண்டாகிய போகத்தைப் புசித்திருப்பார்கள், அத்திருத்தலத்தில் வாசமா யெழுந்தருளி யிருந்து தம்மை யுணர்ந்த ஞானாக்களைச்சென் றடைந்து, மாதா குழந்தை க்கு வியாதி யின்னதென்றறிந்து மருந்து கொடுப்பதுபோல இவர் நமக்கு ப் பக்குவத்துக்கீடாய் அனுக்கிரகஞ் செய்வாரெனத் தன்மனத்தில் எண்ணி விருப்பத்துடன் நாடோறு மவருடைய ஏவல் செய்துவந்தால் அப்பொழுது எல்லா வான்மாக்களிடத்திலும் வியாபியாயிருக்கிற சிவ னிம்மாணுக்கன் கபடமில்லாம லொருமைப்பாட்டாற் செய்யும் வழிபாட்டை யறிந்து ஞா னாசிரியனை யதிட்டித்து ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவ முதலிய மலங்களை நீக் கிச் சிவானந்தானுபூதியை அனுபவிக்கும் பொருட்டு அனுக்கிரகம் பண்ணு வான். எ-று.

தீவினையுமென்ற வும்மையால் ஆணவாதியுமெனக் கொள்க. (௧௭)

அவ ரனுக்கிரகம் பெறு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.

எழுதுகொடி யிடைமடவா ரிணைவிழிவே லெறியு
மிளவுருவந் தளருருவும் வேறோவன் றென்றே
யழுகதனைப் பரிப்பதனுக் கருவருத்தே யழுங்கி
யநாதிமல முத்தனமுக் கருப்பானென் றடைந்தா
ரொழுகுமவர் நவவாய்த வூனுடலி னுதியா
ரொண்குரவ னுபதேசத் துற்றதுல லோக
முழுதுலகு மொடுங்கிடுமாண் மூலமலந் தனிலு
முத்தருமா யநாதிமல முத்தனடி பிரியார்.

எ-து. வல்லிசாதகக்கொடியைப்போன் றெழுதப்பட்டிருக்கிற விடையையுடைய மடவார் இருவிழியாகிய ஆயுதங்களினாலே வேதனை பட்டிருக்கிற இளமையு முதுமையும் வேறல்ல, அவ்விரண்டினாலுஞ் சுகமில்லையென் றெண்ணி யிப்படி தளர்கை வளர்கையாகிய பரிணாமத்தையுடைய சரீரத்தைச் சுமப்பதற்குச் சிறைச்சாலையி லிருக்கின்றவ னருவருப்பதுபோல வதை யருவருத்து அழு து சீ யென்று துக்கித்து இக்குடும்பத்தைப் போக்குவாராரென்று தேடி யான்மாக்களுடைய வாணவாதி தோடத்தை யநாதியே மலமில்லாத சிவனே போக்குவாரனென்றெண்ணி யடைந்தவர்கள் நவத்துவாரத்தினையுடைய சரீரத்தைப் பொருந்தார்கள் ஞானாசிரிய ருபதேசித்த முறைமையிலே நின்று சமாதி செய்திருந்து ஒப்பில்லாத நாததத்துவத்திலிந்திராதி புவனங்களைப் பொருந்தி யாண்டுள்ள போகங்களைப் புசித்துத் தொலைந்தவாறே மகாசங்காரகாலத்தி லநாதிமல மூத்தனான சிவன் சீபாத கமலத்திற் சேர்ந்து மீளாதிருப்பார்கள். எ-று. (௯௮)

நின்மல ஞானமுள்ளார் சிறப்பையும், அது இல்லாதார்
தன்மையு முணர்த்துகின்றார்.

வாழ்க்கையினை மகிழ்ந்தாலும வாழ்க்கையவ மதிந்து
வனத்துவளை தனிற்கனிகாய் மூலமிவை மாந்தி
யாக்கையினை யொறுத்தாலு மாக்கையினை யாக்கி
யளித்தழிக்கு மமலனுள னவன்பெயரோ தாயே
நீக்கமற வுயிர்க்குயிராய் நிற்பனவ னெனவே
நினைந்தொருமை யுறநின்றார் மலமனைத்து நீங்க
நோக்குறவே நோக்குவார்களுளந்தோய்ந்து நின்ற
நுண்ணிபனை யவரல்லா ருடலேற்று நுழைவார்.

எ-து. பிரம முதலிய மணத்தினால் விவாகஞ் செய்து மகிழ்ச்சியுடனில்வாழ்க்கையி னிருந்தாலு மிவ்வில்வாழ்க்கையைச் சீ யென்று கருதிக் காடுமலையி லுண்டாகிய காய், கனி, கிழங்கு.முதலியவற்றைப் புசித்து வானப் பிரத்தனாயிருந் தாக்கையை யொறுத்தாலும் எல்லா வான்மாக்களுக்கும் பகுதி சம்பந்தமாகிய தேகத்தை யுண்டாக்கிச் சிருட்டி, திதி சங்காரமாகிய தொழில்களைச் செய்வானொரு கருத்தாவுளனென்று அக்கத்தாவின் றிருநாம மேதானாலு முருக்கமாகக் கேட்டு எல்லா வான்மாக்களிடத்து மத்தன்மை விட்டு நீங்காமல் வியாபித்து நிற்குமுறைமையை யறிந்து அவ்வொருமைப் பாட்டுடன் எப்போதும் எண்ணி யிருப்பவர்கள், ஆணவ முதலிய மலங்களின் வலிகெட வணுவுக்கணுவாய் நிற்கும் சிவனை நோக்காமல் நோக்குவார்கள். இத்தன்மைவாராத வான்மாக்கள் பூட்டையும் நீரும்போலப் பிறந்து மிறந்துந் திரிவார்கள். எ-று.

எனவே கிருகத்தினிற் பிரமசாரியும், வானப்பிரத்தனிற் சந்நியாசியு மடங்கிற்று. (௯௯)

தீவினைகட்குச் செய்யும் பரிகாரங்களுள் மேலான பரிகாரமிதென் றுணர்த்துகின்றார்.

பரிகாரந் தீவினைக்குப் பலவிதமே யவற்றுள்
[illegible] பரிகாரம [illegible] நான்
[illegible] விருளை [illegible] பாவ
மென்[illegible] நண்ணல் [illegible] வழியு
மொருவும [illegible] முன் [illegible] கையிற்போ
[illegible] யிரண்டறவே யொருவர்தே நிற்கும்
பரசிவன் [illegible] பாராதே [illegible]
[illegible] நிற்கும் [illegible] பரம ஞானம்.

எ-து ஆன்மாக்கள் செய்பாவம் போம்படி பரிகாரம் பலவகையாயிருக்கும், அவற்றுள் மேலான பரிகாரஞ் சிவஞானமே அது எவ்வகையெனின் பூர்விருளை சூரியப்பிரகாசம் எப்படிப்போக்குமோ அப்படியே பாவவகைகளெவ்வள வுண்டோ அவ்வளவு மிக்கன்மமட்டடல்ல அக்கினியைச்சோந்தவித்து எப்படி காணகெடாமற் றன்சத்திகெட்டதோ வது போல அக்கன்மத்துக்குக் காரணமாகிய வாணமுதலியவுங் கெடாமற் சத்திகெட்டு நிற்கும். ஆதலாலசிவஞானத்தின் முன்னே பாவங்கள் போமென்ப ததிசயமல்லவே ஆகலால் எல்லா ஆன்மாக்களிடத்திலு மெப்போதும்விட்டு நீங்காமனிற்குஞ் சிவசத்தி சீபாதகமலங்களை யூனதிட்டியினுற் பாராமல ஞானதிட்டியினுற் பார்த்தால் அச்சத்தியே தாரகமாய்த் தனக்குப் பதியாயிருக்கும் சிவனே என்று மனுசந்தானம பண்ணிவைக்கும் அதுவே பரமமான சிவஞானம். எ-று.

பரிகாரம் பலவகையாவன கங்கைமுதலான தீர்த்தத்தின் முழுகல். மந்திரஞ் செபித்தல் ஓமஞ்செய்தல கிருச்சிரசாந்திராயண முதலிய விரதமனுட்டித்தல் காசிமுதலிய திருத்தலங்களைச் சேவித்தல் தலங்களிற சிவலிங்கப் பிரதிட்டைசெய்தல் முதலியனவாம். (ரு)

இப்பரிகாரஞ் செய்தற்குப் பக்குவரிவரென்பதும் அபக்குவாக் குணத்தின் வருமகுற்றமு முணர்த்துகின்றார்.

பரிகார [illegible] பாவவினைக் கஞ்சிய
[illegible] பணிந்து
குருவ [illegible] குறிப்பை
[illegible] குறைபுதே
பரி[illegible]
[illegible] குமப [illegible]
[illegible] விழ [illegible]
யெவரா வர் துணையபல் லுணையிலங்கித் தார்க்கே.

எ-து. இப்பரிகாரவியலை உள்ளபடியாராய்ந்து பாவவினைக்கும் இம்மையிலின்னபாவம் செய்தானென்னும் பழிக்கும் பயந்தழிந்து அவ்விருவகையும்போம்படி யாசிரியன் சிபாதகமலத்தைத் தன்தலைமேற் சூடிக்கொண்டழுது தண்டுபோல நமஸ்காரஞ்செய்யு மாணுக்க னுட்கருத்தை அவ்வாசிரியன் விசாரித்துப் பன்னிரண்டு வருஷம் பரிட்சித்து அறிந்து தீக்கைசெய்து அவனுக்கு அக்குற்றம் போம்படி கிருபைசனித்துப் பரிகாரஞ்சொல்லுக. பாவத்துக்குப் பயப்படாத மாணுக்கர்க்குப் பரிகாரம் பகராதொழிக, அபக்குவர்களுக்குப் பரிகாரங்கூறினால் அக்கினிச் சுவாலைபோல வெரியாநிற்கும். நரகத்தில் அவ்விருவரும் வீழ்ந்து கிடப்பார்கள். பரமேசன் அருளிச்செய்த வேதாகமங்களின் வழியே நடவாது நிந்தித்த ஆன்மாக்களுக்கு யாவர்துணை யாவார், ஒருவருந் துணையாகமாட்டார்கள். எ-று.

ஏகாரம்-தேற்றம். (௱௧)

முடிந்தது முடித்தலென்னுந் தந்திரவுத்தியா லுணர்க்குகின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

என்றுபரி காரவித மாசறவி சைத்தான்
குன்றவா மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை நைய
நின்றமுனி யன்றுணர நிர்க்குணனி னைநதே.

எ-து. வெளி. (௱௨)

சிவத்துதி.

* கட்டளைக்கலிப்பா.

அன்னி யம்பசு பாசமெ னப்பனே யநாதி யேமல மற்றவ னப்பனே, கன்னி பாகங்க லந்தக ணவனே கருதுமெய்யடி யார்தங் கணவனே, முன்ன மேபுர மூன்றையு மட்டனே முந்தா கண்டு முகந்துணு மட்டனே, தென்னன் றேவியு கின்கண் சிறப்பரோ செறிகிலார்கள் பிறந்துஞ் சிறப்பரோ.

எ-து. பசுவுக்கும் பாசத்துக்கு மிலக்கணமாயிருக்கப்படும் சுவாமியே, அநாதிகாலத்தில் ஆணவமுதலிய குற்றமில்லாத அழகனே, பார்வதி தவஞ்செய்ய அந்நாளிற் றிருமேனியி லொருபாகங் கொடுத்துச் சேர்ந்த கண்போன்றவனே, மெய்யடியாரால் விரும்பப்பட்ட நாயகனே, பூருவத்திலே முப்புராதிகளையு மொருகணத்தில் சங்கரித்தவனே, முத்தான்மாக்கள்

* கட்டளைக்கலிப்பா என்பது, "மாச்சீர்முன்வரு நாற்சீரடியே-நேர் முதனிரைமுத னிரனிறையானே-பதினொன் றெழுத்தும் பன்னிரெழுத்து-மியைந்தவையடியாய் நடந்தஃ திரட்டித்-தொகதநான்கிறுவது கட்டளைக்கலிப்பா" என்பதனானுமுணர்க.

தரிசித்துச் சிவானந்தானுபூதியை யனுபவிக்கப்பட்ட அமிர்தசொரூபனே, பாண்டிமாதேவியு மும்முடைய திருக்கணோக்கி னவலோகனத்தினாலே முத்திபெற்றனளே, தேவரீர் ஸ்ரீபாதகமலத்தை யடையாதவர்கள் பிறந்தும் நல்ல குணமில்லாதவர்களே எ-று. (௱௩)

இதுவுமது

நடலை வாழ்வினை நீக்கிய நம்பனே நயந்து பார்த்தற் களித்த செம்மன் னம்பனே, சுடலை நீறணி சுந்தர வேடனே சுரத்து நாய்ப்புடை சூழச்செல் வேடனே, கடலி னஞ்சினை யுண்டகண் டத்தனே கரிசர் நெஞ்சி னொளித்தகள் ளத்தனே, யுடலிற் பூணினைப் பாம்பு முடையனே யுழுவை யின்னுரித் தோலு முடையனே.

எ-து. துன்பவாழ்வினின்று நீக்கியநம்பனே, அருச்சுனனுக்குக் கிருபைசெய்து பாசுபதங்கொடுத்த பெரியவனே, பிரமர்களின் மயானத்திருநீற்றைத் தரித்த வெற்றிப்பாட்டையுடைய மிக்க அழகையுடையவனே, அருச்சுனனிமித்தமாக வேதங்களையாகிப் புடைசூழப் பாலைநிலத்தில் நடந்தவேடவடிவனே, கடலில் எழுந்தநஞ்சினையுண்ட கண்டத்தை யுடையவனே, பாவிகளிதயத்திற் பிரகாசியாம லொளித்த கள்ளத்தை யுடையவனே, திருமேனியிற் பாம்பாபரணத்தை யுடையவனே, புலித்தோலையுடையாக வுடையவனே எ-று.

குமரன்றுதி.

* வஞ்சித்துறை

முருக னேயெனக்-கருமு னைசறும
பருகு பாலினும்-பெருகு மின்பமே.

எ-து. வெளி (௱௪)

அகத்தியர் துதி.

பொதியமாமலைக்-கதிப னேயெனக்
கதியு மாமுடற்-பொதியு மாயுமே.

எ-து வெளி (௱௫)

பதினொன்றாவது,

பரிகாரவியல்

முற்றிற்று.

* வஞ்சித்துறை எனபது, "குறளடி நான்மையிற் கோவைமூன்றாய், வருவனவஞ்சித் தாழிசை தனிவரிற், றுறையெனமொழிப துணிந்திசி னோரே" என்புழித்தனிவரிற் றுறையெனமொழிப என்பதனால் கொள்க.

சிவமயம்.

பன்னிரண்டாவது,

கோபுரவியல்.

இவ்வோத்தென்ன பெயர்த்தோவெனிற் பஞ்சகௌவியம் பாவத்தைக் கெடுத்துப் புண்ணியத்தைத் தருமென முற்கூறினார் அக்கௌவியத்தைத் தரு நந்தை முதலிய பசுக்களிற்கு மிடத்தின் றன்மை முதலியவற்றைக் கூறுவதாற் கோபுரவியலென்னும் பெயர்த்து இத்தலைச் செய்யுளென்னுதலிற்றோவெனிற் கந்தனை வினாத லுணர்த்திற்று.

கலிவிருத்தம்.

ஆர்குவது மழிப்பதுவு மறந்தினையு மறந்தினையு
மாக்கட்கு மைந்தெனவே யறைந்தனன்முன் னறுமுகவ
வாக்களவை நிலவுமெலை யருள்விரிய வெனக்கறிய
வாக்கமுற வினைத்துயிர்க்கு மவற்றுறு மல்லற்றேவ.

எ-து. சண்முகக்கடவுளே தன்மத்தை யுண்டாக்குவதும், பாவத்தைப் போக்குவதும் பசுக்களிடத் துண்டாகின்ற பஞ்சகௌவியமே யென்று பரிகாரவியலில் முன்பு கூறினை, அப்பசுக்களிற்கு மெல்லையை எனக்கு விளங்க வருள்செய்யவேண்டும். எல்லா வான்மாக்களும் இப்பசுக்களின் சொரூபமுள்ளபடி அறிந்து அசனைப்பூசித்து அக்னிடத் துண்டான கௌவியத்தைப் பரமேசனுக் கபிடேகம்பண்ணி யதனால் அவரவர் செய்தபாவங்களைப் போக்கும் பொருட்டு எ-று. (க)

வினாவிற்கு உத்தரமுணர்த்துகின்றார்.

என்றிசைத்த முனிவனுக்கெழி லுடைய குமாரன்
நன்றறைவ மெனநவின்று நாதனடித் தேசுடனே
யொன்றிவிழித் துலகனைத்து முணர்த்தவற்றுட் சிவபுரத்து
ணின்றிழிந்து நிலத்துறையு மெனுங்கதையு நிகழ்த்திடுவாம்.

எ-து என்று விண்ணப்பஞ்செய்த சிறந்த அகத்தியனுக்கு அப்படியே உனக்கு நன்றாய்ச் சொல்வாமென்று பிள்ளையார் திருவுளஞ் செய்து பரமமான நிட்டைசெய்து விழித்துப் பிருதிவியண்டத்திலுண்டான அளவுகீழ்ப்பிரமாணங்களைச் சொல்லி அவ்வண்டத்தி லிருக்கிற சிவலோகத்திற் பரமேசன் சந்நிதி முன்னிருக்கு வீரஇடபத்தின் இனமான நந்தை

முதலிய வைந்து கோமாதாக்களும் பூமியிலிழிந்துவந்து நிற்குஞ் சொரூப தையு முனக்குஞ்சொல்வாம். எ-று

குமாரதரன்-வடமொழி. (௨)

அண்டப்பகுதியை யறியப்புகுந்தால் அணுமுதலிய பிரமாண
மறியாவிடத் தறியப்படாவாதலால் அவ்வணுமுதலிய
வற்றை மூன்றுசெய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

இன்னுமம்மையுங் கதிரணுவெட் டெட்டிணங்கிற் கசாக்கிரகம்
சொன்னவிந் திருநான்கு மிலீகையெனத் துணிந்திடுக
இன்னவிலீ கையிரும விருநான்கே யூகையென
வுன்னிடுக யூகையினெட் டியவையென வுன்னுகவே.

எ-து. வீட்டிற் சாளரவாசலில் சூரியகிரணத்தா லுண்டாகிய துகள்-அணு. அது பதினாறுகொண்டது சிறுபிள்ளைகள் மயிர்நுனியாகிய கசாக்கிரகம். அது எட்டுகொண்டது - இலீகை. அது எட்டுக்கொண்டது-யூகை. அது எட்டுகொண்டது-யவை. எ-று இலீகை-ஈர். யூகை-பேன். யவை-நெல். அணு-எட்டுக்கொண்டது. திரிசரேணுவென்க. (௩)

இன்னடவை யிருநான்கு மங்குலமென் றெண்ணிடுக
சொன்னவிந் மறுநான்கு முழமெனவே துணிந்திடுக
பன்னுமுழ மொருநான்குந் தனுவெனவே பார்த்திடுக
மன்னுதனு விரண்டினையோர் தண்டெனவே மதிக்கவரோ.

எ-து. இந்நெல் குறுக்காக-எட்டுக்கொண்டது உத்தமமான மானுங்குலம், அது-இருபத்துநான்குகொண்டது முழம். அது-நான்குகொண்டது-வில். அது-இரண்டுகொண்டது-தண்டம். எ-று.

ஏழு நெற்கொண்டது மத்திமாங்குலம். ஆறு நெற்கொண்டது அதமாங்குலம். இதுவல்லாமல் நெல்லினீளத்தான் மூவித முழமென்க. முழமெனினும் அத்தமெனினு மொக்கும். அரோ-அசை. (௪)

தெண்டமிரண் டாயிரத்தைக் குரோசமெனத் தெளிந்திடுக
கொண்டவிரு குரோசத்தைக் கெவியூதி யெனக்கொள்க
மண்டியநாற் குரோசத்தை யோசனையா மதிக்கமணி
னண்டமொன்றிற் சதகோடி யோசனைவித் தாரமுமே.

எ-து. தண்டம் இரண்டாயிரங்கொண்டது-குரோசம். அது-இரண்டுகொண்டது. கெவியூதி. அக்குரோசம்-நான்குகொண்டது-யோசனை. அந்தயோசனை நூறுகோடிகொண்டது. பிருதிவி தத்துவத்திலுண்டாகிய ஓர் அண்டத்தளவின் விரிவு. எ-று.

வித்தாரமுமென்ற வும்மையா லுயரமு நூறுகோடி யென்க. குரோசம்கூப்பிடுதூரம். கெவியூதி-அரைக்காவதம்.

பூமிமுத லாதயீருகிய வண்டங்கள் போகப்போக அளவேற்ற
மென்பதை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்

முண்டனக்கா யிரகோடி யண்டமுள வாரிக்கு
மெண்டொகையிற் பேதமிலை விரிவுயர்ச்சி யேற்றியுறு
மண்டனிலுந் தசகுணிதம் வாரிக்கு வாரியினு
மொண்டழற்கு முறைத்தமுறை பிரகிருதி முடிவுமுறும்.

எ-து. பிருதிவி தத்துவத்துக்கு ஆயிரகோடி யண்டமுண்டு, அப்பிருதிவிதத்துவத்தைப் பார்க்கிலும் அப்பு தத்துவம் பதின்மடங்குவிரிவு முயர்ச்சியு மேற்றமுண்டு, அவ்வப்பு தத்துவத்தை பார்க்கிலும் தேயு முதல் பிரகிருதி யீருகிய அண்டங்கள் பதின்மடங்கு விரிவுமுயர்ச்சியு மேறியுறும்.

குணிதசத மிராகத்திற கூடுமுனே யதனினுங்
குணிதசதம் வித்தைக்குக் கூடுமுனே யராகத்துங்
குணிதசத நியதிக்குக் கூடுமுனே வித்தையினுங்
குணிதசதங் காலத்து நியதியினுங் கூடிடுமே.

எ-து. முற்கூறிய பிரகிருதியைப்பார்க்கிலும் இராகம் நூறுமடங் குயரமும் விரிவுமேற்றமுண்டு. அவ்வராகத்தைப்பார்க்கிலும் வித்தியாதத்துவ நூறுமடங்கு விரிவுமுயர்ச்சியு மேற்றமு முண்டு அவ்வித்தையைப் பார்க்கிலும் நியதி தத்துவ நூறுமடங்கு விரிவுமுயர்ச்சியு மேற்றமு முண்டு. அந்நியதி தத்துவத்தைப்பார்க்கிலும் காலதத்துவ நூறுமடங்கு விரிவுமுயர்ச்சியும் ஏற்றமு முண்டு. எ-று.

குணிதநியு தாயுதமே கலைக்குமுனிற கூடியிடுங்
குணிதமொரு கோடியென மாயைக்குங் கூடியிடுங்
குணிதமுறுஞ் சுத்தவித்தை கோடியுட னேயுதங்
குணிதவித மிம்முறையி னந்தரந் கூடிடுமே.

எ-து. முற்கூறிய காலத்தைப் பார்க்கிலும் கலாதத்துவ நூற்றொரு பதினாயிரம் விரிவுமுயர்ச்சியுங் கூடும், கலையைப் பற்ற மாயை கோடி மடங்கு கூடும், மாயையைப் பார்க்கிலும் சுத்த வித்தை கோடியே பதினாயிரமடங்கு கூடும், சுத்தவித்தையைப் பார்க்கிலும் இலக்ஷ மதிகம் ஈசுரம், ஈசுரத்தைப் பார்க்கிலும் சாதாக்கியம் இலக்ஷ மதிகம் அதனைப் பற்ற விந்து லக்ஷ மதிகம் இப்படியே யொன்றுக்கொன்று போகப்போக, மேலசி தத்துவ மிப்படி யளவுபட்டதல்ல. ஏ-று.

மேற்பட்டது வியாபகம் கீழ்ப்பட்டது வியாப்பியமெனக் கொள்க.

பிருதிவி யண்டத்தின்வகை யுணர்த்துகின்றார்.

மண்டனக்கா யிரகோடி யண்டமென மதித்தவற்றே
ரண்டமுறு மளவினையு மதனுலக மனைத்தினையுங்
கண்டிடுக முனிவரனே் கழறிடுவங் கற்பார்க்கும்
பண்டைவினைப் பாவமறப் பரலோக பதமுறவே.

எ-று. முனிவனே பிருதிவியி லொருசட்டில் தெங்கங்காய் விளாங் கனி பரப்பினாற்போல ஆயிரகோடி யண்ட முண்டென்று புத்தி பண்ணி அவற்று ளோரண்டத்துக் குண்டான உயரவகலங்களின் பிரமாணங்களையு மதிலுண்டாயிருக்கிற புவனங்களையும் யாஞ்சொல்வாமறிக. இச்சூற் பயன் யாதெனி லிவ்வண்ட வகைகளைச் சொல்லு மாகமத்தை யறிந்தவர்க் குப் பூருவசத்தி லியற்ற கன்மாதிகள் க்ஷயம் பிறந்து சிவசாயுச்சியத்தை யடையும் பொருட்டு. எ-று. (க)

மேலதனைத் தொகுத் திரண்டுசெய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்

வேறு.

தரைக்குக் கீழ்க்கோடி நூறுறு மைம்பது
தரைக்கு மேற்கோடி நூறுறு மைம்பது
தரைகருண் மேருத் தடவரைத் திக்கெலா
முரைந்த வைம்ப தறுங்கடா கத்தொடும்.

எ-து. கீழண்டவோடு தொடங்கிப் பூலோகம்வரையிலு மைம்பதுகோ டியோசனையும், பூலோகத்துக்குமேலண்டகடாகவோடுவரை யைம்பதுகோடி யோசனையும், பூலோகத்தின் மத்தியி லிருக்கு மகாமேருவி னடுவினின்றுங் கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு, வடக்கு இந்நான்கு திசைகளின் அண்டவோட் டின்கனமீறாக வைம்பதைம்பதுகோடி யோசனைதூரமும் பொருந்தும். எ-று.

பொன்மயத்தக டாகப் புறத்திசை
தன்னிற் சாரும் புவனஞ் சதமவை
தன்னி லூற்றுவர் தங்குவ ரீசன்மே
லுன்னி லாறு புரமிரண் டோர்கவே.

எ-து பொற்படிவமாய்ப் பதினாயிரஞ் சூரியப் பிரகாசமாய்க் * குக் குடாண்டம் போன்றிருக்கிற வண்டகடாகப் புறம்பே யிந்திரதிக்கு முத லிய பத்துத் திசையினு மிருக்கிற நூறுபுவனத்திலும் உருத்திரர் நூற்றுவ ரிருப்பர். அவர்கள் புவனத்துக்குமேற் காலாக்கினி ருத்திரர் முதலானோர் புவனமாறு அவற்றிற்கு மேற்புர மிரண்டுண்டு. அவையுணர்வாயாக. எ-று.

அவையாவையெனின் இந்திரதிக்கில் கபாலீசன், அசன், புத்தன், வச்சிரதேகன், பிரமத்தனன், விபூதி, அவ்வியன், சாத்தா, பிநாகி, திரிசோ தியன் என்ற வுருத்திரர்கள் ௰. அக்கினி திக்கில் ஈருத்திரன், உதாசனன், பிங்கலன், காதகன், அயன், சுவலன், தகனன், வெப்புரு, பிரமாந்தகன், க்ஷயாந்தகன் என்ற வுருத்திரர்கள் ௰. எமதிக்கில் யாமியன், மிருத்தியு, அரன், தாதா, விதாதா, கநதிரு, காலன், தன்மன், சங்யோத்தர், வியோக்கி ருதன் என்ற வுருத்திரர்கள் ௰. நிருதிதிக்கில் நிருதி, மாரணன், அரந்தா, குருரதிருட்டி, பயாந்தகன், ஊர்த்துவகாயன், விரூபாக்ஷன், தூமிரு, லோகி

*குக்குடாண்டம் -கோழிமுட்டை.

தன், தெங்கிருட்டிருணன் என்ற வுருத்திரர்கள் ம வருணதிக்கில் பலன், அதிபலன், பாசத்தன், மகாபெலன், சுவேதா, செயபத்திரன், திர்க்கவாகு, செலாந்தகன், வடவாமுகன், தீமான் என்ற வுருத்திரர்கள் ம வாயுதிக்கில சீக்கிரன், லகு, வாயுவேகன், தீக்ஷணன், சூக்குமன், க்ஷயாந்தகன், பஞ்சாந்தகன், பஞ்சசிகன, கபர்த்தி, மேகவாகனன், என்ற வருத்திராகள் ம. குபேர்திக்கில நிதீசன், ரூபவான், தன்னியன், சௌமியன், சௌமியதேகன், பிரமத்தனன், சுப்பிரகடன், பிரகாசன், இலக்குமிவரன், சோமேசன் என்ற வுருத்திராகள் ம ஈசானதிக்கில் வியாத்தியாதீபன், ஞானபுகன், சருவன், வேதபாரகன், மாச்திருவிருத்தன், பிங்கலாக்ஷன், பெலிப்பிரியன், சருசருவவிததிபாதிபன், தாதா என்ற வருத்திரர்கள் ம அண்டகடாகவோட்டுக்குக் கீழே விட்டுணுதிக்கில் அனந்தன், பாலகன், வீரன், பாதாளாதிபதி, விபு, இடபத்துவசன், உக்கிரன், சுப்பிரன், உலோகிதன், சருவன் என்ற வுருத்திரர்கள் ம. அண்டகடாகத்தின் மேலே பிரமதிக்கில் சம்பு, விபு, கணுத்தியக்ஷன், திரியக்ஷன், திரிதேசகவாதகன், சன்வாகன், விவாகன், நபன், லிபசு, விலக்ஷணன் என்ற வுருத்திரர்கள் ம. ஆகிய விநத நூற்றுவரும் இந்திராதியரான வுலோக பாலர் பலதையு மடக்கி யவர்களவர்களாற் பூசிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். இவர்கள் புவனம் ௱ காலாக்கினி, கூர்மாண்டர், ஆடகேசுரர், பிரமன், விட்டுணு, உருத்திரன், இவர்கள் புவனம் ௬. அண்டகடாகத்துக்கு மேலே சூக்குமப் பிருதிவியில் பத்திரகாளி, வீரபத்திரர் இவர்கள் புவனம் உ ஆகப் பிருதிவி தத்துவத்திற் புவனம் நூற்றெட்டெனக. (௰௧)

கீழ் அண்டகடாகத்தினளவுங், காலாக்கினி யருத்திரர்
மனைமுதலிய வுண்மையு மூன்றுசெய்யுளா லுணாத்துகின்ருர்.

வேறு.

அண்டகடா கதனமுண் டொருகோடி யோசனையுட்
கண்டிடுக காலாக்கி யுருத்திரர்க்குக் கனகமனை
யுண்டதற்குண் ணதங்கோடி யோசனையி னாறுகோடி
மண்டியமெய்ப் பகழற்கொழுந்தைந்து கோடியுநூம வளர்புகையும்.

எ-து. கீழண்டகடாகத்தினுடைய கனமொருகோடி யோசனை, அவ்வண்ட கடாகத்தினுள் காலாக்கினி யுருத்திரர்க்கு கனக மயமான வாலையங் கோடியோசனை, அவருடைய திருமேனியி லக்கினிச்சுவாலை பத்துக் கோடி யோசனை, அச் சுவாலையிற் புகைபைந்துகோடி யோசனையுண்டு.

யோசனையா யிரமனையு ளரியணையி னுபராந்தான்
யோசனையி ராயிரமென் றதன்விரிவை யுணர்ந்திடுக
தேகமுடைய காலாங்கி யுருத்திரர்தந் திருமேனி
யோசனையு மொண்டமுல லயுதமென வுன்னுகவே.

எ-து. காலாக்கினி ருத்திரருடைய வாலயத்தினிருக்குஞ் சிங்காதனத்தினுயரம ஆயிரம்யோசனை, அச் சிங்காதனத்தின் விததாரம் இரண்டா

யிர யோசனையென்க. பிரகாசத்தையுடைய அக் காலாக்கினி ருத்திர நாய ஞர் திருமேனியின் உயரம் பதினாயிரம்யோசனை அக்கினி சொரூபமாயிருக் குமென் றறிவாயாக. எ-து. (௰௩)

தரித்துடையர் வலக்கரந்திற் றயங்கொளிவாட் சரத்தினையும்
பரித்துடைய விடக்கரத்திற் பலகையினைந் தனுவினையு
முருத்திரர்க ளொருபதின்ம ருறைவரவ ருழையவர்போ
லுருத்திரர்க ளொவ்வொருவாக் கொருகோடி பரிச்சிதமே.

எ-து. அக் காலாக்கினி ருத்திரதேவ நாயனுர் வலக்கையின்மிக வும் பிரகாசத்தையுடைய வாளும் அம்பும், இடக்கையில் கட்கமும் வில் லுந் தரித்திருப்பர். இக் காலாக்கினி ருத்திரதேவ நாயனரைச் சூழ்ந்த வரைப்போ லுருத்திரர்கள் பதின்மரிருப்பர். அவரைச் சேவித்திருக்கிற பதின்மரையு மொவ்வொருவரை ஒவ்வொருகோடி யுருத்திரர்கள் பரிவார மாகச் சூழச் சேவித்திருப்பர்கள். எ-று.

ஆகக் கடாகங்கூடக் காலாக்கினி ருத்திரர் புவனம் பதினேழுகோ டியுண்டென்க (௰௪)

அப்புவனத்தின்மேல் நரகங்களினளவை மூன்று
செய்யுளாலுணர்த்துகின்றார்.

இனையபுரி மிசைநிரய மெழுநான்கு கோடியுறு
நினையினவை யெழுநான்கு நிலமடமே யெனநிலவுந்
துனியுறுவ ரவைதம்மிற் றுரிசறவற் றினுக்களவு
முனிலிருநூ றாயிரமு முப்பஃது கோடியுமே.

எ-து. இக்காலாக்கினி ருத்திர புவனத்துக்கு மேலே யிருபத்தெ ட்டுக்கோடி நரகமிருக்கும், இந்நரக புவனத்தை விசாரித்தறியுமிடத்து ஒன் றின்மே லொன்ருக விருபத்தெட்டுத் தளமாகக் கட்டின மனைபோன்றிருக் கும், அதில் அதிபாதக முதலிய பாவபேதங்களைப் புரிந்தவர்கள் கிடந்து வேதனை யுறுவார்கள், அந்நரகங்களினளவு விசாரிக்குமிடத்து முப்பதுகோ டியே இரண்டு நூறாயிரம்யோசனை யுயரமாம். எ-று. (௰௫)

இடையிடையிற் படிகளைக்கும் படுகுழிக்கு மிடைவெளிக்கும்
படுமுயா மவற்றடங்கும் படிகளைகட் களவதிக
மிடையிடையிற் குழியாழ மிலக்கமிடை வெளிதானும்
புடைவிரிவு மண்டகடா கத்துடனே பொருந்திடுமே.

எ-து. முற்கூறிய முப்பதுகோடியே இரண்டு நூறாயிரம் யோசனை யுயரத்துள் நடுவேநடுவேயிருக்கிற விருப்புமயத்தா லுண்டாகிய புடங்களும் நரகக் குழிகளி னாழங்களும், அவற்றின் மேலேயிருக்கிற இடைவெளி களின் உயரமுமடங்கும், அவற்றி னிடையிலிருக்கிற புடங்களுக் களவ திகமாயிருக்கும், இடையிடையில் நரகக்குழிகளினாழம் நூறாயிரம் யோசனை

யாம் அந்நந்த நரகக்குழிகளுக்கு மேலேயிருக்கிற ஒவ்வொரு இடைவெளி யுயரமும் நூறாயிரம் யோசனையாம், அந்தந்த நரகங்களின்புடை விரிவுகளை விசாரிக்குமிடத்து நாலுதிக்கு மண்டகடாகத்துடன் பொருந்தும் எ-று

புடமிருபது மயமிருபத் தொன்பதாள் புடமோவ்வொன்
றிடைவுமொரு கோடியு நூற்றைமபதின் யிரங் காது
மிடமுறுமென் ணூயிர்மு மறு நூறு மிருபஃ து
மடியகளறு புடத்துயரச்சிய தீக்மிருபஃ தாமே

எ-று. முற்கூறிய புடங்களிருபத் தொன்ப திருப்புமயமாயிருக்கும், ஒவ்வொரு புடச்சிறையாங் கோடியே நூற்றைம்பதெண்ணாயிரத் தறுநூற்றிருபது யோசனையென்க அப்புடங்களி னுயரத்தைப் பார்க்கிலு மெல்லாவற்றிற்கு மடியிற் பொருந்திய புடத்துயர மிருபதினாயிரம் யோசனை அதிகமுளதென்க எ-று (௰௭)

அந்நரகத்தின் மேலிடைவெளியுங் கூர்மாண்டர் புவனமும்,
அவர்தன்மையு மூன்றுசெய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்

நிரையமிசை நிராலம்பந் தாச்சிமிரை பரிலக்கம்
முறைசெய்த நிராலம்பந் தாச்சிமிரை யோரிலக்கம்
வரையவொரு கோடியுறு மண்ணவற்றுட் கீழ்பாகங்
கரியவிரும் பிடைப்பாக மேல்பாகங் கனகமயம்.

எ-து. இவ்வாறு கூறிய வெல்லா நரகத்துக்குமேல் வெளிமும்பதி னுயிரமுயரம். அவ் வெளிக்குமேல் நூறாயிரங் குறையக் கோடி யோசனையுயரங் கூர்மாண்ட புவனம், கீழ்பாகம் மண்ணாகியு நடுப்பாக மிரும்பாகியு மேற்பாகங் கனகமாகியும் பொருந்தும். எ-று. (௰௮)

மேலையபாற் கனகபுரி விற்றிருப்பர் கூர்மாண்டர்
காலவழ லரவியுருந் தாளமுக மழுவுங்கைக்
கோலமுறு வட்டவிழி கொண்டுடைய ரவர்தம்மைப்
போலுமுருந் சிரர்பலரும் புடைபடைவர் யேத்திசைந்தே.

எ-று. மேலாயிருக்கிற கனகபூமியிலே நரகத்துக் கதிபராகிய கூர்மாண்ட தேவநாயனார் பிரளய காலாக்கினியும் பிரளயகாலாதித்தியனும் போன்ற திருவுருவும், கறுப்பாகிய முகமுமுடையராய் எழுந்தருளியிருப்பர், அவரைச் சூழ்ந்தவரைப்போன் றிருக்கிற வுருத்திரர் அநேக ரவரைத்தோத்திரஞ் செய்து சேவித்திருப்பார்கள். எ-று.

மழுவுமென்ற உம்மையால் வலக்கைகளில் மழுவன்றி யம்பையுமிடக்கைகளில். வில்லையும் பலகையையும் பயங்கரமாய்த் தோன்றிய வீரப்பல்லையு முடையரென்க. (௰௯)

பிணைவிழியார் துணைமுலையார் பிடிநடையார் துடியிடையார்
பணையனதோ ளிணையிளையார் பலர்பரவப் பதமொழியாற்

றிணைமு ருமா கணமுறையிற் செறியவார் கூர்மாண்டர்
எணமுடையார் கணமடையா ரிடர்நிரயத் திறையவரே.

எ-று. பிணைவிழி முதலிய வறப்புகளையுடையாராகிய கன்னியர்கள் பலர் பததசையுடைய வுரைகளாற் ரேத்திரஞ்செய்யத் திண்முற்ற பெரிய கணங்கள் தாந்தாம் நிற்குமுறைமையிலே செறிந்துநின்று சேவிக்க, அக்கூர்மாண்ட தேவர் எண்ணமுடையாராகிக் கணப்பொழுதுந் துயரத்தையடையாராகி யந்நரகங்களுக்கு அதிபதியாயிருப்பர் எ-று. (உ௰)

அக்கூர்மாண்ட புவனத்துக்கு மேலுள்ள விடைவெளியும்,
பாதாளங்களின் றன்மையு மாறுசெய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

உரைந்தபுரி மிசைவெளிநா னொன்பதினா றாயிரமாந்
தெரிந்தநன்மே லாபாத பாதாள திரகதநைந்
தரிதிடுந பத்திலகக மெனவடிவந தமனியமே
பரித்தவிரி வயுதமிடை வெளிநூறு மந்தன் படிநதே.

எ-று. இவ்வாறு சொல்லிய கூர்மாண்ட புவனத்துக்கு மேலிடைவெளியொன்பது நூறாயிரம் யோசனை யுயரம், இவ் விடைவெளியின்மேற் பொன்மயமாயிருக்கிற ஆபாத பாதாளதந்தி னுன்னதத்தைப் பத்து நூறாயிரம்யோசனை யெனவறிக. இதற்குமேலிடை வெளியின் பரப்புப்பதினாயிரம் யோசனை அதனுயரமும் பதினாயிரம்யோசனை எ-று. (உக)

பொருந்துமது முப்பாகம் பூருவத்திற் றயித்தியரோ
யிருந்திடுவர் நாகேச ரிடைப்பாலிற் பச்சிமத்தில்,
வரந்திகழும் வாளரக்கர் மற்றையபா தலந்தோறும்
பரந்திடுமிப் படிபாகம் வெளியுயரம் பரப்பெல்லாம்.

எ-று அப் பாதாளம் மூன்று கண்டமாயிருக்கும் அதில் கீழ்ப்பாகத்திற், சங்குகர்ணியென்னும் பெயரையுடைய அசுரனிருப்பன், நடுப்பாகத்திற், குளிகனென்னும் பெயரையுடைய நாகராசனிருப்பன், மேற்பாகத்தில் சிறந்த பிரகாசத்தையுடைய விகடனென்னு மிராக்கதனிருப்பன், இப்படியே மற்றைப் பாதாளங்கடோறும் மூன்று பாகமுமதிலிருக்கிறவதிபதிகளு மப்பாதாளங்களின் விரிவுயரமும். எ-று.

இனி பத்மதல பாதாளமுதலிய ஆறு பாதாளங்கடோறு மொவ்வொன்றில் மூன்று கண்டத்திலிருப்பவர்கள் யாவரெனில், பிரகலாதரன், சுபாலகன், கற்கந்துகன், பராணக்கன், பிருதற்கர்ப்பன், பலி எனத்தயித்தியர்களறுவர், வாசுகி, கம்பலன், கார்க்கோடகன். காளாங்கன், தூர்சதெரிதன, தட்சகன், என நாகராசர்களறுவர். உலோகிதாக்ஷன், யமன், விகடனன், கராளன், நிருகாபின், பிங்கலன், என இராக்கதரறுவர். இவ்வதிபதிகள் பதினெண்மரும் அம்முறையே யிருப்பரென்க. இதுவலலாமல் ஒரு கண்டத்துக்கு மும்மூன்று பெயராக மூன்று கண்டத்துக்கு மொன்பதின்மருண்டென்க, ஏனையவு மிவ்வாறு காண்க. (உஉ)

அதன்மீது பதுமவொளி பத்மதல மெனவறிக
வதன்மீநிந் திரநீல நிதல தல மெனவறிக
வதன்மேற்புச பராகச் சுதல தல மெனவறிக
வதன்மீது வெள்ளிமய மாதலமென் றறிகவரோ.

எ-து. அப்பாதாளத்துக்கு மேல் பத்மதலபாதாளம் பத்மாக்கிரம்போன்றிருக்கும். அதற்குமேல் நிதலதலமென்னும் பாதாளம் இந்திரநீல நிறம் போன்றிருக்கும் அதற்குமேல் சுதலதல மென்னும் பாதாள புட்பராகநிறம் போன்றிருக்கும். அதற்குமேல் மகாதலபாதாளம் வெள்ளிமயமா யிருக்குமென்க. (௨௪)

அதன்மீது ரசாதலத்தை முத்தொளியென் றறிந்திடுக
வதன்மீது பாதாள நவமணிபோ லெனவறிக
வதன்முடிவுட் கன்னியர்க ளெண்ணூறு பிரவருள
ரதன்மேலே பத்திலக்க மிராலயப மாயிடுமே.

எ-து. அதற்குமேல் ரசாதல பாதாளம் முத்தினது பிரகாசம்போன்றிருக்கும், அதற்குமேல் பாதாளம் நவரத்னப் பிரபைபோன்றிருக்கும், அப்பாதாளத்தின் முடிவிலெண்ணூறுயிர நாககன்னியாக ளிருப்பாகள், அப்பாதாளத்தின் மேலிருக்கு மிடைவெளி பத்திலக்க-யோசனையாம். எ-று.

மயிலனையார் சாயலினுன் மானனையார் விழியதனுற்
குயிலனையார் மொழியதனுற் கொடியனையா ரிடையதனுற
சயிலனையார் முலையதனுற தளவனையா ரிளநகையால்
வெயிலனையா ருடலொளியாற் பாதாள விலாசினிமார்.

எ-து:- வெளி. சயிலம் எ-து ஈறுகெட்டு நின்றது, தளவ - முல்லையரும்பு. (௨௫)

சுரிகுழலா ரரிகுழலா சுவைமொழியா ரவைமொழியார்
வரிவளையா ருருவளையார் மதர்விழியா ரிதர்விழியார்
உருவுடையார் குருவுடையா ரொளிநகையா ரெளிநகையார்
அருகிடையார் பருகிடையா ராடகர்த்த ளமதுவே.

எ-து சுருண்ட குழலினை யுடையார் அரிந்த குழலோசைபோன்ற வினிமையான மொழிகளை யுடையார், குற்றங்களை யொருகாலுஞ் சொல்லாதவர்; வரியாகிய வளையினை யுடையார், உருவ் மொருகாலும் வளையாதவர், மதர்த்த விழியினை யுடையார் இதர பதார்த்தத்தைப் பாராதார், அழகான வுருவத்தை யுடையார், மிகுந்த பாரத்தக் குறையாதவர், ஒளியாகிய நகையினை யுடையார், ஊழியத்தில் தெள்ளிதாகிய கையை யுடையார், சுருங்கிய விடையினை யுடையார், ஆடகேசுரர் பாதமலர்த் தேனைப் பருகுதற்கிடையாதவர், மேற்கூறிய நாககன்னியர்களாகிய பாதாள விலாசினிமார்.

ஆடகேசுர புவன முணர்த்துகின்றார்

அதலமேமேல் நவகோடி யாடகேசர நாயகாபுரியான்
புதுமைநெடும் பனையொன்றா யோசனையா யிலட்சுகளிற
கதமுடைய நயிர்நியர்கள் கட்டரவர் வெட்டரககர்
விதிமுறையிற் பரம்பணிய வீற்றிருப்பா ராடகரே.

எ-து. அப்பாதாளங்கட்குமேலே யாடகேசா புவன மொன்பது நூறாயிரம் யோசனை, அதிலாடகேசுரர்க்குப் புதுமையே கொடுக்குஞ் செர்ன்னமயமாயிருக்கிற வீடு ஆயிரம் யோசனை யுயரமா யிருக்கும், அதிலே கோபத்தையுடைய அசுரர்களாலும், விடத்தை யுடைய நாககர்களாலும் வெட்டிமையையுடைய வரக்கர்களாலு மத்திமையுடைய பெ ருந் சுரபேதங்களாற் றோத்திரஞ் செய்து விதிப்படி நமஸ்காரம்பண்ண வீற்றிருப்பராடகேசுரர்

அதன்மேற் பூமியினளவு முன் றொகுத்ததைப் பூமிவரை முடித்து முணர்த்துகின்றார்.

அப்பரியின் மீசைத்தராக வவனிகளே யொருகோடி
யொப்பரிய நடாககளே யொருகோடி முந்நாக
விடபுவனி யிருந்த வேமேபோன் றொருங்கோடி
நப்பறவே யோசனையின் றொகைமுறையி னறிகவரோ

எ-து அவ்வாடகேசுரர் புவனத்துக்குமேற பூமியினுடைய கனங் கோடியோசனை, முற்கூறிய அண்டகடாகமுத லிப்பூமியிருக்கத் தவமியாறிந் தொகையினுலடைவி லைப்பதுகோடி யோசனையாம்' எ-று

அவை - அண்டகடாக வோட்டின் கனம் ஒருகோடி அதற்குமேற் காலாக்கினி ருத்திரர் கனகமயே யொருகோடி, அவருடைய திருமேனிச சுவாலை பத்துநூறுகோடி, அச்சுவாலையின் புகையைந்துகோடி, பப்பதினே ழுகோடி, அதறகுமேல் நரக புப்பத்தேகோடியே யிரண்டு நூருயிரம், அதற்குமே லிடைவெளியாகிப் நிராலம்ப முப்பதினுயிரம், அதற்குமேற் கூர்மாண்ட புவனந் தொண்ணூற்றொன்பதுநூறுயிரம்,அதற்குமேலிடைவெளி யொன்பதுநூறுயிரம், ஆக முப்பத்தொருகோடியே பத்துலக்ஷத்து முப்பதினுயிம். அதற்குமேல் ஆபாத பாதாளம் பத்துலட்சம், அதற்குமே லிடைவெளி பதினுயிரம், அதற்குமேற் பதயவொளிபாதாளம் பத்துலட்சம், அதற்குமே லிடைவெளி பதினுயிரம், அதற்குமே லிந்திரநீல நிதலதலம் பத்துலட்சம், அதற்குமே லிடைவெளி பதினுயிரம், அதற்குமேற் புட்பாககபலதலம் பத்துலட்சம், அதற்குமே லிடைவெளி பதினுயிரம், அதற்குமேல் வெள்ளி மயமகாதலம் பத்துலட்சம், அதற்குமே லிடைவெளி பதினுயிரம், அதற்குமேல் முத்தினொளிபோன்ற ரசாதலம பத்துலட்சம், அதற்குமேலிடைவெளி பதினுயிரம், அதற்குமேல நவமணிபோன்ற பாதாளம் பத்துலட்சம், அதற்குமே லிடைவெளி பதினுயிரம், அதறகுமேல் நிராலம்பம் பத்துலட்சம், அதற்குமேல் ஆடகேசுரர்புரி யொன்பதுலட்சம், ஆக எண்பத்தொன்

பதுலட்சத் தெழுபதினாயிரம், அதற்குமேல் பூமியின் கனம் ஒருகோடி, ஆக அண்டகடாசமுதலிப் பூமிவரை யைம்பதுகோடி யென்க. (உஅ)

பாதாளவதிபதியும் பிலத்துவாரவளவு முணர்த்துகின்றார்.

பாதாளப் பில்வழிகளும் பாதாள மேழினுக்கு
மாதார மதிபதியு மாடகநா யகனாமே
பாதாளப் பிலவகலம் யோசனையா யிரம்பகரிற்
பாதாள முதனிரய மிறுதியினும் படாநதுமே.

எ-து ஆடகேசுரநாயனார் பாதாளத்துக்கும் பிலத்துவாரத்துக்கு மாதாரமா யதிபதியுமா யெழுந்தருளி யிருப்பர், அப் பிலத்துவாரத்தின் வட்டமாகிய அகலத்தைச் சொல்லின் ஆயிரம் யோசனையாம், அப் பிலத்துவாரம் பாதாளமுதல் நிரய மிறுதிவுஞ் செல்லும் எ-று.

பொன்மயமா யிருக்கிற பாதாளத்துக் கதிபதியாகையால் ஆடகேசுரரெனப் பெயர் கூறினார். (உகூ)

இனி யிப்பூமியினளவு மேருவின் றன்மையும் ஐந்து
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

அறைந்தாஞ் சொன் முறையுறவே பிரமாண்டத் ததோபாகஞ்
சிறந்தபெரு வரையுடனுஞ் செடிந்த வுறுப்புடனு
மறைந்திடுவா மிந்நிடுக வவனிதலத் தகலமுமெண்
ணின்றந்தச கோடிநடு மேருவுற நிலவிடுமே.

எ-து. முன்னிலேனே யிப்படி மேலே யிருக்கிற பூமி முடிவாகப் பிரமாண்டத்தின் கீழ்ப்பாகத்தினுடைய சொரூபத்தை யொழுங்குபடச் சொன்னோம், இனி யுனக்குச் சிறப்பை யுடைத்தாய் பூலோகத்தி னடுவே யிருக்கு மகாமேருவையு மட்டகுலபருவதங்களையு நவகண்ட முதலியவற்றையுஞ் சொல்வோ மறிக, அப் பூலோக மெவ்வள வகலமென்னி னூறுகோடியோசனையா யிருக்கும், மக்கட்கு நாபி நடுவானாற்போல விப் பூமிக்குநடுவே மகாமேருநிற்கும். எ-று.

நூறுகோடியிற் குறைவில்லாமையா லெண்ணிறைந்ததெனச் சிறப்பித்தார். (௩௰)

பாதலத்தின் மிசைத்தாதிப் படிகடலைப் புடையுடுத்து
பூதலநதி னடுநிலவும் பொன்னசலம் யோசனைதான்
பாதலத்தின் பதினாறாயிர முறவே படிந்தழுந்தி
மீதலத்து மவைகுறைந்த நியுதமுற விளங்கிடுமே.

எ-து. பொன்மயமான அம்மகாமேருவானது முற்கூறிய பாதாளத்துக்கு மேலாகி யேழுசமுத்திரங்களாலுஞ் சூழப்பட்ட பூமியினடுவே பொருந்திப் பூமிக்குக் கீழ்ப் பதினாறாயிரம் யோசனையளவு புதைந்து பூமிக்குமேல் எண்பத்தினாலாயிரம் யோசனை யுயரம் விளங்கும் எ-று.

கீழ்முதல் மேல்வரை நூறாயிரம் யோசனை யுயர மென்க. (௩௧)

அடியகலம் பதினாறு யிரமாகு மவற்றிரட்டி
முடியகலப் பதுமமலர்ப் பொருட்டினைப்போன் முற்றியுறும்
புடைபரந்த மேகலைபு மிடைமூன்று பொருந்தியிடும்
முடிவிடத்து மேகலையிற் பலசிகர முளைத்தனவே.

எ-து அம்மகாமேருவி னடிவிரிவு பதினாறாயிரம் யோசனை, அதனு னி விரிவு முப்பத்திராயிரம் யோசனை, அது எவ்வாறெனின் தாமரைக காய்போ லடிசிறுத்து நுனிவிரிந்து முடிவுபெறும், அதன் புடையி லொன் றுக்கொன்று விரிவு அதிகமாய் மூன்றுமேகலைபொருந்தும்,அவற்றுள் நுனி மேகலையில் பலகொடுமுடி முளைத்துண்டாயின. எ-று.

அவை வருமாறு - மேருவினடியில் அந்தராளம் இருபத் தையாயிரம் யோசனையுயரம் அதற்குமேல் முதனமேகலையி னுயரமூவாயிரம் யோசனை. அதன் புடைவிரிவு பதினாயிரம் யோசனை. அதன்மேலிரண்டாம் அந்தராள மிருபத்தையாயிரம யோசனையுயரம். அதனமே லிரண்டாமேகலை மூவாயி ரம் யோசனையுயரம் அதன் புடைவிரிவு பதினாலாயிரம், அதற்குமேல மூ ன்றும் அந்தராள மிருபதைதையாயிரம் யோசனையுயரம் அதற்குமேல் மூன் றுமேகலையுயரம் மூவாயிரம்யோசனை, அதன் புடைவிரிவு பதினெண்ணாயி ரம் யோசனை, ஆகமேகலை மூனறுக்கு மந்தராள மூன்றுக்கும் உயரமெண்ப த்தினாலாயிரம் யோசனை யுயரமெனககொள்க. பல கொடுமுடிகளாவன-கிழ ககு முதல் அமராவதி முதலிய வெட்டுக் கொடுமுடிகளு மவ்வெட்டுக் கொ டுமுடிகளி னிடையிடையில் தேவகன்னிகைகள் முதலானோ வசிக்கக் கா மவதி முதலிய கொடுமுடிக ளிருபதிரண்டும் விளஙகுமெனக விரிக்கில் ஆயிரங் கொடுமுடியுண்டெனக. (௩௨)

இந்திரனை முதலாய வெண்டிசைபபா லருமவற்றிற்
றந்தமக்குத் தக்கதிசைக் கொடுமுடியிற் றங்கிடுவ
ரந்தவரை யெட்டினுக்கு நடுவாய வணியுறவே
முந்திமுளைத் தெழுசிகர மூன்றுளவே மூவர்க்கும்.

எ-து இநதிரன் முதலிய வெட்டுத் திக்குப்பாலருந் தத்தமக்கேற்ற திசைக் கொடுமுடிகளி லிருப்பார்கள், அககொடுமுடி யெட்டுக்கு நடுவிலழ குபெறத் திருவிளையாட்டு நிமித்தமாகப் பிரமவிட்டுணு ருத்திரர்கள் மூவ ர்க்கு மாதியிற்றோன்றிய மூன்று கொடுமுடிகளுண்டு. எ-று.

இதன்வகை கிழக்கு முதலாக அமராவதியிலிந்திரனுந், தேசோவதி யில்-அக்கினியும், சம்யமனியில் எமனும், கிருட்டிணாங்காரவதியில் - நிருதி யும், சுததவதியில்-வருணனும், கெந்தவதியில் வாயுவும், மகோதயப்புரியில் சோமனும், எசோவதியில்-ஈசானனு மிருப்பரெனக. எண்டிசைப்பாலரு மென்றவும்மையால் அமராவதிக்குத தெற்குக் காமவதியில் தேவகன்னிகை களும், அதற்குத் தெற்கு சொன்னபுரியில் சித்தவதிகளும், அதற்குத் தெற் கு அம்சுமதியில் சூரியர் பன்னிருவரும், அதற்குமேற்கு-சுமாவதியில் சாத்

தியசாதிகளும், முற்கூறிய அக்கினிதிக்கின் மேற்கு இரேவதிபுரியில் விசுவக்கன்னியர்களு முற்கூறிய சம்யமனிக்கு மேற்கு மாதிருநந்தாபுரியில் சத்தமாதரும், அதற்கு மேற்கு உரோகிணைபுரியில் உருத்திரரும், அதற்மேற்கு குண்வதிபுரியில் எமனுக்குப் பரிவாரமான ரூலத்தைத் தரித்த சததிகளும், அதற்குமேற்கு பிங்கலபுரியில் மகாதேவன்-சிவோத்தமன், உருத்திரன், சங்கரன், நீலலோகிதன், ஈசானன், விசயன், பீமன், தேவதேவன், பவோற்பவன், கபாலீசன் ஆகிய ஏகாதசவுருத்திரர்களும் முறகூறிய நிருதிக்கு வடக்குக்கிருட்டிணவதியில் பசாசுகளும் அதற்கு வடக்குசைமையென்னும் புரியில் மித்திரதேவர்களும், அதற்கு வடக்கு சித்தவதியில் வித்தியாதரர்களும், அதற்கு வடக்கு சித்தபுரியில்கின்னரரும், வாயுவுக்குக் கிழக்கு காந்தாரிபுரியில் சித்திர ரதனென்னுங் கந்தருவனும், அதற்குக் கிழக்கு சித்திரபுரியில்தும்புரு நாரதரும், அதற்குக் கிழக்கு பிரமதபுரியில் குய்யகசாதிகளும்; சோமனுக்குக் கிழக்கு சித்திரவதி புரியில் குபேரனும், அதற்குக் கிழக்கு குபை புரியில் தன்மதேவர்களும், அதற்குக்கிழக்கு சிததிபுரை புரியில் மாயனும், ஈசானனுக்குத் தெற்கு பரமபுரியில் பிரமனும், அதற்குத் தெற்குகாமசுகாவதியில் அசுவனிதேவர்களும், அதற்குத தெற்கு மாமேகபுரியில் விநாயகரு மிருப்பாரென்க. இப்புரிகளிருபத்திரண்டும், முற்கூறிய அமராவதி முதலிய புரிகள் எட்டும் கூடிமுப்பதாயின. மேமேகலை யிரண்டினுள்ளுஞ் சித்திர கந்தருவ தேவர்களிருப்பரெனக்கொள்க. (௩௩)

தடவரையி னடுவெச்சி கரின்முனைந்த சிகரத்தின்
வடிவுடைய மனோவதிதான் மலரயன்வாழ் புரியதற்குக்
குடதிசையிற் கொடுமுடியில் வைகுந்தங் கோவிந்தன்
இடமவடபாற் குணதிசையி லெசோவதிசங் கரர்தடமே.

எ-து. அம்மகாமேருவி னடுவே பதினாயிரம் யோசனை விரிவையுமுயரத்தையு முடைததாய் எல்லா இரத்தினங்களாலும் விளங்குவதா யெல்லாப் போகங்களுடனுங் கூடிய மனோவதி புரிக்கு மேற்குப் பதினாலாயிரம் யோசனை விரிவையு முயரத்தையு முடைத்தாய் எல்லா இரத்னங்களாலும் விளங்குவதாயெல்லாப் போகங்களுடனும் வைகுந்தமென்னுங் கொடுமுடியில் மகாவிட்டுணு விருப்பர் அம்மனோவதிக் கீசானதிசையி லிருபதினாயிரம் யோசனை விரிவையு முயரத்தையு முடைத்தாய் வெள்ளிமயமாய் எசோவதியென்னும் பெயர்பெற்றிருக்குங் கொடுமுடியில் ஸ்ரீகண்ட பரமேசனெழுந்தருளி யிருப்பன். எ-று.

எசோவதி யெனினுஞ் சோதிகிரி யெனினு மொக்கும். அச்சிகரத்தைச் சூழ நந்தி முதலிய அட்டகணங்களுஞ் சூழ்ந்திருப்பாரென்க. (௩௪)

மேருவைச் சுற்றிய திசை நான்கினு முள்ள மலை
முதலியவற்றை நான்கு செய்யுளா
லுணர்த்துகின்றார்.

இத்தகைய தடவரையி னடிவாரத் தெல்லைதனி
லத்திரிதான் பூருவத்தின் மந்தரமொன் றழுந்தியுறு

மந்திரநா னுயர்கந்த மாதனந்தென் றிசையமரு
மந்திரநான் பச்சிமத்தின் விபுலமுறு மழகுறவே.

எ-து. இவ்வாறு கூறிய மகாமேருவின் அடிவாரம் நான்கு திக்கிலும் அம்மகாமேருவுக்கு ஆதாரமாக விட்கம்பச்சயிலம் நாலுண்டு. அவையாவன கிழக்குத்திசையி லைம்பதினாயிரம் யோசனை யுயரமான மந்தர பருவதஞ் சுவேத நிறமாய்ப் பூமிக்கு ளெண்ணாயிரம் யோசனையும் மேலே நாற்பத்திராயிரம் யோசனை யுயரமு முடைத்தா யிருக்கும் அவ்வளவுடன் தென்றிசையிற் கனகமயமான கந்தமாதனகிரி நிற்கும், அவ்வளவுடன் பொருந்தி நீலநிறம் போன்று மேற்றிசையில் விபுலகிரி நிற்கும். எ-று. (௫௫)

உத்தரத்திற் பாருசுவ வத்திரியொன் றுற்றுமூன்றும்
வைத்தவரை முறையுறவே மாவொருநான் கமருமவை
யுத்தமத்த கதம்பமுத லுயர்நாவ லொளிர்போதி
மொய்த்துறப் பத்திரமொளிரு முதுமரமென் மொழிப்பொருளே.

எ-து. முற்கூறிய வளவுடன் வடதிசையில் மாதளைவித்து நிறம் போல பாருசுவகிரி நிற்கும், அக்கிரி நாலி லொவ்வொரு கிரியின் அடியகல மெண்ணாயிரம் யோசனையு மேலகலம் பதினாயிரம்யோசனையுயரமுமா யிருக்கும் அம்மலைபுச்சிகளில் நாலு தருக்க ணிற்கும், அவையாவன கிழக்குமுத லுத்தமமாகிய வுயர்ச்சியையுடைய கடம்பு, நாவல், அரசு, நெருங்கிப் பிரகாசத்தை யுடைத்தாய்த் தளிர்த்த ஆலமரம். எ-று.

அவைகளினுயர மொவ்வொன்றுக்கு ஆயிரம் யோசனை. அவைகளின் சாகைக ளைஞ்ஞூறு யோசனை யுயரம் பூக்கள் குடம்போலவும், பழம் யானை போலவும் பழுத்துதிருமென்க. (௫௬)

குணதிசையி லருணமெனுங் குளநிலவுந் தடவரைக்கீழ்
மணமலியு மானதமுந் தென்றிசையின் வாய்ந்துளது
தணமருவுஞ் சீதோதம் பச்சிமத்திற் றங்கியுறு
முணவினிய மாமடுவும் வடதிசையி னுற்றிடுமே.

எ-து. கிழக்கில் மந்தர மலையடிவாரத்தில் அருணமென்னுங் குளம் பொருந்தும். அதிற் கடப்பம்பழச் சாற்றினின்றும் - ஆறுகள் புறப்பட்டுக் கீழ்திசையிற் பாயும். தென்றிசையில் கந்தமாதன மலையடிவாரத்திற் கந்தமலிந்து விளங்கும் மானசசரசென்னுங் குளம்பொருந்தும். அதில் நாவற்பழச் சாறுவிழுந்து தெற்கே மேருவைச் சூழப்பாயும் மேற்றிசையில் விபுல மலையடிவாரத்திற் குளிர்ச்சிபொருந்துகின்ற சீதோதமென்னுங் குளம்பொருந்தும் அதில் அரசமரம் பொருந்திநின்று பால்முதலிய பஞ்சதாரையாகப் பொருந்தி மேற்றிசையிற் பாயும், வடதிசையிற் பாருசுவமலையடிவாரத்திற் புசித்தற்கினிதாகிய மகாமடுவென்னுங்குளம் பொருந்தும். அதில்ஆலமரத்தின் சாகையினின்று முண்டாகிய பால், தயிர், நெய், தேன் முதலிய பொருந்தி வடதிசையிற் பாயும். எ-று. (௫௭)

சயித்திரக்காப் பூருவத்தி னடிவாரந் தனிற்றழைந்கு
விசித்திரகந் தனவனமுன் றென்றிசையின் விளங்கியிடும்
வசித்திடுநல் வைப்பிரச வனங்குடபான் மன்னியிடு
முதித்ததிரு தாக்கியமும் வடதிசையி லொடுங்கிடுமே.

எ-து. கிழக்கு மலையடிவாரத்திற் சயித்திரக்காவென்னும் பெயரை யுடைய நந்தனவனம் விளங்கும், தெற்கு மலையடிவாரத்தில் விசித்திரமெ ன்னு நந்தனவனம் விளங்கும். மேற்கு மலையடிவாரத்தில் வசிக்கத் தகுந்த நல்லவைப்பிரசையென்னும் நந்தனவனம் பொருந்தும், வடக்கு மலையடிவா ரத்தில் திருதாக்கியமென்னு நந்தனவன முண்டாம். எ-று.

இப்பூந்தோப்புகளி னடுவே நான்கு ஓடைகளுண்டு அவையாவன கிழக்கு சயித்திரக்கா நடுவி லனேகந் தாமரைப் பூவுடனுங் கூடிய தாகமெ ன்னு மோடையும், தெற்கில் விசித்திரக்கா நடுவில் அனேகங் குமுதோற்ப லங்களுடன் கூடிய மானதசரசென்னு மோடையு, மேற்கு வைப்பிரச நடு வில் செந்தாமரைகளுடன் கூடிய விமலோதகமென்னு மோடையும், வட க்குத் திருதாக்கிய நடுவி லனேக நீலோற்பலங்களுடன் கூடிய மனோரத மென்னு மோடையும் என்க இவை வந்ததுகொண்டு வாராதது முடித்த லென்னுந் தந்திர வுத்தியாற் கூறியவாறென்க. (௬அ)

முற்கூறிய நாவல் மரத்தின் தன்மையை யிரண்டு
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

நறவனைய கனியுதிரு நன்னாவ லெந்நாளு
முறுநியுற வுயிர்க்கெல்லாந் தென்கிரியி லோங்குதலாற்
பெறுநவகண் டமும்பெரிய நாவலந்தீ வெனும்பெயரை
மறுவறுமக் கனிநீர் வரையதனை வலம்வருமே.

எ-து. தெற்கு மலையில் நிற்கும் நாவல் எந்நாளுந் தேன் போன்ற வினிமையையுடைய பழம் சொரிந்து தன் சாற்றைப் பருகின வான்மாக்க ளுக்கெல்லாம் பலமுண்டாக்கி நிற்கையால் நவகண்டங்களு நாவலந்தீவெ னப்பெயர்பெறும். குற்றமற்ற வினிமையுடைய அக்கினியின் சாறு பொன் மயமாய் மேருவை வலமாகவந்து அந்நாவல் மூலத்திற்றிரும்பவந்தடையும்.

நன்னாவலெனச் சிறப்பித்தமையால் அதி லொவ்வொரு பழத்துக் குப் பதினொங்கலச்சா றுண்டாயிருக்குமென்க, அச்சாறு நாற்றிசையும் விளை யப் பெருகுகையால் நாவலந்தீவெனப் பெயர் பெற்றதென்க. மறுவறுமெ ன்பதனா லச்சாறு பொன்மய மென்பதனை யறிவித்து நின்றது. (௬௯)

மேருவினை வலமாகி மேவியிடு மந்நீரை
யருமவர் கனகநிற மாவரயு தாயுளுறச்
சாரமொரு மூன்றுடனுந் தங்கியவா யிரந்தழைக்க
வூருமுயிர் மற்றையவு முண்டதனை யொளியுறுமே.

எ-று. மகாமேருவை வலமாகவரும் நாவற்பழச்சாற்றை யருந்தினவர் எல்லோரும் பொன்னிறமாய்ப் பதின்மூவாயிரம் வயதுடனே பொருந்தியிருப்பர். அவர் மட்டோ அல்ல. அதனைப் பானம் பண்ணினால் ஊர்வன, பறப்பன, நடப்பன, தாநுவன, தவழ்வன, கொடிசெடி முதலியவும் பொன்மயமா யிருக்கும் எ-று. (௬ம)

அட்டகுல பருவதத்தின் தன்மைகளை யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

தடவரையின் றென்றிசையிற் றங்கியிடு மொருநசயிலங்
குடகடலைக் கூடவொரு தலைகூடக் குணகடலை
யிடமுடைய விதன்றென்பால் விந்நகைந்நேரார் வரையிசையுந்
திடமுறமுன் முறைநிகழு மிமையகிரி யதன்றென்பால்.

எ-று மகாமேருவுக்கடுத்த தெற்குப் பதுமராக நிறம்போன்ற நிடதமலை கிழக்கு மேற்குஞ் சமுத்திரத்தையுற நூறாயிரம் யோசனை நீளமா யிருக்கும்; அதற்குத் தெற்காகப் பொன்மயமான எமகூடமலை மேற்குங் கிழக்குஞ் சமுத்திரத்தையுறத் தொண்ணூறாயிரம் யோசனை நீளமா யிருக்கும், அதற்குத் தெற்காகக் கடினமாய்ப் பனிநிறம் போன்ற இமயமலை எண்பதினாயிரம் யோசனை நீளமா யிருக்கும். எ-று. (௬௧)

வடபாகந் தொருகிரிமுன் வகுத்தபடி வதியுமதன்
வடபாலு மொருகிரிமுன் வகுத்தபடி வதியுமதன்
வடபாலு மொருகிரிமுன் வகுத்தபடி வதியுமினிக்
குடபாலிற் குணபாலி லொவ்வொன்று குறுக்குறுமே.

எ-று. மேருவுக்கு வடக்கு இரத்ன நிறம்போன்ற நீலகிரி கிழக்கு மேற்குச் சமுத்திரத்தையுற நூறாயிரம் யோசனை நீளமாயிருக்கும், அந்நீலகிரிக்கு வடக்காகச் சந்திரப் பிரகாசம்போன்ற சுவேதகிரி கிழக்கு மேற்குச் சமுத்திரத்தையுறத் தொண்ணூறாயிரம் யோசனை நீளமாயிருக்கும். அச்சுவேதகிரிக்கு வடக்காகச் சந்திரகாந்த நிறம்போன்ற சிருங்ககிரி யெண்பதினாயிரம் யோசனை நீளமாயிருக்கும். இனி மகாமேருவுக்கு மேற்காக வடக்கில் நீலகிரியையுந் தெற்கில் நிடதமலையையுமுறத தெற்குவடக்காக நீலநிறமான கந்தமாதனமலை முப்பத்திநாலாயிரம் யோசனை நீளமாயிருக்கும். மேருவுக்குக கிழக்காக நீலகிரியையு நிடதமலையையுமுறத் தெற்கு வடக்காகப் பொன்னிறமானமாலியவானென்னுமலை முப்பத்திநாலாயிரம் யோசனை நீளமாயிருக்கும். எ-று.

நவகண்டத்துள் பாரத கண்டத்தின் றன்மையை யாறு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

அட்டகுல பருப்பதங்க ளமரவிடை நவகண்டம்
பட்டபடி பாரக்கவிம கிரிந்தென்பாற் பாரதத்தை

பொட்டிமுத லுரைத்திடுவா மதனையொழிந் தனவெல்லாங்
கட்டமறு மமருலகந் தினையென்வே கருதுகவே.

எ-து. இவ்வாறு கூறிய அட்டகுல பருவதங்களினுடைய விடையிடையினுள்ள தேசங்களை நவகண்டமென்று அறிக. இமயமலைக்குத் தெற்காய்த் தென்சமுத்திரத்துக்கு வடக்காய் நடுவா யிருக்கிற பாரதகண்டத்தை முதலாகத் தொடுத்துச் சொல்வாம், அப்பாரதகண்ட மொன்றையு மொழிந்த வெட்டுக் கண்டங்களுந் துக்கமின்றிச் சுகத்தை யுடைத்தா யிருக்கும். அது எவ்வாறெனில் தேவலோகத்துக்குச் சமானமான போகங்களுடன் பொருந்துமெனக் கருதுக. எ-று (௬௩)

பாரதமு நவதீவ பாகமுறு மவற்றினுளுஞ்
சீரியது குமரியெனுந் தீவதனிற் சிறந்திருப்ப
ராரியரா மந்தணரு மல்லாரு மருமறையின்
காரியமு முறுமதனி லின்னுமுள கழறிடுவாம்.

எ-து அப்பாரதகண்டம் இந்திரதீவு முதலான வொன்பதுதீவாகப் பிரியும், அவ்வொன்பது தீவினுள்ளுங் குமரித்தீவே சிறப்புடைத்து, அக்குமரித்தீவிற் பூச்சியராயிருக்கிற பிராமணரும் அவரல்லாத மற்றவர்களுஞ் சிறந்திருப்பார்கள், அதுவல்லாமல் அத்தீவில் வேதங்களின் காரியமான யாகாதிகளும் பொருந்தும், அதுவல்லாமல் இன்னுமுள்ளவற்றைச் சொல்வாம் எ-று.

அந்தணருமென்றவும்மையா லொருவர்க்கொருவர் தாழ்ச்சியான அரசரும், வைசியரும், சூத்திரருமென்க. அல்லாதாரென்பது-அனுலோமர், பிரதிலோமர், விராத்தியா, அந்தராளரென்க. இதனை சூ பார்ப்பா ரரசர் வணிகர் வேளாளர் நாற்குலத்துவருஉ மங்கு நடையிடையினு முயர்ந்த வாணினு மிழிந்த பெண்ணினும் வியந்த கூட்டத்தவ ரனுலோமர், இழிந்த வாணினு முயர்ந்த பெண்ணினும் பெயர்ந்த கூட்டத்தவர் பிரதிலோமர், அனுலோமர் குலத்தாணினு மவ்வழி பிரதிலோம குலப்பெண்ணினு முயர்ந்த கூட்டத்தாரே யந்தராளர், பிரதிலோம குலத்தாணினும் பின்னிலை யனுலோமகுலப் பெண்ணினும் வியந்த கூட்டத்தவரே விராத்தியராகும். என்பதனாலறிக. ஒருமொழியொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே என்பதனால் இருக்கு முதலிய நான்கு வேதமும், மந்திரமுதலிய ஆறங்கமும், மனுமுதலிய பதினெட்டுத் தருமசாத்திரமும், காமிகமுதலிய இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும், பிரமமுதலிய பதினெண்புராணமும், மகாபாரத மிதிகாசமுதலியவு நியாய வைசேடிக முதலிய சாத்திரங்களும் வழங்குமென்க. (௬௪)

கங்கைமுத னதிபலவுங் காசிமுதற் பதிபலவும்
பொங்குமயேந் திரம்பொதிய முதன்மலையும் பொருந்தியிடு
மங்கதற்கு யோசனையே ராயிரமுண் டெனவறிக
வெங்கொடிய மிலேச்சரிட மெட்டினுமெண் ணாயிரமே.

எ-து. கங்கை முதலிய அறுபத்து நான்குகோடி தீர்த்தமும், காசிமுதலிய ஆயிரங்கோடி புண்ணிய தலங்களும், சிறந்த மயேந்திரமலை, பொதியமலை முதலிய சத்தகுல பருவதங்களும் பொருந்தும். அக்குமரித தீவினுடைய விஸ்தாரம் ஆயிரம்யோசனை யுண்டென்க. மற்ற இந்திரதீவு முதலியவெட்டுத் தீவுகளும் ஒவ்வொரு தீவுககாயிரம் யோசனையாகவெண்ணாயிரம் யோசனை பொருநதும். அவைகளிற் கொடுமைகளையுடைய மிலேச்சரிருப்பர் எ-று.

இவ்வாறு கூறிய அறுபத்துநான்குகோடி தீர்த்தங்களுள் ஐஞ்ஞூறு தீர்த்தஞ் சிறப்புடையன. ஆயிரங்கோடி புண்ணிய தலங்களுள் அறுபத்தெட்டு தலஞ் சிறப்புடையன. (சரு)

இந்திரமே சேருகமே தாமிரமே யெழிற்கபத்தி
சந்துமலி நாகமதே சவுமியமே காந்திருவ
மந்தமலி வாருணமே யெனவெட்டு மதிநதிக
ளிந்தவள வெனேமிலந்துங் கிரிவிரிவி னாயிரமே.

எ-து. இந்திரத்தீவு,சேருகததீவு,தாமிரத்தீவு,அழகையுடைய கபத்தித்தீவு, நாகத்தீவு, சவுமியததீவ, காநதிருவததீவு, வருணத்தீவு ஆக வெட்டுத்தீவு முண்டென்க. இப்பாரத கண்டததளவு ஒன்பதினாயிரமும், ஒழிந்த இரமிய கண்டமுதலிய வெட்டெகும் ஒவ்வொன்றுக்கு ஒன்பதினாயிரம்யோசனை விரிவென்க. இமயமலை முதற் சிருங்ககிரி யீறாகக் கிரி ஆறுக்கு மொவ்வொன்றுக் குயரமு மகலமு மிரண்டாயிரம் யோசனையும் கந்தமாதனம் மாலியவா னிவ்விரணடு கிரிக்கு முயரமும் அகலமு மாயிரம் யோசனையு முண்டு. எ-று.

இமயமலை முதலிய கிரிகளினுயர் வகலத்தை யாண்டுக்கூறாதீண்டுக் கூறிய தென்னெனின் தலைநடிமாற்றமென்னுந் தந்திரவுததியானென்க.

உன்னதத்தென் மயேந்திரமே யுயர்மலையஞ் சையகிரி
வின்னவிலுஞ் சுத்திக்மே யிருக்குமுயா விந்தியமே
பன்னுபுகழ் மிகுபாரி யாததிரமே யெனப்பகர்ந்த
வின்னகிரி யேழுமுதற் குமரிதலத் திசைந்தனவே.

எ-து. தெற்குமுதல் வடக்கீறாக மிகவு முயரத்தைப் பொருந்திய மயேந்திரகிரி மிகவு முயரத்தைப் பொருந்திய பொதியமலை, சையகிரி, சுத்திகாசலம், இருக்ககிரி, உயர்ந்த விநதியமலை; மிகுந்த புகழுடையதென்று சொல்லப்பட்ட பாரியாத்திர பருவதம், இவ்வேழுங் குமரிததீவிற் பொருந்தும் எ-று. (சஎ)

அங்கமெதிர் கிரனின்றயாற் சமாககியமு மணிமலையுஞ்
சங்கமுந்தண் குமுதமுநல வாரமெனுந் தலந்நானுந்
துங்கமலி பொதிதெதன்பாற் றொடாந்தவடி வாரத்தி
னங்கனக விலங்கையுமேழ் வளைசசார வடிதேசம்.

எ-து. வடக்கே தொடுத்து எதிர் நிரனிறையாகப் பாரியாத்திரமலையடிவாரத்தில்-அங்கமென்னுந் தேசமும், விந்தியகிரி யடிவாரத்திற் சமாக்கியமென்னுந் தேசமும், இருக்க பருவதத்தின் அடிவாரத்தில்-அணிமலையென்னுந் தேசமும், சுத்தி காசலத்தடிவாரத்திற் சங்கமென்னுந் தேசமும், சையமலை யடிவாரத்திற் றண்மை பொருந்திய குமுதமென்னுந் தேசமும், மலையமலை யடிவாரத்தில் நன்மையினையுடைய வராகமென்னுந் தேசமும், மிக வுயர்ந்திருக்கிற பொதியமலைக்குத் தெற்காகிய மயேந்திரகிரியி னடிவாரத்தில் அழகிய பொன்மயமாகிய இலங்கையென்னுந் தேசமும் பொருந்தும் எ-று.

கனகமயமான விலங்கையென்னுந் தேசம் இரத்னபூமியுடன் கூடி யைஞ்ஞூறு யோசனை சமுத்திரத்துக்குட் புகுந்திருக்குமென்க. அவ்விலங்கை யொழிந்த தேசமாறும் உபத்தியெனப்பெறும் (௪௮)

கயிலையின் சிறப்பிரண்டு செய்யுளாலுணர்த்துகின்றார்

இமையகிரி வடகுணபா லிமையவர்க டொழுதேத்த
வுமையுடனே பசுபதிநா னுறைவதொரு கிரிமிசையிற்
றமையுணர்ந்த தபோதனருந் தங்குவரச் சயிலத்திற்
கமையுடையார் தன்பெயரைக் கயிலையெனக் கழறுவரே.

எ-து. மேற்கூறிய விமயமலைக் கீசானத்திற் றேவர்கள் வணங்கியேத்தும்படி பார்வதியுடன் பசுபதியாகிய சிவபெருமா னெழுந்தருளியிருக்கும் ஒப்பற்ற மலையினிடத்து அதிற் றம்மையறிந்த தபோதனர்கள் தங்கியிருப்பார்கள். அம்மலையின் பெயரைப் பொறுமையையுடைய பெரியோர்கள் கயிலைமலையென்று சொல்லுவார்கள். எ-று. (௪௯)

ஆகமங்க ளனைத்தினையு மருமறைகளொருநான்கு
மோகமற முனிவர்க்கு மொழிந்தருள வொழிந்தனவு
மாகருமே மாலயனு மலர்தூவித் தலைவணங்க
வேகனிறை யதன்மிசையு மிருக்கவிரும் பினனினிதே.

எ-து. இமயத்துக்கு வடகிழக்காகக் கிம்புருட கண்டத்தில் வெள்ளிமயமாய் பலவகையான சிகரங்களுட னிருக்கும் அக்கயிலையிலுந் தேவர்களும் பிரமனும் விட்டுணுவும் மலராலருச்சித்துத் தலையால் வணங்க ஏகனாகிய சிவபெருமான் இனிதாக எழுந்தருளியிருக்கும், அது எனனிற் சனகர் முதலிய முனிவர்களுக்குக் காமிகமுதலான விருபத்தெட்டு ஆகமங்களையும்; இருக்கு முதலிய நான்கு வேதங்களையு மற்றவைகளையு முணர்த்தி யாணவாதி மலங்களைப் போக்கிச் சிவசாயுச்சியத்தை யடைவிக்கும் பொருட்டு எ-று. (௫௰)

நவகண்டங்களின் பெயர்களும் அவைகளிருக்கு மிடங்களு
மூன்றுசெய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

இமகிரிக்குந் தென்கடற்கு மிடைப்பாகம் பாரதமே
யிமகிரிமற் றேமகிரி யிடைப்பாகங் கிம்புருட

மலைநிலவு நிடதகிரி தென்பாக மரிவருட
மிமையவரு மிருந்த பெரு வரைச்சார லிளாவிருதம்.

எ-து தென்சமுத்திரத்துக்கு மிமையமலைக்கும் நடுப் பாரதகண்டம். இமயமலைக்கு வடக்கு ஏமகிரிக்குத் தெற்குக் கிம்புருட கண்டம். ஏமகிரிக்கு வடக்கு நிடதகிரிக்குத் தெற்குப் பொன்மையைப் பெற்ற அரிவருட கண்டம். மகாமேருவைச் சூழ்ந்த தேவர்களிருக்குமிடம் இளாவிருத கண்டமெனப் பெயர்பெறும். எ-று

இமையவருமென்றவும்மையாற் சித்தர்-கந்தருவர்-இராக்கதர்-வேதாளகணங்கண் முதலியகொள்க (௫௧)

நீலகிரி வடசேத மிரமியமே யெனநினைக
பாலணைப கிரிவடபா லிரணியமே யெனப்பகர்க
சிலம்புமார் சிருங்ககிரி வடபாலே தென்பாலே
யோலமிடு முந்நீர்க்கு குருவெனவே யுன்னுகவே.

எ-து. மேருவுக்கு வடக்காயிருக்கிற நீலகிரிக்குஞ் சுவேதகிரிக்கும் நடு இரமியகண்டம் சுவேதகிரிக்கு வடக்குச் சிருங்க கிரிக்குத் தெற்கு இரணியகண்டம் சிருங்ககிரிக்கு ஆரவாரத்தையுடைய வடகடலுக்குத் தெற்கு நற்குணமே சுபாவமாகவுடையவர்க ளிருக்குங் குருகண்டமென்க எ-று.

குடகடற்குக் கீழ்பாற் கந்தமாதனமெனக் குறிந்திடுந
மிடலுடைய வியன்கந்த மாதனத்தின் மேற்கதுகே
த்திடமுடைய மாலியவா னெனுங்கிரிக்குங் கீழ்பாற்கீழ்க்
கடலினுக்கு மேல்பாகம் பத்திரமாக் கருதுகவே.

எ-து மேற்சமுத்திரத்துக்குக் கிழக்குப், பலமுள்ள கந்தமாதன கிரிக்கு மேற்கு கேதுமாலகண்டம், விரிவையுடைய மாலியவான்கிரிக்குக் கிழக்குக் கீழ்ச்சமுத்திரத்துக்கு மேற்குப் பத்திராசுவ கண்டமெனப் பெயர்பெறும் எ-று (௫௫)

பாரதகண்ட மொழிந்த வெட்டுக் கண்டத் திருப்பவருக் குணவு
முதலியவற்றை யெட்டுச் செய்யுளா
லுணர்த்துகின்றார்.

உண்டிடுவர் கருங்குவளை யுருவமந்தி யணையாரி
கண்டமதிற் கலந்திருப்பர் காலமுமோ ரயுதமுள
கண்டகியின் கனியுணவு கருங்குவளை நிறமாயு
வுண்டயுத முயர்கேது மாலத்தி னுறைவார்க்கே.

எ-து. அப்பத்திராசுவ கண்டத்தி லிருப்பவர்கள் நெய்தற்பூவைப் புசித்துச் சந்திரப் பிரகாசம்போன்ற நிறம் பெற்றுப் பதினாயிரம் வயதுடையரா யிருப்பார்கள். கேதுமாலகண்டத்தி லிருக்கிறவர்கள் வருக்கைப்

பலாப்பழம் புசித்து நீலநிறமுடையராய்ப் பதினாயிரம் வயதுடையவராயிருப்பார்கள். எ-று.

அரிகண்டமெனினும் பத்திராசுவகண்டமெனினுமொக்கும். (௫௪)

ஆயுங்காற் குருகண்டந் தமர்வாரக டமக்கெல்லா
மாயுவுமூ வாயிரமு மயு தமும்வேண் டியகனியுண்
டேயுமுடற் பச்சைநிறஞ் சிறுவருளா ரிருவரவ
ராயுதரத் தொருபொழுதி னாணெனப்பெண் ணெனவமர்வார்.

எ-து. குருகண்டத்தி லிருக்கிறவர்கள் சொரூபத்தை விசாரித்தாற் பதின்மூவாயிரம் வயதுடையவரா யெப்பொழுது மெவ்வனராய்ப் பொற் றொன்றைநிறமுடையராய்த் தம் கருத்துக்கு வேண்டிய மரத்தின் பழம்புசித்திருப்பார்கள், அவர்களுக் கொருபொழுதுக்குள்ளே கருப்பந் தரித்து ஆண் பெண்ணென விரண்டு பிள்ளைகள் பிறந்திருப்பார்கள் எ-று. (௫௫)

அத்தகைய குருகண்ட வடபாக மதுதன்னிற்
சித்தரொடு முனிவருஞ் சாரணருஞ் செறிந்திருப்பர்
துய்ப்பதுவு மூலபலஞ் சோமனெனத் துலங்கொளியா
ருத்தமந்த சந்திரதீ வெனும்பெயரு முளதற்கே.

எ-து. முற்கூறிய குருகண்டத்தின் வடக்குச் சமுத்திரத்துக்குள்ளே யெண்ணாயிரம் யோசனையுள்ள தீவிற் சித்தர்களு முனிவர்களுந் திகம்பரர்களு நெருங்கியிருப்பார்கள், அவர்கள் புசிப்பது கிழங்கு கனியும். அவர்கள் சந்திரனைப்போலும் விளங்கும் பிரகாசமுடையார், அத்தீவு உத்தமமான சந்திரதீவெனப் பெயர்பெறும். எ-று. (௫௬)

ஆயுவயு தத்துடன்மூ வாயிரமு மவர்க்குண்டு
வாயுதிசை தனிற்பத்தி ராகரமே வாய்ந்தபெயர்
தேயமுமுண் டதிற்றிகழ்வார் சித்தருநன் முனிகணமு
மாயுமியற் சாரணருங் கனிமூல மருந்துவரே.

எ-து. அச்சந்திர தீவி லிருப்பவர்க்குப் பதின்மூவாயிரம் வயதுண்டு, முற்கூறிய குருகண்டத்தின் வாயுதிக்கில் வடக்குச் சமுத்திரத்துக்குள்ளே நாலாயிரம் யோசனைக் கப்புறத்திற் பதினாயிரம் யோசனை விரிவையுடைய பத்திராகர தேசமென்றொரு தீவுண்டு, அதிற் சித்தர்களு மிருடிகளு மியலையாராயும் திகம்பரர்களுந் திவ்யமான மரத்தின் கனிகளையுங் கிழங்குகளையும் புசித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். எ-று (௫௭)

செங்கமல நிறமுடையர் திகழ்மூவா யிரவயுதந்
தங்கிடுவ ரிரணியத்திற் றங்குநர்நல் விருசுபல
நுங்கிடுவர் மதியனைய நிறமுடையர் நவலுங்கா
லங்கயுத மைஞ்ஞூறீ ராயிரமு மவர்கிலையே.

எ-து. முற்கூறிய பத்திராகரத் தீவி லிருக்கிறவர்கள் செந்தாமரை போன்ற நிறமுடையராய்ப் பதின்மூவாயிரம் வயதும் உடையரா யிருப்பார்கள், இரணிய கண்டத்தி லிருக்கிறவர்கள் நல்ல எலுமிச்சம்பழம் புசித்திருப்பார்கள், அவர்களுடைய நிறத்தைச் சொல்லுமிடத்துச் சந்திரப் பிரகாசம் போன்றிருப்பார்கள், அவர்களுக்குப் பன்னீராயிரத்தைஞ்ஞூறு வயதுண்டு.

உற்றிடுவார்க் கிரமியத்தி லொளிகரிய குவளைநிறந்
துற்றுவகா லின்கனியே நொடாவருட மவர்க்கயுத
மற்றுமிரண் டாயிரமுண் டரிவருட மருவினர்க்குப்
பற்றியமெய் யொளிவெள்ளி பானமுந்தீங் கரும்பாமே.

எ-து. இரமிய கண்டத்தி லிருக்கிறவர்களுக்கு நெய்தற்பூப்போன்ற நிறம்; அவர்களுக்குப் புசிப்பு ஆலம்பழம். அவர்களுக்கு வயது பன்னீராயிரம், அரிவருட கண்டத்தில் வசிக்கு மவர்களுக்கும் பன்னீராயிரம் வயது அவர்கள் தேகத்திற் பிரகாசம் வெள்ளிநிறம் போன்றிருக்கும், அவர்கள் புசிப்பு இனிய கரும்பஞ்சாறும். எ-று. (௫௯)

பொன்னுருவர் கிம்புருடர் புசிப்பிறலிப் புன்கனியே
மன்னுமயு தாயுளர் மனக்கவலை தனையில்லார்
கின்னமிலர் நரைதிரையுங் கிளருடலிற் பிணியிலையு
மின்னமுறை மற்றையவேழ் கண்டத்து மெண்ணுகவே.

எ-து. கிம்புருடகண்டத்தி லிருக்கிறவர்கள் பொன்னிறமாயிருப்பார்கள். அவர்கள் புசிப்பு-இத்திக்கனி அவர்களுக்கு நிலைபெற்ற வயது பதினாயிரம். அவர்கள் மனக்கவலையு மின்றி யத்தியான்மிக முதலிய துக்கத்திரையங்களும் நரைதிரையு மின்றி மிகவுஞ் சந்தோஷத்துடன் கூடியிருப்பார்கள், அக்கிம்புருட கண்டத்துக்குற்றபடி மற்றை யேழுகண்டத்தி லிருப்பவர்களுக்கும் பொருந்துமெனக் கருதுக. எ-று. (௬0)

ஈங்குரைத்த விருநான்கு கண்டத்து ளெல்லோர்க்கு
மோங்கியிடுங் கிருதயுகம் போலொழிந்த யுகமெல்லா
நீங்கரிய நன்மையினை நிறுத்தியிடு நிறையறிவு
தாங்கிடுவ ரவருடலி னுரமாதி தன்னையுமே.

எ-து. வெளி. (௬௧)

பாரதகண்டத்திலிருக்கிறவர்கள் தன்மையை இரண்டு
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றூர்.

அறிவுவலி யாயுளுரு வாகார மவையெல்லாஞ்
செறியுமுகத் தினுக்கிசையப் பாரதத்துட் டிகழ்வார்கட்
குறுமுணவு புலத்துழலா லுழுவதுமின் றியுமுண்டு
பெறுபலமுந் தைவிகமா தியமூன்றிற் பிறழாவே.

எ-து. பாரத கண்டத்திலிருக்கிறவர்களுக்கு அறிவும் பலமுஞ் சரீரமுங் கிருதயுகம்போலாம்,மற்றையுகங்கட்குத் தக்கபடி பேதமாகப் பொருந்

தும்,அவர்கட்கு வயுலுழவு முதலிய தொழில்களினு லுண்டாகியதே புசிப்பு. அதுவல்லாமல் உழுது விளையாமற் றானே யுண்டாகிய குளச்செந்நெல், புல்லரிசி, காட்டிலுள்ள காய் கனி முதலிய புசிப்புகளுமுண்டு; அவர்கள் அத்தியாத்மிகம், ஆதிதைவிகம், ஆதிபௌதிகம் எனக்கூறப்பட்ட துக்கத் திரயங்களையு மொழியாம லனுபவிப்பார்கள். எ-று.

துக்கத்திரயமாவன—தேவர்களால் வரும் துன்பம். ஆதிதைவிகம். பிருதிவி முதலிய பூதங்களால் வருந் துன்பம் ஆதிபௌதிகம், அரசர்; மிருகம், பசு, பக்ஷி முதலியவற்றால் வருந் துன்பம். அத்தியாத்மிகம். என்னை

நேரிசை வெண்பா.

கருவிற் றுயர்செனிக்குங் காலைத் துயர்மெய்
திரைநரைமூப் பிற்றிளைத்துச் செத்து—நரகத்தின்
ஆழுந் துயர்புவியை யாளின்ப மாதியெலாம்
ஊழுதவு தைவிகமென் றோர். (௧)

பனியா லிடியாற் படர்வா னடையினுந்
துனிதென் றலினுஞ் சுகமுந்—தனையனைய
நீரினு மின்பின் னலுநெருப்பி னுந்துயரின்
போரிற் பவுதிக மாகும். (௨)

தன்னாற் பிறராற் றனக்குவருந் தீங்குநல
மின்னு விலங்கரவந் தேளெறும்பு—சென்முதனீ
ரட்டையல வன்முதலை மீனரவ மாதியிவைங்
கட்டுமிங் க்ராத்மிகமே காண். (௩) (௬௨)

மற்றையநற் றலமெவற்றும் வாழ்வார்கள் பாரதத்தைப்
பற்றிவினை நலம்பயின்றார் முற்புலத்தி லெனப்பகாக
முற்றியுற வினைபலவு முளைத்ததல மிதுவதனுன்
முற்றவினை யனைவருமிவ் விடமதனுண் முயல்வாரே.

எ-து. பாரதகண்டங் கன்மபூமி யாகையான் முற்சனனங்களி லிய ற்றிக் கன்மபலத்தை யாண்டனுபவித்து அவ்வக் கன்மபலத்தால் கிம்புருட முதலிய வெட்டுக் கண்டங்களிலுண்டாகிய போகவகைகளை யாண்டாண்டு புசித்திருப்பார்களென்க. ஒருகருமஞ் செய்தவன் அவ்வத்தலத்திலேயிருந்து அவ்வப்பலத்தைப் புசியாமல் வேறோர் தலத்திலே யப்பலம் புசிக்குமாறுபோல விப்பாரத கண்டத்திலே கன்ம பரிபாகமானவாறே மற்றைக் கண்டங்களை யடைந்திருந்து போகங்களைப் புசித்துத் தொலைந்தவாறே பின்பிப் பாரத கண்டத்தை வந்தடைந்து எல்லாருஞ் சற்கன்மங்களையே பண்ணுவார்கள். எ-று. (௬௩)

நவகண்டத்தின் யோசனையளவை யுணர்த்துகின்றார்.

தென்றிசைப்பா ரதமாதி சிறந்தபெரு வரைவடபாற்
குன்றமொரு மூன்றினுக்கு மப்பாலைக் குருவந்தத்

தோன்றிவிடும் யோசனையு மொருநூறு யிரமுண்டு
நின்றகுணக் கொடுகுடக்கு மிவ்வளவே நிகழ்த்துங்கால்.

எ-து. தெற்குப் பாரதகண்ட முதல் மேருவுக்கு வடக்காயுள்ள நீல கிரிமுதலிய மூன்று கிரிக்கு மப்பாலிருக்கிற குருகண்ட மீறாகப் பொருந் தப்பட்ட யோசனை நூறாயிரம் என்க. மற்றைக் கிழக்கு மேற்கு நூறாயிரம் யோசனை விரிவுண்டு. எ-று.

அவை வருமாறு பாரதகண்டம் ஒன்பதினாயிரம், கிம்புருடகண்டம் ஒன்பதினாயிரம், அரிவருடகண்டம் ஒன்பதினாயிரம், இளாவிரதகண்டம் பதினெண்ணாயிரம், மகாமேரு பதினாயிரம், இரமியகண்டம் ஒன்பதினாயிரம், இரணியகண்டம் ஒன்பதினாயிரம், குருகண்டம் ஒன்பதினாயிரம், சிருங்ககிரி முதலிமயமலை யீறாக மலை யாறுக்கும் பன்னீராயிரம்; ஆகத தெற்கு வடக்குத் தொகையானே நூறாயிரம் யோசனை யென்க. பத்திராசுவகண்டம் முப்பத்தீராயிரம், மாலியவான்கிரி ஆயிரம், இளாவிரதகண்டம் பதினெண்ணாயிரம், மகாமேரு பதினாறாயிரம், மேற்குக் கந்தமாதனகிரி ஆயிரம், கேதுமாலகண்டம் முப்பத்திராயிரம்; ஆகக் கிழக்கு மேற்கும் நூறாயிரம் யோசனை யுண்டென்க. (கூச)

நவகண்டத்தின் பெயர்க் காரணம் உணர்த்துகின்றார்.

மனுகுலத்துள் வருமங்கி நேத்திரனு மன்னவன்றன்
றனையர்பர தனைமுதலோர் சவுரியரொன் பதின்மருளர்
இனையவர்க ளாணடமையா லெய்தியபே ரெனவிவற்றை
நினைகபர தனுக்குரிமை பாரதமே நிகழ்த்துங்கால்

எ-து. இந்நாவலந்தீவில் மனுகுலத்தில் வந்த அரசர் அக்கினி நேத்திரன், அவனுக்குப் பாரதன், கிம்புருடன், அரி, இளாவிரதன், பத்திராசு, கேதுமாலி, இரமியன், இரணியன், குரு என வீரப்பாட்டையுடைய புத்திரரொன்பதின்மருளர், இக்கண்டங்களை யொவ்வொருவராக வொன்பதின்மரும் பிரித் தாண்டமையா லவரவர் பெயரா லக்கண்டங்களின் பெயராயிற்று. அதில் பரதனென்னுமரச னிக்கண்டத்தை யுரிமையாக வாண்டமையால் பாரதகண்டமெனப் பெயராயிற்று. எ-று.

ஏகாரம்-தேற்றம் அது என்போலெனிற் பாண்டியன் சோழன் ஆண்ட தேசத்தைப் பாண்டிமண்டலஞ் சோழமண்டல மென்றாற்போ லென்க. சுவாயம்புவென்னு மனுவின் புதல்வன் பிரியாவிரதன், அப்பிரியாவிரதன் புத்திரர்கள் பதின்மருளர், அப்பதின்மருள் மேதா, அக்கினி, வாகு என்னும் மூவரும் வயிராக்கியத்தாலே சந்நியாசமா யிருந்தார்கள், மற்ற அக்கினி நேத்திரன் முதலிய வெழுவருஞ் சம்புத்தீவு முதலிய வேழுதீவையு மொவ்வொருவராகப் பிரித் தாண்டாரகளென்க. (கூரு)

ஏழு தீவினளவு மேழு கடலினளவு நான்கு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

எண்ணுநூறாயோ சனையிலக்க மென்றிளைய நாவலந்தீ
வெண்ணிடுக விதன்புடைசூழ் முவரிவிரி விப்படியென்
றெண்ணிடுக விதற்கப்பாற் சாகமிரண் டிலக்கமெனக்
கண்ணிடுக விதற்கப்பாற் பாற்கடனு மக்கணக்கால்.

எ-து. இந்நாவலந்தீவை நூறாயிரம் யோசனை நீளமென்று கருதுக. இந்நாவலந்தீவைச் சூழ்ந்த வுப்புக்கடல் நூறாயிரம் யோசனை யென்று கருதுக, இவ்வுப்புச் சமுத்திரத்துக் கப்பாற் சாகத்தீவு இரண்டு நூறாயிரம் யோசனைசாம், அச்சாகத்தீவுக்கப்பாற் பாற்கட லிரண்டு நூறாயிரம் யோசனை தூரமாம். எ-று.

முற்காலத்திற் பருவதங்க ளெல்லாஞ் சிறகுடனே கூடிப் பறந்து ஒரு தேசத்திற் போயிருக்கிறபொழுது அதிலிருக்கிற பிராணிகளுக்கு மிகவும் பீடை வருகையால் தேவர்களெல்லாருந் துக்கித்து இந்திரனுக்கு முறையிட அப்பொழு திந்திரன் அப்பருவதங்களின் சிறகைச் சேதித்தபோது பயப்பட்டு இலவண சமுத்திரத்திற் பன்னிரண்டு கிரிகள் பறந்துவந்து கிழக்கு முதலிய திக்குகளில் விழுந்தன. அவையாவன கிழக்குச் சமுத்திரத்தில் இடபகிரி, துந்துபிகிரி, தாமிரகிரி எனு மூன்றும், தெற்குச்சமுத்திரத்திற் சக்கரகிரி, மைநாககிரி, வலாககிரி யென மூன்றும், மேலைச் சமுத்திரத்திற்சோககிரி, வராககிரி, நந்தனகிரி எனு மூன்றும்; வடக்குச் சமுத்திரத்தில் கங்ககிரி, சந்திரகிரி, துரோணகிரி என மூன்றுமாகப் பன்னிரண்டு மென்க. அவற்றிற் சக்கரகிரிக்கு மைநாககிரிக்கும் நடுவே குதிரை முகம்போன்ற வடவாமுகாக்கினி யெப்போதுஞ் சொலித்துக்கொண்டு நிற்குமென்க. இரண்டாவதாகிய சாகத்தீவுக்கு அரசன் மேதாதிதி. அவ்வரசனுக்குப் புத்திரர்க ளெழுவருளர். அவர்கள் யாரெனிற் சாந்தன், அபையன், சிரமுகன், அனந்தன், சிவன், க்ஷேமன், துருவனென ஏழுவரையும் அபிடேகம் பண்ணி யவரவர்பெயரா லத்தீவை யேழாகப் பிரித்துக் கொடுத்தான். அச்சாகத்தீவிற் கொமெதகம், சந்திரசம்சயகம், நாரதம், மந்தரம், சோமகம், இடபம், வைப்பிராசம் என்ற மலைக ளேழுமுண்டு. அம்மலைகளி னின்றும் அகிருதை முதலிய நதிகளேழும் புறப்பட்டுப் பாற்கடலிற்போய் விழும். அத்தீவிலிருக்கிறவர்க்குப் புசிப்புப் பால். அவர்கள் நிறஞ் சந்திரப் பிரபையாம். அத்தீவில் சாகமென்னு மரம் நிற்கையாற் சாகத்தீவெனப் பெயர் பெற்றதென்க, அப்பாற்கடலில் வடக்கே சுவேதத் தீவில் நடுவே வைகுந்தம். அதில் அநேகங் கோபுரமும் பிரகாரமுமுண்டு. அவ்விடத்திற் கமலையாருடன் கூடித் திருமா லாதிசேடன்மேல் சயனிப்பனென்க. (௬௬

எண்ணிடுக வதற்கப்பாற் குசைத்தீநான் கிலக்கமென
வெண்ணிடுக வதற்கப்பாற் றதியுததி முன்னையிலக்கத்

றெண்ணிடுக வதற்கப்பாற் கிரவுஞ்ச மெட்டிலக்க
மெண்ணிடுக வதற்கப்பா னெய்க்கடலு மெட்டெனவே.

எ-து. முற்கூறிய பாற்கடலுக் கப்பாற் குசைத்தீவு நான்குநூறாயிரம் யோசனை, அக்குசைத்தீவுக் கப்பாற் றயிர்க்கடல் நான்குநூறாயிரம் யோசனை. அதத்தயிர்க் கடலுக்கப்பாற் கிரவுஞ்சத்தீவு எட்டுநூறாயிரம் யோசனை. அக்கிரவுஞ்சத் தீவுக்கப்பால்-நெய்க்கடலு மெட்டுநூறாயிரம் யோசனை விரிவாம்: எ-று.

அக்குசைத்தீவிற் பொன்மயமான குசைநிற்கையால் அப்பெயர் பெற்றது, அக்குசைத் தீவுக்கு அரசன் வசு. அவ்வசுவென்னு மரசனுக்குப் புத்திரர்களெழுவர். அவர் யாரெனில்-சுவேதன், லோகிதன், சீமுதன், அரிதன், விபுத்தியுதன், மானசன், சுப்பிரதன் என்க. அவ்வெழுவர்களும்பிரித்தாண்டமையால் அவரவர் பெயரால்த்தீவு எழுபிரிவாயிற்று, அவ்வேழு தீவுக்கு மேழு கிரியுண்டு. அவை குமுதகிரி, ஊதகிரி, வராககிரி, துரோணகிரி, கங்ககிரி, மயிடகிரி, குமுதவானகிரி என்க. அக் கிரிகளினின்றுஞ் சுவேததோயநதி முதலியவேழுநதிகளும் புறப்பட்டுத தயிர்க்கடலிற்போய்விழும். அதிலிருப்பவர்க்குப் புசிப்புத் தயிர். அதுவல்லாமல் பலங்களமிர்த மிவற்றையும் புசித்திருப்பார்கள், இனி யக்கிரவுஞ்சததீவுக்கு அரசன் சோதிமான். அவ்வரசனுக்கு ஏழுபுத்திரர்களுண்டு, அவர் யாரெனில்; உற்பிதன், வேணு, மண்டலன், இந்தகாரகன், திருதிமான், சுப்பிரபாகன், கபிலன் என்க. அவ்வேழு புதல்வர்களும் பிரித்தாண்டமையால், அவரவர் பெயரால த்தீவு எழுபிரிவாயிற்று, அவ்வேழு தீவுக்கு மேழுகிரியுண்டு. அவை வித்துருமகிரி, ஏமநாமகிரி, திருதிகிரி, புட்பதந்தகிரி, குசலகிரி, லோகிதகிரி, மந்தாகிரி யென்க. அவ்வேழுகிரிகளி னின்றும் மகிபாபாவென்னு நதிகள் முதலிய வேழும் புறப்பட்டு நெய்க்கடலிற் போய்விழும். அத்தீவி லிருப்பவர்கள் நெய்மயமாயிருக்கிற அமிர்தபல சாரங்களைப் புசித்திருப்பார்கள், அவர்களுக்கு நிற முற்கூறியதே. அக்கிரவுஞ்சத் தீவில் ஏமநாமகிரியில் கிரவுஞ்சனென்னுமசுரன் சிலநாளாண்டுகொண்டிருந்து குமாரசுவாமியுடன் போர்செய்து மரிக்கையால் அது கிரவுஞ்சமெனப் பெயர்பெற்றதென்க. (சுஎ)

எண்ணிடுக வதற்கப்பாற சான்மலியெண் ணிரண்டிலக்க
மெண்ணிடுக வதற்கப்பா லிக்கிரத முற்படியே
யெண்ணிடுக வதற்கப்பாற் கோமேத மெண்ணான்கென்
றெண்ணிடுக வதற்கப்பான் மதுக்கடலு முனையெண்ணால்

எ-து. முற்கூறிய நெய்க்கடலுக்கு அப்பாற் சான்மலித்தீவு பதினாறு நூறாயிரம் யோசனை, அச்சான்மலித் தீவுக்கப்பாற் கருப்பஞ்சாற்றுக் கடல் பதினாறு நூறாயிரம் யோசனை, அக்கருப்பஞ்சாற்றுக் கடலுக் கப்பாற் கோமேதத்தீவு முப்பத்திரண்டுநூறாயிரம்யோசனை, அக்கோமேதத் தீவுக்கப்பாற் சுராக்கடல் முப்பத்திரண்டு நூறாயிரம் யோசனைவிரிவு. எ-று.

அச்சான்மலித் தீவுக்கு அரசன்-கந்தமான், அவ்வரசனுக்குப் புத்திரர்க ளெழுவர்-அவர் யாவரெனில்-நமோதுர்க்கன், தனுசுமான், பாகவன், அந்தகாரன், முனி, துந்துமி, குச்லன் என்க. அவ்வெழுவர்களும் பிரித்தாண்டமையா லவரவர்பெயரா லத்தீவேழு பிரிவாயிற்று. அவற்றிற் கிரிகளே ழாவன-கிரவுஞ்சகிரி, வாமனகிரி, அந்தகாரகிரி, திவாகிருதகிரி, தீவிபிந்து கிரி, புண்டரீககிரி, துந்துபிகிரியென்க. அவைகளினின்றும்-புண்டரீகமுதலிய நதிகளேழும் புறப்பட்டுக் கருப்பஞ்சாற்றுக் கடலிற்போய் விழும். அதிலிருப்பவர்களுக்குப் புசிப்பு கருப்பஞ்சாறு, அத்தீவி லாயிரம் யோசனை யுயரத்தையு முடைத்தாய்க் கனகமயமான ஆதித்தப்பிரபைபோன் றிருக்கும் இலவமரமிற்கையாற் சான்மலித தீவெனப் பெயர்பெற்றதென்க. இனிகோமேதகத்தீவுக்கு அரசன் அவ்வியவாகனன், அவ்வரசனுக்குப் புத்திரர்களெழுவர். அவர் யாவரெனில்- சலதன், குமாரன், சரித்திகன், குழுதன், சந்தலன், மகாமத்திரன், சுகுமாரன் என்க. அவ்வெழுவர்களும் பிரித்தாண்டமையா லவரவர் பெயரா லத்தீவேழு பிரிவாயிற்று. அவற்றிற். கிரிகளேழாவன கேசரகிரி, சேடககிரி, சுரதவதகிரி, அம்பிகிரி, செயோபகிரி, மேககிரி, சிங்ககிரியென்க. அவைகளினின்றுங் கபத்திமான் முதலிய வேழுநதிகள் புறப்பட்டு மதுக்கடலிற் போய்விழும், அத்தீவிலிருப்பவர்களுக்குப் புசிப்புச்சுவாதுபலங்கள். கோமேதத் தீவெனப் பெயர்பெற்றது யாதெனில், மனுகுலத்திற் கோப்தியென்னும் பெயரையுடைய வரசன் கோசலனென்னும் பெயரையுடைய ய... த்தமாகத் இந்திரனுடையயாகத்துக்கதிபதியாயிருக்கிற பிருகு இருடியை வரிக்கையால் கௌதமர் இந்திரனுடைய யாகத்துக்கு வந்திருக்கும் இவனை வரிக்கலாமோவென்று அவ்வரசனைக் கோபத்தாற் சபிக்க, அவ்வரசனு மவ்யாக நிமித்தம் வந்திருக்கிற பசுக்களும் நாசத்தை யடைந்து அப்பசுக்களுடைய நிண மித் தீவை மறைக்கையா லதற்குக் கோமேதத்தீவெனப் பெயராயிற்று. (௬௮)

எண்ணுகயோ சனையெட்டெட்ட டிலக்கமென வ்ந்றகப்பா
லண்ணியபுட் கரணிதலத் தகலத்தை யற்றக்கப்பா
லண்ணியசுத் தோதகத்தி னகலமுமுன் னறைந்தபடி
திணணியமால் வரையுமினி யிவற்றினுக்குத் தெரிப்பாமே.

எ-து. முற்கூறிய சுரைக்கடலுக் கப்பாற் புட்கரணிதலத் தகலத்தை யறுபத்துநான்குநூறாயிரம் யோசனையெனக் கருதுக. அப்புட்கரணித் தீவுக் கப்பால் நன்னீர்க்கடலி னகல மறுபத்து நான்கு நூறாயிரம்யோசனை. சாகமுதலிய தீவிற் கடினமாய்ப் பருத்திருக்கு மலைகளைத் தொகுத்துச்சொல்வாம். எ-று.

அப்புட்கரணித் தீவுக்கு அரசன். அசன், அவ்வரசனுக்குப் புத்திரர்க ளிருவர், அவர் யாரெனில் தாக்கியன், மத்தியனென்க. அவ்விருவரும் பிரித் தாண்டமையா லவரவர்பெயரா லத்தீவிரண்டு பிரிவாயிற்று. அவற்றிற் கிரிக ளிரண்டாவன, மந்தரகிரி, உத்தரகிரி யென்க. அக்கிரிக ளிரண்டு

மைம்பது யோசனை யுயரமு மிருபத்தஞ்சு யோசனை விரிவுமா யிருக்குமெ ன்க. (௬௬).

சாகத்தீவு முதலிய தீவின் மலைகளி னதளவை
யுணர்த்துகின்றார்.

சாற்றியிடுஞ் சாகமுத லேந்தினுக்குந் தடவரையு
மேற்றமிகு மெவ்வேழுண் டொருகிரிசக் கரம்போல்
மாற்றறவே புட்கரணி தலந்தை நவல் மாய்வதியுந்
தேற்றுநதி முடிவிடந்துந் திகழுமொரு வரையுதுபோல்.

எ-து. சாகதீவு முதலிய வைந்து தீவினு மொவ்வொன்றுக் கெவ் வேழாக முப்பத்தைந்து மலைகளுண்டு, அதுவல்லாமல் புட்கரணிதீவிலிரு க்கு மொப்பற்ற மானதகிரி, யததீவைச் சக்கரம்போ லிடைவிடாமல் வல மாகச் சூழ்ந்திருக்கும் அதுவல்லாமல் சுத்தோதக சமுத்திரத்தைச் சூழ வி டைவிடாமல் சக்கரவாளகிரி விளங்கும். எ-று.

ஐந்தினுக்குமென்ற வும்மையாற் புட்கரணித் தீவில் மலைக ளிரண் டிருக்கின்றன, ஆகத்தீவு, ஆறுக்குக் குலமலைகள் முப்பததேழென்க, தடவ ரையுமென்ற வும்மையாற் சாகமுதலிய வைந்து தீவினுள்ளு முப்பத்தைந்து நதிகளு முண்டென்க. புட்கரணிததீவி லிருக்கு மானதகிரியிற் கிழக்குமுத லிய நான்கு திககினு முலகபாலர் நால்வர்கரு நான்கு புரியுண்டு, அவை இந்திரனுக்கு விசுவோகசானு புரியும், இயமனுக்குச் சங்யமனி புரியும், வரு ணனுக்குச் சுத்தவதி புரியும், சோமனுக்கு விபாவதி புரியுமென்க. தேவ பூசை நிமித்தமாகச்சொன்னமயமான தாமரைப்பூ அத்தீவின்க ணுண்டாயிரு ருக்கையா லததீவு பட்கரணித் தீவெனப் பெயர் பெற்றது, மலைகளையும் நதிகளைபு மீண்டுக் கூறியிருக்க; ஆண்டுக்கூறிய தென்னையெனின், ஈண் டாசிரியர் தொகுத்தமையா லாண்டு ஒப்பின் முடித்தலென்னுந் தந்திர வுத் தியாற் கூறியதென்க. (௬௭)

சாக முதலிய தீவி லிருப்பவர்கள் தன்மையை
யுணர்த்துகின்றார்.

சாகமுத லிருமூன்றிற் றங்குநர்க டமக்கெல்லாந்
சோகமிலை யெந்நாளுந் துய்த்திருப்பர் சுகமவர்தம
மாகமதி னரையுமிலைத் திரையுமயு தாயுவுளர்
மோகமிலர் கலியுகத்துங் கிம்புருடர் முறைபெறுவார்.

எ-து. சாகத்தீவுமுதலாறு தீவிலுமிருப்பவர்கள், சம்புத்தீவினுட்கும ரிகண்டத்தி லிருப்பவர்களைப்போல் எப்பொழுதுஞ் சுகதுக்கமுறாமல் சுக வாசியாய் நரை திரை மூப்பில்லாமல் நித்தியயௌவனமுடையராய்ப் பதினா யிரம் வயதுடையரா யிருப்பார்கள். அதுவல்லாம லிக்கலியுகத்து மோகமி ல்லாதவராய்க் கிம்புருட கண்டத்தில் இருப்பவர்களுக்கொத்திருப்பார்கள். எ-று. (௬௮)

பூலோகத்தைத் தொகுத்துணர்த்துகின்றார்.

எழுதீவு மெழுகடலு மீழமைய மெனுநிலனுந்
தழல்போலு மொளியிப்பாற் றமப்பாற் றருமலையுங்
குழுவாய பேரிருளு மதற்கப்பாற் குனைகடலு
மழகாய வண்டகடா கந்தமும்பூ தலமாமே.

எ-து. சம்புத்தீவு முதலிய வேழுதீவும், இலவணசமுத்திர முதலிய வேழுகடலும், பொன்மயமான பூமியும் அக்கினியைப்போலு மொளி முற்பாகத்திலும் இருள் பிற்பாகத்திலு முடைய லோகா லோக்கியமென்னும் பெயர்பெற்ற சக்கரவாளகிரியு மந்தகாரபூமியு மார்க்கின்ற பெரும்புறக்கடலும் அண்டகடாக முடிவுமாகிய விவையெல்லாம் பூலோகமெனப்பெறும். எ-று. (எஉ).

சக்கரவாளகிரியின் றன்மையையுணர்த்துகின்றார்.

இசைத்தவிதத் திருளொருபா லொளியொருபா லேய்ந்தகிரி
வசிப்பர்முதற் பாகத்தின் வடிவியக்க ரிராக்கதரும்
பசுந்தவிராக் கதர்தாம்பை சாசர்திசைப் பாலகரு
மிசைப்பயிலும விண்ணவர்பொன் னிலத்துவிளை யாடுவரோ.

எ-து. இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட வொளி யொருபாலும் இருளொருபாலுமிருக்கிற சக்கரவாளகிரியில் வடிவையுடைய வியக்கரும் சந்திரனும் பசுமைநிறத்தையுடைய அரக்கரும் பசாசுகளும் அட்டதிக்குப் பாலர்களும் மேலேயிருக்கின்ற தேவர்களும் வாசஞ்செய்வர். அதுவல்லாமல் முற்புறமாகிய கனகமயமான பூமியினிழிந்து சஞ்சரித்து விளையாடிப் பின்பு தங்கடங்க ளெல்லையை யடைந்திருப்பார்கள்: எ-று. (எ௩)

சக்கரவாளகிரிக்கப்புறத் திருட்பூமியிலிருப்பாரை
யுணர்த்துகின்றார்.

விதிநந்தவுரை மரணமலால் விபரீத முறவிதிக்கு
வதைந்தவர்க டமைந்தாமே மைய்லுற வதிவார்கள்
புதைந்தவிரு ளுலகத்துட் பொருளல்லாப் புல்லியரோ
கதந்துமருந் துயரத்துந் தம்முடலைக் களைவாரே.

எ-து. சிவாகமத்திற் சொல்லியபடி மிகுந்த சிவகாரியங் குருகாரியஞ் சங்கமகாரியமாகத் தான்றன்னுடைய தேகவெறுப்பாற் றன்புராணாதிகளிற் சொல்லிய பிருகுப் பிரபாதமாதல், கங்கை முதலிய தீர்த்தத்திலாதல் தேகம் விடுதலன்றிச் சாத்திரத்துக்கு விரோதமாகத் தம்முடைய வுடலைத் தாமே விட்டவர்க ளிருட்பூமியாகிய உலகத்தின் மயக்கத்தைப்பொருந்திக் கிடப்பார்கள், ஆதலால் இப்படிப்பட்ட மரணமாகாதென் றறியாமற் கோபத்தினாலும் வியாதிமுதலிய பீடைகளினாலும் வலிய உயிரை விட்டவர்கள் ஒரு பொருளிலுஞ் சேராத கீழ்மக்களாவார்கள். எ-று. (எச)

அண்டகடாகமுதல்மகாமேரு நடுவரையிலும் ஐம்பதுகோடி யோசனைதூரம் என்பதை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

அழகாய கடாகத்துக் களவுகன மொருகோடி
யெழுநூறு யிரத்துடனே யிருபதுநூ றுயிரத்தைத்
தழுவியுறு மொருகோடி சமுத்திரநா யகத்தளவு
குழுவிருளு மேழைஞ்சுக் கோடியினுங் கூறிடுவாம்.

எ-து. அழகிய அண்டகடாகவோட்டுக் கனமொருகோடி யோசனை. பெரும்புறக்கடலி னகலங் கோடியே யிருபத்தேழு நூறுயிரம் யோசனை. முற்கூறிய வந்தகார பூமியினகல முப்பத்தைந்து கோடியோசனை. அதுவ ல்லாமல் இன்னுமதனுடைய வளவையைச் சொல்வாம். எ-று. (௭௫)

இருபதுநூ றுயிரத்தி னொன்றான மிவற்றுடனே
வருவதுநா லுற்பதினு யிரமெனவே மதித்திடுக
விருளொருபா லொளியொருபா லிசைந்தபெரு வரைக்கயுந
மொருபஃது கோடியுறுங் கனகமய வொளிநிலனே.

எ-து. முற்கூறிய அந்தகார பூமியினளவு முப்பத்தைந்து கோடியுடன் பத்தொன்பது நூறுயிரத்து நாற்பதினுயிரம் யோசனையுண்டென்க. ஒருபாற் பிரகாசமாயும் ஒருபா லிருளாயுமிருக்கிற பெருமையையுடைய சக்கரவாளகிரி பதினுயிரம் யோசனை விரிவை யுடையதாயிருக்கும். முற்கூறி யகனகபூமி பத்துக்கோடி யோசனை விரிவாம். எ-று.

அச்சக்கரவாளகிரி நூறுயிரம் யோசனை யுயரத்தையுடைத்தா யொருபாற் சூரியன் சஞ்சரித்தலாலும், ஒருபாற் சஞ்சரியாமையாலு மொருபா லொளியும், ஒருபால் இருளுமாயிற்று. மண்ணினு மண்டத்துக்கு நடுவே சூரியன் சஞ்சரித்தலால் அவனுக்கு மார்த்தாண்டனென்னும் பெயராயிற்று. அக்கிரியி லட்டதிக்குப்பாலரிருந்து தத்தந்திக்கைக் காத்துக்கொண்டிருப் பார்களென்க. (௭௬)

எழுநூறு யிரத்துடனே யிருபதுநூ றுயிரத்தைத்
தழுவியுறு மொருகோடி சத்தசமுத் திரவிரிவு
மெழுநிலமு மைம்பதினு யிரங்குறைய விவ்வளவே
குழுமியுறும் பஞ்சாசத் கோடிபெருங் குன்றிறுவாய்.

எ-து. முற்கூறிய சத்தசமுத்திரங்களின் விரிவு கோடியே யிருபத் தேழுநூறுயிரம் யோசனை, சம்புத்தீவில் மகாமேரு முதலாகத் தெற்கேழுதீ வுங் கோடியே யிருபத்தாறு நூறுயிரத்து ஐம்பதினுயிரம் யோசனையுண்டெ ன்க. மகாமேரு முதலாகக் கடாகமீறாகத் தொகுத்தறியு மிடத்தைம்பது கோடி யோசனை விரிவைப் பொருந்தும். எ-று.

அதன்வகை-சத்தசமுத்திரமுஞ் சத்ததீவுமாக-இரண்டுகோடியேயை ம்பத்து மூன்று நூறுயிரத் தைம்பதினுயிரம். அதற்குப் புறம்பே கனகமய

மானபூமி பத்துக்கோடி. அதற்குப் புறம்பே சக்கரவாளகிரி பதினாயிரம். அதற்குப் புறம்பே யிருளுலக முப்பத்தைந்துகோடியே பத்தொன்பது நூறுயிரத்து நாற்பதினாயிரம். அதற்குப் புறம்பே பெரும்புறக்கடல் கோடியே யிருபத்தெழு நூறுயிரம். அதற்குப் புறம்பே அண்டகடாகங் கோடி; ஆக மகாமேரு நடுவினின்றுந் தெற்குப்பாதி ஐம்பதுகோடி யோசனை விரிவுஞ்சரி; மற்றைத் திக்கினுங் காண்க. (௭௭)

அளவுக்கோர் புறனடையுணர்த்துகின்றார்.

தரைத்தலத்துக் கீழ்த்தலங்கள் பேதமுறச் சாற்றியிடுந்
தரைத்தலத்து மேற்றலமுந் தவறாயா சாத்திரமுந்
தரைத்தலத்தும் பேதமுறச் சாற்றியிடுஞ் சாற்றிடினு
விருத்தமிலைச் சிருட்டிதொறும் பேதமுற விளைதலினால்.

எ-து. இப்பூமிக்குக் கீழான நரக புவனங்களை யாகமங்களிற் பேதமாகக் கூறும் பூமிக்கு மேற்றலங்களையும் பேதித்துக்கூறும் ஆறுவொருபடித் தல்லாமல் பலவாகப் பேதித்துச் சாத்திரஞ் சொல்லுமோ வெனிற் சிவபிரான் சருவஞ்ஞனுகையாற் சாத்திரங்கள் பொய் சொல்லாது. பூலோகத்தினிடத்தும் பேதமாகக் கூறும். ஈசுரனெவ்வொரு சிருட்டிகாலங்களிலாகமங்களைப் பேதித்துக் கூறினாலுங் கடைத்தொகையள வொத்திருக்குமாகையாலந் நூற்கு மிந் நூற்கும் விரோதமில்லை யாதலால் மாறுகொளக் கூறலென்னுங் குற்றமில்லை. எ-று.

பேதம் யாதெனில், கீழ்முதலடுக்கில்-நரகம் பதின்மூன்று. இரண்டாமடுக்கு ஒன்றுக்குப் பத்து மூன்றுமடுக்கு ஒன்றுக்கு-ஒன்பது ஆக அடுக்கு மூன்றுக்கும் நரகம் முப்பத்திரண்டு அதில் ரௌரவம், கும்பீபாகம், அவீசி, இம் மூன்று நரகமும் இராசாதி ராசநரகம். இதிலொன்றைச் சூழ்ந்த வுபநரகம் ஒன்றுக்கொன் றெவ்வேழாக நரகமிருபத்தொன்று. நீக்கி நரகமிருபத்தொன்பது மொவ்வொன்றை மும்மூன்றாகச் சூழ்ந்த வுபநரகம் எண்பத்தேழு ஆகநரகம் நூற்றுநாற்பதென்று ஆகமங்களிற் பேதித்துக் கூறியவா றுணர்க (௭௮)

அண்டங்க ளளவில்லை யென்பதனை யுவமை முகத்தா லுணர்த்துகின்றார்.

எண்ணரிய வாருயிர்க ளண்டமுமிப் படிதானே
யெண்ணரிய வெனுமலமி லியலெனின்மற் றோரியலி
னெண்ணியவ னளவிடத லென்னையெனில் வினைவிதந்தாற்
பண்ணிடுவ னண்டவிதஞ் சிருட்டிதொறும் பலபடியால்.

எ-து. எப்படி யான்மாக்க ளளவிறந்த கோடி யுண்டோ அப்படியே யிவ் வண்டவகையு மளவிறந்தகோடியென்க. மலமில்லாத சிவபிரானருளிச் செய்த திவ்யாகமங்களு மளவிறந்தன ஆகையா லளவிடுதற்கரிது, ஆனல்

அவ னருளிச்செய்த திவ்யாகமங்களிற் காமிகம், பதார்த்தம், யோகசம் இவைகள் நூறுயிரஞ் சுலோகமென்று அளவிட்டுக் கூறுத லென்னையோ வெனிற் கேட்கிறவர்களுடைய புத்தி தாரதம்மியத்துக் கேற்கப் பெருக வுஞ் சிறுகவுங் கூறினன். அவர்களுக்குப் புத்திபெருததுஞ் சிறுத்து மிரு ப்பானேனெனில் ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மானுகுணமாக அவரவர் புத்தி யை யேறக்குறைச்சலாகப் பிரகாசிப்பிப்பன், அதுபோலச் சிருட்டிதொறும் பலபல விதமாக வண்டங்களை யருளிச்செய்வான். எ-று. (௭௧)

இந்நூல், இவ்வாகமத்துட் சேர்ந்ததென்பதனை யுணர்த்துகின்றார்.

ஏகனருள் சிவதருமோத்தரமெனு நூலெண்ணுங்கா
லாகமத்துட் சருவோத்தரத் துபபேத மதனுலே
யாகமத்துட் படியிதனு ளருகிவரு மெனவறிக
வாகமத்தின் படிமற்றை யியலுள்ளு மடைந்திடுமே.

எ-று. தனக் கொப்பொருவருமில்லாத சிவபிரானருளிச்செய்த சிவ தருமோத்தரம், மூலாகமமோ உபாகமமோவெனின் மூலாகமத்திலிருபத்தைந் தாகமமாகிய சருவோத்தமென்னு மாகமத்தில், ஈசானம் சிவதன்மம் சிவதரு மோத்தரம் திவ்யப்புரோகதம் குபேராகியம் எனப்பிரிந்த பேதமைந்துள்— இச்சிவதருமோத்தரமும் உபாகமமாகையாலே மற்றாகமத்திற் கூறிய பொரு ள்களுமிதனுளருகிவருமென்க ஆதலாலிது மிகைபடக் கூறலென்னுங் குற்றமன்று, அதுவல்லாமல் சிவஞானயோகவியலினும் பரிகாரவியலினுங் கல ந்துவரும். எ-று. (௮௰)

இனிப் புவலோக முதல் மேல் அண்டகடாகம் வரை யுள்ள வுல கங்களும் அவற்றி னளவு முதலியனவும் பத்துச் செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

தரைத்தலமு முனிவரனே தகைபெறவே தொகையாக்கி
யுரைத்தனமேற் புவலோக முதலாய வுலகினையுந்
தரித்திடுக தொகைசெயதே சாற்றிடுவாந் தவறறவே
விரித்தவுரை விளம்புமவர் வினைவிரைய வீட்டிடவே.

எ-து. முனிவனே பூலோகத்தின் சொரூபத்தை முறையாகத் தொ குத்துச் சொனனோம். மேற் புவலோக முதலிய வுலகங்களை யைம்பது கோடி யளவிற் குறையாமற் றொகுத்துச் சொல்வா மதனை யறிக. இவ் வாறு தொகுத்துக் கூறும் அதைக் குற்றமில்லாமல் யாதொருவர் விரித்து க்கூறுவ ரவர்கள் வினை விரைவில் நீங்கிப்போம்படி சொல்வாம். எ-று. ()

கலிவிருத்தம்

தரைக்கு மேற்புவ லோக மதூதனி
லருக்கன் சோம னெனுமிவ ராதிய

இருப்பர் அந்தம் பலந்தினை யெய்தியே
பரிந்த நீளம் பதினாந் திலக்கமே.

என்று, இப்பூமிக்குமேற் புவலோகம், அப்புவலோகத்தில் சூரியன் சந்திரன் ஆகியோர் தத்தம் பதங்களிற் சஞ்சரித்திருப்பார்கள் இவரைத் தரிக்கப்பட்ட புவலோகம் பதினைந்தாயிரம் யோசனை யுயரமுண்டு என்று.

சஞ்சரித்த லெத்தன்மையெனில். சூரியன் பதத்துக்குக் கீழாகப் பத்துவாயுவும், எழு மேகங்களுங் கூடிச் சஞ்சரிக்கும் வகையாவன—விதனுவான், ப்ரேசேதகன், அக்கினிப்பிரசேதகன், சசனி, அவுத்தன், வச்சிராங்கதன், வயுத்தியுதன், இரைவதன், சங்வர்த்தன், விசங்வர்த்தன் என வாயுக்கள் பத்து, இவைகளுக்கு வியாபாரமாவன. விதன்னுவானென்னும் வாயு பூமிக்குமேலே பதினாயிரம் யோசனை யளவாகச சஞ்சரித்து ஓஷதிகளுக்குப் பலங்களையு முண்டாக்கிக் கழுகு முதலிய பறவைகள் பறப்பதற் காதாரமாயிருக்கும் பிரசேதனென்னும் வாயு அதற்கு மேலாகப் பதினாயிரம் யோசனை யளவாகச் சஞ்சரித்து விருக்ஷங்களையும் பயிர்களையு மவ்வக்காலங்களுக் கிடாக வேதனையும் பண்ணி முறிக்கும், அக்கினிப் பிரசேதனென்னும் வாயுப் பதினாயிரம் யோசனை யளவாக வியாபித்து முற்கூறிய மரங்களையும் பயிர்களையு முலர்த்தி வீட்டையுஞ் சுட்டுச் சமுத்திர சலத்திலுலதைச் சமிப்பிக்கும், இம்மூன்று வாயு மேகங்களைப் பொருந்தாமற் றனே சஞ்சரிக்கும், இனிச் சசனி யென்னும் வாயு சத்தானென்னு மேகத்துடனே பொருந்தி மீன ஆமை தவளை முதலிய வெல்லாம் உயருறப்பொல்லா மழையைப் பொழியும் அவுத்தனென்னும் வாயு, தோதகனென்னு மேகத்துடனே பொருநதிப் பதினாயிரம் யோசனை யளவாக வியாபித்து விடமாகிய மழையைப் பொழிந்து அதனா லான்மாக்களை நாசஞ் செய்யும், வச்சிராங்கதனென்னும் வாயு உபலகனென்னு மேகத்தைப் பொருந்தி யுதிரத்தம் ஆலாங்கட்டி, கற்களையும் பொழியும், வயிதியுத்னென்னும வாயு வயிதியுதனென்னும் மேகத்தைப் பொருநதிப் பதினாயிரம் யோசனை யளவாக மேலே சஞ்சரிந்து இடி மின் முதலியவற்றை யுண்டாக்கும். இரைவதனென்னும் வாயு புட்டிவதனென்னு மேகத்தைப் பொருந்திப் பதினாயிரம் யோசனை யளவு சஞ்சரித்து ஆன்மாக்களுக் குபயோகமாகிய நல்ல மழையைப் பொழியும், சம்வர்த்தனென்னும் வாயு விரோதமென்னு மேகத்தைப் பொருந்திப் பதினாயிரம் யோசனையளவு வியாபித்து வியாதியை யுண்டாக்கிற சலத்தைப் பொழியும் விசம்வர்த்தனென்னும் வாயு குரோதமென்னும் மேகத்தைப் பொருந்தி மேற் பதினாயிரம் யோசனையளவு சஞ்சரித்து ஆன்மாக்களுக்கு யுத்தத்தாலும் வியாதிகளாலுஞ் சஞ்சரிக்கிற மழையாகப் பொழியும், ஆக வாயு பத்து மேகமேழும் பூமிக்குமேலே யொன்றுக்கொன்று பதினாயிரம் யோசனை யளவாக மேன்மேல் சூரியபத மளவாகச் சஞ்சரிக்கும், அம்மேக மேழையு மொவ்வொரு மேகத்தை முப்பதினாயிரங்கோடி மேகஞ் சூழ்ந்து சேவித்திருக்கும், விதன்னுவான் முதலிய வொன்பது வாயுக்கள் பதத்

திலு மடைவே யிருப்பார்கள். யாவரொனில் சித்தர்களும், சத்தமாதர்களும், சித்தசாரணரும், நாராசஞ், சங்க முதலிய ஆயுத தேவதைகளும், அயிராவதம், புண்டரீகம், வாமனம், குமுதம், அஞ்சனம், புட்பதந்தம், சாருவபூமம், சுப்பிரதீபமென்னு மட்டகஜங்களும், பக்ஷிராசனுகிய கருடனும், ஆகாசகங்கையுந், தரும சொரூபமா யிருக்கிற விடபதேவரும், தக்ஷப்பிரசாபதியுமென்க. பத்தாம் வாயுவாகிய விசங்வர்த்தனில் ஆதித்தர் பன்னிருவர். அசுவனிதேவரிருவர். உருத்திரர் பதினொருவர். எண்வகைவசுக்களாவார். ஆகிய முப்பத்து மூவரும் வசித்திருப்பர்கள். ஆதித்தர் பன்னிருவராவார் வைகர்த்தனன், விபச்சுரன், மாத்தாண்டன், பாற்கரன், இரவி, உலோகப்பிரகாசன், உலோகசாக்ஷி, தி விக்கிரமன். ஆதித்தியன், சூரியன், அங்சுமாலி. திவாகரன் என்க. உருத்திரர்கள் பதினொருவராவார் மாதேவன், அரன், உருத்திரன், சங்கரன், நீலலோகிதன், ஈசானன், விசையன், வீமதேவன், பவோற்பவன், கபாலி, சௌமியன் என்க. அட்டவசுக்களாவார் அனலன், அனிலன், ஆபத்சைவன், சோமன், தரன், துருவன், பிரத்தியூசன், பிரபாசன் என்க. இதனை "நாலவேறியற்கைப் பதினொருமூவரோ டொன்பதிற்றிரட்டி யுயாநிலைபெறீஇயர்" என்புழி நச்சினார்க்கினியர் கூறுதலானுமுணர்க.

ஓரி லக்க மருக்க னுலகமே
லோரி லக்க முடுபதி லோகமே
லோரி லக்க முடுக்க ளுலகமே
லீரி லக்கம் புதனுல கேயுமே.

எ-து. முற்கூறிய பத்தாம் வாயுவில் நூறாயிரம் யோசனை யுயரத்தில் யாகமயமா யிருக்கிற வோராழியையு மேழிசைமயமா யிருக்கிற வேழு பரிகளையும் நரகங்களான வடதையும் அருணனை தோப்பாகனையும் பெற்று அமிர்தத்திற் றேன்றித் திவ்யமயமா யிருக்கிற தேரின்மே லொன்பதினுயிரம் யோசனை யுயாமுயுடைய சூரியர்க ளெழுந்தருளி யிருந்து சிவாக்கினையினாற் றொழினடத்தவேண்டி மகாமேருவை வலமாக வருவர். ஆனால் சூரியா பன்னிருவர் ஈரு மெக்காலத்து மொவ்வொருவராகச் சஞ்சரிப்பார்களோ வல்லாமல் பன்னிருவருங் கூடிச் சஞ்சரிப்பாகளோவெனிற் சித்திரை மாதமுதற் பன்னிரண்டு மாதமும் வைகர்த்தனர்முதற் பன்னிருவரும் அத்தேரிலேறிச் சஞ்சரிப்பர்களென்க. அசசூரியர் பததநுக்கு மேலே யிருபத்தேழு நாளுக்கும் நாயகனுகிய சோமனுலகும் நூறாயிரம் யோசனை யுயரம் பொருந்தும். அச்சோமனுலகுக்குமேலே நூறாயிரம் யோசனை யுயரத்தில் நக்ஷத்திரமண்டலங்களு மிராசிமண்டலங்களும் பொருந்தும், அந் நக்ஷத்திரமண்டலத்துமே லிரண்டுநூறாயிரம் யோசனை யுயரத்திற் புதனுலகம் பொருந்தும். எ-று. (௮௬)

ஈரி லக்கமொன் சுக்கிர னெல்லையே
லீரி லக்கமங் காரக னெலலையே

வீரி லக்கஞ் சுரர்குரு வெல்லேமே
வீரி லக்கஞ் சனியுல கேய்புமே.

எ-து. முற்கூறிய புதனுலகத்துக்குமே லிரண்டுநூறாயிரம் யோசனை யுயரஞ் சுக்கிரனுலகம் பொருந்தும், அச்சுக்கிரனுலகத்துக்குமே லிரண்டு நூறாயிரம் யோசனை யுயரஞ் செவ்வா யுலகம் பொருந்தும், அச்செவ்வாயுலகத்துக்குமே லிரண்டுநூறாயிரம் யோசனை யுயரந் தேவகுருவாகிய வியாழபகவானுலகம் பொருந்தும், அக்குருவுலகத்துக்குமே லிரண்டுநூறாயிரம் யோசனை யுயரம் சனிபகவா னுலகம் பொருந்தும். எ-று. (அச)

ஓரி லக்கமேழ் மாதவ ரூர்மிசை
யோரி லக்கந் துருவ னுலகுயர்
பாரின் மீது பதினைந் திலக்கமுஞ்
சேரு மேபுவ லோகஞ் சிறக்குமே.

எ-து. அச்சனி யுலகத்துக்குமேல் அத்திரி, வசிட்டர், புலத்தியர், புலகர், பிருகு, அங்கிரா, மரீசி ஆக இவ்வேழு விருடிகளு மிருக்கு முலகம் நூறாயிரம் யோசனை யுயரம் பொருந்தும். அவ்விருடிகள் பதத்துக்கு மேலாகத் துருவபதம் நூறாயிரம் யோசனை யுயரம் பொருந்தும், அத்துருவன் பரிவாரவுலகங்களுடன் கூடி யிருப்பன். முற்கூறிய நக்ஷத்திரங்களெல்லா மித்துருவ னாதாரமாகிக் கட்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்து சஞ்சரிக்கும். அவற்குத் துருவனென்னும் பெயர் பெற்றது எக்காரணத்தாலெனின் சிவசத்தியதிட்டித் தலையாமற் பண்ணுகையாலென்க. ஆகப் பூமிக்குமேலே சிறப்பினையுடைய புவலோகம் பதினைந்துநூறாயிரம் யோசனை யுயரமென்க.

அதற்கு மேலம ரேச னரும்புரி
யதற்கு நீள மசீதிய மைந்துமா
மதற்கு மேன்மக லோக மதுதனில்
வதிப்பா மாதம ராதி மரீசியும்

எ-து. அப்புவலோகத்துக்கு மேற் சுவர்க்கலோகம் எண்பத்தஞ்சுநூறாயிரம் யோசனை யுயரம் பொருந்தும். அதற்கு அரசன் இந்திரன் அவனைத் தேவர்களு மிருடிகளுந் தேவஸ்திரிகளுஞ் சேவித்திருப்பார்கள். அதி லக்கினிட்டோம முதலிய யாகங்களைப் புரிந்தவர்களுந் தீர்த்த யாத்திரை பண்ணினவர்களுந் தானமர்விரத முதலியவற்றைப் பண்ணினவர்களு மந்தலோகத்தை யடைந்திருந்து அதிலுண்டான போகங்களைப் புசித்துத் தொலைந்தவாறே பூலோகத்தில் வந்து நல்ல மானிடராய்ப் பிறப்பார்கள். அச்சுவர்க்கத்துக்குமேல் மகலோகம். அதிலிருப்பார் மரீசி, மார்க்கண்டர், சித்தர்கள் முதலானோர். எ-று. (அசு)

உயரந் தானிரு கோடி யுறுமதற்
குயரு மெல்லை செனதல முன்னத

முயரு நாலிரு கோடியென் றுன்னுக
வுயரு மாபிதிர் தேவ் ருன்றவரே

எ-து. முற்கூறிய மகலோகம் இரண்டுகோடி யோசனை யுயரம் பொருந்தும் அம்மகலோகத்துக்குமேல் செனலோகம் எட்டுக்கோடி யோசனை யுயரம் பொருந்தும், அதில் கவ்வியவாகனா, அனலர், சோமர், யமர், அரியமணர், அக்கினிவாககர், பெரக்கிஷ், ஆசியபர், சோமபா என்று சொல்லப்பட்ட பிதிர்தேவா பதின்மரும் சங்கரிஷணர், வாசுதேவர், பிரதியுமினர், நிருத்தர் இந்நால்வரும் அதசீயசாரமும் மதன முதலானோருமிருப்பார்கள். எ-று. (அஎ)

அதற்கு மேற்றவ லோக மருந்தவ
ரதறகுள் வாழ்வர் சனதனை யாதிய
ரதற்கு நீளமு மாறிரு கோடியா
மதற்கு மேலயன் றேசமென் றுய்கவே.

எ-து அச்செனலோகத்துக்குமேற் றவலோகம் பன்னிரண்டுகோடியோசனை யுயரம் பொருந்தும், அதிலிருப்பவர்கள் சனகா, சனந்தர், சநாதர், சனற்குமாரர், சங்கு திரிசங்கு இருபு இவ்விருடிகளெழுவரும் அரிதாகிய தவஞ்செய்து அதைவந் தடைந்திருப்பார்கள், அந்த தவலோகத்துக்கு மேற் சத்தியலோகமென்றறிக எ-று. (அஅ)

அதற்கு நீளமு மாறுடன் பத்துறு
மதறகு மேலரி தேசமென் றுய்கவே
யதற்கு நீளநாற் கோடியென் றுய்கவே
யதற்கு மேறசிவ லோகமோ ராறுறும.

எ-து. அச்சத்தியலோகம் பதினாறுகோடி யோசனை யுயரத்தைப் பொருந்தும், அதி னடுவே பிரமனிருப்பன். கிழக்கே யிந்திரநீல நிறம்போன்ற வடிவையுடைய இருக்குவேத மிருக்கும் மேற்கே பதுமராக நிறம்போன்ற சாமவேத மிருக்கும். தெற்கே மைநிறம்போன்ற அதர்வணவேதமிருக்கும். மற்றுமுள்ள விதிகாசபுராண மீமாம்சமுதலிய சாத்திரங்களுஞ் சாவித்திரியும், அங்கே யிருக்கும் அப்பிரமலோகத்துக்குமேல் அரியினுடைய லோகமென்க, அது நாலுகோடி யோசனையாம் அதில் மாயனிருந்து பிராணிகளைப் பரிபாலனம் பண்ணிக்கொண் டிருப்பன், அரி லவனை வழிபட்டபக்தர்கள் அடைந்திருப்பர்கள், அவ்வுலகத்துக்குமேற் சிவலோகம் ஆறுகோடி யோசனை யுயரத்தைப் பொருந்தும் அச்சிவலோகத்தின் வளத்தை விரித்துக் கூறுதற்கரிது: அதிற் பார்வதியாருடன் விட்டுணு பிரமன் முதலிய தேவர்கள் சேவிக்க உருத்திரமூர்த்தி யெழுந்தருளி யிருப்பர் எ-று.

அற்கு மேனுறு முண்டக டாகமோய்ம்
பதற்க னந்தனைக் கோடியென் றுய்கவே

மதித்த வைம்பது கோடியும் வாய்ந்தமை
கதித்த வண்ட மேலெக்கடா ககமே நாடும்.

எ-து. அச்சிவலோகத்தின் மேல் நெருங்கிய அண்டகடாகத்தினு யரங் கோடியோசனை யென்க, அப் பூமிக்கு மேலுயர்ந்த வண்டகடாகம் வரை வைம்பதுகோடியோசனை யுயரமென்க எ-று.

அதன்வகை புவலோகம் பதினைந்து நூறாயிரம், சுவலோகம் எண்பத்தைந்நூறாயிரம் மகர்லோகம் இரண்டுகோடி, சனலோகம் எட்டுக்கோடி, தவலோகம் பன்னிரண்டுகோடி, சத்தியலோகம் பதினாறுகோடி, விட்டுணுலோகம் நாலுகோடி, உருத்திரலோகம ஆறுகோடி, அண்டகடாகங் கோடி; -ஆக வைம்பது கோடியென்க. (௬ய)

கோபுரத்திருக்கும் தலைமையுணர்த்துகின்றார்.

வேறு

உரைத்தவித் துலகத்து ளொப்பிலிமுப்புரத்தினையு
மெரித்தவிறை யெரிபாகி யிருவருமு மிகலினையும்
மரித்தருள்செய் யமலனெனு நகைமுதலைந்தினையு
நரித்தினைப் பதரியாத முடிவிடத்திற்றிகழுமே.

எ-து இத்தன்மையாயச் சொல்லிய சிவலோகத்தில் ஒப்பில்லாதவனுந் திரிபுரத்தை யெரித்த விறைவனும் அயனுமரியுந் தம்மிற்பெருமை பேசிய மாறுபாட்டைத் தீர்த்து அவர்களுக்குள் செய்யுமலமுமாகிய சிவபெருமானுடைய திருக்கோயிலின் முடிவிடத்தில் நகைமுதலிய வைந்து பஞ்சங்களையுந் தாங்கி யொப்பற்ற கோபுரம் விளங்கும். எ-று.

கோபுரம்-பசுப்புரை. (௬க)

சிவலோகத்தின் றன்மையைப் பதினெட்டுச் செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்

ஒப்பரியன் புரிவளமு முறைவிரித்தி னடங்காது
செப்பரிய வந்தவளத்திற் சிறுதுளையைப் பகர்ந்திசைச் செய்ய
வெப்பொருளுந் தானேயா யாவையினுஞ் சேராத
வப்பொருளை யழுக்கொழிய வகத்துணர்ந்த வருந்தவனே.

எ-து எல்லாப் பொருள்களுந் தானேயா யவற்றிற் சேராத வச்சிவத்தை மும்மலவழுக்கு நீங்க வுள்ளத்தி லுணர்ந்தவனே, யொப்புரைத்தற்கரிய வவனது சிவலோகத்தின் வளங்களும் விரித்துச் சொல்லினும் அடங்காது, ஆயினுஞ் சொல்லுதற்கரிய அச் சிவலோகத்திற் சிறிது சொல்லுவாஞ் சிந்தைசெய்க. எ-று.

உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது (௬௨)

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியச் சந்தவிருத்தம்.

இரவியை நிகர்பல விரதமு மொருபா லெழின்மட வாசுரிய
ரியலிசை யொருபாற்
பாதமு முறைமுறை பயிலுந ரொருபாற் படகமு முதலிய
பறையொலி யொருபான்
மருமலர் விரவிய மரநிரை யொருபான் மறைபயில் விரதியர்
வளவன மொருபாற்
புரைவரை விரவிய புரிசைகள் பலபாற் பொருவிலி வரைவிலி
மருவிய புரமே.

எ-து. ஒப்பில்லாதவனும் மேருவை வில்லாகவுடைய இறைவனெழுந்தருளிய சுவலோகத்திற் சூரியப் பிரகாசம்போன்ற பலதேவாக ளொருபாலும், அழகிய வரம்பையர்கள் பாடுமியலிசைக ளொருபாலும், பரதவிதிப்படி நடனஞ்செய்யு மரம்பையர்க ளொருபாலும், மணமருவிய மலர்களையுடைய் மரத்தி ரெழுங் கொருபாலும், வேதங்களையோதும் விரதியர் நிறைந்த வளதந்தையுடைய வனங்க ளொருபாலும், மலையையொதது விளங்கிய மதில்கள் பலபாலிலும் விளங்கின. எ-று. (௬௩)

நிலையொரு பதுசத நெடுமட மொருபா னெடியன கொடிமணி
நிகழொலி யொருபால்
விலையில நவமணி விரிதிணை யொருபால் விழைவினர் விழைவன
விளைநிதி யொருபா
லலைமலி புனனதி யணியுற லொருபா லளிமுரல் குவளைக்
கலர்சுனை யொருபாற்
பொலன்முடி யமரர்கள் பொதுளிய தொருபாற் பலியுரி யரையினன்
மருவிய புரமே.

எ-து, புலித்தோலுடுத்த வரையுடையா னெழுந்தருளிய சிவலோகத்திலுன்னதமான ஆயிரக்கான் மண்டபமொருபாலும், நீண்ட கொடியிற்கட்டும் விளங்கிய மணியோசை யொருபாலும், விலையில்லாத நவமணிகுயிற்றிய திண்ணைகளொருபாலும், விருப்பினையுடையவர்கள் விரும்புவனவாகிய நவமணிக ணிறைந்த சங்கநிதி பதுமநிதிக ளொருபாலும், அலைமலிந்த புனலையுடைய நதிக ளொருபாலும், வண்டுகளுண்முழங்கு நீலோற்பலம் விரிந்த தடாகங்க ளொருபாலும் பொன்முடிசூடிய தேவர்கள் கூடுமிடங்க ளொருபாலும் விளங்கின. எ-று. (௬௪)

புதுவிரை மலர்கொடு புனைமனை யொருபாற் பொறிமணி யலைவுகொடு
புனைமனை யொருபான்
மதியென விதிவழி வனைமனை யொருபான் மரகத வொளியின
வனைமனை யொருபாற்

கதிரவ னொளிநிகர் கடிமனை யொருபாற் கனகநன் மயமுறு
கனமனை யொருபாற்
சதிவழி நடமிடு தகைமைய னிமையோர் தலைமைய னிலவிய
தனிநிகர் தலமே.

எ-து. தாளவொத்தின்படி நடனஞ்செய்யும் பெருமையையுடைய வனும் தேவர்க டேவஞ்கிய சிவபெருமா னெழுந்தருளியதனக்குத்தானே யொப்பாகிய சிவலோகத்தின் மண்ணந்தங்கிய அன்றலர்ந்த மலரா லலங்கரிக் கப்பட்ட மாளிகைக ளொருபாலும், தீப்பொறிபோன்ற மாணிக்கங்களாலல ங்கரிக்கப்பட்ட மாளிகைக ளொருபாலும், சிற்பநூல் விதிப்படி செய்த சந் திரனைப்போன்ற மாளிகைக ளொருபாலும், ஒளியையுடைய மரகதத்தா லலங்கரிக்கப்பட்ட மாளிகைக ளொருபாலும், சூரியப் பிரகாசம்போன்ற காவலையுடைய மாளிகைக ளொருபாலும், மாற்றுயர்ந்த பொன்மயமான பெரிய மாளிகைக ளொருபாலும் விளங்கின. எ-று. (கரு)

கலிவிருத்தம்.

ஒருபா லரிபோ லுடலார் சிலரோ
யொருபா லவரோ புலிபோ லுடையா
ரொருபா லுடையார் கரிபோ லுடலே
யொருபாற் பரிபோ லவரோ யுடையார்.

எ-து. அச்சிவலோகத்தில் ஒருபாற் சிங்கம்போன்ற உருவமுடைய சிலரோ ஒருபாற் புலிபோலவும், ஒருபால் யானைபோல வுருவமுடையவ ரோ யொருபாற் குதிரையைப்போலவும் விளங்கினர். எ-று. (கசு)

ஒருபா லுடலா னெனவே யுடையா
ரொருபா லுழைபோ லவரோ யுடையா
ரொருபான் மயில்போ லுடையார் சிலரோ
யொருபா லவரோ குயில்போ லுடையார்.

எ-து. அச்சிவலோகத்தில் ஒருபால் ஆவைப்போல வுருவமுடைய வரோ யொருபான மான்போல வுருவத்தையுடையவராயும், ஒருபால் மயில் போலுருவமுடைய சிலரோ யொருபாற் குயில்போ லுருவமுடையராயும் வி ளங்கினர். எ-று. (கஎ)

சிலரோ யொருவாண் முகமே செறிவார்
சிலரோ பலமா முகமே செறிவார்
சிலரோ யொரு கா லுடனே செறிவார்
சிலரோ பலகா லுடனே செறிவார்.

எ-து. அச்சிவலோகத்திற் சிலர் ஒளியுள்ள வொருமுகமே பொருந் துவார்கள். சிலர் பலமுகமே பொருந்துவார்கள். சிலர் ஒருகாலுடனே பொ ருந்துவார்கள் சிலர் பலகாலுடனே பொருந்துவார்கள். எ-று.
ஏகாரங்கள்-இசை நிறை. (கஅ)

சிலரோ செவியும் பெரிதே செறிவார்
சிலர்பா லஃது மிலதே சிறிதுஞ்
சிலரோ பலவா முருவஞ் செறிவார
சிலர்தா மியல்பா முருவஞ் செறிவார்.

எ-று. சிலர் பெரிய காதுகளைப் பொருந்துவார்கள் சிலரிடத்துச் சிறிதாயினும் அக்காதுமிலதாயிறறு. சிலர் பலவிறம்பெறு முருவங்களைப் பொருந்துவார்கள். சிலரியல்பான உருவங்களைப் பொருந்துவார்கள் எ-று செவியுமென்னு மும்மையான மற்றவயவங்களுங்கொள்க. (௬௯)

விரதமே பலவே விளையா டலினு
விரதமே யிரதமே யிவர்பா லிவையு
மதமே மதயமோ யழியா ததவரோ
பதமே பணிவார் பரமே சனையே.

எ-று பேரறிவினராய் ஒருகாலத்துங் கெடாதவராய்ப் பரமேசன் பதம் பணிபவராதலிற பலவகையான இவ்வுருவங்கள யாவும் அப்பரமேசன் திருவிளையாட்டினால் நன்மைகெல்லா மேலான நன்மையாகவே அச்சிவ லோகத்துள்ளா ரிடத்துப் பொருந்தும் எ-று. (௭)

திணமே யுடையார் சிவனே வியதே
யெணமே யுடையா ரிடரோ துமிலார்
சணமே யிவரோ சரிசே துமிலார்
நணமேன் மையரோ நலரோ நலரோ.

ஏ-து பத்திவயிராக்கியத்தின் உறுதியை யுடையாரும சிவபெருமா னருளிய பணிவிடையி னிடத்தே கருத்தினை யுடையாரும், மலநோய் சற் றுமில்லாதவரும், ஒரு குற்றமுமிலலாதவரும், யாவருஞ் சேரவிரும்பு மேன் மையினை யுடையாரும், மிகுந்த நலத்தினை யுடையாருமே அச்சிவலோகத் தில கணங்களாவார் எ-று. (௭௧)

படிசேர் பலமே னியரோ படருஞ்
சடையார் முடியார் தகுநீ றுடையா
புடையே புயமு மொருநா லுடையா
ரடியா ரவரோ கணநா யகரே.

எ-து. நற்குணமமைந்த பல திருவுருவங்களை யுடையாரும், படர் ந்த பெரிய சடைமுடியினை யுடையாரும், தகுதியான திருநீற்றை யுடை யாரும், பக்கத்திற் சதுர்ப்புயங்களை யுடையாரும், அடிமைத் தன்மையை யுடையாருமே அச்சிவலோகத்திற் கணநாதராய் விளங்கினர். எ-று. (௭௨)

உடையார் விழியு மொருமூன் றினையு
முடையார் புவியி னுரியும மணாயி

னுடையார் மழுவு மொளிர்வே லினையு
மடியா ரவரோ கணநா யகரோ.

எ-து. மூன்று கண்களையு முடையாரும், அரையிற் புலித்தோலினை யுமுடையாரும், மழுவினையுமொளிர்கின்ற வேலினையு முடையாரு மடியா ரர்கியுங் கணநாதராகியும் அச்சிவலோகத்து விளங்கினர். எ-று.

வேறு.

ஆதியு மந்தமு மிலனவ னமரரு
மோதியும வேதமு முணரவரும பெருமையன்
போதகன் வேதகன் பொருவில னிருமலன்
பாதபங் கயமுனு மவர்பலம் பகர்வமே.

எ-து. முதலுமீறு மில்லாதவன் றேவரும் எவ்வகைநூலும் வேதமு மறிதற்கு அருமையான பெருமையினை யுடையன தன்னடியருக்குத் தோ ன்றுத நுணைபாயிருந் துள்ளத்துணர்த்தும் போதகன் அவ்வடியார்களை மல த்தினின்றும் வேறுபடுத்துவோன் ஒப்பிலலாதவன் மலரகிதன் அவன்து பா ததாமரையைச் சிந்திக்கும் பெரியவரது பலத்தினைச் சொலலுவாங் கேட் பாயாக. எ-று.

ஆதியுமந்தமு மிலன் என்றார் 'ஆதியுமந்தமுமில்லா வரும்பெருஞ் சோதியை' எனத் திருவாதவூரடிகளும் அருளிச்செய்தமை நோக்கி. (௯௪)

உருவினு வுவமையு மொருவினர் மருவினர்
திருவினு முருவினா தெரிவைமா ரெதிரவே
முரவமே முதலவா மழலையு முரலவே
யிரவியா யிரமுநே ரிரதமே சரதமே.

எ-து. சிவபெருமான் சீபாதத்தைச் சிந்திக்குஞ் சிவகணங்கள் தங்க ளுருவத்தினு லொப்பற்றவராகித் திருமகளைப்போலும் அழகினையுடையரா கிய தெய்வப்பெண்கள் தங்களிடத்து நெருங்கிப் பணிவிடை செய்யவும், முரவமுதலிய வாச்சியங்கள் முழங்கவும், ஆயிரஞ் சூரிய ருதித்தாற்போலும் பிரகாசமுள்ள தேரினிடத்து மெய்மையாகவே மருவிவாழ்ந்தனா. எ-று.

மழலை-ஆகுபெயர். (௯௫)

கொந்துலாங் குழலினர் குழலினோ மொழியினர்
முத்துலா முறுவலார் முகையுநோ முலையினர்
சிந்தமுங் கவரவே சிலரவா செயலுமாறு
நெந்நிறை குறைவெமக் கெனவுமங் கிசைவரோ.

எ-து. பூங்கொத்துலவுங் கூந்தலினை யுடையாரும், குழல்போலு மொழியினை யுடையாரும், முத்தைப்போ லொளிவிடு நகையினை யுடையா ரும், அரும்புபோன்ற முலையினை யுடையாருமாகிய சில வரம்பையர் சித்தத்

தையுங் கவர்தலினால் அச்செயலை விரும்பி யெமக்கு ஒன்றாலுங் குறைவி ல்லையென்று அவர்கள் சொல்லவும் அச்சிவலோகத்துள்ளார அவ்வாறு பொருந்துவார்கள். எ-று. (௮௯)

ஓதுவார் வேதமுஞ் சிவாகமக் கூறுபாடு
நீதிநூல் வேதநூல் வேதமாய் போதமுங்
காதுவார் காதுவார் குழையினன் கழலிணைப்
போதமே பூதியாய் வேறுளர் போகமே.

எ-து காதில் ஒள்ளிய குண்டலத்தையுடைய சிவபெருமான் சீபாதங்களைக் கருதுமறிவே யனுபூதியாய் மற்றைப் போகங்களை நினையாதவர் தனித்திருந்து மோகங்களைக் கெடுப்பார், வேதத்தினும் பொருந்தும்பயன் யாதெனக் கேட்குஞ் சிலர்வினாவிற்குப் பொருந்தும் பயனீதென்றும் விடை கூறுவார். எ-று. (௯௦)

முத்தனே முதல்வனே முடையுடற் பொறையறுத்
தத்தனே சிவபுரத் தடியரைச் சேர்மெனத்
துத்தியஞ் சொன்னமெய்த் தொண்டருந் துரிசறச்
சித்தமுஞ் சிவமுறச் செறிவரங் கரியதே.

எ-து. அடியார்க்கு முத்தியைக் கொடுப்பவனே! எப்பொருளுக்கு முதலாயுள்ளவனே, புலாலுற்றதனை யுடைய உடற்பாரத்தைக் கெடுத்த அத்தனே, சிவலோகத்தினக ணடியாரகளை இருததுவாயென்று துதிசெய்யுமெய்யடியாரும் மலக்குற்ற நீங்கவும், சித்தமுஞ் சிவத்தைப் பொருந்தவும், அச்சிவலோகத்தில் வாழ்வார்கள். அவரவர்க் கங்கு அரியது யாது. எ-று.

பொன்னிற முடையரும் புயனிற முடையரு
மின்னிற முடையருமவிரைமலர்க் கமலமு
மென்னிற முடையரு மெரிநிற முடையரும்
பன்னிற முடையரும் பவளமே னியருமே.

எ-து. பொன்போன்ற நிறமுடையாரும்,மேகம்போன்ற நிறமுடையாரும் மின்போன்ற நிறமுடையாரும் மணம்விரிந்த வெண்டாமரை, செந்தாமரைபோன்ற நிறமுடையாரும் சூரியன்போன்ற நிறமுடையாரும், அக்கினியோன்ற நிறமுடையாரும் பல்நிறமுடையாரும், பவளம்போன்ற நிறமுடையாரும், அச்சிவலோகத்தில் வாழ்வார்கள். எ-று.

என்னிறம் இருள்நிற்மென் றுரைப்பினும் அமையும். (௯௧)

அச்சிவலோகத்திற் சிவபெருமான் எழுந்தருளுந்திருக்கோயிலின் றன்மையை ஆறுசெய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

இத்தகைய விதமுறவே யெழிலுடைய சிவபுரிகள்
ளெல்லை வட்டம்

விந்தசற்கு விடையேறும் வேதியற்கு மந்திரந்தான்
வியந்து தங்கஞ்
சுத்தவொளிப் படிகமயஞ் சுடர்மணியாற் றமணியத்தாற்
சோரணஞ்
செய்த்தவைப் புருப்பினையு மியற்றியிட விசைந்தவெழி
லியம்ப லாமே.

எ-து: இத்தன்மையான குணங்கள்பொருந்தும் அழகையுடைய சிவலோகத்தில் வட்டமாகிய நடுவெல்லையில் ஞானமே திருமேனியாக வுடையானும், இடபமேறும் வேதியுனுமாகிய சிவனுக்கு, யாவராலும் வியக்கப்பட்ட உயரமும் பரிசுத்த வொளியினையுடைய பளிங்குமயமும் பெற வொள்ளிய நவமணிகளாலும், பொன்னினாலும், தோரணமுதலிய எல்லா அங்கங்களையுஞ் செய்வது தானே யமைந்த திருக்கோயில் விளகிற்று அதனழகுசொல்லுமளவன்று எ-று. (சஎ)

சுத்தவொளிப படிகமயந் துளங்குமிளம் பிறைவிளங்கச்
சூடிச் சூடு
மத்தமலர்ச் சடைமுடியர் வரமுடையர் திரிநயனம்
வாய்ந்து ளார்தங்.
கைத்தலங்க ளொருநான்கிற கனன்மழுவுந் திரிசிகையுங்
கதையும் வாளும்
வைத்துடைய கணநாதர் வரதனுக்குக் குணதிசைச்சந்
நிதியின் வாய்த்தார்.

எ-து. அச்சிவலோகத்தி லெழுந்தருளும் வரதனுக்குக் கீழ்த்திசைச் சந்நிதியில் பரிசுத்தமான வொளியினையுடைய பளிங்கு மயமாய் விளங்கும் இளம்பிறையை யொளிவிடச்சூடி ஊமத்தமலரை யணிந்த சடைமுடியாரும், வரங்கொடுக்குந் தகைமையுடையாரும், மூன்று கண்களை யுடையாரும், கரங்கள் நான்கினுங் கனல்போன்ற மழுவையுஞ் சூலத்தையுந் தண்டத்தையும் வாளினையுந் தரித்தவருமாகிய கணநாதர்கள் வாழ்ந்து பணிசெய்வார்கள். எ-று. (சஎக)

பரமசிவ மயமுணர்ந்த பாசுபதர் சைவர்கா
பாலர் பான்மை
விரதியர்மெய்த் தவரொன்று மவர்தாமு மேலுரைத்த
மேனி மேவி
விரவுவடத் திசைதன்னில் வியன்கமலத் தயன்றென்பால்
விரவ மெய்மைச்
சரசுவதி முனிவரர்க்குத் தலைமையுவங் கிரிவருஞ்
சார்வ ரங்கே.

எ-து மேலாகிய சிவபெருமான தன்மையை யுணர்ந்த பாசுபதரும் சைவரும் காபாலரும் முறைமையினையுடைய மாவிரதியரும் மெய்ம்மை யான தவத்தினை யுடையருமான அவர்களு முன்சொன்ன சொரூபம் பெற்று அக்கீழ்த்திசைவாயிற் சந்நிதியிலிருந்து பணிசெய்வார்கள். தென்றிசை வாயிற் சந்நிதியிற் பெரிய தாமரையில் வாழும் பிரமனிருந்து பணிசெய்ய அவனுட னுண்மைச் சரசுவதியு முனிவர்களுள் தலைமையான அங்கிராவும் அத்திசையி லிருந்து பணிசெய்வார்கள். எ-று. (௩௰௨)

செப்பியவத் தென்றிசையிற் கபிலாதி சித்தருமோ
 செறிவர் யோக
தற்பரதற் சனகசனந் தராதியா யெழுவருமெய்த்
 தவருஞ் சார்வார்
மெய்ப்பொருளுக் கொப்பாகி வேந்தருமாய் மாயைக்கு
 வினையை வென்று
பொய்ப்பொருளை மதியாத பூதேசராதியாமேல
 புடையிற் சார்வார்.

எ-து. சொல்லிய வத்தென்றிசையிற் கபிலராதியான சித்தர்களுங்கூடிப்பணிசெய்வா, அதுவல்லாமல் நன்மையானதற்பரயோகத்தையுடைய சனகர் சனந்தனராதியான சத்தவிருடிகளு முண்மையான தவத்தினரும் பணிசெய்வர். சாரூபத்தைப் பெறலால் மெய்ம்மைப்பொருளுக் கொப்பாகி மாயா விநோதங்கட் கரசா யிருவினை யொப்புவந்து பொய்யாகிய உலகை மதியாத பூதங்கட் கதிபர் மேற்றிசைவாயிற் சந்நிதியிற் சார்ந்து பணிசெய்வர்.

அத்திசையிற் பிரமதியா தியபெ ழுணங்கினரு
 மவாக ளோடே
பத்திரைப் பார்ப்பதியை யெழுவாய வெண்மருமோ
 படைக்க வல்ல
சத்திதாங் குஞ்சண்டப் பிரசண்ட வயிரவர்த
 டாமே லோரு
முந்தரத்திற திருமாலு முருத்திரரும் பருதியரு
 முள்ளா ரன்றே.

எ-து. அம்மேற்றிசையில் அபிராமி முதலான சத்தமாதர்களு மவர்களுடன் பத்திரை பார்ப்பதி முதலான அட்டகன்னியரும், எப்பொருளும் படைக்க வல்ல சத்தியையுடைய சண்டப்பிரசண்ட வயிரவராகிய மேலோரும் பணிசெய்வார்கள். வடதிசைவாயிற் சந்நிதியில் திருமாலும், பதினொரு கோடி ருத்திரரும், பன்னிரண்டுகோடி சூரியரும் பணி செய்வார்கள். எ-று.

அத்திசையி லெண்வசுக்க ளமரர்களிர் காதிருவ
 ரியக்க ரலகாச

சித்தரியல் வித்தைநரர் சிறப்புடைய குய்யரழற்
சேட ரென்று
மித்திரரா கையரோ பிசைசவி ரின்றுமுள ரிணையிலியை
யிறைவன் றன்னை
வித்தகனை யுள்ளிருந்தி விட்டாருந் தொட்டதுயர்
வேட்கை யெல்லாம்.

எ - று. அவ்விடத்திசையி லட்டமாக்க [illegible]ம் செபமசெய்திரும் கந்திருவருந் இயக்கரும் அவர்களில்லாத [illegible] மொழியாருமுள்ள வித்தியாதரருஞ் சிறப்பினையுடைய குய்யகரும் அற[illegible] மொன்ற சேடரென்கிற இத்தொகுதியரும் பொருந்திப் பணிசெய்ய [illegible] ஒப்பிலாதவனும் எப்பொருட்கு மிறைவனுமான [illegible] தொன்று தொட்டு வருகின்ற [illegible] ஆசைகளெல்லாவற்றையும் விட்ட பெரியவருமா [illegible]னார். எ-று. (௩௰௫)

சிவலோகத்திற் சிவபெருமா னெழுந்தருளியிருக்குந் தன்மையை
ஐந்து செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்

இத்தகையோர் தொழுதேத்த வாயிரக்கான் மண்டபத்து
ளிணையி லீசன
முத்தமொரு முதலாய மூவுருவாய்த் தழைத்தெழுந்து
மூவா மூர்த்தி
யத்தனா னாதிநிற்ற பரிபரித்த வாசனத்தி
னெழிலின் மீதே
வித்தகியோ டிருந்தனும் வீற்றிருப்பன் வினைப்பயனை
விளைக்கவே தான்.

எ - று. இப்பண்பினையுடையார் வணங்கித்துதிக்க ஆயிரக்கான் மண்டபத்து நடுவில் அழகினையுடைய சிங்கங்கள் தாங்கும் ஆசனத்து ஆயிரமிதழையுடைய தாமரை மலரின்மேன் முத்தனாகியும் ஒப்புயர்வற்ற முதன்மையாய் மூன்றுருவமாய்த் தழைத்தெழுந்து கெடாத மூர்த்தியாகிய அத்தனாகியும் அரனாகியும் விளங்கிய ஒப்பற்ற பரமேசன் அடியவரைப் பக்குவப்படுத்துந் தன்மையையுடைய வேதகியாகிய பெருமாட்டியுடன் எழுந்தருளியிருப்பான் எவ்வுயிரு மிருவினைப்பயனை யனுபவிக்க எ-று. (௩௰௬)

கண்டனுக்குங் காட்டாய கதிருதய மொருகோடி
கலந்த தென்ன
வெண்டனுக்குக் காட்டாய வெழிலுருவ மிசைநிலங்க
விளக்கு நீரும்
விண்டனுக்கு விளக்காய் வெண்மதியும் விரவுசடை
முடிதன் மீதே
பண்டனுக்குப் பாடல்பயில் பறவையுறு மிதழிமுதற்
பரிக்க பாங்கால்.

எ-து. கட்பொறிக்கு விடயமாகிய உருவமனைத்தினையுங் காட்டும் சூரியன் ஒருங்கே ஒருகோடி கலந்து உதயமானாற்போல மேலுமேலுஞ் சொல்லு மெண்களுக கெடுத்துக்காட்டாகிய அழகினையுடைய திருவுருவம் பொருத்தமாய் விளங்கவும் மணமாகிய கங்கையும் ஆகாயவிளக்காகிய வெள்ளைமதியுங் கலந்த சடைமுடிமேற் பண்களுக்கொத்த இசைப்பாட்டைப்பாடும் வண்டுகள் பொருந்துங் கொன்றை முதலிய மலர்களைப் பாங்காய்த் தரிக்கவும். எ-று. (௱மஎ)

சுடாமூன்றுங் கண்மூன்றாய்த் தொடர்ந்திலங்கக் குழைதோடு
துலங்கக் காதி
விடாமூன்று மிழிந்தருளு மிளமுறுவன் முகமலரி
னிலங்க வெய்திற்
கடலுமிழும விடமிடற்றிற் கலந்திலங்க மறிமழுவுங்
கையில் வைத்த
வடியடைவா ரிடரகல வமைந்தகரம் வரதகர
மமர வாங்கே.

எ-து. சூரியன், சந்திரன், அக்கினியாகிய முச்சுடரு முக்கண்ணாய மைந்து விளங்கவும், காதிற்குண்டலமுந் தோடும் விளங்கவுஞ் சஞ்சிதம், பிராரத்த மாகாமிய மாகிய மூத்துயாமுங் கெடுத்தருளு மிளமையான புன்சிரிப்புத் திருமுகத்தாமரையில் விளங்கவும கொடிதாய்க் கடலினின்றெழுந்த ஆலகாலவிடங் கண்டத்திற் சேர்ந்து விளங்கவும் திருக்கரத்தின் மானு மழுவு மடியார்களுடைய பிறவிப்பிணி நீங்க அமைத்த அபயமும் வரதமும் பொருந்தவும். எ-று. (௱மஅ)

* இது முதல் மூன்றுசெய்யுளும் குளகம்.

குங்குமத்தின் சந்தனத்தின் குழம்பேயோ திருநீற்றின்
கோல மல்கத்
துங்கவரை யிரண்டனைய தோளகலத் தலர்குவளைத்
தொடைய லேயோ
பங்கயத்திற் பயில்வானும் பாற்கடலிற் றுயில்வானும்
பழுத்த நாளின்
மங்கியிட வவரங்க மாலைகளுங் கண்டிகையும்
மலிய வாய்ந்தே.

எ-து. குங்குமத்தாலுஞ் சந்தனத்தாலுஞ் சமைத்த குழம்புதானோ வென்ன திருநீற்றுக்காப்பினழகு பெருகவும் உயர்ந்தவிரண்டு மலையையொ

* குளகம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும் என்பர். தண்டியாசிரியரும், தனித்தனி முடிவது முத்தகம் - முத்தகச் செய்யுட் டனிநின்று முடியும்.

த்த தோட்பரப்பில் அணிந்த குவளைப் பூமாலையோவென்ன தாமரையிலிருக்கும் பிரமனும் பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்ட விட்டுணுவும் தன்னுணியமித்து முடித்தநா ளிறுதியில் அழிந்துவிட அவர் முழுவெலும்பாகிய அங்கமாலைகளும் கண்டிகைமாலைகளும் மிகுந்து பெருகவும். எ-று. (௱௰௯)

திருவரையிற் புலியதளுஞ் சிறந்திலங்க வுடைவாளுஞ்
செறிந்த் கச்சும்
பரிபுரமு மிருவினையும் பறித்தருளென் றிருபதமும்
பற்றி யொற்றப்
பொருகழலுந் திருவடியிற் பொலிந்திலங்கப் புடைநெருழுவார்
புலன்க டம்மைப்
பருகியவ ருளத்தரிய பரமபல மளித்தொளித்துப்
பாச மெல்லாம்.

எ-து. அரையினிடத்துப் புலித்தோலும் உடைவாளுநெருங்கிய வீரக்கச்சுஞ் சிறந்து விளங்கவும், நின்பால் வணங்குவார் ஐம்புலன்களைத் தன்வசப்படுத்தி அவருள்ளத்து அரியனவென் றெண்ணும் மேலான பலத்தைக் கொடுத்து எல்லாப் பாசங்களையும் கெடுத்து இருவினையு நீக்கி யருளென்று இரப்பனபோற் பரிபுரமும்பால்கள் பொருகின்ற வீரக்கழலும் இரண்டு பாதங்களினும் பற்றியொற்றவும் பொலிந்து விளங்கவும். எ-று. (௱௨௰)

நந்தைமுதலிய பசுக்களின் தோற்றமுதலியவற்றை
எட்டுச் செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

வீற்றிருக்கும் விமலனது சந்நிதியில் வெள்விடையும்
விளங்கு மந்த
வேற்றினய னந்தைமுத லிசைந்துறையு முயிர்க்கிரக்க
மெய்தி யீசன்,
றோற்றுவிக்கப் பூதலத்திற் றோன்றியெழிற் பாற்கடலிற்
றுயரந் தன்னை
மாற்றிநிலன் வாழ்வார்க்கும் வரங்கொடுக்கும் பரமனருள்
வழியி னாலே.

எ-து. எழுந்தருளி யிருக்கும் விமலனாகிய சிவபெருமான் சந்நிதியில் வெள்ளிய விடையேறும் விளங்கியிருக்கும், அவ்விடையேற்றின் பக்கத்தில் நந்தை முதலிய பசுக்கள் விரும்பியிருக்கும், அவைகளைச் சிவபெருமான் சிற்றுயிர்க்கிரங்கிப் பூமியிற் பிறக்கும்படி செய்தலால் அழகினையுடைய பாற்கடலிற் பிறந் திவ்வுலகத்தில் வாழ்வார்க்குப் பரமனருளினபடி துன்பங்களைக் கெடுத்து வரங்களைக கொடுக்கும். எ-று: (௱௨௧)

நந்தைசுபத் திரைசுரத நற்சுசிலை சுமனையென
நவின்ற நாம
மைந்தினுக்கு மறிகநிறங் காபிலமே கரியவுரு
வணிகொள் வெண்மை

சுந்தரத்த தாமிரமே தாமிரமே யெனத்துணிந்து
  நாமஞ் சொல்லி
வந்தனைசெய் தவற்றுதித்த விருமூன்று மாட்டிடுக
  வரதற் கென்றும்.

எ-து. மேற்கூறிய பசுக்க ளைந்துக்கு நந்தை யென்றும் சுரபியெ ன்றும், நல்ல. சுசீலையென்றும், சுமனை . யென்று நாமத்தை யறிக. அவற் றுள் நந்தை கபிலநிறம், சுபத்திரை கருமைநிறம், சுரபி அழகிய வெண்மை நிறம், சுசீலை சுந்தரமான தாமிரநிறம், சுமனை தாமிரநிறம் என்று நிச்சயித்து அதனதன் பெயரைச் சொல்லிப் பூசைசெய்து அவற்றி லுண்டான பால், தயிர், நெய், கோமயம், கோசலம், கோரோசனையாகிய ஆறு பொருளையும் வரதனாகிய சிவபெருமானுக் கென்றும் அபிடேகஞ் செய்க. எ-று. (௱௨௨)

வேதாவுங் கரியவனு மாவினது கோட்டடியின்
  விளங்கி வாழ்வர்
கோதாவி முதற்றீர்த்தங் கோட்டினுதிச் சராசரமுங்
  கூடி நிற்கு
மீதான சிரத்தமலன் விமலையத னடுநெற்றி
  விசாக னுசி
மீதானந் தனிலதனுண் ணுசிதனி னுகேசர்
  விளங்கு வாரே.

எ-து. பிரமனும் திருமாலும் அப்பசுக்களின் கொம்பி னடியில் விள ங்கி வாழ்வர்; கோதாவிரி முதலிய தீர்த்தங்களும், இயங்குதிணை நிலைத் திணையாகிய வுயிர்களுங் கொம்பு நுனியிற் கூடி நிற்கும், மேலான சிரத்திற் சிவபெருமானும் நெற்றிநடுவிற் சத்தியு மூக்குநுனியிற் சண்முகனு மூக்கு க்கு ளிந்திரன் முதலிய தேவர்களும் விளங்கிவாழ்வர். எ-று.

கோதாவிரி என்பது இடைக்குறைந்து நின்றது. (௱௨௩)

ஆசகல விருகன்ன நாப்பனச்சு வினிதேவ
  ரமர்ந்து வாழ்வர்
தேசுடைய பரிதிமதி நயனத்திற் றந்தத்திற்
  செறியும் வாயு
வோசையுறு நாவதனில் வருணனுரை மகளோங்கூங்
  கார நெஞ்சி
னேசமுற யமனியக்கர் கெண்டதலத் தெங்நாளு
  நிலவு வாரே.

எ-து. குற்றநீங்கவே யிரண்டுகென்ன நடுவில் அச்சுவினி தேவர்கள் விரும்பி வாழ்வார்கள், இரண்டு கண்களிடத்தொளியினையுடைய சூரியனும்

சந்திரனும் தந்தத்தில் வாயுவும் பொருந்தும். ஒலியுள்ள நாவில் வருணனு முன்னதமான அலங்காரத்தையுடைய நெஞ்சிற்கலைமகளு மணிகளினிடத்தில் எமனும்இயக்கரு மேககாலமு மன்புடன் வாழ்வார்கள். எ-று. (ாஉச)

ஒட்டத்தி லுதயாந்த மன்சந்தி யிவையுறைய
முன்றவன் கண்டத்
திட்டமைய விந்திரனே யிமிலிருப்ப ரருக்கரென
வியம்புந் தேவர்
வாட்டமிலாச் சாந்தியரோ வாழ்வார்க ளுரமதனி
லனில வாயு
நீட்டியதா ளொருநான்கின் மருத்தெனன்பர் முழந்தாளி
னிலவு வாரே.

எ-று. உதட்டி லுத யாத்தமனத்துக்குரிய சந்தி தேவதை தங்கும், கழுத்திற் பெருமையுடைய விந்திர னிருப்பான். முரிப்பி லருக்கரிருப்பர். மார்பிற் சோர்வில்லாத சாந்தியர் வாழ்வார்கள், நீட்டுகின்ற நான்குகாலி/லனிலனாகிய வாயுவும், முழந்தாளின் மருத்துவரும் வாழ்வார்கள். எ-று.

குரந்திறுதிப் பன்னகரோ குடிகொள்வர் கந்திருவர்
குரத்தி னுப்ப
ணிருப்பரர மகளிர்கண மிவரெல்லா மேற்குரத்தின்
முதுகி னெல்லை
யுருத்திரரோ சந்துதொறு முறைவார்கள் வசுதேவர்
பிதிர்க்க ளோங்கிப்
பருத்தவரைப் பலகைதனிற் பகத்துறைவ ரெழுமாதர்
பரிவு கூர்ந்தே.

எ-று. காற்குளம்பு நுனியில் நாகர்கள் குடியாக வாழ்வார்கள். அக்குளம்பு நடுவிற் கந்திருவர் தங்குவார்கள். அக்குளம்பின் மேலிடத்தி லரம்பையரும், முதுகிடத்தி லுருத்திரருஞ் சந்துகடோறு மட்டவசுக்களுந் தங்குவார்கள். உயர்ந்து பருத்த வரைப் பரப்பிற் பிதிர் தேவதைகளும், யோனியிற் சத்தமாதர்களு மின்பமிகுந்து வாழ்வார்கள். எ-று. (ாஉரு)

திருமகளே யபானத்தி னிகேச ரடிவாலிற்
சிறந்து வாழ்வ
ரிரவியொளி வாலின்மயி ரிலங்கியிடுஞ் சந்திரா
னேயு நீரின்
வாழுடைய யமுனைம்ப மதுதன்னின் மாதவர்க
ளுரோமம் வாழ்வ
ருரமுடைய பூதேவி யுதரத்திற் பயோதரத்தி
னுததி யெல்லாம்.

எ-து. குதமாகிய வபானத்திற் றிருமகளும், டிவாலில் நாகாதிபரும் சிறந்து வாழ்வார்கள் பூளியுள்ள வாலுரோமத்தி லாத்திகன் விளங்கி யிருப்பன்; கோசலத்தி லாகாயகங்கை பொருந்தும். கோமயத்திற் பெருமையுடைய யமுனைநதி பொருந்தும். உரோமங்களில் மாதவர்கள் வாழ்வார்கள். வயிற்றி லாற்றலுள்ள பூமிதேவியுங் கொங்கையி லெல்லாக் கடலும் பொருந்தும். எ-று.

கோமயமென்பது முதற்குறைந்து நின்றது. (சாஉஎ)

சடரந்தி னிதயத்திற் றழைத்தமுக மதுதன்னிற்
றங்கு மங்கி
கடனுடனே காருகபத் தியமெழுவா யொருமூன்றுங்
கடின வேள்வி
யுடனுறுசுக் கிலத்தினிலு முறையுமக வினையனைத்து
முறுப்புந் தோறுந்
திட்முறுகற் புடைமடவார் செறிந்திருப்ப ரிம்முறையைச்
சிந்தை செய்தே.

எ-து. வயிற்றில் - காருகபத்தியமும், இதயத்தில் - ஆகவனீயமும், முகத்தில்-தக்கணாக்கினியுமாகிய மூன்று அக்கினியும் பொருந்தும். கடினமான வெலும்பினிடத்து முடனுட்பொருந்திய சுக்கிலத்தினிடத்தும் யாகத்தொழிலின் முழுமையும் பொருந்தும். எல்லா வங்கங்கடோறுங்கலங்காநிலைமையுள்ள கற்புடைய மடவார்கள் பொருந்தியிருப்பார்கள் ஆதலா லிம்முறைமையைத் தியானஞ்செய்து. எ-று.

'அங்கி கடனுடனே காருகபத்திய மெழுவா யொரு மூன்றும்' என்பதை 'மூன்றுவகைக்குறித்த முத்தீ' என்புழி நச்சினார்க்கினியர் கூறலானு முணர்க. (சாஉஅ)

பசுக்களை யோம்பலால் வரு நன்மையையும், ஓம்பாமையால் வருந்
தீமையையு மேழு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார.
எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஆக்கடமை யியக்கிடினு மார்வங் கூர்ந்தே
யங்கையினிற் புலாசந்தண் டாலே மெல்ல
வோக்கியுடற் கொறுப்பறவே யொற்றி யொற்றிக்
கெச்சநெறி கெச்சநெறி யென்றே யோதும்
வாக்கியரோ சிவபுரியின் வரத்தை யுற்று
மலரிரதத் தமலனென மகிழ்ந்து வாழ்வர்
தீக்குழியைச் செறிவார்கள் கருணை யின்றிச்
சினத்ததட்டி யடித்தொறுக்குஞ் சிறியார் தாமே.

எ-து. அப்பசுக்களை மேய்க்கினும் ஆசைமிகுந்த அழகிய கையிலு ள்ள புனமுருக்கங் கோலால் வருத்தநீங்க.மெல்ல வொற்றியொற்றிப் பொ ருந்தாமலெரிந்து செச்சநெறி செச்சநெறி யென்று சொல்லு மேன்மைச் சொல்லை யுடையவரோ சிவலோகத்திற். சிறப்பினைப் பொருந்தி மலரானி னிறந்த விமானத்தில் நின்மலனைப்போல மகிழ்ச்சியாக வாழ்வார்கள். அது வல்லாமல் இரக்கமில்லாமற் கோபித்து வன்சொல்லாலதட்டி யடித்து வரு த்து மறிவில்லாத் சிறியோர் தீக்குழியாகிய நரகத்திற் றங்குவார்கள். எ-று.

கலிவிருத்தம்.

அரனொடி யொருருவு மமரேசன் மருமானு
மொருவாம லுறைவார்க ளுமையாதி மடவாரு
மரிதாய மறையோர்க ளுடலாவி னுடலார்வ
மொருவாது வழிபாடு புரிவார்க ளுயர்வாரே.

எ-து. அரன், அரி, அயன் ஆகிய மூத்தேவரு மிந்திரனு மவன்வ ழித் தோன்று மற்றைத் தேவரு மூமாதேவி முதலான பெண்களும் அரு மையான வந்தணர்களும் அப்பசுவின் உடலில் நீங்காமல் வாசஞ் செய்வார் கள். ஆதலால் அப்பசுவி னுடலிலாசையால் நீங்காமற் பூசைசெய்வோர்கள் உயர்வா யிருப்பார்கள். எ-று. (ஙருய)

பரியாது பகையாளர் பணியாது பழியாள
ரெரிவாய நிரைவீழு மெளியார்க ளரியார்கள்
பரிவார்கள் பணிவார்கள் பதமீது பரமான
வரிதாய சிவலோக மெளிதாக வடைவாரே.

எ-து. அப்பசுக்களை யோம்பாமலுந் தொழாமலு மிருக்கிற பழியாள ராகிய பகையாளர்கள் தீவாய்நரகத்தில் விழுதற் கெளியராயு மந்நரகத்தினி ன்றுங் கரையேறுதற் கரியராயும் பொருந்துவர். அவற்றை யோம்புவோரும் பாதங்களிற ரெழுவோர்களு மேலான வருமையாகிய சிவலோகத்தை யெ ளிதாகப் பொருந்துவர். எ-று. (ஙருக)

வேறு.

வலஞ்செய் தாக்களை வாழ்த்தி வணங்கியே
நலஞ்செய் தார்புல்லு நாவிற் கொடுந்துடல்
விலங்கை விட்டும விமலன் புரத்துளே
யிலங்கிச் சுற்றத் தொடுமிருப் பார்களே.

எ-து. அப் பசுக்கட்குப் புற்களை நாவிற்கொடுத்து வலஞ்செய்து வாழ்த்தி வணங்கிப் பூசைசெய்வோர் யாக்கைக்கு விலங்காகிய இருவினை களை நீங்கியு மச் சிவலோகத்திற் சுற்றத்தாரோடும் விளங்கி யிருப்பர்.எ-று.

பருகி னார்கபி லைத்திகழ் பாலினை
யெரிவ ரேயெரி வாய்நிர யத்தெழிற்

பரம னுக்கபி டேகமும் பண்ணினர்
விரவு வார்கள் விமலன் புரத்துளே.

எ-து. அப்பசுக்களின் விளங்கிய பாலினைப் புசித்தோர் தீவாய்நரகத் தெரிவா. அப்பாலே யழகாகிய சிவபெருமானுக் கபிடேகமுஞ் செய்தோர் அந் நிருமல னுலகத்தினுட் சேர்வர். எ-று. (ராகூரு)

திண்டப் பாவங்க டேய்ந்தறு நல்வினை
யீண்டும் புற்றனை யீய விரங்கியே
வேண்டு நறபொருள் வேறிலை யானலாற்
காண்ட கைப்பொரு டானுங் கருநினே.

எ-து. அப்பசுக்களை கையாற் றீண்டினவுடன் எல்லாப்பாவங்களுங் குறைந்து கெடும், மனமிரங்கிப் புல்லைக் கொடுத்தவுடன் நல்வினையாலாகிய புண்ணியங்களெல்லாம் பொருந்தும், ஆதலா லெண்ணுங் காலத்தில் யாவரும் விரும்பும் நன்மையான பொருளுங் காணுந் தகுதியையுடைய பொருளு மப்பசுக்க ளல்லது வேறில்லை. எ-று. (ராகூச)

இங்கு மின்சுவை யீயு மிறைஞ்சுவார்க்
கங்கு மின்ப மடைகைக்குக் காரணம்
பொங்கு தண்புன லுண்டுபுற் றின்றுநன்
மங்க லந்தருங் கோவெனும் வான்பொருள்.

எ-து. பொலிவாகிய குளிர்ச்சியினையுடைய நீரைப் பருகிப் புல்லைத் தின்று யாவருக்கு நல்ல மங்களங்களைக் கொடுக்கும் பசுக்களென்று சொல்லப்படும் பெருமையினையுடைய பொருள் தொழுது பூசிப்போர்க் கிவ்வுலகில் இனிமையான சுவையையுடைய பால் முதலியவற்றைக்கொடுக்கும், அவையல்லாமல் அச்சிவலோகததில் நிரதிசயானந்தம் பெறுகைக்குங் காரணமாகும். எ-று. (ராகூரு)

பசுக்கள் வசிக்குங் கொட்டில்கட்டி யலங்கரிக்குந் தன்மையை
யொன்பது செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

இட்டி காதியிற் சாலை யியற்றுக
விட்டு வாய்நலும் பூருவ மேவவே
குட்டி கைப்புற நான்கினுங் கோலுக
விட்ட தேவர்க் கிசைந்த விடங்களே.

எ-து. கீழ்த்திசையில் வாயில் பொருந்த விட்டுச் செங்கல் முதலியவற்றா லான் கொட்டிலாகிய கோபுரத்தைச் செய்க. அக்கொட்டிலிற் சிறிய சுவர்ப்புறத்து நாற்றிசையிலும் பொருததமான தேவர்கட் கிசைந்த விடங்களை வளைக்க. எ-து. (ராகூசு)

கொற்ற வைக்குறு கோட்டமும் பூருவஞ்
சொற்ற வைந்திற்குந் தொக்கிடந் தக்கண

மொற்றைக் கொம்பனுக் குன்னந மேற்றிசை
மற்றைச் சோமற்கு நந்திக்கு மற்றிடம்.

எ-து: கோபுரமாகிய ஆன்கொட்டிற்குக் கீழ்த்திசையில் துர்க்கைக்குப் பொருந்திய கோயிலும், தென்றிசையின் முன்சொல்லிய வைந்திற்குந் தொகுத்த விடமும், மேற்றிசையிற் கணபதிக் குன்னதமான கோயிலும், வடதிசையிற் சந்திரனுக்கு நந்திக்குங் கோயிலுஞ் செய்க. எ-று.

முன் சொல்லிய வைந்தாவன பால், தயிர், நெய், கோமயம், கோசலம் என்க. இப்பெற்றி நோக்கியே ஆளுடைய வரசும் 'ஆவினுக்கருங்கலமா னைஞ்சாடுதல்' என்றருளிச் செய்வர். (ருகஎ)

பூர்வ வாய்தற் புறந்திரு பாகந்து
மார்வங் கூர விருவரை யாக்குக
வார பாலகர் நந்திமா காளரை
யேரு றச்செய்க மீதுவெள் ளேற்றையே.

எ-து. கீழை வாய்தலிற் கடுத்த விருபக்கத்திலு நந்தி மாகாளரென்று சொல்லுந் துவாரபால ரிருவரையு மனவிருப்ப மிகும்படி பிரதிட்டை செய்க. திருமதிலின்மேல் வெள்ளிய விடங்களை யழகாகச் செய்க. எ-று.

உத்த மத்த நதியின்மண் ணோடைமண்
வித்த கத்தநல் வில்லத் தடியின் மண்
பொத்தைப் புற்றின்மண் போதியின் கீழ்மண்ணின்
றித்த கைதந்நற் கவ்வியத் தேய்க்கவே.

எ-து. உத்தமமான நதி மிருத்திகை, ஓடை மிருத்திகை, வித்தகத் தன்மையையுள்ள நல்ல வில்வத்தடி மிருத்திகை, மலையை யொத்த புற்று மிருத்திகை, அரசடிமிருத்திகை என்று சொல்லும் இத்தகுதியையுடையன வற்றை நல்ல கௌவியத்தா லிசைவிக்க. எ-று. (ருகக)

குயிற்றி முன்சொன்ன கோல மனைத்தையும்
பயிற்றி யாங்கவர்க் கெய்துநற பால்களின்
முயற்சி யோடய னுதியர் மூவர்க்கு
மயர்ச்சி தீரவுள் ளர்ச்சனை யாக்கவே.

எ-து. முன்சொன்ன மிருத்திகையாலும் கௌவியத்தாலும் எல்லா வழகும் பொருந்த அவ்வான்கொட்டிலைச் செய்து விதிப்படி அயனரியரனாகிய மூத்தேவருக்கும் அவரவர்க்குரியபடி நல்ல விடங்களிலே தாபித்துச் சோர்வு பொருந்தாமல் அருச்சிக்க. எ-று. (ருசம)

கற்றி னங்களுந் தங்கிடங் கட்டுத
மற்றி டங்குழக் கன்றுகள் வைகவு

முற்ற நோய்க ளொடுங்கு மிடங்களு
முற்று மாசெய்க முற்று முயற்சியால்.

எ-து. ஆகமத்திற் சொல்லி முடிந்த வழிப்பால் முதிர்ந்த கன்றுக் கூட்டங்கள் தங்கு மிடங்களுங் கட்டுக. இளங்கன்றுகள் தங்கும் வேறிடங் களும் அப்பசுக்கள் முதலியவற்றைப் பொருந்திய நோய்கள் நீங்கு மிடங் களுங் குறைவின்றிச் செய்க. எ-று.

முற்றுமா என்புழி றவ்வீறு தொகுத்தல் பெற்றது. இதனைக், "கற்றவாகடவேன்" என்புழிக் கற்றவாறு எனப் பொருள் கொண்டு றவ் வீறு தொகுத்தலாகக் கொள்வர் பேராசிரியரும். (ாசக)

செய்க வேறிடஞ் சீர்மைய தாகவே
வெய்ய நோய்கள் விரவிடி லாக்களைப்
பைய வங்க ணுறுகணைப் பாற்றுக
மைய் றீர மருந்து மருத்தியே.

எ-து. அப்பசுக்களைக் கொடுமையான நோய் பொருந்தின லழலாக வேறிடத்தைச் செய்து அதிற் கட்டுக. அப்பசுக்களின் மயக்க நோய்தீர மரு ந்து கொடுத்து விரைவில்லாமல் அவ்விடத்துப் பொருந்து நோய் தீர்க்க.

கண்ணி வாய்தனு நாற்றிசை காணவே
பண்ணிக் கோமயம் பறறுக நீற்றினாற்
றிண்ணி தாகவுஞ் சோதனை செய்தபி
னண்ணி டாமன் மசகமு நாடொறும்.

எ-று. நோய் தீரச் செய்த வான்கொட்டிற்கு நாற்றிசையிலும் வாயி ல்கள் விதிப்படி கருதிச்செய்து சுண்ணநீற்று லழகாக நீவுதல் செய்து அ தன்பின்பு தினந்தோறுங் கொதுகுகளும் பொருந்தாமற் கோமயங்களை நீக் குக. எ-று.

மசகமுமென்ற வும்மையாற் புழுவு மீயுமா மென்க. (ாசரு)

தூபந் தன்னைத் துதைக்க துலங்கவே
தீபந் தானுஞ் சிறக்கச் செறிக்கநற
பூவி னுற்றொடை யெங்கணும் பூட்டுக
கோவி னைப்புகச் செய்க குறிப்பொடே.

எ-து. அக்கொட்டிலில் அகிற்றூபங்களை விளங்க நிறைக்க, தீபங்க ளையும் விளங்க நிறைக்க மங்கல மலராற் கட்டிய மாலைகளை யெவ்விடத் துந் தூக்குக. பின்பு எண்ணத்துட னப்பசுக்களை யட்புகுததுக. எ-று

பசுவைக் கொட்டிலிற் புகுவிக்குந் தன்மையை
யுணர்த்துகின்றூர்.

சொல்லி மெல்லச் சுவத்தி யென்னுஞ்சொலை
மெல்ல மெல்லச் செலுத்துக மேவிட

வல்லி தாமவள்ளைப் பாய்னும் வாயக்கவே
நல்ல புல்லுங் கொடுக்க நயந்தொடே.

ஏ-து. சுவத்தி யென்று சொல்லும் வாக்கியத்தை மெல்லச் சொல்லிக் கொட்டிலிற் பையப்பையப் போக்குக. வலிமையான் வள்ளைக்கொடியாற் செய்த பாயும் தகுதியாகச் செய்க. அன்புட னல்ல அறுகம்புல்லையு மிசைவிக்க. ஏ-று.

சுவத்தி ஏ-து. மங்கலமொழி-வடசொல். (௱௬௩)

பசுவைப் பூசிக்கு முறையை யுணர்த்துகின்றார்.

ஆட்டி மஞ்சன மட்டமி தோறுமபூச்
சூட்டி யோதன மாதியுந் தோயமு
மூட்டி யாகளை யோதை யுறுந்தூ
காட்டித் தூபமுந் தீபமுங் காதலால்.

ஏ-து. ஆதரவா லட்டமிதோறு மஞ்சனங்கொண் டபிடேகஞ் செய்து பூவா லருச்சித்துத் தூபமுந் தீபமுங் காட்டி யன்ன முதலிய நிவேதனமுந் தண்ணீரு மூட்டி யப்பசுக்களை யுவகை பொருந்துக ஏ-று. (௱௬௪)

பசுக்கள் வசிக்குங் கொட்டில் கட்டினவர் பெறும்பயனை
நான்கு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்

சாலை யானினந் தங்கச் சமைத்தவர்
கால காலன் புரத்தைக் கலப்பர்தா
மேல வேண்டிய யாவையு மின்புறும
வேலை வெங்கதி ரோற்கும் விதித்தே.

ஏ-து. பசுவினினம் வசிக்கக் கொட்டிலைச் செய்து அவர்கள் வெவ்விய சூரியனுக்கு விதித்த காலம் வரையு மின்பம் பொருந்து மெல்லாப் போகங்களும் விரும்பியபடி புசிக்கச் சிவலோகத்திற் சேர்வார்கள். ஏ-று.

முடிய நாளு முகுந்தன் புரந்தனை
யடைவர் மற்றைய நாளுமபுரிசனும்
வடவ ரைக்கண் மருவிய குருவெனும்
படியைய பற்றிப்பின் பாரதம பற்றுவார்.

ஏ-து. முன் வரையறுத்த நாளு முடிவாகப் பின்பு திருமால் பிரமனிந்திரன் முதலியோ ருலகத்தில் அப்போகந் துய்த்துப் பின்பு மேருவரையைச் சேர்ந்து குருகண்டத்தில் வந்து அப்பயன் நுகர்ந்து பின்பு பாரத கண்டத்திற் பிறப்பார்கள். ஏ-று. (௱௬௬)

புண்ணடை வாதனைப் பாங்குற வோங்கிய
மண்டபத்தை வகுப்பர் வரமுற
முண்டு நாதனி ஞானினம் வைகவே
யண்டர் நாயகற் கர்ச்சனை யாகவே.

ஏ-து. பழைய வாசனையி னுரிமை பொருந்த நிறைந்த வாதரவால் அப்பாரத கண்டத்திற் கோவினங்கள் தங்கவுந் தேவதேவனாகிய சிவபெரு மானுக் கருச்சனை நடக்கவு முன்னதமான மண்டபங்களை மேன்மையாகப் பொருத்துக. ஏ-று. (ஈசக)

ஆட்டிப் பான்முத லைந்து மான்முடிக்
கூட்டிப் பாயத மன்பர்க்கு மோனகயி
னோட்டி முன்னைய வூன முலகினுட்
டேட்ட றச்சிவ மாகத் தெருள்வரே.

ஏ-து. சிவபெருமான் திருமுடிக்குப் பசுவின் பான் முதலியவற்றை யபிடேகஞ் செய்து உவகையினு லடியார்களுக்குப் பாயசத்துட னமுதூட் டிப் பழைய சஞ்சித முதலிய குற்றங்களை யோட்டி யுலகினுள்ள வாஞ்சை நீங்கச் சிவசாயுச்சியம் பெற்று விளங்குவர். ஏ-று. (ஈருஎ)

பசுவைக் காக்கும்படி செய்த அரச னடையும் பலத்தை
யுணர்த்துகின்றார்.

ஆந்த டம்மை யருமறை நான்முறை
காக்க காக்கி லாரையக் காசினி
காக்குங் காவலன் காய்ந்துகாப் பித்திடி
னேக்கி யேசிவ லோகத் துறைவனே.

ஏ-து. அப்பசுக்களை யரிய் வேதநூல் விதிப்படி யுலகிலுள்ளார் காக் கக் கடவர். அப்படிக் காவாதவர்களை யவ்வுலகத்தைக் காக்கு மரசன் கோபி த்துக் காக்கும்படி செய்தாற் சிவலோகத் துயர்ந்து வாழ்வான். ஏ-று. ()

அரசன் தண்டியாதொழிற் பசுவைக் காவாதா ரடையும்
யலத்தை யுணர்த்துகின்றார்.

காக்கி லாரையுங் காக்கு மவரையு
நோக்கு நாடொறு நோக்கில னாகிலுங்
காக்கி லாரைக் கடிகில னாகிலுந்
தீக்குக் காட்ட மெனக்கனல் சேர்வனே.

ஏ-து. பசுவைக் காவாதவரையுங் காப்பவரையு மரசன் நாடோறும் பார்ப்பான். அப்படிப் பாராதவனா யிருந்தாலும், அப்பசுவைக் காவாதாரைத் தண்டியாதவனா யிருந்தாலு மக்கினிக்கு விறகு பொருத்தமா யிருப்பது போல் தீக்குழி நரகத்திற்குப் பொருத்தமாய்ச் சேர்வான். ஏ-று. (ஈருஉ)

பசுவைக் காலமறிந்து காக்குந் திற மிரண்டு செய்யுளா
லுணர்த்துகின்றார்.

தழைத்த சோலைத் தடத்தி னடத்துக
பழுத்த வேனிற் பருவத்தி லாக்களை

மழைக்கு ம்மலைச் சாரல் வனத்திடை
யொழிக்க வச்ச முறுத்து முழுவையே.

எ-து: அப்பசுக்களை முதுவேனிற் காலத்திற் குளிர்ச்சி யுள்ள பெரியமலைப் பக்கமாகிய காட்டினிடத்துத் தழைத்திருக்குஞ் சோலைப் பரப்பில் மேய்க்க. அதுவல்லாமல் அவற்றைக் கொல்லவரும் புலியைக் கெடுக்க.

முதுவேனில் எ-து. ஆனி, ஆடி எனக் கொள்க. (௱௫௩)

இம்ந்தில் வெய்யில் வெளியி லியக்குக
வன்மைக்க மற்றும் பருவத் தலலறத்
தமக்கு நல்லன தாமறி வார்கடாஞ்
சமைகக நல்லன சாருந் தகையெலாம்.

எ-து. தமக்கு நல்வினை யிவையென் றறியு மறிவுடையோர்கள் அப்பசுக்களை முன்பனி பின்பனியாகிய காலத்திற் சூரியகிரணம் பரந்தவெளிப் பரப்பில் மேய்க்க. மற்றைக் கார்காலமுதலிய காலங்களிலுந் துன்பநீங்கத் தக்க விடங்களில் மேய்க்க. அதுவல்லாமல் நன்மைபொருந்துந் தகுதியான தொழில்களையெல்லாஞ் செய்க. எ-று. (௱௫௪)

பசுவைக் காப்பாரும் காவாதாரும் அடையும் பலனை யிரண்டு
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

ஆக்க டம்மை யலலற வன்புடன்
காக்குங் காவலர் செய்த கடுவினை
போக்கித் தேசன் புரத்தி லருந்துவர்
வாக்கி னுலுணா யாத மகிழ்ச்சியே.

எ-து. அப் பசுக்களைத் துன்ப நீக்க வாதரவோடு காத் தளிக்கும் அரசர் தாங்கள் செய்த தீவினைகளைக் கெடுத்துச் சிவலோகத்தில் வாக்கினாற் சொல்ல வொண்ணாத வானந்த மனுபவிப்பார்கள். எ-று. (௱௫௫)

ஆக்க ளல்ல லறவளி யார்களும்
பூகக ளாற்புரி யார்களும் பூசனை
காக்கி லாருங் கசிந்து கடுமபிணி
தீக்குக் காட்ட மெனக்கனல் சேர்வரே.

எ-து அப் பசுக்களைத் துன்ப நீங்கக் காவாதவரும் மலரா லருச்சனை செய்யாதவரும், கடுமையான நோய்வந்தா லுள்ள முருகித் தீராதவரும் அக்கினிக்கு விறகு உரிமைபோல் தீக்குழியான நரகத்துக் குரிமையாவார்கள்.

ஆவுரிஞ்சுதறி நட்டவரும் கோதானஞ்செய்தவரும் அடையும்
பலனை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

ஆவு ரிஞ்சுகன் னட்டிய வன்பினர்
கோவி னைப்பர மற்குக் கொடுத்தவர்

தேவ தேவன் புரத்திற் றிளைப்பர்க
ளாவி னுனையாக நலந்தையே.

ஏ-து. பசுக்கள் நிலவுங்கு ...ஞ்சுங் கற்றாணை மந்தை முதலிய விடங்... ...தாவாய் நடடவாகளும், பசுக்களைச் சிவபெருமானுக்குத் தானஞ்... ...யாகளும், தேவதேவனவாழும் சிவலோகததில வாககாற் சொல்லவொண்ணாத நிரதிசயானந்த மனுபவிப்பார்கள். ஏ-று. (௱௫௭)

கொடுத்துச சங்கரற் கன்பொடு கோதன
மெடுத்து முய்யகொள் ளென்றுமு னேததினர்
விடுத்து முன்செய்த தீய வினைவிடம்
விடைக்குப பாகன் புலத்தினை மேவியே.

ஏ-து. சிவபெருமானுக் கன்பாய்ப் பசுககளைககொடுத்து யானுய்யும் வண்ண மங்கீகரித்துககொள்ளெனறு சந்நிதிமுன்பு நின்று துதித்தவர்கள், முற்காலததிற்செய்த தீவினையின் றிறஙகளை நீககி விடையிலெழுந்தருளு மப்பெருமானுலகத்திற் றங்கி. ஏ-று. (௱௫௮)

ஒப்பில் போக மருந்தி யுறைவர்கள்
கற்ப மும்பதி னாயிரங் காணவே
யிப்ப லத்தினை யெய்துவ ராணினைத்
தப்பில் போதகன் பாலளித் தாருமே.

ஏ-து. பதினாயிரம் பிரமகறப மொப்பிலலாத போகங்களை யனுபவித்துறைவார்கள, குறறமில்லாதவாசிரியனிடததில் அப்பசுககளைக் கொடுத்தவர்களு மிந்தப் பலனகளைப் பொருந்துவார்கள். ஏ-று. (௱௫௯)

சிவபெருமானுக்கானேறுதானஞ் செய்தவரடையும் பலனை
யிரண்டுசெய்யுளா லுணர்த்துகிறார்.

ஊன மற்ற வுறுப்புறு மொள்ளிய
வான லேற்றை யரனது சந்நிதித்
தானஞ் செய்க சமைத்த வணியுடன்
கான மாடி புரத்துறுங் காதலார்.

ஏ-து. மாலயன் மாண்ட மயானத்தி லாடிய சிவபெருமா னுலகத்தில் வாழுங் காதலையுடையவர் அவன் சந்நிதியிற குற்றமில்லாத அவயவங்களை யுடைய நல்லவொளிபெற்ற ஆனேற்றைத் தானஞ் செய்க. ஏ-று.

உற்ற பெறறத் தாரோமத்தி னென்றற்கு
மற்றைத் தேவர் வருடமொ ராயிரம்
பெற்று வந்நப் புரத்திற் பெறுவர்கண்
முற்ற வேறது வாசறு மோகமே.

எ-து. தானஞ்செய்து பொருந்திய ஆனேற்றின் உரோம மொன்றுக்குத்தான் பெற்ற வச்சிவலோகத்தில் ஆயிரந்தேவவருடம் போகந் துய்ப்பார்கள் அப்போகந் துய்த்து முடியவே மோக நீங்கி யொப்பில்லாதவராவார்கள். எ-று. (ராசுக)

சிவபெருமானது பசுநிரைகளில் ஆனேறும் பசுவுந் தானஞ் செய்துவிட்டவரடையும் பலனை யுணர்த்துகின்றார்.

இந்த நைகத்த பலத்தினை யெய்துவர்
விந்த கத்த விடையுமோர் தேனுவு
நிந்த ரூக்க ணிரையி னிறுத்தினு
நந்த ரப்பிர சைப்பலத் தோடுமே.

எ-து. சிவபெருமானது பசுநிரைகளில் நல்ல ஆனேறு மொப்பற்ற பசுவுந் தானஞ்செய்து நிறுத்தினவர்கள் மேன்மேலும் புத்திரபவித்திரரோடு இத்தன்மையவென்று முற்கூறிய பலன்களைப் பெறுவார்கள். எ-று. (ராசுஉ)

ஆனேறு முதலியவற்றிற்கு வருத்தஞ் செய்தவரை அரசன் தண்டஞ் செய்தலாலும் செய்யாமையாலும் வருவனவற்றை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

இடப மூருந ரெய்துவர் வெய்யதீக்
கடிக மன்னவன் காய்ந்த வரத்தினு
னடைவன் மேலை யமருல கந்தனைத்
தடைசெய் யாமன்னன் றீக்குழிச் சார்வனே.

எ-து. வாகனமாக வேறி யிடபங்களைச் செலுத்துகிறவர்கள், வெவ்விய நிரகத்தைச் சேர்வார்கள். ஆதலா லவ்வாறு வேறிச் செலுத்தாது மன்னவ னொறுத்தல் செய்க. அத்தன்மையி னொறுத்த சிறப்பினை யுடைய அம்மன்னவன் மேலாகிய தேவலோகத்தினைச் சேர்வான். அவ்விடபமூருதலைத் தடைபடுத்தாத மன்னவன் றீக்குழி நரகத்தைச் சேர்வான். எ-று. (ராசுங)

பாவ காரிகள் வந்தைப் பசுவினைச்
சேவு யர்த்த சிவனிட பத்தினைக்
காவு விக்கிற் கனத்தையக் காசினிக்
காவ லாள னவரையுங் காய்கவே.

எ-து. பாவ வான்மாக்கள் மலட்டுப் பசுவை யாயினும் விடைக்கொடியை யுடைய சிவபெருமா னதிடபங்களை யாயினும் பாரமான பண்டங்களைச் சுமக்கும்படி செய்வித்தா லப்பாவிகளையும் அவ்வுலகத் தரசன் றண்டனை செய்க. எ-று. (ராசுச)

காய்ந்த மன்னன் கடிய வினையினைத்
தீர்ந்து சேர்வன் சிவபுரந் திண்ணமே.

தொலைவி லாத்துயா தொக்குச் சுழல்வர்க
ளிலைய வர்க்குப் பரிகார மெண்ணிலே.

எ-து. சண்டாளர்கள் ஆவினங்களைக் கட்டுங் கொட்டிலுட் புகுந்தா லளவில்லாதகாலங் தொலைவில்லாத துன்பங்களுடன்கூடித் தீக்குழி நரகத்திற்கலங்குவார்கள் கருதுங்கா லவர்களுக்குப் பரிகாரங்களேயில்லை எ-று.

பகைவர் கவரும் பசுக்களைக் காப்பார் தன்மையுணர்த்துகின்றார்.

ஆக்க ளைக்கவ ரின்னடை யாரென்று
காக்க காக்க வரிதெனிற் றம்முயிர்
போக்கி யும்புக ழாக்கிய புண்ணியர்
நேக்கு நீர்ச்சடை யான்புரஞ் சேர்வரே.

எ-து. பகைவர்கள்வந்து பசுக்களைத் திருடவரின விரைந்து காக்க. அதுவு மரிதானாற் றங்களுயிரைக் கொடுத்தாலுங் கீர்த்தியை யாக்கின புண்ணியர் நிறைந்த கங்கையணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய எழுந்தருளிய சிவலோகத்திற் சேர்வார்கள். எ-று. (௱எச)

புண்ணியபேதங்களின் வகையும் பலமும் பதினேழு
செய்யுளாலுணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

இருவி தந் தரும நீதி யெனவுரைத் திடுக யாக்கு
மொருவித நம் புலன்க ளைந்து மொடுக்கியு ளரனை யுன்னல்
பரிவுடன் பசுக்க டம்மைப் பசுபதிக் கன்பர் தம்மை
யுரிமையிற் புரிந் பூசை யெனுமிதொன் றிழிந்த வொன்றே.

எ-று யாக்குந் தருமத்தின முறைமை யிரண்டுவகையென் றறிக. அவற்றுளைம்புலன்களையு முள்ளேதொடுக்கிச் சிவபெருமானைத் தியானஞ் செய்த லொருவகை, அன்பட ருக்களையும் பசுபதியி னடியார்களையும் விதிப்படி பூசைசெய்கவென்று சொல்லு மிது மற்றொருவகை. எ-று. (௱எரு)

ஆதலாற் பசுக்க டம்மை யரனடிக் கன்பர் தம்மைக்
காதலாற் புரிக பூசை கடுவினை களைய வெண்ணின்
மீதுல கடைய வேண்டின் மிடியரு முடலி னாலு
மேவிதனு மியன்ற தொன்றை யியற்றுதல் கடனே யென்றும்.

எ-து. வகையாகுதலாற் கடுமையான தீவினைகளை நீக்கக் கருதினாலுமேலுலகைச் சேரவிரும்பினாலும் பசுக்களுக்குஞ் சிவனடியார்களுக்கு மாதரவாற பூசைசெய்க. தரித்திரர்களுந் தங்களுடைய யாக்கையினாலும் யாதாயினும் பொருந்திய தொருபணியை எக்காலமுஞ்செய்தல் கடன். எ-று. (௱எசு)

புலையரோ யேனு மீசன் பொலன்கழ லடியிற் புந்தி
நிலையரோ லவர்க்குப் பூசை நிகழ்ந்துத னெறியே யென்றுந்

தலையரோ யேனு மீசன் ருமனாத் தாளி னேச
மிலனொணி னியறறும் பூசைப் பலந்தரு வாரே யாரே.

எ-து. சண்டாளராளுனுஞ் சிவபெருமானது பொன்னாற்செய்த வீர க்கழலை யணிந்த சீபாதத்திற் புத்தியை நிறுத்துந் தன்மையரானல் அவர்க் குப் பூசைசெய்த வொழுங்கேயென்க. எக்காலமு முதன்மையான சாதிய ராளுலும் அச்சிவபெருமானது தாமரைமலர்போன்ற சீபாதத்தில் அன்பில ராளு லவர்க்குச் செய்யும் பூசாபலனை யார்தருவா ரொருவருமின்று. எ-று.

திருப்பதி வணங்க வென்று சென்றுறுஞ் சிவநே சர்க்கு
மருந்தியாற் கங்கை யாதி யாடிட னாடி னர்க்கு
மருந்துக வன்ன பான மவரவர்க் குபயோ கங்கள்
பொருந்துக வூனைப் போக்கிச் சிவபுரம் புகுவார் தாமே.

எ-து. ஊனுடலை நீக்கிச் சிவலோகத்திற் சேரும் எண்ணமுடை யார் திருப்பதியாகிய சிவாலயங்களை வணங்கவேண்டு மென்று சென்று பொருந்துஞ் சிவனடியார்களுக்கும், கங்கை முதலிய தீர்த்தங்களி லாசையு டன் முழுகச் செல்லுகிறவர்க்கும் அமுது முதலிய உணவுகளைப் புசிப்பி க்க ; மற்றும் வேண்டும் பொருளும் பொருத்துக. எ-று. (௱௭௮)

கலிவிருத்தம்.

பிரம சாரியைப் போற மோம்புவிங்
கிருக சாரியை யூட்டிய கேண்மையர்
விரவி யேசிவ லோகம் விரும்பிய
பரம் போக மனைத்தும் பயில்வரே.

எ-து: பிரமசரிய விரத மனுட்டிப்போனையும் பெரிய தருமங்களைக் காத்தல் செய்யு மில்வாழ்வோனையும் அன்ன முதலியவற்றை யுண்ணும்படி செய்த வுரிமையை யுடையவர் சிவலோகத்தைச் சேர்ந்து தாம் விரும்பிய மேலான போகங்களை யெல்லாம் பொருந்துவர். எ-று. (௱௭௯)

வனத்தின் வைகிய மாதவ ரங்கையிற்
புனத்திற் காய்கனி யாதி புரிவொடுந்
தினக்கொ டுத்தவர் சேர்ந்து சிவபுர
மனத்தில் வேண்டும் விமானத்தில் வாழ்வரே.

எ-து. காட்டிற் றங்கிய மாதவராகிய வானப்பிரத்தரது அழகிய கை யிற்காட்டிலுண்டான காய்கனி முதலியவைகளை அன்பாய்ப் புசிக்கக் கொடு த்தவர்கள் சிவலோகத்தைச்சேர்ந்து மனத்தில் விரும்பும் விமானங்களில் வா ழ்வார்கள். எ-று. (௱௮௰)

பரிந்து பாசு பதரையும் பண்புற
வருந்து வித்தவர் தாமு மரன்புரி

பொருந்தி வாழ்வர் புரிவுடன் பிச்சையை
யருந்த மாவிர தர்க்களித் தாருமே.

எ-து. பாசுபத வேடத்தரையும் பண்பாக விரும்பித் திருவமு துண்ணும்படி செய்தவர்களும் மாவிரத வேடத்தருக்கு விரும்பித் திருவமுதுண்ணக் கொடுத்தவர்களும் சிவலோகத்தைச் சேர்ந்து வாழ்வார்கள். எ-று.

பாசுபதம், மாவிரதம் என்பன-அகச்சமைய மாறினு ளமைந்தன என்க. (சஅக)

திகழும் வெண்பிறைச் செஞ்சடைத் தேவர்க்குக்
கமழக் கல்ல வடமிடு வீர்களை
மகிழ வூட்டிட வல்லவர் தாமுமண்
புகழ வேசிவ லோகம் புகுவரே.

எ-து. ஒளிவிடும் வெண்மதியை யணிந்த சிவந்த சடையினையுடைய சிவபெருமானுக்கு வாசனை யுண்டாகக் கல்லவட மிடுவோர்களை யுள்ள மகிழும் வண்ணந் திருவமுது செய்விக்க வல்லவர்களும் மண்ணுலகோர் புகழச் சிவலோகத்தைச் சேர்வார்கள். எ-று. (சஅ௨)

அனக ரான வருந்தவர் கையுறக்
கனக பாத்திரங் காதலொ டீந்தவ
ரனக லோகத் தமர்வர்கள் கற்பமுஞ்
செனக னுக்கொரு கோடி செறியவே.

எ-து. பாவச் செய்கை யில்லாத அருந்தவத்தர் கையிற் பொருந்தப் பொற்பாத்திரத்தை யன்புடனே கொடுத்தவர்கள் பிதாவுடன் ஒருகோடி கற்பகாலம் வரையும் சிவலோகத்தி லிருப்பார்கள். எ-று. (சஅ௩)

இத்த ரைத்தரு பலத்தினை யெய்துவர்
பத்த ரங்கைப் பரிக்கப் பலாசுறு
பத்தி ரத்திற் புடகம் பரிவுற
வைத்த வுத்தமர் தாமு மகிழவே.

எ-து. சிவபத்தர்கள் அழகிய கையிற் றாங்கப் பலாச விலையினாற் பாத்திரஞ் சமைத்து அன்புடன் கொடுத்த வுத்தமர்கள் மேற் சொல்லுந் தகுதியான பலத்தை மகிழும்படி பெறுவார்கள். எ-று. (சஅச)

நாத்த ழும்புற நாதனை நாடொறு
மேத்து வார்கரத் தேந்திடத் தாமிர
பாத்தி ரங்கொடுத் தார்முனைப் பாவமுந்
தீர்த்துச் செஞ்சடை யான்புரி சேர்வரே.

எ-து. நாள்தோறும் நாவில் தழும்பு பொருந்தும் வண்ணஞ் சிவபெருமானைத் துதிக்கு மடியார் கையி லேந்தச் செப்புப் பாத்திரங்களைக் கொடுத்

தவர்கள் முற்பிறப்பி லீட்டிய பாவங்க ணீங்கி அச் சிவலோகத்திற் சேர்வா ர்கள். எ-று. (௭அ௫)

நெத்தி யோதனம் பாத்திரஞ் சேர்த்தியே
யுந்த மத்தவர் கையி னுந்தவினர்
விந்த கன்புரி வாழ்வர் விபுதர்க்கு
வைத்த கோடி வருடமும் வாய்க்கவே.

எ-து. தயி ரன்னத்தைப் பாத்திரத்தில் வைத்து முதன்மையான சிவனடியார் கையிற் கொடுத்தவர்கள் தேவருக்கு நியமித்த கோடிவருடம் வரையும் அச்சிவலோகத்தில் வாழ்வார்கள். எ-று. (௭அ௬)

முற்றக் கால முறையுறப் பாரதம்
பற்றிப் பார்த்திவ ராய்ப்பசு பாசமு
மற்றுச் சங்கர னோடமர் வாரவர்
பெற்ற பேறது பேசப் படுவதே.

எ-து. கோடி தேவவருட முறைமையாக முடியப் பாரத கண்டத்தி லரசனாய்ப் பிறந் தாண்டுள்ள போகம் புசித்துப் பசுபாசமுங் கழன்று சிவபெருமானுடன் கூடி வாழ்வார்கள், அவர்கள் பெற்றபேறு பேசுந்தரம ன்று. எ-று. (௭அ௭)

இந்த நைத்த புலந்தினை யெய்துவர்
முந்த னைப்பசு பாச முருக்கியைச்
சிந்தம் வைத்தவ ரங்கைச் செறித்தவர்
சுந்த தோய கரகந் துலங்கவே.

எ-து அநாதிமலமுத்தனும் பசுவினது பாசங்களைக் கெடுக்கப் பட்ட வனுமாகியபரமனைச்சித்தத்திற் றியானித்த வடியார்க ளழகிய கையிற் றூ யதான நீர்க்கமண்டலம் கொடுத்தவர்க ளித்தன்மையான முற்கூறிய பலத் தைப் பெறுவார்கள் எ-று. (௭அஅ)

ஊட்டி னார்க ளுதவிய தேதெனுங்
காட்டு ளாடி கழறங் கருத்திறு
னாட்டி னைந் தமைநலி யும்வினை
யோட்டி யேசிவ லோகத் துறைவரே.

எ-து. சுடலையி லாடுஞ் சிவபெருமானது சீபாதங்களைத் தங்கள் கரு த்தில் இருத்தினோர்க்குத தம்பா லமைந்த பொருள் யாதொன்றேனும் புசிப் பித்தவர்கள் தங்களைவருத்துந் தீவினைகளை யோட்டிச் சிவலோகத்துள் வாழ் வார்கள். எ-று. (௭அ௯)

மாத வர்க்குற வற்கலை யீந்தவர்
சீத வாரித வாடையுஞ் சேர்த்தினர்

கோதி லாவசி னுதியுங் கோல்வளை
மாதொர் பாகன் புரத்தினுள் வாழ்ந்தபின்.

எ-து. மாதவத்தினர்க்குப் பொருந்த மரவுரி கொடுத்தவர்களும், குளிர்ச்சியினை யுடைய மேகம் போன்ற வெண்மையான வாடைகளையு மான்றோல் முதலியவைகளையுங் கொடுத்தவர்களும், தேவி பாகனாகிய சிவபெருமானுடைய உலகில் வாழ்வார்கள்; மேற்கூறியபடி வாழ்ந்தபின்பு. எ-று. (௱கூ௰)

நண்ணிப் பாரத நான்மறை யாறங்க
மெண்ணிப் பாச விருளறத் தேசிகன்
கண்ணி னாற்கரு தற்கரி தாகிய
வுண்மை தன்னொ டிரண்டற வொன்றுவார்.

எ-து. பாரதகண்டத்தில் தோன்றி நான்கு வேதமும் ஆறுசாத்திரமுங் கற்றெண்ணி யாசிரிய னதருட்கண்ணா லிருவினைப் பாசமாகிய மயக்கங் கெட நினைத்தற் கரிய வுண்மையைச் சிவத்துட னிரண்டறப் பொருந்துவார்கள். எ-று. (௱கூக)

மகாசிவலோக முதலியன விருக்குந் தானமு மவற்றை யடையும்
தன்மை முதலியனவும் பதினொரு செய்யுளா
லுணர்த்துகின்றார்.

ஆங்க ணெல்லை யறைந்தனு பாடணத்
தாக்க ளைந்து மமலன் றிருமுடிக்
காக்கு மன்பர்க்கும் பூசை யறைந்தினி
மீக்கு ணச்சிவ லோகம் விளம்புவாம்.

எ-து. பசுக்களுறையு மெல்லையைச் சொல்லிப் பின்பு இனிமையான வசனத்தால் அப்பசுக்களிடத் துண்டாகிய கௌவியங்க ளைந்தையும் நிருமலனது திருமுடிக்கு அபிடேகஞ்செய்யும் அடியார்களுக்குச் செய்யும் பூசையைச்சொல்லி யினி மேலான தன்மையை யுடைய மகா சிவலோகத்தைச் சொல்லுவாம். எ-று. (௱கூ௨)

ஐந்து பூதத்து மற்றகங் காரத்தும்
புந்தி தன்னிலு மண்டம் பொருந்திடும்
முந்திச் சொன்ன முறையுறு மூலத்தும்
பந்தித் தெட்டு முறையுறும் பாங்கினால்.

எ-து. நில முதலாகிய ஐந்து பூதத்திலும், அதற்குமேலாகிய அகங்கார தத்துவததிலும், புத்தி தத்துவத்திலும், அண்ட மொன்றுக்கொன்று விரிவுயர்ச்சி பொருந்தும், அவையல்லாமல் முன்சொன்ன முறையிற் பிரகிருதிதத்துவத்திலும் அண்டங்கள் பொருந்தும், ஆகவிப் பகுப்பிற் சேர்ந்து எட்டுவிதமான அண்டங்களும் பொருந்தும். எ-று.

அவையாவன பூமியிற் காலாக்கினி முதலான புவனம் நூற்றெட்டு. அப்புவில் அமரேசன் முதலிய குய்யாட்டகரும் தேயுவில் அரிச்சந்திரன் முதலிய குய்யாட்டகரும், வாயுவில் தேயைமுதலிய குய்யாட்டகரும், ஆகாசத்தில் வத்திரபாதாதி முதலிய பவித்திராட்டகரும், அகங்கார தத்துவத்திற் சகலண்டாதி முதலிய ஞானுவாட்டகரும், புத்தியிற் பைசாசியான அட்டகரும், பிரகிருதியில் அகிருதாதியான புவனட்டகரும், ஆகத் தத்துவமெட்டிலும் புவனதிபர்களும் நூற்றறுபத்து நால்வரிருப்பார்கள். இப்படி அங்கங்கே யநேககோடி அண்டங்க ளுண்டெனவறிக. (௱கக)

பேசு மூலப் பிரகிரு திக்குளே
மூசு மண்ட கடாக முகட்டினுள்
ஈசன் றேவி யிளைய னரியயன்
வாச நேசமோ ரைந்தும் வகுப்பமே.

எ-து. அசுத்தமாயா காரணமாகிய மூலப்பகுதி யிடத்தில் நெருங்கி யிருக்கின்ற அண்டகடாக முகட்டை அடுத்து அதனுள்பிரமன் முதலிய ஐவர்வசிக்கும் புரத்தை மேற்சொல்வாம். எ-று. (௱கச)

காட வண்ட கடாக முகட்டினுட்
கூடும் வேதற்குக் கோயி லதற்குமேற்
கூடு மாலுக்குங் கோயி லதற்குமேற்
கூடும் வென்றிக் குமரற்குக் கோயிலே.

எ-து. அம்மூலப்பகுதிக் கிடமாய வண்டகடாகத்தைத் தீண்டியிருக்கின்ற அகிருதைமுதலிய புவனட்டகத்துக்குமேற்பதுமராகநிறம்போன்ற பிரமலோக மிருக்கும், அதற்குமேல் மாயனுக் கிந்திரநீலநிறம்போன்று மகத்தாகியபோகங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்றவிட்டுணுலோக மிருக்கும், அதற்குமேல் வெற்றிப்பாட்டையுடைய குமாரசுவாமிக்கு முத்தின் பிரபைபோன்றுசிறந்தபோகங்களுடனுங் கூடியிருக்கின்ற கௌமாரபுரியிருக்கும். எ-று. (௱கரு)

அதற்கு மேலுமை யாள்புர மற்புத
மதற்கு மேற்சிவ லோகமென் றுய்கவே
யதற்கு றுமவளம் வாக்கி னடங்கிடா
அதற்குப் புக்கவர் மீளபவ ரல்லரே.

எ-து. அக் கௌமார புரிக்குமேல் உமாதேவியினுடைய புரி பலவகைஆச்சரியத்துடன் பொருந்தும், அதற்குமேல் கோடி சூரியப் பிரகாசம் போன்று அளவிடப்படாத வளத்தையு முண்டாக்கி யுவமையில்லாததாய் அரிய விரணியகர்ப்பன், அட்டவசுக்கள், உருத்திரர்கள், சூரியர் முதலாயினோர்களாலே சேவிக்கப்பட்டுக்கொண்டு சிகண்ட பரமேசுர னெழுந்தருளியிருக்கு மகாசிவலோகம் பொருந்தும், அச் சிவலோகத்தின் வளத்தை அள

விட் டுரைக்கப்படாது. அப் பிரகிருதிச் சிவலோகத்தை ஞானயோகத்தி ஞலே அடைந்தவர்கள் மீளார்கள். எ-று:

சிலகாலம் ஞானநிட்டையை அனுட்டித்திருந்தவர்கள் உமாதேவியு லகத்திலே பதினாயிரங் கற்பமடைந்து அங்குள்ள போகம் புசித்துத் தொலை ந்தவாறே பிருதிவிச் சிவலோகம் வந்து பின்பு கிரமத்தில் வந்து பூமியை அடைந்து சிவயோகியா யச் சரீரமொழிந்தவாறே மேலைச் சிவலோகத்தி லுண்டான போகம் புசித்திருப்பர்களென்று அறிக. (௱கூசு)

விடுத்து வாழ்க்கையை மெய்யுணர்ந் தையமுங்
கொடுக்கு மிற்றுறுஞ் கொண்டுண்டு கோவண
முடிப்புப் பாரி லுறவு பகையினை
கெடுத்த கேள்விய ரவ்விடங் கிட்டுவார்.

எ-து. இல்லறவாழ்க்கையை நீங்கி மெய்ப்பொருளையுணர்ந் தில்ல ந்தோறுங் கொடுக்கும் பிச்சையையு மேற்றுண்டு கோவணத்தை யுடுத்துப் பூமியிலுள்ள பொருள்களி லுறவையும் பகையையுங் கெடுத்த கேள்வியினை யுடையரே அச்சிவலோகத்திற் பொருந்தி வாழ்வார்கள். எ-று.
தேற்றேகாரம் விகாரத்தாற் றொக்கது. (௱கூஎ)

முற்றக் காலமு முன்னுடல் பின்னிடப்
பெற்று மேற்பதம் பெற்றது மற்றிட
வெற்றிப் பாச விருள்வலி யீடறத்
துற்று வார்கள் சொரூப சுகோதயம்.

எ-து. அப் பிரகிருதி சிவலோகத்திலிருந்து முந்திய பிரளயமளவாக வாண்டுள்ள போகங்களைத் திளைத்து அப்பிரகிருதி சம்பந்தமான சரீரத்தை விட்டு மேற்பதமான சுத்த தத்துவ புவனங்களையடைந்திருந்து ஆண்டுள்ள போகம் புசித்துத் தொலைந்தவாறே மகா சங்கார காலத்திலேவயிந்தவபா சமாகிய தேகத்தையும் விட்டு வெற்றிப்பாடுடைய வாணவாதிகளின் சத் திகெடப் பரமேசுரன் றிருக்கண்சாத்தி யருள முதற்பதமாகியசிவனுடைய சிபாதத்தை யடைந்திருந்து தங்களிடத் துண்டாகிய சிவனந்தானுபூதியிற் றிளைப்பார்கள். எ-று.

திரிசிரபுரம்-பண்-நட்டராகம்.

கோலமாகரி யுரித்தவ ரவொடு மேனக் கொம் பிளவாமை
சாலப் பூண்டுதண் மதியது சூடிய சங்கரனார் தம்மை
போலத் தம்மடி யார்க்குமின் பளிப்பவர் பொருகடல் விடமுண்ட
நீலத் தார்மிடற் றண்ணலார் சிரபுரந் தொழுவினை நில்லாவே.

என்னும் ஆளுடைய பிள்ளையார் அருளிச்செய்த திருக்கடைக் காப் பானும், (௱கூஅ)

சித்தியார் சுபக்கம் எட்டாஞ் சூத்திரம் கவி—உறு.

தானம் யாகந் தீர்த்த மாச்சிரமந் தவங்கள் சாந்தி விரதங் கன்ம யோ கங்கள் சரித்தோ, ரீனமிலாச் சுவர்க்கம்பெற் றிமைப்பளவின் மீள்வ ரீசன் யோகக் கிரியாசரியையினின் முயன்றோ, ரூனமிலாமுததிபதம்பெற் றுலக மெல்லா மொடுங்கும்போ தரன்முனிலா தொளியி னுற்பவித்து, ஞானநெ றி யடைந்திடுவர் சிவனையங்கு நாதனே முன்னிற்கி னணுகுவர்நற் றூளே. என்பதனானுமுணர்க.

ஈச னேவ விசைந்த வியற்பொருட்
டேசு ணர்ந்த வருஞ்செறி வாரங்க
வாச கத்தை நமுன் சொன்ன வடிவுற
வாசை முற்று மறுந்த வுளவிலே.

எ-து. எல்லா வாசைகளையுங் கெடுத்தகாலத்தி லேறியதாகு மிவை யென்று சிவபெருமா னருளிச்செய்ய அதனால் யான்சொல்லிய அவ்வர்கமப் பொருட் டெளிவை அறிந்தவரும் அவ்வாகம வாக்கியத்தின் முன்சொல் லிய சாரூபம்பொருந்த அச்சிவலோகத்தில் வாழ்வார்கள். எ—று.

ஐகாரம்-சாரியை. (எகக)

சிறந்த தேசத்துச் சித்திரை மாதமுன்
பிறந்த வாரத்துட் பெற்றுச் சிரத்தையு
நிறைந்த நெய்யினை நின்மலர்க் காட்டிமுன்
கறந்த பரன்முதன் மற்றுங் களிப்பொடே.

எ-து. மூர்த்தி விசேடமுதலிய மூச்சிறப்பும் பெற்ற தலங்களிற் சித்திரைமாதம் ஆதிவாரததில் அன்பையு முள்ளத்தமைத்துக் களிப்புடன் நின்மலனான சிவபெருமானுக்கு முன்கறந்த பால் வாசனைநிறைந்த நெய் முதலிய கௌவியங்களையும் மற்றுந் திரவியங்களையும் அபிடேகஞ்செய்து.

செய்து மற்ற வினைகளுஞ் செய்தபின்
துய்ய பாயத மாதிய சொன்றியு
முய்ய வாயிரம் பத்தரை யூட்டியுண்
மைய றீர்ந்த பதின்மரும் வாய்க்கவே.

எ-து. மற்ற உபசாரக் கிரியைகளையுஞ் செய்து அதற்குப் பின்புஉள் ளத்தின் மயக்கநீங்கின ஆயிரம் பத்தர்களுக்கு மாட்சிமையாக பரிசுத்தமான பாயச முதலிய வன்னங்களையும் படைத்தருத்தி. எ-று.

ஆயிரம் என்றது இங்கு பலரையெனக் குறித்து நின்ற தென்க.

அற்றை வாரத் தானுக்கோ ராயிரம்
பெற்றம் பாதி கருவுட் பிறங்கவே
வெற்றி வெள்விடை பத்தொடும் விட்டவர்
பற்று வாரச் சிவபுரம் பாங்கொடே.

எ-து. அவ் வாதிவாரத்தில் வெற்றியினையுடைய வெண்மையான வானேறு பத்துடன் ஆயிரம் பசுக்களைப் பாதிக் கருப்பம் வயிற்றன் விளங்கும்படி சிவபெருமானுக்குத் தானங்கொடுத்தவர்கள் உரிமையாகச் சிவலோகத்தைப் பெறுவார்கள். எ-று. (உ௱உ)

ஆக்களின் மகிமையுணர்த்துகின்றார்.

ஆக்கண் முத்தி யடைவிக்குங் காரண
மாக்க ளாதலி னற்றுணை யாயின
வாக்க ளாக்கையி னோயு மறுத்திடு
மாக்க ளேயிரு ணோய்க்கு மவுடதம்.

எ-து பசுக்களே முத்தியைச் சேரும்படிசெய்யுங் காரணமாகும். பசுக்களே பிறந்திறக்கு முடலினோயைக்கெடுத்தல் செய்யும். பசுக்களே மயக்கத்தால் வரு மிருவினை நோய்க்கு மருந்தாகு மாதலா லப்பசுக்களே சிற்றுயிர்க்கு நற்றுணையாயின. எ-று. (உ௱௩)

இதற்குப்பின் இதனைச்சொன்னோமென் றுணர்த்துகின்றார்.

பத்தர் காருக பத்தியர் தாங்களு
முத்தி யெய்தும் வழியு மொழிந்தனஞ்
சித்தந் தன்னைச் சிறந்த பொருடனில்
வைத்த சித்தர் பலத்தை வகுத்தபின்.

எ-து. பத்தியையுடைய வடியார்களுங் காருக பத்தியமாகிய வேதாக்கினியை யுடைய வந்தணரும், சித்தத்தைச் சிறப்பான பரம்பொருளிடத்து வைத்த சித்தர்களும் பொருந்தும் பலத்தை வகுத்துச் சொல்லிய பின்பு முத்தியைச் சேரும் வழியுஞ் சொன்னோம். எ-று. (உ௱௪)

ஞானிகள் ஒழுக்கந் தவறினு மிழுக்குறாரென் றுணர்த்துகின்றார்.

மெய்யு ணர்ந்த சிவாகம வேதகர்
கையி ழந்திடிற் போகக் கருத்தினு
லைய மின்றி யவரு மடைவரங்
குய்வர் மேலை யுலக மொடுங்குநாள்.

எ-து. சிவாகமங்களைக் கற் றுண்மை யறிந்த ஞானிக ளொருகாற் போகத்தி லிச்சை வைத்த கருத்தினு லொழுக்கந் தவறினுற் சந்தேக மில்லாம லந்த ஞானிகளு மப்போகத்தை யனுபவிப்பார்கள். அது தொலையுநாண் மேலைச் சிவலோகத்தைப் பொருந்தி யுய்வார்கள். எ-று. (உ௱௫)

ஒரு பகற் பொழுது மெய்ப்பொருளைத் தியானஞ் செய்தோர்
பலத்தை யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

உன்னி னுரு மொருபக லுண்மையை
யன்னை யாளும் புரத்தை யடைந்ததன்
மன்னு போக விதத்தை மருவியே
துன்னு கற்ப வயுதந் தொலையவே.

எ-து. ஒருநாள் பகற்பொழுது மெய்ப்பொருளைத் தியானஞ்செய்தவர்களும் உலகமாதா வாண்டருளுஞ் சத்தியுலகத்தைச் சேர்ந்த தனது போகப்பகுப்பை நெருங்கிய பதினாயிரம் பிரமகற்பம் வரையும் புசித்துத் தொலைந்துபோகப் பின்பு. எ-று. (௨௱௬௬)

குமரன் வாழ்திருக் கோயி றொடங்கியே
யமர்வர் பொன்னச லாந்தத் தமர்ந்தபி
னிமைய்ந் தென்றிசைப் பாரத மெய்துவர்
தமையு ணர்ந்தம லன்பதஞ் சாரவே.

எ-து குமாரககடவுள் வாழுந் திருக்கோயிலாகிய கந்தவுலகு முதல் மேருவரை யுந்தமுண்டான போகங்களை அங்கமர்ந்து புசித்தபின் தம்மை யறிந்து நின்மலனான தலைவன் ஸ்ரீபாதங்களைச் சார்ந்து பொருந்த விமயகிரிக்குத் தென்றிசையிலுள்ள பாரதகண்டத்திற் பிறப்பாகள். எ-று. (௨௱௬௭)

இந்நூலைப் படித்தவரும் அவருடன் கூடினவரும் பெறும்
பலத்தை இரண்டுசெய்யுளாலுணர்த்துகின்றார்.

கரும யோகத்தைக் கற்பனை நீங்கிய
பரம யோகத்தைப் பாவ விதத்தினைத்
தரும பேதத்தைப் பேற்றினைச் சாற்றுமித்
தரும வுத்தரங் கற்றவர் தாமுமே,

எ-து. கருமயோகங்களையுங் கற்பனையில்லாத பரமயோகங்களையும் பாவத்திறங்களையும் புண்ணியத்திறங்களையும் அவற்றின் பலன்களையுங் கூறும் இச்சிவதருமோத்தர நூலைப் படித்தவர்களும். எ-று. (௨௱௬௮)

விட்டு முன்னைய தீய வினையினை
யட்ட மூர்த்தி யமருமத் தப்புரத்
திட்ட போக விதத்தொ டிருப்பர்க
ளொட்டி னுரு மவருட னுண்மையே.

எ-து. அவர்களுடன் கூடினவர்களும், மெய்யாக முற்பிறப்புகடோறும் ஈட்டிய தீவினைகளைக் கெடுத்த தெட்டுருவாகி எழுந்தருளுஞ் சிவபெருமான தழகிய உலகத்தி லமைத்த போகப்பகுப்புடன் வாழ்ந்திருப்பார்கள்.

அட்டமூர்த்தி என்றது 'எட்டுமூர்த்தியாய் நின் றியலுந் தொழில்' என ஆளுடைய வரசும் அருளிச்செய்வதனானு மறிக. (௨௱௬௯)

இந்நூல்விதியை அனுட்டித்தவர் முதலியோர் பலத்தை
இரண்டு செய்யுளாலுணர்த்துகின்றார்.

இந்த நூன்முறை நீதி யியற்றின
சந்த நீதி தனையறி வித்தவர்

சிந்தை கூர்தரச் செய்வித்த தெள்ளிய
ரிந் மூவரு மாருமங் கெய்திரே.

க. இச்சிவதருமோத்தர நூலிற் கூறியபடி நீதிகளைச் செய்யுஞ் சன்மார்க்கரும், அந்நீதிகளை யுலகிலுள்ளோருக் கறிவித்த புல்வரும், அதிற் புத்திமிகுந்து புகும்படி செய்வித்த தெள்ளிய வுணர்வினையுடைய வர்சிரியருமாகிய முப்பகுப்பினரும் அச்சிவலோகத்திற் சேர்ந்து. எ-று. (௨௱௰)

அருந்தி யங்குள போக மனைத்தையும்
பிரிந்தி டாதுறப் பேணிய சுற்றமும்
பரிந்த பாசங்கள் பற்றித் திளைப்பர்க
ளொருங்கு நாளுல கின்புதஞ் சத்தியுள்.

எ-து. விரும்பிய சுற்றத்தார்களுந் தன்னைப் பிரியாமற் பொருந்த அச்சிவலோகத்திலுள்ள எல்லாப் போகங்களையும் புசித்து தம்மை விடாமற் பற்றிய பாசங்களைக்கெடுத் தெல்லா வுலகமு மொருங்குசேரு நாற் சிவசத்தியிலுண்டானபரா தெரிசனமாகிய வின்பத்தையனுபவிப்பார்கள்.எ-று.

இந்நூலைச் சிவதீர்த்தக்கரையிற் படிப்பித்தோர்
பலத்தையுணர்த்துகின்றார்.

அருத்த மீந்து மமலன் றிருவெல்லைத்
திருக்கு ளத்துமொய்த் தீரத்தத்தி னுடொறுந்
தெரித்த விந்தச் சிவதரு மோத்தரம்
விரிப்பிப் பார்களு முற்பல மேவுவார்.

எ-து, பொன்னைக் கொடுத்து நிருமலனது சிவாலயத்திருவெல்லைக்குள் இருக்குந்திருக்குளத்தில். அழகார்ந்த கரையிற் றினந்தோறும் யாந்தெரிவித்த இச்சிவதருமோத்தர நூலைவிரித்து அருத்தஞ் சொல்லும்படி செய்விப்பவர்களு முற்கூறிய பலத்தைப் பொருந்துவார்கள். எ-று.

அருத்தமீந்து மென்றவும்மை-நிலமுதலியவற்றைக் கொடுத்துமெனக.

இந்நூல் வாசித்து முடிக்குந் தன்மையை
நான்கு செய்யுளாலுணர்த்துகின்றார்.

அந்தந் தன்னி லவனி தலத்துக்கு
நந்த நன்மைக ளுடி நவிற்றுக
பந்த பாசம் பறிக்கும் பரமனைச்
சிந்தை செய்து கதிவித்துஞ் செப்பியே.

எ-து. இந்நூல் முடிவுபெறுநாளிற் பூமியிலுள்ளார்க்கு மங்கலங்கள் மேன்மேலும்பெருகத் தெரிந்துசெய்க. அதுவல்லாமல் தொன்றுதொட்டடர்ந்த பாசங்களைக் கெடுக்குஞ் சிவபெருமானைப் பலவகையான துதிகளைக்கூறித் தியானிக்க. எ-று. (௨௰௩)

பேசு நூலியன் முற்று நல் பெற்றபின்
கோசந் தன்னையு முன்சொன்ன கொள்கையிற்
பூசை சாலப் புரிக பரிவுடன்
வாச மாமலராதி மலியவே.

எ-து. யாவரும் புகழும் இச்சிவதருமோத்தர நூலினியல்கள் முடிவுபெற்றபின் அந்நூலையும் முன்சிவஞானதான வியலிற்கூறிய விதிப்படி மணம்நிறைந்த மலர்மாலைமுதலியவை பெருகும்படி பூசையைச் சிறப்புமிகச்செய்க. எ-று. (உ௱௰௪)

தேச னுக்குமெய்த் தேசிகற்கு மியல்
வாச கற்கு மறையவர் வார்கட்கும்
மீச னேசர்க்குங் கால்கணி லார்கட்கும்
பூசை முன்சொன் முறையிற் புரிகவே

எ-து. ஞானவொளியாகிய சிவபெருமானுக்கு முண்மையை உபதேசஞ்செய்யும் ஆசிரியனுக்கும், இந்நூலிற் பொருளைச்சொல்லும் வாக்கினையுடையோனுக்கும் வேதமுணர்ந்த அந்தணர்க்குஞ் சிவனடியார்கட்குங் கால்கண்முதலிய உறுப்பில்லார்கட்கும் இந்நூல் முடியுங்காலத்தில் முன்சொன்ன விதிப்படி பூசிக்க. எ-று. (உ௱௰௫)

இந்த வாறு புரியி லிடரிலை
தந்து நன்மைக ளுடொறு நாடெலா
மந்த ராழ்வுறு முயர்வர் மதியுளா
ரந்த மேலுல கிற்கையு மாகுமே.

எ-து. இத்தன்மையாகப் பூசைசெய்தாற் றுன்பங்களில்லை. எல்லா நாட்டிலுந் தினந்தோறு மங்களங்கள் பெருகும். கூறிய புத்தியில்லாதவர் குறைவர்; கூறிய புத்தியுள்ளவருயர்வர். அதுவல்லாமல் அம்மேலுலகை யாளுந் தன்மையும் பொருந்தும். எ-று. (உ௱௰௬)

ஆகமநூன் முதலியவற்றைப் பூசிப்போரும் பூசியாதோரும்
பெறும்பலனை இரண்டுசெய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

புத்த கத்தினைப் பூசை புரிகிலார்
சித்தங் கூர்தரத் தேசிகன் றன்னையு
மத்த கைப்பல நீங்குவ தன்றியுங்
கொத்தை போகிர யக்குழி கூடுவார்.

எ-து. சித்தத்தில் அன்பு மிகுதியாய்ச் சிவாகமநூலையும் ஆசிரியனையும் பூசைசெய்யாதவர்கள் மேற்கூறிய தகுதியான பலனை நீங்குவார்கள். அதுவல்லாமலும் பழுதானபாவிகளைப்போல நரகக்குழியினிடத்திலும் வீழ்வார்கள். எ-று.

உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. (உ௱௰௭)

ஆத லாற்புத்த காதி யருச்சனை
காத லாற்செய்க காமுறு வார்பலம்
வேத னூநர கக்குழி வேண்டிலா
ரோத னுந்தம சத்திக் கிசையவே.

எ-து. இத்தன்மையான தான மேலான பலனை விரும்புவோர்களுந் துன்பமிகு நரகக்குழியை விரும்பாதவர்களுந் தங்கள் சத்திக்குப் பொருந்தும் வகை யெவ்வாறாயினும் ஆகமநூல் முதலியவைகட்கு அருச்சனையை யாசையாய்ச் செய்க. எ-று. (உாயஅ)

ஆகமநூலை யெழுதுந்தன்மை யுணர்த்துகின்றார்.

வேறு.

அக்கரமொன் றினுக்கொன்று டகப்பணம்வை யாரியன்மு
னக்கரமொன் றினுக்குமிடி யாளன்செம் பாங்காசொன்
றக்கரமொன் றினுக்கவிமொன் றருத்துவிக்க வாசையிலா
னிக்கணக்குந் தம்பதத்துக் கிடைகடைபாட் டினுங்கியற்றின்.

எ-து. இவ்வாகமநூலை யெழுதவேண்டினாற் பொருளுடையோன் இதையெழுதும் வல்லமையுடைய நல்லோர்பா லோரெழுத்துக்கொரு பொற்காசாகவும், வறிஞரானோர் எழுத்துக்கொரு செம்புக்காசாகவும், விருப்பற்ற மெய்ஞ்ஞானியோ ரெழுத்துக்கோ ரவிழாகவுங் கொடுத்தும் புசிப்பித்துமெழுதுக. இக்கணக்காற் செய்தலுத்தமம். அதுவல்லாமல் இந்நூலிலோருபதத்துக் கிவ்வாறு கொடுத்தெழுதல் மத்திமம், அதுவல்லாமல் இந்நூற்கவியொன்றுக் கிவ்வாறு கொடுத்தெழுத லதமமாகும். எ-று. (உாயகூ)

ஆசிரியன் ஆகமநூலை யறிவிக்குந் தன்மையு மாணாக்கன்
கேட்குந் தன்மையு முணர்த்துகின்றார்.

ஆரியனும் பலன்கருதா தறிவிக்க வாராயுங்
கூரியனு மீதற்கீதுணக்கம் மாறென்று குறியற்க
மாரியினுக் குண்டோர்கைம் மாறிந்த வைபகந்து
ளாரியனுக் கடிமையலா லடக்கைகைம் மாறாமோ.

எ-து. ஆசிரியனும் ஒருபலத்தைப் பெறவேண்டுமென்று நினையாது சீடனுக்கு ஆகமநூலை உபதேசிக்க. அவ்வுபதேசத்தை ஆராய்ந்து கேட்குங் கூரிய புத்தியையுடையவனும் இவ்வுபதேசத்துக்கிப்பொருளே கைம்மாறென்று குறித்தலையொழிக. மேகத்துக்குக் கைம்மாறு இப் பூமிக்குளுண்டோ அதுபோல ஆசிரியனுக் கடிமையாத லல்லாமல் பொன்னுதவுதல் கைம்மாறுமோ வாகாது. எ-று. (உஉய)

இந்நூலியலின் பகுப்புணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பரம தரும் முபதேசம் பஞ்ச மகாற் பலகாணந்
தருமங் கிரிசை தருபலங்கள் சாத மறுமை சேடவிதப்.

பரம் யோகம் பரிகாரம் பசுக்க ணிலவும் பதமுமென
விருமூன் றிருமூன் றியலாகித் திருமோத் தரநூலிலங்கிடுமே.

எ-து. பரமதருமா தியியல், சிவஞானதானவியல், ஐவகையாகவியல், பலிவிசிட்டகாரணவியல், சிவதருமவியல், பாவவியல், சுவர்க்கநரகவியல், சனனமரணவியல், சுவர்க்கநரகசேடவியல், சிவஞானயோகவியல், பரிகாரவியல், கோபுரவியல் என்று சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டியலுடன் பொருந்தி இச்சிவதருமோத்தரமென்னும் ஆகமம் விளங்கும். எ-று. (உஉக)

முடிந்தது முடித்தலென்னுந் தந்திர வுத்தியா லுணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

என்றுசுர பிக்குமுறு மெல்லையு மிசைத்தான்
குன்றவா மடகொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை நைய
நின்றமுனி யன்றுணர நிர்க்குண னினைந்தே.

எ-து. வெளி. (உஉஉ)

சிவத்துதி நான்கு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

கட்டளைக் கலிப்பா.

மேலை யாரிடர் போக்கிய வில்லனே
விரும்பு வாருள மேவிய வில்லனே.
கால னாருயிர் போக்கிய காலனே
களைந்து காபபுல காக்கிய காலனே
யால நீழ லறஞ்சொன்ன வாதியே
யனற யன்சிர மொன்றற வாதியே
சூலி நீலியொ டாடிய சோதியே
தொடர்நத வெங்கள் பிறப்பறச் சோதியே.

எ-து. அந்தரத்தின்மே லுலவுந் திரிபுரர்திகளைக் கெடுத்த மேருவாகிய வில்லை யுடையவனே, தன்னை விரும்பு மடியவர்க ளுள்ளத்தை யெப்பொழுதுந் தஙகிய திருககோயிலாக வுடையவனே, காலனுயிரைக் கெடுத்த பாததததை யுடையவனே, உலகததைக காத்துச் சங்கரித்து மீண்டு முண்டாக்குங் காலததததுவததை யுடையவனே, கல்லானிழற் கீழிருந்து சனகாதியருக் கறநூலை யுபதேசித்த வாதியே,அக் காலத்துப் பிரமன் சிர மைந்திலொன் றறும்படி வருத்தஞ் செய்தவனே, சூலததை யுடையவளாகிய நீலநிறத்தை யுடையவளாகிய மிருக்கின்ற காளியோடு நடனஞ்செய்த சோதியே, தொடர்ச்சியாய் வந்த எங்கள் பிறப் பறும்படி சோதிக்க. எ-று.

சங்கை தீர்த்திட வானவர் தம்மையே
தைய லைய வருந்திய தம்மையே

யங்கி யாகி யளர்கற் கரியனை
  யணுக்கள் செய்யுஞ் செயலிற் கரியனே
பங்க யத்தன் பாம்பணைப் பள்ளியான்
  பயிலு மெல்லைத் திரிசிராப் பள்ளியா
னெங்கள் பாச மிரிக்கும் விருப்பமே
  யாங்கள் பேரின் பிலங்க விருப்பமே.

எ-து. தேவர்கள் தம்மையடையுமச்சத்தைத் தீர்த்திடவு முமாதேவி மனமையவு முண்டது அவ்விடமே, அழலுருவாகி யயனு மரியு மளப்பதற் கருமையானவனே, ஆன்மாக்கள் செய்யுங் கன்மங்களுக்குச் சான்றாயிருப்பவனே, தாமரையில் வாழும் பிரமனும் பாம்பணையிற் பள்ளிகொள்ளுந் திருமாலும் பணிவிடை செய்யுமெல்லையாகிய திரிசிராப்பள்ளி யென்னுந் திருப்படை வீட்டை யுடையவனே, எங்களிருவினைப் பாசங்களைக்கெடுக்கும் விருப்ப முனக்குடைமையால் யாங்கள் நிரதிசயாநந்தத்தி லென்றும் விளங்க விருப்போம் எ-று. (உஉச)

என்க்குன் மாசை யிரிக்க வியலனே
  யியலு மேயமு மான விபவனே
மனத்தி னாலு மதிக்க வரியனே
  மயக்க மன்பர்க் கரிக்கு மரியனே
தனக்குத் தானிணை யான தமியனே
  சசிக லைப்பதக காலே தமியனே
பனைக்கை யானை யுரிந்த பலத்தனே
  பாதஞ் செய்யுந் திருவம் பலத்தனே.

எ-து என் குற்றத்தை யோட்டிய வியல்பை யுடையவனே, உவமானமும் உவமேயமுமான பொருள் விரிவை யுடையவனே, மனத்தினாலுந் தியானிக்க வருமையானவனே, அன்பர்கள் மயக்கமாகிய ஆணவ விருளைக் கெடுக்கு ஞானசூரியனே, தனக்குத்தானே யொப்பானவொருவனே, சந்திரனைப் பாதத்தாற் றேய்த்துக் கிரணங்களைப் போககிவறுமைப் படுத்தினவனே, பனைபோன்ற புழைக்கையை யுடைய யானையை யுரித்த வலிமை யுடையவனே, சிபாதங்களாற் பரதவிதிப்படி நடனஞ் செய்யுந் தில்லைச்சிற்றம்பல முடையவனே. எ-று.

பாதஞ் செய்யுந் திருவம்பலத்தனே யென்று பாடமானால் அடியவர்களுக்குச் சிபாதங்களா லருள் செய்யுஞ் சிறப்பான வழகிய சாயுச்சியத்தை யுடையவனெனக் கூறுக. (உஉரு)

வஞ்சித்துறை.

காலமே கோலமே—சீலமே பாலமே
  மேலபா மேலசீ—மேலகோ மேலகா.

எ - து: முக்காலமென்னும் பொருளே, அழகென்னும் பொருளே, முக்குணமென்னும் பொருளே, மழுவைக் கரத்திலேந்தும் பொருளே, அன்

பான் உள்ளத்தின் மேல்வாழும் பொருளே, உபநிடதமாகிய பாவின்மேல் விளங்கும் பொருளே, எல்லாச்சிறப்புகளிலுஞ் சிறப்பான பொருளே, இடபத்தின்மேல் எழுந்தருளும் பொருளே, என்னைக் காக்க. எ-று.

இத்தொடைமாலைமாற்று என்ப. அது ஒருசெய்யுளை யீறுமுதலாக வாசித்தாலும் அச்செய்யுளேயாவது என்க. இதுமிறைக்கவியுள் ஒன்றென்பதைக் 'கோமூத்திரியேகூட சதுக்கமாலைமாற்றே' என்பதனானு முணர்க.

குமரன்றுதியுணர்த்துகின்றார்.

கலிநிலைத்துறை.

இருவினை யாலே யிருநிதி யூர்பே ரினமேயோ
மருவிலர் மாநோய் மரணமெ ரேவே வருபேதம்
பரிபுர பாதா பகுவல வேதா பரனேயோ
சரவண சாதா வறுமுக நாதா தணிநீயே.

எ-து. சிலம்பணிந்த பாதங்களை யுடையவனே, ஆகமமும் வேதங்களையு முடையவனே, பரனே, சரவணப்பொய்கையிற் பிறந்தவனே; ஆறுமுகத்தையுடைய நாதனே, இருவினைகளாற் பொருந்திப் பெருஞ்செல்வங்களென்றும் ஊரொன்றும் பெயரொன்றும் இனங்களென்றும் பகைவரொன்றும் பெரியநோயென்றும் மரணமென்றும்வருகின்ற பேதங்களை நீயேபோக்குக.

கலிநிலைத்துறை என்றார் - 'நேரடிநான்காய் நிகழ்வது கலித்துறை' என்பவாதலின்.

அகத்தியர்துதி யுணர்த்துகின்றார்.

விதிநிகழ் வேதா கமவுணர் வாயே வினைதீரக்
கதமுக மாமோ கமுமுக மாயா கருவேயோ
மதகரி பேழ்வாய் வலிமுக மாமா மனைவாழும்
பொதிமலை மீதே புரிமுனி தாளே புகழ்வாமே.

எ-து. மதத்தையுடைய யானையும் பிளந்த வாயையுடைய குரங்குங் காட்டுப்பசுவு மானைமிருகமும் வாழ்கின்ற பொதியமலையில் எழுந்தருளியிருந்து தவஞ்செய்யுஞ்செந்தமிழாசிரியராகிய அகத்தியமுனிவர் பாதத்தை யிருவினைதீரவுங் கோபமொழியவும் பெரியமோகமு மாயைக்கருவுங்கெடவும் விதிவிலக்குகள்விளங்கும் வேதாகமத்தி னறிவால் துதிப்பாம். எ-று.

ஏகார வோகாரங்கள்-இசைநிறை. (உஉஅ)

பன்னிரண்டாவது

கோபுரவியல்

முற்றிற்று.